

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΘ'

Πέμπτη 9 Μαΐου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 2ο Γενικό Λύκειο Ηρακλείου Αττικής, το 3ο Δημοτικό Σχολείο Τριανδρίας Θεσσαλονίκης, το Δημοτικό Σχολείο Νεοχωρίου Χανίων, το Δημοτικό Σχολείο Απερίου Καρπάθου, το 5ο Δημοτικό Σχολείο Ζωγράφου, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Άρτας, το Δημοτικό Σχολείο Αρμενοπαίδων Νίκαιας, από το Αμερικάνικό Κολέγιο, από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Ηγουμενίτσας, το Δημοτικό Σχολείο Μαργαριτίου Θεσπρωτίας, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Φερρών Έβρου, το 18ο Δημοτικό Σχολείο Λαμίας, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Περάματος Ρεθύμνου, το Γυμνάσιο Κολυμβαρίων Χανίων, τη Γερμανική Σχολή Θεσσαλονίκης, το Δημοτικό Σχολείο Γραμμενίτσας Άρτας, το Δημοτικό Σχολείο Ράχης και το Δημοτικό Σχολείο Ελευθερούπολη Καβάλας, σελ. 7020, 7022, 7026, 7031, 7047, 7055, 7062, 7067, 7081

2. Ειδική Ημερήσια Διάταξη: Συζήτηση και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, σελ. 7019 - 7104

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 7021, 7025, 7028, 7029, 7035, 7037, 7039, 7041 7044, 7045, 7047, 7048, 7065, 7066, 7068, 7070, 7073, 7074, 7081, 7086, 7087, 7088, 7090, 7092, 7094, 7104

4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 7048

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκών Επιτροπών:

Οι Διαρκείς Επιτροπές Κοινωνικών Υποθέσεων, Οικονομικών Υποθέσεων και Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτουν την έκθεσή τους στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Εσωτερικών και Οικονομικών με τίτλο: «Ρύθμιση οφειλών προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, τη Φορολογική Διοίκηση και τους ΟΤΑ α' βαθμού, Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις Δημοσίου και λοιπές ασφαλιστικές και συνταξιοδοτικές διατάξεις, Ενίσχυση της προστασίας των εργαζομένων και άλλες διατάξεις», σελ. 7045

2. Κατάθεση σχεδίων νόμων:

α) Οι Υπουργοί Υγείας και Οικονομικών, ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας, καθώς και η Υφυπουργός Οικονομικών κατέθεσαν σήμερα 9-5-2019 σχέδιο νόμου: «Κύρωση της σύμβασης δωρεάς μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου, του Γενικού Νοσοκομείου Παίδων Πεντέλης και των συνεκτελεστών της διαθήκης της Ελισάβετ Παπαγιαννοπούλου», σελ. 7063

β) Οι Υπουργοί Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Εξωτερικών και Οικονομικών, καθώς και ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας κατέθεσαν σήμερα 9-5-2019 σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για την προστασία του περιβάλλοντος», σελ. 7063

γ) Ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης, οι Υπουργοί Εξωτερικών, Οικονομικών, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθώς και οι Αναπληρωτές Υπουργοί

Οικονομίας και Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος και Ενέργειας κατέθεσαν σήμερα 9-5-2019 σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου της Ναγκόγια σχετικά με την πρόσβαση στους γενετικούς πόρους και τον δίκαιο και ισότιμο καταμερισμό των οφελών που απορρέουν από τη χρησιμοποίησή τους στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τη Βιοποικιλότητα», σελ. 7063

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. ,	σελ. 7019 - 7034
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. ,	σελ. 7050 - 7066
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 7034 - 7050
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 7085- 7101
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. ,	σελ. 7066 - 7085
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 7101 - 7104

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΒΑΚΗ Φ. ,	σελ. 7055, 7056
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. ,	σελ. 7058
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. ,	σελ. 7034
ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ Χ. ,	σελ. 7062
ΒΕΤΤΑΣ Δ. ,	σελ. 7100, 7101
ΒΙΤΣΑΣ Δ. ,	σελ. 7056
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 7028, 7029
ΒΡΑΝΤΖΑ Π. ,	σελ. 7045
ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ Κ. ,	σελ. 7042, 7043, 7044, 7045
ΓΑΚΗΣ Δ. ,	σελ. 7027
ΓΕΡΜΕΝΗΣ Γ. ,	σελ. 7075
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 7073, 7074
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. ,	σελ. 7103, 7104
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. ,	σελ. 7021, 7041, 7042, 7087
ΖΟΥΡΑΡΗΣ Κ. ,	σελ. 7026
ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ Δ. ,	σελ. 7026
ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ Μ. ,	σελ. 7097
ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ Η. ,	σελ. 7019, 7020
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. ,	σελ. 7081
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 7037, 7038, 7103
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ Ε. ,	σελ. 7031
ΚΑΡΑΝΑΣΤΑΣΗΣ Α. ,	σελ. 7046
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. ,	σελ. 7033
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. ,	σελ. 7024, 7025
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. ,	σελ. 7070
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. ,	σελ. 7034
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ό. ,	σελ. 7061
ΚΙΚΙΛΙΑΣ Β. ,	σελ. 7051
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. ,	σελ. 7092
ΛΑΓΟΣ Ι. ,	σελ. 7020
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 7059, 7060
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 7040, 7044, 7045, 7064, 7066, 7073
ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ Α. ,	σελ. 7038
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. ,	σελ. 7025
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. ,	σελ. 7087, 7088
ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. ,	σελ. 7066
ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ Κ. ,	σελ. 7067, 7068
ΝΥΦΟΥΔΗΣ Ν. ,	σελ. 7039

ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,	σελ. 7049
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. ,	σελ. 7040, 7043, 7102, 7103
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. ,	σελ. 7088, 7090
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 7080, 7081
ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ Ε. ,	σελ. 7040, 7041
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 7075, 7076
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χ. ,	σελ. 7060
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. ,	σελ. 7053
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 7076, 7103
ΠΟΛΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 7083, 7084, 7086
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 7054
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. ,	σελ. 7029, 7030
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. ,	σελ. 7052
ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ Π. ,	σελ. 7028, 7029
ΣΚΟΥΦΑ Ε. ,	σελ. 7031
ΣΚΡΕΚΑΣ Κ. ,	σελ. 7095
ΣΤΑΘΑΚΗΣ Γ. ,	σελ. 7071, 7073
ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ Ε. ,	σελ. 7093
ΣΤΡΑΤΗΣ Κ. ,	σελ. 7035
ΣΥΡΙΓΟΣ Α. ,	σελ. 7096
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ Α. ,	σελ. 7094
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 7023
ΤΣΙΡΚΑΣ Β. ,	σελ. 7021, 7022
ΦΩΤΙΟΥ Θ. ,	σελ. 7078, 7080, 7081, 7088
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 7046
ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ Χ. ,	σελ. 7099
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 7091
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ. ,	σελ. 7068
ΨΥΧΟΓΙΟΣ Γ. ,	σελ. 7048

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. ,	σελ. 7021, 7025, 7028, 7029, 7035
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 7065, 7074
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. ,	σελ. 7074
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 7037, 7039, 7041, 7044, 7045, 7047, 7048
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 7086, 7087, 7088, 7090, 7094
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. ,	σελ. 7068, 7070, 7074, 7081
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 7104
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 7041, 7044, 7066, 7073
ΜΑΝΤΑΣ Χ. ,	σελ. 7021, 7092
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. ,	σελ. 7029, 7081
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 7081, 7087
ΞΑΝΘΟΣ Α. ,	σελ. 7103
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. ,	σελ. 7088, 7090
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 7081
ΠΟΛΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 7088
ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ Π. ,	σελ. 7081
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. ,	σελ. 7092
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ. ,	σελ. 7070

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 7048
-----------------	-----------

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 7081
ΓΚΑΡΑ Α. ,	σελ. 7088
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. ,	σελ. 7035
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ Ε. ,	σελ. 7030
ΜΑΝΤΑΣ Χ. ,	σελ. 7040
ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 7029
ΠΑΠΠΑΣ Χ. ,	σελ. 7021
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. ,	σελ. 7083, 7084

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Δ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΘ'

Πέμπτη 9 Μαΐου 2019

Αθήνα, σήμερα στις 9 Μαΐου 2019, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.14', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΡΕΜΕΝΟΥ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ηλίας Καματερός.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ: Καλημέρα σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λίγοι αλλά εκλεκτοί στην Αίθουσα.

Πολλή κουβέντα γίνεται μετά τη χθεσινή συζήτηση στην Ολομέλεια. Όλοι λένε ότι έπεσε το επίπεδο συζήτησης στη Βουλή. Εγώ λέω ότι το επίπεδο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης φάνηκε χθες πόσο χαμηλό είναι.

Η ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού στην εισήγησή του, ήταν καθαρά πολιτική. Αναφέρθηκε σε όλα τα ζητήματα και για το τι έγινε και για το πρόγραμμα που έχει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ για το επόμενο διάστημα και για τα μέτρα τα οποία παίρνουμε και εξήγησε ότι δεν είναι μόνιμα και ευκαιριακά ούτε προεκλογικά. Άλλοι είναι αυτοί οι οποίοι προσπαθούν να μεταφέρουν τη συζήτηση σε κουτσομπολίστικο επίπεδο.

Ακούγοντας χθες τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ήταν σα να διάβαζα κάτι μικρά σχολιάκια κουτσομπολίστικα σε διάφορες εφημερίδες, αυτά που λέμε παραπολιτικά και άλλα. Ακόμη και life style θα μπορούσα να πω. Εν πάση περιπτώσει, εγώ δεν θέλω να υποτιμήσω αυτήν εδώ την κίνηση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ιδιαίτερα του Αρχηγού της. Σίγουρα θέλει να μετατοπίσει τη συζήτηση, γιατί δεν μπορεί να αντιπαρατεθεί στο οικονομικό πεδίο και γενικότερα στο πολιτικό. Γιατί δεν μπορεί να πει καθαρά το πρόγραμμά του, όπως είπε και ο κύριος Πρωθυπουργός, διότι θα εκτεθεί. Όμως, εγώ δεν θέλω να υποτιμήσω σαν αφελή την προσπάθεια να μετατοπίσω τη συζήτηση στο κουτσομπολιό και στα προσωπικά. Είναι μια τακτική που σε άλλες χώρες πιάνει και διαδίδεται πολύ γρήγορα, ιδιαίτερα με τις νέες τεχνολογίες και ξέρουμε ότι προσπαθούν να επηρεάσουν τους λαούς, τον κόσμο, τους πολίτες να ψηφίζουν με βάση αυτά τα χαρακτηριστικά και όχι πολιτικά. Ας μην το υποτιμήσουμε, λοιπόν, και εμείς.

Βέβαια, όταν ο άλλος σε κατηγορεί και είσαι υποχρεωμένος

να απαντήσεις, αναγκαστικά παίζεις σε αυτό το πεδίο το οποίο δεν είναι καθόλου καλό για εμάς.

Εγώ θα το έβλεπα ως εξής: Κοιτάτε, όλα αυτά τα χρόνια, τις δεκαετίες ολόκληρες στη νεότερη ιστορία του τόπου μας, στη συνεύρεση του λαού η Αριστερά έχει καταξιωθεί σαν η δύναμη που παλεύει για τη δικαιοσύνη, για την ισότητα, την αλληλεγγύη. Αυτό το έχει καταφέρει μέσα από τους αγώνες της σε όλα τα ζητήματα του τόπου μας το τελευταίο διάστημα στη νεότερη ιστορία της.

Σε όλη αυτή τη διαδικασία, αυτοί που είχαν την εξουσία, οι λεγόμενοι νικητές και μετά τον Εμφύλιο, φρόντισαν είτε με καταστολή είτε με τις παρακρατικές οργανώσεις να αντιμετωπίσουν το φαινόμενο είτε με διάφορα ιδεολογήματα ότι αυτοί δεν πρόκειται να κυβερνήσουν ποτέ, αυτά που λένε δεν εφαρμόζονται, είναι ανέφικτα, είναι εκτός τόπου και χρόνου, δεν απειλούνταν δηλαδή, η εξουσία τους από τους αγώνες της Αριστεράς. Όταν, όμως, η Αριστερά έβαλε θέμα εξουσίας και πήρε την Κυβέρνηση, τότε τα πράγματα άλλαξαν.

Τότε άρχισε το τροπάριο: «Για λίγο είναι, θα φύγουν». Όταν αυτό δεν γινόταν, έλεγαν: «Είναι ψεύτες, γιατί άλλα έλεγαν και άλλα έκαναν». Φυσικά αγνοούν σκόπιμα ή αποσιωπούν ό,τι έγινε. Και τα είπε ο Πρωθυπουργός χθες. Το έχουμε συζητήσει πολλές φορές. Μπήκε στην κρίση του λαού τον Σεπτέμβριο του 2015 και ξαναπήρε η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, με τους ΑΝΕΛ τότε, την εμπιστοσύνη του λαού. Τώρα τελευταία βλέπουν ότι, αφού πια εξαντλείται η τετραετία και η αριστερή παρένθεση έγινε η μοναδική των τελευταίων καιρών Κυβέρνηση που εξαντλεί την τετραετία, το μόνο στο οποίο έχουν να καταφύγουν είναι: «Όλοι ίδιοι είναι. Είναι κι αυτοί είναι σαν κι εμάς. Δεν είναι αριστεροί. Να, κοιτάτε. Κάνουν αυτά που κάναμε κι εμείς». Πολύ σοβαρό επιχείρημα.

Κατ' αρχάς, αυτό δικαιώνει αυτό που είπα στην αρχή: την ηθική ηγεμονία της Αριστεράς. Και όσο και αν θέλουν να την θίξουν, ακόμα και σε επίπεδο κουτσομπολιού, δεν μπορούν να το κάνουν, γιατί φυσικά δεν μπορεί να συμψηφιστεί όλη τους η πορεία και η πολιτική τους και η προσωπική τους ζωή με τους αγώνες, τις θυσίες και το ήθος της Αριστεράς όλα αυτά τα χρόνια.

Επιτρέψτε μου, όμως, τη σύγκριση τού ότι δεν είμαστε όλοι ίδιοι πολιτικά να την κάνω επικεντρώνοντας την προσοχή μου σε ένα θέμα, για το οποίο έχω και μια ευθύνη: για τη νησιωτικότητα.

Πώς αντιμετώπισαν τη νησιωτικότητα πριν από τη δική μας Κυβέρνηση; Είχαμε έναν συντελεστή ΦΠΑ μειωμένο και άλλα ένα, δύο μέτρα. Από εκεί και πέρα, όταν αναλάβαμε, βρήκαμε μια Γραμματεία Νησιωτικής Πολιτικής, η οποία ασχολούνταν μόνο με τη μεταφορά νερού με υδροφόρες, πώς θα μεταφέραμε νερό στα νησιά. Αυτή ήταν η νησιωτική πολιτική. Όταν αναλά-

βαμε, αναβαθμίσαμε τη Γραμματεία και ιδρύσαμε Υπουργείο Νομισματικής Πολιτικής. Αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει νησί που να έχει πρόβλημα με νερό. Έχει γίνει αφαλάτωση σε όλα τα νησιά. Έχει λυθεί το πρόβλημα της αφαλάτωσης. Αυτοί όμως –και εδώ κοιτάξετε το ήθος– προτιμούσαν να έχουν την υδροφόρα για να κερδοσκοπούν κάποιοι και να μένουν και τα νησιά χωρίς νερό για αρκετά μεγάλο διάστημα.

Όταν εμείς λέγαμε ότι πρέπει να εφαρμοστεί το μεταφορικό ισοδύναμο για να άρουμε αυτήν την ανισότητα των αποστάσεων και του αποκλεισμού των νησιών, έλεγαν ότι αυτό δεν γίνεται γιατί χρειάζονται πολλά χρήματα και είναι αδύνατον. Μάλιστα, όταν έμπαινε θέμα διατήρησης ή όχι των συντελεστών ΦΠΑ στα νησιά, έλεγαν «εμείς δεν θέλουμε». Το είπαν και οι Περιφερειάρχες και του Βορείου και του Νοτίου Αιγαίου...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σύντομα θα τελειώσω. Παρακαλώ, την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Έλεγαν: «Δεν θέλουμε το μεταφορικό ισοδύναμο. Αφήστε μας τον ΦΠΑ και δεν χρειάζεται το μεταφορικό ισοδύναμο γιατί είναι ψίχουλα».

Εμείς, βέβαια, είπαμε –και λέμε– ότι και το μεταφορικό ισοδύναμο θα κάνουμε και τους μειωμένους συντελεστές ΦΠΑ στην ώρα τους και όταν μπορούμε θα επαναφέρουμε. Προς το παρόν ισχύουν και παραμένουν. Και δεν πρόκειται να αυξηθούν οι μειωμένοι συντελεστές στα πέντε νησιά. Το μεταφορικό ισοδύναμο και εφαρμόζεται και κανείς δεν μπορεί να πιστέψει ότι έχει τέτοια αποτελέσματα, δεν μπορεί να πιστέψει ότι οι επιβάτες μεταφέρονται με έκπτωση πάνω από το 50%, τα εμπορεύματα πάνω από 50%. Ακόμα και τώρα τελευταία πιλοτικά στα τριάντα τρία νησιά έχουμε μείωση της τιμής των καυσίμων, στα νησιά, που κανένας δεν τόλμησε όχι μόνο να το κάνει, αλλά ούτε να το φανταστεί. Σύντομα θα γίνει και στα αεροπλάνα. Έχει ψηφιστεί, αλλά ακόμα δεν έχει εφαρμοστεί. Το αντίστοιχο ποσό θα αφαιρεθεί και στα αεροπορικά εισιτήρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Καματερέ, ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ: Πάντα με εμένα είστε πάρα πολύ αυστηρός. Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε. Εν πάση περιπτώσει, επιτρέψτε μου στα τη νησιωτική πολιτική ένα λεπτό ακόμα.

Αυτό εδώ δείχνει τη διαφορά όχι απλά διαχείρισης, αλλά πολιτικής, πώς κανείς βλέπει τις ανισότητες και πώς προσπαθεί να τις καλύψει.

Λόγω χρόνου δεν μπορώ να μιλήσω για την παιδεία στα μικρά νησιά. Για παράδειγμα, θα αναφέρω το Αγαθονήσι, που έχει δύο παιδιά στον παιδικό σταθμό, ένα στο δημοτικό, ένα στο γυμνάσιο, δύο στο λύκειο και έχει επτά με οκτώ δασκάλους και καθηγητές, κάτι το οποίο δεν είχε πριν. Τα σχολεία στα ακριτικά νησιά –Κάσο, Καστελόριζο, Νίσυρο– έχουν έγκαιρα τους καθηγητές τους και τους δασκάλους που δεν είχαν ως τώρα, τους γιατρούς, που πηγαίνουν στα νησιά και δεν υπήρχαν. Όχι ότι τα νησιά λύσει τα προβλήματα. Υπάρχουν ακόμα πάρα πολλά. Το είπε και ο Πρωθυπουργός, ότι δεν έχουμε γυρίσει στο 2009 και έχουμε ακόμα δρόμο, αλλά είμαστε σε μια αντίστροφη πορεία. Είμαστε σε μια πορεία ανάκαμψης. Αυτό κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει όσο και αν προσπαθεί η Αντιπολίτευση να το αλλάξει.

Δεν είμαστε ίδιοι, λοιπόν. Δεν έχουμε το ίδιο πρόγραμμα. Αυτοί βλέπουν τον πολίτη σαν εχθρό και όργανο εκμετάλλευσης για τον πολιτισμό τους και την εξουσία τους. Έτσι έκλεισαν τα γραφεία στα νησιά. Έτσι τα νοσοκομεία τα έκαναν ένα. Εμείς βλέπουμε τους πολίτες ως συνανθρώπους μας για μια πιο δίκαιη κοινωνία. Την εξουσία σαν θετική διάκριση τη βλέπουμε εμείς, για την αντικατάσταση των αδικιών.

Αυτό κρίνεται στις εκλογές του Οκτωβρίου, αγαπητοί συνάδελφοι. Αυτό κρίνεται, όμως, και τώρα στις ευρωεκλογές.

Εγγύησή μας είναι το ήθος, το πλεονέκτημα της Αριστεράς, που εμείς διαφυλάσσουμε. Και απολογούμαστε στον λαό. Δεν απολογούμαστε σε αυτούς. Γιατί ο λαός μάς κρίνει και όχι αυτοί που θεωρούν ότι έχουν ιδιοκτησία τους την εξουσία, για να καλύψουν και να εξυπηρετούν τα ανομήματά τους.

Ευχαριστώ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εγώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 2^ο Γενικό Λύκειο Ηρακλείου Αττικής.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Λαγός από τη Χρυσή Αυγή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Υπήρξε μια κοκορομαχία που ξεκίνησε χθες, καθ' ό,τι πλησιάζουν εκλογές, έστω και οι ευρωεκλογές τώρα. Και είδαμε τον Πρωθυπουργό και τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να εκτοξεύουν ύβρεις ο ένας στον άλλον, να γίνονται κάποια επεισόδια εδώ. Φανταστείτε να τα είχε πει αυτά η Χρυσή Αυγή ή να είχε συμμετάσχει σε τίποτα τέτοια. Θα είχαν γίνει επιτροπές, θα είχαν περικοπεί μισθοί, θα μας είχαν αποβάλει από τις αίθουσες. Τώρα που τα κάνει το συνταγματικό τόξο όμως, δεν είναι τίποτα αυτό. Είναι μέσα στο πλαίσιο του δημοκρατικού διαλόγου, στον οποίο είστε όλοι εσείς. Και φυσικά, πολύ καλά κάνετε και δεν φοβάστε ο ένας τον άλλον, ούτε δίνετε σημασία στα λεγόμενα του άλλου γιατί ξέρετε ότι όλα αυτά τα λέτε απλά για να τα πείτε. Επί της ουσίας δεν πρόκειται να γίνει τίποτα.

Είναι, όμως, τρομερή η υποκρισία που έχει να κάνει με το γεγονός ότι ακούγεται από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας ότι η Χρυσή Αυγή συνδιαλέγεται με τον ΣΥΡΙΖΑ και από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ ότι η Χρυσή Αυγή τα λέει με τη Νέα Δημοκρατία. Φυσικά, ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι εμείς δεν τα λέμε με κανέναν από εσάς. Δεν θέλουμε καμμία επαφή με κανέναν σας. Μιλάμε μόνο με τον ελληνικό λαό.

Να δούμε, όμως, εδώ δύο-τρία πραγματάκια για το ποιος συμπορεύεται με ποιον. Γιατί δεν είναι δυνατόν τα κόμματα του δήθεν συνταγματικού τόξου, που τα έχουν κάνει πλακάκια και τα βρίσκουν μεταξύ τους μια χαρά, να έχουν ψηφίσει μαζί σύμφωνο συμβίωσης, να έχουν ψηφίσει μαζί για το τζαμί και να έχουν ψηφίσει μαζί για το τρίτο μνημόνιο, όταν ήταν εδώ πέρα η Νέα Δημοκρατία με τον Αρχηγό της τότε τον Μείμαρκα και παρακαλούσε –τον Δεκαπενταύγουστο του 2015 ήταν– τον ΣΥΡΙΖΑ «φέρτε ένα μέτρο όποιο να είναι αυτό, ένα μνημόνιο, να το ψηφίσουμε επιτέλους για το καλό της Ελλάδος». Και εμείς ερχόμαστε σιδηροδέσμιοι μέσα από τα κελιά της τιμής τότε, που το καθεστώς Σαμαρά – Δένδια – Αθανασίου είχαν στήσει –και θα αποδειχθούν όλα αυτά, ήδη έχουν αποδειχθεί– και φωνάζαμε ότι δεν έπρεπε φυσικά να περάσει κανένα μνημόνιο. Και να μην ξεχνάει ο ελληνικός λαός ότι όλα αυτά τα μέτρα τα έχετε ψηφίσει όλοι μαζί εδώ πέρα, όταν περάσατε το πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο μνημόνιο παρεϊτσα, αγκαλιά. Μην λέτε τώρα, σήμερα, ο ένας στον άλλον γιατί φέρνουν αυτά τα μέτρα. Τα μέτρα τα ψηφίσατε όλοι μαζί. Αφήστε, λοιπόν, τα παραμύθια και τα ψέματα.

Επίσης, να μην πούμε για τη συμφωνία, την προδοσία, των Πρεσπών που η Νέα Δημοκρατία παρακαλούσε να την περάσει ο ΣΥΡΙΖΑ για να μην την χρεωθεί αυτή ή που λέει τώρα ο Αρχηγός της ότι ενώ δεν είναι καθόλου καλή η συμφωνία και ενώ δεν συμφωνεί η Νέα Δημοκρατία, αν γίνει Κυβέρνηση θα την τηρήσει. Μα, πώς είναι δυνατόν; Τόσο πολύ μας κοροϊδεύετε; Είναι μια συμφωνία που δεν την σέβεστε, είναι μια συμφωνία που δεν είναι καλή, αλλά εσείς θα την τηρήσετε. Αυτό είναι το παραμύθι των πατριωτών της Νέας Δημοκρατίας. Και μη ξεχνάμε, μιλάμε για μια Νέα Δημοκρατία πατριωτική που έχει πουλήσει την πατρίδα μας εδώ και σαράντα πέντε χρόνια –πατριωτικά την ξεπουλάει πάντα– και βλέπουμε μέσα στο ευρωψηφοδέλτιο να έχει τον Καιρίδη, ο οποίος έχει κάνει τρομακτικές δηλώσεις εις βάρος της πατρίδας και του έθνους, για ανθρώπους που τα πιστεύουν όλα αυτά φυσικά. Κανένας από τη Νέα Δημοκρατία δεν τόλμησε να αντιδράσει. Κανείς δεν βγήκε, ούτε στέλεχος, ούτε Βουλευτής, να πει ότι αυτά τα λόγια είναι απαξιώτικα και ότι δεν θα πρέπει ο Καιρίδης να βρίσκεται στο ευρωψηφοδέλτιο της Νέας Δημοκρατίας. Αλλά όχι μόνο θα είναι, αλλά έχει δοθεί και γραμμή να ψη-

φιστεί γιατί είναι εκλεκτός από πάνω. Και θα ψηφιστεί και θα περάσει για να είναι στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Η Νέα Δημοκρατία των πατριωτών ας βουλώσει λοιπόν το στόμα της και να μη μιλάει, γιατί δεν έχει κανένα δικαίωμα να ομιλεί.

Να μιλήσουμε και για το συνταγματικό τόξο, για όλη την υπόλοιπη διαδικασία που υπάρχει, που είσαστε ένα παρεάκι. Εδώ είναι και ο Πρόεδρος της Βουλής να με διαψεύσει. Αν υπήρχε ανεξάρτητη η ελληνική δικαιοσύνη και αν η ελληνική Βουλή έκανε καλά τη δουλειά της, στοιχειωδώς, και σεβόταν τη δημοκρατία και τα δικαιώματα του καθενός, έχει έρθει ένα έγγραφο από την Εισαγγελία, στο οποίο ζητάει να της δοθεί η δυνατότητα να ερευνηθεί την εμπλοκή Σαμαρά στο σκάνδαλο της προφυλάκισης του Αρχηγού και των Βουλευτών της Χρυσής Αυγής. Το έγγραφο αυτό υπάρχει μέσα στην ελληνική Βουλή και ζητάει η Εισαγγελία να επιληφθεί του θέματος. Όμως, η ελληνική Βουλή το έχει κρύψει το έγγραφο αυτό και δεν το αφήνει να έρθει στη δημοσιότητα, να βγει μπροστά και να ακολουθηθούν οι διαδικασίες. Και ο Πρόεδρος της Βουλής είναι εδώ και τα ακούει αυτήν τη στιγμή αυτά που λέω. Το παρεάκι λοιπόν του δήθεν συνταγματικού τόξου, το οποίο τόσα χρόνια κατηλεύεται να πάντα και έχει εκμεταλλευτεί την πατρίδα μας δεν πρέπει να τολμά να μιλάει. Αυτά για να τα ξεκαθαρίσουμε.

Τώρα, όσον αφορά τα δημοσιονομικά μέτρα που λέει ότι φέρνει ο ΣΥΡΙΖΑ για να ευνοήσει τον κόσμο και να στηρίξει όλα αυτά, αυτά είναι για να γελάμε. Δεν μπορείς να έχεις πάρει εκατόν πέντε πράγματα, να δίνεις στον άλλον πίσω δύο και να του λες «δοξάστε με» κιόλας. Για να μην ξεχάσουμε ότι για αυτά τα πράγματα έχει βγει απόφαση από το Συμβούλιο της Επικρατείας της Ελλάδος, όπως και από διοικητικά πρωτοδικεία, τα οποία λένε ότι είναι παράνομη η περιουσία που είχε γίνει σε μισθούς, σε συντάξεις και όλα τα υπόλοιπα. Είναι παράνομη λέει το Σ.τ.Ε., η ελληνική δικαιοσύνη, την οποία όμως δεν την ακούει η Ελληνική Βουλή όπου δεν τη συμφέρει. Και έρχεται λοιπόν σήμερα, αντί να δώσει 3 δισεκατομμύρια περίπου, που έχει κοστολογηθεί ότι είναι αυτά τα μέτρα, αυτά τα λεφτά που έχουνε κλαπεί από τους Έλληνες πολίτες, για να δώσουν λέει μία δέκατη τρίτη σύνταξη, η οποία δεν είναι σύνταξη επί της ουσίας, αλλά είναι ένας μικρός μονομαρς 200-300 ευρώ -πόσο θα δώσετε;- κι έχετε απαίτηση από τους Έλληνες να τους κοροϊδεύετε με καθηφτάκια και με χάντρες.

Έτσι έχετε μάθει να κάνετε τόσα χρόνια, αυτό νομίζω θα περάσει και τώρα. Κυριακή κοντή γιορτή, 26 Μαΐου εδώ θα είμαστε. Η Χρυσή Αυγή θα πάρει πάλι πολύ μεγάλα ποσοστά, θα εκπροσωπήσει την Ελλάδα και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όπως κάνει τόσα χρόνια, και στο «ελληνικό» εντός εισγωγικών Κοινοβούλιο και στις τοπικές και αυτοδιοικητικές εκλογές οι οποίες έρχονται.

Θα τελειώσω λέγοντας ότι βλέπουμε πάλι να ξεκινάει -δεν είχε τελειώσει και ποτέ- ένας τρομερός νέος γύρος προκλήσεων των Τούρκων, με τους οποίους Τούρκους συνδιαλέγεστε μια χαρά, με τους Τούρκους με τους οποίους ποτέ δεν τολμήσατε να τους βάλετε στη θέση τους, εκεί που θα έπρεπε να είναι, εκεί που δεν θα τολμάνε να μιλάνε, και βλέπω αυτήν τη στιγμή να διεκδικούν και να δημιουργούν πάλι δεδικασμένα και στο Αιγαίο και νοτίως της Κύπρου και παντού, να δημιουργούν ζητήματα για άλλη μία φορά.

Εδώ να τονίσουμε για άλλη μία φορά λοιπόν, για τα συνταγματικά της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ ότι πριν από ένα μήνα περίπου υπήρξε ένα ψήφισμα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο έλεγε ότι θα πρέπει να σταματήσουν οι συζητήσεις και οι διαδικασίες ένταξης της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Απολύτως σωστό, ένα από τα λίγα σωστά που έκανε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπέρ της Ελλάδας. Και ποιοι δεν ψήφισαν υπέρ αυτού; Το έχω πει κι άλλη φορά, αλλά θα το ξαναπώ με αφορμή αυτό που γίνεται. Δεν ψήφισαν οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Δημοκρατίας υπέρ. Και μάλιστα ο Κούλογλου, ο Ευρωβουλευτής ΣΥΡΙΖΑ, έδινε συγχαρητήρια στη Σπυράκη, την Ευρωβουλευτή της Νέας Δημοκρατίας γι' αυτό το γεγονός. Αυτά είναι ντροπιαστικά πράγματα για την πατρίδα μας. Όλη η υπόλοιπη Ευρώπη λέει ότι οι Τούρκοι κάνουν εγκλήματα,

όργια, εις βάρος της Ελλάδος και εις βάρος της Κύπρου και οι μοναδικοί που δεν το παραδέχονται είναι οι Έλληνες Ευρωβουλευτές.

Αυτός λοιπόν είναι κι ένας λόγος που εμείς πρέπει να πάμε δυνατά μέσα στην Ευρωβουλή, γιατί αυτά τα πράγματα δεν θα επιτρέψουμε να συμβαίνουν και όσον αφορά όλα τα υπόλοιπα ένας είναι ο εχθρός όλης αυτής της σαθρής και ψεύτικης δημοκρατίας, την οποία έχετε επιβάλλει εδώ και σαράντα πέντε χρόνια. Ο εχθρός λέγεται «εθνικιστικός παράγοντας», ο εχθρός είναι η Χρυσή Αυγή, αυτός ο εχθρός θα συνεχίσει να είναι απέναντί σας, μέχρι να σας τελειώσουμε οριστικά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Είναι γεγονός, ο εχθρός της δημοκρατίας ένας είναι, τον περιέγραψε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ο ναζισμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ναι. Τον περιέγραψε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Δεν σχολιάζω τα λεγόμενα, απλώς θέλω να κάνω μια τοποθέτηση για το εθνικό θέμα το οποίο εθίγη, για να μη δημιουργηθούν λανθασμένες αντιλήψεις στην ελληνική κοινωνία.

Κύριε πρόεδρε, η πάγια θέση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής είναι η συνέχιση των ενταξιακών διαπραγματεύσεων ή, εν πάση περιπτώσει, η διαρκής εμπλοκή της Τουρκίας. Αυτή είναι και η θέση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Η ελληνική θέση ακολουθεί επί του θέματος κατά πόδας τη θέση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Κατά συνέπεια, αυτή είναι η εθνική στάση, για να μην υπάρχει η οποιαδήποτε παρερμηνεία και ο οποιοσδήποτε ψευτοπατριωτισμός.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Συγχαρητήρια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Λοιπόν, τον λόγο έχει ο κ. Τσίρκας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΙΡΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τον Γενάρη του 2015 ο ελληνικός λαός μάς έδωσε την εντολή να βγάλουμε την πατρίδα μας από τη δίνη των μνημονίων και να εξασφαλίσουμε αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης για τους πολίτες και αυτό πράξαμε. Γιατί χωρίς καμμία αμφιβολία η αξιοπρέπεια του ελληνικού λαού τα χρόνια της κρίσης δέχτηκε μεγάλο πλήγμα στο όνομα μιας ακραίας νεοφιλελεύθερης πολιτικής, που αποφάσισαν να εφαρμόσουν οι κυβερνήσεις Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, με την πλήρη συναίνεση και προτροπή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και των τεχνοκρατών της Ευρώπης των λίγων.

Αυτήν την αξιοπρέπεια ανακτά βήμα-βήμα ο ελληνικός λαός με τη διακυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Μέσα σε τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης δώσαμε, με αποφασιστικότητα και μεθοδικότητα, αγώνες για να αποκατασταθούν αδικίες και να μπει ένα τέλος σε πρακτικές του παρελθόντος που είχαν βυθίσει την κοινωνία στην κρίση και είχαν δημιουργήσει καθεστώς κοινωνικής λεηλασίας. Όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ανέλαβε τη διακυβέρνηση, παρέλαβε έναν ισοπεδωμένο κρατικό μηχανισμό, με υποβαθμισμένη τη δημόσια υγεία και παιδεία, με συντάξεις να έχουν δεχτεί διαδοχικές περικοπές μέχρι 50% και συνολικού ύψους 45 δισεκατομμυρίων ευρώ, ασφαλιστικά ταμεία με έλλειμμα 1,1 δισεκατομμύριο ευρώ και 400.000 απλήρωτες συντάξεις και εφάπαξ.

Τα πρώτα χρόνια της κρίσης και των μνημονίων είχε συσσωρευτεί απώλεια 25% του ΑΕΠ της χώρας. Η ανεργία βρισκόταν στο 27% και στους νέους το ποσοστό αυτό έχει εκτοξευτεί. Παλέψαμε για να ανασυγκροτηθεί η ελληνική οικονομία σε νέες, στέρεες βάσεις, με προτεραιότητα τις ανάγκες της κοινωνικής πλειοψηφίας, των εργαζομένων και όλων αυτών που έμειναν απολύτως απροστάτευτοι κατά τη διάρκεια της κρίσης. Η ανεργία μειώθηκε κατά οκτώ μονάδες, από το 26 στο 18%, και σταθερά μειώνεται κατά 2% κάθε χρόνο.

Καταφέραμε να οδηγήσουμε τη χώρα έξω από το καθεστώς των μνημονίων και την επιτροπεία, ανακτώντας την εμπιστοσύνη και τη σταθερότητα της ελληνικής οικονομίας, να ρυθμιστεί το δημόσιο χρέος, καθιστώντας το βιώσιμο, δημιουργώντας τους

όρους για την ομαλή αναχρηματοδότησή του.

Η πρόταση μομφής, λοιπόν, που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία είναι η τελευταία κατά του Υπουργού Υγείας, είναι και η τελευταία πράξη αντιπερισπασμού της Νέας Δημοκρατίας, που δείχνει το μέγεθος της σύγχυσης και του πανικού που τη διακατέχει. Την ώρα μάλιστα που ο Πρωθυπουργός ανακοινώνει μέτρα στήριξης της κοινωνικής πλειοψηφίας, ο κ. Μητσοτάκης προσπαθεί να αλλάξει την ατζέντα και να προσωποποιήσει την πολιτική αντιπαράθεση. Το πρόβλημα όμως της Νέας Δημοκρατίας είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ τα κατάφερε εκεί όπου όλοι οι άλλοι απέτυχαν. Το πρόβλημα της Νέας Δημοκρατίας είναι ότι ο Αλέξης Τσίπρας κατάφερε να δείξει τον δρόμο της εξόδου από την άδικη δημοσιονομική λιτότητα και τον πολιτικό εξαναγκασμό, δίνοντας ένα μήνυμα προς όλους τους λαούς της Ευρώπης ότι ο νεοφιλελευθερισμός και η λιτότητα δεν είναι μονόδρομος. Κι είναι η τελευταία πράξη αντιπερισπασμού πριν αποκαλυφθεί στον ελληνικό λαό η προγραμματική ανεπάρκεια αλλά και οι απειλητικές θέσεις της Νέας Δημοκρατίας απέναντι στην κοινωνία. Γιατί τελικά αυτό που ενοχλεί τη Νέα Δημοκρατία είναι το γεγονός ότι η Κυβέρνηση τα κατάφερε και τώρα μπορεί να κοιτάει στα μάτια την κοινωνία, παίρνοντας θετικά μέτρα, που έχουν άμεσο αντίκρυσμα για τη ζωή των πολιτών.

Έχοντας λοιπόν τον δημοσιονομικό χώρο που χρειάζεται ασκούμε πλέον τη δική μας πολιτική, ψηφίσαμε μείωση των ασφαλιστικών εισφορών για διακόσιους πενήντα χιλιάδες μη μισθωτούς, τη μείωση του ΕΝΦΙΑ ως 50% για σχεδόν 1,2 εκατομμύριο χαμηλές ιδιοκτησίες και 30% μεσοσταθμικά, την επιδότηση ενοικίου έως 200 ευρώ τον μήνα για τουλάχιστον τριακόσιες χιλιάδες οικογένειες με εισοδηματικά κριτήρια. Ο κατώτατος μισθός, που περικρίθηκε με νόμο της συγκυβέρνησης ΠΑΣΟΚ - Νέας Δημοκρατίας το 2012, και ο απαράδεκτος υποκατάτοπος μισθός των 510 ευρώ για τους νέους είναι πια παρελθόν. Η Κυβέρνηση αύξησε τον κατώτατο μισθό και προχώρησε στην κατάργηση του υποκατάτοπου, ενώ θα ψηφιστεί τώρα και θα ισχύει από το 2020 η επιδότηση ασφαλιστικών εισφορών για νέους έως είκοσι πέντε ετών κατά 80% και 25% και νέους από είκοσι έως είκοσι εννιά ετών, μείωση των ασφαλιστικών εισφορών για τους ελεύθερους επαγγελματίες και τους αγρότες κατά 33%. Εξασφαλίσαμε πρόσβαση στη δημόσια υγεία για δυόμισι εκατομμύρια συμπολίτες μας, ανασφάλιστους. Όσα δεσμεύτηκε ο πρωθυπουργός στη ΔΕΘ γίνανε πράξη και αυτό είναι που ενοχλεί τη Νέα Δημοκρατία και την υπόλοιπη αντιπολίτευση, γιατί νομοθετήθηκαν όλα όσα δεσμεύτηκε ο Πρωθυπουργός, ένα προς ένα, και το ίδιο θα γίνει με όσα εξήγγειλε ο Πρωθυπουργός προχθές.

Η ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, λοιπόν, σημαίνει άμεση εφαρμογή από το 2019 της μείωσης του ΦΠΑ στην εστίαση από το 24%, στο 13%, τη μετάταξη όλων των τροφίμων από το ΦΠΑ από το 24%, στο 13%, τη μείωση του ΦΠΑ στην ενέργεια για οικιακούς καταναλωτές και επιχειρήσεις από το 13%, στο 6%. Και βέβαια, σημαίνει την άμεση καταβολή της δέκατης τρίτης σύνταξης. Ψήφος εμπιστοσύνης, λοιπόν, στο πακέτο ελαφρύνης και ανάσας του Αλέξη Τσίπρα.

Αναγνωρίζοντας την επιβάρυνση των νοικοκυριών όλα τα προηγούμενα χρόνια και έχοντας υπ' όψιν τους βαθμούς ελευθερίας κινήσεων στη νέα περίοδο, μετά τη λήξη των προγραμμάτων, σχεδιάζουμε κάθε παρέμβαση που μπορεί να διευκολύνει τους πολίτες. Μια τέτοια παρέμβαση είναι και οι εκατόν είκοσι δόσεις για οφειλές σε ασφαλιστικά ταμεία και την εφορία που ήδη συζητείται στη Βουλή και θα λύσει τα χέρια πολλών συμπολιτών μας, ειδικά για αυτούς που δεν μπορούν να λάβουν τη σύνταξή τους, λόγω χρεών προς τους φορείς του δημοσίου. Και βέβαια, παραμένει σε ισχύ η δεσμευση του Πρωθυπουργού για τη μη μείωση του αφορολόγητου.

Οφείλουμε, όμως, να μη ξεχνάμε τι έχει κάνει αυτή η Κυβέρνηση για την άρση των αδικιών και την ενίσχυση των χαμηλότερων εισοδημάτων και των συνταξιούχων. Έδωσε κοινωνικό μείρισμα 617 εκατομμύρια ευρώ το 2016 σε ενάμισι εκατομμύριο συνταξιούχους, όταν μάλιστα, η Νέα Δημοκρατία εγκαλούσε την Κυβέρνηση για αυτήν την πρωτοβουλία της και το καταψήφισε στη Βουλή, κάνοντας λόγο για ψήφουλα. Έδωσε κοινωνικό μείρισμα και το 2017, περίπου 750 εκατομμύρια ευρώ. Έδωσε κοινωνικό

μείρισμα και το 2018, περίπου 800 εκατομμύρια ευρώ σε σχεδόν ένα εκατομμύριο τετρακόσιες χιλιάδες νοικοκυριά. Έδωσε τα αναδρομικά τον περασμένο Δεκέμβριο ύψους 1 δισεκατομμυρίου ευρώ σε δικαιούχους. Ακύρωσε την περικοπή στις συντάξεις για το 2019, την οποία η Νέα Δημοκρατία δεσμευόταν πως θα εφαρμόσει και για την οποία, μάλιστα, «ζητούσε τα ρέστα» από τους Ευρωπαίους μην τυχόν και υποχωρήσουν στην προσπάθεια της Κυβέρνησης να μην εφαρμοστεί το μέτρο.

Έχει θράσος, λοιπόν, να μιλάει η Νέα Δημοκρατία για τους συνταξιούχους την ώρα που ο κ. Μητσοτάκης κάνει δηλώσεις ότι δεν υπάρχει δυνατότητα για δέκατη τρίτη σύνταξη και συνεχίζει αυτήν την παράλογη πολιτική του ακόμη και μετά την ανακοίνωση του Πρωθυπουργού για την καταβολή της δέκατης τρίτης σύνταξης, εγκαλώντας μας για λαϊκισμό, επειδή μοιράζουμε χρήματα που ανήκουν στον ελληνικό λαό, επειδή αποδίδεται επιτέλους δικαιοσύνη.

Αυτό που, τελικά, δεν αντέχει η Αξωματική Αντιπολίτευση είναι ότι η Κυβέρνηση αυτή πετυχαίνει τους στόχους της και μπορεί να σχεδιάζει και να υλοποιεί πολιτικές προς όφελος των πολλών, να ακυρώνει μέτρα αχρείαστα και να εφαρμόζει μέτρα ανακούφισης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, ακόμα.

Έλεγα από αυτό εδώ το βήμα στην πρώτη μου ομιλία στη Βουλή κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης ότι θέλουν αυτά τα μέτρα να είναι προσωρινά και δεσμευόμασταν τότε ότι θα βγάλουμε τη χώρα από το βούρκο των μνημονίων, για να έρθουμε εδώ σήμερα να μιλάμε για μόνιμα φιλοαναπτυξιακά μέτρα στήριξης και ανακούφισης της κοινωνίας.

Το επικοινωνιακό πυροτέχνημα, επομένως, της Νέας Δημοκρατίας δεν πιάνει τόπο. Αντίθετα, δίνει για μία ακόμη φορά την ευκαιρία στην κοινωνία να μάθει το αντικοινωνικό, αντιλαϊκό πολιτικό πρόγραμμα που οραματίζεται η Νέα Δημοκρατία. Ο αντιπερισπασμός αυτός δεν μπορεί να κρύψει το βάρβαρο αντικοινωνικό πρόσωπο του προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας, γιατί αυτοί που σήμερα μας κουνάνε το δάχτυλο αυτό που επιθυμούν δεν είναι τίποτε άλλο από την παλινόρθωση του παλιού χρεοκοπημένου πολιτικού συστήματος, που έχει άρρηκτα δεσμούς με την κομματικοποίηση του κράτους και τα σκάνδαλα.

Η Κυβέρνηση θα συνεχίσει το έργο της που της έχει αναθέσει ο ελληνικός λαός με τη λήξη της συνταγματικής της θητείας. Μέχρι τη λήξη αυτή και με το στρατηγικό της σχέδιο, θα καταφέρει να αφήσει πίσω όλες τις αιτίες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΙΡΚΑΣ: ...που μας οδήγησαν -τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- στην κρίση, τις αιτίες της παρακμής και της χρεοκοπίας. Ο ελληνικός λαός γνωρίζει πολύ καλά ποιος τον έβγαλε από τα μνημόνια, γνωρίζει πολύ καλά ότι όσο αναπτύσσεται η οικονομία και όσο θα υπάρχουν τα δημοσιονομικά περιθώρια, η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτή που θα φροντίζει να αποκαθιστά τις αδικίες των μνημονίων και να διευρύνει την κοινωνική προστασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΙΡΚΑΣ: Όσο και να θέλουν κάποιοι να αποφύγουν τη συζήτηση για την ουσία, ο ελληνικός λαός έχει μπροστά του τόσο στην κάλη των ευρωεκλογών όσο και στην κάλη των εθνικών εκλογών το φθινόπωρο ξεκάθαρα προγραμματικά διλήμματα: Ή θα συνεχίσουμε στον δρόμο της στήριξης των πολλών, της κοινωνικής δικαιοσύνης και της αξιοπρέπειας ή θα γυρίσουμε πίσω. Ο λαός, όμως, έχει τη δύναμη και δεν γυρίζει πίσω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγνήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», τριάντα εννέα μαθήτριες και μαθητές και έξι συνοδοί

εκπαιδευτικοί από το 3^ο Δημοτικό Σχολείο Τριανδρίας Θεσσαλονίκης, από το Δημοτικό Σχολείο, επίσης, Νεοχωρίου Χανίων και από το Δημοτικό Σχολείο Απερίου Καρπάθου.

Η Βουλή καλωσορίζει τα παιδιά.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ ενδιαφέρον να παρακολουθεί κανείς μια συζήτηση που αφορά σε αναζήτηση εκ νέου ψήφου εμπιστοσύνης από την πλευρά της Κυβέρνησης. Και είναι βέβαιο ότι όσα ακούσαμε χθες και βεβαίως, σήμερα από τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας, αποδεικνύουν ότι υπάρχει μια σοβαρή αδυναμία υποστήριξης μιας βασικής θέσης.

Ακούω τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας να επαναλαμβάνουν μονίμως τη θέση ότι η Νέα Δημοκρατία επιχείρησε έναν αντιπερισπασμό, καταθέτοντας πρόταση μομφής κατά του κ. Πολάκη. Αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι; Αντιπερισπασμός της Νέας Δημοκρατίας το να καταθέτει πρόταση η Αξιωματική Αντιπολίτευση για έναν άνθρωπο που όντας Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας δεν σέβεται ένα νέο παιδί που είναι παράδειγμα αγώνα ζωής; Αυτό είναι ο αντιπερισπασμός; Και δεν είναι αντιπερισπασμός από την άλλη να μετατρέπετε μια πρόταση μομφής κατά ενός πολιτικού προσώπου σε αναζήτηση ψήφου εμπιστοσύνης για την Κυβέρνηση, καθώς πρέπει να διαχύσουμε την ευθύνη, τελικά, σε όλα τα πρόσωπα;

Έχετε αντιληφθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, ότι αυτήν τη στιγμή μοιράζετε την ευθύνη με τον κ. Πολάκη; Αλλά τι να πω για αυτό, όταν ο ίδιος ο κύριος Πρωθυπουργός έσπευσε να δικαιολογήσει τη συμπεριφορά του κ. Πολάκη, δείχνοντας πόσο δίκιο είχε η Νέα Δημοκρατία όταν κατέθεσε την πρόταση μομφής κατά του κ. Πολάκη. Γιατί απέδειξε με αυτόν τον τρόπο ότι ο ίδιος ο κ. Τσίπρας ταυτίζεται με τον Αναπληρωτή Υπουργό σε συμπεριφορές, σε λογικές και σε νοσηριότητες.

Όλα αυτά, όμως, φαντάζομαι να χωρούν στη λογική του αντιπερισπασμού, όταν ο ίδιος ο Πρωθυπουργός διέκοψε την περιόδειά του σε μια αδιανόητη σπουδή να βρεθεί στο Ζάππειο προχθές, προκειμένου να εξαγγείλει νέα μέτρα, υποτίθεται, υπέρ των Ελλήνων πολιτών. Τα έχετε κοστολογήσει αυτά τα μέτρα, κύριοι συνάδελφοι Συμπολίτευσης; Είναι 7 δισεκατομμύρια. Ξέρετε τι θυμίζουν στη σκέψη των περισσότερων Ελλήνων πολιτών; Τα 12 δισεκατομμύρια του Προγράμματος της Θεσσαλονίκης. Όσο συναντήθηκαν εκείνες οι υποσχέσεις που έδωσε τότε ο κ. Τσίπρας με την πραγματικότητα, φαντάζομαι ότι με τον ίδιο ακριβώς τρόπο θα συναντηθούν και αυτές οι υποσχέσεις, τις οποίες έδωσε προχθές, ανεξάρτητα από την προσπάθεια να νομοθετηθεί για τα επόμενα τρία-τέσσερα χρόνια, μέσα από πρωτοβουλία ενδεχομένως την επόμενη εβδομάδα, όλα αυτά τα μέτρα, προκειμένου να φανούν ότι θα εφαρμοστούν ακριβώς με αυτόν τον τρόπο.

Όλα αυτά όμως, τελικά, συνθέτουν μια εικόνα η οποία, είτε θέλετε να το πιστέψετε και να το δεχτείτε είτε όχι, αμαυρώνει το λεγόμενο ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς. Το λέω αυτό, γιατί άκουσα νωρίτερα έναν εκλεκτό συνάδελφο από τη συμπολίτευση να λέει ότι το ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς παραμένει. Αυτό συμβαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί πλέον τα ίδια τα γεγονότα έχουν αλλάξει αυτήν την εικόνα. Και μιλάμε για τα πραγματικά γεγονότα.

Είναι όντως πρόβλημα να δέχεται κανείς τα πραγματικά γεγονότα για τους αντιπάλους ως λόγο και για τον εαυτό του να μην τα δέχεται. Και το λέω αυτό, διότι πέραν όλων των συζητήσεων που έχουν γίνει το τελευταίο χρονικό διάστημα, υπάρχουν μείζονα ζητήματα, τα οποία θα έπρεπε όντως να σας κάνουν να ανησυχείτε. Η Αριστερά των ενοικιαζόμενων Βουλευτών, για να κρατήσουν την κοινοβουλευτική Πλειοψηφία; Η Αριστερά των ενοικιαζόμενων Υπουργών, των ανθρώπων που μέχρι πρότινος φρόντιζαν με κάθε τρόπο να διαδηλώνουν την αντίθεσή τους απέναντι στην Κυβέρνηση και έγιναν Υπουργοί για να δώσουν την ψήφο εμπιστοσύνης; Αυτό θεωρείτε ηθικό; Αυτό θεωρείτε ότι θα κρατήσει τα προσχήματα; Τελικά, αποδεικνύεται ότι όλα

αυτά, δυστυχώς, γίνονται απλά και μόνο για να κρατήσουμε τις γνωστές δικές μας θέσεις, τις γνωστές δικές μας καρέκλες.

Η Αριστερά, η οποία δεν δίνει αξία στην ανθρώπινη ζωή -θα με συγχωρέσουν οι συνάδελφοι του ΚΚΕ-, η Αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ, δεν είναι η Αριστερά την οποία υποτίθεται ότι προασπίζεται όλα αυτά τα χρόνια ένας πολύ συγκεκριμένος πολιτικός χώρος. Και το λέω, γιατί πρέπει κάποια στιγμή να γίνει γνωστό σε όλους τους Έλληνες πολίτες ότι αυτό το οποίο πολλές φορές προσπαθούμε να υπερασπιστούμε με το δικό μας τρόπο, όταν τελικά αποδεικνύεται ότι δεν είναι απλά κάτι για το οποίο αντιμαχόμαστε με τους πολιτικούς μας αντιπάλους, αλλά είναι κάτι το οποίο εμείς το κάνουμε, με πολύ μεγάλη ευκολία μπορούμε να το δικαιολογήσουμε. Αυτό αντιλαμβάνεστε ότι δείχνει μια τεράστια ηθική αδυναμία.

Υπήρξε μια σπουδή του Πρωθυπουργού το τελευταίο χρονικό διάστημα, προφανώς μέσα από την ανησυχία του να αποδείξει κάποια πράγματα, να προστρέχει σε ρήσεις φιλοσόφων, σε ρήσεις ποιητών. Είναι πραγματικά εντυπωσιακό ότι κάθε φορά, σε κάθε ομιλία του, προκειμένου να καλύψει ζητήματα, προσπαθεί να χρησιμοποιήσει κάποιους στίχους ή κάποιες φράσεις που σε καμμία περίπτωση δεν μπορούν να ταυτιστούν με τον ίδιο.

Κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, αν θα υπήρχε πραγματικά ένας στίχος με τον οποίον θα μπορούσε να ταυτιστεί απολύτως ο Πρωθυπουργός, δεν είναι άλλος από αυτόν του Βάρναλη που έλεγε: «Πού είσαι, νιότη, που 'λεγες πως θα γινόμουν άλλος!». Διότι μιλάμε για μια εξέλιξη, η οποία είναι πολύ μακριά από την πραγματικότητα, την οποία οι ίδιοι είχατε υποσχεθεί στους εαυτούς σας.

Επιπλέον, άκουσα σε μια προηγούμενη ομιλία του τον Πρωθυπουργό να λέει ότι σε αυτήν την μάχη, την πάλη που γίνεται μεταξύ των κοινωνικών ομάδων, που ο ίδιος -υποτίθεται- υπερασπίζεται τους αδύναμους, τους ανθρώπους που έχουν πραγματική ανάγκη, ο ίδιος επιλέγει να είναι με τις ζέβρες και όχι με τα λιοντάρια. Έχετε ιδέα τι αποδεικνύετε το τελευταίο χρονικό διάστημα; Και δεν θέλω να πω όλα αυτά τα επιχειρήματα που ενδεχομένως μειώνουν το επίπεδο της πολιτικής αντιπαράθεσης και το κάνουν ακόμη χαμηλότερο. Θα σταθώ, όμως, στο γεγονός ότι κάποια στιγμή, όταν υπάρχει πολιτική αντιπαράθεση στα πολιτικά επιχειρήματα μπορεί και πρέπει να μείνει κανείς. Η ίδια η πολιτική έχει αποδείξει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ όλα αυτά τα χρόνια, όχι μόνο δεν ικανοποίησε και ουσιαστικά δεν συμπλήρωσε τις προσδοκίες που είχε δημιουργήσει, αλλά δυστυχώς δημιούργησε μια κοινωνία σε πολύ χαμηλότερο επίπεδο, μια οικονομία η οποία δεν μπορεί να ανασάνει, ένα ασφαλιστικό σύστημα το οποίο κυριολεκτικά ακροβατεί, μια υγεία η οποία ξέρουμε ότι δεν ικανοποιεί τον μέσο Έλληνα πολίτη. Απορώ πού βρέθηκαν τα επιτεύγματα στον χώρο της υγείας, που προσπάθησε να ψελλίσει χθες το βράδυ ο Πρωθυπουργός. Δεν ξέρουμε ότι για να βρεθεί ένας Έλληνας πολίτης σε ένα νοσοκομείο υπάρχουν βασικές ανάγκες και βασικές ελλείψεις; Για τον χώρο της παιδείας τα είπαμε τελευταία με όλα αυτά τα οποία είχαν εξελιχθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι και η εκλογική αναμέτρηση της 26^{ης} Μαΐου θα είναι μια πολύ μεγάλη ευκαιρία, προκειμένου οι Έλληνες πολίτες να δείξουν αυτό που ακριβώς θέλουν και ποια θα είναι η κατεύθυνση της επόμενης ημέρας. Ο χρόνος, όμως, τελειώνει. Για άλλη μια φορά, η ιστορική ευθύνη επιστρέφει στην παράταξη της Νέας Δημοκρατίας και στον Κυριάκο Μητσοτάκη. Για άλλη μια φορά, αποδεικνύεται ότι η σοβαρή σχέση του μοναδικού πολιτικού κόμματος με την ελληνική κοινωνία που έχει κρατηθεί από τη Μεταπολίτευση και μετά είναι η πραγματική δύναμη για να εναποθέσουν και την ελπίδα τους, αλλά πολύ περισσότερο και τις προσδοκίες τους όλοι οι Έλληνες πολίτες για την επόμενη μέρα. Αντιλαμβάνεστε ότι ψήφος εμπιστοσύνης σε μια κυβέρνηση που καθημερινά καταρρέει και κατηφορίζει σε ένα δρόμο χωρίς επιστροφή δεν θα μπορούσε να δοθεί από τη Νέα Δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού

προηγούμενως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήριο Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, δεκαπέντε μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 5^ο Δημοτικό Σχολείο Ζωγράφου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Κατσώτης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Τσιάρα, είχε πει ο Ανιέλι στην Ιταλία: «Αν έχεις τέτοια Αριστερά, τι τη θέλεις τη Δεξιά;». Αρχές και αξίες, όμως, ενός λαού που αγωνίστηκε, ριζοσπαστών αγωνιστών κ.λπ. δεν έχουν να κάνουν με αυτήν την πολιτική και πιστεύουμε ότι θα πάρουν την κατάλληλη θέση στο επόμενο διάστημα.

Θα ήταν παράλειψή μου να μην ξεκινήσω από την σημερινή 74^η επέτειο από τον τερματισμό του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, απόρροια των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Είναι η μέρα της μεγάλης αντιφασιστικής νίκης των λαών, της αθάνατης εποποιίας του Κόκκινου Στρατού και των αντιστασιακών κινημάτων της Ευρώπης με πρωτοπόρο και καθοριστικό ρόλο των κομμουνιστικών κομμάτων. Δεν είναι η «Ημέρα της Ευρώπης», όπως ανιστόρητα επιχειρείται να καθιερωθεί από την αντιδραστική Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το ΚΚΕ αποτίει φόρο τιμής σε όσους αγωνίστηκαν με το όπλο στο χέρι, όσους θυσίαστηκαν, βασανίστηκαν, φυλακίστηκαν, εξορίστηκαν, σε όλους όσοι έδωσαν με κάθε τρόπο μάχη ενάντια στον ναζιστικό, φασιστικό, ιμπεριαλιστικό άξονα. Η 9^η Μάη εμπνέει τους λαούς, τους διδάσκει πίστη στη δύναμή τους. Αυτήν τη δύναμη μπορούν και πρέπει να δοκιμάσουν με την πάλη τους οι λαοί, ώστε να απαλλαγούν από τα αντιλαϊκά μέτρα, τα μνημόνια διαρκείας, την ανεργία και την εκμετάλλευση.

Είναι περήφανο το ΚΚΕ που αποτέλεσε την ψυχή, τον αιμοδότη και καθοδηγητή του ηρωικού αγώνα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, της ΕΠΟΝ και των άλλων ΕΑΜικών οργανώσεων. Ο σοσιαλισμός είναι η μόνη απάντηση στο βάρβαρο καπιταλιστικό σύστημα που γεννά και θρέφει τον ναζισμό, τον φασισμό, προκαλεί φτώχεια, πολέμους και προσφυγιά για τους λαούς προς όφελος των κερδών των λίγων.

Εχθές, ο κ. Τσίπρας ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης από τους Βουλευτές, αλλά και τον λαό στις εκλογές στις 26 Μαΐου. Το ίδιο, βέβαια, έκανε και ο κ. Μητσοτάκης.

Κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και των εφεδριών τους, γιατί να σας εμπιστευτούν οι άνεργοι, οι εργαζόμενοι που ζουν τις συνέπειες της εργασιακής ζούγκλας που έχετε διαμορφώσει, οι συνταξιούχοι που είδαν τη σύνταξή τους να εξανεμίζεται, να γίνεται επίδομα, οι αυτοαπασχολούμενοι που καταστρέφονται, γιατί δεν αντέχουν τη ληστεία που τους έχετε επιβάλει, η φτωχή αγροτιά που ξεκληρίζεται από την αντιαγροτική σας πολιτική, από την υλοποίηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Γιατί να σας εμπιστευτούν οι νέοι ιδιαίτερα που περιπλανώνται μεταξύ ανεργίας και διαφόρων προγραμμάτων; Γιατί να σας εμπιστευτούν οι γυναίκες, που στο όνομα της ισότητας καταργήσατε δικαιώματα που κατακτήθηκαν με σκληρούς αγώνες; Γιατί να σας εμπιστευτούν οι πατεράδες και μανάδες που βλέπουν το μέλλον των παιδιών τους αβέβαιο, μαύρο και που, αντί να ζουν καλύτερα από τους ίδιους, ζουν χειρότερα;

Ζητάτε να σας εμπιστευτούν στις εκλογές οι νέοι και οι νέες. Γιατί; Επειδή ζουν τον εφιάλτη της ανεργίας; Επειδή τους πετάξατε στην εργασιακή ζούγκλα που δημιουργήσατε; Επειδή τους τσακίσατε τα όνειρά τους; Ή επειδή πρέπει να κυνηγούν δεξιότητες για να μπουν σε κάποιο πρόγραμμα;

Γιατί να σας εμπιστευτούν οι συνταξιούχοι; Για την κατάργηση του ΕΚΑΣ; Για τις μειώσεις των συντάξεων έως 40%; Για την κατάργηση της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης σύνταξης, του επιδόματος αδείας, την αύξηση των ορίων ηλικίας στα εξήντα επτά με προοπτική περαιτέρω αύξησής τους, επικαλούμενοι το δημογραφικό πρόβλημα; Υπάρχει και μια σειρά άλλων διατάξεων που καταργήσατε και οδηγήσατε στη φτώχεια και την εξθλίωση σημαντικού τμήμα των απομάχων της δουλειάς.

Γιατί να σας εμπιστευτούν τα άτομα με αναπηρία, οι οικογένει-

ειές τους; Για τη θεσμοθέτηση των σφαγείων των ΚΕΠΑ; Για τη σφαγή των αναπηρικών συντάξεων και των όποιων επιδομάτων; Ζητάτε να σας εμπιστευτούν για το ότι το 95% που είναι ικανοί για εργασία είναι άνεργοι; Ή μήπως για τα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης, τα οποία είναι πολύ πίσω από τις ανάγκες και βασανίζουν τις οικογένειες;

Σύμφωνα με τα δικά σας στοιχεία, τέσσερις στις δέκα κύριες συντάξεις είναι κάτω από 500 ευρώ μεικτά. Ένα εκατομμύριο εκατόν σαράντα χιλιάδες συνταξιούχοι λαμβάνουν κάτω από 500 ευρώ μεικτά σύνταξη και η μεγάλη μάζα συγκεντρώνει γύρω στα 330 ευρώ, με 390 ευρώ σύνταξη. Η χαμηλότερη βέβαια είναι στους αγρότες, στον πρώην ΟΓΑ. Η μέση σύνταξη έχει διαμορφωθεί στα 576 ευρώ. Η καινούργια, όμως, μέση σύνταξη με βάση τον νόμο Κατρούγκαλου είναι στα 535 ευρώ.

Θεωρείτε τους συνταξιούχους βάρος. «Δεν πεθαίνουν κιόλας» λέτε, δείχνοντας το αποκρουστικό πρόσωπο αυτού του βάρβαρου συστήματος. Από αυτούς ζητάτε και τη στήριξή τους. «Ενεργός γήρανση» λέτε. Ετοιμάζετε και άλλη επίθεση. Δουλεύατε μέχρι θανάτου. Στερείτε το δικαίωμα να ζει ο συνταξιούχος στα τελευταία χρόνια της ζωής του με αξιοπρέπεια, απολαμβάνοντας όλα όσα συνέβαλε να δημιουργηθούν, να εξελιχθούν.

Από την άλλη, όμως, στο κεφάλαιο τα δίνετε όλα. Μαζί ψηφίζετε τις προκλητικές ρυθμίσεις, τα προνόμια, τις φοροαπαλλαγές και όλο το πλαίσιο για τη δημιουργία του φιλικού περιβάλλοντος που ισοπεδώνουν δικαιώματα των εργαζομένων. Ψηφίσατε διάταξη για χρηματοδότηση των λεγόμενων «εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών» για νέους εργαζόμενους κάτω των είκοσι πέντε ετών. Και ο Πρωθυπουργός εξήγγειλε και νέα δώρα μέσω των επιδοτήσεων των εισφορών μέχρι και 100%, όπως είπε. Η κατάσταση που ζει η εργατική λαϊκή οικογένεια είναι αποτέλεσμα της κοινής σας στρατηγικής, που δεν είναι άλλη παρά η ικανοποίηση των αναγκών των μονοπωλιακών και επιχειρηματικών ομίλων.

Επιχορηγείτε παχυλά τους επιχειρηματικούς ομίλους στο όνομα της μείωσης της ανεργίας. Τους προσφέρετε τσάμπα εργατικό δυναμικό. Καταργήσατε τον σταθερό ημερησιο χρόνο δουλειάς, τη μεγαλύτερη κατάκτηση της εργατικής τάξης, ποτισμένη με το αίμα της. Γενικεύσατε τις ελαστικές μορφές απασχόλησης. Μοιράσατε τη μία θέση δουλειάς σε δύο και τρεις εργαζόμενους.

Τα στοιχεία από το σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ» επιβεβαιώνουν ότι οι νέες συμβάσεις με μερική απασχόληση και εκ περιτροπής εργασία αποτελούν το 53,96%, ενώ μόλις το 46,04% είναι οι συμβάσεις με πλήρη απασχόληση.

Υλοποιήσατε την έκθεση Σέρκας με χαρακτηριστικό παράδειγμα το ωράριο των γιατρών για τον ενεργό και ανενεργό χρόνο, που η επέκτασή του θα ακολουθήσει και σε άλλους κλάδους, με ακόμα πιο οδυνηρές συνέπειες για τους εργαζόμενους.

Δημιουργήσατε τους αόρατους εργαζόμενους, κύρια νέους και νέες, όπως χαρακτηρίζετε την απασχόλησή τους στην εργασιακή ζούγκλα και νομιμοποιείτε και μονιμοποιείτε τα αόρατα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, κάνοντας αόρατα τα όνειρα για τη ζωή που δικαιούνται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, την ανοχή σας παρακαλώ.

Την περίοδο της κρίσης όλοι σας τσακίσατε μισθούς και συντάξεις και ανατρέψατε δικαιώματα που φάνταζαν μόνιμα στους εργαζόμενους, όμως οι ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων τα ισοπέδωσαν και αποδείχτηκαν προσωρινά, αφού η εξουσία είναι στα χέρια του κεφαλαίου.

Έφτασε η αγοραστική αξία του μισθού, σύμφωνα και με την Επιτροπή Σοφών που δημιουργήσατε, στα επίπεδα του 1980, με τις τιμές βέβαια και τις ανάγκες του 2019.

Τα δύο χρόνια, από το 2016 έως και το 2018, συνεχίστηκε η μείωση μισθών κατά 4% έως 5%. Ενεργοποιήσατε τον νόμο Βρούτση. Καταργήσατε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Για τις συλλογικές συμβάσεις κινηθήκατε στα επιτρεπτά όρια που έχουν θέσει οι εκπρόσωποι των εργατικών ενώσεων, αφού τους δώσατε το δικαίωμα του βέτο και αν δεν καταθέσουν το μητρώο, να μην επεκτείνεται η συλλογική σύμβαση εργασίας.

Το κεφάλαιο ποτέ δεν χάρισε τίποτα και ποτέ δεν συμβιβά-

στηκε με ό,τι υποχρεώθηκε να παραχωρήσει κάτω από τη σκληρή ταξική πάλη και ιδιαίτερα κάτω από την επίδραση του σοσιαλισμού. Όλες οι μεγάλες κατακτήσεις, με την εξουσία στα χέρια του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκπροσώπων, θα είναι προσωρινές.

Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δημιούργησε πλέγμα προστασίας των μονοπωλιακών και επιχειρηματικών ομίλων, μονιμοποιώντας τις ανατροπές. Αυτό υπηρετεί το lock out που θεσπίσατε. Αυτό θέτει τα εμπόδια για την κήρυξη απεργίας, αυτό είναι η καταστολή των αγώνων, το ιδιώνυμο για την αντίσταση στους πλειστηριασμούς. Αυτό είναι το νομοθετικό πλαίσιο που βγάζει το 95% των απεργιών παράνομες.

Το ασφαλιστικό συνεχίσατε να το ανατρέπετε, υλοποιώντας τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν διαφέρουν από το μοντέλο του Πινόστ. Έχετε βέβαια κι άλλες ανατροπές μπροστά. Είναι το πανευρωπαϊκό συνταξιοδοτικό προϊόν. Είναι οι τρεις πυλώνες που υλοποιείτε βήμα το βήμα.

Μονόδρομος είναι η οργάνωση παντού, για να φέρει η εργατική τάξη, ο λαός τα πάνω κάτω, να απορρίψει τη συναίνεση και την υποταγή τους σχεδιασμούς των μονοπωλιακών και επιχειρηματικών ομίλων, όπως υλοποιούνται από τις κυβερνήσεις, είτε είναι φιλελεύθερες είτε σοσιαλδημοκρατικές, αριστερές ή πράσινες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Βάλτε μια τελεία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Να απορρίψει τη λογική του μικρότερου κακού, να βάλει μπροστά τις δικές της σύγχρονες ανάγκες. Η εργατική τάξη πρέπει να κάνει δική της υπόθεση το ότι χωρίς αυτή γρανάζι δεν γυρνά και ότι μπορεί χωρίς αφεντικά.

Αυτόν τον δρόμο της εργατικής λαϊκής απεικόνισης καλούμε την εργατική τάξη, τους απόμαχους της δουλειάς, τους αυτοαπασχολούμενους, τη φτωχή αγροτιά και ιδιαίτερα τους νέους και τις νέες να εμπιστευτούν μαζί με το ΚΚΕ, που δίνει όλες τις δυνάμεις του, να δυναμώσουν παντού στις εκλογές, ανεξάρτητα αν δεν συμφωνούν σε όλα.

Γι' αυτό, λοιπόν, στις 26 Μαΐου ισχυρό ΚΚΕ παντού, γιατί είναι δύναμη στα χέρια του λαού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Μαυρωτάς από το Ποτάμι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Και να που βρισκόμαστε τέσσερις μήνες μετά, να συζητάμε πάλι στη Βουλή για ψήφο εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση. Τότε, 16 Ιανουαρίου, ήταν η τελευταία φορά που το Ποτάμι ήταν στη συζήτηση ως Κοινοβουλευτική Ομάδα. Σήμερα, πάλι σε ψήφο εμπιστοσύνης, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ποταμιού επανέρχεται και μάλιστα πιο συμπαγής από πριν κι έτσι αποκαθίσταται μια κοινοβουλευτική ανωμαλία, καθότι τα κόμματα τα βάζουν στη Βουλή οι πολίτες με την ψήφο τους και τα βγάζουν πάλι οι πολίτες με την ψήφο τους, ούτε οι προσωπικές στρατηγικές Βουλευτών, ούτε η βουλμία μεγαλύτερων κομμάτων που υπόσχονται φιλόξενη στέγη είτε στα ψηφοδέλτια είτε στα ψηφοδέλτια.

Η συζήτηση για ψήφο εμπιστοσύνης προέκυψε από την αμετροέπεια του κ. Πολάκη, τον οποίο θέλησε να προστατεύσει ο Πρωθυπουργός, μη αφήνοντάς τον εκτεθειμένο σε μια πρόταση μομφής. Δεκαοκτώ ημέρες πριν τις ευρωεκλογές η συζήτηση, δυστυχώς, δεν θα περιστραφεί γύρω από τα πραγματικά διακυβεύματα των ευρωεκλογών, αλλά γύρω από τον κ. Πολάκη, τη «NOVARTIS», τη «SIEMENS», τα κότρερα, όπως άλλωστε είδαμε χθες. Ήταν ένα τραγικά χαμηλό επίπεδο, επίπεδο καφενείου και ύφος «Μακελειού». Εμείς θα προσπαθήσουμε να μείνουμε στην ουσία σε πείσμα των καιρών.

Ξεκινάω από το βασικό ερώτημα. Έχουμε εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση; Η απάντηση είναι ότι ούτε είχαμε ούτε έχουμε. «Μα, γιατί;» θα πει κάποιος, «αφού έχετε ψηφίσει νομοσχέδια της και μάλιστα κομβικά». Ας τα ξεχωρίσουμε, λοιπόν: Είναι άλλο να στηρίζω τις θέσεις μου στη Βουλή και άλλο να στηρίζω την Κυβέρνηση. Ο κόσμος σε ψηφίζει για να στηρίξεις τις διακηρυγμένες θέσεις σου στη Βουλή και όχι για να βλέπεις τι ψηφίζουν οι άλλοι και να καθορίζεις τη στάση σου ανάλογα.

Και πώς να έχουμε εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση που τη μεγαλύτερη ζημία την έχει κάνει στην παιδεία, εκεί που εφάρμοσε το δόγμα του ακαδημαϊκού λαϊκισμού στα πανεπιστήμια, που έχει

τους συνδικαλιστές πάντα δίπλα στο αυτί της, που ιδεολογικά απέκρουσε οτιδήποτε θα έδινε επιλογές τους νέους μας ή και στις διοικήσεις των πανεπιστημίων, επιμένοντας στον κρατικό παρεμβατισμό παντού, που βάφτιζε βολικά «νεοφιλελεύθερο» ότι δεν τη βόλευε και το απέρριπτε μετά βδελυγμίας;

Πάμε, όμως, και στην οικονομία, που οικονομία σημαίνει επενδύσεις. Χωρίς επενδύσεις, ούτε παραγωγή μπορείς να έχεις και κατ' επέκταση ούτε θέσεις εργασίας να δημιουργήσεις. Είμαστε μια χώρα που έχει υποστεί δραματική αποεπένδυση τα χρόνια της κρίσης. Τον Νοέμβριο, λοιπόν, του 2017 η πρόβλεψη για τον ακαθάριστο σχηματισμό παγίου κεφαλαίου, τον δείκτη δηλαδή των επενδύσεων, ήταν 11,4% αύξηση για το 2018. Πρόσφατα βγήκε ότι τελικά το 2018 είχαμε, αντί για αύξηση 10,4%, μείωση 12,2%. Είχαμε μια δραματική μείωση σε ιδιωτικές και δημόσιες επενδύσεις μείον 12,2%, η οποία αντικατοπτρίζει το ανύπαρκτο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και το αντι-επενδυτικό κλίμα στον ιδιωτικό τομέα, τη δυσανεξία σας δηλαδή στην ιδιωτική πρωτοβουλία και την επιχειρηματικότητα.

Όταν, όμως, στραγγίζεται η επιχειρηματικότητα με φόρους και εισφορές για να δημιουργηθούν τα υπερπλεονάσματα, αυτά τα χρήματα από κάπου λείπουν. Λείπουν από τις επενδύσεις και τις νέες θέσεις εργασίας. Ο μικρομεσαίος επιχειρηματίας δεν έχει κίνητρο να επεκταθεί. Δουλεύει μόνο για να πληρώνει φόρους και εισφορές. Χρειαζόμαστε επενδύσεις σε εμπορεύσιμους κλάδους που θα αυξάνουν με 8% και 9% τον χρόνο, εξαγωγές που θα αυξάνουν ετησίως 6% με 7% για να πιάσουμε έναν στοιχειώδη ρυθμό ανάπτυξης 3%.

Και οι προχθεσινές εξαγγελίες του Πρωθυπουργού για τις επενδύσεις είναι επιβεβλημένες μεν, καθυστερημένες δε. Θα τις σχολιάσουμε, όμως, αναλυτικά την άλλη εβδομάδα, που θα έχουμε και το νομοσχέδιο των εκατόν είκοσι δόσεων, για να δούμε και τι θα περάσει από το φίλτρο των θεσμών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Ποτάμι αυτά τα τέσσερα χρόνια έκανε μια αντιπολίτευση εποικοδομητική και όχι στείρα, με προτάσεις για όλα. Πρόσφατα για την παιδεία το παραδέχτηκε και ο κ. Γαβρόγλου. «Μόνο το Ποτάμι έχει καταθέσει προτάσεις» είπε, αλλά δεν είπε ότι ποτέ δεν εισακούστηκαν.

Εκτός από τις προτάσεις για την παιδεία, το Ποτάμι έκανε προτάσεις για το ασφαλιστικό, για τη ΔΕΗ, για το Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας, για το εκλογικό σύστημα, για τη συνταγματική Αναθεώρηση, για τον Κανονισμό της Βουλής, για τη διαφάνεια και τη λογοδοσία στη χρηματοδότηση των κομμάτων και στα οικονομικά τους.

Κι επειδή χθες άκουσα και από τον κ. Μητσοτάκη και από την κ. Γεννηματά ότι έχουν σχέδιο και ότι έχουν πλάνο για τη χώρα, ελπίζω να υπάρχει και κάποιο κεφάλαιο για το πώς θα αποπληρώσουν τα δάνεια των κομμάτων τους, καθότι με βάση τους ισολογισμούς τους, οι οφειλές αντί να μειώνονται, αυξάνονται περίπου 25 εκατομμύρια τον χρόνο λόγω τόκων και προσauξήσεων. Και σίγουρα οι πολίτες δεν είναι ούτε τυφλοπόντικες, για να μην βλέπουν τα τραγικά λάθη του σήμερα, αλλά ούτε και χρυσόψαρα, για να ξεχνούν τα λάθη του χθες.

Κλείνω με τα ευρωπαϊκά, για τα οποία θα ψηφίσουμε σε λίγες μέρες. Σήμερα μάλιστα, 9 Μαΐου, είναι και η Ημέρα της Ευρώπης. Οι φετινές ευρωεκλογές είναι οι πιο κρίσιμες που έγιναν ποτέ. Οι Ευρωπαίοι πολίτες θα επιλέξουν μεταξύ εθνικής περιχαράκωσης και ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Οι ατζέντες έχουν ήδη διαμορφωθεί και πρώτος ο Γάλλος Πρόεδρος Μακρόν μίλησε με συγκεκριμένες προτάσεις για την ευρωπαϊκή αναγέννηση, προτάσεις που ενστερνίζεται και το Ποτάμι, που μιλάει μεταξύ άλλων για την ευρωπαϊκή άμυνα και ασφάλεια, για το ταμείο για την κλιματική αλλαγή, για τη φορολογία των πολυεθνικών, τον ελάχιστο ευρωπαϊκό μισθό, έτσι ώστε οι τρεις πυλώνες της βιώσιμης ανάπτυξης -οικονομική ανάπτυξη, κοινωνική συνοχή και σεβασμός στο περιβάλλον- να αναπτυχθούν ισόρροπα.

Για αυτά θα έπρεπε να συζητάμε συνεχώς και για τις λύσεις που προτείνει ο καθένας.

Στην Ελλάδα, όμως, στις επερχόμενες ευρωεκλογές, αλλά και στις εθνικές εκλογές, φαίνεται ότι θα συγκρουστούν δύο κόσμοι που εκτείνονται οριζόντια και διακομματικά, όχι ο κόσμος της

Αριστεράς και της Δεξιάς, όχι ο κόσμος της προόδου και της συντήρησης, όχι ο κόσμος του χθες και του αύριο. Θα συγκρουστεί ο κόσμος της πόλωσης και ο κόσμος της σύνεσης, ο κόσμος της πόλωσης με τις άγονες επιθέσεις από τη μια και ο κόσμος της σύνεσης με τις γόνιμες αντιπαραθέσεις από την άλλη.

Ο κόσμος της πόλωσης -το είδαμε και χθες εδώ στη Βουλή- θέλει τελική πτώση. Δεν θέλει αιχμαλώτους. Θέλει «ή τους τελειώνουμε ή μας τελειώνουν». Θέλει ισοπέδωση των ενδιάμεσων ψυχραιμών αντικειμενικών και ορθολογικών φωνών. Αντίθετα, ο δεύτερος κόσμος της σύνεσης βλέπει και την επόμενη μέρα, βλέπει ότι η μισή Ελλάδα δεν μπορεί να βγάλει τη χώρα από την κρίση, ειδικά όταν βλέπουμε τα σύννεφα στην περιοχή μας να πυκνώνουν.

Το Ποτάμι θα συμπαταχθεί με αυτόν τον δεύτερο κόσμο της σύνεσης και δεν θα εμπλακεί ούτε σε εμφυλιοπολεμικά ούτε σε ρεβανσιστικά μέτωπα. Αν υπάρχει ένα μέτωπο το οποίο θα υπηρετήσουμε, αυτό θα είναι το αντιδιχαστικό μέτωπο, το μέτωπο της συμμετοχής των πολιτών, το μέτωπο της ψυχραιμίας φωνής και της λογικής. Δόξα τω Θεώ, τα τελευταία χρόνια οι πολίτες χόρτασαν κοκορομαχίες και είδαν πού κατέληξαν.

Σε αυτό το πλαίσιο, λοιπόν, η μόνη ψήφος εμπιστοσύνης που δίνουμε είναι σε αυτά για τα οποία μάχεται το Ποτάμι, για τις παραγωγικές και δημιουργικές δυνάμεις της χώρας, για τη σύγχρονη και ελεύθερη παιδεία, για τη θεσμική θωράκιση, την πραγματική αξιοκρατία και τις ίσες ευκαιρίες.

Και, όπως καταλαβαίνετε, δεν είναι δυνατόν να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην παρούσα Κυβέρνηση, γιατί σε αυτές ακριβώς τις προτεραιότητες που προανέφερα έχει μείνει μετεξεταστέα. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς.

Ο κ. Καβαδέλλας από την Ένωση Κεντρώων έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, η Νέα Δημοκρατία μετά από ένα τετράμηνο περίπου επαναφέρει ζήτημα ψήφου εμπιστοσύνης και εκμεταλλευόμενη, βεβαίως, το απόπημα του κ. Πολάκη, τον οποίον τον καλύπτει ο κύριος Πρωθυπουργός, κουνάει το δάχτυλο, παρουσιάζει την αθώα περιστέρια για ό,τι συμβαίνει σήμερα, διότι και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία έχουν ευθύνη, τεράστια ευθύνη, καθώς κυβέρνησαν, σπατάλησαν και κατέστρεψαν τα όνειρα των νέων που πλέον φεύγουν από την Ελλάδα, μήπως βρουν κάποια άκρη στο εξωτερικό.

Σκοπός, λοιπόν, της Νέας Δημοκρατίας είναι η πόλωση, δεν είναι το ζήτημα του αν κυβερνά καλά ο ΣΥΡΙΖΑ ή αν δεν κυβερνά καλά, γιατί ούτε αυτοί κυβέρνησαν καλά ούτε οι τριωνοί.

Σκοπός είναι η πόλωση, να χωριστούμε πάλι σε αριστερά και δεξιά καφενεία, διότι έρχονται εκλογές και βλέπουν και οι δύο μεγάλοι μονομάχοι ότι μόνο η πόλωση θα μπορούσε να τους δώσει κάποια ψηφολακία παραπάνω.

Αυτό που ενδιαφέρει τη Νέα Δημοκρατία και τον ΣΥΡΙΖΑ, βεβαίως, και εξυπηρετεί και τους δύο, όπως είπα, είναι ο φανατισμός του λαού. Υπάρχει μια λογική στον ΣΥΡΙΖΑ, η οποία υποβόσκει και στα λοιπά κόμματα: «Η τους τελειώνουμε ή μας τελειώνουν». Έχει παρέλθει προ πολλού ο καιρός που ο ελληνικός λαός σκεφτόταν να τελειώσει η μία παράταξη την άλλη.

Θέλετε, λοιπόν, κύριοι, ψήφο εμπιστοσύνης. Γιατί; Για τα τόσα ψέματα που είπατε και που τα δικαιολογήσατε με χίλιους δυο τρόπους;

Σκόπετε μνημόνια, βαράγατε τουμπερλέκια και χόρευε η Μέρκελ και όλη η Ευρώπη, διαπραγματευτήκατε με δημιουργική ασάφεια και το αποτέλεσμα ήταν, βεβαίως, να μας φέρετε στα capital controls. Υπογράψατε μνημόνια. Βάλατε όλη την ακίνητη περιουσία του ελληνικού λαού στο υπερταμείο. Μας βγάλατε δήθεν από τα μνημόνια. Είναι αλήθεια ότι βγήκαμε από τα μνημόνια; Για εξήντα χρόνια ακόμα είμαστε υποχρεωμένοι να δίνουμε αναφορά και να πληρώνουμε υποχρεώσεις.

Ο νόμος Κατρούγκαλου είναι ένας νόμος, ο οποίος εφαρμόζεται σαν μια φορολογία. Την επόμενη εβδομάδα έρχεται προς συζήτηση το νομοσχέδιο για κάποια ευεργετικά μέτρα υπέρ των αδύναμων πολιτών. Θέλω να σας θυμίσω τι λέγατε: «Κανένα σπίτι

σε χέρια τραπεζίτη». Και είναι η μόνη αλήθεια που είπατε, γιατί εννέα στα δέκα σπίτια, δυστυχώς, θα περάσουν σε funds.

Ακόμα και αυτό το τόσο σοβαρό ζήτημα το χειριστήκατε επικοινωνικά και άθλια, διότι φέρατε αυτό το ζήτημα υπό τη διαδικασία του επείγοντος, όπως, βεβαίως, κάνετε πάντα. Στην αρχή, όταν το κάνατε αυτό, είχα την εντύπωση ότι είστε ανίκανοι. Μετά, βεβαίως, κατάλαβα ότι πρόθεσή σας ήταν να μειώσετε τον χρόνο έκθεσης του εκάστοτε συζητούμενου νομοσχεδίου. Γι' αυτό και το φέρνατε υπό τη διαδικασία του επείγοντος ή του κατεπείγοντος και προσθέτατε και πολλές τροπολογίες επί των θεμάτων αυτών, μήπως και πάει αλλού η κουβέντα, γίνει ένας αχταρμάς, ώστε να μην υπάρχει κάτι που να μπορέσουμε να υποστηρίξουμε σθεναρά, διότι μας δημιουργούσατε μια διασπορά ενδιαφερόντων.

Το κάνετε, λοιπόν, αυτό, για να έχετε μειωμένες αντιστάσεις, μειωμένες αντιθέσεις, μειωμένες αντιρρήσεις. Το κάνετε για να φιμώνετε φωνές και να θάβετε τα μεγάλα ζητήματα κάτω από το χαλί.

Μένω σε αυτό το θέμα, γιατί είναι πάρα πολύ σοβαρό και πρόκειται, βεβαίως, να συζητηθεί εδώ. Όμως, ο ελληνικός λαός δεν ενδιαφέρεται για τα ψιλά γράμματα, για τις μεταξύ σας αντιθέσεις, για το αν ο κύριος Πρωθυπουργός ήταν σε σκάφος ή ο κ. Καμμένος παλαιότερα πλήρωσε με την πιστωτική του ή με μετρητά στην Αγγλία. Δεν είναι αυτά τα κυρίαρχα ζητήματα, που κάνει τον ελληνικό λαό. Τον ελληνικό λαό τον κάνει τα βασικά προβλήματα, που έχουν δημιουργηθεί, που αφορούν την εργασία, την αμοιβή της εργασίας, την υγεία, την παιδεία και το μέλλον των παιδιών.

Εμείς έχουμε την άποψη ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κυβέρνησε ως τώρα υποσχόμενος πολλά, γνωρίζοντας ότι δεν μπορεί να τα ικανοποιήσει.

Σήμερα ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης. Απορώ πού βρήκατε αυτό το θράσος να ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης από εμάς. Ζητήστε την από τον ελληνικό λαό να σας τη δώσει στις επόμενες εκλογές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένα μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 2^ο Γενικό Λύκειο Ηρακλείου Αττικής (δεύτερο τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Κώστας Ζουράρις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΟΥΡΑΡΙΣ: Κύριε Πρόεδρε, τα σέβη μου. Ευχαριστώ τους συναδέλφους, που μου έδωσαν κατά παραχώρηση τη σειρά.

Και έλω να πω, βεβαίως, να ξαναυποτροπιάσω και εγώ, διότι ο Πρόεδρος και ο εξάρχων της Δεξιάς υποτροπιάζει και πάλι αυτές τις μέρες, διότι τον είδα να καταφέρεται εναντίον των πάντων και πασών και του ΣΥΡΙΖΑ, λέγοντας παραδείγματος χάριν - το παίρνω από μια συνέντευξή του στην τηλεόραση και σε μια τηλεγόρα του - ότι είναι φασιστικός ο τρόπος του Τσίπρα, επειδή ταυτίζεται με τον φασιστικόν βίον και τρόπον του Πολάκη.

Κατά λογικήν συνεπαγωγήν και κατά λογικήν αλληλουχίαν, νομίζω ότι θα έπρεπε να του πω πως, αν ισχύουν αυτά, ισχύουν και για τον ίδιο, με τη συκοφαντική δυσφήμιση που έχει κάνει εις βάρος μου εδώ και ενάμιση μήνα -και δεν έχω δει ακόμη να μου ζητά συγγνώμην- όταν μου είπε -εν πάση περιπτώσει, με τα ετοιμόρροπα ελληνικά του- ο αρχηγέτης της Δεξιάς -ενδεχομένως δεν είχε και συνείδηση του τι έλεγε- ότι εγώ είμαι Βουλευτής - πώς το είπε;- σε τιμή ευκαιρίας.

Η τιμή ευκαιρίας σε τρέχοντα και διαχρονικά ελληνικά, αργηγά τη Δεξιάς, είναι ότι «τα πάνω, τα έχω πιάσει».

Να μου φέρει, λοιπόν, τις εξωχώριες εταιρείες, οι οποίες μου έχουν δώσει 800.000 ευρώ, το διαμέρισμά μου στο Παρίσι δίπλα από του Βολταίρου -προτιμώ του Rene-Char εγώ, παραδείγματος χάριν- να μου φέρει εκείνους, τον έναν τον Γεωργιάδη, ο οποίος είναι παιδοτρίβης με τη μαγκούρα, και τον άλλο τον Γεωργιάδη, ο οποίος είναι παιδολεπτήρ ενδεχομένως με τα παιδιά

που βιάζει, και μετά να έρθει τεταπεινωμένος ποδί ενώπιόν μου, στα πόδια μου, ο Αρχηγός σας και απλούστατα τεταπεινωμένος ποδί να μου πει «Ζουράρι, ήμαρτον» και εγώ πλέον αγαλλομένη ποδί θα του δώσω την συγχωρητική μου ευχήν.

Και κατά τα άλλα τώρα εσείς θα πάτε με κολεγιά με τον Weber, Obersturm Weber, Obersturmführer Weber, Obersturmführer, με τον υβριστή της αιωνίας Ελλάδος, της υπεραχρόνου Ελλάδος, με τον ρατσιστή αυτόν Weber. Θα πάτε να κάνετε κολεγιά μαζί του. Καλά, δεν τον στέλνεται στον αγύριστο προηγούμενος τον Obersturmführer Weber της μεταναζιστικής μπυραρίας του Μονάχου;

Τι να κάνουμε και τι να ξανακάνουμε, «βεμπεριανοί» άρχοντες, άρχοντες ακριβώς –πώς το λέει ο μέγας ο δικός μας;– που είστε κάτεργο που δένει μούδες, «βεμπεριανοί» και «Weber-κάτεργο», Obersturmführer που δένει μούδες, τράγοι και μαϊμούδες!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε για το λακωνικόν της ομιλίας του κ. Ζουράρι.

Τον λόγο έχει ο κ. Γάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τώρα τι να πεις; Είχα σκοπό να ξεκινήσω με μια πρόσκληση-πρόκληση να επαναφέρουμε την πολιτική ορθότητα, αλλά νομίζω ότι ο κ. Ζουράρις ήταν πολιτικά ορθός με τον τρόπο του.

Εμείς ποτέ δεν χάσαμε αυτή την αίσθηση της βαθιάς πολιτικής αντίληψης, της ευθύνης και αυτή είναι μια τεράστια και απaráλειπτη διαφορά με τη Νέα Δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις τελευταίες μέρες παρατηρούμε μια ακόμα απέλπιδα προσπάθεια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να διαφύγει της πραγματικής πολιτικής μάχης, να διαφύγει της πραγματικής πολιτικής αναμέτρησης, να διαφύγει κάθε συζήτησης για τα σημαντικά και ουσιώδη αιτούμενα της κοινωνίας, που είναι αυτά που αποτελούν και τα ουσιώδη διεκδικήσιμα της πολιτικής πράξης.

Είναι μια πρόταση μομφής, που ακολουθεί μια πρόταση δυσπιστίας, που καταψηφίστηκε, που ακολουθεί ένα συνεχές και μόνιμο -σχεδόν παραληρηματικό πλέον- αίτημα εκλογών, μια πρόταση μορφής, που δεν δείχνει μόνο τη διαφυγή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης από την πραγματική πολιτική, αλλά επιβεβαιώνει και την αδυναμία της να ανταποκριθεί με επάρκεια, με περιεχόμενο και κυρίως με ευθύνη, στον θεσμικό της ρόλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πλήγμα στη δημοκρατία, αυτή η συνεχής και μόνιμη καταφυγή σε προτάσεις μομφής και δυσπιστίας -ελλείψει πολιτικού λόγου και έργου- αλλά και σε κτηνισμό τέλευτα, αυτός ο πολιτικός τακτικισμός που εργαλείοι χωρίς ενδιάμεσες κοινοβουλευτικές διαδικασίες, για να κρύψει την ένδεια ουσιαστικών προτάσεων.

Η Νέα Δημοκρατία, αυτή τη στιγμή, επιλέγει να κατεβάσει μια πρόταση μομφής, επιδιώκοντας δύο πράγματα: Πρώτον, αδυνατώντας να αντιμετωπίσει τα ουσιώδη θετικά αποτελέσματα της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, που περνούν σιγά-σιγά στην κοινωνία, επιχειρεί να μετατοπίσει την πολιτική συζήτηση, να την απομακρύνει από όλα εκείνα, που η Κυβέρνησή μας, μαζί με τον λαό και για τον λαό, πέτυχε ή παλεύει να πετύχει, τις εκατόν είκοσι δόσεις για οφειλές στο δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία, τη μη μείωση του αφορολόγητου, την επαναφορά της δέκατης τρίτης σύνταξης στους χαμηλοσυνταξιούχους, τη μείωση του φορολογικού συντελεστή στα χαμηλά εισοδήματα, τη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση από το 24% στο 13%, τη μείωση του ΦΠΑ στην ενέργεια για τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις από το 13% στο 6%, την επιπλέον επιδότηση για θέσεις εργασίας των νέων.

Αυτά τα σπουδαία και σημαντικά και πάνω από όλα αναγκαία για την ανάκαμψη της κοινωνίας των πολιτών, των αδυνάτων, έχουν χαρακτήρα μόνιμων μέτρων, που δίνουν τη δυνατότητα, την ελπίδα, το αύριο για τους πολλούς.

Η Νέα Δημοκρατία και ο Αρχηγός της δεν θα καταφέρουν να απομακρύνουν τον ΣΥΡΙΖΑ από τον λαό, γιατί όσα πετύχαμε, τα πετύχαμε με κόπους, με θυσίες, μαζί με τον λαό και τελικά, θα οδηγήσουν σε όφελός του.

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που αύριο -όχι σε κάποιο αόρατο και μακρινό μέλλον- πλέον θα γίνουν νόμοι του κρά-

τους, συμβαίνουν σε ένα εξωτερικό οικονομικό περιβάλλον πιέσεων, που δεν μας ευνοεί. Σε αυτό το περιβάλλον χρειαζόμαστε την αποφασιστικότητα στις προτεραιότητες, τη σταθερότητα στους στόχους, την αξιοπιστία που η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ έχει κερδίσει. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε την επιστροφή στην αμφιβολία, στην αβεβαιότητα, στην αναξιοπιστία και δεν μπορούμε να αφήσουμε τα λαϊκά στρώματα βορά στον άκρατο νεοφιλελευθερισμό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Η Νέα Δημοκρατία επιλέγει αυτή τη στιγμή να κατεβάσει μια πρόταση μομφής, για έναν ακόμα λόγο: Είναι η ανεπιτυχής προσπάθειά της να κρύψει το βαθιά αντιλαϊκό και ακραία νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα της, αυτό που επιστρέφει τη χώρα στο παρελθόν των λίγων, στερώντας το μέλλον από τους πολλούς.

Η επιστροφή προσδιορίζεται -με δυο λόγια- στην επαναφορά του 1/5 στο δημόσιο, στην κατάργηση των επιδομάτων και της προνοιακής πολιτικής, στην πρωτοκαθεδρία της ιδιωτικής ασφάλισης και των ιδιωτικών ασφαλιστικών ταμείων, στην ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης, στη συντριβή τελικά των πιο αδύναμων και πιο προνομιούχων τάξεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να πω, ως Βουλευτής Δωδεκανήσου και ως Πρόεδρος της Επιτροπής Περιφερειών, αλλά κυρίως ως ένας άνθρωπος που συνεχίζει να συναντά καθημερινά συντοπίτες του -με την ευρύτερη και στενότερη έννοια- από απομακρυσμένες και απαιτητικές προς την καθημερινή διαβίωσή τους περιοχές, πως νιώθω πολιτικά, κοινωνικά και ηθικά περήφανος για την προσήλωσή μας σε μια αναπτυξιακή πολιτική, για την ενδυνάμωση της καινοτομίας, κυρίως σε αυτές τις περιοχές, για τα μέτρα που έχουμε λάβει ως σήμερα σε μια μεγάλη προσπάθεια για τη μείωση των ανισοτήτων στις περιφέρειες της χώρας.

Σε αυτή την προσπάθεια έρχονται να προστεθούν νέα μέτρα, που θα γίνουν πράξη τον επόμενο καιρό, όπως νέα επιπρόσθετα μέτρα ενίσχυσης, ειδικά στην περιοχή μας, που είναι η επαναφορά του μέτρου μείωσης του φόρου εισοδήματος για τους μόνιμους κατοίκους των νησιών με πληθυσμό τρεις χιλιάδες εκατόν κατοίκους, η μείωση του ΕΝΦΙΑ ή και ο μηδενισμός του σε νησιά με πληθυσμό έως και χίλιους κατοίκους και η επιπλέον μείωση του κόστους θέρμανσης στις ορεινές ζώνες της χώρας.

Ακούσαμε ακόμα και υποδείξεις από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, για το τι αξίζει και τι όχι, σε εμάς τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Ένα έχω να πω και με αυτό πιστεύω ότι εκφράζω όλους τους συναδέλφους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Αξίζει σε εμάς και αυτό που διατηρούμε είναι η ανθρωπιά, η αλληλεγγύη, η έγνοια για τον αδύναμο, που δεν τη διαπραγματευόμαστε με μια φτηνή και κενή ηθικολογία. Την κάνουμε πολιτικό μας όραμα και έργο και σήμερα την αποδίδουμε ξανά εκεί απ' όπου εσείς την έχετε στερήσει.

Στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου να προσθέσω μόνο δύο λόγια.

Αντιλαμβανόμαστε το δικαίωμα των ατόμων με αναπηρία στην ισότητα, στην αξιοπρέπεια, στην εκπαίδευση, στην κατάρτιση, στην κοινωνική προστασία, στην αυτόνομη διαβίωση ως βασικές μας υποχρεώσεις μέσα από τη θεσμοθέτηση ειδικών νομοθετικών ρυθμίσεων. Πρέπει, δηλαδή, να φτιάξουμε μία βάση, όπου δεν θα είναι μια ισότητα, αλλά μια ισοδυναμία στη διαβίωση και στην εξέλιξη όλων των κοινωνικών ομάδων.

Αντιλαμβανόμαστε τους αγώνες και τις διεκδικήσεις των ΑΜΕΑ ως αγώνες για μια κοινωνία ανοιχτή, μια κοινωνία δημοκρατίας, πολιτισμού, κυρίως όμως κοινωνία ευθύνης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε.

Και με αυτόν τον τρόπο, προχωρήσαμε σε θεσμοθέτηση και υλοποίηση σημαντικών πολιτικών για τα άτομα με αναπηρία, στους χρόνιους πάσχοντες και στις οικογένειές τους και προχωρούμε σε ένα νέο συνολικό νομοθετικό πλαίσιο.

Ακούσαμε και την κ. Γεννηματά. Δεν λέει τίποτα διαφορετικό από τη Νέα Δημοκρατία. Μάλιστα, ταυτίζεται σχεδόν απόλυτα με τη Νέα Δημοκρατία. Ίδιες πολιτικές θέσεις, που προσπαθούν να καλύψουν την ίδια πολιτική ένδεια. Ίδιες πολιτικές απόψεις. Μια πιστή ακολουθία, που γίνεται μία απροκάλυπτη συμπίεση. Μία πολιτική ηθική, που μετατρέπει το υποτιθέμενο, το ενδεχόμενο

της τρίτης εντολής, σε εργαλείο ρύθμισης πολιτικών θέσεων και αξιωμάτων, επιστρέφοντας έτσι σε ένα παρελθόν, από το οποίο δεν μπορούν να ξεφύγουν. Αναρωτιέται κανείς -και αναρωτιέται και η κοινωνία- τι θα μπορούσε να περιμένει κανείς από το ΚΙΝΑΛ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, μαζί με τον ελληνικό λαό, ολοκλήρωσε ένα δύσκολο και επίπονο έργο. Σήμερα στήνει ξανά την κοινωνία στα πόδια της και της δίνει, όχι μόνο την ελπίδα, αλλά πλέον και ένα χειροπιαστό πρόγραμμα, που οδηγεί σε μια καλύτερη ζωή. Το έργο αυτό είναι οπουδείο και σημαντικό. Πάνω από όλα, όμως, είναι αναγκαίο για τον ελληνικό λαό και πρέπει να συνεχιστεί.

Για τον λόγο αυτόν, δίνουμε την ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Η κοινωνία έδωσε ήδη από χτες τη δική της ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, με τη θετική της ανταπόκριση στο πακέτο των θετικών μέτρων που ανακοίνωσε ο Πρωθυπουργός. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Μάκης Βορίδης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η συζήτηση έχει ένα ιστορικό, έχει μία διαδικασία, με την οποία έφτασε εδώ.

Ξεκίνησε από τη δήλωση καταθέσεως προτάσεως δυσπιστίας κατά ενός Υπουργού, του κ. Πολάκη. Ο κ. Τσίπρας δεν ήθελε να καταθέσει πρόταση για ψήφο εμπιστοσύνης στη Βουλή. Δεν θα το έκανε αλλιώς. Δεν ήταν μέσα στις προθέσεις του. Δεν είχε αισθανθεί από μόνος του την ανάγκη να ζητήσει την ψήφο εμπιστοσύνης. Το έκανε, γιατί ζήτησε τη δυσπιστία, κατέθεσε την πρόταση μομφής η Νέα Δημοκρατία κατά του κ. Πολάκη. Αυτή είναι η διαλεκτική σειρά των γεγονότων. Έτσι πήγαν τα πράγματα.

Άρα, το βασικό ερώτημα είναι: Γιατί το έκανε αυτό ο κ. Τσίπρας; Γιατί αισθάνθηκε την ανάγκη να το κάνει αυτό, να ζητήσει τώρα την εμπιστοσύνη; Θα το ζητούσε αλλιώς; Όχι. Άρα, για να δεσμεύσει την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ ως προς το θέμα της προτάσεως δυσπιστίας.

Λέει: Για να συζητήσουμε τα μεγάλα. Ναι. Ερώτηση: Είναι ήσσονος σημασίας το θέμα Πολάκη; Είναι ένα ζήτημα ενός Σφακιανού, που τα λέει λίγο πιο «χοντρά»; Αυτό ήταν που είχαμε να συζητήσουμε εδώ; Αυτό ήταν το πρόβλημα; Ή υπήρχε ένα βαθύ ζήτημα περιεχομένου, ότι ένας υποψήφιος Ευρωβουλευτής, με βαριά κινητική αναπηρία, κάνει μία τοποθέτηση και έρχεται ο Υπουργός Υγείας και του λέει ούτε λίγο ούτε πολύ: «Δεν δικαιούσαι εσύ να μιλάς, γιατί έχεις διοριστεί με προνόμιο, με θετική διάκριση»;

Αυτό δεν είναι πολιτικό θέμα; Είναι αδιάφορο; Ασήμαντο; Και για να καλυφθεί αυτό, ζητείται η ψήφος εμπιστοσύνης. Αυτή είναι η ταύτιση Πολάκη – ΣΥΡΙΖΑ πια. ΣΥΡΙΖΑ, γιατί το αποδέχεστε, συνάδελφοι, τώρα. Ναι, πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού. Ταυτίζεται πλήρως ο Πολάκης με τον Τσίπρα. Και με συγχωρείτε, αυτό που ψέλλισε προχθές ήταν ότι ήταν κάτι άστοχο επικοινωνιακά. Επικοινωνιακά; Άρα τα είπε λίγο λάθος; Δεν ήταν λάθος ως προς το περιεχόμενο; Η μορφή ήταν λάθος; Άρα η ταύτιση έχει γίνει. Κάνετε αυτήν τη χρονική στιγμή αυτήν την επιλογή.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό συμβαίνει σε μεγάλο βαθμό γιατί βλέπετε ότι ο τρόπος με τον οποίο απλοποιήσατε και θέσατε τα θέματα -επιτυχημένα πρέπει να πω- όλο το προηγούμενο διάστημα σήμερα καταρρέει. Η απλοποίηση έχει πλεονεκτήματα, όταν γίνεται. Είναι εύπεπτη, θέτει τα διλήμματα με καθαρό τρόπο, τα αντιλαμβάνεται εύκολα ο λαός, δημιουργεί ταυτίσεις. Και παίζατε πολύ με αυτές τις απλοποιήσεις. Μνημόνιο-αντιμνημόνιο. Το θυμάστε αυτό; Αυτήν τη βαθιά διαίρεση, που κράτησε για χρόνια, όταν ερχόσασταν εδώ και λέγατε «εμείς οι αντιμνημονιακοί μέχρι που μαζεύουμε και τα σκουπίδια αλλώς»;

Θυμάστε όλες αυτές τις κραυγές για τους δωσίλογους, για τους προδότες, για τις συμβάσεις, για το αλλοδαπό δίκαιο; Όλα αυτά τα θυμάστε; Πάνε αυτά. Κατέρρευσαν. Ήταν μία ψευδοδιάκριση. Οι πραγματικές διακρίσεις γίνονται στη βάση ιδεολογικών και προγραμματικών θέσεων. Αυτή ήταν μια ψευδοδιάκριση. Υπογράψατε μνημόνιο. Κάνατε ιδιωτικοποιήσεις.

Ακούστε πώς μιλάτε τώρα: Από τους δωσίλογους, τώρα μιλάτε για τα πλεονάσματα, για τη δημοσιονομική πειθαρχία, για το αν έφτιαξαν αποθεματικά. Είναι, λες και ακούς τον Γιάννη Στουρνάρα, όταν ακούς τον Τσίπρα! Άλλος λόγος. Κατέρρευσε η διάκριση.

Επενδύσατε σε μία δεύτερη διάκριση. Ήταν η διάκριση του νέου και του παλιού. Η ορμή του νέου πολιτικού προσωπικού, το νέο σύστημα απέναντι στο παλιό, παρηκμασμένο και διεφθαρμένο. Κατέρρευσε η διάκριση. Πώς να μην καταρρεύσει; Όταν κοιτάς στα έδρανα, τι βλέπεις; Έναν καλό εκπρόσωπο του παλαιού έχουμε και σήμερα κοντά μας, τον κ. Παπαγγελόπουλο. Δεν είναι ο μόνος. Και ο κ. Κουρουμπλής και η κ. Ξενογιαννακοπούλου. Πόσους και πόσους!

Το υπερασπίσατε τώρα, γιατί βλέπετε την αντίφαση. Θέσατε και όρους πολιτικούς. Άκουσα τον κ. Τσίπρα να λέει: Βεβαίως, είναι αυτοί που στο ΠΑΣΟΚ διεφώνησαν. Διεφώνησαν ή απεργρήθησαν; Ή δεν βρήκαν καριέρα; Ο κ. Μωραΐτης τότε διαφώνησε παρεμπιπτόντως; Όταν υπουργοποιήθηκε, διεφώνησε; Η κ. Παπακώστα; Ο κ. Καμμένος, εκπρόσωπος του νέου;

Κατέρρευσε η διάκριση νέο-παλιό και τι έμεινε; Η τρίτη διάκριση: Εμείς που δεν βάλουμε το χέρι στο μέλι. Οι ηθικοί. Οι έχοντες το ηθικό πλεονέκτημα. Δεν κάνουμε εμείς αυτά που κάνετε εσείς. Εσείς είστε το διεφθαρμένο και εμείς είμαστε το ηθικό νέο. Μπορεί να μην ξέρουμε τι μας γίνεται, μπορεί να αποτυγχάνουμε σε όλα, μπορεί να μην έχουμε ικανότητες, μπορεί να μην έχουμε τίποτε, αλλά έχουμε το ηθικό πλεονέκτημα, είμαστε οι άμωμοι και άσπιλοι!

Άκουσα εχθές τον κ. Τσίπρα. Έθεσε ένα θέμα, το οποίο, από κάθε πλευρά, έχει ενδιαφέρον. Είπε, συνάδελφοι, κάποια στιγμή: «Παραβιάζεται η ιδιωτικότητα μου». Τι βαρβαρότητα! Σωστό. Παραβιάζεται η ιδιωτικότητά του. Ναι.

Δύο πράγματα θα ρωτήσω εδώ. Όταν θίγεται το παιδί του Σαμαρά, δεν έχει το παιδί του ιδιωτικότητας; Όχι.

Η κ. Μητσοτάκη, όταν συκοφαντείται και λασπολογείται συστηματικά από τον Πρωθυπουργό, που εχθές...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχω λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε; Όσο οι άλλοι, όχι κάτι περισσότερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν το έχετε στερηθεί ποτέ εσείς αυτό.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, είναι αλήθεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Άρα, λοιπόν, όταν έρχεται ο Πρωθυπουργός και συκοφαντεί την κ. Μητσοτάκη και τίθενται ζητήματα για τις απολύτως προσωπικές σχέσεις του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης με τη σύζυγό του, για την περίοδο της διαστάσεώς τους, όταν λέει το σπίτι του Βολταίρου, το οποίο δεν είναι σπίτι του Βολταίρου, το οποίο έχει αγοραστεί νομίμως, το οποίο έχει ελεγχθεί και για το οποίο δεν έχει βρεθεί τίποτα, αλλά επιτίμιο, όταν λέει μεσοτοιχία με τον Χριστοφοράκο -ψέμα, γιατί είναι αλλού το σπίτι του Χριστοφοράκου και αλλού το σπίτι του Μητσοτάκη- αυτοί ιδιωτικότητας δεν έχουν; Έχουν ή δεν έχουν; Για να μπορεί να την επικαλείται ο κύριος Πρωθυπουργός.

Υπάρχει, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και ένα στοιχείο στο οποίο η ιδιωτικότητα κάμπτεται. Ποιο είναι αυτό; Όταν είσαι υποκριτής και όταν ελέγχονται τα δημόσια λεγόμενά σου σε σχέση με την ατομική σου συμπεριφορά. Ο κύριος Πρωθυπουργός δεν είναι που μας έλεγε για τις σχέσεις που έχουμε εμείς με τους εφοπλιστές; Αυτός, ο οποίος ποτέ μα ποτέ, δεν θα καταδεχόταν τέτοιου είδους σχέσεις! Και παίρνεις το κότερο και κάνεις διακοπές και όταν σου λένε ότι αυτό είναι αντιφατικό -γιατί παρεμπιπτόντως μόλις έχεις ψηφίσει και μία διάταξη όπου χαρίζεις δεκάδες εκατομμύρια στους εφοπλιστές γιατί μειώνεις την υποχρέωσή τους- θυμάσαι ότι έχεις ιδιωτικότητας;

Κατέρρευσαν οι διακρίσεις. Το ηθικό πλεονέκτημα βούλιαξε στα βοσκοτόπια του Καλογρίτσα, βούλιαξε στον Μπεγλίτη...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Κάτι καινούργιο;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αυτά, ξέρετε, κύριε συνάδελφε, επειδή βιάζεστε, είναι ανοιχτά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Βιάζεται να ανέβει στο Βήμα, κύριε Βορίδη, γιατί είναι μετά από εσάς.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Μπαγιάτικα. Πολύ μπαγιάτικα και κακόγουστα!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μπαγιάτικα δεν είναι.

Ξέρετε πότε θα τελειώσουν αυτά, κύριε συνάδελφε; Θα τελειώσουν με την έκδοση δικαστικών αποφάσεων. Και είναι απολύτως ανοικτά, γιατί άκουσα ότι παραπονέιστε και γι' αυτό. Αλλά ο Κατσάκος είναι στο Τριμελές Κακουρηγημάτων και παραπέμπεται για την απιστία για την υπόθεση ΔΕΠΑ και ΕΛΠΕ. Όπως επίσης, ο Πρόεδρος του ΚΕΕΛΠΝΟ, ο δικός σας, έχει καταδικαστική απόφαση. Άρα, λοιπόν, οι διακρίσεις κατέρρευσαν. Αυτός ο απλοποιητικός τρόπος κατέρρευσε και τώρα πια δεν έχετε καινούργια κόλπα. Έρχονται οι εκλογές.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κύριε Βορίδη.

Ο κ. Σκουρολιάκος έχει τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αναρωτιέμαι πόσα Βατερλό μπορεί να αντέξει ένα Κόμμα και ένας Αρχηγός. Μια λογική απάντηση είναι ένα. Και όμως, η Νέα Δημοκρατία και ο Αρχηγός της έχουν καταρρίψει όλα τα ρεκόρ σε παταγώδεις αποτυχίες και συμφορές.

Να θυμίσουμε την περίοδο πριν τις εκλογές του Γενάρη του 2015, όπου οι δημοσκοπήσεις έδιναν επτά και δέκα μονάδες μπροστά στη Νέα Δημοκρατία.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Τι λέτε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Αυτό που κάνουν και τώρα οι αγαπημένες σας δημοσκοπήσεις.

Ο ΣΥΡΙΖΑ τελικά πέρασε μπροστά εννέα μονάδες. Αυτό ήταν το Βατερλό νούμερο ένα.

Μετά διαβεβαίωσε ότι η Κυβέρνηση έχει ζωή τριών μηνών. Διαψεύστηκε. Ήταν το Βατερλό νούμερο δύο. Και ακολούθησαν και άλλα. Πολλά Βατερλό. Σε κάθε αξιολόγηση, στοιχημάτιζε την καταστροφή. Ερχόταν, όμως, η επιτυχία της Κυβέρνησης. Και άλλο Βατερλό!

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ναι;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Πόσες τηλεοπτικές ώρες θυμάστε; Πόσο μελάνι ξοδεύτηκε για εκείνον τον περίφημο κόφτη, που υπολόγιζαν καθημερινά και μας ενημέρωναν από τα κανάλια πόσο θα στοιχίσει η ενεργοποίηση του κόφτη για κάθε πολίτη ξεχωριστά; Και όμως, αυτή η ρημάδα η ενεργοποίηση δεν ήρθε ποτέ. Το αντίθετο, στη θέση του κόφτη ήρθε ο δότης. Και άλλο Βατερλό.

Και μετά, ακολούθησε ορυμαγδός προβλέψεων για τη μείωση των συντάξεων. Αλίμονο, οι συντάξεις δεν κόπηκαν. Και άλλο Βατερλό.

Μετά ήρθε η αύξηση του κατώτατου μισθού και η κατάργηση του υποκατώτατου. Και άλλο Βατερλό.

Και κόντρα στις προβλέψεις πως δεν θα βγούμε στις αγορές, βγήκαμε, επιτυγχάνοντας επιτόκιο 3,5%. Ιστορικό χαμηλό από το 2015. Και άλλο Βατερλό.

Και έρχονται οι εκατόν είκοσι δόσεις και η μη μείωση του αφορολόγητου και άλλα Βατερλό και άλλα και άλλα.

Σας καταλαβαίνω. Πώς να αντιμετωπίσει κανείς αυτή τη θετική πραγματικότητα για τον ελληνικό λαό; Πώς να διαχειριστεί την πικρή πραγματικότητα για τη Νέα Δημοκρατία; Πώς να ξεπεράσει το σοκ της εξόδου από τα μνημόνια ή την επικείμενη απελευθέρωση της χώρας από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που εσείς και οι συνεργάτες σας φέρατε για να μας δέσει χειροπόδαρα; Ε, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ τα κατάφερε.

Και έρχονται και άλλα μόνιμα μέτρα ελάφρυνσης, όπως ανακοίνωσε προχθές ο Πρωθυπουργός, θετικά μέτρα 4,2 δισεκατομμυρίων ευρώ για εφέτος και για το 2020, που ανακουφίζουν την κοινωνία, τόνωνουν τη ζήτηση και αναθερμαίνουν την οικονομία. Άλλο ένα Βατερλό σας περίμενε αυτές τις ημέρες, που διακινούσατε φωτογραφίες διακοπών.

Όλα αυτά τα μέτρα, βέβαια, δεν προέκυψαν από το κενό. Η οικονομία πάει καλά. Σε όλους τους δείκτες, όλες τις παραμέτρους, υπάρχει πια πεδίο οικονομικής ελευθερίας, ώστε να επιστρέψουμε στον λαό όλα αυτά, που του στερήσατε εσείς. Και ξέρετε από πού προκύπτουν όλα αυτά που επιστρέφονται στον λαό; Από εκείνα που δεν κλέβουμε. Γιατί ούτε εμείς ούτε κανένας άλλος από την οικογένειά μας διαθέτουμε offshore. Ούτε σπίτια στην αλλοδαπή, που κανείς δεν γνωρίζει πώς αποκτήθηκαν. Ούτε χρωστάμε ως κόμμα 250 δισεκατομμύρια ευρώ.

Μα, χρωστάτε 250 εκατομμύρια και θέλετε να νοικοκυρέψετε την οικονομία της χώρας; Πώς να σας εμπιστευθεί κανείς; Με βάση ποια αξιοπιστία;

Ωραία, αποτύχατε ως κυβέρνηση. Αλίμονο, όμως!

Καθίστε, κύριε Βορίδη, τελειώνω. Σας άκουσα με μεγάλη προσοχή. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΝΟΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Θα εξεταστούμε μετά;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Φοβάμαι ότι πρέπει να έρθετε τον Σεπτέμβριο κατευθείαν, γιατί τον Γενάρη βλέπω να μην το περνάτε το μάθημα, γιατί ούτε εκεί τα καταφέρνετε, στην Αντιπολίτευση.

Συνεχίστε, λοιπόν, με τον πολιτικό πρωτογωνισμό, που χαρακτηρίζει τη συλλογή σας από τα αγαπημένα σας Βατερλό. Αυτή η Κυβέρνηση, μαζί με ένα πλατύ δημοκρατικό μέτωπο από πολίτες, που καθημερινά συντονίζουν το βήμα τους μαζί μας, με μια δυνατή προοδευτική συμμαχία θα συνεχίσει να αγωνίζεται για να επιστρέψουν στον ελληνικό λαό όλα αυτά, που του στερήσατε με τη διακυβέρνησή σας, με τα μνημόνια σας, με τη διαπλοκή σας, τα σκάνδαλα και τον αυταρχισμό σας. Η ανάκαμψη της χώρας συνεχίζεται σταθερά.

Το μόνο που επιτυγχάνετε τελικά, είναι συλλογή από μικρά και μεγάλα Βατερλό. Σας φταίει ο Τσίπρας, σας φταίει ο Παππάς, σας φταίει ο Πολάκης, αλλά αυτό που πραγματικά σας φταίει είναι οι πολιτικές σας επιλογές και η αντιλαϊκή σας ιδεολογία. Αυτές γεννούν το υπερπλεόνασμα των Βατερλό σας και είναι το μόνο υπερπλεόνασμα, που μπορείτε να κρύψετε.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, μπορείτε να παράγετε όσα Βατερλό θέλετε για τον εαυτό σας. Αλίμονο, όμως, όσο καιρό κυβερνούσατε φορτώσατε με Βατερλό και τη χώρα. Τη χρεωκοπήσατε, τη ρίξατε στα βράχια και στα μνημόνια. Τώρα θέλετε να κυβερνήσετε ξανά, γιατί; Για να φορτώσετε με νέα Βατερλό τη χώρα;

Ο ελληνικός λαός, λοιπόν, στις 26 Μαΐου στις ευρωεκλογές και το φθινόπωρο στις βουλευτικές εκλογές θα σας δώσει την απάντηση. Θα σας κρατήσει στάσιμους στην Αντιπολίτευση, μήπως και μάθετε, τουλάχιστον, να αντιπολιτεύεστε, μιας και με τις κυβερνητικές ευκαιρίες, που σας δόθηκαν στο παρελθόν, τα κάνατε θάλασσα. Κάνατε κακό στη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Σκουρολιάκο.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Σκανδαλίδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες η Βουλή έζησε μια από τις πιο καταθλιπτικές στιγμές του μεταπολιτευτικού της βίου. Δεν σας κρύβω ότι, ακούγοντας τη λασπομαχία και τις προσωπικές αντεγκλήσεις ανάμεσα στους δύο κορυφαίους παράγοντες του κοινοβουλευτικού μας πολιτεύματος, ένιωσα την ανάγκη να ζητήσω από το Προεδρείο τον λόγο επί προσωπικού. Στο ερώτημα του Προέδρου της Βουλής σε τι συνίσταται το προσωπικό ζήτημα, η απάντησή μου θα ήταν αυτονόητη: Ένωσα βαθιά προσβεβλημένος, ασκώντας με συνέπεια το αξίωμα του Βουλευτή επί τόσα χρόνια, να γίνω μάρτυρας της προσβολής του ίδιου του λειτουργήματος, που οφείλουμε όλοι να υπηρετούμε, αυτό που συνταγματικά κατοχυρώνεται ως αντιπρόσωπος του έθνους.

Είμαι σίγουρος ότι πολλοί από εμάς που ανήκουν σε όλα τα δημοκρατικά κόμματα, έφυγαν χθες από εδώ πραγματικά ράκη.

Δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι, μόνοι μας καταρρακώνουμε και παραβιάζουμε τους θεσμούς, τα κοινοβουλευτικά μας ήθη και την κοινοβουλευτική μας τάξη. Θα σας αναφέρω κάτι που μπορεί να θεωρήσετε υποτυπώδες, παρωνυχίδα, είναι όμως ενδεικτικό.

Όταν ένα κόμμα ασκεί το δικαίωμα να καταφύγει σε πρόταση δυσπιστίας απέναντι σε ένα πρόσωπο ή έναν θεσμό, είθισται πια ο Πρωθυπουργός να ασκεί κάτι που θεωρείται δυστυχώς προνόμιό του -όχι τώρα, αλλά και παλιότερα- να μετατρέπει τη συζήτηση σε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, ουσιαστικά καταργώντας αυτό το δικαίωμα της Αντιπολίτευσης στην πράξη.

Η κοινοβουλευτική τάξη απαιτεί, αν ο Πρωθυπουργός το επιθυμεί, να το πράξει, αφού όμως ολοκληρωθεί η συζήτηση περί την πρόταση δυσπιστίας, για την οποία έχει κάθε δικαίωμα να επιμείνει κάποιος, που καταθέτει μια πρόταση δυσπιστίας σε ένα πρόσωπο ή σε έναν θεσμό.

Θα μου πείτε: Ψιλά γράμματα. Τι μας λες τώρα; Όμως, έτσι υποβαθμίζουμε κάθε θεσμική λειτουργία, κόβουμε το Σύνταγμα στα δικά μας μέτρα. Δεν είναι καλός οιωνός για το παρόν και το μέλλον της δημοκρατίας μας η χειραγώγηση και η χρήση θεσμών και δικαιωμάτων κατά το δοκούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι ζούμε αυτές τις μέρες και τι παρακολουθεί ο λαός να παίζεται στο πολιτικό παιχνίδι; Ενώ η χώρα, με ευθύνη των κυρίων Τσίπρα και Μητσοτάκη έχει εισέλθει σε μακρότατη προεκλογική περίοδο από την περσινή Έκθεση Θεσσαλονίκης, ενώ βρισκόμαστε μόλις δεκαεπτά μέρες πριν από μια σημαντική πολιτική μάχη, αυτή των ευρωεκλογών, οι δύο μονομάχοι του μικρού και αδιέξοδου δικομματισμού άνοιξαν τα τελευταία προεκλογικά τους χαρτιά για τις εθνικές εκλογές.

Θα ρωτούσε κανείς: Μα, ευρωεκλογές δεν έχουμε; Ποιος νοιάζεται για την Ευρώπη; Εδώ είναι το πάπλωμα της εξουσίας. Αυτό διακυβεύεται σε έναν αγώνα δρόμου χωρίς αρχές, χωρίς όρια, χωρίς πολιτικό ήθος. Ο μιν ένας, σε αποδρομή Πρωθυπουργός, θυμήθηκε τον παλιό και ξεπερασμένο εδώ και τέσσερα χρόνια εαυτό του. Αποφασίσε να το παίξει υπερασπιστής των φτωχών, κάτι σαν τον Ρομπέν των Δασών, για να αποφύγει την πάνδημη κατακραυγή για τον τρόπο που ασκεί την εξουσία, που φτωχοποίησε περαιτέρω τον λαό, που διαχειρίστηκε την ανθρωπινή εκατόμβη στο Μάτι, που συναλλάσσεται φανερά και απροκάλυπτα πια με τις καταραμένες ελίτ, απέναντι στις οποίες καθημερινά ξιφουλκεί.

Ο δε άλλος, σε αναμονή επίδοξος Πρωθυπουργός, διάλεξε την ώρα να φέρει στο επίκεντρο ένα πρόσωπο που συγκεντρώνει επίσης την πάνδημη κατακραυγή για την αδιανόητη και χωρίς κανένα πολιτικό ήθος και σεβασμό συμπεριφορά του, θεωρώντας εύκολο και αυταπόδεικτο στόχο την αυτονόμητη και πολύχρονη ταύτιση του Πρωθυπουργού με τον «πολακισμό», όρος που μπήκε πια στην καθημερινή μας ζωή. Κρούει ανοικτές θύρες.

Εμείς είμαστε κατηγορηματικοί. Και την πρόταση δυσπιστίας θα ψηφίζαμε και την ψήφο εμπιστοσύνης καταψηφίζουμε. Γιατί άραγε θα υπερψηφίζαμε την Κυβέρνηση; Για μια εθνική στρατηγική, που αντιμετωπίζει à la carte τα εθνικά θέματα και τα εντάσσει στην εσωτερική διαπάλη και τις προεκλογικές σκοπιμότητες; Για μια αναπτυξιακή στρατηγική, που συντρίβει τον κορμό της ανάπτυξης στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, μειώνει δραματικά τις δημόσιες επενδύσεις και εχθρεύεται τις διαθρωπικές αλλαγές, που θα οδηγούσαν στην παραγωγική ανασυγκρότηση; Για μια πολιτική, που το πιο σύγχρονο, το πιο παραγωγικό, το πιο ενεργό δυναμικό της χώρας είτε το προλεταριοποιεί είτε το στέλνει μετανάστη στο εξωτερικό; Για μια οικονομική πολιτική, που επιμένει στη λιτότητα, τη φορολογική λαίλαπα, τη μείωση των κοινωνικών δαπανών και από το αιματηρό πλεόνασμα καταφεύγει σε πολιτική προεκλογικών παροχών, για να ρίξει στάχτη στα μάτια; Για την πρακτική συστηματικής χειραγώγησης των θεσμών; Για τους υποβολείς στη δικαιοσύνη; Για τη διάλυση της αυτοδιοίκησης; Ή μήπως για την ταχύτητα που αλλάζει η όποια σύμφυση πολιτικών και οικονομικών συμφερόντων και μετατρέπεται σε ένα «δικό μας καθεστώς»; Τέλος, για ποια ευρωπαϊκή προοπτική και ποια προοδευτική στρατηγική, που μπορεί πειστικά να ξαναφέρει στην επιφάνεια το ευρωπαϊκό όραμα και να έχει τη δύναμη να επιβάλει την αναγκαία νέα ευρωπαϊκή συνθήκη; Διότι αυτή έπρεπε να είναι σήμερα η συζήτηση στην ελληνική πολιτική ζωή.

Επίσης, κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ψηφίζαμε εναντίον του κ. Πολάκη ως πρόσωπο ούτε ως πρόθεση ούτε ως χαρακτήρα ούτε καν μόνο για την απαράδεκτη τελευταία δήλωσή του που τραυ-

ματίζει όσους διαθέτουν στοιχειώδη ανθρώπινη ευαισθησία. Στο πρόσωπό του θα καταψηφίζαμε τον «πολακισμό». Με αυτόν ακριβώς ταυτίστηκε, δυστυχώς, ο Πρωθυπουργός της χώρας.

Ποιος είναι αυτός ο «πολακισμός»; Αυτός που μετατρέπει σε τοξική την πολιτική ζωή, αυτός που κατηγορεί συλλήβδην παρατάξεις και κόμματα, μετατρέποντας την ατομική ευθύνη σε συλλογική, ακραία πρακτική ολοκληρωτικής αντίληψης και νοοτροπίας. Το ένοχο ΠΑΣΟΚ, αύριο ο ένοχος ΣΥΡΙΖΑ, χθες η ένοχη Νέα Δημοκρατία. Κόμματα που ψηφίζονται από την μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού κατά καιρούς συλλήβδην είναι ένοχα, είναι υπόλογα απέναντι σε υπαρκτά και ανύπαρκτα σκάνδαλα ατομικών, προφανώς, επιδιώξεων που υπάρχουν σε όλα τα κόμματα και σε όλες τις εποχές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτός που ανασύρει υπαρκτά και ανύπαρκτα σκάνδαλα, που εκβιάζει ή προδικάζει αποφάσεις της δικαιοσύνης, που κατασκευάζει σκευωρίες εναντίον των αντιπάλων του, αυτός που μας μετατρέπει όλους σε αυτή την Αίθουσα σε δικαστές, δικαστές που δικάζουμε μαζί με τους αντιπάλους μας την πολιτική, τη χώρα, τη δημοκρατία, την ίδια την ιστορία, που αφήνουμε τον λαό έξω, μετέωρο, απογοητευμένο.

Χθες αναζήτησα από τον ημερήσιο Τύπο πόσες υποθέσεις θα μπορούσαν να διερευνηθούν ως σκάνδαλα της σημερινής Κυβέρνησης. Τρόμαξε, γιατί είναι υποθέσεις με ονοματεπώνυμο. Σας λέω μόνο τον αριθμό: Δεκάδι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΕΥΗ) ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ: Τον ημερήσιο Τύπο!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Ακούστε με. Δεν λέω ότι είναι σκάνδαλα, κυρία μου. Μην ανησυχείτε.

Δεκάδι υποθέσεις μέτρησα. Και λοιπόν; Έρχεται σήμερα η Νέα Δημοκρατία -δικαιολογημένα ή μη- και λέει ότι δεν πρέπει να παραγραφούν τα αδικήματα. Προφανώς, δεν πρέπει να παραγραφούν τα αδικήματα. Προφανώς, θα πρέπει να ερευνηθεί η δικαιοσύνη κάθε υπόθεση. Και εμείς το λέμε: Όλα στο φως.

Με ενδιαφέρει το κλίμα. Σκεφτείτε αυτό που πρόκειται να συμβεί την επομένη των εκλογών. Πάλι στην ίδια κρίσιμη κατάσταση της χώρας, πάλι στο ίδιο αδιέξοδο θα αναζητούμε τους αθώους και τους ένοχους, βρίζοντας ο ένας τον άλλο, όπως έγινε χθες εδώ για προσωπικές υποθέσεις, που είναι ανάξιος του ύψους, του διαμετρήματος ενός Πρωθυπουργού και ενός Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που θέλει να κυβερνήσει τη χώρα. Ρωτώ, λοιπόν: Πού πάμε; «Quo vadis?», που θα έλεγαν, για να ανατρέξω πραγματικά σε ένα ιστορικό βιβλίο.

Αυτό με τρομάζει, αγαπητοί φίλοι και φίλες, πολύ περισσότερο από οτιδήποτε άλλο συζητάμε σήμερα, γιατί η χώρα, έτσι και αλλιώς, πρέπει να προχωρήσει, γιατί έτσι και αλλιώς τα κόμματα θα εναλλάσσονται στην εξουσία, γιατί και αλλιώς, κάποιοι που σήμερα είναι μικροί, γίνονται μεγαθύμιοι και κάποιοι μικραίνουν. Αυτό που χρίδαζαν τριάντα χρόνια κοινοβουλευτικής ζωής και πενήντα χρόνια ουσιαστικά πολιτικού αγώνα. Αυτό μου δίδαξαν και αυτό θα γίνει.

Το ερώτημα που έρχεται στα χείλη του απλού πολίτη, αυτού που παρακολουθεί εμβρόντητος συμπεριφορές και πρακτικές, αυτού που είναι αμέτοχος στη φθινή διαμάχη με στόχο τις δημοσκοπικές επιδόσεις, ούτε καν τις εκλογικές επιδόσεις πριν τις ευρωεκλογές, είναι: ποιος νοιάζεται επιτέλους για την Ελλάδα, την Ελλάδα, που χωρίς να διδάσκεται από το παρελθόν, καταδικάζεται να ζει εν μέσω πολιτικών σκευωριών, αθέμιτων συναλλαγών και αγοραίας πολιτικής αντιπαράθεσης;

Ποιος νοιάζεται για την Ελλάδα που, ενώ ο λαός της φτωχοποιείται δραματικά, αναγκάζεται να ζει με την παροχή γλισχωρών παροχών και ανεπίδοτων υποσχέσεων, την Ελλάδα που σήμερα ινώνει ξανά την απειλή να προβάλλει από τον επεκτατικό αναθεωρητισμό της Άγκυρας και δεν μπορεί να χαράξει μία σταθερή πορεία προαπίζοντας τα εθνικά της συμφέροντα και δίκαια, την Ελλάδα, που τελικά, πορεύεται χωρίς τιμονιέρη στο μέσο μίας τρικυμίας που ξέσπασε ήδη στην περιοχή;

Η χώρα με εσάς, κύριε Τσίπρα, στο τιμόνι της πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο.

Ούτε με εσάς, κύριε Μητσοτάκη, μπορεί να ελπίζει σε καλύτε-

ρες μέρες.

Χρειάζεται πολιτική ανατροπή, πριν ο τόπος μπει και σε νέες περιπέτειες, που θα αποτρέψει να ζήσουμε ξανά τη χθεσινή εμπειρία και που θα φέρει την Ελλάδα ξανά μπροστά, για να νιώσουν ξανά ενωμένοι και αξιοπρεπείς οι Έλληνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Η κ. Καρακώστα από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΕΥΗ) ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ: Καλημέρα σε όλες και όλους που βρίσκονται στην Αίθουσα, αλλά και σε όσους παρακολουθούν το κανάλι της Βουλής.

Βρισκόμαστε, δυο εβδομάδες και λίγες μέρες πριν από τις ευρωεκλογές και τις εκλογές για την τοπική και περιφερειακή αυτοδιοίκηση και αντί ο δημόσιος διάλογος να αφορά την ενδυνάμωση της δημοκρατίας στην Ευρώπη ή τα θέματα οικονομίας, με τεράστια υποκρισία η Αξιωματική Αντιπολίτευση -αλλά, εν μέρει τουλάχιστον, την ακολουθεί και η λοιπή Αντιπολίτευση- ανάγει σε κεντρικό θέμα της προεκλογικής περιόδου μια δημόσια δήλωση του Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας, την οποία τεχνέντως, τα φίλα προσκεκλιμένα στην Αντιπολίτευση Μέσα έχουν υποκριτικά παραφράσει.

Μία απλή ανάγνωση φτάνει, για να καταλάβει κανείς. Όμως, ο διακαής σας πόθος της απαξίωσης του ηθικού πλεονεκτήματος της Αριστεράς, είναι ο βραχνάς που σας πνίγει. Η δήθεν μεγαλοθυμία περί ανθρωπιάς και αξιοσύνης, που ανέφερε ο Αρχηγός σας κόντρα στον αυταρχισμό, είναι κυριολεκτικά για γέλια. Το ίδιο το αναπηρικό κίνημα γνωρίζει τον δικό σας αυταρχισμό, ποιοι Υπουργοί περιέκοψαν οριζόντια τα εργαλεία αξιοπρέπειάς τους κοιτάζοντας μόνο το κόστος, ποιος Αναπληρωτής Τομέαρχης Υγείας -επαναλαμβάνω, Υγείας- αμφισβήτησε το δικαίωμα, ακόμη και να βγαίνουν από το σπίτι για εργασία.

Η πρόταση δυσπιστίας, που υποβάλετε είναι ο ορισμός του αποπροσανατολισμού από την πολιτική ατζέντα των ημερών. Προτιμάτε να μη συζητήσουμε τα μείζονα ζητήματα της κοινωνίας μας, τις δυνατότητες που έχουμε πλέον ως χώρα να επουλώσουμε πληγές που προκάλεσε η κρίση, την κρισιμότητα των Ευρωεκλογών για την Ελλάδα και ολόκληρη την Ευρώπη, αλλά προσπαθείτε να αποφύγετε τον διάλογο, που θα αποκαλύψει τη φτώχεια των επιχειρημάτων σας.

Όμως, με την πρόταση περί ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση θα υποχρεωθείτε, κύριοι, να πάρετε θέση, όχι μόνο για την πραγματική πολιτική ατζέντα των ημερών, αλλά κι αν είστε υπέρ των θεσμοθετημένων διαδικασιών για τις προσλήψεις που αίρουν τις διακρίσεις υπέρ των ατόμων με αναπηρία ή τις θεωρείτε χάρες, που πρέπει να καταργηθούν.

Οι πολίτες, κυρίες και κύριοι, γνωρίζουν ποιοι έριξαν τον κατώτατο μισθό, τον οποίον εμείς ανεβάσαμε, ποιοι εφηύραν τον επαίσχυντο υποκατώτατο μισθό για τους νέους, τον οποίο εμείς καταργήσαμε, ποιοι έφτασαν την ανεργία στο 28%, την οποία εμείς ρίξαμε στο 18%, ποιοι έκοψαν την πρόσβαση των ανασφάλιστων στις δομές περίθαλψης και υγείας και ποιοι επέτρεψαν τη δωρεάν πρόσβαση δυόμισι εκατομμυρίων ανασφάλιστων στο δημόσιο σύστημα υγείας, αυτό που εμείς πραγματικά σώσαμε την τελευταία στιγμή από την ολική κατάρρευση, λόγω των σκανδαλωδών πολιτικών σας με υποθέσεις και πρακτικές, που σήμερα απασχολούν πλέον και την τακτική δικαιοσύνη.

Οι πολίτες γνωρίζουν ποιοι είναι υπεύθυνοι για την χρεοκοπία της χώρας, ποιοι λεηλάτησαν τα δημόσια ταμεία, ποιοι τους έβαλαν στα μνημόνια. Θυμούνται τη γενικευμένη απαξίωση της χώρας παγκοσμίως, ενώ τώρα αντιλαμβάνονται -χωρίς, βέβαια, να είναι τέλεια τα πράγματα- τον αναβαθμισμένο ρόλο της στα Βαλκάνια και στην Ευρώπη και ακούν τους διεθνείς οίκους αξιολόγησης να αναβαθμίζουν διαρκώς τη χώρα μας.

Οι πολίτες γνωρίζουν πως η Κυβέρνησή μας απευθύνεται στη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία και στηρίζει τους χαμηλόμισθους και τους χαμηλοσυνταξιούχους, τη μεσαία τάξη και τα μεσαία εισοδήματα, αυτούς που επλήγησαν περισσότερο από την κρίση. Αυτούς θέλουμε να ελαφρύνουμε. Γι' αυτούς καταφέραμε να καταργήσουμε το μέτρο της περικοπής των συντάξεων. Γι' αυτούς φροντίζουμε και τώρα, ώστε οι θετικές επιδόσεις της οικονομίας

να γίνουν μόνιμα μέτρα στήριξης του εισοδήματος και της απασχόλησης.

Κι ενώ εμείς, μετά από συστηματική εργασία, φέραμε το νομοσχέδιο με τη ρύθμιση των εκατόν είκοσι δόσεων για τις οφειλές, που συζητιέται ήδη στις Επιτροπές της Βουλής, ενώ επαναφέρουμε το ποσοστό αναπλήρωσης στις συντάξεις χηρείας χωρίς όρια ηλικίας, ενώ ανακοινώνουμε την άμεση μείωση του ΦΠΑ σε τρόφιμα, εστίαση, ενέργεια, την άμεση παροχή μόνιμης δέκατης τρίτης σύνταξης και τα υπόλοιπα θετικά φορολογικά μέτρα, που έρχονται και ενώ οι οικονομικές προβλέψεις της Κομισιόν μιλούν για τη δυναμική ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας, που επιτρέπει όμως και με τη μη περικοπή των συντάξεων τη διατήρηση και του αφορολόγητου, έφτασε η στιγμή να ερωτηθεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση, γιατί οι πολίτες οφείλουν να γνωρίζουν, τη θέση σας για την κατάργηση του δώρου Χριστουγέννων, του κοινωνικού μερίσματος, του επιδόματος ανεργίας, τη θέση σας για τον περιορισμό προσλήψεων, τις απολύσεις απόλυσης συμβασιούχων, την κατάργηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων, τη θέση σας για το οκτώωρο και τις ευέλικτες μορφές απασχόλησης.

Ρωτάμε αν θα εφαρμόσετε τα ψηφισμένα, μέτρα αν γίνετε ποτέ κυβέρνηση. Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας στον ANT1 δήλωσε πως σ' αυτήν την εποχή δεν υπάρχει δυνατότητα για δέκατη τρίτη σύνταξη και ήταν κατηγορηματικός. Στέλεχός σας στην ΕΡΤ1 δήλωσε πως δεν δεσμεύεται για τίποτα από τα παραπάνω.

Φαίνεται πως οι μόνες δεσμεύσεις του κόμματός σας είναι οι δεσμεύσεις με τη διαπλοκή, με τις μίζες της «SIEMENS», με τη «NOVARTIS», με τα «δανεικά κι αγύριστα» των τραπεζών, με τα χρέη του «ΚΗΡΥΚΑ», με τα πρόσφατα εμφανισθέν χρέος των 150 χιλιάδων ευρώ από το Ταμείο των Δημοσιογράφων, με τον κοινό με το «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» off shore χρηματοδότη.

Δραπετεύετε, κύριοι. Αντί να συζητούμε περί δικαιοσύνης, ισότητας, δημοκρατίας, περί ενός προοδευτικού οικονομικού μετασχηματισμού στην Ευρώπη, για καινοτόμες και «πράσινες» λύσεις σε μια κοινωνική και αλληλέγγυα Ευρώπη, μιλάτε για δήθεν προσβλητικές συμπεριφορές.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Απέναντι στις ψεύτικες ειδήσεις, στα ρεπορτάζ, που ρίχνουν τα φώτα στις διαμαρτυρίες ατόμων, που μετριούνται στα δάχτυλα του ενός χεριού, στους πηχαιούς τίλους περί αποδοκιμασιών, εμείς αντιπαραθέτουμε τις πραγματικές εικόνες των ανοικτών συγκεντρώσεών μας σε όλη την Ελλάδα, την υποδοχή που επιφυλάσσει ο κόσμος στον Πρωθυπουργό, όπου και να πηγαίνει, από την Κρήτη μέχρι τη Θράκη, εκεί που είδαμε ολόκληρο χωριό να τον υποδέχεται, να τον αγκαλιάζει με ενθουσιασμό, χριστιανοί και μουσουλμάνοι. Είδαμε τον Πρωθυπουργό να μιλά κόντρα στα στερεότυπα με τον ξεχασμένο Ρομά και τον Πομάκο.

Όμως, επειδή δεν μπορείτε να ζήσετε αυτές τις πρωτόγνωρες αντιδράσεις των κατοίκων, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δημιουργήσατε -σύμφωνι πάντα με τους κατασκευαστές ειδήσεων- ολιγάρες και μιντιάρχες φίλους σας- τον δικό σας ψεύτικο «ΠΟ.ΜΑ.ΚΟ» από τα αρχικά «Πολάκης, Μάτι, Κότερο».

Μ' αυτό το ψέμα θα πορευτείτε, δυστυχώς, αλλά και μ' αυτό θα καταλήξετε ευτυχώς για όλη την Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και πέντε συνοδοί εκπαιδευτικοί τους, από το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Άρτας και το Δημοτικό Σχολείο Αρμενοπαίδων Νίκαιας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η κ. Σκούφα από το ΣΥΡΙΖΑ.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΣΚΟΥΦΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το

άρθρο 25 του ελληνικού Συντάγματος η Αρχή του Κοινωνικού Κράτους Δικαίου τίθεται υπό την εγγύηση του ίδιου του Κράτους. Αυτό σημαίνει πως σκοπός και ταυτόχρονα υποχρέωση κάθε ευνομούμενης και δίκαιης πολιτείας πρέπει να είναι η καλά σχεδιασμένη δόμηση κοινωνικού κράτους.

Εχθές παρακολουθήσαμε επί μία ώρα τον λαλίστατο Πρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Μητσοτάκη. Επί μία ώρα καταμέτρησα τρεις λέξεις επί κοινωνικού κράτους. Ξέρετε γιατί δεν μας ανέπτυξε το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας για το κοινωνικό κράτος; Διότι «νεοφιλελευθερισμός» και «κοινωνικό κράτος» είναι έννοιες τελείως ασύμβατες.

Η Κυβέρνηση, από την πρώτη στιγμή, αντιθέτως, που ανέλαβε το τιμόνι της χώρας ξεδίπλωσε το σχεδιασμό της κοινωνικής πολιτικής της και εφάρμοσε μία καλά στοχευμένη ενίσχυση του κοινωνικού κράτους στην πραγματικότητα του διαλυμένου και ανύπαρκτου κοινωνικού κράτους που παραλάβαμε. Έτσι, μέσα σε τέσσερα δύσκολα χρόνια αυξήθηκε κατά 408% ο προϋπολογισμός για την πρόνοια. Το 2015 παραλάβαμε προϋπολογισμό 790 εκατομμύρια ευρώ. Ο προϋπολογισμός για το 2019 φτάνει τα 3,225 δισεκατομμύρια ευρώ. Δημιουργούμε ένα προνοιακό μοντέλο και ένα κοινωνικό κράτος για όλους με οριζόντιες δράσεις, όχι μόνο για ευάλωτους, αλλά και για τα μεσαία στρώματα.

Συγκεκριμένα, κάνω μία πολύ αυστηρή επιλογή δράσεων της Κυβέρνησης, γιατί ο χρόνος δεν φτάνει για να αναπτύξω όλη την κοινωνική βεντάλια. Θα χρειάζονται, όχι μόνο μία ώρα σαν τον κ. Μητσοτάκη, που δεν μας είχε λέξη, όχι μόνο για το κοινωνικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, αλλά γενικότερα για το πρόγραμμα. Έτσι, η συγκεκριμένη Κυβέρνηση, όσον αφορά τα οικογενειακά επιδόματα από οκτακόσιες χιλιάδες οικογένειες και 650 εκατομμύρια ευρώ προϋπολογισμένα για το 2015, το 2018 πήραν το οικογενειακό επίδομα εννιάκοσιες χιλιάδες οικογένειες και ένα εκατομμύριο εξακόσιες χιλιάδες παιδιά και ο προϋπολογισμός ήταν 1,1 δισεκατομμύρια ευρώ.

Δώσαμε και δίνουμε σχολικά γεύματα. Πλέον, μοιράζονται εκατόν πενήντα τρεις χιλιάδες καθημερινά ζεστά γεύματα σε σχεδόν χίλια σχολεία. Ο προϋπολογισμός είναι 50 εκατομμύρια ευρώ. Του χρόνου ο στόχος είναι για τριακόσιες χιλιάδες σχολικά γεύματα και την μεθεπόμενη χρονιά για εξακόσιες χιλιάδες γεύματα θα δίνονται σε όλα τα δημοτικά σχολεία της χώρας, εφόσον βεβαια εξακολουθήσει η συγκεκριμένη Κυβέρνηση, ο ΣΥΡΙΖΑ, να είναι στο τιμόνι.

Ακούμε πού και πού, αραιά και πού ή συχνά για τους βρεφονηπιακούς σταθμούς. Ο κ. Μητσοτάκης είπε ότι θα δώσει έναντι ένα διχίλιο. Και θέλουμε να ρωτήσουμε τον κ. Μητσοτάκη και όλα τα μέλη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης: αλήθεια τόσο πολύ ενδιαφέρεστε για το παιδί, όταν εμείς, ως Κυβέρνηση παραλάβαμε εβδομήντα εννέα χιλιάδες voucher, συνολικού προϋπολογισμού 172 εκατομμύρια ευρώ, ενώ αυτή την χρονιά το 2019 δώσαμε εκατόν είκοσι επτά χιλιάδες voucher και 236 εκατομμύρια ευρώ, όχι από το ΕΣΠΑ, αλλά από τον κρατικό προϋπολογισμό; Δηλαδή, είχαμε μία αύξηση του 60% περαιτέρω.

Θεσμοθετήσαμε και ιδρύσαμε τον Ενιαίο Φορέα Απονομής Επιδομάτων, τον ΟΠΕΚΑ, για ποιον λόγο; Για να δίνονται όλα τα επιδόματα την ίδια ημέρα, κάθε μήνα και να μην περιμένουν ούτε οι ανάπηροι ούτε οι λοιπές ευάλωτες κοινωνικά ομάδες, τότε θα δοθεί το επίδομα γινόμενοι έρμαια διαφόρων κρατικών, δημοτικών φορέων και της ρουσφετολογικής λογικής.

Όσον αφορά τα θεμελιώδεις, αναφαίρετο και συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα στη στέγη, ψηφίσαμε την τροπολογία για την προσαύξηση της πρώτης κατοικίας. Επιπλέον, 500 εκατομμύρια ευρώ θα διατεθούν φέτος για επίδομα στέγης και επίδομα «κόκκινου» στεγαστικού δανείου. Οι ωφελούμενοι θα είναι ένα εκατομμύριο εκατόν εβδομήντα χιλιάδες συμπολίτες μας.

Για τους ΑΜΕΑ, γιατί αυτό ήταν το έναυσμα. Διότι, αν θέλετε, σε αντίθεση με αυτό που διατυπώθηκε από τον υποψήφιο Ευρωβουλευτή σας -ο οποίος δεν εξέφρασε κατά τη γνώμη μου προσωπική άποψη, εξέφρασε τον πυρήνα της πολιτικής σας για τα ΑΜΕΑ και για το κοινωνικό κράτος, όταν είπε ότι δεν θέλει πρόνοια, δεν θέλει επιδόματα, αλλά διεκδικεί επί ίσοις όροις -σε αντίθεση με αυτήν την πολιτική, εμείς πιστεύουμε ότι και οι ανάπηροι θα πρέπει να ενισχύονται με θετικές διακρίσεις, προκειμέ-

νου να φτάσουν στις ίσες ευκαιρίες. Είναι αιτήματα του αναπηρικού κινήματος επί χρόνια, που αυτή η Κυβέρνηση έρχεται και υλοποιεί, όπως για παράδειγμα το ποσοστό 15% για τα άτομα με αναπηρία και τους συγγενείς τους, όσον αφορά τις προσλήψεις στο δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Το 2017 ψηφίσαμε νόμο, υλοποιούμε βήμα το βήμα τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες. Βάσει αυτού του νόμου συγκροτήθηκε συντονιστικός μηχανισμός για την αναπηρία. Ορίστηκε συγκεκριμένο πρόσωπο, σε κάθε Υπουργείο, προκειμένου ακριβώς το κυβερνητικό και νομοθετικό έργο να υλοποιείται σεβόμενο σε κάθε άρθρο, σε κάθε νόμο τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και τις υποχρεώσεις της πολιτείας απέναντι στους συγκεκριμένους συνανθρώπους μας.

Δημιουργήσαμε τον Ηλεκτρονικό Φάκελο Αναπηρίας που τι κάνει; Εφαρμόζεται ήδη πιλοτικά στην Αττική γλιτώνοντας, απελευθερώνοντας τους αναπήρους από την ταλαιπωρία, από τη γραφειοκρατία, από τα ρουσφέτια, από τα 46 ευρώ που δίνανε μέχρι τώρα στα ΚΕΠΑ. Για πρώτη φορά -αν είναι δυνατόν- κυρίες και κύριοι -είναι εκκωφαντικό αυτό το γεγονός- βάσει του νόμου του 2017 υποχρεούται η ΕΛΣΤΑΤ να συγκεντρώνει στατιστικά στοιχεία για τους ανάπηρους, γιατί μέχρι σήμερα η χώρα μας δεν είχε επίσημα στατιστικά στοιχεία για την αναπηρία, δεν ξέραμε πόσοι ανάπηροι κρύβονται μέσα στα σπίτια, στα χωριά, στην περιφέρεια. Η ελληνική πολιτεία -ας το ξαναλέω- μέχρι τώρα δεν έχει επίσημα στατιστικά στοιχεία για την αναπηρία, στοιχεία που είναι απαραίτητα για το σχεδιασμό και την εφαρμογή συγκεκριμένων πολιτικών. Για τις ασθένειες, που δίνονται επ' αόριστον και εφ' όρου ζωής επικαιροποιήσαμε τον ενιαίο πίνακα προσδιορισμού ποσοστών αναπηρίας από σαράντα τρεις, που τις είχατε για δεκαετίες και τις κάναμε εκατόν σαράντα τέσσερις.

Σε δύο τελευταία προγράμματα θέλω να αναφερθώ, για να γνωρίζουν περισσότερο οι συμπολίτες που μας ακούνε. Το Υπουργείο Εσωτερικών, βάσει του προγράμματος «Φιλόδημος» εξέδωσε αυτές τις ημέρες πρόσκληση προς τους δήμους της χώρας. Περιμένουμε να ανταποκριθούν οι δήμοι. Διότι, κυρίες και κύριοι, μέχρι σήμερα επτά χιλιάδες τριακόσια σχολεία της χώρας μας δεν διαθέτουν ράμπα. Εννέα χιλιάδες εννιάκοσια σχολεία δεν έχουνε τουαλέτες για ΑΜΕΑ. Και αυτή η πρόσκληση που βγήκε από το Υπουργείο Εσωτερικών και το πρόγραμμα «Φιλόδημος» ανέρχεται σε 35 εκατομμύρια ευρώ.

Ανοίγουμε κλειστές και ανενεργές για χρόνια κατασκηνώσεις. Στη Λεπτοκαρυά Πιερίας, από την οποία κατάγομαι, ποιοι φιλοξενούνταν σε αυτές τις κατασκηνώσεις; Δεκατρείς χιλιάδες συμπολίτες μας ΑΜΕΑ και μη, δίπλα στη θάλασσα, μέσα στη φύση, με δημιουργική απασχόληση, υποστηριζόμενες αυτές οι κατασκηνώσεις από τα κέντρα κοινωνικής πρόνοιας, που εμείς θέλουμε να ενισχύσουμε σε προσωπικό.

Για τις ράμπες, που καμώνονται διάφοροι δήμαρχοι και περιφερειάρχες ότι βάζουν ράμπες, πολύ καλά κάνουν και τις βάζουν. Πού τα βρίσκουν τα λεφτά; Τα λεφτά τα βρίσκουν από τη συγκεκριμένη Κυβέρνηση, όταν για παράδειγμα, στο συγκεκριμένο πρόγραμμα δίνουμε 15 εκατομμύρια ευρώ για φέτος, ούτως ώστε να μην υπάρχει κανένας συμπολίτης ΑΜΕΑ που να μην απολαύσει το αγαθό που απολαμβάνουμε όλοι μας, το κολύμπι στη θάλασσα στις καλοκαιρινές διακοπές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θέλω να τελειώσω με γενικά πολιτικά συμπεράσματα, χωρίς να αναφερθώ στην αύξηση του κατώτατου μισθού στα 650 ευρώ. Μας λέτε ότι οι μισθοί είναι 300 ευρώ και κάτι. Το ξέρετε ότι είμαστε η πρώτη Κυβέρνηση που ενισχύσαμε το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας; Διαλέξτε τι θα κάνετε. Θα καταγγέλλετε τους ελέγχους από το ΣΕΠΕ ή θα καταγγέλλετε τους κατώτατους μισθούς;

Εμείς, κυρίες και κύριοι, διαφέρουμε τελείως ριζικά απ' αυτό που, ο εκλεκτός της Νέας Δημοκρατίας για την Προεδρία της Κομισιόν, ο κ. Βέμπερ, είπε, όταν χαρακτήρισε τα μέτρα που εξήγγειλε προχθές ο Πρωθυπουργός, ως ανεύθυνες οικονομικά αποφάσεις. Ανεύθυνες, γιατί υπεύθυνη πολιτική για εσάς και για

τον νεοφιλελευθερισμό είναι να μην παίρνει τίποτα το πλήθος, τίποτα η ευρεία πλειοψηφία και να τα παίρνουν όλα οι έχοντες και κατέχοντες.

Για όλους αυτούς τους λόγους, αλλά και για πάρα πολλούς περισσότερους, στηρίζουμε τη συγκεκριμένη Κυβέρνηση. Καλούμε τον ελληνικό λαό να στηρίξει τον ΣΥΡΙΖΑ και την προοδευτική παράταξη στο ευρωψηφοδέλτιο, για να μην έχουμε λιτότητα, για να έχουμε περισσότερα δικαιώματα, περισσότερο κοινωνικό κράτος στην Ευρώπη και θα ζητήσουμε την ψήφο και την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού στις εθνικές εκλογές τον Οκτώβρη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Κασιδιάρης από τη Χρυσή Αυγή έχει τον λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Η συζήτηση ξεκίνησε με την πρωτοβουλία της Νέας Δημοκρατίας να κάνει πρόταση μομφής για τον Πολάκη. Δεν κάνει μομφή για τη Μακεδονία, δεν κάνει μομφή για την προδοσία της πατρίδας, κάνει μομφή για τις αθλιότητες και τις γραφικότητες του Πολάκη.

Οι Πρόσπες και η κατάπτυστη Συμφωνία των Πρεσπών ήταν συνταγματική για την Νέα Δημοκρατία. Όλος ο εθνομηδενισμός του ΣΥΡΙΖΑ ήταν συνταγματικός και όταν η Χρυσή Αυγή έκανε πρόταση και ένσταση αντισυνταγματικότητας για τις Πρόσπες και για την εκχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας, η Νέα Δημοκρατία τότε συντάχθηκε με τον Τσίπρα και όλη η πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ χειροκρόταγε τον Δένδια, αποθέωνε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, γιατί είστε μαζί, είστε ενωμένοι στην καταστροφή της Ελλάδος.

Όπως είπε και ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, θα σεβαστεί την κατάπτυστη αντεθνική Συμφωνία των Πρεσπών. Θα τη σεβαστεί! Ε, λοιπόν, όχι, υπάρχει ένας ολόκληρος λαός, που δεν σέβεται την εθνική μειοδοσία! Υπάρχει η Χρυσή Αυγή, η οποία θα καταργήσει αυτό το αίσχος, θα καταργήσει την εκχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας μας στα Σκόπια.

Είστε μαζί, λοιπόν, σε πάρα πολλά εθνομηδενιστικά. Είστε μαζί στην απόδοση ιθαγένειας, άνευ όρων σε όσους λαθρομετανάστες μπαίνουν στην Ελλάδα. Μαζί ψηφίσατε Νέα Δημοκρατία και ΣΥΡΙΖΑ την τροπολογία Μουζάλα.

Μαζί στα hotspots. Ο εκλεκτός της Νέας Δημοκρατίας για τον Δήμο της Αθήνας, ο Μπακογιάννης, είναι από τους πρώτους περιφερειάρχες, που εγκατέστησαν hotspot και μάλιστα, σ' έναν χώρο ιστορικό, στις αιώνιες Θερμοπύλες, να στεγάζονται δηλαδή λαθρομετανάστες δίπλα στο μνημείο του μεγάλου βασιλέα Λεωνίδα.

Είστε μαζί Τσίπρας και Μητσοτάκης στην καταστροφή της ελληνικής οικονομίας. Μαζί ψηφίσατε το τρίτο μνημόνιο τον Αύγουστο του 2015. Μαζί αποδέχεστε και προωθείτε την εκχώρηση του εθνικού πλούτου της Ελλάδος σε ξένα χέρια. Μαζί ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Δημοκρατία λέτε «όχι» στην ανακήρυξη της Ελληνικής Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης, για την οποία η Χρυσή Αυγή πρώτη από το 2012 μέσα στη Βουλή των Ελλήνων κατέθεσε πρόταση νόμου για την αναγνώριση της ελληνικής ΑΟΖ και εν συνεχεία, για την εκμετάλλευση των ελληνικών κοιτασμάτων του φυσικού αερίου, των πλουτοπαραγωγικών μας πηγών, που θα μας έκανε κυρίαρχη δύναμη στην Ανατολική Μεσόγειο, που θα μας έκανε μια μεγάλη δύναμη οικονομικά και αμυντικά.

Λέτε «όχι» και ενωμένοι ανοίγετε τον δρόμο στους Τούρκους. Ενωμένοι στην Ευρωβουλή ψηφίσατε και είπατε «ναι» στο να προχωρήσει η Τουρκία στην Ευρώπη, την ίδια ώρα που πατάνε την Κύπρο, την ίδια ώρα που προκαλούν στο Αιγαίο, την ίδια ώρα που οι Τούρκοι έχουν ξεφύγει κυριολεκτικά και καταπατούν τα εθνικά μας δίκαια.

Είχα δώσει μια λύση, γι' αυτά τα οποία συζητούνται σήμερα, για τα γεωτρήματα της Τουρκίας, που κυκλοφορούν ανενόχλητα στις ελληνικές θάλασσες. Είχα κάνει μια πρόταση για το μείζον ζήτημα του Κυπριακού σε μια Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και είχα πει ότι πρέπει η Ελλάδα να εγκαταστήσει ισχυρές αεροναυτικές δυνάμεις στην Κύπρο, να έχουμε φρεγάτες στην Κύπρο, να έχουμε ελληνικά Mirage 2000-5 στο Αεροδρόμιο της Πάφου, που με πυραύλους Cruise και τους πυραύλους Scalp μπορούν να

πλήττουν σε μακρά ακτίνα μέσα στην Τουρκία. Έτσι θα είχαν λυθεί όλα τα προβλήματα και δεν θα έκαναν σήμερα βόλτες οι Τούρκοι να αλωνίζουν μέσα στην Ελληνική και στην Κυπριακή Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη.

Εκεί, λοιπόν, μαζί ψήφισαν και οι συριζαίοι και οι νεοδημοκράτες να μου επιβληθεί πρόστιμο για την τότε παρέμβασή μου, επειδή είχα καταγγείλει αυτούς που έχουν εκλεγεί βουλευτές εδώ μέσα και μπαίνοβγαίνουν στο τουρκικό προξενείο.

Είστε μαζί στην ισλαμοποίηση της Ελλάδος. Μαζί ψηφίσατε όλοι οι νεοδημοκράτες και όλοι οι συριζαίοι να δημιουργηθεί ισλαμικό τέμενος στην πρωτεύουσα των Ελλήνων, στην Αθήνα, στο λίκνο του παγκόσμιου πολιτισμού. Ψηφίσατε κάτω από τη σκιά της Ακρόπολης να δημιουργηθεί ισλαμικό τέμενος και ξεχάσατε τους χιλιάδες αγωνιστές και τους ήρωες που θυσιάστηκαν, για να φύγουν τα τεμένη, τα τζαμιά και το ισλάμ από την πατρίδα μας.

Είστε μαζί σε όλους τους τομείς. Είστε μαζί και στην ποδηγέτηση της δικαιοσύνης. Τολμάτε να μιλάτε για δικαιοσύνη, όταν ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών έχει στείλει αίτημα εδώ στη Βουλή να ασκηθεί δίωξη και να διερευνηθούν οι ποινικές ευθύνες του πρώην Πρωθυπουργού Σαμαρά για παράνομες παρεμβάσεις στη δικαιοσύνη, που οδήγησαν την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Χρυσής Αυγής στη φυλακή. Το ζητά ο εισαγγελέας και ο Τσίπρας με την πλειοψηφία του λέει «όχι», για να καλύψει τη Νέα Δημοκρατία. Αυτά τα χατίρια τους κάνει ο Τσίπρας και γι' αυτό και δεν βλέπουμε καμμία αντίδραση στα ουσιαστικά ζητήματα, στα εθνικά θέματα, παρά μόνο αντιδράσεις για τα μάτια του κόσμου και κορονομαχίες στο Κοινοβούλιο για τον Πολάκη και τις γραφικότητές του.

Στο ζήτημα της δίωξης της Χρυσής Αυγής, πάνω απ' όλα, είστε ενωμένοι. Ψηφίσατε την κατάργηση της χρηματοδότησης της Χρυσής Αυγής, ένα αντισυνταγματικό μέτρο. Και όμως, εμείς συνεχίζουμε, κάνουμε τον αγώνα μας χωρίς κρατικό χρήμα και έχουμε αποδείξει ότι τα κόμματα δεν χρειάζονται κρατικό χρήμα, για να λειτουργήσουν, την ίδια ώρα που Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ χρωστούν πάνω από 400 εκατομμύρια. Τα πληρώνει ο ελληνικός λαός με τις ανακεφαλαιοποιήσεις των τραπεζών και τα μνημόνια και ο ΣΥΡΙΖΑ ψηφίζει νόμο να είναι ακατάσχετη η κρατική χρηματοδότηση.

Όταν έρθουμε στα πράγματα –γιατί αυτός είναι ο λόγος που μας πολεμάτε– αυτός ο νόμος θα καταργηθεί και τότε όποιο χρωστάνε, ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία, όποιο κόμμα χρωστά, θα μπαίνει μέσα ο κλητήρας και θα τους σηκώνει τα γραφεία, τους τοίχους, τις καρέκλες, τα τραπέζια, όπως κάνετε με κάθε Έλληνα πολίτη που για 50 ευρώ χρέος τον κλείνεται φυλακή.

Είστε μαζί στα κόττερα και στα ελκώδη πελαγία της πλουτοκρατίας. Ο Τσίπρας κάνει τις βόλτες του με το κόττερο του Παναγόπουλου. Ο Μητσοτάκης κάνει τις βόλτες του με το ελκώδες του Κυριακού. Είστε μαζί τα εκλεκτά παιδιά της πλουτοκρατίας. Γι' αυτό σας έχουν «πρώτη μούρη» στα κανάλια τους και κάθε μέρα βλέπουμε αυτήν την αθλιότητα του ανθελληνισμού να προωθείται από τα διαπλεκόμενα κανάλια.

Πρωτίστως –και με αυτό το θέμα θα κλείσω– είστε ενωμένοι σε μια πολύ κρίσιμη μάχη που πρόκειται να δοθεί τις προσεχείς ημέρες. Στην μάχη που δίνει η Χρυσή Αυγή, για να κρατηθεί η Αθήνα, η πρωτεύουσα των Ελλήνων, ελληνική. Βλέπουμε τα debates, όπως έγινε χθες στο τουρκοκάναλο του Αλαφούζου, που λειτουργεί με τουρκικά κεφάλαια του Ερντογάν, που έκαναν debate και πήγαν συριζαίοι, νεοδημοκράτες, κουκουέδες, υποψήφιοι του ΠΑΣΟΚ και είπατε όλοι μαζί ενωμένοι ότι πρέπει να αποκλείσετε τη Χρυσή Αυγή.

Το έχει πει και ο Μπακογιάννης, όταν τον ρώτησε η Έλλη Στάη, ότι στον δεύτερο γύρο, αντιμέτωποι με τη Χρυσή Αυγή, θα είναι όλοι ενωμένοι. Έχει πει, μάλιστα, «θα δώσουμε όλοι μαζί τη μάχη στον δρόμο ενάντια στη Χρυσή Αυγή στον δεύτερο γύρο των δημοτικών εκλογών για τον Δήμο της Αθήνας».

Σε αυτήν τη μάχη θα είμαστε και εμείς παρόντες εναντίον όλων και αυτή η μάχη θα είναι νικηφόρα. Το χρωστάμε αυτό στις γενιές που έρχονται, αλλά και σε αυτούς που έφυγαν. Το χρωστάμε στον Νίκο τον Μουστάκα, το παιδί που δολοφονήθηκε στο Φιλοπάππου από αλλοδαπούς εγκληματίες. Το χρωστάμε σε όλους

αυτούς τους Έλληνες, που καθημερινά δεινοπαθούν στο κέντρο της Αθήνας από την εγκληματικότητα και τη λαθρομετανάστευση.

Θα είμαστε παρόντες στη μάχη, παρόντες εναντίον όλων. Το ξέρουμε πως θα είστε ενωμένοι. Γι' αυτό, όμως, επειδή απέναντί σας εμείς θα έχουμε στο πλευρό μας τον ελληνικό λαό, στο τέλος θα είμαστε νικητές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Η κ. Κεραμέως έχει τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μία φυσιολογική χώρα η σημερινή συζήτηση δεν θα πραγματοποιείτο ποτέ. Και δεν θα πραγματοποιείτο ποτέ γιατί αν ένας Υπουργός οποιασδήποτε κυβέρνησης είχε εξαπολύσει τέτοια σφοδρή, αήθη επίθεση εναντίον ατόμου με αναπηρία, ή θα είχε παραιτηθεί ή θα είχε αποπεμφθεί παραδειγματικά το ίδιο λεπτό. Εμείς, όμως, βρισκόμαστε στην Ελλάδα με Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Και εδώ, αντί ο Πρωθυπουργός να αποπέμψει τον εν λόγω Υπουργό, επέλεξε να κάνει δύο πράγματα: Πρώτον, επέλεξε να του παράσχει πλήρη κάλυψη, να δικαιολογήσει τη δήλωσή του αυτή. Και να κάνει, εν συνεχεία, και διακοπές μαζί του, ως επιβράβευση αυτής της δήλωσης και άρα της συμπεριφοράς του. Και δεύτερον και πιο σοβαρό ακόμα: Ο Πρωθυπουργός επέλεξε να μετατρέψει την πρόταση δυσπιστίας κατά ενός Υπουργού του σε ψήφο εμπιστοσύνης υπέρ όλης της Κυβέρνησης. Περνάει, λοιπόν, έτσι ξεκάθαρα ένα μήνυμα: «Εφόσον τα βάζετε με τον Παύλο Πολάκη, τα βάζετε με όλους μας». Το μήνυμα είναι ότι είμαστε όλοι Πολάκηδες. Όλοι όμοιοι. Όλοι ίσοι, με το βλέμμα προς τα κάτω. Γιατί αυτό είναι το κυρίαρχο αξιακό δόγμα αυτής της Κυβέρνησης. Αυτό πρεσβεύει και αυτό θέλει να εφαρμόσει σε όλη την κοινωνία. Θέλει να δημιουργήσει μια κοινωνία φαύλων, μια κοινωνία της ήσσονος προσπάθειας, μια κοινωνία της ισοπέδωσης, μια κοινωνία του μίσους και του διχασμού, μια κοινωνία χωρίς σεβασμό στις ανάγκες των πολλών. Θέλει να δημιουργήσει μια κοινωνία των «Πολάκηδων».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η πολιτική της ηθικής κατάρπτωσης, της ισοπέδωσης ενσαρκώνεται σε όλες τις παρεμβάσεις της Κυβέρνησης. Θα αναφέρω ενδεικτικά: Στον τομέα της οικονομίας με την αφαίμαξη των νοικοκυριών από κάθε διαθέσιμο εισόδημα. Στη δημόσια ασφάλεια και στη δημόσια τάξη, με την αποφυλάκιση χιλιάδων βαρυποινιτών με την κατάρνηση των φυλακών υψίστης ασφαλείας, με την προκλητική ανοχή που επιδεικνύει στην ανομία και την παραβατικότητα. Στη δικαιοσύνη, με τις πρωτοφανείς παρεμβάσεις στο έργο των ανεξάρτητων δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργιών. Πάνω απ' όλα, όμως, αυτή η ισοπεδωτική λογική του ΣΥΡΙΖΑ, αυτή η λογική της ήσσονος προσπάθειας ενσαρκώνεται με τον πλέον αποκαλυπτικό τρόπο στις παρεμβάσεις της Κυβέρνησης στον πολύ ευαίσθητο τομέα της παιδείας.

Η Κυβέρνηση αυτή δαιμονοποίησε την αριστεία. Να σας θυμίσω ότι πλέον στις μαθητικές παρελάσεις του δημοτικού την σημαία δεν την κρατάει ο καλύτερος μαθητής. Δεν την κρατάει ο άριστος κύριε Φίλη. Την κρατάει αυτός ο οποίος κληρώνεται. Άρα περνάτε ένα μήνυμα στη νέα γενιά, στα παιδιά που είναι σήμερα έντεκα, δώδεκα ετών, ότι στη ζωή δεν έχει σημασία να προσπαθείς, δεν έχει σημασία να ανελίσσεσαι. Έχει σημασία μόνο ένα πράγμα: η τύχη. Αυτό είναι η πλήρης ισοπέδωση και στην παιδεία.

Καταργήσατε εν τοις πράγμασι τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία, αυτές τις νησίδες αριστείας και καινοτομίας, που θα έπρεπε να είναι οδηγός για όλα τα σχολεία της χώρας μας. Καταργήσατε την αξιολόγηση για όλους τους εκπαιδευτικούς, δημόσιους εκπαιδευτικούς και ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς. Να μην αξιολογείται κανείς. Υποβαθμίσατε το ολόημερο σχολείο και το ψηφιακό σχολείο. Απορροθίσατε πλήρως της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης. Αλώσατε τη διοικητική μηχανή της εκπαίδευσης με κομματικό στρατό. Απαξιώσατε τα κλασσικά γράμματα σε πλήρη αντίθεση με ό,τι συμβαίνει στον υπόλοιπο κόσμο που ενισχύονται σε όλες τις βαθμίδες. Επαναφέρατε το άσυλο, μετατρέποντας τα πανεπιστήμια σε χώρους υπόθαλψης πάσης

φύσεως εγκληματιών. Συρρικνώσατε τα ξενόγλωσσα προγράμματα σε μια λογική φοβικής εσωστρέφειας. Θεσπίσατε ένα άκρως περιοριστικό πλαίσιο για τα μεταπτυχιακά προγράμματα, τα οποία σήμερα μένουν δέσμια ιδεολογημάτων. Και διαλύσατε τον τεχνολογικό τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης με τη συλλήβδην κατάρνηση των ΤΕΙ της χώρας και την άναρχη απορρόφησή τους από τα πανεπιστήμια, χωρίς ακαδημαϊκά κριτήρια, χωρίς αξιολόγηση, χωρίς εκθέσεις βιωσιμότητας και σκοπιμότητας, χωρίς εξασφάλιση επαγγελματικών δικαιωμάτων, χωρίς σχέδιο, με ένα και μόνο κριτήριο: τη μικροπολιτική στόχευση, τις ψήφους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα όσα συζητάμε εδώ είναι θέμα παιδείας. Και οι παρεμβάσεις σας στην παιδεία δυστυχώς είναι οι πιο καταστροφικές και εκφυλιστικές για τον αξιακό μας κώδικα. Για εμάς, τη Νέα Δημοκρατία, η παιδεία είναι η μεγαλύτερη επένδυση που μπορούμε να κάνουμε για τη χώρα. Γιατί από την παιδεία που θα δώσεις σήμερα στα νέα παιδιά θα εξαρτηθεί τι χώρα και τι πολίτες θα έχεις αύριο. Και δεν μπορούμε και δεν πρέπει να ανεχθούμε αυτή την κατάρπτωση των θεσμών και των αξιών στην οικονομία, τη δημόσια ασφάλεια, τη δικαιοσύνη, την παιδεία, εν τέλει τη δημοκρατία εν συνόλω. Και για αυτόν τον λόγο είμαστε σήμερα εδώ: Για να δώσουμε την μάχη των αξιών, μια μάχη υπέρ της αποκατάστασης των θεσμών που έχουν πληγεί βαθιά από αυτή την Κυβέρνηση, μια μάχη υπέρ της αξιοκρατίας από της αριστείας, μια μάχη υπέρ της αποκατάστασης της ποιότητας και του ήθους στον δημόσιο λόγο. Το οφείλουμε σε ολόκληρη την κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, τα φώτα σήμερα πέφτουν πάνω μας. Ο κάθε ένας και η κάθε μια από εσάς –εσείς κύριε Φίλη, για παράδειγμα– καλείστε σήμερα να απαντήσετε σε ολόκληρη την κοινωνία εάν εγκρίνετε Υπουργός της κυβέρνησής σας να κάνει τα εξής: Να απειλεί δημοσιογράφους ότι θα τους θάψει τρία μέτρα κάτω από τη γη, να βεβηλώνει τη μνήμη νεκρού αντιδίκου του, να αναφέρεται στα πολυάρθρα θύματα της γρίπης Η1Ν1 και να λέει ότι «δεν είναι και καμμία καταστροφή, πώς κάνετε έτσι;», να απειλεί επωνύμως δικαστικούς λειτουργούς, να εξαπολύει πρωτοφανή και αήθη επίθεση εναντίον ατόμου με αναπηρία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, κατανοώ την επιταγή της κομματικής γραμμής. Υπάρχει όμως και κάτι που λέγεται ανθρώπινη αξιοπρέπεια, που λέγεται προσωπικός κώδικας αξιών. Και ο καθένας και η κάθε μια από εμάς κρίνεται εν τέλει στη ζωή του για τα μικρά και τα μεγάλα «όχι» που είχε το κουράγιο να εκφέρει. Για αυτά κρίνεται στη ζωή του.

Έχετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, τη δυνατότητα να αποδείξετε στον ελληνικό λαό ότι δεν έχετε τον ίδιο κώδικα αξιών με τον κ. Πολάκη. Θα το κάνετε;

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει τώρα ο Αντιπρόεδρος ο κ. Βαρεμένος. Μετά θα δώσω τον λόγο στον Υφυπουργό, τον κ. Κωνσταντίνο Στρατή.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρίες Πρόεδρε, παρακάμπτω τα ποιήματα των εκ του προχείρου αντιπολιτευομένων ποιητών, οι οποίοι ανέρχονται στο Βήμα και απαγγέλλουν «Στων Ψαρών την ολόμαυρη ράχη» που κατέστρεψε ο ΣΥΡΙΖΑ και απαγγέλλουν την «πολακιάδα» ως άλλη «λιάδα», από τα σκονάκια τα επικοινωνιακά προφανώς και θα κάνω μια σημείωση για τον εκπρόσωπο της ναζιστικής παράνοιας που προηγήθηκε στο Βήμα. Και να πω ότι αυτή η παράνοια η ναζιστική είναι εκείνο το τρωτικό, το οποίο σέρνεται εκεί όπου υπάρχει φθορά. Όπου μυριστεί φθορά της πολιτικής, εκεί σέρνεται για να ροκανίσει ό,τι μπορεί να ροκανίσει.

Και θέλω εδώ να θέσω ένα ερώτημα από τη χθεσινή συζήτηση: Μπορεί να πάει πιο κάτω, αναφερόμενος στην ομιλία του αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Μπορεί να πάμε πιο κάτω από εκεί; Φοβάμαι ότι μπορούμε. Παρενθετικά να πω εδώ ότι είμαι επτά χρόνια σε αυτήν εδώ την Αίθουσα. Δεν είναι πολλά σε σύγκριση με εκείνα άλλων Βουλευτών, αλλά λόγω δουλειάς

ήμουν πολλά χρόνια πριν στα περίξ της Αίθουσας ή στα θεωρεία, και μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι κανέναν μύθο δεν έχω στο κεφάλι μου γι' αυτό που λέγεται λειτουργία της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Όμως πρώτη φορά ακούω από το Βήμα της Βουλής αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να απαγγέλλει ένα κακότεχνο σύνθημα, το οποίο προφανώς το έγραψαν κάποιοι επικοινωνιολόγοι, ξένοι ή Έλληνες δεν έχει καμμία σημασία και δεν υπάρχει διάκριση. Διότι αυτού του είδους οι επικοινωνιολόγοι τι κάνουν; Για αυτούς δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ της εμπορικής και της πολιτικής διαφήμισης. Αυτό είναι το προϊόν, καλό ή κακό. Αυτό το προϊόν λοιπόν, πρέπει να προωγηθεί πάση θυσία και με οποιαδήποτε μέσα.

Είδαμε λοιπόν αυτό το φαινόμενο και λέω εγώ αν αυτό είναι πολιτική, τι είναι υποπολιτική; Τι περιμένει ο κόσμος από τους πολιτικούς ηγέτες στην καρδιά μιας προεκλογικής εκστρατείας; Να ακούσει τις προτάσεις τους, την κριτική τους, τι όραμα ή τι σχέδιο έχουν τώρα που η χώρα βγαίνει από μια δεκαετή κρίση. Όχι, αυτό δεν πρόκειται να γίνει και δεν γίνεται πάντως. Υπάρχουν κάποια μέτρα. Έχει άποψη θετική ή αρνητική η Αξιωματική Αντιπολίτευση; Αν έχει αρνητική άποψη και τα θεωρεί δώρα προεκλογικά ή κόλλο προεκλογικό, δεν τα ψηφίζει. Διότι ψηφίζοντας τα μετέχει σε ένα τέτοιο προεκλογικό παίγνιο. Δεν μπορεί να έχεις και τον σκύλο χορτάτο και την πίτα ολόκληρη. Μπορείς να κοροϊδεύεις δεν ξέρω για πόσο διάστημα, για πάντα όμως όχι, επ' αυτού.

Να πω και το εξής: Μια υστερία αντισύριζα, η οποία ξεπερνάει τον από καναπέ διάλογο του Twitter, αυτό το αρχιπέλαγος, το ξεπερνάει, το ξεπέρασε εδώ στην Αίθουσα εχθές. Αυτό συνιστά πολιτική πρόταση; Είναι δυνατόν αυτό να συνιστά πολιτική πρόταση; Και να σας πω κάτι; Εκεί που εφευρέθηκε το Twitter –και δεν υποτιμώ εγώ αυτού του είδους την προπαγάνδα, καθόλου δεν την υποτιμώ, ολόκληρος πλανητάρχης κατέλαβε αυτή τη θέση με το Twitter υπό μάλης- όμως πρέπει να σας πω, διότι έχω παρακολουθήσει τρεις-τέσσερις προεκλογικές εκστρατείες στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, και εκεί, πέρα από αυτόν τον διάλογο του Twitter, όταν γίνεται ο πολιτικός διάλογος στις συγκεντρώσεις κ.λπ., επικεντρώνεται στα βασικά θέματα, οικονομία, απασχόληση. Επί εποχής Ομπάμα εγώ περίμενα ότι θα γίνει το σόου με την εξόντωση του Μπιν Λάντεν. Σας πληροφορώ ότι ήταν στα δέκα πρώτα όγδοο ή ένατο.

Κι εδώ τι παρακολουθούμε; Παρακολουθούμε ένα σόου φθοράς, παρακολουθούμε τον αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να απευθύνεται σε αυτήν εδώ την πτέρυγα, σε εμάς δηλαδή, σαν εμείς να είμαστε οι πορφυρογέννητοι, σαν να είμαστε εμείς εκείνοι που μας έφεραν στα γενέθλια δώρο τη βουλευτική έδρα, σε εμάς απευθύνεται λες και είμαστε εμείς οι απόγονοι της δυναστείας, κύριοι. Δεν είναι σε αυτήν την πτέρυγα το ένα τρίτο των Βουλευτών οι γόννοι. Το ένα τρίτο των Βουλευτών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας –και μπορείτε να κάνετε τη στατιστική και θα τους βρείτε και παραπάνω- είναι γόννοι πολιτικών οικογενειών. Δεν είμαστε λοιπόν εμείς αυτοί για να μας απευθύνεται ο αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης με αυτόν τον τρόπο. Και να σας πω και κάτι; Εγώ δεν θα την έφερνα την κουβέντα εκεί και δεν θέλω να έρθει η κουβέντα εκεί. Σε τελευταία ανάλυση, ο ελληνικός λαός αποφασίζει τι είδους δημοκρατία θέλει να έχει. Αν θέλει να έχει κληρονομική, θα την έχει κληρονομική. Όμως θέλω να σας πω και το εξής: Ακόμα και στις δυναστείες –αν θυμάστε απ' την Ιστορία στο βιβλίο- υπήρχε ο τάδε ο μεγάλος και ο τάδε ο μικρός, που έχουν μείνει στην ιστορία, και αυτό θα το κρίνει η ιστορία, ποιος ήταν ο μεγάλος και ποιος ήταν ο μικρός από την οποιαδήποτε δυναστεία.

Θέλω να σας πω το εξής. Επειδή εδώ πέρα, σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ έχουμε καθυβριστεί, εγώ θεωρώ ότι υπάρχει μια οινεί λογοδοσία του Βουλευτή, όχι κάθε τέσσερα χρόνια, όχι σε κάθε εκλογές, αλλά κάθε μέρα. Κάθε μέρα υπάρχει αυτή η λογοδοσία. Στην κορυφαία λοιπόν λογοδοσία, θα πάμε μπροστά στον ελληνικό λαό, θα απευθυνθούμε σε αυτόν, θα του πούμε κάτω από ποιες συνθήκες κληθήκαμε να ασκήσουμε κάποια καθήκοντα, εν μέσω μιας χρεοκοπίας, εν μέσω μεγάλων πολιτικών πιέσεων, αν θέλετε και ψυχολογικών πιέσεων, εν μέσω πολλαπλών πιέσεων. Εδώ παρατηρούμε το

εξής, να επικαλούνται τεχνηέντως ορισμένες εσωτερικές αντιφάσεις του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίες κρίθηκαν τον Σεπτέμβριο του 2015, να τις ετεροχρονίζουν και να μιλούν συνέχεια για ψέματα, φθείροντας τον πολιτικό διάλογο.

Εγώ θέλω να σας πω το εξής. Το πώς ο καθείς αντιλαμβάνεται την προσήλωση σε αρχές και αξίες το δείχνει μια στάση όχι μόνο μέσα στην πολιτική, αλλά μέσα στην καθημερινή ζωή ανάμεσα στους πολίτες ψηφοφόρους του και μη, το δείχνει εκεί, το ποιος είναι, αν παίρνει υπ' όψιν αρχές και αξίες, το ποιος είναι σαλταδόρος της πολιτικής θα κληθεί ο ελληνικός λαός να το διακρίνει, όπου υπάρχει αυτό το φαινόμενο και να το κρίνει. Και φυσικά έχει ο καθένας δικαίωμα να αλλάζει άποψη όταν πρόκειται για κορυφαία θέματα, για συμφωνίες, που κατά τη γνώμη τη δική μας είναι ιστορική ευκαιρία και μεγάλη επιτυχία της εξωτερικής πολιτικής. Υπάρχει όμως μια διαφορά μεταξύ αυτού και ενός άλλου φαινομένου, που σας είπα ότι θα το κρίνει ο ελληνικός λαός. Κοιτάξτε, επειδή εμείς εδώ, ορισμένοι από εμάς, δεν βόσκουμε εδώ παρά πέρα τα πρόβατα, οι γονείς μας το έκαναν εκεί που έπρεπε να το κάνουν αυτό το επάγγελμα. Τι εννοώ δηλαδή; Επειδή τρομοκρατήθηκαν κάποιοι λεγόμενοι «κεντρώοι» ψηφοφόροι από τη συμπεριφορά της ακροδεξιάς πτέρυγας της Νέας Δημοκρατίας, η οποία έχει επιβάλει τον νόμο της στην ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας, έρχεται τώρα η Νέα Δημοκρατία να δημιουργήσει ένα επικοινωνιακό αντίβαρο με βάση το ήθος του Πολάκη και να συζητάμε θέματα συνεχώς προς εκλογές για τον Πολάκη και όχι οποιδήποτε πέρα είναι σοβαρό και αφορά τη ζωή και την καθημερινότητα των πολιτών.

Κλείνοντας, αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να πω το εξής. Η πολιτική δεν μπορεί να κατρακυλήσει στην «ποδοσφαιροποίηση», και όταν λέω «ποδοσφαιροποίηση» εννοώ αυτό το απαξιωμένο ελληνικό ποδόσφαιρο. Διότι από το πραγματικό ποδόσφαιρο έχεις καμιά φορά και ορισμένα πράγματα να διδαχθείς, για παράδειγμα από ό,τι έγινε με τη Λίβερπουλ και την Τότεναμ βγαίνει το δίδαγμα, αν θέλετε, ότι κάτω από τις πιο δύσκολες συνθήκες, κάτω από το πιο δύσκολο περιβάλλον, από το πιο τοξικό περιβάλλον, αν το πιστεύεις μπορείς να νικήσεις κομίζοντας τη δική σου αλήθεια. Αυτό και τίποτε άλλο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Χρειάζεται και προπόνηση. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής):** Ειδικά εσείς θα το ακούσετε αυτό, έτσι; Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όπως έχω προαναγγείλει, τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Στρατής για οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΡΑΤΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το ερώτημα που καλείται να απαντήσει η Βουλή αυτό το τρίμηνο είναι γιατί η Κυβέρνηση πρέπει να λάβει ψήφο εμπιστοσύνης και με αυτήν την ψήφο εμπιστοσύνης να πορευτεί στην εκλογική μάχη για τις ευρωεκλογές μέσα στις επόμενες δύο εβδομάδες. Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα έχει και ένα ιστορικό. Η αφετηρία υπήρξε η μεγάλη κυβερνητική αλλαγή τον Ιανουάριο του 2015, που πίσω της είχε τον εκτροχιασμό και την αποτυχία ολοκλήρωσης του δεύτερου προγράμματος και σε καθημερινή βάση είχε να αντιμετωπίσει τα άδεια ταμεία. Όσοι ζήσαμε εκείνες τις μέρες της ανάληψης της κυβέρνησης από την Κυβέρνηση που προέκυψε από τις εκλογές, αυτό που θυμόμαστε είναι ο καθημερινός αγώνας να βρεθεί ρευστότητα από δω και από εκεί, για να πληρωθούν επείγουσες υποχρεώσεις του δημοσίου. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες εξελίχθηκε η προσπάθεια του πρώτου εξαμήνου του 2015. Οδήγησε σε έναν δύσκολο συμβιβασμό, τον οποίον δεν κρύψαμε από τον ελληνικό λαό.

Με την ψήφο του ελληνικού λαού λοιπόν η Κυβέρνηση πήρε αναμενόμενη εντολή να είναι αυτή που θα εφαρμόσει το αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας, που θα εφαρμόσει τη συμφωνία για το τρίτο πρόγραμμα. Αυτό ήταν μόνο η αρχή της αρχής. Τα επόμενα τρία χρόνια, παρά τη συνεχή καταστροφολογία της αντιπολίτευσης, υπήρξε μια συνεχής προσπάθεια, η οποία οδήγησε σε κάτι που οφείλουμε να ομολογήσουμε κατ' αρχάς εμείς στον εαυτό μας: Η αποστολή επιτεύχθηκε πλήρως, αποστολή επιτυ-

χής. Έχουμε την ολοκλήρωση του προγράμματος. Δεν ήταν καθόλου αυτονόητο ότι αυτό θα γίνει πραγματικότητα. Έχουμε την καθαρή έξοδο, παρά τις κραυγές για πιστοληπτική γραμμή, που εξέφραζαν διάφοροι κύκλοι, οικονομικοί κιάλας, και μάλιστα με τις πρόσφατες εξελίξεις, που οδηγούν στην αποπληρωμή του ακριβού μέρους του δανείου του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, αυτή η καθαρή έξοδος γίνεται ακόμα καθαρότερη, γίνεται καθάροτατη.

Έχουμε μια συμφωνία για το χρέος, που ανοίγει έναν καθαρό διάδρομο για τη χώρα για τα επόμενα δεκαπέντε χρόνια και έχουν πετύχει αυτά τον Αύγουστο του 2018, στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης εξαγγέλθηκε και στη συνέχεια υλοποιήθηκε το πρώτο πακέτο μιας νέας κοινωνικής και οικονομικής πολιτικής. Με τον προϋπολογισμό του 2019, που έχει ψηφιστεί και είναι νόμος του κράτους, έχουμε σηματοδοτήσει το πέρασμα από την εποχή της λιτότητας σε μία εποχή συγκροτημένης αξιοποίησης του δημοσιονομικού χώρου, δηλαδή έχουμε τον τερματισμό της λιτότητας και, συνεχίζοντας λύσαμε τα ζητήματα προστασίας της πρώτης κατοικίας και φέρνουμε στη Βουλή για ψήφιση το επόμενο διάστημα τα μέτρα ελάφρυνσης από το ιδιωτικό χρέος, τα μέτρα που πνίγουν καθημερινά τους επαγγελματίες και τους πολίτες αυτής της χώρας, τα μέτρα που δίνουν λύση σε αυτό το πρόβλημα.

Δεν σταματήσαμε, όμως, μόνο εκεί. Προχθές η Κυβέρνηση εξήγγειλε νέο οικονομικό πακέτο για την αξιοποίηση πρόσθετου δημοσιονομικού χώρου τα επόμενα χρόνια, ένα πακέτο που σφραγίζει το ότι η χώρα έχει πραγματικά περάσει σε μια νέα εποχή.

Δεν είναι μόνο αυτά, όμως. Έχουμε μια σημαντική παρακαταθήκη αφήσει στη χώρα. Έχουμε ένα σημαντικό απόθεμα ρευστότητας που αποτελεί την εγγύηση ότι τα επόμενα χρόνια δεν θα ξαναβρεθούμε στην ίδια κατάσταση που βρεθήκαμε το 2010. Κι όχι μόνο αυτό. Έχουμε επανασυνδεθεί με τις αγορές και μάλιστα με όρους που ίσχυαν τις εποχές των παχιών αγελάδων.

Συνολικά πρόκειται για ένα εντυπωσιακό επίτευγμα αυτής της Κυβέρνησης και βέβαια των Βουλευτών που τη στηρίζουν και τη στηρίζουν, ένα επίτευγμα που ξεπερνά κατά πολύ ακόμα και τις προσδοκίες που είχαμε όταν ξεκινούσαμε την προσπάθεια τον Σεπτέμβριο του 2015.

Περνώντας στα θέματα του πολιτισμού, αυτά που εξαρχής είχαμε να αντιμετωπίσουμε ήταν μεγάλους πολιτιστικούς φορείς στα όρια της κατάρρευσης πραγματικά και μια επερχόμενη συστημική κρίση που όλοι την έβλεπαν, αλλά κανείς δεν έκανε τίποτα για χρόνια, στο ζήτημα των πνευματικών δικαιωμάτων, στη συλλογή και διανομή των πνευματικών δικαιωμάτων, αποτέλεσμα της ασυνδοσίας ενός ιδιωτικού μονοπωλίου. Οι εποπτευόμενοι φορείς τα χρόνια που προηγήθηκαν στάθηκαν ξανά στα πόδια τους, εξορθολόγησαν τα οικονομικά τους, αντιμετώπισαν τα χρέη τους και προσφέρουν πλέον σημαντικό πολιτιστικό έργο.

Θα κάνω μια ειδική αναφορά στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, το οποίο το παραλάβαμε χρεοκοπημένο στα χέρια ιδιωτών και χρειάστηκε μια μεγάλης κλίμακας δημόσια παρέμβαση για να σταθεί στα πόδια του και να μπορέσει να συνεχίσει να υπάρχει.

Θα αναφερθώ, επίσης, σε δύο σημαντικούς δημοσίως φορείς, την Εθνική Λυρική Σκηνή και την Εθνική Βιβλιοθήκη, που αποτελούν σημαντικό κομμάτι του Κέντρου Πολιτισμού, το οποίο και αυτό λειτουργεί υπό το δημόσιο, αποδεικνύοντας συνολικά ότι το Δημόσιο είναι μέρος της λύσης, δεν είναι το πρόβλημα.

Όσον αφορά τα πνευματικά δικαιώματα, ήδη από τον πρώτο Υπουργό τομής είχαμε να ελέγχουμε την ΑΕΠΙ, κάτι που δεν είχε τολμήσει κανείς να ακουμπήσει επί προηγούμενων κυβερνήσεων. Ψηφίσαμε νέο νόμο για τα πνευματικά δικαιώματα. Τοποθετήσαμε επίτροπο στην ΑΕΠΙ και όταν τα πράγματα έφτασαν στο απροχώρητο, φτιάξαμε ως λύση-γέφυρα την Ειδική Υπηρεσία Έκτακτης Διαχείρισης, η οποία κράτησε σε αυτή τη φάση όρθιο όλο το σύστημα είσπραξης και διανομής πνευματικών δικαιωμάτων και σύντομα μετασχηματίζεται σε ανεξάρτητο οργανισμό των ιδίων των δημιουργών, που ήταν εξαρχής ο κυβερνητικός στόχος. Σε αυτή την προσπάθεια, δυστυχώς, σε μια προσπάθεια που δεν είχε και ιδιαίτερο πολιτικό αντικείμενο, η Αξιωματική Αντιπολίτευση ήταν απύσχα και δεν κατέθεσε ούτε καν μία πρό-

ταση. Τι έκανε μόνο; Έφτιαξε ένα επικοινωνιακό σποτ στο τέλος, αφού όλα είχαν εκτεθεί. Πρόκειται, βέβαια, για έναν επικοινωνιακό τραγέλαφο, όπως εξελίχθηκε στην πορεία, που δικαίως μπορεί να χαρακτηριστεί ότι είναι υποψήφιο για Όσκαρ υποκρισίας.

Περνώντας σε άλλα ζητήματα πολιτισμού, θα αναφερθώ στην ενιαία τιμή του βιβλίου. Πέρυσι τέτοιες ημέρες ψηφίζαμε εδώ στη Βουλή την επαναφορά του ευρωπαϊκού κεκτημένου στον χώρο του βιβλίου, μετά την κατάργησή του το 2014 από την προηγούμενη κυβέρνηση. Και περνώντας στην πολιτιστική κληρονομιά, αυτό που πετύχαμε τα προηγούμενα χρόνια είναι η αλλαγή παραδείγματος στη σχέση ανάμεσα στην προστασία και την ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς και των μεγάλων έργων και επενδύσεων.

Να θυμίσουμε το Μετρό Θεσσαλονίκης, το πέρασμα από το ψεύτικο δίλημμα «ή μετρό ή αρχαία» στη μεγάλη επιτυχία «και μετρό και αρχαία». Πλέον τα αρχαία αποτελούν μέρος του σχεδιασμού του μετρό Θεσσαλονίκης και στο σταθμό Βενιζέλου και αλλού.

Να θυμίσουμε το Ελληνικό, όπου παρά τον επικοινωνιακό πόλεμο -πραγματικό επικοινωνιακό blitzkrieg ζήσαμε το 2016- και το θεσμικό πλαίσιο προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς ολοκληρώθηκε και η επένδυση εγκρίθηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού. Μάλιστα, μέσα από αυτή τη διαδικασία θωρακίστηκε θεσμικά, γιατί έγινε όπως έπρεπε να γίνει.

Να θυμίσουμε την Αφάντου, την περιοχή στη Ρόδο, όπου όχι μόνο ολοκληρώθηκε το θεσμικό πλαίσιο προστασίας, αλλά με δοκιμαστικές ανασκαφικές τομές ξεκαθαρίστηκε πλήρως το τοπίο και έχουμε πραγματικά ένα υπόδειγμα εκεί πέρα συνεργασίας του Υπουργείου με το επενδυτικό πλάνο.

Αυτό το πλαίσιο το συνεχίσαμε και στο νομοσχέδιο του γηπέδου του ΠΑΟΚ, όπου θα βρείτε ισχυρές ρήτρες προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς. Και στη συνέχεια, όμως, όλη αυτή η ιστορία του master plan Λιμένος Πειραιώς απέδειξε για μια ακόμα φορά ότι τα αρχαία, η προστασία των αρχαιοτήτων και η ανάδειξή τους μπορεί να πρέπει να συνδυαστεί με τις επενδύσεις και την ανάπτυξη.

Έχει πλέον εμπεδωθεί σε όλους ότι αυτός είναι ο δρόμος που πρέπει να ακολουθήσει η χώρα τα επόμενα χρόνια.

Θα θυμίσω τον νόμο που ψηφίσαμε πρόσφατα για την εξυγίανση του Ταμείου Αλληλοβοήθειας, για να αντιμετωπίσουμε μια διαχρονική παθογένεια στο Υπουργείο.

Να θυμίσω, επίσης, ότι ήμασταν αυτοί που λύσαμε τα ζητήματα του Μουσείου της Ακρόπολης, καταργώντας τον Οργανισμό Ανέγερσης και διασφαλίζοντας τις θέσεις εργασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Ολοκληρώνω σε λίγο, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, να θυμίσω ότι για πρώτη φορά το Μουσείο της Ακρόπολης, το μεγαλύτερο μουσείο ίσως της χώρας, συνεισφέρει οικονομικά στην αναβάθμιση των υπολοίπων δημόσιων μουσείων.

Όλα αυτά, μαζί με πολλά άλλα, έχουν οδηγήσει ταυτόχρονα στη σημαντική αύξηση των εσόδων του Υπουργείου Πολιτισμού από τους αρχαιολογικούς χώρους, τα μνημεία και τα μουσεία. Μιλάμε για υπερδιπλασιασμό, από τα 55 εκατομμύρια ευρώ το 2014, σε πάνω από 110 εκατομμύρια ευρώ το 2018 και επίκειται νέα αύξηση τα επόμενα χρόνια.

Να θυμίσω την εγκατάσταση του ηλεκτρονικού εισιτηρίου στους μεγάλους αρχαιολογικούς χώρους και τα μνημεία της χώρας, ένα αίτημα πολλών ετών, που εμείς το κάναμε πράξη.

Να θυμίσω πιο πρόσφατες εξελίξεις, όπως την αναγέννηση των εργαστηρίων που παράγουν τα μόνα παγκοσμίως πιστοποιημένα αντίγραφα των αριστουργημάτων των ελληνικών μουσείων και την αναβάθμιση των πωλητηρίων, που αναβαθμίζουν συνολικά την εικόνα της χώρας μας στον παγκόσμιο επισκέπτη.

Κλείνοντας τα του Υπουργείου Πολιτισμού, είμαι στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσω ότι καταθέσαμε στη Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης και φέρνουμε για ψήφιση στη Βουλή την emblematicή τροπολογία που διασφαλίζει στο διηνεκές κυριότητα και διαχείριση αρχαιολογικών χώρων και μνημείων, δίνοντας τέλος σε όλη την καταστροφολογία και τον εθνικό πανικό που είχε προ-

σπαθήσει να καλλιεργήσει η Αντιπολίτευση το προηγούμενο διάστημα. Πρόκειται για μια τροπολογία συνταγματικού επιπέδου που θα την ψηφίσει η Κυβέρνηση το επόμενο διάστημα.

Κυρίες και κύριοι, η Κυβέρνηση, έχοντας να παρουσιάσει όλο αυτό το έργο, ζητά την ψήφο εμπιστοσύνης σας, όχι ως επιβράβευση, αλλά ως επαλήθευση, ως ανάθεση ευθύνης για να συνεχίσει με ακόμα μεγαλύτερη ορμή. Στόχοι; Ριζικοί μετασχηματισμοί παντού, στην οικονομία, στην κοινωνία, στο πολιτικό σύστημα. Και ένας ακόμα μεγάλος στόχος είναι ο ριζικός μετασχηματισμός του κράτους, που αποτελεί το μεγάλο ζητούμενο για την κοινωνική πρόοδο και την εμβάθυνση της δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι, ακούστε πώς θα προχωρήσουμε. Θα δώσω τώρα τον λόγο στον κ. Νικόλαο Καραθανασόπουλο. Έχει ζητήσει προ πολλού τον λόγο η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος από το Ποτάμι. Θα δώσω τον λόγο, επομένως, στην κ. Λυμπεράκη. Θα κλείσει ο δεύτερος κύκλος με ομιλίες των κυρίων Νυφούδη, Σαρίδη και Παναγιούλη. Τον λόγο θα πάρει ο κ. Δένδιας ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και θα ακολουθήσει, πριν μπούμε - κυρίες Χατζηδάκη, για να έχετε ενημέρωση - στον τρίτο κύκλο, που είναι η κ. Βράντζα, ο κ. Χατζιδάκης, ο κ. Καραναστάσης, ο κ. Παπαθεοδώρου και ο κ. Ψυχγιός, οι πέντε πρώτοι, με παρεμβολή του Υπουργού Παιδείας.

Κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το ΚΚΕ δεν δίνει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, όχι γιατί απέτυχε, αλλά αντίθετα, γιατί πέτυχε. Για αυτό άλλωστε και αποσπά τα εύσημα των αγορών, των οίκων αξιολόγησης - «γεράκια» τα ονομάζετε κάποτε εσείς του ΣΥΡΙΖΑ -, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Γιατί αποτελεί για την κ. Μέρκελ και την κ. Λαγκάρντ το πετυχημένο παράδειγμα. Γιατί παίρνει τα εύσημα του ΝΑΤΟ, των ΗΠΑ, του διαβολικά καλού κ. Τραμπ και του Πάιατ, αλλά και των Ισραηλινών που ματώνουν τους Παλαιστίνιους.

Ο θυμώσοφος λαός μας λέει: «Πες μου τους φίλους σου, να σου πω ποιος είσαι» και έχετε για φίλους όλους αυτούς που εχθρεύονται τους λαούς, που τσακίζουν τα δικαιώματα τους στο όνομα της διαφάλισης του καπιταλιστικού κέρδους.

Ισχυρίζεστε ως Κυβέρνηση ότι πασχίζετε για τους πολλούς. Όμως βγάζετε φλας αριστερά και στρίβετε δεξιά. Η οικονομική σας ανάπτυξη, η καπιταλιστική δηλαδή ανάπτυξη, είναι αυτή που τσακίζει τα δικαιώματα της εργατικής τάξης και την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, γιατί έχει ως προϋπόθεση να τσακίσει κάθε εργασιακό δικαίωμα. Και λέτε, από την άλλη μεριά, ότι θέλετε να αποκαταστήσετε την εργασία, να επανακτηθεί η εργασία. Αλήθεια, ποιον κοροϊδεύετε, κύριοι της Κυβέρνησης, όταν εδώ υπάρχει - το αποκαλύπτει σήμερα ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» - μια νέα οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ενίσχυση της εργασιακής ζούγκλας; Διαφάνειες και προβλέψιμο όριο εργασίας. Τι κάνει αυτή, λοιπόν, η οδηγία; Αυτή η οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης γενικεύει τις ευέλικτες εργασιακές σχέσεις, τις συμβάσεις μηδενικών ωρών, τους εργολαβικούς εργαζόμενους, τα δουλεμπορικά γραφεία. Αφήνει απόλυτα ελεύθερη την εργοδοσία να εφαρμόζει το αντεργατικό οπλοστάσιο. Και βέβαια τα περί δήθεν προσαρμογών των εργαζόμενων αποτελούν απόλυτη κοροϊδία, γιατί οι ευρωπαϊκές οδηγίες είναι υποχρεωτικές για τα κράτη-μέλη.

Ψηφίζετε από κοινού, όπως ψηφίζετε εσείς, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, ακόμη και οι ακροδεξιοί, το 90% των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συγκεντρώνετε όλο και περισσότερο την παραγωγή και την αγορά σε όλο και λιγότερα χέρια και τη μονοπωλείτε. Δίνετε κίνητρα σκανδαλώδη, αναπτυξιακά και φορολογικά προς το μεγάλο κεφάλαιο. Και συνεχίζετε να δίνετε. Διαμορφώνετε νέα πεδία δράσης του κεφαλαίου μέσα από τις ιδιωτικοποιήσεις.

Έτσι, λοιπόν, το αποτέλεσμα αυτής της ανάπτυξης είναι η μη ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, αλλά και ταυτόχρονα η ακόμη μεγαλύτερη διεύρυνση της ψαλίδας των κοινωνικών ανισοτήτων, διότι ο πλούτος συγκεντρώνεται σε όλο και λιγότερα χέρια, ενώ αντίθετα διευρύνονται όλο και περισσότερο αυτοί που ζουν σε

συνθήκες είτε απόλυτης είτε σχετικής εξαθλίωσης.

Αυτή είναι η δίκαιη ανάπτυξή σας, να ματώνουν δηλαδή οι εργαζόμενοι για να κερδίζουν τα αφεντικά. Και τα μέτρα ανακούφισης, όπως τα ονομάζετε, δεν είναι τίποτε άλλο παρά το άλλοθι για την αντιλαϊκή ταξική πολιτική που εφαρμόζετε. Διότι ακριβώς θέλετε να νομιμοποιήσετε στη λαϊκή συνείδηση αυτήν την πολιτική. Με αυτά τα μέτρα ανακούφισης, όπως τα ονομάζετε, έχετε πολλαπλές στοχεύσεις: Από τη μία, θέλετε να μάθει ο λαός, οι εργαζόμενοι και η νεολαία να ζουν με τα λίγα, με τα ψίχουλα, να μειώσουν τις απαιτήσεις, να ευνοχίσουν τη ριζοσπαστικοποίηση των συνειδήσεων. Επίσης, θέλετε να επιδιώξετε τη χειραγώγηση του κινήματος, να συγκαλύψετε δηλαδή ότι δίνετε και άλλα σκανδαλώδη προνόμια στο μεγάλο κεφάλαιο και ότι θα συνεχιστεί η αντιλαϊκή πολιτική τουλάχιστον μέχρι το 2060, γιατί μέχρι τότε πρέπει να υπάρχουν τα ματωμένα πρωτογενή πλεονάσματα. Διότι το θέμα είναι ποιος πληρώνει για αυτά τα πλεονάσματα και από πού προκύπτουν αυτά τα υπερπλεονάσματα, όπως τα ονομάζετε. Και αυτός που πληρώνει είναι ο λαός, είναι οι εργαζόμενοι, είναι τα λαϊκά στρώματα.

Με την πολιτική σας, ουσιαστικά, κάνετε μια αναδιανομή. Τι αναδιανέμετε; Αναδιανέμετε τη φτώχεια. Από τους λιγότερο φτωχούς δίνετε στους περισσότερους φτωχούς. Από την άλλη μεριά, ισχυροποιείτε ακόμη περισσότερο τους μονοπωλιακούς ομίλους, τον πλούτο, στηρίζοντας με τα μέτρα αυτά τις ανάγκες του κεφαλαίου, όπως για παράδειγμα, η περαιτέρω επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών για τους νέους εργαζόμενους, η μείωση των συντελεστών φορολογίας για το κεφάλαιο, η αύξηση κατά 50% του ποσοστού των αποσβέσεων για το κεφάλαιο. Πληρώνει, δηλαδή, η εργατική τάξη και ο λαός, τον οποίο τον τσακίζετε στη φορολογία για να απαλλάσσετε σκανδαλώδως τους επιχειρηματικούς ομίλους και το κεφάλαιο.

Βέβαια, στη συνταγματική Αναθεώρηση ούτε τολμήσατε εσείς της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ να ψελλίσετε κάτι για τα σκανδαλώδη προνόμια των εφοπλιστών. Σκαφάτοι είστε όλοι.

Η δική σας πολιτική είναι, λοιπόν, μια πολιτική που εξυπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου, τους σχεδιασμούς της αστικής τάξης περί γεωστρατηγικής αναβάθμισης της χώρας μας και εμπλέκετε την Ελλάδα όλο και περισσότερο στους αμερικανονατοϊκούς σχεδιασμούς. Έχετε γίνει οι σημαιοφόροι των αμερικανονατοϊκών, ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών στην περιοχή.

Και βεβαίως, οι κοκορομαχίες ανάμεσα στον ΣΥΡΙΖΑ, τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ δεν θέλουν να κάνουν τίποτε άλλο, παρά να συγκαλύψουν τη συμφωνία σας στην πολιτική η οποία εφαρμόζεται. Από κοινού, άλλωστε, ψηφίσατε το τρίτο μνημόνιο. Νομιμοποίησε η σημερινή Κυβέρνηση και τα δύο προηγούμενα μνημόνια με τους εφαρμοστικούς της νόμους. Από κοινού στηρίζετε με νύχια και με δόντια τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων. Από κοινού στην Ευρωπαϊκή Ένωση ψηφίζετε το 90% των ευρωπαϊκών Οδηγιών. Από κοινού αποδέχεστε τους σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ.

Άλλωστε, προσπαθείτε να συγκαλυφθείτε πίσω από αυτά με τη σκανδαλογία και τα σκάνδαλα. Θέλετε, όμως, να αποκρύψετε στον λαό ότι τα σκάνδαλα αποτελούν παιδί του συστήματος. Η μήτρα που αναπαράγει τα σκάνδαλα είναι ακριβώς η σύμψηση της οικονομικής με την πολιτική εξουσία. Και βεβαίως, θέλετε να αποπροσανατολίσετε τον κόσμο, να διαμορφώσετε έναν ψεύτικο διπολισμό, γιατί επί της ουσίας συμφωνείτε, για να εγκλωβίζετε τη λαϊκή δυσανεμία και για τη λαϊκή συνείδηση. Και η αποδοχή, βεβαίως, του μικρότερου κακού δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να φορτώνει όλο και περισσότερα βάρη στις πλάτες του λαού. Αυτή η εμπειρία είναι τώρα εμπειρία δεκαετιών. Διότι πάντα η λογική του μικρότερου κακού ήταν αυτή η οποία συνέβαλλε στο να φορτώνει και άλλα βάρη στους λαούς.

Έτσι, λοιπόν, στην ενιαία επίθεση που δέχεται η εργατική τάξη και ο λαός μας πρέπει να είναι ενιαία η απάντηση. Διότι ένας είναι ο εχθρός του λαού και της εργατικής τάξης: τα μονοπώλια, οι κεφαλαιοκράτες και το σύστημα που θωρακίζει τα συμφέροντά τους, δηλαδή το καπιταλιστικό σύστημα.

Έτσι, λοιπόν, πρέπει να ισχυροποιηθεί σήμερα - αυτό είναι απαραίτητο - μπροστά και στην προεκλογική περίοδο, το αντίπαλο δέος, αυτό που μπορεί να πάει κόντρα σε αυτές τις οι πο-

λιτικές -και πηγαίνει κόντρα- δηλαδή το ΚΚΕ, με ισχυρό ΚΚΕ παντού: στις Ευρωεκλογές, στις περιφερειακές εκλογές και στις δημοτικές εκλογές. Διότι έτσι μπορεί να τσακίσουμε τον φασισμό.

Σήμερα, είναι η 9^η Μαΐου, ημέρα της αντιφασιστικής νίκης των λαών. Μόνο το ΚΚΕ αντιπάλεψε ιστορικά τον φασισμό στον τόπο μας και τον αντιπαλεύει και σήμερα με αποτελεσματικότητα για να μπορέσει η εργατική τάξη και η νεολαία να τους ρίξει τους φασίστες στους υπονόμους της ιστορίας. Διότι εκεί είναι η θέση που τους αξίζει. Διότι το ΚΚΕ είναι απέναντι στο καπιταλιστικό σύστημα, το αντιμάχεται και το αντιπαλεύει. Διότι η Χρυσή Αυγή είναι παιδί του καπιταλιστικού συστήματος που εσείς εξωραΐζετε και υπερασπίζεστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Καραθανασόπουλε, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Δύο επιλογές είναι μπροστά στον λαό: Ή θα συνεχίσει να βαδίζει τον δρόμο που του φορτώνει όλο και περισσότερα βάρη και κάνει μαύρο το μέλλον το δικό του και της νεολαίας ή θα περάσει στην αντεπίθεση, επιδιώκοντας ριζικές αλλαγές στον τόπο και στην κοινωνία για να ζήσουμε καλύτερα και εμείς και τα παιδιά μας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος από το Ποτάμι κ. Λυμπεράκη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα, 9 Μαΐου είναι η Ημέρα της Ευρώπης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Της αντιφασιστικής νίκης, όχι της Ευρώπης.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: ...της αντιφασιστικής νίκης και Ημέρα της Ευρώπης.

Την 9^η Μαΐου, λοιπόν, είναι και άλλη μία επέτειος. Στις 9 Μαΐου 2010, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ενέκρινε επιτέλους τη δανειακή σύμβαση και γεννήθηκε το μνημόνιο. Την ενέκρινε μετά από μεγάλες αντιτάσεις της Βραζιλίας, θέλω να σας θυμίσω, των φτωχότερων χωρών. Μετράμε, δηλαδή, σήμερα εννιά χρόνια από την κρίση. Έχουμε τρία χρόνια για κάθε μνημόνιο. Είναι τρία τα μνημόνια.

Έχουμε, όμως, και εμείς στο Ποτάμι τα γενέθλιά μας. Είμαστε εδώ και τρεις μέρες περίπου κοινοβουλευτικό κόμμα, αφού είχαμε, κατά κάποιο τρόπο, εξαλλωθεί κοινοβουλευτικά για τρεις μήνες και κάτι. Εγώ η ίδια ξαναμιλάω από αυτό το Βήμα μετά από τριάντισι περίπου χρόνια απουσίας, έχοντας χάσει και το τρίτο μνημόνιο και κάτι ακόμα. Ξαναμιλάω, όμως, μετά από τρία και κάτι χρόνια που έκανα πράγματα που δεν συζητάμε σε αυτή την Αίθουσα.

Επιπλέον, είμαστε και τρεις εβδομάδες μακριά από τις ευρωεκλογές, τις τρίτες από την αρχή της κρίσης. Συμφωνούμε περίπου όλοι ότι σε αυτές τις ευρωεκλογές κρίνεται το μέλλον της Ευρώπης, αυτού του οργανισμού χάρη στον οποίο εμείς είχαμε πολύ καλύτερη τύχη και από την Αργεντινή και από τη Βενεζουέλα και από άλλες χώρες που ατύχησαν να χρεοκοπήσουν.

Σε μία τέτοια συγκυρία, σε μία τέτοια επέτειο, οι Ελληνίδες και οι Έλληνες θα περίμεναν από εμάς να προβληματιστούμε πάνω σε τρία θέματα: Πρώτον, γιατί έγινε αυτό που έγινε; Δεύτερον, πώς θα πορευτούμε από εδώ και πέρα; Τρίτο και σημαντικότερο, πώς θα επηρεάσουμε την Ευρώπη, αν θέλουμε να εξακολουθεί να υπάρχει, σε περίπτωση που τα δύο πρώτα θέματα δεν μας βγουν, όπως τα θέλαμε.

Και πράγματι στην Ολομέλεια συζητάμε για τρεις μέρες, σήμερα είναι η δεύτερη. Για ποιο πράγμα, όμως, συζητάμε; Για τον κ. Πολάκη; Για να ξαναδώσουμε εμπιστοσύνη σε μια Κυβέρνηση που έχει-δεν έχει τρεις μήνες ζωή ακόμα;

Ξέρετε στις εξετάσεις στο πανεπιστήμιο εμείς οι δάσκαλοι έχουμε μάθει να διαβάζουμε πίσω από την αδιαβασιά και κυρίως από τις υπεκφυγές των φοιτητών και των φοιτητριών και όταν το ερώτημα της εκφώνησης είναι σαφές, ο πεπειραμένος δάσκαλος μπορεί πάντα να καταλάβει την πραγματική άποψη της φοιτήτριας που απαντάει, ακόμα κι αν αυτή γράφει αλλ' αντ' άλλων.

Καθώς, λοιπόν, είμαι και πανεπιστημιακός, αλλά κυρίως επειδή είμαι Ποτάμι, ένα κόμμα που λέει αλήθειες μόνο, θα προσπα-

θήσω να κάνω μια ανάλυση των θέσεων των δύο εκπροσώπων του δικομματισμού, όπως προκύπτουν από τις τοποθετήσεις που ακούσαμε σε αυτή την Αίθουσα, και θα προσπαθήσω να βάλω στην άκρη κραυγές και κορώνες, να εξηγήσω τι λένε οι άλλοι και να καταλήξω με το τι λέμε εμείς στο Ποτάμι.

Το πραγματικό και υπαρκτικό πρόβλημα, όμως, σας θυμίζω, είναι: Γιατί έτυχε σε εμάς να ζήσουμε εννιά χρόνια κρίσης και τι πρέπει να κάνουμε, ώστε να το αποφύγουμε να μας ξανασυμβεί στο μέλλον; Εκεί από τις αναλύσεις που μας προσφέρονται υψηλοφώνως, προκύπτουν δύο κόσμοι. Πρώτον, ο κόσμος της Νέας Δημοκρατίας.

Κατά τη Νέα Δημοκρατία φαίνεται ότι το πρόβλημα προσωποποιείται στον συντοπίτη μου κ. Πολάκη και στο ότι σύσσωμη η κυβερνητική πτέρυγα έχει μετατραπεί σε «πολακίδα» του. Παραφράζοντας τη θέση της Αντιπολίτευσης, η λύση στο υπαρξιακό πρόβλημα του πώς θα πορευτούμε στο μέλλον για να αποφύγουμε τα ίδια δεινά να τα κάνουμε για πολλοστή φορά, η απάντηση είναι απλή: Μια αλλαγή φρουράς στις καρέκλες, να φύγουν οι κακοί για να έρθουν οι καλοί.

Ας μου επιτραπούν, όμως, δύο παρατηρήσεις. Η πρώτη είναι ότι το φαινόμενο της πολιτικής απρέπειας, του «πολακισμού» αν θέλετε, δεν είναι νέο. Και θα ήθελα να θυμίσω στην Αίθουσα τον αείμνηστο Ευάγγελο Γιαννόπουλο. Κι εκείνος ήταν πολύ καταξιωμένος στον επαγγελματικό του χώρο και είχε αναλάβει να εκφράζει με το δικό του ιδίωμα αυτό που θεωρούσε ότι ήταν η φωνή του λαού.

Και πράγματι ο εκχυδαϊσμός της πολιτικής αντιπαράθεσης είναι κάτι που πρέπει να μας απασχολήσει, όμως τα πολιτικά διλήμματα δεν λύνονται με την υιοθέτηση καλών τρόπων, παρά το γεγονός ότι οι καλοί τρόποι βοηθούν τη συνεννόηση εκεί που η συζήτηση έχει ουσία.

Εμείς θεωρούμε ότι το πρόβλημα έγκειται στο τι λέγεται, τι αποσιωπάται και τι δεν προτείνεται. Δηλαδή το πρόβλημα βρίσκεται στο περιεχόμενο της πολιτικής, όχι στο περιτύλιγμα.

Και εδώ βρίσκεται η δεύτερη παρατήρηση. Ο «πολακισμός» ορθώς οργίζει και ορθώς απωθεί, όμως χρησιμοποιείται και σαν μια πρόφαση για να αποφευχθεί η πραγματική ανταλλαγή απόψεων. Υποκρύπτει -φοβάμαι- την ένδεια θέσεων και την έλλειψη διάθεσης για συζήτηση γύρω από θέματα του μέλλοντος.

Πρέπει να πω με θλίψη ότι η επιτηδευμένη καλλιέργεια θυμού για ένα απόπημα, ακόμη κι όταν αυτό επαναλαμβάνεται και είναι φρικαλέο, είναι πολύ κακός σύμβουλος πολιτικής. Είδαμε πού μας πήγε ο θυμός των αγανακτισμένων, αλλά και νωρίτερα ο θυμός στα Ζάππεια.

Δεύτερον, είναι ο κόσμος κατά ΣΥΡΙΖΑ. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλει να μιλήσει για άτομα. Θέλει, όμως, κι αυτός να πει ότι για όλα φταίνε οι άλλοι. Και βέβαια καταλαβαίνω ότι έχει μια δυσκολία, γιατί τώρα περηφανεύεται για όλα εκείνα που κατήγγειλε στην πρώτη του κοινοβουλευτική περίοδο. Αυτά τα υιοθέτησε ευτυχώς με πεποίθηση και ενθουσιασμό στη δεύτερη. Το μόνο που κρατήθηκε διαχρονικά σταθερό είναι οι ταμπέλες που συκοφαντούν τους αντιπάλους. Και αυτές οι λέξεις «νεοφιλελεύθερος» και ο «νεοφιλελευθερισμός» είναι ένα ποικίμο αδειανό, μια Ελένη, γιατί στην πραγματικότητα δεν προσλαμβάνει ποτέ ένα συγκεκριμένο περιεχόμενο, όχι ότι δεν υπάρχει, αλλά ότι τις χρησιμοποιούμε με τον λάθος τρόπο. Και όταν τις χρησιμοποιούμε χωρίς αντικείμενο, ακυρώνουμε και τις περιπτώσεις που θα ισχυαν.

Έτσι κραδαίνει ταμπέλες, συκοφαντεί και αναζητά να γεμίσει ένα αδειο κομμάτι πολιτικής, που όμως δεν μπορεί να δώσει περιεχόμενο πολιτικών μέσων, βάζοντας μια πολύ ωραία κόκκινη κορδέλα. Το περιτύλιγμα έχει σημασία, αλλά μεγαλύτερη σημασία έχει το περιεχόμενο.

Έτσι, λοιπόν, οι δύο μονομάχοι του δικομματισμού, τρεις μόνο βδομάδες πριν τη μεγάλη απόφαση για την Ευρώπη, ασχολούνται να μας πείσουν ότι οι άλλοι είναι χειρότεροι. Μια απλή μαθηματική ιδιότητα, όμως, δημιουργεί ένα πολιτικό πρόβλημα. Το τρία είναι μονός αριθμός.

Ο κακός που θα φύγει και ο καλός που θα έρθει έχει ξαναπαίξει από το 2009. Ακόμα κι αν δεν θυμόμαστε για ποιον λόγο, έχει παίξει και έχει ξαναπαίξει και μας έχει αφήσει στάσιμους. Για τον λόγο αυτό, αντί να μιλάμε για την ουσία, μας σερβίρουν μία ακό-

μα δημοσκόπηση, μια κίνηση που ως απάντηση είναι εκτός θέματος. Κι ευτυχώς, βέβαια, είναι εκτός θέματος, γιατί αν η ηγεσία της Ευρώπης προέκυπτε από προβληματισμό αυτού του επιπέδου, πολύ φοβάμαι ότι δεν θα υπήρχε κανείς να μας σώσει την επόμενη φορά που θα τον χρειαζόμασταν.

Τρίτον, έρχομαι στον κόσμο κατά το Ποτάμι. Το Ποτάμι, όπως ίσως ξέρετε, αποτελείται από άτομα που ζούμε στην κοινωνία, που έχουμε τα μάτια και τα αυτιά μας ανοιχτά και όταν η προσοχή των άλλων είναι στραμμένη στις καρέκλες και στην εξουσία, η δική μας είναι στραμμένη προς τα έξω, στον κόσμο που αλλάζει, στην Ευρώπη που αλλάζει. Εμείς καταλαβαίνουμε ότι η κοινωνία θέλει να ακούσει κάτι για το επίδοκο θέμα, την Ευρώπη που θέλουμε. Εμείς, επομένως, γι' αυτό μιλάμε και όσο πιο δυνατά μπορούμε, για να μπορέσουμε να ακουστούμε πάνω από τη φασαρία που κάνουν όλοι οι υπόλοιποι.

Όμως αντί γι' αυτό, τα κόμματα εξουσίας μας υποχρεώνουν να απαντήσουμε σε άσχετα ερωτήματα. Αν έχουμε εμπιστοσύνη στον κ. Πολάκη, μας ρωτάει ένας ή συνολικά αν έχουμε εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, μας λέει ο άλλος.

Στο ερώτημα που έχει τεθεί στην Αίθουσα αυτή σήμερα, θα προσπαθήσω να κρίνω από τα συμπεράσματα. Έχουμε ένα πολιτικό σύστημα, Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση, που πραγματικά συνωμοτούν για να μην υπάρξει ουσιαστική συζήτηση για την Ευρώπη, τον θεσμό από τον οποίο εξαρτάται το μέλλον μας. Και μόνο γι' αυτήν την πράξη αποσιώπησης, εμείς στο Ποτάμι δεν έχουμε εμπιστοσύνη σε αυτή την Κυβέρνηση.

Δυστυχώς, όμως, αυτό το ερώτημα το αποφεύγει και η Αξιωματική Αντιπολίτευση προσπαθώντας να πείσει τον εαυτό της ότι μια αλλαγή φρουράς στην κυβέρνηση θα απαντήσει στο υπαρκτό θέμα και δεν χρειάζεται να λύσει άλλες εσωτερικές της αντιφάσεις, δηλητηριώδεις. Έτσι, αν το ίδιο ερώτημα μας το έθετε και η άλλη πλευρά, η απάντησή μας θα ήταν πάλι η ίδια.

Έρχομαι, λοιπόν, στο ερώτημα το οποίο θα έπρεπε να συζητάμε. Πώς θα πορευτούμε από εδώ και μπρος; Εμείς, ξέρετε, στο Ποτάμι, έχουμε μια πολύ σαφή γραμμή πλεύσης. Εμείς στο Ποτάμι αναζητούμε τρόπους να χτίσουμε ένα καλύτερο αύριο, δεν μας ενδιαφέρει να κουραστούμε να βρούμε τρόπους να εξωραϊσούμε ένα χειρότερο χθες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρ' ότι δεν είθισται να μιλούν δύο συνάδελφοι από το ίδιο κόμμα ο ένας πίσω από τον άλλον, αλλά τώρα για τον κ. Νυφούδη είναι η παρθενική του ομιλία, οπότε να μην του τη στερήσουμε. Άλλη φορά δεν θα επαληφθεί.

Ορίστε, κύριε Νυφούδη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΥΦΟΥΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χαίρομαι που έχω πλέον τη δυνατότητα να συνεχίσω να μάχομαι για το καλό της χώρας και πίσω από τα έδρανα του Κοινοβουλίου. Με χαρά θα πω ότι με τιμή και η συμμετοχή μου στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ποταμιού από χθες.

Σήμερα συζητάμε την πρόταση μομφής της Νέας Δημοκρατίας στο πρόσωπο του κ. Πολάκη, πρόταση μομφής την οποία τεχνηέντως μετέτρεψε η Κυβέρνηση σε παροχή ψήφου εμπιστοσύνης.

Γιατί το έκανε αυτό; Μα, είναι προφανές. Σαφώς ελλόχευε ο κίνδυνος διαρροής Βουλευτών της Κοινοβουλευτικής της Ομάδας. Είμαι βέβαιος ότι κάποιοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ ηχηρά μάλλον, θα αποδοκίμαζαν και δεν θα αποδέχονταν την πρακτική Πολάκη, ενός Υπουργού που προτιμά να επιδίδεται σε ένθεν και εκείθεν διαπληκτισμούς, την ώρα που το Υπουργείο του χάνει δωρεές εκατομμυρίων, όπως συνέβη στην περίπτωση της δωρεάς του Ιδρύματος «Σταύρος Νιάρχος» για την αντιμετώπιση των ενδονοσοκομειακών λοιμώξεων στα νοσοκομεία του ΕΣΥ.

Είναι πρωτοφανές για τα ελληνικά δεδομένα, επίσης, ίσως και παγκόσμια πρώτη, Υπουργός Υγείας να επιτίθεται με χυδαίοτητα σε υποψήφιο Ευρωβουλευτή, χρησιμοποιώντας ως μομφή στο πρόσωπό του το γεγονός ότι είναι άτομο με αναπηρία.

Θεσμική εκτροπή θα το έλεγα εγώ, καθώς δεν είναι ζήτημα μεταξύ των κυρίων Πολάκη και Κυμπορόπουλου. Είναι ζήτημα θεσμικό. Θα ήταν αίτιο παραίτησης σε οποιαδήποτε άλλη ευρω-

παϊκή χώρα ένας Υπουργός –και, μάλιστα, Υπουργός Υγείας –να βάλλεται εναντίον μιας ολόκληρης κατηγορίας συμπολιτών μας. Θα περίμενα μια συγγνώμη, έστω και ετεροχρονισμένα.

Ας πάμε, όμως, και στη Νέα Δημοκρατία. Δεκαέξι ημέρες πριν από τις ευρωεκλογές και αντί να συζητάμε για τα προβλήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την κρισιμότητα των επικείμενων ευρωεκλογών, για το μέλλον της χώρας μας, αλλά και ολόκληρου του ευρωπαϊκού οικοδομήματος, αντί να συζητάμε για το φαινόμενο του εθνικισμού, του ευρωσκεπτικισμού, της ανόδου της ακροδεξιάς, αντί να παραδειγματιζόμαστε από τα λάθη του Brexit και των Βρετανών φίλων μας, τι κάνουμε; Επιλέγει η Νέα Δημοκρατία να χρησιμοποιήσει τις ευρωεκλογές ως επικοινωνιακό εργαλείο για να κερδίσει, όπως η ίδια θεωρεί ή μάλλον όπως η ίδια αυταπατάται, προεκλογικά οφέλη, γιατί φυσικά δεν είναι η πρώτη φορά που η συμπεριφορά του κυρίου Πολάκη εγείρει θέμα πρόταση μομφής στο πρόσωπό του, αλλά πρόκειται για ένα ακόμα επεισόδιο της «πολακιάδας», του γνωστού κακόγουστου σόου.

Επομένως γίνεται προφανές ότι η πρόταση μομφής τώρα έχει καθαρά προεκλογικό χαρακτήρα.

Φυσικά, από την άλλη πλευρά, ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος ομολογούμενως έχει ταλέντο στον αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης, που ουδόλως τον ενδιαφέρουν τα πρόσωπα που θα επιλεγούν ως Ευρωβουλευτές και το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι να μειώσει τη χασούρα της κάλπης, δεν έπεσε στη φάκα της Νέας Δημοκρατίας. Άλλαξε με τον γνωστό τρόπο την ατζέντα της συζήτησης. Είχε έτοιμο και το πρόσφερε απλόχερα πακέτο εξαγγελιών και μέτρων.

Εξαγγέλλει, λοιπόν, μια σειρά μέτρων που θα δώσουν πράγματι ανάσα σε πολλές οικογένειες, που θα απαλύνουν κάπως τις δυσκολίες που βιώνουν πολλοί συμπολίτες μας στην καθημερινότητα στην προσπάθειά τους για αξιοπρεπή διαβίωση. Το αντιλαμβανόμαστε όλοι. Είναι ένα πακέτο μέτρων όμως που, κατά πάγια τακτική του ΣΥΡΙΖΑ, χρησιμοποιείται ως δόλωμα για τους πολίτες, λες και οι πολίτες δεν καταλαβαίνουν ότι πρόκειται για έναν προεκλογικό μπουναμά.

Υπάρχουν δύο σκέψεις, που δεν γνωρίζω ποια από τις δύο είναι η χειρότερη: Υπήρχε αυτή η δυνατότητα για παροχές από την Κυβέρνηση και τις κρατούσαν ώστε να τις φέρουν προεκλογικά, γιατί αντιλαμβανόμαστε τι σημαίνει αυτό για τους πολίτες, ή δεν ήταν προγραμματισμένο και χωρίς κανέναν σχεδιασμό η Κυβέρνηση δίνει παροχές που δεν έχουν καν κοστολογηθεί και δεν έχουν καν υπολογίσει τον δημοσιονομικό αντίκτυπό τους με κίνδυνο να τις πληρώσουμε δίπλα στο μέλλον;

Τουλάχιστον, όπως να έχει, τα μέτρα είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, στην κατεύθυνση της επαναφοράς της οικονομίας στην κανονικότητα, με μέτρα στήριξης τόσο της απασχόλησης όσο και της επιχειρηματικότητας, μέτρα που θα διευκολύνουν την καθημερινότητα πολλών συμπολιτών μας.

Αλλά, όμως, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, προσέυετε ότι θα υποκλέψετε με αυτόν τον τρόπο την ψήφο του ελληνικού λαού δύο εβδομάδες μόλις πριν τις εκλογές; Ο κόσμος δεν είναι αφελής. Καταλαβαίνει. Ο κόσμος περιμένει από εμάς ειλικρίνεια πια, αλήθειες μόνο και κυρίως καταλαβαίνει την αγωνία Κυβέρνησης και Αντιπολίτευσης να δημιουργήσουν εκείνες τις συνθήκες που θα επιτρέψουν σε κάθε πλευρά ξεχωριστά να εργαλειοποιήσουν τα αποτελέσματα της κάλπης κατά το δοκούν.

Για εμένα, που είμαι Βουλευτής λίγων ημερών ή για την ακρίβεια ωρών, τα πράγματα είναι απλά, όπως ξεκάθαρα απλά ευελπιστώ να είναι και για τον κάθε πολίτη που πάει να ψηφίσει και που πρέπει να ψηφίσει. Αυτό είναι το μεγάλο διακύβευμα όλων μας, η μείωση της αποχής και η συμμετοχή των πολιτών στο κορυφαίο γεγονός της κάλπης των ευρωεκλογών.

Στις επόμενες εκλογές ευελπιστώ ότι θα απλοποιηθεί και η διαδικασία ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού, να ακουστεί η φωνή αυτών που δεν έφυγαν από επιλογή από τη χώρα, αλλά ως αποτέλεσμα της πολιτικής των τελευταίων είκοσι ετών. Φύγανε γιατί δεν βρίσκουν δουλειά, γιατί η κατάσταση στη χώρα έχει γίνει αφόρητη.

Αντιλαμβανόμαι πλήρως την τακτική του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Δημοκρατίας και προβάλλω ως καθαρή επιλογή λογικής τη στή-

ριξη της φωνής του Ποταμιού.

Το Ποτάμι είναι ίσως το μόνο κόμμα που επέλεξε τους υποψήφιους Ευρωβουλευτές του βάσει των ικανοτήτων τους να προσφέρουν στην Ευρώπη και να υποστηρίξουν καλύτερα τα συμφέροντα της χώρας μας στο Ευρωκοινοβούλιο. Δεν επέλεξε celebrities της τηλεόρασης, αλλά προσωπικότητες που ο καθένας στον χώρο του διαπρέπει.

Καλώ τους συμπολίτες μου να δουν τα βιογραφικά των υποψηφίων όλων των κομμάτων, έστω και δειγματοληπτικά, και μετά να επιλέξουν τους αντιπροσώπους τους για την Ευρώπη.

Καλώ τους συμπολίτες μου να ενημερωθούν για τις ευρωεκλογές, να διαβάσουν.

Εμείς, το Ποτάμι, με μια συγκεκριμένη ατζέντα είκοσι επτά συν μία θέσεων, γνωρίζουμε την Ευρώπη που θέλουμε, την Ευρώπη που σήμερα γιορτάζει, την Ευρώπη των πολιτών, των δικαιωμάτων, της προστασίας της ελευθερίας και της προόδου. Μια ευρωπαϊκή αναγέννηση, μια αναγέννηση έχουμε ανάγκη όλοι.

Προφανώς και δεν θα δώσουμε εμπιστοσύνη στην παρούσα Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Προφανώς, όμως, και θα καλέσω τους συμπολίτες μου να δουν καθαρά, να βάλουν μπροστά τη φωνή της λογικής, να μην υποκύψουν στις σειρήνες εκ δεξιών και εξ αριστερών και να επιλέξουν συνειδητά να στηρίξουν το Ποτάμι στις προσεχείς ευρωεκλογές.

Επιλέξτε συνειδητά τους χρήσιμους και όχι τους δημοφιλείς. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αν και πρωτάρης, ήσασταν ο πιο πειθαρχημένος.

Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης. Μετά θα μιλήσει ο κ. Δένδιας και ύστερα ο κ. Γαβρόγλου.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η πρόταση μομφής για τον κύριο Υπουργό Υγείας μετατράπηκε σε πρόταση εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Γιατί μια δεκάδα Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ που είχαν αξιοπρέπεια βγήκαν και καταδίκασαν αυτήν την απρεπή φράση του κυρίου Υπουργού Υγείας για έναν συνάνθρωπό μας με αναπηρία, τον κ. Κυμπουρόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα τέσσερα χρόνια που είστε στην εξουσία κάνατε τη διαπλοκή τέχνη, επιστήμη. Συνεργαστήκατε με όλα τα «μπουμπούκια», με τον Πετσίτη, με τον Καλογρίτσα και όλους αυτούς που όταν έπεφτε το σκοτάδι, έμπαιναν από την πίσω πόρτα του Μαξίμου.

Αλήθεια, τι έγινε εκείνο το περιβόητο ραντεβού που κλείσατε -και με ποιο δικαίωμα;- του κ. Καλογρίτσα με τον κ. Μαρινάκη; Και επειδή ο κ. Μαρινάκης δεν σας έκανε τα χατίρια, στείλατε τον κ. Καλογρίτσα να του ζητήσει 20 εκατομμύρια. Από εκεί και πέρα, ο κ. Μαρινάκης έγινε κακός.

Όταν, όμως, ο κ. Μαρινάκης σας βοηθούσε ποικιλοτρόπως, ήταν καλός. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Σας γυρίζω στις εκλογές του 2012 κ.λπ.. Γιατί μέχρι σήμερα δεν έχει διαψεύσει κανένας τι έγινε σε αυτό το ραντεβού;

Τρανή απόδειξη για τις εκατοντάδες ψέματα που έχετε πει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι αυτό το βιβλίο, η «Μαύρη Βίβλος της ντροπής». Αυτό το βιβλίο σας ξεμπροστιάζει καθημερινά. Ότι είχατε υποσχεθεί κάνατε τα αντίθετα. Ότι καταγγέλλατε το κάνατε πράξη και καταφέρατε το αδιανόητο κάνοντας καθημερινή πράξη -επαναλαμβάνω- τη διαπλοκή, την αδιαφάνεια, την ατιμωρησία, την ασυλία, τις διευκολύνσεις και τις εξυπηρετήσεις, φυσικά με το αζημίωτο.

Γκρεμίσате, κύριοι της Κυβέρνησης, τα όνειρα εκατομμυρίων Ελλήνων. Διαψεύσατε με τον χειρότερο τρόπο τις ελπίδες του ελληνικού λαού.

Χθες ο Πρωθυπουργός ήταν πανικόβλητος από τη φωτογραφία που διέρρευσε.

Δεν είναι κακό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, -εγώ έχω το θάρρος να το πω- να κάνει κρουαζιέρα ο Πρωθυπουργός, είτε πληρωμένη είτε δωρεάν.

Είναι κακό, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ότι όταν εκατοντάδες πολίτες βρίσκονταν στα νοσοκομεία και στην εντατική, ο κύριος Πρωθυπουργός, αντί να έχει πάρει ένα αντίσκηνο

και να εγκατασταθεί στο Μάτι για να λύνει με τα επιτελεία του τα προβλήματα εκείνων των κατοίκων, πήρε το κότερο και έκανε τις διακοπές του, όταν καθημερινά οι τηλεοράσεις, οι εφημερίδες ανακοίνωναν καινούργιους νεκρούς. Και πήγε δυο φορές στο Μάτι ο κύριος Πρωθυπουργός, πριν να φύγει για την κρουαζιέρα σαν τον κλέφτη στις 7.00' το πρωί.

Και θα θυμάστε μια στιχομυθία που είχε με μια κυρία που του ζήτησε αυτό το χιλιάριο που είχαν υποσχεθεί ότι θα δώσουν και είπε στην κυρία: «Και να σας το είχαμε δώσει, θα το είχατε φάει».

Θέλω να δω, κύριοι συνάδελφοι, όταν βγουν και άλλες φωτογραφίες από αυτή την κρουαζιέρα...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κάτι ξέρεις!

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Εγώ κάτι ξέρω; Εγώ δεν ξέρω τίποτα. Ότι ξέρεις και εσύ, γιατρέ, ξέρω.

Καθημερινά επί τέσσερα χρόνια κλέβατε το πορτοφόλι του Έλληνα και έρχεστε τώρα και του δίνετε τα ψιλά.

Θυμίζει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το ανέκδοτο με τον Χότζα που έκλεισε μέσα στο σπίτι του φτωχού όλα τα ζώα και όταν άρχισε και δυσφορούσε ο φτωχός και του είπε «τι γίνεται, Χότζα;», του απάντησε «εντάξει, θα απελευθερώσω το σπίτι σου» και έβγαλε την κότα.

Δεν έχετε αφήσει τίποτα όρθιο, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Είναι ντροπή τώρα αυτό!

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Το Εθνικό Σύστημα Υγείας το διαλύσατε και αντί ο κ. Πολάκης να ασχολείται με αυτό, ασχολείται με οτιδήποτε άλλο. Ξαναφέρατε τα ράντζα στα νοσοκομεία. Όταν αρρωστήσεις, πρέπει να πάρεις και το σεντόνι και το μαξιλάρι, για να πας στο νοσοκομείο. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Γεγονός!

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Έχετε μετατρέψει το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας σε ένα διαρκές πειραματόζωο.

Η ανάπτυξη και οι επενδύσεις, φυσικά, έχουν εξαφανιστεί. Η μόνη ανάπτυξη και επένδυση είναι από ορισμένους απελπισμένους Έλληνες που μαζεύουν 10.000, 20.000 ευρώ για να στήσουν μια καφετέρια ή ένα σουβλατζίδικο, που φυσικά μετά από έξι μήνες, έναν χρόνο κλείνει και αυτό.

Προσπαθείτε για άλλη μια φορά λίγες μέρες πριν από τις εκλογές στις 26 Μαΐου, όπως λέει και ο φίλος μου και συνάδελφος Ανδρέας Λοβέρδος, δεκαεπτά μέρες και μία έμειναν, γιατί βλέπω ότι κάθε μέρα το λέει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεκαέξι και μία!

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Δεκαέξι και μία, με συγχωρείτε!

Όχι μόνο δεν τα καταφέρατε, αλλά η λαϊκή οργή θα εκφραστεί στις κάλπες των δημοτικών, των περιφερειακών και των ευρωεκλογών! Και αυτά που διατυπάζετε περί προοδευτικής παράταξης, αφήστε τα αυτά και σταματήστε να μιλάτε για τους αγώνες του λαού! Ποια προοδευτική παράταξη; Το κόμμα σας έχει γεμίσει με μπουκαδόρους, αλεξιπτωστές, θεσιθήρες -αυτή είναι η πραγματικότητα!- για να έχετε τους εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές! Μπουκαδόροι, αλεξιπτωστές...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Σε ένα λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έχετε μετατρέψει την ΕΡΤ σε YENED της χούντας!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ντροπή σου να το λες αυτό!

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Κύριε Μαντά, μην μιλάτε!

Είμαι τέσσερα χρόνια Βουλευτής και δεν με έχει βγάλει ούτε μία φορά η ΕΡΤ, γιατί έχουν τηλεφωνήσει από το Μαξίμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κύριε Παναγιώλη.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό ολοκληρώνω.

Και κάτι άλλο: Ποιος σας δίνει το δικαίωμα να κάνετε εθνικό ήρωα τον Κουφοντίνα; Εγώ συναισθηματικά, εάν είχε δείξει μετämεία, θα ήμουν από αυτούς που θα έλεγαν να του δίνεται άδεια. Προστατεύετε επαναστάτες του γλυκού νερού, όπως είναι ο «Ρουβίκωνας».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το «go back!» της κ. Μέρκελ έχετε γίνει «σφογγοκωλάριοι» της κ. Μέρκελ.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Παναγούλη, πριν να κατέλθετε, με τη συναίνεσή σας μήπως να διαγράψουμε το «ΥΕΝΕΔ της χούντας»;

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Όχι, το «ΥΕΝΕΔ της χούντας», όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει, δεν θέλετε. Εγώ έκανα μία κίνηση μήπως και...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα το πω και εγώ μετά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τελείωσε, λοιπόν, ο δεύτερος κύκλος και όπως είχα προαναγγείλει, πριν να μπούμε στον τρίτο κύκλο, τον λόγο θα πάρει ο κ. Δένδιας ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και αμέσως μετά ο κ. Γαβρόγλου ως Υπουργός Παιδείας.

Ορίστε, κύριε Δένδια, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Τις ευχαριστίες μου, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω με την απαραίτητη ευρωπαϊκή νότα. Σήμερα είναι η Ημέρα της Ευρώπης. Είναι και η ημέρα κατάληψης του Βερολίνου, της πτώσης του ναζιστικού Βερολίνου. Οφείλω να πω ως γενική παρατήρηση ότι είναι απορίας άξιο πώς η Χρυσή Αυγή δεν ζήτησε ενός λεπτού σιγή εις μνήμην του Αδόλφου Χίτλερ σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί βρισκόμαστε εδώ σήμερα; Γιατί συζητάμε για την παροχή ή την μη παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση;

Κατ' αρχάς, αυτό, βέβαια, δεν έγινε κατ' επιλογή της Νέας Δημοκρατίας. Δεν ζητήσαμε αυτό. Εμείς υποβάλαμε συγκεκριμένη πρόταση μομφής, δυσπιστίας κατά του Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας με συγκεκριμένο σκεπτικό, την अपαραδέκτη τοποθέτησή του που αφορά συγκεκριμένο υποψήφιο Ευρωβουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, άτομο με αναπηρία και τη γενική προσβολή την οποία εξέφρασε σαν απαξίωση απέναντι στους συμπολίτες μας με αναπηρία.

Επέλεξε η Κυβέρνηση, για να συγχύσει τα πράγματα, να χρησιμοποιήσει τη διαδικασία παροχής ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, αναμειγνύοντας τα άρθρα 141 και 142 του Κανονισμού της Βουλής -κατά την άποψή μας, απολύτως λανθασμένα- χρησιμοποιώντας πολιτικό προηγούμενο Κώστα Καραμανλή που ήταν πλήρως ανόμιμο και μη δίνοντας έτσι την ευκαιρία στο Εθνικό Κοινοβούλιο, σε Βουλευτές από όλες τις πτέρυγες -πρέπει να πω- να καταδικάσουν την αήθη αυτή επίθεση.

Δεν το έκανε, επίσης, ο Πρωθυπουργός γιατί σέβεται το Εθνικό Κοινοβούλιο και γιατί θέλησε να χρησιμοποιήσει αυτό, το πιο δημοκρατικό, το πιο νομιμοποιημένο βήμα, για να εξαγγείλει ένα ευρωπαϊκό πρόγραμμα ή το δικό του πρόγραμμα για την οικονομική πορεία της χώρας του μέλλον.

Μάλιστα, αντίθετα -αυτό αποδεικνύεται περίτρανα- την προηγούμενη μέρα έτρεξε στο Ζάππειο για να αναγγείλει εκεί αυτό που αυτός νόμιζε υπό μορφή επιδομάτων και ελαφρύνσεων ότι θα μεταβάλλει την ατζέντα, ότι θα αλλάξει τα πράγματα. Δεν είχε τη θεσμική ευπρέπεια να έρθει να τα πει αυτά, να τα ανακοινώσει αυτά εδώ, στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Και μάλιστα έκανε και κάτι παραπάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Έμπλεξε τους χαρακτήρες, λειτούργησε αφ' ενός ως Πρωθυπουργός και αφ' ετέρου ως επικεφαλής προεκλογικής εκστρατείας του ΣΥΡΙΖΑ. Και έτσι ανακοίνωσε μέτρα για το 2019, που αυτό εντάσσεται στον ρόλο του Πρωθυπουργού της χώρας -και βέβαια, θα έπρεπε να είχε γίνει εδώ, από το ελληνικό Κοινοβούλιο, αλλά μιλήσαμε για τη μη θεσμική αντίληψη- και από την άλλη, ανακοίνωσε μέτρα για το 2020, το 2021 και το 2022, που αφορούν επόμενες κυβερνήσεις και τα οποία, βέβαια, καθόλου δεν επιπίπτουν στον ρόλο του Πρωθυπουργού, αλλά είναι μέτρα προεκλογικά, τα ανακοινώνει ο επικεφαλής κόμματος κατά την προεκλογική εκστρατεία και εξαρτάται από την κοινωνία εάν τα εγκρίνει ή δεν τα εγκρίνει διά της ψήφου στις εκλογές. Αυτές οι διακρίσεις, σαφείς στον μέσο άνθρωπο, πρόδηλες στο πολιτικό σκηνικό, για τον κ. Τσίπρα, για τον Πρωθυπουργό της χώρας, δεν έχουν και μεγάλη σημασία.

Και μας απέδειξε μάλιστα χθες και με την ομιλία του εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι διέπεται από έναν βαθύτατο μαυνισμό, μια περίεργη αντίληψη κάθετου και απόλυτου διαχωρισμού ανάμεσα σε κάποιο φανταστικό καλό και σε κάποιο φανταστικό κακό. Ταυτοποιεί τον εαυτό του και το κόμμα του με το καλό και κατ' αντιστοιχία δαιμονοποιεί όλους τους πολιτικούς αντιπάλους του ως κάτι το εξ ορισμού κακό.

Ό,τι κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εξ ορισμού καλό ή εν πάση περιπτώσει συγχωρητέο για κάποιους λόγους. Υβρίζουμε τα άτομα με αναπηρία; Οφείλεται σε κάποιον χαρακτήρα. Δεν είναι όμως κακό. Είναι μια ιδιορρυθμία. Αντίθετα, εκφράζει κάποιος διαφορετική άποψη για τον ΣΥΡΙΖΑ; Α, όχι. Αυτό είναι χειρίστο. Είναι κακό. Είσαι εργαλείο του κεφαλαίου. Είσαι εχθρός των λαϊκών συμφερόντων. Είσαι βαθύτατο όργανο της αντίδρασης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια τέτοια αντίληψη κατ' αρχάς είναι μια αντίληψη βαθύτατα αντιευρωπαϊκή. Δυναμιτίζει τον τρόπο λειτουργίας της δημοκρατίας και του πολιτεύματος. Η δημοκρατία σε κάθε χώρα, αλλά και το ευρωπαϊκό εγχείρημα -γιατί για ευρωεκλογές πηγαίνουμε στις επόμενες δεκαετίες συν μία ημέρες, όπως είτε προηγούμενος ο κύριος συνάδελφος- δεν βασίστηκε στον μαυνισμό, στη μάχη του καλού με το κακό εντός του συστήματος, αλλά εξ ορισμού επέλεξε τον τρόπο συνεννόησης των απολύτως αντιμαχόμενων δυνάμεων για να πάμε όλοι μαζί μπροστά. Η αρχική Κοινότητα Ανθρακα και Χάλυβα ήταν η τοποθέτηση σε ένα κοινό ταμείο των οργάνων του πολέμου, για να μην επανέλθουμε ποτέ ξανά στον πόλεμο.

Απέναντι, λοιπόν, σε αυτό το ευρωπαϊκό εγχείρημα ο Πρωθυπουργός μιας μικρής δημοκρατίας δεν μπορεί και δεν δικαιούται να τοποθετείται με αυτόν τον τρόπο στην Αίθουσα του Εθνικού Κοινοβουλίου. Δυναμιτίζει το πολίτευμα και δυναμιτίζει την ευρωπαϊκή συμμετοχή της χώρας.

Και ακούγοντάς τον χθες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατάλαβα πάρα πολύ καλά -δυστυχώς για πολλοστή φορά- την έννοια της φράσης που ελέγχθη από στέλεχος -η λέξη «στέλεχος» εντός εισαγωγικών- προσκείμενο στον ΣΥΡΙΖΑ πέρυσι ή πρόπερσι «ελέγχουμε την κυβέρνηση, αλλά δεν έχουμε πάρει την εξουσία», διότι η εξουσία είναι ο απόλυτος έλεγχος του κράτους, πέραν των ορίων της εκτελεστικής εξουσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ποιον δεν είναι φανερό, σε ποιον δεν είναι σαφές στην Αίθουσα αυτή, ανεξαρτήτως πολιτικής τοποθέτησης, ανεξαρτήτως κομματικής ένταξης, αρκεί να είναι ένας έντιμος άνθρωπος με καθαρό βλέμμα, η προσπάθεια επηρεασμού της δικαιοσύνης από την Κυβέρνηση με τον πιο απόλυτο τρόπο; Χρησιμοποιείται και θα παραμείνει στο ελληνικό λεξιλόγιο- η λέξη «εργαλειοποίηση», ευτυχώς απέναντι στη μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων δικαστών που δεν πρόκειται να δεχθούν μία τέτοια προσπάθεια ούτε αυτής ούτε οποιασδήποτε άλλης κυβέρνησης ποτέ.

Ποιος δεν έχει αντιληφθεί την πλήρη, την πανηγυρικά διατυπωμένη, χωρίς καμμία αιδώ, χωρίς κανένα θεσμικό προκάλυμμα προσπάθεια ελέγχου των ανεξάρτητων αρχών; Από ποιον διαφεύγει;

Ποιο είναι το κριτήριο με το οποίο η Κυβέρνηση προτείνει και επιδιώκει τη στελέχωση των ανεξάρτητων αρχών;

Τι είναι αυτό το οποίο έχει επιτρέψει να μπορεί να ισχυριστεί η Κυβέρνηση ότι προασίζει την ανεξαρτησία τους;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά δείχνουν ακριβώς αυτό το οποίο σας είπα, μια μαυνιστική αντίληψη, η οποία είναι βαθύτατα αντιδημοκρατική και βαθύτατα επικίνδυνη και βαθύτατα αντιευρωπαϊκή και βαθύτατα ενοχλητική και απόλυτα απορριπτή. Και πρέπει αυτό να γίνει φανερό στο εκλογικό σώμα εν όψει των ευρωεκλογών.

Και αν πάμε στο επίπεδο της οικονομικής πολιτικής, που είναι το σημείο στο οποίο ο Πρωθυπουργός ισχυρίζεται ότι έβγαλε τη χώρα από την κρίση, ότι μπόρεσε να εκλογικεύσει τη λειτουργία του συστήματος, πόσο αντέχει, ακόμα και αυτή η αντίληψη, στην κοινή κριτική και στον λόγο -με την αρχαιοελληνική έννοια της λογικής- του μέσου ανθρώπου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Τι έχουμε παρατηρήσει ως οικονομική πολιτική αυτής της Κυβέρνησης, πέραν των μνημονιακών υποχρεώσεων της χώρας τις

οποίες ας τις βάλουμε μισό λεπτό στην άκρη για να συζητήσουμε μεταξύ μας τίμια και ελληνικά;

Ποια είναι η ελληνική προστιθέμενη αξία στις μνημονιακές υποχρεώσεις της χώρας που έφερε αυτή η Κυβέρνηση;

Κατ' αρχάς να συμφωνήσουμε όλοι -το έχει ομολογήσει και ο κ. Τσακαλώτος και δεκάδες άλλοι Υπουργοί- ότι μετερχεται ως κύριο μέσο την υπερφορολόγηση των πάντων; Είναι έτσι ή δεν είναι;

Στις προχθεσινές αναγγελίες του Πρωθυπουργού, αν δείτε τον κατάλογο των φόρων που ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ -τότε, μετά όχι- έχουν επιβάλει, δεν είναι εν μέρει μετριασμός των αποτελεσμάτων που αυτή η ίδια η Κυβέρνηση με τη φορολογική της πολιτική έχει επιβάλει στους Έλληνες πολίτες, μία μία, κάθε λέξη από αυτά; Τι έδωσε η Κυβέρνηση που δεν είναι τμήμα αυτού που η ίδια η Κυβέρνηση έχει πάρει πίσω;

Συνιστά, λοιπόν, η φορολόγηση και μετά η επιδοματοποίηση μέρους της φορολόγησης οικονομική πολιτική του 21ου αιώνα για τη χώρα και αυτό έρχεται στα σοβαρά ο Πρωθυπουργός της χώρας να το πει εδώ και να υπερηφανευτεί;

Πώς προσπαθεί να το δικαιολογήσει; Ποιο είναι το μόνο πέπλο το οποίο βάζει, το φύλλο συκής απέναντι σε αυτήν την ακατανόητη, αν θέλετε, από πλευράς οικονομικής συμπεριφοράς; Ότι είναι με την πλευρά των καλών, ότι εκπροσωπεί το αγαθό, ότι νοιάζεται για τους πολλούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα από τα στερεότυπα της πολιτικής, πόσο αντέχει αυτό σε κριτική; Πείτε μου ειλικρινά πόσο αντέχει σε κριτική. Δηλαδή τι θέλει ο Πρωθυπουργός να μας πει; Ότι υπάρχει ένα καλό κόμμα, από καλούς, ανοιχτόκαρδους, τίμιους ανθρώπους, που αγαπούν τα μικρά παιδιά, αγαπούν τους εργαζόμενους, αγαπούν τους υπάλληλους, αγαπούν τους συμπολίτες τους και απέναντί τους υπάρχουν Κοινοβουλευτικές Ομάδες σαν της Νέας Δημοκρατίας με κακούς ανθρώπους, οι οποίοι θέλουν να κόβουν συντάξεις, οι οποίοι θέλουν να περιορίζουν επιδόματα, οι οποίοι θέλουν να μην έχουν νηπιαγωγεία τα παιδιά; Αυτό είναι η μαρξιστική ανάλυση την οποία επικαλείται ο Πρωθυπουργός; Αυτό έρχεται να μας πει σε αυτήν την Αίθουσα; Αυτό είναι το οικονομικό του μοντέλο; Με αυτό το μοντέλο θα πορευθεί στις εκλογές;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ακριβώς επειδή αυτό το μοντέλο δεν του επιτρέπει να πορευθεί προς τις εκλογές, μετέρχεται τη σκανδαλογολία. Πρέπει να το ντύσει με κάποιον τρόπο. Όπως το φάρμακο έχει λίγη ζάχαρη για να το καταπιεί, έτσι και όλο αυτό το απίστευτα απλοϊκό, απίστευτα αντιεπιστημονικό, απίστευτα αντιδημοκρατικό πλαίσιο πρέπει να καλυφθεί με κάτι, για να γίνει εύπεπτο από μία κοινή γνώμη η οποία έχει περάσει μια κρίση εννέα ετών και ζορίζεται εξαιρετικά. Και εδώ μπαίνει η σκανδαλογολία και βέβαια μονομερώς κατά των πολιτικών αντιπάλων, διότι οι ένοικοι του Μεγάρου Μαξίμου δεν αποτελούν ζήτημα για το οποίο ο Πρωθυπουργός καλείται να απαντήσει. Τα ταξίδια με ιδιωτικά αεροσκάφη δεν αποτελούν ζήτημα για το οποίο ο Πρωθυπουργός καλείται να απαντήσει. Δεν θέλει καν να απαντήσει. Όταν κανείς του διατυπώνει ερώτημα, αυτό για τον Πρωθυπουργό ονομάζεται «ύβρις». Όταν όμως ο ίδιος υβρίζει συλλήβδην, ακόμα και με τον τρόπο ανάλυσης, κόμματα ολόκληρα, θεσμούς ολόκληρους, πορείες δεκαετιών, αυτό συνιστά απλώς «ανάγνωση της πραγματικότητας».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς, η Νέα Δημοκρατία του Κυριάκου Μητσοτάκη, πιστεύουμε ως βασικό αγαθό, αποκτηθέν απόλυτα μέσα στο πλαίσιο της κρίσης, την απόλυτη ανάγκη ειλικρίνειας απέναντι στους Έλληνες πολίτες. Αυτήν την προεκλογική εκστρατεία θα κάνουμε εν όψει των ευρωπαϊκών και των περιφερειακών εκλογών. Με αυτόν τον τρόπο θα πορευθούμε, αυτά θα διατυπώσουμε. Θα αφήσουμε στον Πρωθυπουργό τον τρόπο ανάλυσης που είδαμε να γίνεται χθες σε αυτήν την Αίθουσα και θα του χαρίσουμε και το πολιτικό πρότυπο του Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας, το οποίο απεδέχθη ο ίδιος και το οποίο φαίνεται να τον χαρακτηρίζει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Ο Ρήγας και η Επανάσταση» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι πέντε μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί από το Αμερικανικό Κολέγιο.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Όπως είπα, τον λόγο θα πάρει τώρα ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Γαβρόγλου.

Θα ξεκινήσει ο τρίτος κύκλος με την κ. Βράντζα, τον κ. Χατζηδάκη, τον κ. Καραναστάση και τον κ. Παπαθεοδώρου. Έχει ένα πρόβλημα καθ' οδόν, αν δεν έχει έλθει, θα πάμε στον κ. Ψυχογιό και μετά η κ. Ξενογιαννακοπούλου.

Θα μιλούν τέσσερις συνάδελφοι και ένας Υπουργός, γιατί είναι έντεκα Υπουργοί για σήμερα. Δεν υπάρχει περίπτωση να μην προλάβουν να μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές μέχρι αύριο.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα προσπαθήσω στη διάρκεια της ομιλίας μου να περιγράψω τα χαρακτηριστικά του σχεδίου μας για την εκπαίδευση, ένα σχέδιο που έχει αρχίσει αμέσως μετά τις εκλογές του Ιανουαρίου του 2015, όμως, θα ήθελα να κάνω ορισμένα σχόλια γι' αυτά που ακούμε τις τελευταίες μέρες και κυρίως γι' αυτά που ακούμε από την Αντιπολίτευση.

Έχει νομίζω τεράστιο ενδιαφέρον να δούμε ποιες ακριβώς είναι οι θέσεις της Αντιπολίτευσης. Εγώ λέω ότι είναι νόμιμες οι εντάσεις, τα προσωπικά σχόλια κ.λπ.. Υπάρχουν, όμως, αν κανείς διώξει αυτά, κάποιες θέσεις, υπάρχει κάποια ουσία;

Νομίζω ότι έχει τεράστιο ενδιαφέρον να δούμε ότι υπάρχει μια υβριστική ρητορική, για να κρύψει θέσεις. Γιατί θέσεις υπάρχουν, αλλά τις θέσεις αυτές δεν πρέπει να τις καταλάβει η ελληνική κοινωνία. Η ελληνική κοινωνία πρέπει να επικεντρωθεί κατά την Αντιπολίτευση γύρω από μια ρητορική, η οποία κατασκευάζει μια νέα πραγματικότητα.

Πριν από δεκαπέντε μέρες ψηφίσαμε εδώ ένα νομοσχέδιο για την ανώτατη εκπαίδευση, για το λύκειο κ.λπ.. Έχω κάνει έναν κατάλογο των υβριστικών επιθέτων που έχουν χρησιμοποιηθεί σε αυτήν την Αίθουσα και έχουν αναπαραχθεί σε όλες τις αντίστοιχες εφημερίδες και τα μέσα.

Επικεφαλής της συχνότητας αυτών των επιθέτων έρχεται η λέξη «Νέρωνας». Ο Νέρωνας. Αυτός που καίει, που καταστρέφει, που οριακά..

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Είναι ουσιαστικό, το λέω για την τάξη του πράγματος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ο Νέρωνας Γαβρόγλου;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ο Νέρων είναι ουσιαστικό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ακούστε, νομίζω ότι έχετε πολύ καλύτερη αίσθηση της γλώσσας, αλλά σε αυτό πέφτετε έξω. Επιθετικός προσδιορισμός, πείτε το όπως θέλετε. Ο αμόρφωτος, ο καταστροφέας. Εδώ ακούστηκαν αυτά και αναπαράγονται την επομένη. «Κάνει τους μαθητές πειραματόζωα». Καλά, το «επικίνδυνος» είναι σχεδόν κάτι θετικό μέσα σε όλη την υπόθεση.

Γι' αυτό, όταν εντείνονται τέτοιου είδους ρητορικές, δεν γίνεται από προσωπική κακία, δεν γίνονται από προσωπική εμπάθεια, γίνεται από μία πολύ συγκροτημένη προσπάθεια -και είναι πολύ συγκροτημένη η προσπάθειά σας- να δημιουργηθεί μια πραγματικότητα που κρύβει ακριβώς αυτές τις θέσεις. Και οι θέσεις αυτές δεν είναι πάλι ότι δεν υπάρχουν, είναι ότι φοβάστε να μην τις καταλάβει η κοινωνία. Και τώρα πια έχουμε πολλά κριτήρια, έχουμε πολλά στοιχεία. Δεν είναι αυτό που ήμασταν πριν από τρία και τριάντα χρόνια όπου λέγαμε «μήπως είναι έτσι, μήπως είναι αλλιώς, μήπως οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν;» κ.λπ..

Υποχρεωτική δίχρονη προσχολική εκπαίδευση. Για εξήντα ένα χρόνια αίτημα των εκπαιδευτικών και της κοινωνίας μας. Το ψηφίσαμε; Το ψηφίσαμε. Ακούσαμε τα μύρια όσα εναντίον του; Τα

ακούσαμε.

Η νέα αρχιτεκτονική των πανεπιστημίων, που άρχισε από τον Αύγουστο του 2017 και που η Αξιωματική Αντιπολίτευση μαζί με τα άλλα κόμματα άρχισαν τον θρήνο για τα μεταπτυχιακά που θα εξαφανιστούν και για το νέο σύστημα εκλογής των διοικήσεων, όπου όλοι θα είναι τσακωμένοι με όλους τους άλλους.

Τριάμισι χρόνια αργότερα στοιχειωδώς να πει κανείς, ρε παιδιά, έπεσα και εγώ λίγο έξω σε αυτήν την εκτίμηση που έκανα. Για πρώτη φορά ορθολογικοποιήθηκαν τα μεταπτυχιακά. Για πρώτη φορά σε όλα τα μεταπτυχιακά -και σ' αυτά που υπάρχουν διδάκτρα- υπάρχει η δυνατότητα παιδιών να πάνε χωρίς διδάκτρα μέχρι το 30% των εισακτέων. Αυξήθηκαν τα μεταπτυχιακά χωρίς διδάκτρα κ.λπ. Και οι πρυτανικές αρχές με τις νέες εκλογές πάνε μια χαρά. Μη ρωτάτε εμένα, ρωτήστε αυτούς που εκλέχθηκαν και συνεργάζονται με άψογο τρόπο.

Ιδρύουμε νέα τμήματα. Τι ήταν αυτό; Λένε ότι κάνουμε παζάρια με διάφορους. Ξέρετε, υπάρχει ένα θέμα που λέγεται «επιστήμη και η πρόδοός της».

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Όσο πατάει η γάτα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ορίστε;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Τίποτα, τίποτα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Όχι, αν έχετε το θάρρος, πείτε μου τι ακριβώς είπατε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Όσο πατάει η γάτα, αυτό είπα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Όσο πατάει η γάτα! Ξέρετε, γι' αυτό το λέω. Όσο πατάει η γάτα, υπάρχει ένα θέμα που λέγεται «Η επιστήμη και η πρόδοός της». Αυτό πρέπει να αποτυπώνεται και στα ιδρύματά μας. Επιτέλους, πρέπει να εκσυγχρονιστείτε και εσείς και πρέπει να καταλάβετε ότι αυτά πρέπει να αποτυπώνονται και στα ιδρύματά μας.

Όσον αφορά στα ΤΕΙ, θρήνος για την τεχνολογική εκπαίδευση. Πού την καταντήσατε, πόσο την τινάζετε στον αέρα κ.λπ. Ποιοι, εμείς; Εμείς ή εσείς οι οποίοι τόσα χρόνια παίζατε με τα ΤΕΙ; Το θυμάστε ή δεν το θυμάστε; Ευτυχώς που ήταν διάφοροι εκπαιδευτικοί διαφόρων εκλογικών πεποιθήσεων και τα κράτησαν στα πόδια τους. Γιατί ήταν εκπαιδευτικοί. Ήταν κοινωνικοί λειτουργοί στην εκπαίδευση.

Και επίσης, για τα ΤΕΙ, αναγκαστήκατε εκεί να πείτε ποια είναι η άποψή σας. Η ίδρυση, λέει, πανεπιστημίων εφαρμοσμένων επιστημών. Δεκαετία του '60, δεν είναι του '70, τελείωσε αυτό. Τελείωσε σε όλη την Ευρώπη. Τελείωσε στο γίνεσθαι το επιστημονικό, διότι τώρα δεν είναι το παλιό του 19^{ου} αιώνα και των αρχών του 20^{ου}, «Θεωρία και εφαρμογές της θεωρίας». Είναι μια άλλη διαδικασία, τελείωσαν αυτά. Είναι παλαιομοδίτικα, είναι συντηρητικά.

Τα διετή προγράμματα σπουδών. Για πρώτη φορά το ελληνικό πανεπιστήμιο έχει τη δυνατότητα να έχει διετή προγράμματα σπουδών στα οποία θα πηγαίνουν απόφοιτοι του ΕΠΑΛ και θα μπορούν να παίρνουν επαγγελματικό απολυτήριο με ευρωπαϊκά προσόντα. Επιτέλους, και τα παιδιά των ΕΠΑΛ πρέπει να έχουν αυτή τη δυνατότητα αναβαθμισμένης επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Το κορυφαίο, όμως, σημείο υποκρισίας -κορυφαίο σημείο υποκρισίας!- είναι το θέμα της Γ' λυκείου. Έχει μαλλιάσει η γλώσσα μας να ρωτάμε μία ερώτηση και απάντηση να μην παίρνουμε.

Είμαστε μία χώρα που είμαστε περήφανοι για την Γ' λυκείου; Είμαστε μία χώρα που έχει Γ' λυκείου; Αυτό είναι ένα εθνικό πρόβλημα. Είμαστε μία χώρα που δεν έχει Γ' λυκείου. Είμαστε μία χώρα στην οποία η καθημερινότητα της Γ' λυκείου ακυρώνει τους καθηγητές, οι οποίοι με τεράστιες αυτοθυσίες προσπαθούν να την κρατήσουν στο χέρι τους. Και η Γ' λυκείου και η αντίληψη μιας κοινωνίας που έχει εναποθέσει τις ελπίδες της, για να μπορούν να σπουδάζουν τα παιδιά σε έναν θεσμό εκτός του δημόσιου σχολείου, αυτό σαν καρκίνωμα τώρα, τρώει και τη Β' λυκείου.

Να συμφωνήσουμε, λοιπόν, στο πρόβλημα και να διαφωνήσουμε όσο θέλετε στη λύση του προβλήματος, αλλά να συμφωνήσουμε στο πρόβλημα. Τόσον καιρό ακούω, διαβάζω αυτή την

απλή ερώτηση: «Έχουμε ή δεν έχουμε Γ' λυκείου; Πρέπει να είμαστε μια χώρα που να έχει Γ' λυκείου ναι, ή όχι; Πρέπει τα παιδιά να ετοιμάζονται στο σχολείο για το πανεπιστήμιο ή δεν πρέπει να ετοιμάζονται στο σχολείο για το πανεπιστήμιο;». Μία απάντηση είναι. Γιατί αποφεύγετε να μας δώσετε αυτήν την απάντηση;

Εμείς αυτό που λέμε είναι ότι το μεγάλο εθνικό στοίχημα δεν είναι ούτε μόνο της Κυβέρνησης, ούτε μόνο της Αντιπολίτευσης, ούτε μόνο των πολιτικών εδώ, γιατί είναι ένα θέμα για το οποίο πρέπει να αλλάξει αντίληψη και η ίδια η κοινωνία. Πρέπει να μπορέσουμε να πιστέψουμε ξανά στο δημόσιο σχολείο. Να πιστέψουμε ότι το δημόσιο σχολείο και οι εκπαιδευτικοί μας έχουν όλα τα εφόδια για να προετοιμάσουν τα παιδιά μας για τα πανεπιστήμια.

Και αυτό κάνουμε με τον νόμο μας. Ο νόμος αυτός είναι ένας νόμος που κατοχυρώνει λίγα μαθήματα, ελάχιστα μαθήματα, πολλές ώρες, όπως είναι σε πάρα πολλά άλλα μέρη του κόσμου, για να μη θεωρήσουμε ότι ανακαλύπτουμε και την Αμερική, όπως λένε, από την αρχή. Βεβαίως, προτείνουμε έναν τρόπο εισαγωγής, τις εξετάσεις, αναστατώνοντας με τον λιγότερο δυνατό τρόπο το υπάρχον σύστημα, αλλά δίνοντας για πρώτη φορά τη δυνατότητα της ελεύθερης πρόσβασης στα πανεπιστήμια. Και αυτό το καταψήφισατε.

Καταψήφισατε, όμως και κάτι άλλο. Πριν έξι μήνες φέραμε ένα νομοσχέδιο για τις υποστηρικτικές δομές των σχολείων μας. Οι υποστηρικτικές δομές μέχρι τώρα ήταν γνωσιοκεντρικές, δηλαδή έλεγες ότι κάποιοι εκπαιδευτικοί, κάποια σχολεία δεν κάνουν καλά αυτό το μάθημα, έχουν και κάποια άλλα προβλήματα, αλλά βασικά θα επικεντρωθούμε στο να γίνεται αποτελεσματικότερο το μάθημα.

Τα προβλήματα στα σχολεία μας κατά κύριο λόγο είναι κοινωνικά. Πρέπει να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της νεολαίας πολλαπλά. Ένα κομμάτι του, προφανώς, είναι και το γνωσιακό. Πολύ σημαντικό στο σχολείο, αλλά δεν είναι το μόνο. Γι' αυτό και φτιάξαμε διεπιστημονικές δομές, με ψυχολόγους, με κοινωνικούς λειτουργούς, με συντονιστές εκπαίδευσης, ώστε να μπορούν σε μια συνεννόηση με τα σχολεία που θα κάνουν προγραμματισμό, να μπορούν να δουν με ποιον τρόπο θα υποστηριχθούν αυτά τα σχολεία.

Γι' αυτό και ιδρύσαμε το Εθνικό Κέντρο Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών για να χρησιμοποιήσουμε και την τεχνολογία και την τεχνολογία του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου.

Τα λέω όλα αυτά, διότι έχει πολύ μεγάλη σημασία να καταλάβουμε ότι υπάρχουν δύο διαφορετικές πολιτικές κουλτούρες. Η μία η οποία λέει «σχεδιάζω και προτείνω». Σχεδιάζω: Δεν είναι κάτι σύνθεσης στη χώρα μας. Είδαμε και προχθές με τη συνέντευξη Τύπου και χθες με την ομιλία του Πρωθυπουργού ότι αυτό που αναδείχτηκε ήταν αυτός ο μακροπρόθεσμος σχεδιασμός, που ήδη από το καλοκαίρι του 2015 όλοι μας κοροϊδεύατε και λέγατε «δεν θα τα καταφέρετε όλα αυτά κ.λπ., κ.λπ.».

Και όμως, ήρθε το πλήρωμα του χρόνου και εδώ το ίδιο κάναμε. Σχεδιάσαμε από το 2015 με μπρος - πίσω, με πολλές αδυναμίες, με πρώτη προσωπικά τη δική μου. Δευτερεύοντα πράγματα αυτά. Υπάρχει ένα σχέδιο. Θέλετε να μας πείτε τις θέσεις σας σε αυτό το σχέδιο ή θέλετε να κρυφτείτε πίσω από αυτή την απίστευτη ρητορική, η οποία αναπτύσσεται όσο τα πράγματα στριμώνουν με έναν τρόπο που θέλει να κρύψει θέσεις, παράγοντας μια νέα πραγματικότητα;

Και βεβαίως, το απίθανο, πλην όμως πάρα πολύ έντιμο. Χθες άνοιξε το σύστημα αιτήσεων για τους τεσερισημί χιλιάδες διορισμούς που είναι για την ειδική αγωγή και σε δύο μήνες θα είναι το αντίστοιχο για τη γενική αγωγή. Είχαμε ακούσει ότι δεν πρόκειται να γίνει κ.λπ., κ.λπ. Έγινε, όμως. Τώρα μπαίνουν οι αιτήσεις, έτσι δεν είναι; Υπάρχουν τα χρήματα στον προϋπολογισμό και πάει λέγοντας.

Χθες άνοιξε αυτό το σύστημα και χθες ο κ. Μητσοτάκης ειλικρινώς -και το χαιρετίζω αυτό- αποκάλυψε τη βασική του θέση επί του θέματος. Λέει «εμείς δεν είμαστε υπέρ των διορισμών». Δεν ξέρω αν το ακούσατε, από εδώ το είπε ο άνθρωπος. Αυτό πρέπει να το χειροκροτήσουμε και πρέπει να το χειροκροτήσουμε, γιατί αυτό δεν κρύφτηκε πίσω από μια ρητορική, ώστε να

μπερδέψει τον κόσμο. Το λένε.

Εγώ δεν λέω τι έκανε παλιά και που έδωσε κόσμο, που εμείς προσλάβαμε πίσω κ.λπ.. Εγώ λέω ό,τι λέει τώρα, που το δημόσιο, αν θέλετε να ξέρετε, έχει τεράστιες ανάγκες. Μη μπαίνουμε στη μίζερια ότι στο δημόσιο κάθονται οι άνθρωποι και δεν δουλεύουν κ.λπ.. Το δημόσιο έχει ανάγκες. Τα πανεπιστήμια έχουν ανάγκες και από θέσεις διοικητικών και όχι μόνο καθηγητών.

Λέμε, λοιπόν, ότι χθες ήταν η πρώτη ημέρα. Δεκαπέντε χιλιάδες διορισμοί σε τρία χρόνια. Οι τεσσαρεσθίμισι θα γίνουν το 2019, όπως καλά γνωρίζετε και οι δεκάμισι χιλιάδες που θα προκηρύξουμε σε δύο μήνες είναι για το 2020 και το 2021. Πεντακόσιες καινούργιες θέσεις μελών πανεπιστημίου.

Αυτό, λοιπόν, είναι το σχέδιό μας το οποίο ξετυλίγεται, το οποίο βρίσκει πλατιές συναινέσεις. Είναι ένα σχέδιο που ταυτόχρονα είναι και ένα στοίχημα για το μέλλον -διότι τίποτε δεν είναι στον αυτόματο- και είναι ένα σχέδιο που εμείς ολοκληρώνουμε τώρα τη θεσμική παρέμβαση και που την επόμενη τετραετία θα βάλουμε στο τραπέζι με απόλυτα επιθετικό τρόπο τα ζητήματα ποιότητας από την προσχολική ηλικία μέχρι και τα διδακτορικά. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Λοβέρδο, για τι πράγμα ζητάτε τον λόγο;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ζητώ κατά τον Κανονισμό τον λόγο για δύο λεπτά, για να αντιδράσω στην τοποθέτηση του προλαλήσαντος Υπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κατά τον Κανονισμό, δεν ζητάτε απολύτως, αλλά, εν πάση περιπτώσει, επειδή έχουμε πια αρκετά καλά, σας δίνω τρία λεπτά, αλλά να μην...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Είναι πολλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Εγώ σας δίνω τρία λεπτά, αλλά να μην προκληθεί αντίδραση και ξεφύγουμε μισή ώρα.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Είναι δεδομένο, κύριε Πρόεδρε, ότι σε αυτή τη συζήτηση που αφορά στην εμπιστοσύνη της Βουλής προς την Κυβέρνηση κάθε Υπουργός οφείλει, όπως και ο προλαλήσας έκανε, να αναφερθεί στα δικά του θέματα, πέραν των γενικότερων πολιτικών. Υπό την έννοια αυτή, ούτε προσωπικά υπάρχουν εδώ μετά από αυτή την παρέμβαση ούτε κανένα άλλο θέμα.

Όταν αντί της παρουσίασης ενός έργου, κατά την οπτική του κάθε Υπουργού, υπάρχει κομπασμός πόσο καλά πάνε όλα και επειδή αναφέρθηκε στη δευτεροβάθμια με ειδικό τρόπο, θέλω να του απευθύνω μια φράση κριτικής και μια ερώτηση. Η ερώτηση προηγείται. Πείτε μας: Αφού όλα είναι τόσο καλά και τόσες προσπάθειες έχουν γίνει, ως προς αυτή την αντικατάσταση των Λατινικών που κάνατε με την Κοινωνιολογία, τότε σκοπεύετε να καθορίσετε την εξεταστέα ύλη -δεν λέω την διδασκεία- και το βιβλιαράκι τότε σκοπεύετε να το πάρουν τα παιδιά που σε έναν χρόνο από σήμερα δίνουν εξετάσεις, αφού όλα τα έχετε κάνει τέλεια;

Η δε φράση της κριτικής μου -και ολοκλήρωσα- είναι η εξής: Παραλάβατε μια προβληματική κατάσταση -το λέμε όλοι- σε σχέση με τον προσανατολισμό των παιδιών στο λύκειο, που ήταν προσανατολισμός εξετάσεων και την αποθεώσατε. Κάνετε τα λύκεια φροντιστήρια, διότι ουδείς μαθητής και ουδεμία μαθήτρια ασχολείται με τίποτε περισσότερο παρά μόνο με τα τέσσερα μαθήματα ή πόσα μαθήματα είναι που θέλει να δώσει. Αυτό κάνατε και το κάνατε συνειδητά. Γιατί το κάνατε συνειδητά; Διότι απαλλάξατε για λόγους ψηφοθηρικούς, αφού οι εκλογές πια καταλαμβάνουν και τους δεκαεφτάρηδες, όλους εκείνους που έδιναν μεν προσοχή στα τέσσερα κύρια μαθήματα που τους ενδιέφεραν για τις εξετάσεις τους, αλλά «ασχολούνταν» -εντός εισαγωγικών η λέξη- κύριε Υπουργέ και με τα υπόλοιπα.

Εσείς διαγράψατε τα πάντα και κάνατε το λύκειο τι; Ένα μόνο τριετές φροντιστήριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά, να απαντήσετε στην ερώτηση που σας έθεσε ο κ. Λοβέρδος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Σας ευχαριστώ που μου δίνετε τον λόγο χωρίς να τον ζητήσω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Λοβέρδο, παρά την παραμονή σας στο Υπουργείο Παιδείας, δεν θυμάστε το τι παραλάβαμε. Προφανώς, το ξεχάσατε. Αυτό είναι ένα καλό χαρακτηριστικό του ανθρώπινου εγκεφάλου, γιατί ξεχνάει και τις τραγωδίες που έχει ζήσει. Μας παραδώσατε σχολεία που άρχιζαν στα χαρτιά τον Σεπτέμβριο και πραγματικά μέσα Οκτωβρίου. Αυτά τα σχολεία...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Όχι εγώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Αφήστε, κύριε Λοβέρδο, σας παρακαλώ. Δεν είναι προσωπικό το θέμα ούτε είπα και εγώ ότι τα ανοίγω εγώ τα σχολεία, αλλά ότι επί ΣΥΡΙΖΑ ανοίγουν τα σχολεία στην ώρα τους, πράγμα που δεν θα έπρεπε καν να σχολιάζουμε, πράγμα που θα έπρεπε να είναι μια κανονικότητα αυτονόητη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Να το πείτε στους προκατόχους σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Παραλάβαμε τα μισά σχολεία χωρίς άδεια οικοδομής -το ξέρετε, ελπίζω- ή πάνω σε εκτάσεις «NATURA» πανεπιστήμια. Αυτά παραλάβαμε και αυτά κανονικοποιήσαμε, επίσης, θέλω να ξέρετε. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, αναφορικά με τα Λατινικά που λέτε, κοιτάξτε, δεν τα καταργήσαμε τα Λατινικά. Δεν τα καταργήσαμε. Τα Λατινικά είναι κατ' επιλογήν μάθημα στη Γ' λυκείου. Όποιος θέλει να μελετήσει Λατινικά, πεδίο δόξης λαμπρό, γιατί υπάρχουν πολλά γνωστικά πεδία για τα οποία δεν χρειάζονται τα Λατινικά.

Όσο γι' αυτόν τον θρήνο σχετικά με το τι γίνεται στις κλασικές σπουδές, ή όποιοι έχουν αυτόν τον θρήνο δεν ξέρουν περί τίνος πρόκειται οι κλασσικές σπουδές ή όλο το θέμα των κλασσικών σπουδών το έχουν γύρω από το θέμα των Λατινικών, τα οποία επίσης δεν έχουμε καταργήσει.

Τρίτο -και τελευταίο- είναι το θέμα που θίξατε σχετικά με τη φροντιστηριοποίηση. Θα σας παρακαλούσα πάρα πολύ να προσέχετε κι εσείς, όπως και όλοι οι συνάδελφοι, να μην υπάρχει αυτή η εύκολη απάντηση σε κάτι που ενδεχομένως να μην καταλαβαίνετε. Σε όλα τα μέρη του κόσμου η Γ' λυκείου είναι μία ενδιάμεση βαθμίδα. Είναι ανάμεσα στην ολοκλήρωση των εγκύκλιων σπουδών και την αρχή του πανεπιστημίου. Ξέρετε εσείς καμιά χώρα όπου να μην είναι έτσι; Δεν την ξέρετε. Εδώ, όμως, ακριβώς για να συντηρήσετε την παραπαιδεία, ακριβώς επειδή θέλετε να υποβαθμίσετε το δημόσιο σχολείο, θέλετε να ακυρώσετε με όλον αυτόν τον θόρυβο στα μαθήματα που έχει η Γ' λυκείου, την Γ' λυκείου και, άρα, να ακυρώσετε τη Β' λυκείου, άρα να ακυρώσετε την Α' λυκείου.

Δεν θα πάμε έτσι. Θα ξανακερδίσει την αξιοπιστία του το δημόσιο σχολείο και τα παιδιά και οι οικογένειές τους θα καταλάβουν τη δική μας πρόταση για τη Γ' λυκείου. Εκτός αν έχετε άλλη πρόταση. Εμείς είμαστε ανοιχτοί να τη συζητήσουμε. Όμως, επί ενάμιση χρόνο το συζητάμε αυτό το έρημο το σύστημα και δεν μας ήρθε καμμία άλλη πρόταση.

Πάντως, εμείς είμαστε αποφασισμένοι να υπερασπιστούμε το δημόσιο σχολείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Γαβρόγλου, δεν απαντήσατε στο ερώτημα πότε θα δώσετε το βιβλίο με την εξεταστέα ύλη στην Κοινωνιολογία, αν κατάλαβα καλά. Αυτό ήταν το βασικό ερώτημα του κ. Λοβέρδου.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αυτό ήταν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Του κ. Λοβέρδου ήταν πολλά ερωτήματα μαζί. Έχετε δικίο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, αυτό ήταν το βασικό και γι' αυτό εγώ σας έδωσα και τον λόγο, χωρίς καν να μου τον ζητήσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Δεν μου είπατε «Πάρε τον λόγο να απαντήσεις μόνο σ' αυτό».

Με συγχωρείτε, λοιπόν, αλλά το ξέχασα.

Κοιτάξτε, λοιπόν. Πότε δίνουν τα παιδιά εξετάσεις; Το γνωρίζετε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Με ρωτάτε εμένα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ναι, ναι.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εγώ έχω και το παιδί μου στο λύκειο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Μα, δεν σας ρώτησα αν έχετε παιδί στο λύκειο. Ρωτώ πότε δίνουν εξετάσεις. Δίνουν τον Ιούνιο του 2020.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Είστε έναν χρόνο πριν τις εξετάσεις. Πότε θα το δώσετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Λοβέρδο, ας ακούσουμε την απάντηση του Υπουργού.

Ορίστε, κύριε Γαβρόγλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τον Ιούνιο του 2020 δίνουν τα παιδιά της Γ' λυκείου εξετάσεις, σωστά;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Σωστά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τα παιδιά, λοιπόν, οι οικογένειες, η κοινωνία μας πρέπει να αρχίσουν να συνηθίζουν ότι για τις εξετάσεις του Ιουνίου του 2020 δεν προετοιμάζεσαι από τον Ιανουάριο του 2019. Εντάξει;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Χειροκροτήστε τον, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Λοβέρδο, είπα να μην ξεφύγουμε. Πηγαίνουμε μια χαρά στον ρυθμό!

Πείτε μας πότε να κλείσω την κουβέντα αυτή!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Όχι, έχει μία λογική, γιατί δημιουργείται η εντύπωση ότι κάνουμε τσαπατσουλιές. Δεν είναι τσαπατσουλιές. Είναι μία κανονικότητα, όπως γίνεται παντού.

Εν πάση περιπτώσει, αντί να το κάνουμε εμείς, όπως συνηθώς γίνεται, στη διάρκεια του καλοκαιριού, πριν το τέλος του μήνα οπωσδήποτε θα ανακοινωθεί και η εξεταστέα ύλη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Όχι το βιβλίο. Δεν είπε «το βιβλίο». Είπε η «εξεταστέα ύλη», κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): «Η εξεταστέα ύλη», είπε. Κατάλαβα πολύ καλά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω μία ανακοίνωση προς το Σώμα.

Οι Διαρκείς Επιτροπές Κοινωνικών Υποθέσεων, Οικονομικών Υποθέσεων και Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτουν την έκθεσή τους στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Εσωτερικών και Οικονομικών: «Ρύθμιση οφειλών προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, τη Φορολογική Διοίκηση και τους ΟΤΑ Α' βαθμού, Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις Δημοσίου και λοιπές ασφαλιστικές και συνταξιοδοτικές διατάξεις, Ενίσχυση της προστασίας των εργαζομένων και άλλες διατάξεις».

Ξεκινάμε τον τρίτο κύκλο με τη συνάδελφο κ. Παναγιώτα Βράντζα.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΒΡΑΝΤΖΑ: Ευχαριστώ.

Κυρίες κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε εδώ σήμερα, επειδή η Αξιωματική Αντιπολίτευση επέλεξε για μια ακόμη φορά να στηρίξει μια επικοινωνιακή φιάσα, θεωρώντας ότι από αυτή θα αποκομίσει εκλογικά οφέλη. Η αφορμή γι' αυτό ήταν μια ομολογούμενως άστοχη, αχρείαστη και κατά τη γνώμη μου λάθος δήλωση του Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας. Όμως, η αιτία είναι η ανάγκη της συντηρητικής παράταξης να καλύψει την πολιτική της ανεπάρκεια και τα θλιβερά της πεπραγμένα που οδήγησαν στην καταστροφή της χώρας.

Βεβαίως, αυτή η Νέα Δημοκρατία δεν είναι ικανή ούτε καν γι' αυτό, για να στήσει μια επιτυχημένη φιάσα. Όπως πάντα δε, είναι εκτός κλίματος, χωρίς επαφή με την πραγματικότητα και σε μια εντελώς διαφορετική κατεύθυνση από αυτή που επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον, διότι σήμερα κανονικά έπρεπε να επικεντρώναται η συζήτηση στο νομοσχέδιο για τις εκατόν είκοσι δόσεις στα ασφαλιστικά ταμεία και στην εφορία και στα θετικά οικονομικά μέτρα που ανακοίνωσε ο Πρωθυπουργός. Δυστυχώς, χάρη στην υποτιθέμενη και υποκριτική ευθεία της Νέας Δημοκρατίας

κάνουμε εδώ αυτή τη συζήτηση και είμαι βέβαιη ότι ο ελληνικός λαός ενδιαφέρεται πολύ περισσότερο για τα πρώτα που ανέφερα, για τα θετικά οικονομικά μέτρα, πάρα για την οπερέτα που παρουσιάζετε εδώ σήμερα και χθες.

Πέρα, όμως, από την πολιτική αντιπαράθεση που δικαιολογμένα επιδιώκετε δύο εβδομάδες πριν από την κρίσιμη εκλογική αναμέτρηση των ευρωεκλογών, έχει ιδιαίτερη σημασία το πεδίο της αντιπαράθεσης, το ύψος και το επίπεδο της. Δυστυχώς, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με μια πραγματικά θλιβερή παρουσία εχθές, επέλεξε να αντιπαρεταθεί στο χαμηλότερο δυνατό επίπεδο κουτσομπολιού, τυμβωρυχίας, φτηνού πατριωτισμού και ψεύδους.

Ειλικρινά πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι μ' αυτόν τον παρωχημένο παλαιοκομματικό και χυδαίο λόγο δεν μπορεί να είστε χρήσιμοι ούτε για έναν πολίτη αυτής της χώρας. Υπήρξε ένας πρόχειρος σχεδιασμός με βασικό όπλο τη σπέκουλα περί ηθικής που βεβαίως δεν αποτελεί το προνομιακό σας πεδίο. Τα δάνεια του «ΚΗΡΥΚΑ ΧΑΛΙΩΝ», το ΚΕΕΛΠΙΝΟ, η «SIEMENS», η «NOVARTIS», οι off shore χρηματοδότες, οι εκδότες εφοπλιστές υπόδικοι που πληρώνουν τα νοίκια σας και πολλά άλλα από τα έργα και τις ημέρες σας απλώς δεν σας επιτρέπουν να ομιλείτε. Βεβαίως, όταν το κάνετε, αποκαλύπτεστε.

Δυστυχώς για σας, όμως, πέρα από την επικοινωνιακή φιάσα και παράσταση που δίνετε, είστε αναγκασμένοι να μιλήσετε και για τα ουσιαστικά ζητήματα που αφορούν τους Έλληνες πολίτες.

Οι πολίτες αυτής της χώρας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουν πολύ καλά ότι το 2010 η χώρα χρεοκόπησε και τον λογαριασμό τον πλήρωσε πολύ ακριβά ο ελληνικός λαός. Αυτό είναι κάτι που δεν μπορεί να το ξεχάσει. Επίσης, γνωρίζουν και αντιλαμβάνονται ότι είναι η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ αυτή που οδηγεί τη χώρα και την οικονομία στην ανάκαμψη. Όσο και να προσπαθείτε να αποδείξετε το αντίθετο και να κάνετε το «μαύρο» «άσπρο», η πραγματικότητα σας διαψεύδει για άλλη μια φορά.

Δεν θα αναφερθώ και εγώ –το έκαναν άλλοι συνάδελφοι– στα πεπραγμένα του τελευταίου χρόνου, στην έξοδο από την επιτροπεία τον Αύγουστο του 2018 και σε όλα όσα συνέβησαν και άλλαξαν και αλλάζουν την πορεία της χώρας και τη ζωή των πολιτών, διότι πλέον οι πολίτες τα αντιλαμβάνονται στην καθημερινότητά τους. Είτε σας αρέσει, είτε όχι, η χώρα βγήκε από τα μνημόνια που εσείς τη βάλατε. Ο κατώτερος μισθός αυξήθηκε, ο υποκατώτατος καταργήθηκε, οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας επέστρεψαν, η χώρα δανειζεται με τα χαμηλότερα επιτόκια της τελευταίας εικοσαετίας. Όλοι οι πολίτες έχουν πρόσβαση στο δημόσιο σύστημα υγείας. Οι δαπάνες για την κοινωνική πολιτική, τη στήριξη των αδύναμων, της οικογένειας, του παιδιού και των αναπήρων –για τους οποίους θεωρητικώς μόνο κόπτεστε– πολλαπλασιάστηκαν. Κι έχετε το θράσος να παρουσιάζετε εδώ και να κουνάτε το δάχτυλο, κατά βάση όχι σε μας, στην Κυβέρνηση, αλλά στην ελληνική κοινωνία.

Όμως, πέρα από αναιδείς, είστε και αφελείς. Προκαλέσατε αυτή τη συζήτηση τη χρονική στιγμή που γνωρίζετε ότι η Κυβέρνηση, έχοντας τον δημοσιονομικό χώρο μπορεί να ανακοινώσει –και ανακοίνωσε– μια σειρά θετικών οικονομικών μέτρων και σημειωτικών ελαφρύνσεων. Αυτό, πραγματικά, θμιμίζει τη γίδα που ξύνεται στην γκλίτσα του τσοπάνη. Τώρα, θα πρέπει να τοποθετηθείτε και γι' αυτά τα μέτρα, όπως και για τις δηλώσεις του φίλου σας, του κ. Βέμπερ. Βεβαίως, θα πρέπει να κληθείτε να ψηφίσετε ή να καταψηφίσετε τα μέτρα από την επόμενη εβδομάδα. Έχει πραγματικά ενδιαφέρον η στάση σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χρειάζεται να επαναλάβουμε τα ίδια. Έχουν επαναληφθεί πολλές φορές στην Αίθουσα. Οφείλουμε, όμως, να είμαστε ειλικρινείς. Προφανώς τίθεται θέμα μομφής και αυτή αφορά στην καταστροφή που συντελέστηκε στη χώρα τις τελευταίες δεκαετίες. Αφορά στα θαλασσοδάνεια των κομμάτων και των πολιτικών. Αφορά στο πάρτι στην υγεία, στο πελατειακό κράτος, την Αγροτική Τράπεζα, το «ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ», τη ΛΑΡΚΟ, τις Αστικές Συγκοινωνίες της Θεσσαλονίκης και πολλά άλλα από τη λίστα της ντροπής και της καταστροφής που δημιουργήσατε.

Τίθεται και θέμα ψήφου εμπιστοσύνης, η οποία αφορά στην

οικονομική εξυγίανση της χώρας, στη διαφάνεια, στο δημόσιο σύστημα υγείας, στο δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα, στα εργασιακά, στη δίκαιη ανάπτυξη και, προφανώς, στην Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία αγωνίζεται και υπηρετεί αυτούς τους στόχους. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υποπτεύομαι -βασίμως νομίζω- ότι αύριο το βράδυ όλα θα πάνε καλά. Η κυβερνητική πλειοψηφία θα αποδειχθεί συμπαγής και όλοι μαζί θα πανηγυρίζετε ότι έχετε καταγάγει μία λαμπρή νίκη, μία νίκη όμως, η οποία θα είναι μία πύρρειος νίκη και ακόμα περισσότερο μία ξεκάθαρη ήττα στην κοινωνία.

Κάποιοι κακεντρεχείς -διότι πάντοτε υπάρχουν- μπορεί να πουν ότι η κυβερνητική πλειοψηφία αποφάσισε να καλύψει τα ψέματα του Πρωθυπουργού και κακόπιστα θα προσθέσουν ότι ο Πρωθυπουργός είχε πει και λέει ψέματα σε όποιον μιλάει ελληνικά. Κάποιοι άλλοι εξίσου κακεντρεχείς θα αναφερθούν στην κυβερνητική αποτυχία, θα το τολμήσουν και αυτό και θα μιλήσουν για την αντίληψη του Υπουργείου Παιδείας το οποίο θέλει να μας γυρίσει στη δεκαετία του '80. Αυτό είναι το όραμα του. Θα μιλήσουν για το «δόγμα Τόσκα», το να κάνετε ότι κοιμάστε. Θα μιλήσουν για τη διαχείριση, όχι μόνο την ουσιαστική, αλλά και την επικοινωνιακή, την τραγική επικοινωνιακή και προκλητική επικοινωνιακή διαχείριση με το Μάτι και τη Μάνδρα. Θα μιλήσουν για τα 100 δισεκατομμύρια ευρώ ή, αν θέλετε, τα 86 δισεκατομμύρια ευρώ καθ' ομολογίαν Βουλευτού σας, που μας φόρτωσε στην πλάτη ο κ. Βαρουφάκης με τη διαπραγμάτευση τους. Θα μιλήσουν για τη διαπιστωμένη από τους αριθμούς διεύρυνση του χάσματος της Ελλάδας με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες τα τέσσερα χρόνια που κυβερνάει ο ΣΥΡΙΖΑ. Θα μιλήσουν για το ότι η Ελλάδα έχει πάρει δυστυχώς το πρωτάθλημα της αύξησης των φόρων από 2015 ίσα με το 2018 σε όλες τις 40 χώρες του ΟΟΣΑ. Και θα μιλήσουν, βεβαίως, για το ότι η χώρα μας είναι το 2018 τελευταία χώρα στην Ευρώπη στις επενδύσεις. Και μάλιστα την ώρα που ο Πρωθυπουργός πανηγυρίζει για την υποτιθέμενη έξοδο από τα μνημόνια και για μία νέα εποχή άνθησης θα διαπιστώνει κανείς ότι το 2018 είχαμε τρία δισεκατομμύρια επενδύσεις λιγότερες σε σχέση με το 2017 και το 2017 τρεις φορές λιγότερες επενδύσεις σε σχέση με το 2007.

Τώρα η Κυβέρνηση πανηγυρίζει -έχει μία ροπή στα πανηγύρια, το ξέρουμε- για τρία από τα τριάντα τρία μέτρα τα οποία πήρε όλα αυτά τα χρόνια που κυβερνά και θέλει να της πούμε ευχαριστώ και μαζί να της πει ευχαριστώ ο εργαζόμενος, ο συνταξιούχος που έχει δει μία σειρά από βαθιά αντικοινωνικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων σε αυτά τα μέτρα της πλήρους κατάργησης του ΕΚΑΣ, του πετσοκόμματος των επικουρικών συντάξεων και της μείωσης των νέων συντάξεων μέχρι και 38% από το «νόμο Κατρούγκαλου».

Αλλά εν πάση περιπτώσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να αλλάξω τόνο, όλα αυτά τα περίμενα διότι γνωρίζω και τη δημιουργία της Κυβέρνησης και το δογματισμό και την ανεπάρκεια, αλλά γνωρίζω φυσικά και την πειθαρχία της κυβερνητικής πλειοψηφίας: Έχει αποδείξει όλα αυτά τα τέσσερα χρόνια ότι οτιδήποτε και να φέρει η Κυβέρνηση και το μαύρο και το άσπρο, τα στηρίζει. Είναι πρόβλημά σας. Ωστόσο υπάρχουν κάποια θέματα που εκπλήσσουν -εμένα τουλάχιστον, σε κάποιο βαθμό με εκπλήσσουν- και έχουν να κάνουν με το πολιτικό ήθος της Κυβέρνησης και ιδιαίτερα της ομάδας Μαξίμου. Δεν μιλώ με αλαζονεία. Δεν θέλω να ισχυριστώ ότι εμείς της αντιπολίτευσης έχουμε υπάρξει διαχρονικά.

Αλλά, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, το πολιτικό ήθος ήταν το καμάρι σας θα τα αλλάζατε όλα και θα δημιουργούσατε ένα ιδεατό περιβάλλον στην πολιτική. Ε, λοιπόν, πείτε μου αν σας αδικεί. Η ομάδα του Μαξίμου φρόντισε ήδη, πριν από τις εκλογές να προχωρήσει με την γάτα των Ιμαλαίων και αμέσως μετά με τον Καλογρίτσα και τα βοσκοτόπια του, με τον Μαρινάκη που, αφού κατά δήλωσή του είπε ότι ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ, μπαινόβγαίνει στο Μαξίμο μέχρι που τα «πάσατε» και μετά του σούρνετε τα εξ αμάξης, με τους Πετσίτηδες και το σκάνδαλο ΔΕΠΑ-Λαυρεντιάδη,

με τα καζίνο που είναι η μόνη περίπτωση που η Κυβέρνηση σας είχε κάνει μείωση άμεσου φόρου, με τις πολυεθνικές του φαρμάκου που πρόσφατα περάσατε ρύθμιση ενισχύοντάς τις και διευκολύνοντας τους να πάρουν και καλύτερες τιμές σε πανευρωπαϊκό επίπεδο και με τον κ. Κόκκαλη που κατεβαίνει υποψήφιος στο ευρωψηφοδέλτιο σας, ενώ κατά τα λοιπά μιλάτε για τον πόλεμο εναντίον της διαπλοκής. Διερωτώμαι που είμαι ανακριβής σε όλα αυτά, διότι μιλάω με γεγονότα.

Και φτάνουμε στα τωρινά, στα πιο επίκαιρα θέματα. Δεν θα επαναλάβω όσα έχουν ειπωθεί. Θέλω, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, να σας κάνω δύο ερωτήματα και θέλω, σας παρακαλώ, αν δεν θέλετε να απαντήσετε δημόσια, όταν θα πανηγυρίζετε αύριο το βράδυ, να τα απαντήσει στη συνειδήσή σας.

Πρώτο ερώτημα: Αν δεν κάλυπτε ο κ. Τσίπρας τον κ. Πολάκη -και χθες με την τοποθέτηση του από δω τα έκανε ακόμα χειρότερα, διότι για το Στέλιο Κυμπουρόπουλο είπε ότι τον περιφρόνουμε ως γλάστρα, ότι είναι δηλαδή μειωμένης νοημοσύνης και τον κάνουμε ότι θέλουμε-, αν δεν επιβράβευε ο κ. Τσίπρας τον κ. Πολάκη, θα ήταν καλύτερα ή χειρότερα τα πράγματα; Δηλαδή, θέλω να πω, αν δεν τον κάλυπτε, θα ήταν χειρότερα τα πράγματα για τη δημοκρατία μας; Θα ήταν χειρότερα τα πράγματα για την ανθρωπιά μας; Θα ήταν χειρότερα τα πράγματα για σας τους ίδιους; Απαντήστε. Και κυρίως, εσείς που λέτε ότι είστε ευαίσθητοι, απαντήστε στους εαυτούς σας, στη συνειδήσή σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και το δεύτερο ερώτημα: Ήταν υποχρεωμένος, για να ξεκουρασθεί ο κ. Τσίπρας, μετά το Μάτι να πάει κρυπτόμενος να κάνει διακοπές σε ένα κότερο; Ήταν η μόνη επιλογή που είχε; Εγώ δεν ενοχοποιώ τα κότερα, παρ' ότι δεν έχω πιά ποτέ να κάνω διακοπές στα κότερα, αλλά δεν το ενοχοποιώ! Λέω όμως ότι ενώ ο ίδιος είχε μιλήσει, ο ίδιος -όχι εμείς- για τα κότερα και αυτούς που πηγαίνουν στα κότερα και ο ίδιος μιλούσε και μιλάει για τις ελίτ, θεωρήσε ότι ο καλύτερος τρόπος να κάνει διακοπές, ήταν να κάνει διακοπές στα κότερα των ελίτ και μάλιστα την ώρα που και σήμερα ακόμα λέτε ότι είστε εναντίον των ελίτ, ότι είστε κυβέρνηση των πολλών.

Ε, με συγχωρείτε. Δεν είστε κυβέρνηση των πολλών, είστε κυβέρνηση που εξαπατά τους πολλούς και έχει μία απίστευτη υποκρισία. Και ακόμα περισσότερο, είστε μία κυβέρνηση που περιφρονεί τους πολλούς και πιο πολύ ακόμα τους ίδιους της τους ψηφοφόρους. Σε αυτούς είστε εκτεθειμένοι, σε αυτούς γιατί είχατε πιστέψει, αυτά τα οποία λέγατε. Η Κυβέρνηση αυτή είναι μία κυβέρνηση που έχει αποκτήσει καθεστωτική νοοτροπία και μάλιστα μέσα σε τέσσερα χρόνια.

Η πρόταση μομφής, λοιπόν -και κλείνω- κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, για μένα βασικά είναι μία πρόσκληση για ένα νέο αξιακό πολιτικό πλαίσιο στη χώρα. Και δεν απευθύνεται η πρόσκληση αυτή μόνο στους δεξιούς και τους κεντρώους, απευθύνεται και στους αριστερούς συμπολίτες μας, οι οποίοι είναι απογοητευμένοι από μία κυβέρνηση, η οποία έχει πάθει πολιτική μετάλλαξη σε όλα τα επίπεδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Χατζηδάκη, ολοκληρώσατε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Και είναι η πρόταση μομφής που είχαμε καταθέσει στον κ. Πολάκη μία πρόσκληση για ένα νέο ξεκίνημα μακριά από το πολιτικό θέατρο, μακριά από τον κυνισμό, μακριά από την περιφρόνηση των αξιών των Ελλήνων και της νοημοσύνης των Ελλήνων.

Είναι ένα κάλεσμα να γίνει η Ελλάδα μία κανονική ευρωπαϊκή χώρα. Και αυτή η πορεία θα ξεκινήσει -μην έχετε καμμία αμφιβολία- στις 26 Μαΐου, διότι οι Έλληνες πολίτες έχουν τσαντιστεί απ' αυτήν σας την προκλητική και αλαζονική στάση και λένε: Φθάνει πια, αξίζουμε μία καλύτερη Ελλάδα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο συνάδελφος κ. Απόστολος Καραναστάσης έχει τον λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΡΑΝΑΣΤΑΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω από την τοποθέτηση του κ. Χατζηδάκη, αν και δεν το κάνω συχνά αυτό, ο οποίος ανέφερε ότι κάποια θέματα τον εκπλήσσουν όσον αφορά τη λειτουργία

της Κυβέρνησης.

Αυτό με πάει αμέσως στο 2018, στην Αίθουσα της Γερουσίας, όπου μας εξέπληξε όλους ο κ. Χατζηδάκης στο θέμα της μη μείωσης των συντάξεων για το 2019, όταν τότε έγινε η επίθεση στον κ. Μοσκοβισί αναφορικά με την παρέμβαση στα εσωτερικά αυτής της χώρας και για το ότι δεν είχε ενημερωθεί η Νέα Δημοκρατία, έτσι ώστε να προσαρμόσει το πρόγραμμα της όσον αφορά τη μη μείωση των συντάξεων για το 2019. Νομίζω ότι πρέπει να ενθυμούμαστε με ποιον τρόπο κάνουμε πολιτική, όταν τον Επίτροπο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής τον λοιδορήσατε, τον μαλώσατε, γιατί έκανε μία πρόταση, η οποία προερχόταν από μία επιστημονική τεκμηρίωση, ότι δηλαδή η οικονομία της χώρας πήγαινε πάρα πολύ καλά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση έρχεται λίγες ημέρες πριν από τις κρίσιμες για τη χώρα και την Ευρώπη ευρωεκλογές και λίγους μήνες πριν από τις εθνικές εκλογές, που θα γίνουν μάλιστα στο τέλος του συνταγματικού χρόνου της θητείας της, πράγμα ιδιαίτερα σπάνιο στα πολιτικά χρονικά της Ελλάδας. Μας δίδεται έτσι η ευκαιρία να συζητήσουμε μπροστά στον λαό εφ' όλης της ύλης, να αποκαλύψουμε σε όσους δεν γνωρίζουν ή ξεχάσαν τι παραλάβαμε το 2015, να εξηγήσουμε τις επιλογές μας την τετραετία που μεσολάβησε από τότε μέχρι σήμερα, να επισημάνουμε όσα πετύχαμε και να αναλύσουμε τον σχεδιασμό μας για το μέλλον.

Ο κ. Μητσοτάκης και η Νέα Δημοκρατία δεν θα μπορούσαν να μας κάνουν καλύτερο δώρο στη συγκεκριμένη χρονική συγκυρία. Δεν φημίζονται, άλλωστε, και για την ευστοχία των χειρισμών και των προβλέψεών τους. Πραγματικά αυτήν τη στιγμή δεν μπορώ να θυμηθώ ούτε μία πρόβλεψή τους, που να έχουν πέσει μέσα.

Θυμίζω ότι εγκατέλειψαν το 2015 τη διακυβέρνηση της χώρας, χωρίς να τακτοποιήσουν τις δεσμεύσεις που οι ίδιοι είχαν αναλάβει και χωρίς να κλείσουν το μνημόνιο που οι ίδιοι είχαν υπογράψει. Εγκατέλειψαν τη διακυβέρνηση της χώρας προ της διαφανόμενης συντριπτικής ήττας στις επερχόμενες εκλογές, προσβλέποντας σε μια γρήγορη επάνοδο τους στην εξουσία μετά από μία σύντομη αριστερή παρένθεση.

Η παρένθεση αυτή άνοιξε, αλλάξαμε σελίδα, βγάλαμε τη χώρα από τα μνημόνια και προχωρούμε σταθερά και με σχέδιο στην επόμενη μέρα για την κοινωνία και τη χώρα. Και η παρένθεση, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΚΙΝΑΛ, καλά κρατεί και θα συνεχίσει με την ψήφο του λαού τον Οκτώβρη να κρατεί για αρκετά χρόνια ακόμη.

Πριν από τέσσερα χρόνια παραλάβαμε μια ρημαγμένη χώρα υπό την επικυριαρχία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και του διευθυντηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με ανεργία κοντά στο 30%, με συντάξεις και μισθούς μειωμένους στα όρια της φτώχειας, με ένα μεγάλο μέρος της νεολαίας μας στο εξωτερικό, επιστήμονες ιδιαίτερα, με το δημόσιο σύστημα υγείας διαλυμένο, με το ΑΕΠ καταποντισμένο, με μια κοινωνία σε βαθιά ανθρωπιστική κρίση, αλλά και κρίση θεσμών και αξιών, με τους Έλληνες σε απόγνωση. Και αυτά αποτελούν μικρό μόνο μέρος της δυστυχίας που παραλάβαμε.

Για να περάσω δε για λίγο στον τομέα των υποδομών και μεταφορών, που είναι σημαντικός, σημειώνω ότι αυτός ο χώρος, ο οποίος δεν είναι ιδιαίτερα αρεστός προς τη Νέα Δημοκρατία, για δεκαετίες αποτέλεσε την ατμομηχανή της εθνικής οικονομίας και ταύτισε την εξέλιξή του με την αναπτυξιακή πορεία της χώρας. Είναι ο πρώτος τομέας που δοκιμάστηκε από την κρίση και είναι αυτός που πλήρωσε το βαρύτερο τίμημα.

Κατά την εξαετία από το 2009 μέχρι το 2014, η παραγωγή ιδιωτικών έργων κατέρρευσε σχεδόν ολοκληρωτικά. Παράλληλα, στον χώρο των δημοσίων έργων οι μικρές επιχειρήσεις, που δραστηριοποιούνται κυρίως σε τοπικό και όχι εθνικό επίπεδο, δεν μπόρεσαν να συντηρηθούν, αφού τα τοπικά έργα συρρικνώθηκαν σημαντικά, η στήριξη από τις τράπεζες σταμάτησε και οι υποχρεώσεις πάσης φύσεως έγιναν εξουθενωτικές. Έτσι, ένα μεγάλο μέρος απ' αυτές οδηγήθηκαν σε κλείσιμο, ενώ οι υπόλοιπες φτωχοποιήθηκαν.

Τα μεγάλα έργα ήταν βαλτωμένα ή είχαν εγκαταλειφθεί. Το ξέρουμε. Αυτή ήταν η κατάσταση που μας κληροδότησαν το 2015

οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΚΙΝΑΛ, που σήμερα μας κουνούν και το δάχτυλο. Ανασκουμπωθήκαμε, δουλέψαμε με πρόγραμμα, βάλαμε στόχους, συνεργαστήκαμε με την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα αποτελέσματα μιλούν από μόνα τους. Ολοκληρώσαμε ή συνεχίζουμε την πορεία ολοκλήρωσης των μεγάλων έργων, που τα βρήκαμε «παγωμένα» και τα αναστήσαμε, όπως είναι οι πέντε οδικοί άξονες και ο σιδηροδρομικός ταχυτήτων. Την Τετάρτη θα κινηθεί επίσημα η σιδηροδρομική γραμμή υψηλών ταχυτήτων από την Αθήνα στη Θεσσαλονίκη. Είναι έτοιμη. Επίσης, είναι το μετρό της Θεσσαλονίκης που προχωρά, οι νέες γραμμές του μετρό, οι εμπορευματοικοί σταθμοί, όλοι οι οδικοί άξονες, η Ιονία Κόρινθος - Πάτρα, τα Τέμπη. Τις προηγούμενες ημέρες κυρώσαμε τη σύμβαση για το Καστέλι, που είναι στον ΒΟΑΚ. Είναι, ακόμα, η υλοποίηση για το 2019 όσον αφορά τα αντιπλημμυρικά και τις πυρκαγιές, που προέρχονται από καταστροφές, που οφείλονται εν πολλοίς σε κακή διοίκηση των προηγούμενων ετών και δεκαετιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν τον Μάιο του 2015 έλεγε κάποιος από εμάς ότι θα έχουμε βγει τον Δεκέμβριο του 2018 από τα μνημόνια και η χώρα μας θα επέστρεφε στην κανονικότητα, αποκτώντας φωνή στα παγκόσμια φόρα και σεβασμό από τη διεθνή κοινότητα, θα δεχόταν λοιδορίες, λάσπη, χλευασμό από την Αντιπολίτευση και τα φιλικά της μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Εμείς, όμως, δεν φοβηθήκαμε μπροστά στον γόρδιο δεσμό, που φάνηκε ότι δεν μπορούσαμε τότε να τον κόψουμε. Αντιστρέφοντας την ιστορία, αποφασίσαμε να τον λύσουμε και το καταφέραμε. Ακολουθώντας με συνέπεια τον σχεδιασμό που καθορίσαμε εξαρχής, καταφέραμε να βγάλουμε τη χώρα από το βάρος και το όνειδος των μνημονίων, όσο και εάν εσείς, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΚΙΝΑΛ, εξακολουθείτε μόνοι σε ολόκληρη την Ευρώπη να το αμφισβητείτε.

Πριν ακόμα φθάσουμε στην έξοδο από το μνημόνιο, αλλά κυρίως μετά, πετύχαμε μείωση ανεργίας κατά δέκα ποσοστιαίες μονάδες, μείωση στα ασφαλιστικά στις ασφαλιστικές εισφορές των ελευθέρων επαγγελματιών και αυτοαπασχολούμενων και αγροτών, επιδότηση ασφαλιστικών εισφορών για νέους κάτω από είκοσι τεσσάρων χρόνων και μία σειρά δράσεων στήριξης της κοινωνίας και επαναφοράς της χώρας στον δρόμο της ανάπτυξης. Με τα μέτρα που εξήγγειλε ο Πρωθυπουργός σηματοδοτούμε την πολιτική μας για την επόμενη τετραετία και την οριστική έξοδο της χώρας μας από την κρίση. Και αυτά είναι μόλις μερικά μέτρα, για να οικοδομήσουμε ένα κοινωνικό κράτος για πρώτη φορά.

Τέλος, είναι σίγουρο ότι δώσαμε στη χώρα μας διεθνή οντότητα και αποτελούμε ήδη σημαντικό παράγοντα στη νοτιοανατολική Μεσόγειο και την Ευρωπαϊκή Ένωση με παγκόσμια αναγνώριση του σημαντικού ρόλου μας στην περιοχή. Άλλωστε, η απλή παράθεση, το τι παραλάβαμε το 2015 και το τι εξασφαλίσαμε σήμερα για τον ελληνικό λαό, είναι αποστομωτική για τους επικριτές της Κυβέρνησης. Μου είναι, συνεπώς, ακατανόητη η επιλογή της Νέας Δημοκρατίας να προκαλέσει αυτήν τη συζήτηση. Τους θυμίζω ότι ο λαός σ' αυτήν την περίπτωση λέει «λαγός τη φτέρη έσειε, κακό της κεφαλής του».

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα μία μαθητρίδες και μαθητές και πέντε συνοδοί εκπαιδευτικοί από 1^ο Δημοτικό Σχολείο Ηγουμενίστας και το Δημοτικό Σχολείο Μαργαριτίου Θεσπρωτίας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αντιλαμβάνομαι ότι επειδή αναφέρθηκε στο όνομά σας, κύριε Χατζηδάκη, προφανώς θέλετε τον λόγο επί προσωπικού.

Θα σας δώσω τον λόγο για ένα λεπτό. Δεν σας βάζω χρόνο, γιατί είστε πειθαρχημένοι.

Ο κ. Χατζηδάκης έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Θα είμαι πολύ σύντομος.

Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Καραναστάσης, επαναλαμβάνοντας το ψεύδος που και χθες ανέφερε ο κ. Τσίπρας, υπονόησε ότι εγώ, δήθεν, ήμουν υπέρ της μείωσης των συντάξεων. Πέραν του ότι βεβαίως οποιοσδήποτε Βουλευτής οποιοδήποτε κόμματος που έχει μυαλό στο κεφάλι του, δεν θα μπορούσε να ισχυριστεί κάτι τέτοιο, δηλαδή ξεφεύγει της κοινής λογικής, έχω εδώ τα Πρακτικά, για να λήξει το θέμα. Διαβάζω, λοιπόν, από τα Πρακτικά. Λέω στον Μοσκοβισί: «Δεν υπάρχει ούτε ένας Έλληνας πολίτης που να θέλει να περικοπούν οι συντάξεις.». Και προσθέτω: «Αν, κύριε Επίτροπε, μας πείτε ότι η συμφωνία αυτή για τις συντάξεις θα ακυρωθεί, καλοδεχούμενο.». Ε, ας βγάλουν τα συμπεράσματά τους οι Έλληνες πολίτες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ούτως ή άλλως, κι άλλες δύο φορές απαντήσατε από τα Πρακτικά, κύριε Αντιπρόεδρε.

Προχωρούμε. Είπαμε ότι ο κ. Παπαθεοδώρου έχει ζητήσει συγγνώμη. Θα έρθει, όμως. Είναι καθοδόν. Για να μη χάνουμε χρόνο, θα δώσω τον λόγο στο συνάδελφο κ. Γιώργο Ψυχογιό. Ας είναι δύο εκ του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν φταίνε οι συνάδελφοι. Τον λόγο θα πάρει μετά η Υπουργός κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου.

Επειδή βλέπω κάποιες «απουσίες», παρακαλώ, οι γραμματείς των Κοινοβουλευτικών Ομάδων να ειδοποιήσουν όσους δεν είναι στην Αίθουσα, γιατί κάποιος είναι, δηλαδή τους κ.κ. επόμενους συναδέλφους ομιλητές Κικίλια, Σκουρλέτη, Σαχινίδη, Μπακογιάννη, Λαμπρούλη, Μεγαλομύστακα, Ψαριανό. Με αυτούς κλείνει και ο γ' κύκλος των ομιλητών.

Ορίστε, κύριε Ψυχογιέ, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω τη σημερινή τοποθέτηση από τη συμπλήρωση εβδομήντα τεσσάρων χρόνων από την μεγάλη αντιφασιστική νίκη και το σύνθημα «Ποτέ πια πόλεμος, ποτέ πια φασισμός» που ακολούθησε τη συντριβή του χιτλεροφασισμού και που παραμένει και σήμερα εξαιρετικά επίκαιρο. Μου δίνεται και η ευκαιρία μέσα από αυτήν την αναφορά να σχολιάσω και κάποιες λογικές, αλλά και πολιτικές ακροβασίες και αυθαιρεσίες συναδέλφων, κυρίως της Νέας Δημοκρατίας και του ΚΙΝΑΛ, σε ό,τι έχει να κάνει με τον ΣΥΡΙΖΑ, την ακροδεξιά και όλα αυτά.

Κοιτάξτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να είμαστε και λίγο προσεκτικοί σε αυτή την Αίθουσα, διότι οι Βουλευτές, οι Υπουργοί και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ έχουν δώσει μεγάλες μάχες απέναντι στην ακροδεξιά και τον φασισμό. Επίσης, παρευρίσκονται στη δική της Χρυσής Αυγής, που δεν έχετε περάσει ούτε απ' έξω να δείτε τι γίνεται. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης έκανε κινήσεις για την επιτάχυνση της δίκης μέσα από την αποκλειστική απασχόληση των δικαστών και τη διενέργεια της ακροαματικής διαδικασίας στο εφετείο. Και βέβαια, μέσα από όλες τις δικές μας δράσεις στο αντιφασιστικό κίνημα στην κοινωνία, εκτός Βουλής, στην αλληλεγγύη για τους πρόσφυγες, στις κοινωνικές ανισότητες, προσπαθούμε να μειώσουμε και καλλιεργούν το τέρας που εσείς, κυρίως, με τη ρητορική σας και τις πολιτικές σας ενισχύετε και εκτρέφετε.

Πέραν τούτου, είναι γεγονός ότι δεν ικανοποιεί κανέναν σε αυτήν την Αίθουσα ο κιτρινισμός και η σκανδαλολογία. Όμως πάλι, κυρίες και κύριοι κυρίες του ΚΙΝΑΛ, πώς μπορούμε να εξισώνουμε μια ομιλία του Πρωθυπουργού, που αναφέρθηκε σε ένα συγκεκριμένο σχέδιο εξόδου αυτή τη στιγμή από την κρίση, με συγκεκριμένες παρεμβάσεις και πολιτικές, με μια ομιλία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που επικεντρώθηκε κυρίως σε παραπολιτικά σχόλια;

Προφανώς είναι οι ίδιες, ίσες αποστάσεις που τηρείτε και σε πολιτικό επίπεδο απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ και τη Νέα Δημοκρατία, σε αντίθεση με τον Σάντσεζ, με τον Κόστα και με τον Κόρμπιν που έχουν πάρει θέση και έχουν δικαιωθεί στην Ευρώπη.

Θέλω να πω κάτι, όμως, και για την υπόλοιπη Αριστερά. Ο ΣΥΡΙΖΑ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή τη στιγμή δίνει μια

πολύ μεγάλη μάχη για το κοινωνικό κράτος, για τα δικαιώματα, για τους πιο αδύναμους. Και πρέπει, ενδεχομένως, κάποιος να μην θεωρούν ότι είναι η Αριστερά των ονείρων μας -που μπορεί και να μην είναι-, όμως αυτό που δείχνει ο δρόμος είναι ότι έχουμε πολύ μεγάλα περιθώρια για να το καταφέρουμε.

Πρέπει να δούμε και τι έχουμε απέναντί μας. Απέναντί μας έχουμε το εξής: Έχουμε ένα μνημόνιο, χωρίς μνημόνιο από τη Νέα Δημοκρατία. Έχουμε το ένα προςέντε, αντί του ένα προς ένα για τις προσλήψεις στο δημόσιο. Έχουμε την παραχώρηση σε ιδιώτες όλων των υπηρεσιών που αυτήν τη στιγμή ο ΣΥΡΙΖΑ έχει επαναφέρει στους δήμους και τα Υπουργεία. Έχουμε το οκτάωρο, το οποίο είναι ξεπερασμένο για τη Νέα Δημοκρατία, η οποία θέλει να κάνει κανόνα τις ελαστικές σχέσεις εργασίας, που τις έχουμε μειώσει, όχι εξαλείψει ακόμα. Θέλει να κάνει τον κατώτατο μισθό κυμαινόμενο -άκουσον, άκουσον- με δείκτες οι οποίοι θα έχουν να κάνουν με το ΑΕΠ και ανά περιφέρεια. Και βέβαια, με ένα ασφαλιστικό σύστημα Πινοσέτ, στο οποίο η ιδιωτική ασφάλιση θα είναι αυτή η οποία θα προελαύνει. Όποιος μπορεί θα επιβιώνει, όποιος δεν μπορεί, στον Καιάδα.

Αυτά συζητήσατε στο Κέντρο Φιλελεύθερων Μελετών και αυτό είναι το πρόγραμμά μας.

Για να δούμε, λοιπόν, σε τι προσπαθείτε να μας χτυπήσετε τώρα. Προσπαθείτε να μας χτυπήσετε στη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση στο 13%; Στη μείωση του συντελεστή των τροφίμων στο 13%, από 24%; Στη μείωση του ΦΠΑ στο ρεύμα και στο φυσικό αέριο, που καλύπτει όλα τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις, στο 6%; Στην παροχή δέκατης τρίτης σύνταξης κλιμακωτά σε όλους τους συνταξιούχους; Ή θέλετε να χτυπήσετε τα μέτρα για το 2020; Την κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης, που μας έπληττε όλους, ελεύθερους επαγγελματίες, εργαζόμενους, μικρομεσαίους, έως 20.000 ευρώ και τη μείωση για τα ανώτερα εισοδήματα; Μήπως, επίσης, ενοχλείστε από την επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών και νέων εργαζομένων, όπου με την αύξηση του κατώτατου μισθού και την κατάργηση του υποκατώτατου, θα έρθουν να ισοροπήσουν τόσο στην ενίσχυση των εργαζομένων, όσο και στην υποστήριξη της μικρομεσαίας επιχείρησης; Τις φορολογικές μειώσεις κατοίκων νησιών; Την έκπτωση του 10% στο φορολογητέο εισόδημα το συνεταιρισμένων αγροτών; Την περαιτέρω μείωση του κόστους πετρελαίου θέρμανσης σε ορεινές περιοχές;

Με την πρόταση μομφής προσπαθήσατε να κουνήσετε το δάχτυλο στο ΣΥΡΙΖΑ σε τι ακριβώς; Στην κοινωνική πολιτική που ασκούμε; Στην πολιτική δικαιωμάτων που έχουμε φέρει από το 2015 και μετά; Προσπαθείτε να χτυπήσετε σε τι ακριβώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Στις θετικές ρυθμίσεις που έχουμε φέρει για τους ΑΜΕΑ; Στο 15% των νέων θέσεων που προκηρύσσονται στο δημόσιο να είναι αποκλειστικά για ΑΜΕΑ, δηλαδή επιπλέον του 5% που ήδη υπήρχε; Στο να διατηρεί το επίδομα του ο ανάπηρος, που διορίζεται για κατάρτιση ή απασχόληση ορισμένου χρόνου, που προφανώς αποδοκνύει μια διαφορετική αντίληψη; Διότι το επίδομα έχει να κάνει με την κάλυψη των βασικών αναγκών του ανάπηρου, δεν έχει να κάνει με το μισθό του. Μήπως στο να εξαιρείτε το επίδομα αναπηρίας από τα εισοδήματα του; Στο να πριμοδοτείται το παιδί με αναπηρία σε όλα τα επιδόματα, που παρέχει το κράτος για τα παιδιά και τις οικογένειές τους; Ή μήπως στην ενίσχυση της ειδικής αγωγής με αυτά που είπατε προ ολίγου ο Υπουργός Παιδείας και την παράλληλη στήριξη που πα-
ρέχουμε για τα παιδιά τα οποία είναι με ειδικές ανάγκες;

Βέβαια, υπάρχουν ακόμα ζητήματα. Η λειτουργία των ΚΕΠΑ έχει πολύ βελτιωθεί, εξορθολογιστεί. Όμως ακόμα έχουμε δρόμο. Σε κάθε περίπτωση, όμως και αυτά έχουν αντιμετωπιστεί.

Για αυτά, λοιπόν, όλα τα μέτρα; Για εμάς αυτά τα μέτρα δεν είναι ελεημοσύνη, κυρίες κύριοι συνάδελφοι, ούτε δώρα, ούτε ευτελή επιδόματα. Είναι μόνιμα μέτρα, είναι αναγκαίες δικλίδες προστασίας, είναι τα κλειδιά για να δοθούν ίσες ευκαιρίες, ίσοι όροι για όλους ανθρώπους αυτής της χώρας, για να φτάσουμε κοντά στην έννοια της κοινωνικής δικαιοσύνης. Το ίδιο το Σύνταγμά μας, άλλωστε, προβλέπει τη λήψη θετικών μέτρων, θετικών διακρίσεων για να το πούμε με νομική ακρίβεια, για να επιτευχθεί η έννοια της ισότητας. Αλλά στη δική σας ελιπίστικη αντίληψη αυτά είναι φιλά γράμματα.

Και συνεχίζω το ερώτημά μου: Σε τι ακριβώς θέλετε να μας χτυπήσετε με όλον αυτόν τον θόρυβο που δημιουργείτε; Στο ότι όλοι οι πολίτες αυτής της χώρας, δύομιση εκατομμύρια ανασφάλιστοι, είχαν πρόσβαση στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, όταν εσείς τους είχατε πετάξει στο περιθώριο; Στις προσλήψεις στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, που αναβαθμίζει τις υπηρεσίες τους; Σε τι; Στα πλεονάσματα που έχουν τα νοσοκομεία τώρα και που τα πήραμε χρεοκοπημένα; Σε τι; Στους εργολάβους που ευνοούσατε και τους είχατε βάλει παντού, και που εκμεταλλεύονταν τους εργαζόμενους και υπερχρέωναν τα νοσοκομεία; Σε τι ακριβώς από όλα αυτά; Στα μέτρα αντιμετώπισης της ανθρωπιστικής κρίσης; Στο κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης; Στην αύξηση των θέσεων και των υποδομών των βρεφονηπιακών σταθμών; Στην ενίσχυση της δημόσιας παιδείας, του πανεπιστημίου και των ερευνητικών προγραμμάτων; Ή ακόμα και στην τελευταία εξαγγελία του Υπουργού Εσωτερικών ότι θα χρηματοδοτήσουμε μέσα από το «ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ» τις ράμπες για τους αναπήρους σε σχολικά κτήρια;

Παρ' όλα αυτά εμείς, κυρίες κύριοι συνάδελφοι, δεν θριαμβολοούμε. Επειδή ακριβώς προερχόμαστε από την ίδια την κοινωνία και ξέρουμε πολύ καλά τι σημαίνει, επισημαίνουμε ότι η ακραία λιτότητα που εφαρμόστηκε έχει αφήσει το αποτύπωμά της και οι επιπτώσεις της είναι ακόμα εδώ. Δεν είναι, όμως, οι άνθρωποι απλώς αριθμοί. Είναι άνθρωποι και είναι οι πολλοί και για αυτούς τους ανθρώπους παλεύουμε εμείς, αυτούς κοιτάζουμε στα μάτια, αυτοί πρέπει να ανασάνουν και τα δικά τους συμφέροντα εξυπηρετούμε.

Εσείς, πάλι, μπορείτε να θρηνησετε για τα συμφέροντα των λίγων, που με τόση συνέπεια υπηρετείτε τόσα χρόνια και να συνεχίσετε αυτές τις πολιτικές που και ο κ. Βέμπερ εξυμνεί στην Ευρώπη αυτή τη στιγμή και είναι ένα μείγμα νεοφιλελευθερισμού και αυταρχισμού.

Εγώ, λοιπόν, μέσα από όλα αυτά που έχει κάνει η Κυβέρνηση, δίνω ψήφο εμπιστοσύνης, γνωρίζοντας, βέβαια, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, ότι ο δρόμος ακόμα είναι δύσκολος και μακρύς, αλλά που αρκετές εικόνες ενός άλλου κόσμου, μιας άλλης κοινωνίας, δίκαιης και καλύτερης, έχουν ήδη φανεί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει η Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Μαριλίτσα Ξενογιαννακοπούλου.

ΜΑΡΙΛΙΤΣΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τον Αύγουστο της περασμένης χρονιάς, όταν η χώρα μας επιτέλους είχε μία καθαρή έξοδο από τα μνημόνια, ξεκίνησε μια νέα περίοδος για τη χώρα μας, για τον ελληνικό λαό, για την οικονομία και για την κοινωνία. Η έξοδος από τα μνημόνια και ο τρόπος που έγινε δεν ήταν δεδομένος, έγινε δηλαδή μέσα από μία συγκεκριμένη διαπραγμάτευση, που αφ' ενός εξασφάλισε μία καθαρή έξοδο χωρίς άλλου τύπου μνημονιακές, μεσοβέζικες λύσεις που, όπως γνωρίζουμε, υπήρχαν στο τραπέζι και αφ' ετέρου μια ρύθμιση για το χρέος.

Αυτό, όμως, που κυρίως δεν ήταν δεδομένο ήταν η πολιτική που ακολουθήθηκε μετά. Διότι η έξοδος από τα μνημόνια σήμαινε -και σημαίνει- μια σταδιακή ανάκτηση της κυριαρχίας για τη χώρα μας, μια σταδιακή ανάκτηση των πολιτικών πρωτοβουλιών και επιλογών. Επανερχεται, λοιπόν, η πολιτική στο προσκήνιο, η ιδεολογική και πολιτική αντιπαράθεση, καθώς και η σύγκριση και η αντιπαράθεση των προγραμμάτων. Και αυτό, βέβαια, είναι υγεία για τη δημοκρατία. Διότι ένα από τα μεγάλα θύματα των μνημονίων ήταν οι ίδιες οι δημοκρατικές διαδικασίες διότι ο ισοπεδωτικός μνημονιακός μονόδρομος, λειτούργησε και σαν άλλοθι για μια σειρά από πολιτικές, που επιβλήθηκαν από την κυβέρνηση νεοφιλελεύθερη προσέγγιση όλης της προηγούμενης δεκαετίας.

Συνεπώς αυτό που μπορούμε να πούμε, σήμερα που ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση ζητούν ψήφο εμπιστοσύνης από το Κοινοβούλιο, είναι ότι από το Σεπτέμβριο, από τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης και μετά, η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και ο Πρωθυ-

πουργός Αλέξης Τσίπρας έκαναν συγκεκριμένες επιλογές, που αφορούν ακριβώς αυτή τη διαφορετική πολιτική προσέγγιση. Ένα διαφορετικό μείγμα οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής που αφορά τα μεσαία και χαμηλότερα εισοδήματα, τους επαγγελματίες, τους μικρομεσαίους, την πραγματική οικονομία και ένα νέο μείγμα πολιτικής.

Και επειδή προηγουμένως αναφέρθηκε ο Αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Χατζηδάκης, προηγούμενα και αμφισβήτησε ότι η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είναι Κυβέρνηση των πολλών, το αν είσαι Κυβέρνηση των πολλών, αποδεικνύεται, πρώτα από όλα, από το τι πρεσβεύεις, από ποιες πολιτικές και προγραμματικές θέσεις αναδεικνύεις, και από τις πολιτικές, που θεσπίζεις στο Κοινοβούλιο και τα μέτρα που υλοποιείς.

Τα μέτρα, λοιπόν, που από τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης και μετά εξήγγειλε ο Πρωθυπουργός υλοποιήθηκαν όλα. Ψηφίστηκαν μέχρι τα Χριστούγεννα και υλοποιούνται. Το ίδιο και τα μέτρα, που ακολούθησαν. Αναφέρομαι και στην αποκατάσταση των συλλογικών διαπραγματεύσεων σταδιακά τους τελευταίους μήνες. Αυτή τη στιγμή, έχουμε δώδεκα κλαδικές συλλογικές συμβάσεις μετά από πάρα πολλά χρόνια. Και φυσικά, αποφασίσαμε την αύξηση του κατώτατου μισθού και την κατάργηση του ντροπιαστικού υποκατώτατου μισθού. Να θυμίσω ότι αυτά ήταν τα μεγάλα εργασιακά πλήγματα του δεύτερου μνημονίου, τα οποία τώρα αποκαταστάθηκαν, ακριβώς γιατί είμαστε σε αυτή τη νέα μεταμνημονιακή κανονικότητα.

Ο Πρωθυπουργός προχθές στο Ζάππειο ανακοίνωσε μία επόμενη μεγάλη δέσμη μέτρων, που βρίσκονται σε συνάρτηση με τη ρύθμιση για τις εκατόν είκοσι δόσεις. Ο Αντιπρόεδρος, κ. Κακλαμάνης, προηγουμένως ανακοίνωσε την κατάθεση αυτού του κρίσιμου σχεδίου νόμου, που θα ψηφιστεί την επόμενη εβδομάδα, και θα δώσει ουσιαστική ανάσα σε τουλάχιστον, πέντε εκατομμύρια Έλληνες πολίτες, μπορεί να είναι και περισσότεροι.

Ο Πρωθυπουργός, λοιπόν, προχθές δεν ήρθε απλώς να ανακοινώσει νέα μέτρα. Ήρθε να παρουσιάσει, να εμβαθύνει και να δώσει στρατηγικό βάθος μιας νέας αναπτυξιακής, αναδιανεμητικής και κοινωνικής λογικής. Διότι, περ' αυτού πρόκειται. Το έθεσε μάλιστα μέσα σε ένα πλαίσιο δημοσιονομικής υπευθυνότητας και με προβολή για το 2019 και το 2020. Τα κρίσιμα μέτρα για το 2019 θα ψηφιστούν, όπως είπε και ο ίδιος, την επόμενη εβδομάδα με άμεση εφαρμογή. Αυτό ισχύει και όσον αφορά τη μείωση του ΦΠΑ, την αναδιανεμητική αντίληψη για τη 13^η σύνταξη και όλα τα σχετικά ζητήματα.

Άρα, λοιπόν, όλα αυτά αποδεικνύουν ότι είμαστε Κυβέρνηση των πολλών. Γιατί, δεν είναι μόνο αυτά που λέμε, είναι κυρίως αυτά που κάνουμε. Όπως είναι και αυτά που προγραμματίζουμε τώρα που έχουμε τη δυνατότητα επιλογών.

Η Νέα Δημοκρατία, τώρα -και είδαμε και τον κ. Μητσοτάκη χθες σε μια ομιλία, η οποία είχε προσωπικές στοχοποιήσεις και παραπολιτικές αναφορές χωρίς προγραμματική τοποθέτηση- πώς αντιμετωπίζει όλη αυτή την πολιτική από το Σεπτέμβριο μέχρι σήμερα; Μιλάει για παροχολογία. Παροχολογία, όμως, σημαίνει ευχολόγιο. Εδώ, έχουμε μέτρα που ψηφίζονται και υλοποιούνται, και μέτρα, που θα έρθουν την επόμενη εβδομάδα να ψηφιστούν και να υλοποιηθούν. Μιλάει για προεκλογικές παροχές. Και το ερώτημα είναι το εξής: Θεωρούν ότι είναι παροχές τα μέτρα που αφορούν ουσιαστικά είτε τις εκατόν είκοσι δόσεις, είτε το ΦΠΑ, είτε την αναδιανεμητική λογική για τις συντάξεις, είτε τα εργασιακά ζητήματα; Αυτή είναι η αντίληψή τους τελικά για την αναδιανομή και για το κοινωνικό κράτος. Επίσης, μιλούν για ψίχουλα. Όποιος μιλάει για ψίχουλα μάλλον είναι τελείως αποκομμένος από τις ανάγκες που βιώνει σήμερα ο άνθρωπος του μόχθου και η πλατιά πλειοψηφία της μεσαίας τάξης και των ασθενέστερων στρωμάτων στη χώρα μας.

Βέβαια, υπήρχε και η τελευταία γραμμή άμυνας ότι όλα όσα υλοποιούμε είναι τα δικά τους μέτρα. Αυτή τουλάχιστον είναι μια πιο θετική προσέγγιση, παρ' ότι βέβαια δημιουργεί πάρα πολύ μεγάλες εντυπώσεις και απορίες. Εάν αυτά τα μέτρα ήταν δικά τους, γιατί τόσο καιρό είχαν αντίθετες θέσεις, χαρακτηριστικό είναι το θέμα του αφορολογήτου. Δεν θα υπεισέλθω σε περισσότερες λεπτομέρειες, αναφέρθηκαν οι ανακολουθίες της Νέας Δημοκρατίας.

Σήμερα, λοιπόν, είναι σαφές ότι έχει νόημα ξανά η πολιτική αντιπαράθεση. Αυτό είναι και το νόημα μιας ουσιαστικής προγραμματικής συζήτησης στο Κοινοβούλιο εν όψει των κρίσιμων ευρωεκλογών, και πολύ περισσότερο της ακόμη πιο κρίσιμης αναμέτρησης των Βουλευτικών εκλογών τον Οκτώβριο. Διότι, ο λαός έχει να επιλέξει ανάμεσα σε διαφορετικές πολιτικές, μία νεοφιλελεύθερη -με ακροδεξιά ρητορική και διολίσθηση- και από την άλλη μία σαφή προοδευτική δημοκρατική αναπτυξιακή, αναδιανεμητική και κοινωνική κατεύθυνση. Και αυτό είναι ένα δίλημμα και για τις ευρωεκλογές -μιας και είναι και Ημέρα της Ευρώπης σήμερα, μιας άλλης δημοκρατικής και κοινωνικής Ευρώπης- και φυσικά πολύ περισσότερο για τις Βουλευτικές εκλογές.

Αν υπάρχει ένας τομέας όπου κατ' εξοχήν έχει νόημα η πολιτική και προγραμματική αντιπαράθεση, είναι ο τομέας της δημόσιας διοίκησης. Θα μου επιτρέψετε εδώ να επιμένω περισσότερο και να είμαι πολύ συγκεκριμένη.

Σε αυτόν τον τομέα, η Νέα Δημοκρατία δεν έχει κρυφό πρόγραμμα, έχει φανερό πρόγραμμα. Αυτό που κάνει, όμως, παρουσιάζοντας το φανερό πρόγραμμα της, είναι το εξής: Έχει επιλεκτική μνήμη για το παρελθόν και αποκρύπτει τις συνέπειες του φανερού της προγράμματος. Θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, συγκεκριμένα να τοποθετηθώ και να απαντήσω σε αυτά που ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Μητσοτάκης, ανέφερε για τη δημόσια διοίκηση χθες. Διότι αυτό είναι και το νόημα μιας συζήτησης στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Πολύ περισσότερο που ο κ. Μητσοτάκης την περίοδο της διακυβέρνησης Σαμαρά, και για ένα μεγάλο μέρος αυτής της διακυβέρνησης, ήταν Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

Να θυμίσω, λοιπόν, για να μην υπάρχει επιλεκτική μνήμη, ότι στη διακυβέρνηση 2012-2014 έγιναν πάνω από τρεις χιλιάδες απολύσεις. Αν προσθέσουμε τις απολύσεις της ΕΡΤ, υπερβαίνουν τις πέντε χιλιάδες οι απολύσεις. Υπήρξαν χίλιοι οκτακόσιοι δημόσιοι υπάλληλοι σε διαθεσιμότητα, που δεν απολύθηκαν, επειδή έγιναν νωρίτερα οι εκλογές του 2015. Πρόκειται για δημοσίους υπαλλήλους οι οποίοι όλοι αποκαταστάθηκαν με τους πρώτους νόμους, που έφερε η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι εδώ και ο Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Βούτσας, που ήταν τότε Υπουργός του ενιαίου Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης που έφερε αυτόν τον νόμο. Όπως επίσης, ίσχυε και η περίφημη διαθεσιμότητα, που λειτούργησε ως προθάλαμος των απολύσεων, και η οποία επίσης καταργήθηκε από την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτή είναι μία πρώτη απάντηση, ότι ακόμα και σε μνημονιακή περίοδο υπήρχαν επιλογές, και η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ μπόρεσε να αποκαταστήσει τις απολύσεις και να καταργήσει τη διαθεσιμότητα και να βρει συμφωνία και με τους θεσμούς, πόσο μάλλον σε περίοδο τώρα που δεν έχουμε μνημονιακές υποχρεώσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ**)

Πάμε, λοιπόν, στο φανερό πρόγραμμα. Ο κ. Μητσοτάκης μας λέει ότι θα επιστρέψει στη μνημονιακή ρύθμιση του ένα προς πέντε, ενώ σήμερα εφαρμόζεται το ένα προς ένα. Προσέξτε, το ένα προς ένα απλώς σταματάει τη συρρίκνωση, δεν διευρύνει το κράτος. Ήδη τα τελευταία δέκα χρόνια η δημόσια διοίκηση είχε 20% οριζόντια μείωση και τη γήρανση του προσωπικού της με μέσο όρο τα πενήντα με πενήντα πέντε έτη.

Συγκεκριμένα, λοιπόν, οι προσλήψεις του 2019, βάσει των αποχωρήσεων του 2018, είναι εννιά χιλιάδες σαράντα. Το ένα προς πέντε, αν εφαρμοζόταν σήμερα, θα ήταν χίλιες οκτακόσιες θέσεις. Τίθενται τα εξής ερωτήματα: Ποιος θα προσληφθεί; Οι χίλιες οκτακόσιες θέσεις καλύπτουν τις παραγωγικές σχολές του Στρατού, της Διπλωματικής Ακαδημίας, της Αστυνομίας, της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης. Δεν θα υπήρχε περιθώριο ούτε για έναν γιατρό, ούτε για έναν καθηγητή, ούτε για έναν υπάλληλο στα ΚΕΠ, ούτε για έναν ερευνητή, επειδή ο κ. Μητσοτάκης αναφέρθηκε στους επιστήμονες. Καμμία άλλη πρόσληψη.

Ακούω, λοιπόν, τον αντίλογο σε διάφορες συζητήσεις με Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Θα προβούν, λένε, σε εσωτερικές μετακινήσεις. Είναι σωστή η κινητικότητα, κι εμείς εφαρμόζουμε

το θεσμό. Τίθεται το ερώτημα: Όταν δεν έχεις γιατρούς και καθηγητές, ποιους θα τοποθετήσεις; Θα τοποθετηθούν διοικητικοί ή τεχνολόγοι για να κάνουν τους γιατρούς και τους καθηγητές; Σήμερα, δεν υπάρχουν γιατροί, δεν υπάρχουν νοσηλευτές, δεν υπάρχουν καθηγητές. Αυτή η έλλειψη δεν λύνεται με την κινητικότητα. Εκεί που είναι δυνατό να καλυφθούν ανάγκες μπορούμε, με την κινητικότητα και την εφαρμόζουμε.

Τι κρύβει, λοιπόν, αυτή η θέση της Νέας Δημοκρατίας; Κρύβει δύο πράγματα. Είτε υπάρχει φανερό πρόγραμμα, το οποίο δεν εξηγεί τις συνέπειες, είτε στο πίσω μέρος του μυαλού τους έχουν -αλλά να το δηλώσετε, αν είναι αυτό- την ιδιωτικοποίηση συγκεκριμένων υπηρεσιών του κοινωνικού κράτους. Γιατί αλλιώς δεν βγαίνει ο λογαριασμός. Να είμαστε σαφείς.

Πολύ περισσότερο, είπε ο κ. Μητσοτάκης χθες ότι ο αριθμός των πτυχιούχων είναι 10% στις προσλήψεις του 2018. Θα τα απαντήσουμε όλα εδώ με στοιχεία. Προφανώς ο κ. Μητσοτάκης δεν έχει καλή ενημέρωση ή δεν έχει επικαιροποιημένη ενημέρωση, γιατί δεν θέλω να αμφισβητήσω την ενημέρωση του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Καταθέτω, λοιπόν, στα Πρακτικά τα στοιχεία του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης από την απογραφή, που δεν την έχει αμφισβητήσει κανείς ούτε από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς ούτε από κάποιο κόμμα. Τα στοιχεία, λοιπόν, αυτά, ότι το 2018, έγιναν επτά χιλιάδες διακόσιες είκοσι προσλήψεις μόνιμων υπαλλήλων στο δημόσιο. Εξ' αυτών οι τρεις χιλιάδες πεντακόσιοι σαράντα πέντε ήταν ΠΕ, πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, οι χίλιοι εκατόν δέκα ΤΕ, Ανώτατων Τεχνολογικών Ιδρυμάτων. Ποσοστό 64,5% των προσλήψεων του 2018 και όχι όπως ειπώθηκε 10%.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά, για να μην λέγονται πράγματα που δεν ισχύουν.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όσον αφορά στις υπόλοιπες προσλήψεις, το δημόσιο έχει ανάγκη υπαλλήλων και υποχρεωτικής εκπαίδευσης όπως και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Θα αναφέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα για την προκήρυξη. 3Κ για τους υπαλλήλους της καθαριότητας στους δήμους. Μια μεγάλη προκήρυξη σε εξέλιξη από πέρυσι έχουν ληφθεί υπ' όψιν τα στοιχεία από τους προσωρινούς πίνακες της 3Κ στα στοιχεία που ανέφεραν. Οι προσλήψεις της καθαριότητας καλύπτονται από τα ανταποδοτικά τέλη των δήμων, δεν κοστίζουν στον κρατικό προϋπολογισμό.

Το ερώτημα είναι: Είναι λιγότερο σημαντικό για το δημόσιο συμφέρον, τη δημόσια υγεία, την ποιότητα ζωής στην πόλη και στα χωριά μας να υπάρχουν υπάλληλοι καθαριότητας στους δήμους, γνωρίζοντας την εργατική ομηρία που υπήρχε τόσα χρόνια; Όχι, βέβαια. Άρα, λοιπόν, μήπως εδώ υπάρχει ένα άλλο κρυφό πρόγραμμα ως απόληξη του ένα προς πέντε, ακόμα κι εδώ που πρόκειται για ανταποδοτικά τέλη, για την ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών καθαριότητας των δήμων; Να μας το πείτε ανοιχτά, να το ξέρει και ο ελληνικός λαός.

Εμείς πάντως ξέρουμε ότι όταν επενδύουμε σε μόνιμο προσωπικό, έχουμε καλύτερες υπηρεσίες και καλύτερες εργασιακές σχέσεις, και ανοίγουμε και προοπτική εξέλιξής του.

Να προχωρήσουμε, όμως, και σε άλλα θέματα. Γιατί η Νέα Δημοκρατία ως Κυβέρνηση απαξίωσε την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης (ΕΣΔΔ) και δεν έκανε διαγωνισμούς; Από εκεί αποφοιτούν επιτελικά στελέχη, οι επίλεκτοι της δημόσιας διοίκησης. Η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ προχώρησε σε διαγωνισμό τρεις συνεχόμενες χρονιές για την ΕΣΔΔ -και τώρα ετοιμάζεται και η τέταρτη προκήρυξη.

Όταν ισχυρίζεστε κάποια πράγματα, πρέπει ταυτόχρονα και να τα αποδεικνύετε. Όπως, επίσης, θα ήθελα μία επιπλέον τοποθέτηση από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας. Όταν είπτε αυτά χθες ο κ. Μητσοτάκης, αγνόησε άραγε ότι είναι δύο χιλιάδες προκηρύξεις γιατρών σε εξέλιξη και τεσσεράμισι χιλιάδων καθηγητών, όπως είπτε πριν συνάδελφος κ. Γαβρόγλου για την ειδική αγωγή, όπως και οι προγαμματισμοί στα επόμενα χρόνια για προσλήψεις καθηγητών, των γιατρών και νοσηλευτικού και λοι-

πού προσωπικού; Δεν νομίζω να το αγνόησε, γιατί εν προκειμένω πρόκειμεν για προσωπικό πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, απαραίτητο για τη λειτουργία του κοινωνικού κράτους.

Εμείς επιλέξαμε στη μετά μνημονιακή εποχή- να δώσουμε ιδιαίτερο βάρος πρώτα από τη θεσμική διάσταση, ενισχύοντας το ΑΣΕΠ και θεσπίζοντας για πρώτη φορά τον πολυετή και ετήσιο προγραμματισμό των προσλήψεων, βάσει του νόμου, που ψηφίστηκε τον περασμένο Γενάρη, ο οποίος ήδη εφαρμόζεται. Δεν είναι αυτοσκοπός οι προσλήψεις στο δημόσιο. Είναι, όμως, προϋπόθεση για να λειτουργεί αποτελεσματικά το δημόσιο.

Είναι ψευτοδίλημμα το μικρό ή το μεγάλο κράτος. Αυτό που πρέπει να απαντήσουμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι: Ποιο είναι σήμερα το αναγκαίο κράτος, η αναγκαία διοίκηση που διασφαλίζει το κράτος δικαίου, τη λειτουργία των θεσμών της δημοκρατίας, το κοινωνικό κράτος και που πραγματικά μπορεί να εξυπηρετήσει την αναπτυξιακή στρατηγική της χώρας εντός του δημοσιονομικού πλαισίου; Αυτό ακριβώς προβλέπουμε και εφαρμόζουμε.

Ξεχνά ο κ. Μητσοτάκης, ο οποίος ανέφερε χθες σκωπτικά το θέμα της αξιολόγησης, επί δικής του υπουργίας είχε τεθεί η περιφέρεια αξιολόγηση με το τιμωρητικό 15%, που οδηγούσε σε υποχρεωτικό 15% ανεπάρκειας, αυτόματα σε διαθεσιμότητα και σε πιθανή απόλυση στο γενικότερο τότε κλίμα των απολύσεων. Μία διάταξη που ο ίδιος αναγκάστηκε να αποσύρει τότε -σας θυμίζω- μετά από την κατακραυγή που είχε στο εσωτερικό του δικού του κόμματος.

Η Κυβέρνηση μετά το 2015 έπρεπε να αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη στο εσωτερικό της δημόσιας διοίκησης αναφορικά με την αξιολόγηση, ώστε να φτάσουμε σήμερα να έχουμε θετικά αποτελέσματα αξιολόγησης που αντιστοιχούν στο 84,5% σε σχέση με την αξιολόγηση που έληξε τον Οκτώβριο του 2018. Φέτος στη διαδικασία της αξιολόγησης, που θα γίνει ψηφιακά πιστεύουμε ότι η συμμετοχή, θα είναι ακόμα μεγαλύτερη. Γιατί η αξιολόγηση διενεργείται για να στηρίξει την ποιότητα και την αναβάθμιση του δημόσιου και όχι για να τιμωρεί και να εκφοβίζει τους υπαλλήλους.

Πολύ περισσότερο, η αξιολόγηση δεν εξαντλείται στους δημοσίους υπαλλήλους. Η αξιολόγηση αφορά τις ίδιες τις δομές της δημόσιας διοίκησης, τις πολιτικές που εφαρμόζονται, και πολύ περισσότερο τα αποτελέσματα των μεταρρυθμίσεων. Γι' αυτόν τον λόγο, πάλι με τον ν.4590, θεσμοθετήσαμε και ήδη παρουσιάσαμε το Παρατηρητήριο Δημόσιας Διοίκησης, προκειμένου να μπορεί να αυτοαξιολογείται η δημόσια διοίκηση. Οι μεταρρυθμίσεις δεν συντελούνται μόνο με τη θεσμοθέτησή τους. Είναι απαραίτητη η ουσιαστική αξιολόγηση των μεταρρυθμίσεων και των αποτελεσμάτων τους ώστε να προσαρμόζονται και να είναι αποτελεσματικές.

Ταυτόχρονα, δώσαμε ιδιαίτερο βάρος όσον αφορά στα κοινωνικά και στα εκπαιδευτικά δικαιώματα των δημοσίων υπαλλήλων. Όσον αφορά στα κοινωνικά δικαιώματα, διευρύνουμε τα δικαιώματα των οικογενειών, των γονέων, τις άδειες των μητέρων για τις ασθένειες των τέκνων, την κινητικότητα για θέματα υγείας όλης της οικογένειας. Διευρύνουμε τη δυνατότητα άδειας εξετάσεων. Καταργήσαμε την απαράδεκτη ρύθμιση αποκλεισμού της δυνατότητας λήψης μεταπτυχιακού τίτλου για υπαλλήλους άνω των σαράντα πέντε ετών. Εξομοιώσαμε τους μόνιμους και τους ΙΔΑΧ στα θέματα εκπαίδευσης.

Και θα σταθώ ιδιαίτερα στα ΑΜΕΑ, καθώς έχουμε λάβει πολύ συγκεκριμένα μέτρα όπως ανέφερε και ο Πρωθυπουργός χθες με τον νόμο του 2016 το 15% στις προσλήψεις του ΑΣΕΠ υποχρεωτικά αντιστοιχεί στα ΑΜΕΑ. Εμείς το ενισχύσαμε περαιτέρω με τον ν.4590, επιλύοντας ένα πρόβλημα που αφορούσε τα άτομα με κώφωση και διευρύνοντας τα δικαιώματα των τρίτεκνων οικογενειών.

Ταυτόχρονα, δώσαμε τη δυνατότητα μειωμένου ωραρίου σε όλες τις μητέρες και στους πατέρες ανάλογα που εργάζονται στο δημόσιο που έχουν παιδιά ΑΜΕΑ.

Είμαστε υπερήφανοι περάσαμε τον ν.4591, που εξασφαλίζει την προσβασιμότητα των ΑΜΕΑ σε όλες τις ηλεκτρονικές δομές και εφαρμογές της δημόσιας διοίκησης.

Και, μάλιστα, χτες που επισκεφθήκαμε το Εθνικό Τυπογραφείο

έχω τη χαρά να σας πω ότι προχωράει ένα πρόγραμμα -μέσα στον Ιούνιο θα ολοκληρωθεί-, με το οποίο οι συμπολίτες μας που έχουν πρόβλημα όρασης θα μπορούν να έχουν πρόσβαση στα ΦΕΚ με ένα ειδικό σύστημα που θα εφαρμοστεί.

Επίσης προχωράμε και σε προσλήψεις στα ΚΕΠ δημοσίων υπαλλήλων, που γνωρίζουν γραφή Μπράιγ, καθώς και την ελληνική νοηματική γλώσσα, για να δικαιολογήσουμε πιλοτικά ΚΕΠ στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη για τα άτομα που έχουν κώφωση και τύφλωση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ζητούμε την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής- για την αξιοπιστία και τη συνέπεια του προγράμματος, που έχει εφαρμόσει η Κυβέρνηση μέχρι σήμερα για να μπορέσει να ολοκληρώσει αυτό το σημαντικό έργο και πολύ περισσότερο για το πρόγραμμά μας. Ένα πρόγραμμα προοπτικής για το αναπτυξιακό, το κοινωνικό μέλλον της χώρας μας σε αυτήν τη νέα εποχή. Η ανάδειξη μιας προοδευτικής αριστερής πρότασης είναι πολιτική και κοινωνική ανάγκη της εποχής μας.

Αυτήν την ψήφο εμπιστοσύνης ζητάμε αύριο από το Κοινοβούλιο. Αυτήν την ψήφο εμπιστοσύνης πιστεύουμε ότι θα μας δώσει ο λαός και στις ευρωεκλογές, και πολύ περισσότερο με μια ισχυρή νέα προοδευτική εντολή στις βουλευτικές εκλογές τον Οκτώβριο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

Τον λόγο έχει ο κ. Κικίλιας από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σκέφτηκα πολύ αν θα άξιζε τον κόπο να συνεχιστεί στους ανάλογους με χθες τόνους η συζήτηση, η τριήμερη αντιπαράθεση, όπου έχουμε πολιτικά επιχειρήματα σε ό,τι έχει να κάνει με τη διακυβέρνησή σας και την ανατροπή της μομφής στον Αναπληρωτή Υπουργό Υγείας, τον κ. Πολάκη, σε συζήτηση δυσπιστίας και εμπιστοσύνης ή όχι στην Κυβέρνηση.

Θα ήθελα να σας πω ότι για πολλά πολλά χρόνια η ελληνική κοινωνία στο σύνολό της -δεξιοί, κεντρώοι και αριστεροί- είχαν ξεχάσει και αφήσει πίσω τους εμφυλιοπολεμικές διαθέσεις, πάθη, μίστη και εκατέρωθεν κατηγορίες.

Ο εθνάρχης και ιδρυτής της Νέας Δημοκρατίας, το 1974 -που εγώ γεννήθηκα- ο Κωνσταντίνος Καραμανλής έπαιξε πολύ μεγάλο ρόλο στο να αφήσουμε ως κοινωνία πίσω μας αυτά τα οποία μας έκαναν να πληρώσουμε ως κράτος, ως χώρα και ως έθνος έναν πολύ βαρύ φόρο αίματος, τις πιο σκληρές, τις πιο άδικες, τις χειρότερες διαμάχες και τους εμφύλιους, αυτά που πήγαν πίσω τη χώρα και τη ζημίωσαν. Μας δημιούργησαν τεράστια προβλήματα και άφησαν χαρακίς πολύ βαθιά. Χρειάστηκε να περάσουν πολλές γενιές για να τις ξεπεράσουμε.

Το 2006 στον Δήμο της Αθήνας γνώρισα έναν νέο πολιτικό με δική του παράταξη, εκπροσωπώντας τον Συνασπισμό, τον Αλέξη Τσίπρα, και τον παρακολουθώ από τότε μέχρι σήμερα που είναι Πρωθυπουργός της χώρας.

Πίστεψα και εγώ, όπως και πολλοί άλλοι νέοι Έλληνες, αλλά και πιο μεγάλοι σε ηλικία, ότι ενδεχομένως η είσοδος στο πολιτικό σκηνικό, στην πολιτική πιο νέων ανθρώπων θα έφερνε και άλλα ήθη και άλλες νοοτροπίες, τη δυνατότητα πιθανώς να μιλήσουμε με άλλο ύφος, να ξεχάσουμε τα κακώς κείμενα, αυτά τα οποία μας χωρίζουν και μας πληγώνουν, να έχουμε πολιτικές αντιπαραθέσεις, να οδηγήσουμε τη χώρα, τη μέση ελληνική οικογένεια, τη μεσαία τάξη, τα λαϊκά στρώματα σε μια άλλη εποχή.

Έκανα λάθος. Από τότε μέχρι σήμερα ο Αλέξης Τσίπρας επενδύει σε μια εμφυλιοπολεμική ρητορική και η στάση του μόνιμα είναι διχαστική ως προς την ελληνική κοινωνία.

Δεν μπορώ να πω το ίδιο για τους συναδέλφους μου στο Κοινοβούλιο, για κάποιους Υπουργούς, για ανθρώπους με τους οποίους έχουμε συνεργαστεί, ακόμα και αν ήμασταν σε αντίπαλα στρατόπεδα, στην τοπική αυτοδιοίκηση. Και αισθάνομαι ότι είναι πάρα πολύ άδικο το ότι έχει συμπαρασύρει τον ΣΥΡΙΖΑ, που σήμερα έχει την πλειοψηφία στο ελληνικό Κοινοβούλιο και κυβερνά αυτήν τη χώρα, σε αυτό το ολισθηρό μονοπάτι. Έχω συνεργα-

στεί, μιλήσει και αντιπαρατεθεί πολιτικά με αρκετούς από εσάς και δεν βλέπω ότι όλοι σας ταυτίζεστε με το περιεχόμενο αυτής της ρητορικής, αυτής της πολιτικής και γενικά με αυτήν την πολιτική συμπεριφορά.

Επέλεξε, όμως, να διχάσει τους Έλληνες και το έκανε στοχευμένα, δίνοντας εντολές. Είπε σε οικονομικό επίπεδο στον Υπουργό των Οικονομικών, τον κ. Τσακαλώτο, να μιλήσει ευθέως για το γδάρσιμο το φορολογικό της μεσαίας τάξης και για τη στοχοποίηση κάποιων, υπερφορολογώντας τους, έτσι ώστε να μπορέσουν να επιβιώσουν και να υποταχθούν οι άλλοι.

Το είδα στον Δήμο της Αθήνας με τον τρόπο, με τον οποίον αντιπαράτεθηκε πολιτικά με την τότε παράταξη του Νικήτα Κακλαμάνη ή τη θέση την οποία πήρε στα θλιβερά γεγονότα των επεισοδίων με την τραγική κατάληξη του Δεκεμβρίου του 2008 στην Αθήνα.

Το είδα εκ των υστέρων εδώ εντός του Κοινοβουλίου, όταν ήταν κόμμα της μειοψηφίας της Αντιπολίτευσης, με τον τρόπο με τον οποίο μιλούσε ή κατηλεύθηκε το Κίνημα των Αγανακτισμένων, τις πλατείες, τη ρητορική του στα χρόνια της κρίσης, με τον τρόπο με τον οποίον, κατά την άποψή μου, υφάρπαξε την εξουσία και το βλέπω και τώρα στον τρόπο με τον οποίο πολιτεύεται.

Εν τοιαύτη περιπτώσει, έκανε τις επιλογές του ο κ. Τσίπρας. Πέρασαν τεσσέραμις χρόνια και θα κριθεί τώρα από τον ελληνικό λαό. Αυτό το οποίο μου κάνει και μου προκαλεί αλγεινή εντύπωση είναι ο τρόπος με τον οποίο επιλέγει να φύγει.

Κυρίες και κύριοι, η αξία του νικημένου δίνει δόξα στον νικητή, αλλά και ο νικημένος θα έπρεπε να μπορεί να βρει τρόπο αξιοπρεπώς, με κώδικα ηθικό, να ξέρει πότε οι πολιτικές του απέτυχαν και πότε με δημοκρατικό τρόπο πάντα και με τις επιλογές του ελληνικού λαού βρέθηκε στην Κυβέρνηση το 2015 και ότι μπορεί να βρεθεί στα έδρανα της Αντιπολίτευσης στις επόμενες εκλογές.

Βλέπω, όμως, ότι είναι αδύνατον στον κ. Τσίπρα να το αποδεχθεί αυτό και δυστυχώς κανιβαλίζει πολιτικά όχι την Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά τους συντρόφους του και τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, προκειμένου να επιτύχει τους προσωπικούς του σκοπούς και στόχους, γιατί, κατά την άποψή μου, το ότι έχει σύρει τον ΣΥΡΙΖΑ στη ρητορική, τη συμπεριφορά και τον τρόπο του πολιτεύεσθαι του κ. Πολάκη, Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας, προκειμένου να επιτύχει τους προσωπικούς του σκοπούς και στόχους αποτελεί θλιβερή κοινοβουλευτική πρακτική και αδικεί πολλούς από τους συναδέλφους μου.

Ήμουν εντός της Αίθουσας του Κοινοβουλίου και άκουσα πολλούς από εσάς που πήρατε τον λόγο σ' αυτό το Βήμα, καυτηριάζοντας την προσωπική πολιτική συμπεριφορά απέναντι σ' έναν άνθρωπο, ο οποίος είναι ΑΜΕΑ με ειδικές ανάγκες σε καρτσάκι και είναι αγωνιστής της ζωής και λέγεται Κυμπουρόπουλος και δεν έχει καμμία σημασία αν πολιτεύεται στο ευρωψηφοδέλτιο με τη Νέα Δημοκρατία, μια καμμία απολύτως.

Είναι προφανές ότι αυτή η αντιπαράθεση και ο τρόπος που επέλεξε ο κύριος Πολάκης να επιτεθεί σε έναν νέο άνθρωπο, που, κατά την άποψή μου, είναι ήρωας της ζωής και αγωνιστής, ξεφεύγει από τα κόμματα. Δεν έχει να κάνει με τη στείρα πολιτική αντιπαράθεση μεταξύ μας σε καμμία των περιπτώσεων. Προβάλλει σε ανθρώπινο πεδίο, προσβάλλει τον πολιτισμό μας και πάντως σίγουρα τις ευαισθησίες που έχουν πολλοί αριστεροί.

Πίστευα ότι μετά από τις παροτρύνσεις των δικών σας συντρόφων και συναδέλφων μου από τον ΣΥΡΙΖΑ θα αναθεωρούσε ο κ. Πολάκης και θα ζητούσε συγγνώμη ή θα τον επανέφερε στην τάξη ο Πρωθυπουργός.

Όχι μόνο αυτό δεν έγινε, αλλά αντίθετα ο κ. Τσίπρας έσυρε όλους σας στο επίπεδο, στη ρητορική και στην πολιτεία του συγκεκριμένου Αναπληρωτή Υπουργού. Και αυτό έχει κάνει πολύ μεγάλη ζημιά στο σύνολο του ελληνικού Κοινοβουλίου και θα το πληρώσουμε όλοι μας απέναντι στον ελληνικό λαό, ο οποίος βλέπει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω.

Ερχόμαστε, λοιπόν, εδώ πέρα, αφού έχει μετατραπεί η μομφή

απέναντι στον Υπουργό σε πρόταση δυσπιστίας για την Κυβέρνηση, να συζητήσουμε για τα πεπραγμένα αυτών των τεσσάρων χρόνων;

Προσπαθώ να βρω σε όλες τις πολιτικές σας, στην εξωτερική πολιτική με βάση τη Συμφωνία των Πρεσπών, στο θέμα του προσφυγικού-μεταναστευτικού που ανοίξατε τα σύνορα, στην οικονομία που διαλύσατε τη μεσαία τάξη, στα θέματα της τάξης και της ασφάλειας που ζούνε όλοι οι συμπολίτες σε ανασφάλιστες γειτονίες της Αθήνας και της Ελλάδας, στα θέματα της φορολογίας που υπερφορολογήσατε τους πάντες, των επενδύσεων που έχουν όλες μπλοκάρει, της παιδείας που ξαναγυρίσατε τη χώρα τριάντα χρόνια πίσω -δεν επιτρέπετε ιδιωτικά πανεπιστήμια- στον τρόπο με τον οποίο σκέφτεστε, να βρω έναν τομέα της πολιτικής στον οποίο έχετε επιτύχει και για τον οποίον θα πρέπει να σας επιβραβεύσει ο ελληνικός λαός.

Και ειλικρινώς και αντικειμενικά -παρά τις ενδεχομένως κάποιες φορές καλές προθέσεις- δεν μπορώ να βρω.

Προφανώς θα καταψηφίσουμε την Κυβέρνησή σας. Προφανώς σε λίγες μέρες έρχεται η ώρα των ευρωεκλογών και αυτοδιοικητικών εκλογών και αργά ή γρήγορα -μπορεί να τρέξει ο κ. Τσίπρας, αλλά δεν μπορεί να κρυφτεί- των εθνικών εκλογών.

Είμαι σίγουρος, πεπεισμένος ότι η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, αυτοί που εκφράζονται, αλλά και αυτοί που στέκονται σιωπηλά στην άκρη και δεν εκφράζονται, θα δώσει απάντηση σε αυτές τις πολιτικές συμπεριφορές και σίγουρα ώθηση στη νέα διακυβέρνηση και σε μια νέα εποχή για να βγάλει την Ελλάδα από το τέλμα και να εγγυηθεί μια καλύτερη ζωή, όχι για τους δεξιούς, όχι για τους κεντρώους, ούτε για τους αριστερούς, οριζόντια για όλη την ελληνική κοινωνία, για όλους τους πολίτες. Διότι αυτοί είναι το καθήκον και η υποχρέωση ενός πρωθυπουργού, όχι να είναι ταξικός, όχι να διακρίνει, αλλά να υπηρετεί τους πάντες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Κικίλια.

Τον λόγο έχει ο κ. Σκουρλέτης και αμέσως μετά θα μιλήσει ο κ. Παπαθεοδώρου, ο οποίος είχε ενημερώσει και το Προεδρείο ότι είναι καθ' οδόν.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή ο διάλογος πρέπει να είναι ζωντανός, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω από κάποιες σκέψεις, που μου γεννήθηκαν ακούγοντας τον κ. Κικίλια. Όταν τον άκουσα, είπα: «να μια ενδιαφέρουσα τοποθέτηση, η οποία διαφέρει από το κλίμα των τοποθετήσεων των τελευταίων ημερών της Νέας Δημοκρατίας και κυρίως του Αρχηγού της, να μια τοποθέτηση που διαφέρει, από τις αναφορές στον Εμφύλιο Πόλεμο, στα αναγκαία συμπεράσματα που πρέπει να βγάλουμε ως χώρα, ως δημοκρατία».

Βεβαίως, μετά από λίγο αυτά τα πρώτα κατ' αρχάς συμπεράσματα μας τα μπερδέψατε λίγο. Μας τα μπερδέψατε, διότι, ξέρετε, είναι άλλο η αντιπαράθεση ανάμεσα σε ουσιαστικές προγραμματικές διαφορές, άλλο η πόλωση που βασίζεται σε μια διαφορετική οπτική γωνία, άλλο η αντανάκλαση της διαχρονικής πάλης των τάξεων στην πολιτική στο πλαίσιο της σημερινής δημοκρατίας και άλλο αυτά που είπατε, ότι -εν πάση περιπτώσει- όποιος βλέπει τα πράγματα με μια κοινωνική ευαισθησία, μια ταξική μεροληψία, διαιρεί. Αυτά θέλουν μια αναγκαία αποσαφήνιση.

Και κάνατε μάλιστα και μία αναφορά, αλλά ελπίζω εν τη ρύμη του λόγου σας. Το 2008, κύριε Κικίλια, δεν είχαμε μια τραγική κατάληξη γεγονότων, είχαμε μια τραγική έναρξη, όταν ένα νέο παιδί βρέθηκε μπροστά στην κάνη ενός άφρονα αστυνομικού. Και ακολούθησαν όσα ακολούθησαν και ευτυχώς τότε υπήρχε ένας Υπουργός Εσωτερικών και Δημοσίας Τάξεως, ο σημερινός Πρόεδρος, ο οποίος πράγματι χειρίστηκε τα πράγματα με αρκετή σοβαρότητα.

Θα σας έλεγα, λοιπόν, ως προς την εισαγωγή σας, να συμβουλευόσθε τον Αρχηγό σας, τον κ. Μητσοτάκη, κάτι να πάρει από τα σπέρματα αυτής της λογικής που μας παρουσιάσατε.

Στο δεύτερο μέρος μάς τα χαλάσατε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έξοδος πράγματι από το πρόγραμμα το καλοκαίρι του 2018 ουσιαστικά μας δίνει τη δυνατότητα να διαπιστώσουμε τις πραγματικές διαφορές. Μας δίνει τη δυνατότητα να εντοπίσουμε ότι πράγματι διαμορφώνεται ένας νέος μεταμνημονιακός διπολισμός στη βάση προγραμματικής αντιπαλότητας. Και αυτό είναι καλό, είναι υγιές. Η ψεύτικη αντιπαράθεση, η fake αντιπαράθεση, η «κίτρινη» αντιπαράθεση είναι αυτή η οποία υπονομεύει τον δημοκρατικό διάλογο.

Όμως, ακόμα και κατά τη διάρκεια εφαρμογής των μνημονίων, του τρίτου μνημονίου, αυτού που εμείς αναγκαστήκαμε να υπογράψουμε, ακόμη και εκεί -ίσως όχι με τόσο μεγάλη ευκολία- υπήρξαν διαφορετικές αντιλήψεις.

Και επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε ορισμένα πράγματα, συγκρίνοντας τι κάνατε και τι κάναμε.

Όταν εσείς κλείνατε δομές στην υγεία, εμείς βάλαμε εμπρός τη μεταρρύθμιση της πρωτοβάθμιας υγείας, τις ΤΟΜΥ. Όταν εσείς πετάγατε έξω ασθενείς, εμείς καλοδεχθήκαμε δυόμισι εκατομμύρια ανασφάλιστους, οι οποίοι ήταν περιττές δαπάνες για να τους δεχτούν τα νοσοκομεία. Και μπορέσαμε σε αυτές τις δύσκολες δημοσιονομικές συνθήκες και κάναμε προσλήψεις κατά προτεραιότητα στον τομέα της υγείας.

Όταν εσείς, θέλοντας να πετύχετε τις τότε δεσμεύσεις σας, παρουσιάζατε μια εικόνα στον χώρο της υγείας διόγκωσης των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του ΕΟΠΥΥ, εμείς δραματικά τις μειώσαμε.

Όταν εσείς διαλύσατε κάθε έννοια ενεργειακού σχεδιασμού και βάλατε εμπρός ένα σχέδιο κανιβαλισμού της ΔΕΗ μέσα από το απαράδεκτο σχέδιο της «μικρής» ΔΕΗ, όταν χρησιμοποιήσατε τους λογαριασμούς της ΔΕΗ ως εισπρακτικό μηχανισμό για να μπορέσετε να πιάσετε τον προηγούμενο του ΕΝΦΙΑ, αυτό το περίφημο χαράτσι, το οποίο ήταν πραγματικά χαριστική βολή σε σχέση με τη δυνατότητα είσπραξης από τη ΔΕΗ των λογαριασμών εν μέσω αυτής της σκληρής μνημονιακής πολιτικής που εφαρμόσατε, εμείς επιλέξαμε να διασώσουμε τον δημόσιο χαρακτήρα των δικτύων ηλεκτρικής ενέργειας και μέσα σε ένα νέο πλαίσιο ανοιχτής ενεργειακής ευρωπαϊκής αγοράς να δώσουμε προοπτική.

Αυτό το κάναμε, την ίδια στιγμή που εσείς καταδικάσατε με όλη την προηγούμενη στρατηγική σας πράγματα τα οποία τα βρίσκουμε τώρα μπροστά μας και ακόμη μας ακολουθούν, τη ΔΕΗ με βάση τις πολιτικές επιλογές που είχατε κάνει να είναι έξω από την αγορά των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, που είναι η πιο κερδοφόρα. Γιατί το κάνατε; Ποιους θέλατε να ευνοήσετε; Προφανώς, τους ιδιώτες.

Όταν εσείς περικόψατε κατά 65% τις δαπάνες για την τοπική αυτοδιοίκηση, εμείς υλοποιούμε το μεγαλύτερο πρόγραμμα χρηματοδότησης των ΟΤΑ Α' βαθμού που έχει υπάρξει μεταπολιτευτικά, το οποίο ξεπερνάει τα 2 δισεκατομμύρια ευρώ αυτή τη στιγμή.

Είμαστε σε προεκλογική περίοδο, ρωτήστε τους τριακόσιους είκοσι πέντε δημάρχους να σας πουν αν είναι αλήθεια ή όχι.

Όταν εμείς φέραμε την απλή αναλογική, υπερασπιστήκατε στον χώρο της αυτοδιοίκησης, αλλά και στην κεντρική πολιτική σκηνή -ιδιαίτερα, όμως, στον χώρο της αυτοδιοίκησης- ένα αδιαφανές σύστημα εκπροσώπησης των τοπικών κοινωνιών, δημαρχοκεντρικό.

Όταν εμείς κάναμε πράξη την έννοια της νησιωτικής πολιτικής με κίνητρα για τους γιατρούς για να πηγαίνουν στους ορεινούς και νησιωτικούς δήμους, με το μεταφορικό ισοδύναμο, εσείς σε όλα αυτά ήσασταν απέναντι.

Όταν εσείς μειώσατε σε μία μέρα τον κατώτατο μισθό, εμείς τον αυξήσαμε κατά 30%.

Όταν εσείς εφαρμόσατε ό,τι πιο άδικο έχει δει αυτή η νέα γενιά, τον υποκατάτατο για τους κάτω των είκοσι πέντε, εμείς τον καταργήσαμε.

Όταν εμείς φέραμε την ψήφο στα δεκαεφτά, εσείς είπατε ότι οι δεκαεφτάρηδες δεν είναι ώριμοι να ψηφίζουν.

Θυμηθείτε τους μπροστά στις κάλπες και απευθύνοντο στους νέους των δεκαεφτά ετών. Αυτή είναι η αντίληψή σας.

Όταν εσείς μειώσατε κατά 25% το ΑΕΠ αυτής της χώρας,

εμείς από το 2017 και έπειτα σταθερά βαδίζουμε στον δρόμο της ανάπτυξης.

Και ερχόμαστε τώρα στο Βατερλό των τελευταίων ημερών. Εκεί, λοιπόν, που μας λέγατε ότι πάμε για τέταρτο μνημόνιο, τώρα μας λέτε «παροχές κάνετε», «φιλοδωρήματα». Τι ονομάζετε φιλοδωρήματα; Εκείνη την πολιτική η οποία έχει κοινωνική στόχευση. Ξέρετε γιατί; Διότι ο πυρήνας της πολιτικής σας είναι υπέρ των συμφερόντων της ολιγαρχίας, διότι είστε ένα βαθιά ταξικά προσδιορισμένο κόμμα. Αυτό είναι.

Και έρχεστε, λοιπόν, τώρα και λέτε αφορολόγητο. Έλα ντε που σας προδίδει το «think tank» που τροφοδοτεί με θέσεις το κόμμα σας και μιλάει για διεύρυνση της φορολογικής βάσης κατά 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ! Έλα ντε που ο Αρχηγός σας μόλις στην προηγούμενη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης ξέχασε να αναφερθεί σε αυτό το θέμα και μάλιστα προτείνοντας τη μείωση του πρώτου συντελεστή, του πρώτου κλιμακίου συντελεστή φορολόγησης των εισοδημάτων, το οποίο ξεκινάει από το μηδέν εισόδημα. Από το μηδέν!

Μετά, βέβαια, πήγατε να τα μπαλώσετε και ήρθατε με μία τροπολογία εκ του ασφαλούς.

Τα πράγματα, λοιπόν, είναι σαφή. Να, γιατί, λοιπόν, επιλέξατε να μην κάνετε αυτή τη συζήτηση επί προγραμμάτων. Να, γιατί, λοιπόν, επιλέξατε να δηλητηριάζετε καθημερινά την πολιτική ζωή του τόπου με ψεύτικες ειδήσεις, με πέτινες ειδήσεις, έχοντας βάλε εμπρός μια ολόκληρη βιομηχανία ψεύτικων ειδήσεων.

Ποτέ άλλοτε μετά το 1974 κυβέρνηση δεν είχε απέναντί της έναν τέτοιο μηχανισμό κατασκευής ψεύτικων ειδήσεων, εσάς και τους φίλους σας τους ολιγάρχες που κατέχουν ένα, δύο, τρία, τέσσερα, πέντε, οκτώ μέσα μαζικής ενημέρωσης. Ή είναι αυτά κατασκευάσματα της φαντασίας μας; Δεν τα βλέπει ο κόσμος αυτά; Υπάρχει ένας κοινός αγώνας, λοιπόν, της διαπλοκής, της παλιάς διαπλοκής της Νέας Δημοκρατίας και της ολιγαρχίας.

Γιατί, λοιπόν, να πάει ο κ. Μητσοτάκης σε ντιμπέιτ; Τι να πει; Γιατί να μην κάνει προτάσεις δυσπιστίας και να έρθει να μιλήσει επί των προγραμμάτων; Διότι θα αποκαλυφθεί.

Αυτά, όμως, τα γνωρίζει πλέον ο ελληνικός λαός. Ο κόσμος σας γνώρισε, πλήρωσε, μάτωσε και μετά από χρόνια μπορεί πάλι να ελπίζει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Σκουρλέτη.

Τον λόγο θα έχει ο κ. Παπαθεοδώρου από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη για επτά λεπτά. Αμέσως μετά ο κ. Σαχινίδης, η κ. Βάκη και ο Υπουργός ο κ. Βίτσας.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η χθεσινή συζήτηση ήταν μια άσχημη στιγμή για τη Βουλή των Ελλήνων. Νομίζω ότι το καταλαβαίνουν όλοι. Πρώτα απ' όλα, όμως, το καταλαβαίνουν οι πολίτες, που είδαν μια παρακμή του κοινοβουλευτικού διαλόγου, ένα σημείο, μικρό ανταγωνισμό άγονων αντεγκλήσεων. Δεν κάνει καλό σε κανέναν, παρά μόνον στην Ακροδεξιά, αυτή η αποστροφή των πολιτών απέναντι σε ένα πολιτικό σύστημα που δεν μπορεί να κρατήσει οποιοδήποτε επίπεδο σε αυτόν εδώ τον διάλογο.

Η σημερινή συζήτηση των Υπουργών και των Βουλευτών για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης είναι η τελευταία προσπάθεια του κ. Τσίπρα να κρύψει τον κ. Πολάκη και την υπόλοιπη παραίτουσα Κυβέρνησή του πίσω από την προσωρινή πλειοψηφία της συναλλαγής των προθύμων, γιατί περί αυτού πρόκειται. Είναι προσπάθεια αδιέξοδη, αφού ο λαός δεν εξαπατάται πλέον ούτε από τα «Ζάπεια» -ήταν πολύ κακή επιλογή του Πρωθυπουργού- ούτε από την παροχολογία των εκλογικών ανταλλαγμάτων, ούτε από τις συμμαχίες των δήθεν προοδευτικών που εξαγοράστηκαν με συμβάσεις βραχύχρονης πολιτικής μίσθωσης.

Ο χρόνος αυτής της Κυβέρνησης, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τελείωσε. Η χθεσινή ομιλία του κ. Τσίπρα, ο οποίος εμφανίστηκε εχθές στη Βουλή εκτός εαυτού και εκτός ελέγχου, δείχνει τον πανικό πριν την πτώση.

Οι πολίτες τώρα ξέρουν ότι ο κ. Τσίπρας και η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - προθύμων τούς δίνουν πίσω ελάχιστα από τα πολλά που

τους έχουν πάρει τέσσερα χρόνια τώρα επιβάλλοντας το πιο σκληρό πρόγραμμα λιτότητας και φορολογικής αφαίμαξης των χρόνων των μνημονίων.

Οι πολίτες πλέον ξέρουν ότι τους επιστρέφει ως προεκλογικά δώρα ελάχιστο μέρος από τα δισεκατομμύρια που επί τέσσερα χρόνια τους αφαιρούσε από τα εισοδήματά τους για να ξεπληρωθεί η ζημιά της οικονομικής και πολιτικής καταστροφής του 2015 και του αχρείαστου τρίτου μνημονίου.

Όταν οι πολίτες ακούν τον Πρωθυπουργό να μιλάει για περίσσειμα δημοσιονομικού χώρου, καταλαβαίνουν ότι αναφέρεται στο δικό τους υστέρημα και στη διαρκή λιτότητα που τους επέβαλε, που επέβαλε στα ελληνικά νοικοκυριά.

Γιατί, όμως, ο κ. Τσίπρας ζητάει αυτήν την τελευταία και χωρίς νόημα και πολιτικό περιεχόμενο ψήφο εμπιστοσύνης; Προφανώς γιατί θεωρεί ότι του χρειάζεται λίγος χρόνος ακόμη για να προβάλει τις εικόνες μιας ασκιάστης και ανέμελης κυβερνητικής συνοχής. Γι' αυτό και καλύπτει επιδεικτικά με τη φιλική συμμετοχή του στις παραλίες της Κρήτης τον Υπουργό κ. Πολάκη, ανεξάρτητα από το τι λέει ή το τι κάνει ο κ. Πολάκης.

Το μήνυμα που στέλνει ο Πρωθυπουργός είναι ότι όχι μόνο υιοθετεί τις ύβρεις, τους λεκτικούς τραμπουκισμούς, την παραθεσμική λειτουργία και την πολιτική αμετροέπεια του Υπουργού του, αλλά ότι μπαίνει και προσωπικά στον κόπο να τον στηρίξει στην εκλογική του περιφέρεια ως δικό του πρόσωπο, με το οποίο δεν χωράνε αποστάσεις, αδιαφορώντας βέβαια για τους άλλους Βουλευτές των νομών της Κρήτης. Αυτό όμως είναι δικό τους πρόβλημα.

Ο κ. Τσίπρας όταν κοιτάζεται στον καθρέφτη του βλέπει πλέον το πρόσωπο του κ. Πολάκη. Δικό του πρόβλημα επίσης. Το ζήτημα είναι ότι οι πολίτες ελάχιστα ενδιαφέρονται πλέον για τα επικοινωνιακά ενσταντά του κ. Τσίπρα και του κ. Πολάκη, μπροστά στα καθημερινά τους προβλήματα, μπροστά στα προβλήματα της καθημερινότητας που αντιμετωπίζουν.

Οι αμήχανοι κυβερνητικοί απολογητές μάς λένε: Μην κοιτάτε την συμπεριφορά του κ. Πολάκη. Κοιτάξτε την πολιτική του παραγωγή. Κοιτάξτε αυτά που έκανε στο Υπουργείο Υγείας.

Εύκολο, σας λέω εγώ.

Ο κ. Πολάκης είναι ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας, που αφήνει τα δημόσια νοσοκομεία χωρίς προϋπολογισμό κάθε χρόνο, ήδη από την αρχή του καλοκαιριού, που παρέλαβε τη φαρμακευτική δαπάνη στα 1,9 δισεκατομμύρια ευρώ και την εκτόξευσε στα 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ το 2019, με τους ασθενείς να πληρώνουν από την τσέπη τους πάνω από 600 εκατομμύρια συμμετοχή στα φάρμακα. Αυτή είναι η πολιτική παραγωγή του κ. Πολάκη, που διόρισε τους κομματικούς του φίλους διοικητές νοσοκομείων με αδιαφανείς διαδικασίες και με βιογραφικά τα οποία παραμένουν ακόμα κρυφά, που κατηγορείται από εργαζομένους του ΚΕΕΛΠΝΟ ότι έκανε απευθείας ανάθεση ύψους 2,8 εκατομμυρίων ευρώ για υπηρεσίες φύλαξης του Υπουργείου Υγείας, χωρίς διαγωνισμό, παραβιάζοντας τις διατάξεις του δημόσιου λογιστικού.

Είναι ο Υπουργός τον οποίο η Ελληνική Ομοσπονδία Καρκίνου κατηγορεί για τις ουρές της ντροπής των καρκινοπαθών στα φαρμακεία του ΕΟΠΥΥ. Διαβάστε τη χθεσινή ανακοίνωσή τους.

Είναι ο Υπουργός που υβρίζει και απειλεί δικαστές, όπως κάνει ακριβώς και ο Όρμπαν. Απειλεί δημοσιογράφους ότι θα τους βάλει τρία μέτρα κάτω από τη γη. Προσβάλλει τη μνήμη νεκρών. Απαξιώνει τα ΑΜΕΑ. Προαναγγέλλει ποινικές διώξεις κατά των πολιτικών του αντιπάλων. Προτείνει στα κομματικά όργανα του ΣΥΡΙΖΑ να μπουν δυο, τρεις στη φυλακή για να κερδίσουν τις εκλογές και σέρνει σε πειθαρχικές διώξεις πολιτικής σκοπιμότητας υπαλλήλους του Υπουργείου του που δεν του είναι αρεστοί.

Είναι επίσης ο Υπουργός ο οποίος, όταν προσέρχεται στην Επιτροπή Δεοντολογίας για μία απλή συκοφαντική δυσφήμιση για την οποία του έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, κρύβεται πίσω από το επαίσχυντο, όπως λέει, άρθρο 86 του Συντάγματος περί ευθύνης Υπουργών, που κατά τα άλλα θέλει να καταργήσει, και ζητάει τη μη άρση της ασυλίας του. Ο κ. Πολάκης τρέμει την άρση της ασυλίας του. Γι' αυτό και σας υποχρεώνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, να ψηφίζετε κάθε φορά υπέρ του.

Είναι επομένως Υπουργός αποτυχημένος στα υπουργικά του

καθήκοντα, θρασύδειλος πολιτικά και κοινοβουλευτικά ιδιοτελής. Δεν υπάρχει άλλη λέξη. Αν τον βλέπατε στην Επιτροπή Δεοντολογίας κάθε φορά που λέει: Έχω πολλές ποινικές διώξεις γιατί αποκαλύπτω σκάνδαλα. Δεν πρέπει να άρετε την ασυλία μου! Αυτούς, τον κ. Πολάκη και τον κ. Τσίπρα, θα στηρίξετε, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και άλλοι πρόθυμοι, με την ψήφο σας σε αυτήν την τελευταία φαρσοκωμωδία της συγκυβέρνησης συναλλαγής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θα τους στηρίξετε, όμως, μόνοι σας. Εμείς αφήνουμε την Κυβέρνηση στην πολιτική απομόνωσή της να ψάχνει τον δρόμο της εξόδου, χωρίς να μπορεί να ξεκολλήσει από την καρέκλα της εξουσίας.

Τέλος, με κατάπληξη άκουσα εχθές τον κ. Τσίπρα να απολογείται εκνευρισμένος για τις διακοπές που έκανε -με πλήρη διακριτικότητα είναι η αλήθεια!- σε σκάφος συνεργατίδας του και μεγαλοεπιχειρηματία λίγες ημέρες μετά την εκατόμβη νεκρών στο Μάτι.

Πέρα από το ηθικό μέρος -δεν το συζητώ εδώ, οι πολίτες κατάλαβαν-, προσωπικά δεν με ενδιαφέρει αν ο κ. Τσίπρας υποκύπτει στην κρυφή γοητεία της μπουρζουαζίας, αν φιλοξενείται συστηματικά στις διακοπές του από μεγαλοεπιχειρηματίες σε βίλες ή σε κότερα ή αν ορίζει συμβούλους του μεγάλους οικονομικούς παράγοντες και μεταξύ αυτών ορισμένους δραχμιστές. Ψάξτε το. Εκείνο που με ενδιαφέρει είναι ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον δημοκρατικό κόσμο αυτά τα αθώα δήθεν δωράκια σε πολιτικούς, οι διακοπές, οι φιλοξενίες σε βίλες και σε κότερα, είναι απλά παράνομα. Δεν υπάρχει άλλη λέξη. Αυτές οι διευκολύνσεις και τα δωράκια είναι παράνομα είτε δίνονται κρυφά είτε δίνονται φανερά. Γι' αυτό και παντού στον πολιτισμένο πολιτικό κόσμο έχει επιβληθεί διαφάνεια στη λήψη δώρων και άλλων διευκολύνσεων. Δεν φεύγει κρυφά για διακοπές ο Πρωθυπουργός. Το ανακοινώνει. Δεν πηγαίνει οπουδήποτε και με οποιαδήποτε παροχή. Το δικαιολογεί. Εχθές είδαμε έναν Πρωθυπουργό πανικόβλητο να λέει ότι «έχω καλές παρέες και με καλούν σε βίλες και σε κότερα».

Σε αυτά δεν απάντησε, λοιπόν, ο εκνευρισμένος και εκτεθειμένος πλέον στην κρίση των πολιτών κ. Τσίπρας. Σε όλα αυτά και στον κ. Πολάκη θα δώσετε εσείς αύριο, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ψήφο εμπιστοσύνης.

Δεν ζηλεύω καθόλου τη θέση σας. Καταψηφίζω μια Κυβέρνηση που έχει πέσει στη συνείδηση του λαού και θα το καταλάβει, όταν αποφασίσει να κάνει εκλογές. Να είστε καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε, κύριε Παπαθεοδώρου.

Ο κ. Σαχινίδης από τη Χρυσή Αυγή έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

Να ετοιμάζεται η κ. Βάκη και αμέσως μετά ο Υπουργός κ. Βίτσας.

Ορίστε, κύριε Σαχινίδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ευτυχώς κάποιες στιγμές κάποιος παθαίνουν και κρίσεις αλήθειας, όπως ο προλαλήσας, ο οποίος μίλησε για το κατάπτυστο άρθρο 86, που έχει ψηφίσει το ΠΑΣΟΚ. Συμφωνούμε απόλυτα ότι είναι κατάπτυστο. Αυτοί, λοιπόν, που παρουσιάζονται ως εκφραστές του πολιτικού πολιτισμού, του ήθους και της εγκράτειας, χθες μας παρέδωσαν ένα μεγάλο μάθημα. Μέχρι και δικά σας μέσα ενημέρωσης, όπως «iefimerida» έχει ως τίτλο «Σόκαρε το επίπεδο καφενείου Τσίπρα».

Χθες, λοιπόν, στην Ολομέλεια καταγράφηκε μια από τις χειρότερες συνεδριάσεις στην ιστορία του ελληνικού Κοινοβουλίου με πρωταγωνιστές Τσίπρα-Μητσοτάκη. Ο ελληνικός λαός, όπως και όλοι εμείς σ' αυτήν την Αίθουσα, γίναμε μάρτυρες ενός επαγγελματικού ξεκατινιάσματος τηλεπερσόνων.

Ευτελίσате και ξευτελίσате για άλλη μια φορά, όπως έχω πει επανειλημμένα, την πολιτική. Καταφέρατε με τις συμπεριφορές σας να αφήσετε για άλλη μια φορά άναυδο τον ελληνικό λαό που παρακολουθούσε από τους τηλεοπτικούς δέκτες. Σε κάθε αναφορά ή καταγγελία γεγονότων που γίνονταν εκατέρωθεν, υπήρχαν φυσικά οι χρήσιμοι ηλίθιοι χειροκροτητές και από τις δύο

πλευρές, οι οποίοι εκστασιάζονταν μ' όλα αυτά που άκουγαν από τους Αρχηγούς τους, από τα λεγόμενά τους, από το αλληλοκάρφωμα δηλαδή των δύο υποτιθέμενων μονομάχων. Θα σας ζήτησε μέχρι και ο αείμνηστος Αρτέμις Μάτσας.

Όμως, όπως ανέφερε χθες ο Αρχηγός και Γενικός Γραμματέας της Χρυσής Αυγής, ο κ. Μιχαλολιάκος, δεν διέψευσε κανείς από τους δύο τα όσα καταλόγιζε ο ένας στον άλλο. Και μάλιστα αυτό σήμερα παίζει και σε πάρα πολλά site που αναδεικνύουν ότι όλα όσα ειπώθηκαν είναι πράγματι αλήθεια, αφού δεν πήρε θέση κανένας από τους δύο.

Το ζήτημα όμως, που προκύπτει από την αντιπαράθεση για το ποιος είναι λιγότερο επικίνδυνος και όχι πιο ικανός, είναι ότι τα μισά από αυτά που ειπώθηκαν χθες, είναι ποινικά αδικήματα. Αλήθεια, άκουγε άραγε κάποιος εισαγγελέας;

Βλέποντας, λοιπόν, την αντίδραση των χρήσιμων ηλιθίων, όπως ανέφερα και πριν και προβλέποντας το μέλλον, κρίνοντας από το παρόν και το παρελθόν, σας φαντάζομαι να χειροκροτείτε από κοινού οι μεν τους δε. Είναι κάτι το οποίο άλλωστε έχει καταγραφεί ως πραγματικό γεγονός στην περίπτωση Δένδια-Κοντονή. Και ως επισφράγιση αυτών που λέω επικαλούμαι τη δήλωση της κ. Μπακογιάννη ότι το 2015 υπήρχε συμφωνία συγκυβέρνησης μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και Νέας Δημοκρατίας και όχι μόνο. Έχουμε και μια πληθώρα σχεδίων νόμου και τροπολογιών που έχετε ψηφίσει από κοινού, όχι φυσικά προς όφελος των Ελλήνων πολιτών, αλλά πάντα σε βάρος τους.

Συζήτηση σήμερα, λοιπόν, της πρότασης μομφής που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία και την πήρε και την εξέλιξε ο Πρωθυπουργός σε ψήφο εμπιστοσύνης, θέλοντας φυσικά μ' αυτόν τον τρόπο να παρέχει πλήρη κάλυψη στον Πολάκη.

Ακούσαμε όλο αυτό το διάστημα ότι πρόκειται για έναν τραχύ Σφακιανό, ο οποίος έχει μάθει να συμπεριφέρεται έτσι. Δυστυχώς, όμως, σαν να μην πέρασε μια μέρα, τριάντα ολόκληρα χρόνια πίσω –θα το καταθέσω στα Πρακτικά- δημοσίευμα που αναφέρει τον κ. Πολάκη ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Φοιτητικού Συλλόγου επικεφαλής διακοσίων πενήντα κτιρίων στην επίθεση κατά του Σεβαστιανού, γιατί τόλμησε –λέει- στο Γουδί, στην Ιατρική Σχολή να κάνει ομιλία για τη Βόρειο Ήπειρο. Και ακούστε τις δημοκρατικές απόψεις του σημερινού Υπουργού. Τα συνθήματα ήταν: «Θάνατος στους εθνικιστές», «Τα αλβανικά σύνορα θα φτάσουν στη Λαμία», «Σεβαστιανέ φασίστα». Να τον χαιρεάτε κύριοι δημοκράτες!

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έχετε αναδείξει ένα σοβαρό μεν, δευτερεύον δε ζήτημα, τις επανειλημμένες αθλιότητες του Υπουργού, αφήνοντας πίσω και θέλοντας να αποπροσανατολίσουν τους Έλληνες πολίτες από τα πραγματικά σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν σε οικονομία, παιδεία, κοινωνική πρόνοια, ανεργία, λαθρομεταναστευτικό, μετανάστευση Ελλήνων εργατών και επιστημόνων και τέλος τα πολύ-πολύ σοβαρά εθνικά ζητήματα.

Εθνικά ζητήματα, λοιπόν. Αφού προδώσατε και ξεπουλήσατε τη Μακεδονία, ανέχεστε τις καθημερινές προκλήσεις των Τούρκων και απαντάτε χλιαρά και υποτακτικά. Και μάλιστα, θα ήθελα να σας επισημάνω εδώ ότι εάν καταφέρουν τελικά στα δύο οικόπεδα της Κύπρου, όπου δεν έχει υπογράψει σύμβαση με εταιρεία η Κύπρος και κάνουν γεώτρηση, θα έχουμε τετελεσμένο. Και από τη στιγμή που θα υπάρχει τετελεσμένο σε οικόπεδο, όπου δεν έχουν συμφέροντα οι «Εκκοημοί» και «TOTAL», γαλλικών και αμερικανικών συμφερόντων, να είστε σίγουροι ότι δεν πρόκειται να πάρει θέση κανείς μα κανείς απολύτως για αυτό το ζήτημα.

Η επερχόμενη, λοιπόν, εκλογική ήττα του ΣΥΡΙΖΑ δεν θα επέλθει σίγουρα από τη σκληρή αντιπολίτευση που έχει ασκήσει η Νέα Δημοκρατία. Τζαμί, Σύμφωνο Συμβίωσης, Συμφωνία Πρεσπών τα έχετε υπογράψει όλοι μαζί.

Και μιας και αναφέρομαι στη Συμφωνία των Πρεσπών, με βάση τα λεγόμενα του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας κ. Μητσοτάκη χθες ότι στηρίζει τον Βέμπερ, να του θυμίσω ότι κανείς Βουλευτής από το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, ούτε ο ίδιος ο Βέμπερ τον οποίο στηρίζει, δεν ήταν κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών. Σύσ-

σωμο το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα. Να μας πει οποιοσδήποτε Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας λάβει τον λόγο, εάν στηρίζουν αυτήν την πολιτική του Βέμπερ, ότι δηλαδή η Συμφωνία των Πρεσπών ήταν σωστή.

Μέτρα, λοιπόν, που εξήγγειλε ο Πρωθυπουργός στο Ζάππειο. Οι φοροελαφρύνσεις, τα επιδόματα κάθε μορφής, δεν είναι χρήματα τα οποία προέκυψαν από την ανάκαμψη της οικονομίας. Δεν είναι χρήματα που προέκυψαν από επενδύσεις και ανάπτυξη. Τα υπερπλεονάσματα είναι χρήματα του ελληνικού λαού, τα οποία αφαιρέσατε με χειρουργικό τρόπο, αλλά χωρίς αναισθητικό.

Από μια αχρείαστη, λοιπόν, υπερφορολόγηση την οποία επιβάλλατε, θέλετε να μας πείτε ότι δημιουργήθηκε ο κουμπαράς, από τον οποίο καταβάλλατε μερίσματα και επιδόματα ως επί τω πλείστον σε Ρομά και λαθρομετανάστες και ένα μηδαμινό ποσοστό στους υπόλοιπους Έλληνες.

Θέλοντας, να πείσετε, λοιπόν, ότι έρχονται καλύτερες μέρες και τα μνημόνια αποτελούν παρελθόν, σε περίπτωση που θελήσετε να με διαψεύσετε για όσα προείπα σχετικά με το από πού προέρχονται τα χρήματα με τα οποία υποτίθεται ότι ασκείτο κοινωνική πολιτική, θα πρέπει να μας αποδείξετε την προέλευση αυτών των χρημάτων. Γιατί όπως είπα και πριν, δεν υπήρξε ούτε οικονομική ανάπτυξη ούτε επενδύσεις. Ήρθαν καθαρά από την υπερφορολόγηση που έχετε κάνει στους Έλληνες πολίτες.

Κοινή απαίτηση, λοιπόν, των Ελλήνων πολιτών είναι η επιστροφή των ονείρων που μας έχετε στερήσει, είναι η επιστροφή των κλεμμένων, είναι η επιστροφή όσων έχουν μεταναστεύσει από την εφαρμογή των δικών σας πολιτικών, είναι η δικαίωση όσων έχασαν συγγενικά πρόσωπα από τα μνημόνια που αυτοκτόνησαν, είναι η δικαίωση όσων έχασαν συγγενικά πρόσωπα σε Μάνδρα και Μάτι.

Τέλος, ζητάμε την παραδειγματική τιμωρία όσων έχουν καταχραστεί δημόσιο πλούτο. Οι κλέφτες φυλακή και τα κλεμμένα στον λαό.

Και κλείνοντας, επειδή χθες είχε την τιμητική της και η ποίηση, εγώ περιμένα από τον κύριο Πρωθυπουργό να κλείσει με ποίηση από ένα βιβλίο πολύ γνωστού τους ποιητή «Επί σωματών λέξεων».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Φερρών Έβρου και το 18ο Δημοτικό Σχολείο Λαμίας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η κ. Βάκη έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επικοινωνιακή στρατηγική της κλειδαρότρυπας και της τυμβωρυχίας που υιοθετεί εσχάτως η Νέα Δημοκρατία, καταδεικνύει περίτρανα τη συντριπτική της ήττα στο πεδίο των θέσεων, των επιχειρημάτων και των προγραμμάτων.

Η τοξικότητα «κίτρινων» δημοσιευμάτων, το παράνομο φωτογραφικό υλικό, ο Πολάκης και τα κότερα υπαγορεύονται αποκλειστικά και μόνο από την απέλπιδα προσπάθειά σας να μετατοπίσετε το κέντρο βάρους από τα θετικά μέτρα στην οικονομία και την κοινωνική πολιτική, για τα οποία θα έχουμε βεβαίως την ευκαιρία να συζητήσουμε ενδελεχώς σήμερα και αύριο.

Την ηθικολογία και τα κροκοδείλια δάκρυα, τις όψιμες ψευδοευσαισθησίες σας για τα δικαιώματα, που πλειστάκις οι θιασώτες του νόμου και της τάξης, της άμετρης καταστολής, του κεκαλυμμένου ή καταφανούς ρατσισμού έχουν περιφρονήσει και καταστραγγίσει, διαψεύδουν οι εμμονές και οι ιδεοληψίες σας που σας εκθέτουν. Η δέκατη τρίτη σύνταξη ως λαϊκισμός, το αχρείαστο δώρο των Χριστουγέννων, το κοινωνικό κράτος ως χάρη ή

προνόμιο, το παρωχημένο οκτάωρο, οι ύμνοι για την ευέλικτη εργασία και το μένος του εκλεκτού σας και πιστού σας συμμάχου κ. Βέμπερ κατά μιας ευρωπαϊκής ασφάλισης στους ανέργους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, εμφανίζεστε έμπλεοι ευαισθησίας για τα δίκαια αιτήματα του αναπηρικού κινήματος, όταν οι δικές σας κυβερνήσεις το είχαν πλήξει ποικιλοτρόπως. Όλοι θυμούνται την ταλαιπωρία που υπέστησαν τα άτομα με αναπηρία από τις ελλείψεις σπάνιων φαρμάκων την περίοδο διακυβέρνησης Σαμαρά. Όλοι θυμούνται πόσο βυθίστηκαν τα επιδόματα αναπηρίας. Όλοι θυμούνται την ταλαιπωρία στην οποία υποβάλλονταν τα άτομα με αναπηρία στις επιτροπές πιστοποίησης αναπηρίας. Όλοι θυμούνται τις τραγικές ελλείψεις στα ειδικά σχολεία, όπου -ειρήσθω εν παρόδω- αυτή η Κυβέρνηση μεταξύ άλλων θεραπεύει με τεσερεσήμισι χιλιάδες προσλήψεις στην ειδική αγωγή, εκτός αν και αυτές τις θεωρείτε παροχολογία και μποναμά. Όλοι θυμούνται ότι επί Σαμαρά το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο απαιτούσε να δίδονται τα επιδόματα αναπηρίας με εισοδηματικά κριτήρια και να αξιολογείται εκτός από την αναπηρία και η ικανότητα για εργασία. Αν, παραδείγματος χάριν, ένα άτομο με ψυχική αναπηρία κρινόταν κατάλληλο για χειρωνακτική εργασία, θα έχανε το επίδομά του.

Όλοι, όμως, θυμούνται ότι αυτή η Κυβέρνηση ψήφισε τον ν.4488/2017, που ενσωματώνει στο ελληνικό δίκαιο τη διεθνή σύμβαση του ΟΗΕ και το προαιρετικό πρωτόκολλο για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία. Ποιος, άραγε, θέσπισε τον ν.4440/2016, που προβλέπει ποσοστό προσλήψεων 15% μέσω ΑΣΕΠ στον δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα για τα άτομα με αναπηρία; Ποια κυβέρνηση, άραγε, αναβάθμισε την προσπάθεια ειδική αγωγή και εκπαίδευση με γνώμονα τον ενταξιακό προσανατολισμό; Ποιοι διασφάλισαν την καθολική και ισότιμη πρόσβαση όχι μόνο των ανασφάλιστων, αλλά και τον ΑΜΕΑ στο δημόσιο σύστημα υγείας;

Ηθικολογικά κηρύγματα από διαπρύσιους κήρυκες της φυσικής ανισότητας των ανθρώπων, από εσάς που δεν τρέφετε αυταπάτες για μια κοινωνία χωρίς ανισότητες, δεν γίνονται αποδεκτά. Αν για σας τα δικαιώματα δίδονται επιλεκτικά και ιεραρχούνται, αν για σας τα δικαιώματα εξισώνονται με τη φιλανθρωπία των ψίχουλων που περίσσεψαν από το μεγάλο φαγοπότι, για την Αριστερά τα δικαιώματα προσιδιάζουν στον άνθρωπο *per se*, ανεξαρτήτως επιμέρους κατηγορημάτων. Κείνται στον πυρήνα της ιδεολογίας μας και μετουσιώθηκαν σε νόμους του κράτους. Διότι έπρεπε να υπάρξει αριστερή κυβέρνηση σ' αυτό τον τόπο, για να αποδοθεί το δικαίωμα της ιθαγένειας σε παιδιά μεταναστών, για να μεταβεί από τον μεσαίωνα στη νεωτερικότητα το σωφρονιστικό σύστημα, για να αποκτήσουν δικαιώματα τα ομόφυλα ζευγάρια, για να κατοχυρωθεί το δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού ως προς την ταυτότητα φύλου, για να κυρωθεί η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης για την έμφυλη βία και τη μετανεωτερική δουλεία που ακούει στο όνομα *trafficking*.

Υπερψηφίσατε κάποια από αυτά εσείς, οι επαΐοντες της ηθικολογίας και οι λεπτογεύστες του κοινοβουλευτικού λόγου και βίου, που θίγετε από το ταϊγάρο του Υπουργού και το πούρο του Πρωθυπουργού;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είθισται με βάση το γράμμα του Κανονισμού της Βουλής των Ελλήνων, οι προτάσεις μομφής να γίνονται για να δίδεται η δυνατότητα, βεβαίως, να ελέγχονται οι Υπουργοί για το έργο τους και την πολιτική που εφαρμόζουν. Παραδείγματος χάριν, να ελέγχονται αν υπουργικοί θώκοι εκφυλίζονται σε θύλακες διαφθοράς και «μαύρου» χρήματος, αν εν μία νυκτί εκποιούν νοσοκομεία σε ιδιώτες, αν με πράξεις και αποφάσεις τους υπογράφουν ευνοϊκές για εταιρείες αποφάσεις τιμολόγησης φαρμάκων, αν κατεδαφίζουν τη δημόσια υγεία, μετακυλίνοντας το κόστος στον πολίτη, απολύοντας χιλιάδες γιατρούς του δημόσιου συστήματος υγείας.

Ξέρετε, σε 23 δισεκατομμύρια ευρώ υπολογίστηκε το «μαύρο» χρήμα στην υγεία, τουτέστιν ένα μηνόμιο. Δεν γνωρίζω αν προτάσεις μομφής γίνονται γιατί νομοθετήθηκε η καθολική πρόσβαση όλων των ανασφάλιστων στο δημόσιο σύστημα υγείας ή γιατί το «ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ» επεστράφη στο ΕΣΥ και στους πολίτες, στους πολλούς ή γιατί επιτέλους καταργήθηκε το επαί-

σχυντο πεντάευρο, όπως καταργήθηκε και ο επαίσχυντος υποκατώτατος μισθός.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην τοξική αμετροέπεια, στην ηθικολογία της κλειδαρότρυπας και του κουτσομπολιού, στον εκφυλισμό του δημόσιου λόγου σε παραπολιτική ατάκα εμείς απαντούμε με πεπραγμένα που εμπεδώνουν τη Δημοκρατία και με βάση αυτά ζητούμε την ψήφο εμπιστοσύνης. Οδοδείκτες δημοκρατίας είναι τα δικαιώματα, απαρέγκλιτη προϋπόθεση της δημοκρατίας η φωνή στα βουβά πρόσωπα της κοινωνίας, το φως στους αόρατους και ηττημένους της ιστορίας.

Δημοκρατία, ωστόσο, είναι και η κοινωνική δικαιοσύνη. Ανάπτυξη και αύξηση του εθνικού πλούτου που εξαυλώσατε χωρίς δίκαιη κατανομή του αναπαράγει τις ανισότητες -που φαίνεται, βεβαίως, να προσυπογράφετε- και ανοίγει τον ασκό του Αϊόλου σε νεοφασιστικά μορφώματα. Αυτή η Κυβέρνηση των συριζομαδύρων, των συμμοριτών, των κομμουνιστών με τις ελαττωματικές ιδέες, που πρέπει να μην τους επιτραπεί να κυβερνήσουν ξανά ή που σε κανονικές χώρες θα έπρεπε να είναι φυλακή, πόσες αλήθειες προτάσεις μομφής θα έπρεπε εμείς να έχουμε καταθέσει για τα εμφυλιοπολεμικά σας παραληρήματα;

Αυτή η Κυβέρνηση, λοιπόν, κατάφερε αυτή τη στιγμή να έχει απόθεμα ρευστότητας 31 δισεκατομμύρια ευρώ, να αποπληρώσει τα πανάκριβα χρέη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, να μειώσει έμμεσα τα πρωτογενή πλεονάσματα, αλλά και να δίνει 6 δισεκατομμύρια ευρώ στην κοινωνία, στην πρόσβαση των πολιτών σε βασικά αγαθά. Διότι η δικαιοσύνη δεν είναι να φυγαδεύονται πλεονάσματα σε εξωχώριους παραδείσους, αλλά να επιστρέφουν εκεί που ανήκουν, στην κοινωνία.

Εκτός από τον «κίτρινισμό» και τον ευτελισμό του κοινοβουλευτικού λόγου που επιχειρείτε, οδηγώντας τον πολίτη στην απαξίωση της πολιτικής, που ξέρουμε πολύ καλά πού οδηγεί, υπάρχει και η μεγάλη εικόνα αυτή τη στιγμή και τα μεγάλα διλήμματα. Αν θέλετε να συζητήσουμε, ας συζητήσουμε με θέσεις για τα δίπολα, για τις μεγάλες αντιθέσεις και αντιφάσεις που στοιχειώνουν την Ευρώπη.

Σήμερα είναι η επέτειος του τέλους του Παγκοσμίου Πολέμου και της ήττας του ναζισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτή)

Ας αντιπαραθεθούμε, συνάδελφοι, με προγράμματα. Θα επιχειρήσουμε την επαναθεμελίωση του μεταπολεμικού κοινωνικού κράτους ή θα ρίξουμε βορά στις κοινωνίες την πλήρη απορρύθμιση κάθε πλαισίου προστασίας; Οι εκλεκτικές, πλέον, συγγένειες νεοφιλελευθερισμού και ακροδεξιάς είναι πασιδήλες. Στα προγράμματα των «Σικάγο Μπίς» του Πινόστ, στις επευφημίες σας για πραξικοπήματα και όχι ελεύθερες εκλογές στη χώρα του Μαδούρο, στους όρκους πίστης σας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και στις περικοπές των συντάξεων αντιτάξαμε την πολιτική που θα ξαναδίνει εργασία και αξιοπρέπεια στους πολλούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρία Βάκη, αν θέλετε, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Στα παραπάνω, όμως, δυστυχώς, προσθέτετε πλέον και έναν λόγο «κίτρινο» και ρυπαρό, άξεστο και μνησικάκο. Το μόνο που καταφέρνει η Νέα Δημοκρατία, δυστυχώς, είναι να ανατροφοδοτεί το μίσος για τη Δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε πολύ. Τον λόγο έχει ο Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής κ. Βίτσας.

Κύριε Υπουργέ, έχετε δεκαπέντε λεπτά στη διάθεσή σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχω ένα μόνιμο ερώτημα. Να το θέσω ξανά, αν και δεν περιμένω απάντηση. Όμως, ας το ξαναθυμηθούμε: Πώς κατάφερε η Νέα Δημοκρατία και το σημερινό ΔΗΣΥ -παλιό ΠΑΣΟΚ- να δημιουργήσει 320 δισεκατομμύρια ευρώ δημόσιο χρέος; Πώς κατάφεραν αυτά τα δύο κόμματα να δημιουργήσουν 15% κάθε χρόνο έλλειμμα; Ξέρετε πόσο είναι 15%; Είναι 30 δισεκατομμύρια τουλάχιστον. Πώς τα κατάφεραν; Θα μας πουν ποτέ; Έχει μια σημασία να θυμάται ο κόσμος, να θυμάται ο ελληνικός λαός από

πού ξεκίνησαν όλα.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι ότι χάνουμε μια ευκαιρία. Η ευκαιρία είναι να συζητήσουμε στα σοβαρά επί προγραμματικών θέσεων τι έχει γίνει και τι μέλλει να γίνει.

Μην περιμένετε από τη Νέα Δημοκρατία να πάρει στα χέρια της αυτήν την ευκαιρία. Και ξέρετε γιατί; Διότι θα είναι μία αυτόματη σύγκριση ανάμεσα στο τι συζητούσαμε το 2014 και πού βρισκόταν η χώρα και τι συζητάμε το 2019 και πού βρίσκεται η χώρα. Και μόνο απ' αυτή τη σύγκριση θα έβγαине ότι αυτή η Κυβέρνηση κάτι καλό έχει κάνει.

Κι όμως, δεν ξέρω πως αισθανθήκατε χθες από την ομιλία του κ. Μητσοτάκη. Εγώ, ξέρετε, αισθανθήκα στενοχώρια. Ήταν μία πολύ στενόχωρη ομιλία. Είτε με εκφράσεις νηπιαγωγείου «να 'τος, να 'τος» -ακόμα και όταν ήμασταν εμείς μικροί, αυτά τα λέγαμε στο νηπιαγωγείο- είτε με αναπαραγωγή και υιοθέτηση όλων των fake news, ο κ. Μητσοτάκης έκανε τον «κιτρινισμό» επίσημη πολιτική θέση. Αυτό είναι το βασικό ζήτημα. Είναι ο τρόπος για να προσπαθήσει να πετάξει την μπάλα στην εξέδρα. Όμως, ούτε κι αυτό το ξέρει καλά, γιατί θα πρέπει να ξέρει ότι μόνο στο ποδόσφαιρο από όλα τα ομαδικά αθλήματα, όταν κάποιος πετάει την μπάλα στην εξέδρα, μπορεί να κερδίσει κάποια καθυστέρηση. Σ' όλα τα άλλα αθλήματα σταματάει ο χρόνος και επανέρχεται. Άρα, θα υποχρεωθείτε από την ανάγκη και από τον ΣΥΡΙΖΑ να τοποθετηθείτε πάνω στα πραγματικά προβλήματα.

Επιτρέψτε μου και μία παρέκβαση. Μια και μίλησα για «κιτρινισμό» και για αθλητισμό, να μιλήσω και λίγο για τον Ολυμπιακό. Ο Ολυμπιακός είναι μια μεγάλη ομάδα. Είναι ομάδα, όμως, του λαού του. Είναι ομάδα των ανθρώπων του. Είναι ομάδα του Νίκου Γόδα, του λοχαγού του ΕΛΑΣ που εκτελέστηκε στο Λαζαρέτο της Κέρκυρας κατά τον Εμφύλιο φορώντας τη φανέλα του Ολυμπιακού, θέλοντας να δείξει κάτι. Δεν είναι καταφύγιο για κάποιους περιέργους προέδρους -παλαιούς κοσκωτάδες, τώρα ο καινούργιος- ώστε να μπορούν να φτιάχνουν μια κοινωνική βάση και να νομίζουν ότι μπορούν μ' αυτόν τον τρόπο να ξεφύγουν. Αυτά είναι καθαρά πράγματα. Και όσο και να θέλει να στηρίξει τη Νέα Δημοκρατία και να αρχίσουμε τη συζήτηση σχετικά με το ποιανού είναι κουμπάρος -δεν μας ενδιαφέρουν και δεν με ενδιαφέρουν αυτού του είδους οι σχέσεις- δεν θα το καταφέρει.

Όμως, θα ήθελα να σας πω το εξής: Όσοι νομίζετε από τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ ότι τα έχετε δει όλα, όσοι νομίζετε ότι εχθές ο κ. Μητσοτάκης «το τερμάτισε» κάνετε μεγάλο λάθος. Δεν έχετε δει τίποτα. Υπάρχει, μάλιστα, μία διπλή απειλή σ' αυτά που είπε εχθές ο κ. Μητσοτάκης. Η μία μας αφορά. Μας λέει ότι θα υπάρχει μια σκιά πάντοτε από πίσω μας να παρακολουθεί πού πάμε να φάμε, πού κάνουμε διακοπές, πώς είναι η προσωπική μας ζωή και ένας «κίτρινος» τύπος μεγάλου συγκροτήματος έτοιμος να δώσει αυτά τα πράγματα βορά και ένα πλήθος social media να τα παράγουν και να τα αναπαράγουν. Και για να μην μπλέξω μόνο τον έναν, ας μπλέξω λίγο και τον άλλο. Έχετε δει ότι βγαίνει, για παράδειγμα, ο «ΣΚΑΪ» και λέει «από έγκυρες πηγές της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ» και μετά βγαίνει η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» και λέει «από έγκυρες πηγές του «ΣΚΑΪ»». Ο ένας, δηλαδή, κάνει έγκυρη πηγή τον άλλο και τελειώνει!

(Γέλωτες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αυτό, όμως, είναι το λιγότερο, γιατί πρέπει να έχουν πάρει χαμπάρι με ποιους έχουν να κάνουν. Ερχόμαστε από πολύ μακριά και αυτά που φοβίζουν τον κ. Μητσοτάκη δεν μας φοβίζουν εμάς. Εμείς έχουμε υποστεί πολλά και ως παράταξη και ως άνθρωποι για να φοβηθούμε τι αναπαράγει κάθε περίεργος στο τάδε site της Δράμας ή της Ξάνθης και μετά γίνεται θέμα στο «ΘΕΜΑ».

Όμως, ξέρετε ποιο είναι το δεύτερο πιο επικίνδυνο; Είναι μια πολιτική ολόκληρη. Είναι η πολιτική που αφορά κάθε έναν Έλληνα και τον λέει «Όποιος εναντιώνεται σε μένα και στην πολιτική μου θα τον αντιμετωπίζω μέσω του κιτρινισμού». Αυτό θα το δείτε και μπροστά στις εθνικές εκλογές στις περιφέρειές σας. Οι υποθέσεις Κατερίνη θα είναι ελάχιστο σ' αυτό που θα προσπαθήσουν να κάνουν. Εκείνο που δεν καταλαβαίνουν είναι ότι ο ίδιος λαός θα τους αντιμετωπίσει.

Η ομιλία του, όμως, ήταν και στενάχωρη προγραμματικά. Θέλω να τονίσω το εξής: Μου έκανε εντύπωση ότι ο Αντιπρό-

εδρος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Χατζηδάκης δηλαδή -καμμία μομφή για τον ίδιο- εξάντλησε μια οκτάλεπτη ομιλία στην «κοτερολογία» και στη σκανδαλολογία. Πέραν της τεράστιας έκπληξης που μπορεί να συμβεί σ' αυτήν τη Βουλή, να έρθει ο άλλος ο Αντιπρόεδρος και να μιλήσει προγραμματικά -υπάρχει και αυτή η περίπτωση- εγώ λέω ότι πλέον αυτό αρχίζει και γίνεται δεύτερη φύση.

(Γέλωτες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Είπε, λοιπόν, ο κ. Μητσοτάκης είπε εχθές ότι η Νέα Δημοκρατία έχει πρόγραμμα. Το έβγαλε και μας το έδειξε κιόλας. Το πρόβλημα δεν είναι αν έχει η Νέα Δημοκρατία πρόγραμμα και να μας το δείχνει ο κ. Μητσοτάκης. Κατ' αρχάς, το πρώτο πρόβλημα είναι αν το διάβασε ο ίδιος, γιατί αν το είχε διαβάσει ο ίδιος, θα διαπίστωνε τρία πράγματα. Το πρώτο πράγμα που θα διαπίστωνε είναι ότι υπάρχουν μέσα ως διεκδικήσιμα πράγματα που ήδη έχουν γίνει και έχουν τελειώσει.

Θα κάνω και μια δεύτερη παρένθεση γι' αυτήν την ιστορία με το 13% στην εστίαση. Επειδή είμαστε λίγο παλιοί εδώ μέσα, θυμόμαστε -και ο κ. Σαμαράς μπορεί να το επιβεβαιώσει- ότι η συμφωνία με τους θεσμούς ή με την τρόικα ήταν για μία φορά και θα δούμε πως θα πάει. Δεν υπήρξε δεύτερη φορά, γιατί δεν πήγε η Κυβέρνηση, όχι το μέτρο. Το μέτρο ήταν καλό, για να το ξεκαθαρίσουμε, να δούμε ποιο θα είναι.

Μας κατηγορούν μάλιστα και σ' αυτά για αντιγραφή. Ε, ωραία, εγώ να πάρω τη θέση σας και να μην πάω από την άλλη μεριά και αρχίζουμε να συζητάμε αν αντιγράψαμε ή δεν αντιγράψαμε. Γιατί δεν χαίρεστε γι' αυτό; Γιατί δε χαίρεστε που αυτά γίνονται και που, αν θέλετε, έχουν μια κοινότητα;

Κατά δεύτερον, υπάρχουν πράγματα που στο πρόγραμμα και στον δημόσιο λόγο τα αποκλείει η Νέα Δημοκρατία. Το κακό για τη Νέα Δημοκρατία είναι ότι αυτό που αποκλείει ήδη γίνεται. Και τώρα, μην αρχίσουμε να λέμε «Δεν το είπα», «Το είπα», «Δεν το είπα». Υπάρχει συνέντευξη του κ. Μητσοτάκη στον Παπαδάκη, όπου λέει με τελείως καθαρό τρόπο «Αποκλείεται. Δεν έχουμε τη δυνατότητα αυτή τη στιγμή να δώσουμε δέκατη τρίτη σύνταξη». Ε, να, δόθηκε τώρα. Είναι λίγο πίσω.

Υπάρχει και ένα τρίτο πράγμα. Υπάρχουν μέσα στο πρόγραμμα επικίνδυνες ιδεολογικές αγκυλώσεις. Ποια είναι η πιο επικίνδυνη από αυτές; Είναι ότι η μνημονιακή πολιτική και ό,τι επέφερε θεωρείται παγιωμένη και δεδομένα σωστή. Να σας δώσω ένα παράδειγμα. Το είπε ο κ. Μητσοτάκης απ' αυτή τη θέση εχθές. Λέει «Εμείς τι λέμε; Συνδέουμε τον κατώτατο μισθό με την ανάπτυξη...» -αυτό το γράφει το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας περίπου το φθινόπωρο, αυτό λέει- «...και κάθε φορά που θα έχουμε ανάπτυξη, μετά θα διπλασιάζουμε και θα ανεβάζουμε τον κατώτατο μισθό. Αν δεν έχουμε ανάπτυξη, δεν θα ανεβαίνει ο κατώτατος μισθός», κ.λπ..

Μετά τι του συνέβη; Του συνέβη το εξής: Ο κατώτατος μισθός από 586 ευρώ πήγε στα 650 ευρώ με εμάς, αυτό δηλαδή που με 2,5% ανάπτυξη ο κ. Μητσοτάκης θα το έκανε μετά από τρία χρόνια και ο υποκατώτατος μισθός καταργήθηκε πλήρως, αυτό δηλαδή που ο κ. Μητσοτάκης θα το έκανε μετά από δέκα χρόνια.

Αν αυτό δεν είναι αγκύλωση, αν δεν είναι συγχρόνως αγκύλωση να συνδέεις αυτό το πράγμα με τις επενδύσεις -με συγχωρείτε, αλλά παρεμπιπτόντως εμείς κάναμε περισσότερες από ό,τι έχετε κάνει εσείς όλα αυτά τα προηγούμενα χρόνια- τι να πούμε; Και να μην έρχεστε να λέτε και ψέματα εδώ πέρα, γιατί βάζετε και τις εσωτερικές επενδύσεις και τις εξωτερικές επενδύσεις, δηλαδή έναν εξωτερικό παράγοντα, χωρίς να βλέπετε τη δυναμική που μια πολιτική μπορεί να δημιουργήσει στην οικονομία.

Και να σας πω και άλλο ένα στοιχείο; Πόσο κατέβηκε το μισθολογικό κόστος κατά τη μνημονιακή περίοδο; Κατέβηκε 27%. Πόσο κατέβηκαν οι τιμές την ίδια περίοδο; Καθόλου. Μηδέν. Για να δείτε τις σχέσεις αυτών των πραγμάτων, αν δεν υπάρχει μία πολιτική και μία κυβέρνηση που να σε πηγαίνει μπροστά.

Η συντρόφισσα Ξενογιαννακοπούλου προηγούμενα είπε και με συγκεκριμένα παραδείγματα τι έχει συμβεί στη δημόσια διοίκηση και πόσο ψεύτικα συμπεριφέρθηκε χθες ο κ. Μητσοτάκης, ο οποίος συνήθως λέει «λέτε ψέματα».

Να του αναφέρω, λοιπόν, εγώ δέκα πράγματα να μου πει αν είναι ψέματα -δεν θα τα αναφέρω εδώ πέρα-γιατί αν μου πει ότι

είναι αλήθεια αυτά, τότε αυτός λέει ψέματα. Αυτόν δεν τον σώνουν ούτε οι σύμβουλοι οι επικοινωνιακοί ούτε οι Αμερικανοί σύμβουλοι και τα λοιπά. Γιατί όλα αυτά είναι δοκιμασμένα, δεν θα τα εφεύρουμε στην Ελλάδα. Όποιος τουλάχιστον έχει δει πώς έγιναν οι εκλογές στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και αυτήν τη φορά και άλλη φορά, ξέρει πώς γίνεται ένας τέτοιος επηρεασμός ή ακόμα στην Αμερική ψάχνουν να βρουν πώς δημιουργούνται και εάν δημιουργούνται στη Ρωσία λογαριασμοί, οι οποίοι είναι μιας χρήσης και προσπαθούν να επηρεάσουν πολύ περισσότερο.

Να προσθέσω και κάτι σ' αυτό που είπες. Έχω την αίσθηση ότι ο κ. Μητσοτάκης έχει την λογική οι πτυχιούχοι στο μέλλον να δουλεύουν στις υπηρεσίες καθαριότητας των δήμων. Κάτι τέτοιο έχω αρχίσει και σκέφτομαι.

Πηγαίνοντας προς το τέλος να κρατήσω και μία-δυο άλλες σημειώσεις. Τον παρακολουθήσατε χθες που είπε ότι ο Πρωθυπουργός δεν ήρθε ή ότι δεν έγινε παρ' ότι έχω πει στον κ. Βούτση να κάνουμε προ ημερησίας διαδικασίας συζήτηση για μία σειρά άλλα πράγματα; Είπε και για το προσφυγικό ανάμεσα σ' αυτά.

Να θυμηθούμε το εξής: Πέρα από τις συχνές ερωτήσεις, που μερικές φορές μου τις κάνει ενώ είμαι στο εξωτερικό ο κ. Βαρβιτσιώτης και ο οποίος μιλάει και μετά από μένα, που μου έχει κάνει και έχουμε συζητήσει, να θυμίσω το εξής: Στις 29 Οκτωβρίου του 2018 έγινε συζήτηση επί επίκαιρης επερωτήσεως της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, εβδομήντα τριών Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, που σ' αυτήν τη συζήτηση πήραν μέρος πέντε Υπουργοί.

Τέσσερις μέρες μετά ο κ. Μητσοτάκης καταθέτει αίτημα προ ημερησίας διάταξης συζήτηση. Τι έχει συμβεί, εγώ διερωτώμαι; Ή δεν έμεινε ευχαριστημένος, δεν έμεινε ικανοποιημένος από την απόδοση της κοινοβουλευτικής του ομάδας –δικό τους θέμα– ή δεν ενημερώθηκε την κοινοβουλευτική του ομάδα σ' εκείνο το χρονικό διάστημα ότι γινόταν επίκαιρη επερωτήτηση ολόκληρης της κοινοβουλευτικής του ομάδας, ίσως και στην λογική «τι να τον ενημερώσουμε τώρα;», έτσι για να μην το πάω λίγο παραπάνω.

Σε κάθε περίπτωση, επειδή έβαλε μία ερώτηση και θέλω να σταθώ σε αυτό, οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας φυλάνε την εθνική κυριαρχία και τα σύνορα από κάθε εισβολή. Και σ' αυτές τις δύσκολες στιγμές έχουμε –αν θέλετε– πλήρη εμπιστοσύνη και στην ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων και στην ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και μπορούμε να αντιπαρατεθούμε σε κάθε εισβολή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Αλλά, επειδή εχθές άρχισε και μας έλεγε «Εγώ είμαι με εκείνον, εγώ είμαι με τον άλλον, εγώ είμαι με το τρίτον», εγώ ήθελα να μας κάνει μία χάρη και να μας πει στο παρακάτω με ποιους είναι: Με αυτούς που δίνουν χέρι αλληλεγγύης και αγωνίζονται για νόμιμες διαδικασίες μετανάστευσης ή με αυτούς που θεωρούν τους πρόσφυγες και τους μετανάστες εισβολείς; Γιατί ο κ. Ορμπαν αυτό λέει. Αυτό θεωρεί.

Ακούστε τώρα, αν και πήρα τον χρόνο, το εξής και να κλείσω με αυτό. Αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, αγαπητοί συνάδελφοί της προοδευτικής συμμαχίας, επιλέξαμε όπως πάντα να αντιπαρατεθούμε –και έτσι θα αντιπαρατεθούμε– προγραμματικά, να πούμε τι κάναμε, να πούμε τις αστοχίες μας και να πούμε και τις επόμενες κινήσεις μας, ποιες θα κάνουμε και πού τις στηρίζουμε. Εμένα αυτό μου άρεσε από προχτές, ότι είπαμε θα κάνουμε αυτά, τα λεφτά είναι τόσα και θα τα πάρουμε από εκεί και θα κάνουμε τούτο. Δεν λέμε ότι θα μειώσουμε τον χώρο και θα κρύβουμε ότι θα διαλύσουμε το δημόσιο και το κοινωνικό κράτος. Δεν τα κάνουμε εμείς αυτά τα πράγματα. Αλλά ακόμα και σ' αυτό επέλεξε η Νέα Δημοκρατία να κυλιστεί στη λάσπη. Και είναι ένας επιπλέον λόγος για να τους νικήσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει ο κ. Βαρβιτσιώτης από την Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Από ψευτοδιλήμματα έχουμε ακούσει πολλά. Κύριε Βίτσα, μία απάντηση μόνο, γιατί ρωτάτε. Και ρωτάτε επανειλημμένα παρ' ότι έχετε λάβει όλες τις απαντήσεις.

Εμείς είμαστε για μία πολιτική που φυλάει τα σύνορα, προστατεύει τα ανθρώπινα δικαιώματα στους πρόσφυγες και λέει στους παράνομους μετανάστες ότι ξέρετε δεν είσαστε καλοδεχούμενοι και μέσα από νόμιμες διαδικασίες θέλουμε να τους επιστρέψουμε από 'κει που ήρθαν, σε συνθήκες διαβίωσης αξιοπρέπειας. Τίποτα απ' όλα αυτά δεν έχετε καταφέρει. Και αυτή είναι η μεγάλη μας διαφορά.

Πάμε όμως στην ουσία της συζήτησης. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώ πολλά χρόνια την πολιτική ζωή του τόπου και έχω δει πολλές Κυβερνήσεις οι οποίες βρίσκονται σε φάση αποδρομής. Έχω δει πολλούς πολιτικούς ηγέτες να αντιμετωπίζουν εκλογική ήττα. Και έχω δει πολλά κόμματα εξουσίας των οποίων τα στελέχη φοβούνται μπροστά στην διαφαινόμενη ήττα και απώλεια των θέσεων εξουσίας.

Δεν έχω δει ποτέ κανέναν Πρωθυπουργό να μετατρέπει την οποιαδήποτε πολιτική κόντρα σε προσωπική διαμάχη. Και αν μιλάμε για μία Αριστερά, έτσι όπως εσείς τη φαντάζεστε και έτσι όπως είχε διαμορφωθεί στην κοινή συνείδηση όλα αυτά τα χρόνια, δεν θυμάμαι ποτέ ούτε τον Ηλία Ηλιού ούτε το Λεωνίδα Κύρκο ούτε τους πρόσφατους αρχηγούς του Συνασπισμού, τον κύριο Κωνσταντόπουλο, τον κ. Αλαβάνο σε σκληρές κόντρες εδώ να απευθύνονται με αυτό το ιταμό ύφος, μεταφέροντας τη συζήτηση του καφενείου και το ύφος του καφενείου στο Κοινοβούλιο. Πολλοί διερωτήθηκαν και έλεγαν ότι αφού ήρθε το ντύσιμο του καφενείου στη Βουλή, θα ερχόταν και μοιραία κάποια στιγμή και το ύφος του καφενείου στο διάλογο.

Θα σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι σε οποιαδήποτε κυβέρνηση ο κ. Πολάκης, μετά τα σχόλια του για τον κ. Κυμπουρόπουλο θα είχε αποπεμφθεί. Κανένας Πρωθυπουργός δεν θα τον είχε κρατήσει. Και πολλοί από εσάς, πολλοί δημόσια, κάποιοι ιδιωτικά, πολλοί περισσότεροι φαντάζομαι, είχαν αντιδράσει απέναντι σ' αυτήν την επίθεση που έκανε ο κ. Πολάκης.

Δεν πιστεύω ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο Κώστας Καραμανλής, ο Γιώργος Παπανδρέου, η κ. Ξενογιαννακοπούλου, ο Κώστας Σημίτης θα είχαν κρατήσει ως Υπουργό και μάλιστα στο χώρο της Υγείας έναν άνθρωπο που εκτίθεται με αυτό τον τρόπο σε έναν ανάπηρο που κάνει έναν αγώνα ζωής.

Και αντί απέναντι σ' αυτήν την επίθεση να έχουμε δει είτε την αποπομπή του είτε την περιθωριοποίησή του, βλέπουμε χθες τον Πρωθυπουργό να έρχεται και να γίνεται Πολάκης στη θέση του Πολάκη. Βλέπουμε τον Πρωθυπουργό να έρχεται εδώ και να λέει ότι αυτός ο άνθρωπος που αγωνίζεται, εσείς τον περιφέρετε ως γλάστρα. Και τελικά να οδηγήσει, όλους εσάς να ταυτιστείτε μ' αυτό το ύφος και αυτό το ήθος.

Εγώ κρίνω τον κ. Πολάκη και τον κρίνω πάρα πολύ αυστηρά και για το ύφος του και για την αποτελεσματικότητα της πολιτικής του και για το ύφος το αγοραίο στις μεταμεσονύκτιες -επηρεασμένες φαντάζομαι και από μπόλικη κρητική ρακή- δημοσιεύσεις του στο Facebook, αλλά και από την αποτελεσματικότητά του με τις εικόνες ντροπής των καρκινοπαθών που περιμένουν τα φάρμακά τους επί ώρες, με τις επιλογές του όπως τους ανθρώπους άσχετους με την υγεία που τύχαινε να είναι φίλοι τους, τους ανθρώπους που δούλευαν σαν μηχανικοί σε βουλκανιζατέρ, οι οποίοι τοποθετούνται σε διάφορα Νοσοκομεία ως Διοικητές και ούτω καθεξής.

Θεωρώ, επίσης, ότι έχει κάνει και μια πολιτική, η οποία έχει ευνοήσει τελικά συγκεκριμένα συμφέροντα στον χώρο των φαρμάκων και μάλιστα με έναν τρόπο, ο οποίος προκαλεί και πολλά ερωτηματικά.

Όμως, έχουμε μπει σε μια άλλη εποχή. Και αυτή η άλλη εποχή έχει καταδείξει κάτι. Δεν βρισκόμαστε πάλι στο 2014. Δεν βρισκόμαστε στην περίοδο που ο ΣΥΡΙΖΑ θα καταργούσε τη λιτότητα, τις ιδιωτικοποιήσεις, θα επανέφερε την κανονικότητα στην οικονομία και στην κοινωνία. Βρισκόμαστε σε μια εποχή που ο ΣΥΡΙΖΑ έχει εφαρμόσει την πιο σκληρή λιτότητα, που έχει προχωρήσει ένα πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων, με το οποίο ήσασταν

κάθετα αντίθετοι και διαδηλώνετε και έχει στερηθεί των βασικών πολιτικών ερεισμάτων.

Αντί, λοιπόν, να καθίσουμε να δούμε τις πραγματικές πολιτικές διαφορές, οχυρώνεστε πίσω από ένα ακραίο και αγοραίο ύφος. Να ξέρετε ότι αυτό θα είναι πάρα πολύ προβληματικό την επόμενη ημέρα, γιατί πολιτική αλλαγή θα υπάρξει και δεν θα είστε αιώνια στην εξουσία. Ο κ. Τσίπρας, όμως, θα είναι ένας απομονωμένος πολιτικός Αρχηγός, που δεν θα μπορεί να κάθεται στο ίδιο τραπέζι μετά το ύφος που χρησιμοποίησε, για να πάρει σοβαρές αποφάσεις για τα εθνικά θέματα.

Έχουμε διαφορές. Για τις πολιτικές σας κωλοτούμπες, αλλά και για τις αποτυχίες της πολιτικής σας θα σας καταδικάσει ο ελληνικός λαός. Αυτή είναι η μοίρα της δημοκρατίας. Θα σας καταδικάσει για τις πολιτικές που κάνατε στα εθνικά ζητήματα, θα σας καταδικάσει για τις πολιτικές σας στα θέματα της ασφάλειας, στα θέματα της δικαιοσύνης και την ανοχή που έχετε δείξει σε παραβατικότητες, όπως επίσης και στα θέματα της μεταναστευσης.

Με τον κ. Βίτσα μπορούμε να κάνουμε σκληρό πολιτικό διάλογο, με διαφορετικές αφετηρίες. Αυτός πιστεύει ότι ο πρόσφυγας και ο παράνομος μετανάστης είναι το ίδιο και το αυτό. Εγώ πιστεύω ότι είναι δυο διαφορετικοί άνθρωποι με δυο διαφορετικά πλαίσια δικαιωμάτων και θα αποδείξουμε πώς μπορούμε να κάνουμε επιτέλους τη χώρα μας ασφαλή.

Επιστρέψετε, επιτέλους, μετά από τέσσερα χρόνια ατελέσφορων πολιτικών, σιγά-σιγά την οικονομική κατάσταση εκεί που την παραλάβατε.

Τι είναι αυτό που λέτε για τον ΦΠΑ; Παραλάβετε τον ΦΠΑ στο 13%, τον κρατήσατε πέντε χρόνια στο 24% και τον ξαναφέρνετε στο 13%. Αυτό κάνετε, δεν κάνετε τίποτα μαγικό. Απλώς, αποδεικνύετε και ομολογείτε στον ελληνικό λαό ότι το πείραμα ΣΥΡΙΖΑ ήταν μια αποτυχημένη τετραετία και γι' αυτό θα καταδικαστείτε. Ας μη μετατρέψετε, όμως, το ύφος της παράταξής σας, που θέλετε να λέτε ότι είναι και εκσυγχρονιστική και προοδευτική, να μη μετατρέψετε τους εαυτούς σας σε Πολάκηδες. Γιατί αυτό τελικά δεν αντιπροσωπεύει ούτε την Ελλάδα του 2019 ούτε την αγωνία των Ελλήνων πολιτών και των νέων ανθρώπων που φιλοδοξούν σ' ένα καλύτερο μέλλον, ούτε βεβαίως την ομόνοια την οποία θα πρέπει να επιδείξουμε σε σοβαρές εθνικές προκλήσεις, που φαίνεται ότι ανοίγονται μπροστά μας σ' έναν αβέβαιο και ασαφή κόσμο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Βαρβιτσιώτη.

Ο Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής του ΚΚΕ κ. Λαμπρούλης έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για μια ακόμη φορά στο ίδιο έργο θεατές! Στο γνωστό, χιλιοπαιγμένο έργο, με στόχο την εξαπάτηση και τον αποπροσανατολισμό του λαού. Ένα έργο, που το σενάριο του, απευθυνόμενο στον λαό, του λέει πως θα πρέπει να υπομείνει τις θυσίες χωρίς τέλος, σφίγγοντας και άλλο το ζωνάρι, θεωρώντας περασμένα-ξεχασμένα όλα όσα έχασε, μήπως και κάποτε, όταν τα δημοσιονομικά μεγέθη το επιτρέψουν και ελεήσουν οι αστικές κυβερνήσεις, του πετάξουν κανένα ψίχουλο από το φαγοπότη της καπιταλιστικής κερδοφορίας που έχει στηθεί μέσω φοροαπαλλαγών, προνομίων, ιδιωτικοποιήσεων και ενίσχυσης όλου του αντεργατικού οπλοστασίου.

Πρόκειται για μια αντιλαϊκή κατεύθυνση, που σηματοδοτεί εξάλλου και το πρόγραμμα σταθερότητας που κατέθεσε η Κυβέρνηση πριν από λίγες ημέρες για την περίοδο 2019-2022 στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με περαιτέρω κλιμάκωση της φοροληψίας και του «ματώματος» του λαού, με παρεμβάσεις και κατακρεούργηση περαιτέρω των κονδυλίων για την υγεία κατά μισή μονάδα του ΑΕΠ, για την παιδεία και πάει λέγοντας.

Σ' αυτό το έργο ο λαός να μην τσιμπήσει. Να μην πέσει στην παγίδα που στήνεται, για να τον εγκλωβίσουν μπροστά και στις εκλογές. Γιατί πίσω απ' όλον αυτόν τον κουρνιαχτό κρύβεται η προσήλωση όλων των κομμάτων, η στρατηγική τους σύμπλευση

στην αντιλαϊκή πολιτική του κεφαλαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που τσακίζει δικαιώματα και ανάγκες των εργαζομένων, των συνταξιούχων, των αυτοαπασχολούμενων, των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Έτσι, οι όποιες εξαγγελίες και παρεμβάσεις της Κυβέρνησης απ' ενός στόχο έχουν να καλλιεργήσουν «κάλπικες» προσδοκίες για θετικά μέτρα και απ' ετέρου Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ και τα άλλα κόμματα μιλούν για παροχολογία, όταν η αλήθεια είναι πως ό,τι νομοθετηθεί σε καμμία περίπτωση δεν πρόκειται να αλλάξει την αντιλαϊκή πραγματικότητα που ζει ο λαός και για την οποία δεσμεύονται όλα τα άλλα κόμματα.

Βέβαια, σε καμμία περίπτωση δεν πρόκειται να συζητηθεί το μεγαλύτερο σκάνδαλο, όπως αυτό της πολιτικής επιδείνωσης των όρων ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης του λαού, αφού για χάρη των επιχειρηματικών ομίλων περικόπτονται επιπλέον κρατικές δαπάνες για τη λαϊκή υγεία, περικόπτονται παροχές, επιβάλλονται πληρωμές και χαράτσια για την αγορά υπηρεσιών στην υγεία, διατηρείται η υποστελέχωση των δημόσιων μονάδων υγείας, ενισχύονται οι επιχειρηματικοί όμιλοι στην υγεία, στο φάρμακο κ.λπ.. Έτσι, τα ευχολόγια περί ίσης συμμετοχής, απαγόρευσης διακρίσεων και άλλα, στη γλώσσα της ευρωενωσιακής στρατηγικής για την αναπηρία σημαίνουν τη μεγαλύτερη δυνατή απαλλαγή του κεφαλαίου και του κράτους του από το κόστος της στήριξης των ατόμων με ειδικές ανάγκες και την ενίσχυση του βαθιά αντιδραστικού, ρατσιστικού ιδεολογήματος περί ατομικής ευθύνης. Γιατί ο στόχος και για τους ανάπηρους και για την αναπηρία τους είναι να στοιχίζονται στην πιο φθηνά στο κράτος και τους επιχειρηματικούς ομίλους, έτσι ώστε οι πρόσθετες ανάγκες των αναπήρων να αξιοποιούνται από τους ομίλους παραγωγής προϊόντων, εμπορευμάτων και υπηρεσιών για επιπλέον κέρδη, ενώ η συμβολή του κράτους να περιορίζεται σ' ένα ελάχιστο επίπεδο για όσους εντάσσονται στην ακραία φτώχεια και την εξαθλίωση που δημιουργεί η πολιτική και της παρούσας Κυβέρνησης, αλλά και των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Εξάλλου, στο όνομα του ευαγγελίου της ευρωενωσιακής στρατηγικής που ορκίσεσθε όλα τα άλλα κόμματα δεν ψηφίσατε όλοι μαζί, ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι, το τρίτο μνημόνιο που περιέχει τη ρητή δέσμευση για πετσόκομμα κατά μισή μονάδα του ΑΕΠ, δηλαδή κατά 900 εκατομμύρια ευρώ των κονδυλίων για την πρόνοια;

Οι ευθύνες τόσο της παρούσας Κυβέρνησης όσο και των προηγούμενων είναι τεράστιες και εγκληματικές απέναντι στα δικαιώματα των ατόμων με ειδικές ανάγκες και των οικογενειών τους. Μάλιστα, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ πρωταγωνιστεί, καθώς συνεχίζει και ολοκληρώνει τη βρώμικη δουλειά των προηγούμενων, αφού για παράδειγμα κατ' εφαρμογή της απάνθρωπης στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφαρμόζει την καθιέρωση της χρήσης της λειτουργικότητας στην αναπηρία, προκειμένου να μειωθούν τα ποσοστά αναπηρίας, να κοπούν επιδόματα και συντάξεις, να γίνουν περικοπές και περιορισμοί των κρατικών δαπανών, διευρύνοντας έτσι τον αριθμό των αναπήρων που οι ίδιοι θα πρέπει να καλύψουν ένα ακόμη μεγαλύτερο από τις πρόσθετες ανάγκες τους λόγω της αναπηρίας τους. Και όλα αυτά κατά των δικαιωμάτων των ΑΜΕΑ επιβάλλονται με επιστημονική επίφαση.

Εδώ να θυμίσουμε ότι πριν ακόμα από την κρίση, το 2002, το ΠΑΣΟΚ ανεπιτυχώς προσπάθησε να περάσει αυτό το μέτρο, κατόπιν το επιχείρησε η Νέα Δημοκρατία μέχρι να το πετύχει ο ΣΥΡΙΖΑ. Την ίδια ώρα, όμως, που με τις εγκληματικές πολιτικές ΣΥΡΙΖΑ-Νέας Δημοκρατίας-ΠΑΣΟΚ χαντακώνουν τα άτομα με ειδικές ανάγκες και τις οικογένειές τους, χιλιάδες ΑΜΕΑ αγωνιούν για το αν θα περισώσουν το πενιχρό επίδομα ή τη σύνταξη αναπηρίας από το σφαγείο των ΚΕΠΑ, αφού στην πενταετία 2012-2017 εκατοντάδες χιλιάδες από τους επτακόσιους χιλιάδες που πέρασαν από επιτροπές έμειναν χωρίς αναπηρικό επίδομα και σύνταξη ενώ παιδιά με βαριά νοητική υστέρηση, χαρακτηριζόμενα τα ήπιας υστέρησης, μειώνονταν δηλαδή και το ποσοστό κάτω του 67%, είχε ως αποτέλεσμα να χάνουν επιδόματα, το δικαίωμα έμμεσης ασφάλισης στους γονείς τους, αλλά και το δικαίωμα μεταφοράς της σύνταξης σ' αυτά σε περίπτωση θανάτου των γονέων.

Πάνω από το 40% των ελληνικών νοικοκυριών με άτομα με ειδικές ανάγκες στερείται ακόμα και των βασικών υλικών διαβίω-

σης, με αποτέλεσμα η χώρα μας να κατατάσσεται σ' αυτόν τον τομέα στη δεύτερη υψηλότερη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η ανεργία στους ικανούς προς εργασία βαριά ανάπηρους ξεπερνά το 95%, ενώ αποτελεί κοροϊδία και εμπαιγμό ακόμα και η ενθάρρυνση, ούτε καν η επιβολή, για την υλοποίηση κάποιων ποσοστών απασχόλησης σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, αφού προβλέπονται ευέλικτες μορφές εργασίας, τη στιγμή που τα ΑΜΕΑ -και όχι μόνο, αλλά ειδικότερα τα ΑΜΕΑ- χρειάζονται σταθερό εργασιακό περιβάλλον και ωράριο. Στα ειδικά σχολεία, σε όσα λειτουργούν, φοιτούσαν περίπου δέκα χιλιάδες μαθητές, μειωμένοι κατά 50% σε σχέση με πριν από δέκα χρόνια, όταν χρήζουν ειδικής αγωγής πάνω από διακόσιες χιλιάδες μαθητές. Έτσι, για παράδειγμα, από τα τριάντα χιλιάδες παιδιά με βαρύ αυτισμό, μόνο τα πεντακόσια είναι σε κάποιο κέντρο δημόσιο ή ιδιωτικό, ενώ από τους δύο χιλιάδες τυφλούς και τέσσερις με πέντε χιλιάδες με μερική τύφλωση σε ηλικία μικρότερη των 18 ετών μόνο εκατόν πενήντα παρακολουθούν οποιαδήποτε μορφή εκπαίδευσης.

Και βέβαια, ο κατάλογος είναι μακρύς, ενώ οι επιπτώσεις για τις οικογένειες των ΑΜΕΑ, αλλά και της πλειοψηφίας του λαού είναι σοβαρές, επικίνδυνες και τραγικές και στα ζητήματα της παροχής υπηρεσιών υγείας, στο φάρμακο, λόγω της υλοποίησης των διαρθρωτικών αλλαγών που έχουν ψηφιστεί και αφορούν:

Πρώτον, τη συνεχιζόμενη δραστική μείωση των κρατικών δαπανών και τη μετακύλιση τους στους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Δεύτερον, τη διατήρηση της σημερινής άθλιας κατάστασης στο δημόσιο σύστημα υγείας. Μάλιστα, αποτελεί πρόκληση από το Βήμα αυτό ο Πρωθυπουργός -αλλά και άλλοι ομιλητές- να αναφέρεται σε πλεονάσματα των νοσοκομείων, όταν την ίδια ώρα όλοι γνωρίζουμε και ο λαός περισσότερο, αλλά και οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία, σε τι κατάσταση λειτουργούν, εργάζονται και παρέχουν, βεβαίως, υπηρεσίες.

Τρίτον, τη συνέχιση περιορισμού της κρατικής χρηματοδότησης, ένα βασικό πακέτο ελαχίστων παροχών, αναντίστοιχο των πραγματικών και σύγχρονων αναγκών.

Τέταρτον, η περικοπή και τα πλαφόν της δημόσιας φαρμακευτικής δαπάνης, εκτινάσσοντας έτσι τις πληρωμές των ασθενών μεσοσταθμικά σήμερα στο 30% περίπου, από το 9% που ήταν το 2009, ενώ έφτασαν οι ασθενείς αυτά τα χρόνια έως σήμερα να πληρώνουν κατά 43,1% περισσότερο, σε σχέση με παλιότερα και το κράτος κατά 57,7% λιγότερο για φάρμακα. Να, λοιπόν, πως με τα διάφορα έως τώρα συριζαίικα κόλπα και τερτίπια ο περίφημος εξορθολογισμός της δημόσιας φαρμακευτικής δαπάνης το πρώτο οκτάμηνο του 2018 στοίχιζε στην τσέπη των ασθενών επιπλέον 280 εκατομμύρια ευρώ, τα οποία αφαιρέθηκαν από τη δαπάνη που έπρεπε να επιβαρύνει τον ΕΟΠΥΥ.

Και ενώ τσακίζετε το λαό, την ίδια ώρα μοιράζετε πακέτα με δωράκια εκατοντάδων εκατομμυρίων στους φαρμακοβιομήχανους, είτε μέσω της αλλαγής του τρόπου υπολογισμού της τιμής των φαρμάκων είτε μέσω του μηχανισμού του clawback.

Βέβαια, τα ανωτέρω, σε ό,τι αφορά στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη του λαού, των ΑΜΕΑ, σε καμμία περίπτωση δεν αποτελούν σημεία αντιπαράθεσης μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ, Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ, ΚΙΝΑΛ, αλλά και των άλλων κομμάτων, παρά όλοι μαζί συνεχίζετε το ρεσιτάλ κοροϊδίας του λαού, τσακώνετε για το ποιος θα ανακουφίσει τάχα περισσότερο τον λαό από τα βάρη που μαζί του φορτώσατε, πιστοί στις δεσμεύσεις που έχετε αναλάβει για συνέχιση της αντιλαϊκής πολιτικής, για ματωμένα πλεονάσματα για δεκαετίες μπροστά, με συνέχεια της φοροληστείας και των περικοπών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και έρχεστε τώρα, μέσα από μια άθλια παράσταση που στήσατε, να πουλήσετε «παρηγοριά στον άρρωστο» με τα περί ήθους και ύφους της δεδομένης -και για τους δύο- αντιλαϊκής πολιτικής, προκειμένου να κρύψετε τη σύμπλευση, τη συμφωνία σας στις βασικές αντιλαϊκές στρατηγικές επιλογές.

Και επειδή ο λαός έχει δει αυτή την άθλια παράσταση πολλές

φορές, όπως και το αντιλαϊκό φινάλε της, μπορεί να βγάλει συμπεράσματα και να απορρίψει, να κάψει όλα τα αντιλαϊκά σενάρια και από τον ρόλο του θεατή που του επιφυλάσσετε όλα τα αστικά κόμματα, να γίνει ο ίδιος πρωταγωνιστής στις εξελίξεις και στον αγώνα για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών του. Εγγύηση γι' αυτό είναι η αποφασιστική ενίσχυση του ΚΚΕ στις επερχόμενες εκλογές σε δήμους, περιφέρειες, στην Ευρωβουλή και στις βουλευτικές, όποτε και αν γίνουν. Γιατί με το ΚΚΕ πιο δυνατό, μπορεί να δοθεί πιο αποφασιστικά η μόνη ελπιδοφόρα και αγωνιστική απάντηση στη σαπίλα που αποπνέουν οι διαχειριστές του συστήματος.

Για αυτούς τους λόγους, κύριε Πρόεδρε, καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον συνάδελφο κ. Λαμπρούλη.

Ο κ. Χριστόφορος Παπαδόπουλος, από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, έχει τον λόγο. Αμέσως μετά ο Υπουργός Επικρατείας, ο κ. Βερναρδάκης και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, ο κ. Λοβέρδος.

Κύριε Παπαδόπουλε, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Η πρόταση μομφής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στον Παύλο Πολάκη ήταν ένα δώρο στην Κυβέρνηση. Το είπε, εξάλλου και ο Πρωθυπουργός. Την ίδια στιγμή, όμως, είναι ένα δώρο για εμάς, τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Μας δίνει μια μεγάλη ευκαιρία για μια αναδρομή, για μια αναδρομή πέντε ετών τώρα και την προοπτική. Δεν είχαμε αυτήν την ευκαιρία. Μιλάγαμε πάντα επιμέρους, τμηματικά, εκείνο το νομοσχέδιο, το άλλο το μέτρο.

Μας δίνει την ευκαιρία να αναπτύξουμε ποιο είναι το σχέδιό μας, για τη λήξη των μνημονίων, την υπέρβαση της λιτότητας, των διακρίσεων, την επαναθεμελίωση του κοινωνικού κράτους, ένα σχέδιο που κτίσαμε τέσσερα χρόνια, σιγά-σιγά, δίσεκτα χρόνια, αφού έπρεπε να αναμετρηθούμε με θεούς και δαίμονες, ντόπιους και εισαγόμενους, με εκβιασμούς, αλαζονείες, λοιδορίες, με ψέματα, ύβρεις και συκοφαντίες. Αντέξαμε. Τα καταφέραμε με πείσμα και αφοσίωση. Επιλέξαμε να μείνουμε και να παλέψουμε στις αντίξοες συνθήκες. Δεν παραδοθήκαμε και δεν παραδώσαμε. Δεν κρυφτήκαμε στη θαλπωρή των συμβόλων ούτε στην αναμονή καλύτερων εποχών. Δεν βολευτήκαμε μόνο με την αποκάλυψη του καπιταλισμού ούτε του νεοφιλελευθερισμού και των αγορών. Προσπαθήσαμε να δώσουμε τη μάχη σε κάθε πεδίο, σε κάθε στιγμή, σε κάθε ευκαιρία, σε κάθε δυνατότητα που μας έδινε η συγκυρία, που μας έδινε, αν θέλετε, ο συσχετισμός δύναμης. Τα πρώτα χρόνια παλέψαμε για τα στοιχειώδη, για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, το επίδομα αλληλεγγύης, τους ανασφάλιστους, τα νοσοκομεία και τα σχολεία, την προσφυγική κρίση. Μετά για τα βασικά: Για τις εργασιακές σχέσεις, την πρωτοβάθμια περίθαλψη, για τις διακρίσεις και την ανθρωπινή αξιοπρέπεια. Για την ειρήνη και τη φιλία στην περιοχή, με εμβληματική τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Για μένα ο άλλος, το επίτευγμα είναι ότι μειώσαμε την ανεργία κατά δέκα ποσοστιαίες μονάδες και μάλιστα, σε συνθήκες μνημονίου και υψηλών, δυσανάλογα υψηλών πλεονασμάτων. Ανακόψαμε τη φυγή των νέων. Άνοιξαν νέες δουλειές.

Επιτρέψτε μου εδώ μια παρένθεση. Η εικόνα που θέλω να διώξω από το μυαλό μου είναι τα λουκέτα, η απόγνωση του κόσμου, η σύνταξη του πάππου που έτρεφε όλη την οικογένεια, οι άνθρωποι που αναζητούσαν τροφή στους σκουπιδοτενεκέδες. Δεν είναι μια εικόνα πόλεμου αυτή ή εικόνα εμφυλίου. Είναι η εικόνα του 2012-2014 και δεν μπορεί να την ξεχνάμε, η εικόνα μιας βιωμένης πραγματικότητας, οι οποίοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης την ξεχνούν, δεν την αναφέρουν, δεν την εξετάζουν. Ποιος τη δημιούργησε; Ο ΣΥΡΙΖΑ του 2015-2019 δημιούργησε την ανθρωπιστική κρίση, τα 300 δισεκατομμύρια χρέος, την υποτίμηση της εργασίας; Προφανώς, όχι.

Και από εκεί και πέρα, οι συνάδελφοί του ΚΙΝΑΛ από πίσω αναρωτιούνται πως είναι δυνατόν να έχουμε φόρους, να έχουμε κατανγκασμούς, να έχουμε επιτήρηση, λες και είναι αμέτοχοι του αίματος, αμέτοχοι του δράματος.

Τον Αύγουστο του 2018 βγάλαμε τη χώρα από τα μνημόνια. Είχε προηγηθεί, φυσικά, η διευθέτηση του χρέους, ο καθαρός

δρόμος για δεκαπέντε χρόνια τουλάχιστον για τη στροφή στην κανονικότητα. Στους δέκα αυτούς μήνες μας δόθηκε η δυνατότητα να αναπτύξουμε το δικό μας πρόγραμμα για τον κόσμο της εργασίας, τα λαϊκά στρώματα, για την κοινωνική προστασία.

Ξέρετε ποιο είναι το παράδοξο; Ότι η Νέα Δημοκρατία επέλεξε να κορυφώσει την επίθεσή της με την πρόταση μομφής στο πικ, στην κορυφαία, δηλαδή, στιγμή της ανάπτυξης του προγράμματος μας, με τα θετικά μέτρα της Κυβέρνησης, τις μέρες που συζητιούνταν οι εκατόν είκοσι δόσεις, τα ασφαλιστικά ταμεία, η εφορία και η τοπική αυτοδιοίκηση. Είχε προηγηθεί, μάλιστα, ο νόμος για την προστασία της πρώτης κατοικίας με την επιδότηση ενοικίου και στεγαστικού δανείου, η αποκατάσταση των συλλογικών συμβάσεων, η αύξηση του κατώτατου μισθού.

Σε λίγες μέρες, μάλιστα –είναι γνωστό αυτό, το ήξεραν ήδη, το έγραφαν και οι εφημερίδες, πριν καν δώσουμε τη συνέντευξη– έρχονται τα νέα μέτρα με τις ελαφρύνσεις στη φορολογία, στα βασικά τρόφιμα, την ενέργεια, τη σίτιση, τη σύνταξη των συνταξιούχων. Μια πρόχειρη απάντηση λέει ότι είναι ένα ακόμη λάθος, μία ακόμη γκάφα του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας. Μια άλλη θα πει ότι είναι μία ακόμη αστοχία του επικοινωνιακού επιτελείου, ένα ακόμη φάουλ της ομάδας του στρατηγικού σχεδιασμού της Νέας Δημοκρατίας.

Προσωπικά, δεν πιστεύω αυτές τις ερμηνείες. Αντίθετα, πιστεύω κάθε μέρα και περισσότερο ότι η Νέα Δημοκρατία ακολουθεί μια συνταγή, τη συνταγή του Τραμπ και του Μπολσονάρο της Βραζιλίας, τη συνταγή της μεταδημοκρατίας, τη βιοπολιτική διαχείριση του φόβου, της ανασφάλειας, την απουσία προοπτικής για μεγάλα τμήματα του πληθυσμού. Γίνεται μια αντικατάσταση της πολιτικής και της Δημοκρατίας μέσα από τη διαχείριση του φόβου. Με αυτήν την έννοια, δεν είναι καινούρια, δεν είναι πρωτοφανή ούτε η σκανδαλολογία, ούτε τα fake news, ούτε η κατασκευασμένη είδηση. Αντίθετα, αυτά είναι πετυχημένες συνταγές σε άλλες περιοχές του κόσμου φυσικά.

Δεν πιστεύω, για παράδειγμα, ότι χθες ο κ. Μητσοτάκης απειρίσκεπτα μίλησε αποκλειστικά για σκάνδαλα. Χρησιμοποίησε για άλλη μια φορά την τρομολαγνεία. Αφιέρωσε χρόνο για τον Πολάκη και τον Μαδούρο και άφησε απ' έξω τα βασικά της πολιτικής και προγραμματικής αντιπαράθεσης, παρ' όλο που προκλήθηκε από τον Αλέξη Τσίπρα επανειλημμένα.

Ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας έχει βαθιά εμπιστοσύνη στον χειρισμό της πληροφορίας, στην κατασκευασμένη είδηση, στον ιό της πλουτοκρατίας, όπως αποκαλούν οι ειδικοί τον έλεγχο των μέσων μαζικής ενημέρωσης από τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα.

Η ατυχία φυσικά της Νέας Δημοκρατίας και του Αρχηγού της είναι ότι εδώ δεν είναι Αμερική του Τραμπ ούτε Λατινική Αμερική του Μπολσονάρο. Ζούμε σε μια πολιτικοποιημένη κοινωνία, η οποία δεν παρασύρεται με φθηνά κόλπα και επικοινωνιακά τεχνάσματα. Και αυτό θα αποδειχθεί πολύ γρήγορα στις επόμενες εκλογές, στις Ευρωεκλογές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαδόπουλο.

Σε συμφωνία που είχαμε –και ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό– θα προηγηθεί η κ. Κεφαλογιάννη για να παραστεί σε μια υποχρέωση. Αμέσως μετά, θα ακολουθήσει ο κ. Βερναρδάκης και ο κ. Λοβέρδος.

Κυρία Κεφαλογιάννη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή την πρόσφατη πρωτοφανή συμπεριφορά του Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας, το ελληνικό Κοινοβούλιο καλείται σήμερα να επικυρώσει με την ψήφο του την εμπιστοσύνη του στην Κυβέρνηση του κ. Πολάκη, μια Κυβέρνηση που επί τέσσερα χρόνια κινείται στον δρόμο της απόλυτης απαξίωσης των πάντων: δημοκρατικών αξιών, κανόνων και θεσμών.

Επί τέσσερα χρόνια αναζητούμε σ' αυτήν την Αίθουσα το ηθικό πλεονέκτημα. Μάταια όμως. Η πρόσφατη ρατσιστική και βάναυση τοποθέτηση του Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας αποτελεί την κορυφή του παγόβουνου της πολιτικής χυδαιότητας που υφί-

σταται σ' αυτή την Κυβέρνηση σύσσωμη η ελληνική κοινωνία. Αυτό, άλλωστε, επισφραγίζεται και από την πλήρη κάλυψη που απολαμβάνει από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό η πολιτική της αμετροπέπειας και του κυνισμού, μια πολιτική που ξόδεψε τις θυσίες, αλλά και τις ελπίδες των Ελλήνων στο συστηματικό ψέμα, συνειδητά, όχι από αυταπάτες. Διότι οι αυταπάτες σας τελείωσαν από το καλοκαίρι του 2015. Εσείς, όμως, συνεχίζετε με έμφαση να ποντάρτε την πολιτική σας επιβίωση στη διαρκή εξαπάτηση της ελληνικής κοινωνίας. Η πραγματικότητα, όμως, είναι αδυσώπητη και σας προδίδει στην συνείδηση όλων των Ελλήνων.

Από το νέο έτος, λοιπόν, μισθωτοί και συνταξιούχοι, που ήδη τους έχετε κόψει το ΕΚΑΣ, θα πληρώνουν φόρο, εφόσον λαμβάνουν εισόδημα άνω των 600 ευρώ και 700 ευρώ το μήνα, ενώ έως τώρα δεν πλήρωναν. Καλούμε, λοιπόν, το κυβερνών κόμμα να υπερψηφίσει την τροπολογία που έφερε η Νέα Δημοκρατία στη Βουλή, με την οποία δεν θα μειωθεί το αφορολόγητο. Διαφορετικά, το προεκλογικό πακέτο που ανακοίνωσε ο Πρωθυπουργός προχθές από τη μία τσέπη θα μπαίνει και από την άλλη θα βγαίνει.

Οι Έλληνες πολίτες γνωρίζουν ότι με υπογραφή ΣΥΡΙΖΑ επιβαρύνθηκαν με είκοσι εννέα πρόσθετους φόρους. Οι Έλληνες πολίτες γνωρίζουν πως με την πολιτική σας εκτρέφετε συνειδητά τη γενιά των 360 ευρώ, την ίδια στιγμή που αυτή η αδικημένη γενιά των είκοσι ετών, των τριάντα ετών πλέον και των άνω των σαράντα ετών τρέπεται σε φυγή από την πατρίδα, προκειμένου να αναζητήσει το αυτονόητο δικαίωμά της και τις ανάλογες ευκαιρίες στην ακαδημαϊκή πρόοδο, την αμοιβή, την κοινωνική καταξίωση και την αξιοκρατία και όλα όσα εσείς της στερείτε με την εμμονική προσκόλληση σας στην εξουσία.

Αφού διαλύσατε τη μεσαία τάξη, εξαφανίσατε τη μικρομεσαία επιχείρηση, βουλιάζατε μισθωτούς και συνταξιούχους στην εξαθλίωση, παραδώσατε και την παιδεία στο χάος και την άβυσσο του κρατισμού και της ασιδωσίας. Παραδώσατε τη χώρα στην εθνική ταπείνωση, υπογράφοντας μια εθνικά επιζήμια συμφωνία με τα Σκόπια, όπως ακριβώς απαξιώνετε επί τέσσερα χρόνια και τον χώρο του πολιτισμού.

Ως Κυβέρνηση έχετε βάλει την πολιτική σας σφραγίδα στην αδικαιολόγητη αιμορραγία ανυπολόγιστων δημοσίων εσόδων από τους πόρους του πολιτισμού. Είναι ο πέμπτος χρόνος που η χώρα υποδέχεται τους επισκέπτες της με κλειστά αναψυκτήρια και άδεια πωλητήρια στους αρχαιολογικούς χώρους και τα μουσεία της. Το ηλεκτρονικό εισιτήριο παραμένει σε πιλοτικό στάδιο από πέρυσι, ενώ έχετε εξαγγείλει την εγκατάσταση του ήδη από το 2015. Έχετε αποκλείσει τελείως τη σύγχρονη πολιτιστική κληρονομιά από την πολιτική ατζέντα σας. Έχετε ναρκοθετήσει το πνευματικό δικαίωμα. Ακόμα, περιμένουμε τη ρύθμιση για την προστασία της παραχώρησης κυριότητας και διαχείρισης μνημείων και αρχαιολογικών χώρων στο υπερταμείο ιδιωτικοποιήσεων, μήπως και περισωθεί κάτι από το πρωτοφανές στα ιστορικά χρονικά ξεπούλημα της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς που μεθοδεύσατε από το καλοκαίρι του 2015. Διότι η προστασία του πολιτισμού είναι συνταγματική υποχρέωση, όχι πολιτική υποχρέωση, όπως είχε πει η αρμόδια Υπουργός.

Στα τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ένα είναι το έργο σας: η μεθοδευμένη και συστηματική υποβάθμιση όλων των μεγάλων ζητημάτων του πολιτισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση που διεξάγεται στη Βουλή δείχνει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι σύντομα η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με τους πρόθυμους λεγεωνάριους θα είναι παρελθόν. Αυτό το δείχνει ο λόγος των συναδέλφων της Συμπολίτευσης, η κατάρρευση των επιχειρημάτων, το τέλος της ρητορικής που με επιμέλεια και θράσος έχτιζε τόσο καιρό ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ο ελληνικός λαός καλείται σύντομα να δώσει την ηχηρή του απάντηση στον διχαστικό λόγο, τον λαϊκισμό, τη φαυλότητα. Ξεκινώντας στις 26 Μαΐου, οι Έλληνες πολίτες θα δώσουν με την ψήφο τους στις ευρωεκλογές και στις αυτοδιοικητικές εκλογές το καθαρό μήνυμα για πολιτική αλλαγή, για αλλαγή ύφους, αλλαγή ήθους, αλλαγή στάσης απέναντι στην πολιτική. Και μήνυμα αλλαγής σημαίνει στρατηγική νίκη της Νέας Δημοκρατίας σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις. Διότι μόνο έτσι μπορούμε μαζί με τον ελληνικό λαό να κάνουμε τη μεγάλη στροφή προς ένα δη-

μοκρατικότερο και δικαιότερο κράτος, να χτίσουμε μία κοινωνία χωρίς αποκλεισμούς, με ίσες ευκαιρίες στην απασχόληση, στην αμοιβή, την ασφάλιση, την υγεία, μία κοινωνία αλληλεγγύης, μακριά από χρεοκοπημένα μοντέλα, όπου η ανάπτυξη και η επιχειρηματικότητα θα συμβαδίζουν με την κοινωνική πρόνοια και την προάσπιση των δικαιωμάτων των πολιτών, όπου το όραμα για μία ποιοτικότερη παιδεία και εκπαίδευση δεν θα προσκρούει σε παρωχημένες ιδέες για να μπορέσουμε να δώσουμε κίνητρο στο σπουδαίο ανθρώπινο κεφάλαιο της χώρας να παραμείνει στην πατρίδα, για να μπορέσουμε να φέρουμε επιτέλους πίσω όλες και όλους αυτούς που έφυγαν από τη χώρα στα χρόνια της κρίσης, έχοντας εμπεδώσει μια νέα σχέση εμπιστοσύνης με την πολιτεία, σχέση με όρους αξιοκρατίας, διαφάνειας και νομιμότητας, να δώσουμε και πάλι στους Έλληνες πολίτες υπερηφάνεια, αξιοπρέπεια και πίστη ότι η πατρίδα μας είναι ένας τόπος της προσωπικής, οικογενειακής και επαγγελματικής τους ευημερίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κ. Κεφαλογιάννη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι δύο μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Περάματος Ρεθύμνου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Επικρατείας κ. Βερναρδάκης για δεκαπέντε λεπτά.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας):

Αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητές Βουλευτίτριες, θα ξεκινήσω από την αφορμή της σημερινής συζήτησης που ήταν η προσχηματική πρόταση μομφής της Νέας Δημοκρατίας στον Παύλο Πολάκη. Κι αυτό γιατί η διαχείριση του θέματος και η εργαλειοποίηση τόσο της αναπηρίας, όσο και του υποψήφιου Ευρωβουλευτή της Νέας Δημοκρατίας αποτελεί, κατά τη γνώμη μου, πρωτοφανή πρακτική θεσμικού ρατσισμού λόγω και έργω και αυτό θα το υποστηρίξω αρχικά.

Ο Πρόεδρος Νέας Δημοκρατίας χρησιμοποιεί συνεχώς τον στιγμιστικό όρο «μαχητής της ζωής», προσβάλλοντας κατάφορα τον υποψήφιό του, αλλά και το σύνολο των αναπήρων. Οι βλάβες που έχουν οι ανάπηροι στα σώματά τους δεν τους κάνουν μαχητές. Αυτή είναι η άκρως ιατροκεντρική προσέγγιση που θεωρεί ότι οι δυσκολίες των αναπήρων προέρχονται από τους δικούς τους ατομικούς περιορισμούς. Ο τρόπος με τον οποίον η κοινωνία ανταποκρίνεται στις ανάγκες τους τους καθιστά ανάπηρους και όχι η ατομική σωματική τους κατάσταση.

Το έχουμε επικυρώσει με νόμο του κράτους, τον ν.4488/2017: Ο ορισμός της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα των Αναπήρων. Διαβάζω επί λέξει: «Στα άτομα με αναπηρία συμπεριλαμβάνονται άτομα με μακροχρόνιες σωματικές, νοητικές, πνευματικές ή αισθητηριακές βλάβες, οι οποίες σε αλληλεπίδραση με διάφορα εμπόδια δύνανται να παρεμποδίσουν την πλήρη και αποτελεσματική συμμετοχή τους στην κοινωνία σε ίση βάση με τους άλλους».

Ο τρόπος με τον οποίον παρουσιάστηκε ο υποψήφιος της Νέας Δημοκρατίας πρόσβαλε την ομάδα των αναπήρων στην πατρίδα μας. «Ο άριστος απέναντι στον Κόκκαλη» είναι ο τίτλος των εφημερίδων και των τηλεοράσεων. Προσβάλλει τους τέσσερις ανάπηρους υποψηφίους του ΣΥΡΙΖΑ, τον Παναγιώτη Κουρουμπλή, την Κωνσταντίνα Κούνεβα, τον Γιώργο Χρηστάκη, τον Αντώνη Ρέλλα, αλλά και τους ανάπηρους υποψηφίους όλων των κομμάτων.

Επικαλέστηκε τη θεωρία της προσωπικής τραγωδίας, προβάλλοντας τις πραγματικές, προφανώς, προσωπικές δυσκολίες του υποψηφίου, του Στέλιου Κυμπορόπουλου, λέγοντας ανακριβέστατα ότι θέλει να στείλει για πρώτη φορά στο Ευρωκοινοβούλιο έναν άνθρωπο με πολύ βαριά αναπηρία, εννοεί βλάβη, ενώ στο

Ευρωκοινοβούλιο είναι πέντε ανάπηροι, μεταξύ αυτών ο Μάρκε Πλούρα από την Πολωνία με βαριά κινητική βλάβη.

Ο πυρήνας του παιχνιδιού της χειραγώγησης από τη Νέα Δημοκρατία δεν είναι άλλος από την προσπάθεια ελέγχου του κοινωνικού αντίλογου, την οριοθέτηση των επιτρεπτών ορίων της αμφισβήτησης, διότι μέσα από τη βολική εικόνα του υποψήφιου Ευρωβουλευτή, η Νέα Δημοκρατία επιχειρεί να καλύψει όλα όσα πραγματοποιήσε ενάντια στις ζωές των αναπήρων στη χώρα μας, οριζόντιες περικοπές στα αναπηρικά επιδόματα και στις συντάξεις, άρνηση επικύρωσης της Διεθνούς Σύμβασης του ΟΗΕ για τα δικαιώματα, νομοθεσία αποκλεισμού από δημόσια δικαιώματα, όπως ο νόμος της αρτιμέλειας για την είσοδο στις δραματικές σχολές, άρνηση νομοθέτησης του πάγιου αιτήματος του αναπηρικού κινήματος για το 15% των προσλήψεων στο δημόσιο, άρνηση εφαρμογής των οδηγιών για τις προσβάσιμες πόλεις, συγκοινωνίες, παραλίες και τόσα και τόσα άλλα στα οποία θα έχουν την ευκαιρία και οι συνάδελφοι να αναφερθούν.

Αυτά που πραγματικά πιστεύει ο Κυριάκος Μητσοτάκης για την αναπηρία τα έκανε πράξη ως Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, όταν έκλεισε όλα τα γραφεία των ΑΜΕΑ με τους νέους οργανισμούς των Υπουργείων, για τους οποίους ήταν αρμόδιος τον Οκτώβριο του 2014.

Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας στη συζήτηση για τη Συμφωνία των Πρεσπών έλεγε: «Όποιος ψηφίζει ναι, γίνεται δεκανίκι ενός ανάπηρου συστήματος εξουσίας που θέλει να σέρνει μαζί του και τη χώρα». Αυτό δεν χρειάζεται πρόταση μομφής; Δεν είναι το τυπικό υπόδειγμα ρατσιστικού λόγου, όταν η αναπηρία ταυτίζεται με ό,τι θεωρεί κακό, αντεθνικό και προσβλητικό;

Ανάλογο παράδειγμα ρατσιστικού λόγου αποτελεί η προκλητική δήλωση Ευρωβουλευτριάς της Νέας Δημοκρατίας: «Ας επιτεθεί σε έναν άνθρωπο -ο Πολάκης εννοεί- που στέκεται στο ίδιο ύψος με αυτόν». Σύμφωνα με την αντίληψη περί ισότητας που έχει η συγκεκριμένη Ευρωβουλευτριά, ο Πολάκης προκαλεί, ασχημονεί και προσβάλλει έναν άνθρωπο με τον οποίο τον διαφοροποιούν τα σωματομετρικά τους χαρακτηριστικά, λες και ο Πολάκης προκάλεσε τον Κυμπορόπουλο σε αγώνα ελληνορωμαϊκής πάλης.

Αλλά και η τοποθέτηση σημερινού Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, εν τη ρύμη του αυθόρμητου λόγου του, δηλώνει για τον διορισμό του υποδιοικήτη στον «Ευαγγελισμό» αναπαράγοντας το πιο στεγνό στερεότυπο: «Ξέρετε τι σημαίνει 92% αναπηρία; Σημαίνει ότι δεν πρέπει να βγαίνει ο άνθρωπος αυτός από το σπίτι του». Αυτό δεν χρήζει πρόταση μομφής;

Από τις δηλώσεις αυτές προκύπτει χαρακτηριστικά μία σοβαρή ιδεολογικοπολιτική πρόσληψη της αναπηρίας από τη Νέα Δημοκρατία. Πέρα από την εργαλειοποίηση της συγκεκριμένης υπόθεσης, οι δηλώσεις αυτές υποκρύπτουν, πρώτον, έναν κάκι-στο πατερναλισμό, όπου ο ενήλικος και συνεπώς υπεύθυνος για τις επιλογές του και πολιτικά ενεργός υποψήφιος Ευρωβουλευτής δεν συνιστά ικανό πολιτικό αντίπαλο, αλλά είναι άξιος μόνο για προστασία. Για ποιον λόγο τότε η Νέα Δημοκρατία τον επέλεξε για υποψήφιο Ευρωβουλευτή; Γιατί έχει πολιτικό λόγο και όραμα για την αντιμετώπιση των βαρών της αναπηρίας και την εκπροσώπηση των ψηφοφόρων του, ΑΜΕΑ ή όχι, στους ευρωπαϊκούς θεσμούς ή γιατί θα πρέπει να προξενεί τον οίκτο ή άλλα συναισθήματα στον ψηφοφόρο; Και πόσο συναινεί ο ίδιος ο υποψήφιος σε αυτή την εικόνα;

Δεύτερον, υποκρύπτουν έναν ακραίο ατομικισμό. Ο υποψήφιος Ευρωβουλευτής κατά την αντίληψη αυτή διεξάγει ατομικό, προσωπικό αγώνα για το ξεπέρασμα των συνεπειών της αναπηρίας και ανάγεται σε ήρωα χάρη στην προσωπική του προσπάθεια. Προτρέπει, λοιπόν, τους ανάπηρους συμπολίτες μας να αναζητήσουν τις ίσες ευκαιρίες, αποστρεφόμενοι τα μόρια, τα επιδόματα και τις χάρες.

Αναμφισβήτητα, βεβαίως, είναι άξιος θαυμασμού ο ίδιος για τις προσπάθειες υπέρβασης της αναπηρίας, ωστόσο δεν εντάχθηκε στην αγορά εργασίας με ρυθμίσεις, με δημόσιες πολιτικές, με παρεμβάσεις του κράτους και των συντεταγμένων του οργάνων, χάρη δηλαδή σε όλα αυτά τα οποία αποστρέφεται;

Δεν υπάρχουν στην αντίληψη αυτή ίσα δικαιώματα. Υπάρχουν μόνο ίσες ευκαιρίες. Αλλά το μεγάλο ερώτημα στη νεότερη ιστο-

ρία των κοινωνιών ήταν, είναι και θα είναι: Τι είναι οι ίσες ευκαιρίες σε δομικά άνισους ανθρώπους, σε άνισες κοινωνίες; Πόσες ίσες ευκαιρίες θα χωρέσουν, όταν η ιδεολογία της Νέας Δημοκρατίας θεωρεί ότι οι ανισότητες είναι φυσικό φαινόμενο;

Και όπως ειπώθηκε στα χρόνια της Γαλλικής Επανάστασης, τότε που η ισότητα και οι ελευθερίες, συλλογικές και ατομικές, τέθηκαν στον πάγκο της κοινωνίας; Τι αξία έχει για κάποιον που δεν γνωρίζει γραφή και ανάγνωση, η ευκαιρία της ελευθερίας της έκφρασης;

Τρίτον, οι δηλώσεις αυτές υποκρύπτουν, επίσης, μία προσπάθεια αποπολιτικοποίησης της αναπηρίας. Η ανάδειξη του ζητήματος της αναπηρίας για τη νεοφιλελεύθερη Δεξιά έγκειται στην αποπολιτικοποίησή της στην πραγματικότητα, στην απόκρυψη δηλαδή του πολιτικού προσήμου στην ιδεολογική πρόσληψη, που είναι η συνήθης πρακτική αντιμετώπιση των πολιτικών διακυβεύσεων εκ μέρους του νεοφιλελευθερισμού σε όλους τους τομείς.

Στην περίπτωση μας γίνεται προσπάθεια ώστε με τη χειραγώγηση του δημόσιου διαλόγου, μείζονα κοινωνικά ζητήματα αντιμετώπισης της αναπηρίας να τεθούν από το πεδίο του πολιτικού γίνεσθαι σε ένα παραπολιτικό περιθώριο και συνεπώς τα θέματα αντιμετώπισης της αναπηρίας να διευθετούνται με αποφάσεις που κινούνται στο πλαίσιο πελατειακών σχέσεων, με αντίστοιχα πολιτικά οφέλη, τα λαμβανόμενα μέτρα να εκλαμβάνονται ως φιλανθρωπία ή να υπόκεινται σε παραοικονομικές συναλλαγές.

Δεν θα κρυφτεί η Νέα Δημοκρατία πίσω από τα προσχήματα. Μια και βρισκόμαστε προ των ευρωεκλογών, είναι ευκαιρία να μας πει ποια είναι η γνώμη της για την άρνηση του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος αναφορικά με την επικύρωση της Ευρωπαϊκής Πράξης Προσβασιμότητας, που αποτελεί κομβικό τμήμα της θεσμικής αλυσίδας για την επίτευξη της ανεξάρτητης διαβίωσης, που μεταξύ άλλων τη χρειάζεται και ο υποψήφιος Ευρωβουλευτής της.

Το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα αρνήθηκε την ένταξη της πράξης στο δομημένο περιβάλλον στον τομέα των οπτικοακουστικών και των ΜΜΕ, στα μέσα μεταφοράς, στα προϊόντα, όπως οι οικιακές συσκευές, ενώ επέμεινε στην πλήρη εξαίρεση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων από τις υποχρεώσεις της πράξης στο όνομα του δυσανάλογου κόστους και αρνήθηκε τη διεύρυνση της πράξης προσβασιμότητας εκτός των αναπήρων και στα εμποδιζόμενα άτομα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι μία ευκαιρία όλες αυτές οι αφορμές που μας δίνονται για να εκτυλίσσονται μπροστά μας και μπροστά κυρίως στην ελληνική κοινωνία τα πραγματικά πολιτικά σχέδια, όχι μόνο για την αναπηρία, αλλά συνολικά για την εργασία, τα δικαιώματα, τις πολιτικές και τις ατομικές ελευθερίες.

Πίσω από τη φράση του Στέλιου Κυμπουρόπουλου: «Δεν χρειάζομαι χάρες και επιδόματα», όση αθωότητα και αν διακρίνει κανείς στον ίδιο προσωπικά - και έτσι είναι - θα θυμηθούμε, όμως, τις αφόρητες πιέσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου να στηρίξει το 2017 τις προτάσεις του περί λειτουργικής αναπηρίας, με τις οποίες θα εξασφάλιζε τεράστιο δημοσιονομικό πλεόνασμα, αλλά που θα έριχνε στον Καϊάδα μόνο στην Ελλάδα και κατ' εξαίρεση όλης της ευρωπαϊκής πραγματικότητας την αναπηρία, τους ανάπηρους και το κοινωνικό κράτος.

Είναι μία ευκαιρία σήμερα και αύριο βεβαίως στη συζήτηση αυτή να δηλωθεί επισήμως από τη Νέα Δημοκρατία αν συμφωνεί ή όχι με τις προτάσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου περί λειτουργικής αναπηρίας, επί της ουσίας δηλαδή στην απόλυτη συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους και των προστατευτικών του δικτύων, εφόσον ο ανάπηρος μπορεί να «λειτουργήσει», δηλαδή να εργαστεί, να προστατευτεί με ίδια μέσα υπό όρους κοκ.

Όμως και γενικότερα, επειδή η αναπηρία είναι μία μελέτη παραδείγματος, θα λέγαμε, για το τι κοινωνία και το τι εργασία θέλουμε, είναι ευκαιρία να μάθουμε και να απαντήσουμε και σε μερικά κομβικά ερωτήματα, ερωτήματα που πλάνωνται πίσω από τα κρυφά προγράμματα και συμβουλές διαφόρων δήθεν επιστημονικών κέντρων.

Το αναπτυξιακό μας σχέδιο θα στηριχθεί στο νέο ανθρώπινο δυναμικό και σε συνθήκες και αμοιβές εργασίας υψηλές, όπως

το δικαιούται άλλωστε, ή θα εξακολουθήσουμε να μιλάμε για υψηλό μισθολογικό κόστος και ανάγκη μείωσης του μισθού;

Οι εργαζόμενοι θα παρέχουν την εργασία τους κάτω από σταθερούς όρους ωραρίου ή θα επικρατήσει η λογική της απασχόλησης «λάστιχο», όπου οι εργαζόμενοι θα καλούνται να δουλέψουν αλά καρτ χωρίς να τους αναγνωρίζονται οι υπερωρίες και οι υπερεργασίες;

Θα εξακολουθήσουν οι εργαζόμενοι να απολαμβάνουν ημέρες αργίας και να πληρώνονται σε περίπτωση απασχόλησης κατά τη διάρκεια τους ή θα γίνουν οι Κυριακές βορά της εργοδοτικής αυθαιρεσίας;

Θα προφυλάσσονται από τις απολύσεις σκοπιμότητας και τις εκδικητικές πρακτικές ή θα ισχύουν κανόνες ενίσχυσης της θέσης τους και του δικαιώματος στην εργασία;

Και τι θα γίνει με την απεργία; Θα μπορούν οι εργαζόμενοι να προσφεύγουν σε αυτήν όταν απειλούνται βασικά δικαιώματά τους ή θα πρέπει να περάσουν πρώτα από τα καυδιανά δίκρανα;

Θα επανέλθουν σε πλήρη και διευρυμένη ισχύ οι συλλογικές συμβάσεις ή θα επικρατήσει η λογική της λεοντείου νομής υπέρ της εργοδοσίας; Θα περατώνουν τον εργασιακό τους βίο οι εργαζόμενοι, ώστε να διεκδικούν αξιοπρεπείς συντάξεις ενός δικαίου αναδιανεμητικού συστήματος ή θα πάμε στη λογική ενός ιδιωτικοποιημένου ασφαλιστικού που θα περικόπτει τις συντάξεις και θα προωθεί τα συμφέροντα των ασφαλιστικών εταιρειών;

Με τον δημόσιο τομέα τι θα γίνει; Θα έχουμε σύγχρονο λειτουργικό δημόσιο με κοινωνικό πρόσημο που δεν θα φορηθεί να αναγνωρίσει ότι υπάρχει πρόβλημα και αυξήσεων στους μισθούς και επαναφορά του δέκατου τρίτου μισθού και του δώρου, που θα ανταποκρίνεται στις αυξημένες ανάγκες του κοινωνικού κράτους, που θα παίξει και αυτό έναν ρόλο στην ανάπτυξη, σε ένα δημόσιο που θυμίζω ότι έχει τον χαμηλότερο μέσο όρο αμοιβών στην Ευρώπη ή θα επικρατήσει η λογική της συρρίκνωσης, το μνημονιακό 1 προς 5 και στην ιδιωτικοποίηση των κρίσιμων λειτουργιών, που προτείνει ο νεοφιλελευθερισμός;

Θα έχουμε δημόσια παιδεία, υγεία, κοινωνική ασφάλιση προσβάσιμες από όλους τους πολίτες ή αφαίμαξη από την παραπαιδεία, τα κυκλώματα ιδιωτικής περιθάλψης και εμπορίας φαρμάκων σε συμπαιγνία με τις ασφαλιστικές εταιρείες; Είναι ένα βασικό δίλημμα στην ελληνική κοινωνία.

Τα πολιτικά σχέδια επ' αφορμή αυτής της συζήτησης, που γίνεται για ένα μείζον ζήτημα, πολιτικό ζήτημα και όχι ατομικό ζήτημα, το πολιτικό ζήτημα της αναπηρίας, είναι ενώπιόν μας και, βεβαίως, ενώπιον του ελληνικού λαού και κανείς δεν θα κρυφτεί πίσω από προσχήματα ή από άγνοιες.

Σε αυτό το σχέδιο ζητάει η Κυβέρνηση την εμπιστοσύνη της Βουλής και κυρίως με αυτό το σχέδιο σε λίγους μήνες θα ζητήσει και θα λάβει πανηγυρικά την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον Υπουργό κ. Βερναρδάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα, πρώτον, ότι οι Υπουργοί Υγείας και Οικονομικών, ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας, καθώς και η Υφυπουργός Οικονομικών κατέθεσαν σήμερα 9-5-2019 σχέδιο νόμου: «Κύρωση της σύμβασης δωρεάς μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου, του Γενικού Νοσοκομείου Παίδων Πεντέλης και των συνεκτελεστών της διαθήκης της Ελισάβετ Παπαγιαννοπούλου».

Δεύτερον, οι Υπουργοί Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Εξωτερικών και Οικονομικών, καθώς και ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας κατέθεσαν σήμερα 9-5-2019 σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Αζερμπαϊτζάν για την προστασία του περιβάλλοντος».

Τρίτον, ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης, οι Υπουργοί Εξωτερικών, Οικονομικών, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθώς και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομίας και Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος και Ενέργειας κατέθεσαν σήμερα 9-5-2019 σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου της Ναγκό-

για σχετικά με την πρόσβαση στους γενετικούς πόρους και τον δίκαιο και ισότιμο καταμερισμό των οφελών που απορρέουν από τη χρησιμοποίησή τους, στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τη Βιοποικιλότητα».

Παραπέμπονται στις αρμόδιες Διαρκείς Επιτροπές.

Ο κ. Λοβέρδος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, έχει τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καλησπέρα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, σε έξι μήνες δύο προτάσεις εμπιστοσύνης απευθύναντο στο Σώμα. Επαναλαμβάνω ότι σε έξι μήνες δύο προτάσεις εμπιστοσύνης απευθύναντο στο Σώμα. Αμφιβάλλετε για τον εαυτό σας; Η μία ήταν τον Γενάρη και η άλλη είναι τώρα.

Ίσως κανείς να σκέφτεται ότι δικαιολογημένα αμφιβάλλουν κάποιοι από εσάς τουλάχιστον, γιατί με τόσες κοινοβουλευτικές αλχημείες κρατιέστε στη Βουλή, αφού δεν υπάρχει κάποια κοινοβουλευτική αλχημεία που να μην έχετε κάνει, λογικό θα ήταν να ζητάτε κάθε τρεις και λίγο και μία επιβεβαίωση της Βουλής ότι στέκεστε, τουλάχιστον τυπικώς, στα έδρανά σας.

Είστε μία Κυβέρνηση κοινοβουλευτικών αλχημειών με δάνειους πολιτικούς μιας χρήσης. Δεν λέει κανείς μεγάλες λέξεις στη Βουλή όταν έχουμε εκλογές μπροστά μας, αλλά ορισμένους από αυτούς που δανειστήκατε για να κάνετε λίγο κυβέρνηση δεν θα τους δείτε ξανά και δεν θα τους δει ξανά η ελληνική πολιτική ζωή.

Η συμπεριφορά σας, πολιτικά και κοινοβουλευτικά, τον τελευταίο ειδικά χρόνο, είναι αήθης, με αλαζονεία, ύβρεις και καθημερινές χυδαιότητες. Τα παραδείγματα δεν έχουν τέλος.

Η γενίκευση της μομφής που ήθελαν να κάνουν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και η μετατροπή της σε πρόταση εμπιστοσύνης σημαίνει πολιτικά την υιοθέτηση της χυδαιότητας και τον επιμερισμό των όσων χυδαίων έχουν ακουστεί από ένα μέλος της Κυβέρνησης σε όλα τα μέλη της Κυβέρνησης και μετά την ψηφοφορία αύριο το βράδυ και σε όλα τα μέλη που θα ψηφίσουν υπέρ της εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Γι' αυτό, εμείς, δεν συμφωνήσαμε χθες με την ένσταση που κατέθεσε εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Δένδιας. Ζητούσα τον λόγο από τον Πρόεδρο της Βουλής εις μάτην. Δεν μου τον έδωσε. Θα φαντάστηκε ότι θα θέλω να πω κάτι παράλληλο.

Αντίθετα, ήθελα να πω ότι ήταν πολύ μεγάλο λάθος η ένσταση επί της διαδικασίας που είχαν κάνει. Όμως, ο Πρόεδρος της Βουλής δεν μου έδωσε τον λόγο. Έκανε ότι δεν με είδε και μετά, στη συνέχεια, όταν του έλεγα ότι επικαλέστηκε την απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων, αλλά την παραβίαζε μόνος του, γιατί θα μπορούσε κανείς να πει: Αφού δίνεις είκοσι λεπτά στον Πρωθυπουργό, δεν μπορεί να μιλάει εξήντα. Αφού δίνεις είκοσι λεπτά στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δεν μπορεί να μιλάει εξήντα εφτά. Φταις εσύ, γιατί, πρώτον, στη Διάσκεψη των Προέδρων δεν είπες ότι θα μιλήσουν περισσότερο και εδώ φταις γιατί τους δίνεις τον λόγο να συνεχίσουν με ό,τι συνεχίστηκε εσχές.

Εμείς για αυτό φωνάζαμε και δεν το κάναμε για πρώτη φορά. Δεν το κάναμε όπως ο Πρωθυπουργός, που πολύ κακώς, κάνοντας και τον Πρόεδρο της Βουλής, με διέταξε να κάτσω κάτω. Ποιος τώρα; Αυτός σε εμένα. Μου φώναζε να κάτσω κάτω λες και είναι Πρόεδρος της Βουλής.

Αυτό, όμως, που εμείς θέλαμε να πούμε δεν τον αφορούσε. Αφορούσε τη διαδικασία. Αφού είναι συζήτηση μεταξύ των πολιτικών Αρχηγών ο Κανονισμός κυριολεκτεί, και είναι ο μόνος Πρόεδρος της Βουλής που αφήνει αυτές τις ώρες. Όλοι έκαναν και κάποια υπόμνηση ότι ο χρόνος περνάει, ότι υπάρχουν κι άλλοι στην Αίθουσα και πρέπει να πάρουν τον λόγο.

Άρα, έχετε αντικοινοβουλευτική συμπεριφορά. Πριν από λίγο θύμισε -δεν θυμάμαι με ποια ευκαιρία- ότι είναι Πρωθυπουργός. Μας το θύμισε εδώ. Χτες υποκατέστησε και τον κ. Βούτση στα καθήκοντά του.

Μία λέξη θέλω να πω σε σχέση με το θέμα που ήταν ο πυρήνας αυτής της συζήτησης σήμερα εδώ. Παραβίαση καταφανής δικαιωμάτων ανθρώπου με αναπηρία από ένα μέλος της Κυβέρνησης, τελικά από τον Πρωθυπουργό και σε λίγο από όλους τους. Είναι εξαίρεση; Καμμία εξαίρεση δεν είναι, κυρίες και κύριοι Βου-

λευτές. Εδώ δεν ήμασταν πριν από λίγες εβδομάδες που συζητάγαμε την παραίτηση του κ. Γιώργου Σταυρόπουλου, πρώην Αντιπροέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας και Προέδρου της Ελληνικής Αρχής Προστασίας των Δικαιωμάτων και την ίδια μέρα την επιστολή της αντίστοιχης προέδρου όλων αυτών των οργανώσεων των κρατών-μελών της Ευρώπης; Εδώ δεν ήμασταν;

Εδώ δεν ήμασταν όταν αποκαλύφθηκε η σεξουαλική παρενόχληση του πρέσβη της Βενεζουέλας, του πρώην, σε εργαζόμενες στην Πρεσβεία του και εσείς, που κόπτεσθε υπέρ της ισότητας και των δικαιωμάτων, δεν βγάλατε μιλάει και έχουν περάσει και πέντε χρόνια και είστε ακόμα σιωπηλοί;

Εσείς δεν είστε που έχετε επιδείξει θεσμική βαρβαρότητα σε ό,τι αφορά τη λειτουργία των ανεξάρτητων αρχών, που πήγατε να «φυτέψετε» δικούς σας ανθρώπους στη δικαιοσύνη για να κάnete όσα κάνατε; Εσείς δεν είστε; Εσείς είστε. Δεν είναι λοιπόν περίεργο όσα ακούστηκαν σε βάρος ενός ανθρώπου με αναπηρία και όπως ο Πρωθυπουργός τον κάλυψε και εσείς θα καλύψετε όλη αυτή τη χυδαιότητα με την ψηφοφορία αύριο το βράδυ!

Έχω πει πολλές φορές ότι στη Βουλή, το μεγαλύτερο λάθος ενός πολιτικού, που έχει κάποια χρόνια, είναι να εμφανίζει διπλά δεδομένα! Άλλα για εμένα, άλλα για εσάς. Το να υπερασπίζεται μία εξουσία διπλά δεδομένα, άλλα για αυτήν, άλλα για την Αντιπολίτευση και τα μέλη της Αντιπολίτευσης, είναι νομίζω πάρα, μα πάρα πολύ θλιβερό και αποκαλυπτικό του τι είδους ποιότητα έχει η συγκεκριμένη εξουσία. Εσείς δεν επιχειρήσατε τη θεσμική βαρβαρότητα σε σχέση με τα μέσα ενημέρωσης το 2015 και το 2016; Εσείς δεν πήγατε να σχηματίσετε ένα Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης με τρόπο αντισυνταγματικό; Εσείς δεν αποκαλύπτεται κάθε μέρα πιο περισσότερο ότι δεν γνωρίζετε μόνο ποιος θα πάρει άδεια στα κανάλια, αλλά και ποιος θα κάνει και τις πολιτικές εκπομπές; Εσείς είστε αυτοί. Εσείς είστε, πάνω απ' όλα, που έχετε μετατρέψει το Υπουργείο Δικαιοσύνης σε Υπουργείο του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι θέμα λίγου χρόνου να μιλήσουμε με πιο συγκεκριμένες πληροφορίες και όρους για τα θέματα αυτά.

Ωστόσο, πέρα από τα θέματα των δικαιωμάτων, ο Πρωθυπουργός, πιστεύω με συνταγματικό τρόπο, μετέτρεψε μία πρόταση δυσπιστίας που κατατέθηκε κατά ενός μέλους της Κυβέρνησης σε πρόταση εμπιστοσύνης. Έχει ξαναγίνει αυτό. Μάλιστα εάν ο Πρόεδρος μου έδινε τον λόγο εχθές, που δεν μου τον έδωσε, έκανε ότι δεν με είδε, θα έλεγα και σε πόσες περιπτώσεις, γιατί και η επιστημονική μου ιδιότητα μου έχει επιτρέψει να έχω κάνει τις καταγραφές εδώ και πολλά χρόνια. Όμως, από τη στιγμή που γενικεύεται η συζήτηση -το είπα και σε μία παρέμβασή μου στον κ. Γαβρόγλου- έχει και κάθε μέλος της Κυβέρνησης δικαίωμα να έρθει εδώ να πει πώς λειτουργεί στον χώρο του.

Και μιας και βλέπω στην Αίθουσα ορισμένους Υπουργούς, αλλάζω διάταξη των σκέψεών μου και θα μιλήσω για τα δικά τους Υπουργεία:

Αναπτυξιακά, κύριε Υπουργέ της Ανάπτυξης, είστε πίσω από τις ανάγκες της ελληνικής οικονομίας που όλοι παραδέχονται ότι για να βγουν μέσα στα χρόνια τα σοκαριστικά πλεονάσματα θα πρέπει να έχουμε και σοκαριστικούς ρυθμούς ανάπτυξης, για να καλύπτουμε τις αποστάσεις. Είστε η Κυβέρνηση που έχει αλλάξει, εάν δεν κάνω λάθος, τρεις ή τέσσερις Υπουργούς Ανάπτυξης και ακόμη για συμβολικά έργα της ανάπτυξης αλλά και για μικρότερα δεν έχετε πεπραγμένα να επιδείξετε ενώπιον του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Μετανιώνω, κύριε Πιτσιόρλα, που σας επαίνεσα ως Πρόεδρο του ΤΑΙΠΕΔ, που ήσασταν τότε, για την πορεία του Ελληνικού σε τηλεοπτικό σταθμό. Το μετανιώνω, γιατί φτάσαμε στο 2019 και δεν έχουμε δει, κανέναν Έλληνα πολίτη δεν έχει δει, κάποια πρόοδο σε αυτό το έργο, που είναι και συμβολικό έργο, αλλά και σε άλλα πολλά.

Θυμίζω στις αγαπητές και αγαπητούς συναδέλφους, τι συζητήσαμε κάναμε εδώ με τον κ. Παπαδημητρίου για τα αναπτυξιακά θέματα, πόσες συζητήσεις, πόσα λόγια χαλάσαμε εις μάτην. Θυμάστε τι έλεγε, πόσα πράγματα έλεγε για νόμους που εισηγήθηκε και που αποκαλύφθηκε στην πράξη ότι δεν εφαρμόστηκαν, γιατί ήταν ναρκοθετημένοι από τη σύλληψή τους;

Διαλύσατε τη μεσαία τάξη. Και όποιος διαλύει τη μεσαία τάξη σε ένα κράτος-μέλος της Ευρωζώνης και Ευρωπαϊκής Ένωσης

το πληρώνει εκλογικά αυτό, γιατί είναι η μεγαλύτερη κοινωνική τάξη. Έχω εδώ και θυμάμαι τη συζήτηση όταν κάναμε για τον προϋπολογισμό, γιατί υπάρχουν Υπουργοί που μπορείς να συζητάς μαζί τους, ότι κοστολόγησε τα μέτρα του προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Χουλιαράκης τότε. Επειδή δύο-τρία από αυτά τα έχουμε εμείς και τα προτείνουμε, πρώτοι εμείς, πήραμε τον λόγο και του είπαμε: «Γιατί λέτε λόγου χάρη για τον ΦΠΑ στην εστίαση, που είχε πάει στο 13% και τον πήγατε 24% και για τα προϊόντα τα οποία αγοράζει ο άνθρωπος από το σουπερμάρκετ;». Του είχα πει: «Γιατί το κάνετε αυτό; Γιατί κοστολογείτε ως ακριβό το μέτρο αυτό που μία κυβέρνηση πριν από λίγα χρόνια το είχε κάνει;». Έδινε απαντήσεις σε έναν κατάλογο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο οποίος κατάλογος πρόδιδε άρνηση να υιοθετήσει τα μέτρα αυτά.

Τώρα, ξαφνικά, επειδή είστε στριμωγμένοι, ζητάτε να απεγκλωβιστείτε και παρουσιάζετε ένα σύνολο μέτρων που θα εφαρμοστούν στο 90% από το 2020 και μετά, όταν δεν θα είστε Κυβέρνηση. Η πίεση φέρνει αλλοπροσαλισμό, αλλά με αλλοπροσαλισμό δεν μπορείς να συγκροτήσεις μία οικονομική, αναπτυξιακή πολιτική.

Ήταν εδώ και μου έδωσε την ιδέα ο κ. Βασιλειάδης -αλλάζω επίπεδο, πάω παράπλευρα-, που είναι ο Υφυπουργός σας του Αθλητισμού. Είναι η πρώτη φορά που στους τελικούς του Κυπέλλου Ελλάδας ποδοσφαίρου βλέπουμε αυτήν την κατάντια: Παρ' ολίγον νεκροί πρόπερσι, φέτος χωρίς φιλάθλους. Είναι η πρώτη φορά που σκακατεύεται το ελληνικό επαγγελματικό πρωτάθλημα του μπάσκετ. Είναι ένας Υπουργός που περιφέρεται, ανακοινώνει μέτρα εδώ και δύο χρόνια, που δεν τα έχει κάνει ποτέ, ανακοινώνει ότι θα φέρει νόμους που δεν φέρνει, κάνει δηλώσεις, κωμικοτραγικές ορισμένες φορές. Σας θυμίζω τι είχε πει μία Κυριακή που υπήρχαν παράλληλες αγωνιστικές υποχρεώσεις στο ποδόσφαιρο και στο μπάσκετ. Λυπάται κανείς να διαπιστώνει ότι στην ηγεσία ενός τόσο κρίσιμου και ευαίσθητου για την ποιότητα της ζωής των πολιτών τομέα υπάρχει ένας Υπουργός ο οποίος μπορεί να καυχαστεί ότι πέρασε και ούτε κατάλαβε, ούτε έκανε το παραμικρό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω πολύ χρόνο, έχω ένα λεπτό. Θα ζητήσω από τον κύριο Πρόεδρο άλλο ένα -κύριε Πρόεδρε, σας ζητώ ακόμη ένα λεπτό- για να μιλήσω για τον κόσμο που είναι έξω από την Αίθουσα και ίσως μας παρακολουθεί. Έρχονται εκλογές. Έχουμε να αντιμετωπίσουμε -το ζω κάθε μέρα- ένα παρελθόν πρόσφατο -γίνονται συζητήσεις για αυτό-, των τριών εκλογικών διαδικασιών του 2015. Το 2015 κάνατε τρεις εκλογές: δύο βουλευτικές και ένα δημοψήφισμα. Τα κερδίσατε και τα τρία και στηρίζετε πάνω σε αυτό. Δεν υπάρχει κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, που να κερδίζει εκλογές και να μην τις ξανακερδίσει εάν τις κάνει σε έναν ή σε δύο μήνες ή σε έξι μήνες ή σε έναν χρόνο. Υπάρχει μια πολιτική νομοτέλεια, η οποία προκαλείται από τη γοητεία του νικητή. Υπάρχει και ένας πολλαπλασιαστής που λειτουργεί τη Δευτέρα μετά τις εκλογές. Το έχουμε αυτό και γευτεί και υποστεί ως πολιτικός οργανισμός: Ο νικητής της Κυριακής, την Δευτέρα έχει ψηφοφόρους που ψήφισαν την Δευτέρα, που δεν τον έχουν ψηφίσει, την Κυριακή αλλά πηγαίνουν με τον πρώτο.

Είχατε τέσσερα χρόνια παραμονής μετά από εκείνες τις τρεις συνεχείς νίκες -πού, σας ξαναλέω, δεν έχουν πολιτικό αποτέλεσμα, ίσως εκτός Ελλάδος δημιούργησαν κάποια εκκίνηση, ότι αυτός κερδίζει τις εκλογές. Όποιος Πρωθυπουργός κέρδισε εκλογές, εάν έκανε δύο συνεχόμενες θα τις κέρδιζε- και μείνατε τέσσερα χρόνια γιατί δεν είχατε κάποιο πολιτικό ραντεβού ενδιάμεσα, δεν είχατε ως πούμε προεδρικές εκλογές να σας φερθεί η Αντιπολίτευση όπως φερθήκατε το 2015. Δεν είχατε ευρωπαϊκές εκλογές ή περιφερειακές εκλογές, δεν είχατε τίποτα. Ήσασταν τέσσερα χρόνια με μια Αντιπολίτευση που έπαιξε τίμια, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά το ΠΑΣΟΚ και το Κίνημα Αλλαγής, και χωρίς πολιτικές αναμετρήσεις ενδιάμεσες.

Τώρα τα ψέματα τελειώσανε. Δέκα έξι και μία ημέρες, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μείνανε μέχρις ότου να εκφραστεί ο ελληνικός λαός. Είστε υπαίτιοι του γεγονότος ότι η Ελλάδα πέρασε

δύο κρίσεις: την πρώτη, την κρίση δημοσίου χρέους, την κρίση δυνατοτήτων της ελληνικής οικονομίας να εξάγει προϊόντα, όλα εκείνα που έχουμε συζητήσει, και τη δεύτερη κρίση, που έπρεπε ο ελληνικός λαός να ξανακάνει την ίδια πορεία -παράδειγμα είναι τα μέτρα σας- να καταργήσει αυτό που είχε γίνει, το 13% στην εστίαση, να γίνει ο Τσίπρας Πρωθυπουργός, για να μπορέσει να το ξανακαταργήσει μετά από τέσσερα χρόνια. Αυτή είναι η διπλή κρίση. Τώρα έρχεται η ώρα να αποτιμηθεί αυτό όχι δημοσκοπικά, όχι σε πολιτικές συζητήσεις, αλλά εκλογικά, σε κάλπη. Δεν σας σώζουν μέτρα που παρουσιάζετε στη Βουλή και για τα οποία θα κουβεντιάσουμε τη Δευτέρα και την Τρίτη. Είναι νομοτέλεια. Άμα σε πάρει από κάτω δεν σηκώνεις κεφάλι επειδή πας να δωροδοκήσεις τους εκλογείς σου. Υπάρχουν κυβερνήσεις που έδωσαν μέτρα δισεκατομμυρίων και έχασαν με συντριπτικές διαφορές. Θα το πάθετε αυτό.

Και θα το πάθετε -και με αυτό κλείνω- από δύο πλευρές. Θα το πάθετε σε σχέση με αυτόν που θα είναι πρώτος, αλλά θα το πάθετε και σε σχέση με εμάς που εμφανιζόμαστε ως τρίτη καθαρά πολιτική δύναμη και που είμαστε ο στόχος σας, με όλα τα αθέμιτα μέσα, γέφυρες, κ.λπ., ντροπιαστικά πράγματα, εδώ και επτά μήνες. Θα πάρετε την απάντηση που σας πρέπει. Και με τον πολλαπλασιαστή που προανέφερα της Δευτέρας ας τα πούμε στις 27 του μηνός στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Έχει ζητήσει τον λόγο ο Πρόεδρος της Βουλής.

Κύριε Βούτση, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κύριε Λοβέρδο, θέλω κάτι να πω. Ίσως να χρειαστεί να τοποθετηθείτε. Προφανώς δεν παρακολουθώ και μέσα από τα tweets κάθε μέρα που μας μετράτε τις μέρες μας. Πράγματι, η ρητορική του καθενός είναι αποτέλεσμα... Εδώ θα είμαστε και δεν θέλω να αντιστρέψω για σας μία τέτοια λογική.

Είμαι υποχρεωμένος να τοποθετηθώ γι' αυτά που είπατε περί αντικοινοβουλευτικής συμπεριφοράς, όχι επί των απόψεων. Αλίμονο.

Πρώτον, για τη διαδικασία συζήτησης, πραγματικά δεν σας είδα. Δεν έκανα πως δεν σας είδα. Δεν έχω κανέναν λόγο να κάνω πως δεν σας βλέπω. Εγώ αιφνιδιάστηκα χθες, διότι ήταν απολύτως λυμένο το θέμα το οποίο έθεσε ο κ. Δένδιας. Είχε λυθεί τη Δευτέρα και στην πρώτη συζήτηση -το επαναλαμβάνω και τώρα- με Προεδρεύοντα τον κ. Κακλαμάνη, με παρόντες τους εκπροσώπους των κομμάτων. Δεν ηγέρθη κανένα θέμα κατά τη διαδικασία, στην οποία αναφέρθηκε ότι σύμφωνα με την κοινοβουλευτική πρακτική κ.λπ. μετά και την ομιλία του κ. Δραγασάκη πηγαίναμε σε μία αλλαγή της διαδικασίας. Μου ήρθε δηλαδή να υπογράψω μία ημερήσια διάταξη για ψήφο εμπιστοσύνης πλέον και αφού είχε δοθεί βεβαίως η ευκαιρία στον Πρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης επί είκοσι λεπτά, αν δεν κάνω λάθος, αναλυτικά να πει όλους τους λόγους τους οποίους ήθελε να πει για τον κ. Πολάκη. Άρα ήταν ένα απολύτως λυμένο θέμα διαδικαστικά το οποίο κακώς ηγέρθη χθες για συζήτηση. Σας επαναλαμβάνω ότι δύο φορές δεν είχε εγερθεί καμμία αμφισβήτηση. Προφανώς δεν σας είδα -ήταν λυμένο στο μυαλό μου και απάντησα αμέσως έτσι- και δεν είχα κανέναν λόγο, αν είχατε να προσθέσετε επί των επιχειρημάτων επικουρικά ή εναντίον αυτών, να μην σας δώσω τον λόγο. Σας το λέω ευθέως.

Δεύτερον, για τη μακρογορία των Αρχηγών, είναι αλήθεια ότι σε όλη αυτή την περίοδο, στις τέσσερις συνόδους, ακολουθούμε μία διαδικασία μίας πάρα πολύ άνετης συζήτησης σε σχέση με όλους τους Αρχηγούς των κομμάτων. Δεν έχει κοπεί κανείς. Μιλάνε πάρα πολλοί, άλλοι διπλάσια -και δυστυχώς αυτό απαιτεί χρόνο και από τους Βουλευτές και κανείς μας δεν χαίρεται γι' αυτό-, άλλοι κατά 50% παραπάνω, άλλοι κατά 30% παραπάνω και όλοι έχουν μιλήσει κάποιες φορές πάρα πολύ. Αυτό έχει το κακό που είπα προηγουμένως, έναν περιορισμό του χρόνου για τους υπόλοιπους συναδέλφους. Έχει, όμως, και το καλό ότι γίνονται άνετες συζητήσεις και αυτό είναι κάτι πάρα πολύ σημαντικό. Και για την παρέμβαση την οποία κάνατε και για την οποία

από ό,τι είδατε εγώ έδωσα ύστερα διευκρίνιση, διότι ο Πρωθυπουργός προφανώς δεν είχε καταλάβει τον τύπο της παρέμβασης που κάνατε, είπα εγώ ότι πράγματι από πριν κάνατε παρέμβαση για το γιατί άφησα να γίνει αυτό το πινγκ πονγκ –βάλτε το σε εισαγωγικά-, δηλαδή της ερωταπάντησης μεταξύ των δύο. Είχατε θέσει από προηγούμενα με νόημα, όπως και άλλες φορές, το θέμα τού γιατί να συνεχιστεί αυτό, ενώ υπάρχουν και άλλοι Αρχηγοί να μιλήσουν. Έδωσα τις διευκρινίσεις. Ο Πρωθυπουργός προφανώς δεν το είχε καταλάβει. Ενδεχομένως, από ό,τι κατάλαβα από αυτά που είπε, θεώρησε ότι κατά κάποιον τρόπο θέλατε να του στερήσετε τον λόγο, ενώ δεν ήταν αυτός στη διάθεσή σας.

Θέλω να σας πω ευθύτατα ότι αυτό είναι μία επιλογή για την οποία κρίνομαι ως Πρόεδρος της Βουλής. Θεωρώ πως είναι -και μάλιστα στις δύσκολες στιγμές που περάσαμε αυτά τα χρόνια- μία πολύ καλύτερη επιλογή από αυτήν που ζήσαμε επί δυόμισι χρόνια, όπου ήσαστε μέλος μιας Κυβέρνησης, της οποίας ο Πρωθυπουργός όχι απλά δεν απαντούσε σε ερωτήσεις Βουλευτών, αλλά δεν παρίστατο και ποτέ σε συζητήσεις σε επίπεδο Αρχηγών κομμάτων. Αυτή η Βουλή έχει αναπνεύσει, έχει αναπνεύσει δημοκρατικά, παρακολουθεί όλος ο κόσμος κατά εκατοντάδες χιλιάδες αυτές τις πολύ γόνιμες και πυκνές διαδικασίες και συζητήσεις που γίνονται. Δεν χαίρομαι για το επίπεδο κάποιων συζητήσεων, αλλά αυτό αφορά όλους μας. Ούτε είμαι ο κήνσοντας που θα λέω κάθε φορά αν είναι υψηλό ή χαμηλό. Ο καθένας μας κρίνεται ανάλογα με τον τρόπο που μιλάει. Γι' αυτήν τη χαλαρότητα όμως που υπάρχει, προσωπικά δεν δέχομαι πως είναι μία αντικοινοβουλευτική συμπεριφορά. Θεωρώ ότι είναι συν για την κοινοβουλευτική μας λειτουργία, βεβαίως αποδεχόμενος ότι έχει κάποιες ακραίες εκφράσεις κάποιες φορές, κάτι που και εμένα με ενοχλεί πάρα πολύ, διότι προσπαθούμε ύστερα τις διαδικασίες να τις μαζέψουμε.

Σε κάθε περίπτωση, όμως -αφορά αυτό και τους Βουλευτές, κι είστε και πάρα πολύ έμπειροι, αγαπητέ συνάδελφε- εξελίσσονται όλες οι διαδικασίες, μιλάει σχεδόν το σύνολο των συναδέλφων και σχεδόν ποτέ δεν έχουμε πάει μετά τη δωδεκάτη νυχτερινή, ενώ ήταν κανόνας τα προηγούμενα χρόνια να πηγαίνουμε κι όχι μόνο το πρώτο εξάμηνο, και προσπαθούμε με αμοιβαία συνεργασία όλων και του Προεδρείου να διευθύνουμε τις διαδικασίες. Γι' αυτό δέχομαι την άποψή σας. Δέχομαι ότι μπορείτε εύλογα να καταθέσετε μία διαφορετική άποψη. Δεν δέχομαι, όμως, σε καμία περίπτωση ότι πρόκειται περί θεσμικής αντικοινοβουλευτικής λειτουργίας δικής μου ή λειτουργίας της παρούσας πλειοψηφίας της Βουλής. Θέλω να είμαι πάρα πολύ σαφής.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κύριο Πρόεδρο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ορίστε, έχετε τον λόγο, κύριε Λοβέρδο. Παρακαλώ όμως να είστε σύντομος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Η συζήτηση αυτή πρέπει να ολοκληρωθεί. Εγώ θα αγορεύσω έτσι ώστε να ολοκληρωθεί. Για όσα θέματα ικανοποιήθηκαν από τις απαντήσεις του Προέδρου δεν θα σχολιάσω το παραμικρό. Θέλω όμως να δώσω δύο διευκρινίσεις.

Η πρώτη διευκρίνιση έχει να κάνει με τη χθεσινή διαδικασία στην αρχή της, όταν δεν μου έδωσε τον λόγο. Η δική μου τοποθέτηση, κύριε Πρόεδρε, ήταν αυτή που υποστήριξαν και ο κ. Παπαθεοδώρου και ο κ. Κρεμαστίνος στη Διάσκεψη των Προέδρων. Συμφωνήσαμε με τη διαδικασία. Συνεπώς, αφού συμφωνείς με τη διαδικασία, όπως έκανε και η Νέα Δημοκρατία στη Διάσκεψη, δεν έχει νόημα να θέτεις το πρώτο θέμα διαδικασίας στην Ολομέλεια και έχω και τη δυνατότητα –το είπα και στην ομιλία μου αυτό- να μπορώ για επιστημονικούς λόγους -και από την επιστημονική μου συγκρότηση- να κάνω και αναφορές στο παρελθόν σχετικές με αυτόν τον θεσμό. Ωστόσο, η ένσταση ήταν και μία μορφή λανθασμένης πολιτικής ενέργειας από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας. Θέλω να το προσθέσω αυτό. Όταν σε μία χυδαιότητα ο Πρωθυπουργός λέει «είμαι και εγώ μέτοχος», το αφήνεις αυτό. Δεν το δυσχεραίνεις. Ένα το κρατούμενο. Τελεία και

παύλα επ' αυτού.

Σε ό,τι αφορά τώρα τις αποφάσεις της Διάσκεψης των Προέδρων που αφορούν τους Αρχηγούς, γιατί μας καλείτε στη Διάσκεψη των Προέδρων και μας προτείνετε είκοσι λεπτά χρόνο ομιλίας για τους Αρχηγούς; Γιατί δεν μας λέτε ότι θα έχει μία ώρα ο κάθε Αρχηγός και οι Αρχηγοί των μικρότερων κομμάτων σαράντα λεπτά; Γιατί μας το κάνετε αυτό και μας δημιουργείτε το δεδομένο να μιλάμε πάντα εκ των υστέρων και σε άδεια Αίθουσα; Γιατί το κάνετε αυτό; Αυτό είναι σκόπιμο πιστεύω και το έχουμε εκτιμήσει ως Κοινοβουλευτική Ομάδα. Η παρέμβασή μου δεν είχε κανένα νόημα αντι-ΣΥΡΙΖΑ. Είχε νόημα που είχε να κάνει με τη στάση και του Πρωθυπουργού και του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Γιατί όταν μιλάει ο καθένας από μία ώρα, μετά από δύο ώρες, στις 10.00' και το βράδυ όταν πήρε τον λόγο η κ. Γεννηματά μίλησε σε άδεια Αίθουσα. Δεν είναι καλό αυτό και ζητήσαμε θεσμική προστασία. Ποιος μας τη δίνει; Η Διάσκεψη των Προέδρων που αποφασίζει με πλειοψηφίες και μειοψηφίες. Άρα, αφού έγινε κανόνας ότι άλλα θα λέμε στη Διάσκεψη των Προέδρων και άλλα θα γίνονται εδώ, γιατί μας καλείτε στη Διάσκεψη των Προέδρων και αυτή παράγει αποφάσεις δεσμευτικές για έναν Βουλευτή –τα επτά λεπτά- και μη δεσμευτικές για τους δύο Αρχηγούς των μεγαλύτερων σήμερα κομμάτων; Λίγοι μήνες ή εβδομάδες έμειναν ακόμη. Μην μας ξανακαλέσετε. Κάντε τα μόνοι σας. Αφού, όμως, παίρνουμε αποφάσεις, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, πρέπει σε έναν βαθμό να τις σεβόμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Νομίζω ότι έχουν γίνει οι διευκρινίσεις όσον αφορά τους χρόνους των Προέδρων. Επί καμμίας κυβερνήσεως, απ' ό,τι γνωρίζω, δεν ήταν ακριβείς οι χρόνοι των Προέδρων των κομμάτων που μιλούσαν και αυτό είθισται να γίνεται διαχρονικά. Δεν γίνεται μόνο την τελευταία τετραετία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν είναι έτσι, κύριε Πρόεδρε. Η κ. Μπενάκη είχε καθίσει τον κ. Παπανδρέου κάτω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Τώρα μην πάμε σε μεμονωμένα γεγονότα, κύριε Λοβέρδο. Τα γνωρίζετε αυτά. Μιλάω για το τι είθισται γενικότερα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Το είπα γιατί αναφερθήκατε στο παρελθόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Μπαλάφα, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας αυτές τις δυο μέρες τη συζήτηση, ιδιαίτερα ορισμένες ομιλίες συναδέλφων της Αντιπολίτευσης, νιώθω ότι κινούμαι σε ένα παράλληλο σύμπαν.

Στο δικό μου σύμπαν υπάρχουν ερωτήματα, υπάρχουν οι απορίες των πολιτών, υπάρχουν οι αγωνίες των πολιτών. Στα δεδομένα της Αντιπολιτεύσεως, της Νέας Δημοκρατίας κύρια, αλλά δυστυχώς και του ΚΙΝΑΛ ορισμένες φορές, υπάρχει μία μόνιμη καταστροφολογία, υπάρχει μία μιζέρια, θα έλεγα. Η οικονομία καταρρέει, οι συντάξεις θα έπρεπε να είχαν κοπεί από την 1^η Ιανουαρίου, το αφορολόγητο επίσης κ.λπ..

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ)

Κυρίες και κύριοι, στην πραγματική κοινωνία, στο δικό μου σύμπαν, οι πολίτες ενδιαφέρονται και ρωτούν, για τις πρόσφατες κυβερνητικές αποφάσεις, για τις φοροελαφρύνσεις, την αποκατάσταση των αδικιών. Ρωτάνε για τη δέκατη τρίτη σύνταξη, για το πόσο θα μειωθεί η ΔΕΗ που πληρώνουν, για το πόσο θα μειωθεί ο λογαριασμός τους στα σουπερμάρκετ.

Επίσης, ρωτούν για τους μισθούς τους. Οι πολίτες δεν μπορεί να ξεχάσουν, γιατί τους αφορά τους ίδιους, ότι από τη δική μας Κυβέρνηση αυξήθηκε ο κατώτατος μισθός, καταργήθηκε το αίσχος του υποκατώτατου, δύο μειώσεις που είχαν γίνει μέσα σε ένα βράδυ, από τις προηγούμενες κυβερνήσεις το 2012. Δεν ξεχνούν ότι μειώσαμε με αγώνα την ανασφάλιστη και μαύρη εργασία, επικυρώσαμε μία σειρά από συλλογικές συμβάσεις, προφυλάξαμε τους εργαζόμενους στο μέγιστο δυνατό. Στο παράλληλο, όμως, σύμπαν της Αντιπολίτευσης το ερώτημα που κυριαρχεί είναι: «Ναι, αλλά να μας πείτε για τον Μαδούρο?».

Στην πραγματική κοινωνία οι πολίτες αγωνιούν για τα χρήματα που

τους πνίγουν. Για αυτό θεσπίζουμε τις εκατόν είκοσι δόσεις προς τα ασφαλιστικά ταμεία, προς τις εφορίες και πιστεύουμε ότι έτσι θα πάρει μια βαθιά ανάσα ένα μεγάλο μέρος από τα εκατομμύρια ελληνικά νοικοκυριά. Στο παράλληλο σύμπαν της Αντιπολιτεύσεως, το ερώτημα και η επωδός είναι: «Ναι, αλλά ο Πολάκης καπνίζει και μιλάει απρεπώς».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες και ιδιαίτερα τα μεσαία στρώματα –στην προκειμένη περίπτωση η μεσαία τάξη– αγωνιούν για την οικονομία. Τα τελευταία χρόνια, όμως, η οικονομία βήμα-βήμα πηγαίνει όλο και πιο θετικά. Έπεσαν τα επιτόκια δανεισμού. Αποπληρώσαμε ένα μεγάλο μέρος του χρέους προς το Νομισματικό Ταμείο. Οι εξαγωγές αυξάνονται. Ο τουρισμός μας καλύπτει συνεχή ρεκόρ. Η Αντιπολίτευση περί άλλα τυρβάζει, για να μην αναφέρουμε τα όσα λέει.

Οι πολίτες –να πάμε σε κάτι πέραν της οικονομίας– βλέπουν τη ρευστότητα και την αστάθεια στην ευρύτερη περιοχή μας, όχι μόνο στην Τουρκία ή στη Μέση Ανατολή αλλά και σε άλλες περιοχές, σε κραταίες χώρες, όπως τη Μεγάλη Βρετανία και ρωτούν ευλόγως τι κάνουμε για την ασφάλεια της χώρας.

Εμείς, λοιπόν, για την ασφάλεια της χώρας κάνουμε συμμαχίες, κλείνουμε παλιά μέτωπα, αναβαθμίζουμε τον ρόλο της χώρας μας, κερδίζουμε σε κύρος και αναγνώριση. Στα ζητήματα αυτά μόνος διεθνής συνήγορος συμπαραστάτης, συνομιλητής του κ. Μητσοτάκη είναι ο ανθέλληνας –και μη μου λέτε άλλη έκφραση, έτσι λέγεται στα ελληνικά αυτή η στάση και του '15 και η προχθεσινή– ο κ. Βέμπερ. Η ελληνική γλώσσα είναι σαφής. Όποιος μιλάει ενάντια στα ελληνικά συμφέροντα, επανειλημμένα, είναι ανθέλληνας.

Η Αντιπολίτευση βέβαια το βολιό της: «Ναι, αλλά ο τάδε Υπουργός έχει σχέση με τον τάδε επιχειρηματία...». Αυτός που επιχορήγησε το συνέδριο που παρευρέθηκε και ομίλησε περί δώρου Χριστουγέννων ο κ. Μητσοτάκης στην Κύπρο πριν από λίγες εβδομάδες.

Παρ' όλα αυτά, εμείς για όλα αυτά καλούμε σε διάλογο, αλλά με επιχειρήματα.

Ο Πρόεδρός μας, ο Πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας μάλιστα κατ' επανάληψη έκανε πρόσκληση προς τον κ. Μητσοτάκη να συζητήσουν ενώπιος ενώπιω μπροστά στον κόσμο, αυτό που ονομάζουμε debate και ο κόσμος μετά από τη συζήτηση να βγάλει τα δικά του συμπεράσματα. Όσο το απεδέχθη και το ακούσατε, τόσο το άκουσα και εγώ.

Δυστυχώς, ο διάλογος –ας το ονομάσουμε έτσι– με την Αντιπολίτευση γίνεται κάπως έτσι, ιδιαίτερα την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Είναι κατανυκτικό γιατί το κάνουν, διότι όταν η συζήτηση μοιάνει σε θέματα ουσίας, τότε στη Νέα Δημοκρατία τους ξεφεύγουν –αν τους ξεφεύγουν– πράγματα που θα ήθελαν να κρύψουν. Παραδείγματος χάριν, τους ξεφεύγει –διερρωτώμαι– η πλήρης ιδιωτικοποίηση του ασφαλιστικού και μάλιστα το παρομοίασαν –πού το σκεφθήκαν άραγε;– με το ασφαλιστικό του Πινωσέτ, εκείνου του στυγερού δικτάτορα της Χιλής; Τους ξεφεύγει η κατάργηση του δώρου Χριστουγέννων, όπως είπε ο κ. Μητσοτάκης επί λέξει στο συνέδριο της Κύπρου. Τους ξεφεύγει η αντικατάσταση της επιδότησης ανεργίας με την επιδότηση των εργοδοτών, διότι «όταν επιδοτείται ο άνεργος γίνεται τεμπέλης». Τους ξεφεύγει ότι το οκτώωρο είναι «ξεπερασμένο». Εμπρός, λοιπόν, για δώδεκα ώρες δουλειά. Γενικά, οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας είναι –ας τους ονομάσουμε– μαρτυρίαρχες.

Είναι χαρακτηριστική από αυτή την άποψη και η αμνηχανία των αντιπολιτευόμενων μέσων μαζικής ενημέρωσης που προσπαθούν να εξαφανίσουν και όταν δεν μπορούν να εξαφανίσουν, έστω να υποβαθμίσουν, τα θετικά μέτρα της Κυβέρνησης, προτάσσοντας ταυτόχρονα μία καταστροφολογία, η οποία όμως δυστυχώς για αυτούς συνεχώς δεν επαληθεύεται, διαψεύδεται.

Ο κόφτης δεν ενεργοποιήθηκε. Χριστούγεννα γιορτάσαμε. Δεν κόπηκαν οι συντάξεις το Γενάρη. Η οικονομία αναπτύσσεται και ο κ. Μητσοτάκης, αφού ο Πρωθυπουργός εξήγγειλε ότι το αφορολόγητο δεν θα μειωθεί, θυμήθηκε τώρα –και όχι μία βδομάδα πριν ή μία μέρα πριν– να μιλήσει για τροπολογία για το αφορολόγητο.

Είναι σαφές, λοιπόν, ότι κάποιους δεν τους συμφέρει η συζήτηση επί της ουσίας. Θέλουν απλά καβγάδες, τσαμπουκάδες, έν-

ταση και αντισυγκεντρώσεις. Δεν αντέχουν την ήρεμη συζήτηση για το τι φταίει, ποιοι φταίνε κ.λπ..

Τελειώνοντας. Εμείς θα επιμένουμε στο να προτάσσουμε το πρόγραμμά μας. Θα επιμένουμε να αποκαλύπτουμε τις ευθύνες των κομμάτων και των προσώπων που κυβέρνησαν τις προηγούμενες δεκαετίες. Θα επιμένουμε να οικοδομούμε τη συμμαχία των προοδευτικών δυνάμεων στην Ελλάδα και την Ευρώπη.

Όσοι επιμένουν να επενδύουν στην ένταση και στον λαϊκισμό, θα μείνουν –θυμηθείτε το αυτό– έκπληκτοι το βράδυ των εκλογών. Κάποιοι Έλληνες, κάποιοι συμπολίτες μας, συμπατριώτες μας, μπορεί να παρακολουθούν χωρίς να σχολιάζουν το κρεσέντο της Αντιπολίτευσης, αλλά να είστε βέβαιοι ότι θα μιλήσουν και θα μιλήσουν όπως πρέπει και όταν πρέπει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαραντα μαθητές και μαθήτριες και επτά εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Κάρλας Ρυζομύλου Μαγνησίας και το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Μυρίνας Λήμνου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Μπαργιώτας από τη Δημοκρατική Συμπαρατάξη έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αρχίσω επισημαίνοντας και εγώ ότι η χθεσινή εικόνα της Βουλής, η χθεσινή αντιπαράθεση του Πρωθυπουργού και του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ήταν μία απαράδεκτη εικόνα ξεπεσμού, όπως πολύ σωστά επεσήμανε η Πρόεδρος του Κινήματος Αλλαγής αμέσως μετά «μία εικόνα πεζοδρομίου». Σε κάθε περίπτωση, ήταν μία εικόνα προσβλητική για τους ίδιους, για το Κοινοβούλιο και για τη χώρα ολόκληρη.

Βλέπετε μέσα στην κρίση ο ελληνικός λαός περιμένει από τη Βουλή, από τα κόμματα, από τους πολιτικούς του εκπροσώπους ένα νέο πολιτικό ήθος. Χρειάζεται ένας νέος τρόπος άσκησης της πολιτικής. Από αυτή την άποψη, η πρόταση μομφής ενάντια στον κ. Πολάκη ήταν μία εξαιρετική ευκαιρία, όχι για να καταδικαστεί ο αφύς κ. Πολάκης, αλλά για να καταδικαστεί η αντίληψη που κρύβεται πίσω από τις πρακτικές του: η περιφρόνηση των θεσμών, η υπονόμηση της δικαιοσύνης από την εκτελεστική εξουσία, η τακτική της δολοφονίας χαρακτήρων, ο αδυσώπητος λαϊκισμός με μία κουβέντα που περικλείουν αυτού του τύπου συμπεριφορές.

Η αλήθεια, όμως, είναι όπως φάνηκε εδώ και όπως γνωρίζουμε σιγά-σιγά, ο κ. Πολάκης δεν είναι μόνος του. Εκφράζει με τον πιο ωμό και ξεκάθαρο τρόπο, με ένα τρόπο αν θέλετε πρωτόγονο, μία πολιτική και ηθική αντίληψη που διατρέχει ολόκληρη την Κυβέρνηση, με ή χωρίς τον κ. Καμμένο.

Ήταν ή δεν ήταν χθες ο κ. Τσίπρας εκατό τοις εκατό Πολάκης στη συμπεριφορά του και στην τοποθέτησή του; Ακόμη και τον κ. Κυμπορούπολο τον αποκάλυψε περιφερόμενη γλάστρα. Αλήθεια, θα διαφοροποιηθεί κανείς από τα πρωτοκλασάτα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που έσπευσαν να καταδικάσουν τον κ. Πολάκη για πολύ λιγότερα από αυτό ή όταν μιλάει ο Αρχηγός είναι όλα καλά;

Ας είμαστε ειλικρινείς. Ο κ. Τσίπρας καλύπτει τον κ. Πολάκη, επειδή συμφωνούν πολιτικά στη γραμμή του λαϊκισμού, του διχασμού, της διαρκούς διάβρωσης των θεσμών και της υπονόμησης της ίδιας της δημοκρατίας μας. Οι στάσεις και οι πολιτικές αυτού του τύπου δεν είναι μόνο του κ. Πολάκη.

Δυστυχώς, σε αυτή την εικόνα προστίθεται και η Νέα Δημοκρατία, η οποία φαίνεται ότι αγωνιά να μην κατηγορηθεί ότι υστερεί σε λαϊκισμό, να μην κατηγορηθεί ότι υστερεί στη λαοπομαχία. Έτσι, για να παραφράσω και εγώ έναν ποιητή, τον Μποστ –χθες είδαμε αυτό που θα περιέγραφε και ο ίδιος– «αργότερα αμφότερα συγκρούστηκαν δύο κότρες στη Βουλή».

Πραγματικά, πολύ κακή εικόνα, η οποία δυστυχώς δεν είναι

για γέλια. Μακάρι να ήταν! Θα σας διάβαζα ολόκληρο τον Μποστ σε αυτή την περίπτωση.

Βέβαια, υπάρχει και δεύτερος λόγος για τον οποίο ο κ. Τσίπρας μετέτρεψε αυτή τη συζήτηση σε ψήφο εμπιστοσύνης. Αποφάσισε, απ' ό,τι δείχνει, να περάσει σε ένα είδος εαρινής αντεπίθεσης. Πληγωμένος από το γεγονός ότι δεν στέριωσαν οι γέφυρες που προσπάθησε να στήσει, πληγωμένος από τη συζήτηση στο Μάτι και με τη λαϊκή δυσφορία να κορυφώνεται σιγά-σιγά, επιχείρησε μία φυγή προς τα μπρος, χρησιμοποιώντας το άλλο μεγάλο μέσο του λαϊκισμού, που είναι η παροχολογία.

Ήρθε, λοιπόν, ο κ. Βουλής, αφού πρώτα πέρασε από το Ζάππειο, να απαγγείλει για μία ακόμη φορά το γνωστό σενάριο «Η Κυβέρνηση Εθνικής Σωτηρίας». Το θυμάστε; Άρεσε πολύ στον κ. Καμμένο ο όρος το πρώτο εξάμηνο της διακυβέρνησης.

Έβγαλε τη χώρα, λοιπόν, από τα μνημόνια και από εδώ και πέρα θα μοιράζει επιδόματα και αυξήσεις και θα τρώμε όλοι με χρυσά κουτάλια. Αυτό δεν είναι ξαναζεσταμένο φαγητό, αυτό είναι ξινισμένο φαγητό, μια και το σενάριο παίζει χωρίς αποτέλεσμα εδώ και πολύ-πολύ καιρό.

Άλλωστε, ο κύριος Πρωθυπουργός πανηγυρίζει για τη λύση προβλημάτων τα οποία δεν θα υπήρχαν, αν δεν υπήρχε η διακυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, το κόμμα του και ο κ. Βαρουφάκης. Θυμίζω ότι ο ΦΠΑ στην εστίαση και στην ενέργεια ήταν εκεί που θα πάει, όταν εκτελεστούν οι εξαγγελίες του Πρωθυπουργού, ήδη από το 2015. Ανέβηκε λόγω της παραχώδους, για να χρησιμοποιήσω έναν ήπιο όρο, διακυβέρνησης του κ. Βαρουφάκη και του κ. Τσίπρα το καλοκαίρι του 2015.

Όσο για τους συνταξιούχους, παίρνουν πίσω το ένα δέκατο από αυτά που έδωσαν με το 6% σε όλες τις συντάξεις με την εξαφάνιση του ΕΚΑΣ, με τη μείωση των συντάξεων, όπως τις στοιχειοθέτησε χθες ο κ. Κουτσούκος στην επιτροπή.

Ακούω στο μεταξύ ότι ο κ. Πολάκης λέει ότι θα μιλήσει με το έργο του. Έτσι δήλωσε ο ίδιος. Ποιο έργο του; Ο κ. Πολάκης θα μείνει στην ιστορία γι' αυτά που λέει, μεταξύ άλλων πολλών και εξαιτίας του γεγονότος ότι έχει κάνει πολύ λίγα πράγματα που να αξίζουν να αναφερθούν.

Για να αρχίσω από τους αριθμούς, έχω μιλήσει στο παρελθόν για «Πολάκειο άλγεβρα», μια και οι αριθμοί τους οποίους αναφέρει ο κ. Πολάκης σπανίως διασταυρώνονται και σχεδόν ποτέ δεν είναι οι ίδιοι. Άκουσα χθες τον Πρωθυπουργό πάλι να μιλάει για δεκαεννιά χιλιάδες διορισμούς. Έχω ζητήσει επανειλημμένως πίνακες και στοιχεία. Δεν βγαίνουν από πουθενά. Ούτε ο Γεννηματάς στην ίδρυση του ΕΣΥ δεν διόρισε δεκαεννιά χιλιάδες κόσμο σε δύο χρόνια. Δεν μπορεί το ελληνικό δημόσιο να το κάνει αυτό.

Επίσης, για να τελειώνουμε με αυτό το παραμύθι των δυόμισι εκατομμυρίων ανασφάλιστων, από πού προκύπτει, κύριοι συνάδελφοι, το δυόμισι εκατομμύρια; Τέσσερα εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες είναι ο ενεργός οικονομικά πληθυσμός της χώρας. Δεν είναι ο ένας στους δύο εργαζόμενους ανασφάλιστος σε αυτή τη χώρα. Δεν ήταν ποτέ. Υπήρχαν ανασφάλιστοι, καλύφθηκαν στη διάρκεια της κρίσης και από τον κ. Λοβέρδο -που τον βλέπω εδώ- και από την επόμενη κυβέρνηση, καλύτερα, αν θέλετε από εσάς, αλλά το δυόμισι εκατομμύρια πού προκύπτει; Όλοι οι αριθμοί είναι πυροτεχνήματα που δεν τεκμηριώνονται.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΔΕΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ: Αν είναι, κύριε Δέδε, δυόμισι εκατομμύρια οικογένειες -τα προστατευόμενα μέλη είναι άλλη ιστορία- τα στοιχεία να τα δούμε. Αν είναι δεκαεννιά χιλιάδες οι διορισμοί του κ. Πολάκη, να του στήσουμε άγαλμα έξω από τον Ερυθρό. Δεν είναι, όμως. Δυστυχώς, είναι ανακρίβειες.

Εάν θέλουμε να δούμε, ας πάμε πιο βαθιά. Να δώσουμε στοιχεία για το πελατειακό κράτος. Έχουμε μετακινήσεις και οι αποσπάσεις γίνονται δι' απλής υπογραφής. Υπάρχουν νοσοκομεία που το οργανόγραμμά τους χειροτερεύει, η πληρότητά τους χειροτερεύει μέσα στην κρίση και άλλα που εκτοξεύεται. Υπάρχουν κέντρα υγείας χωρίς νοσηλευτές και κέντρα υγείας υπερπλήρη; Υπάρχουν. Έχουμε κάνει τίποτα γι' αυτό; Όχι, βέβαια. Ο κ. Πολάκης διορίζει.

Σε κάθε περίπτωση, όλοι το ξέρουμε και είναι πιστοποιημένο όχι μόνο από την ΠΟΕΔΗΝ, αλλά και από την ΕΛΣΤΑΤ ότι ο αριθμός των εργαζομένων στα ελληνικά νοσοκομεία, στο Εθνικό Σύ-

στημα Υγείας είναι αρνητικός. Οι γιατροί αποχωρούν μαζικά, είτε συνταξιοδοτούμενοι είτε αποχωρώντας στο εξωτερικό και οι νοσηλευτές κάνουν ό,τι μπορούν να πάρουν αποσπάσεις αλλού ή να μετακινηθούν υπό το βάρος της τεράστιας πίεσης που σηκώνουν στα μεγάλα νοσοκομεία.

Έτσι, λοιπόν, η πρόσκαιρη σταθεροποίηση -γιατί δεν θέλω να τα ισοπεδώσω- που έγινε με τους επικουρικούς φτάνει στο τέλος της. Και φθάνει στο τέλος της, γιατί το άλλο που γίνεται από εδώ και πέρα, σύμφωνα με το σταθεροποιητικό πρόγραμμα της Κυβέρνησης, είναι ότι η χρηματοδότηση εξακολουθεί να μειώνεται σταθερά. Ως ποσοστό επί του ΑΕΠ, λέει το πρόγραμμα που υπέβαλε η Κυβέρνηση στους θεσμούς, από 5,1% κατεβαίνει στο 4,7% το 2024. Αυτό σημαίνει σε αποπληθωρισμένο χρήμα και σε σταθερές τιμές ότι στο πολύ καλό σενάριο δεν υπάρχει ούτε μία δραχμή παραπάνω για ένα σύστημα που έχει τεράστιες ανάγκες.

Από ναυάγιο σε ναυάγιο, λοιπόν. Ο περιφημος νόμος του κ. Πολάκη για τις προμήθειες που ψηφίσαμε εδώ είναι μηδέν. Δεν έχει αλλάξει τίποτα στον τρόπο με τον οποίο γίνονται οι προμήθειες στα νοσοκομεία. Πανηγυρίζει ως επίτευγμα τις δωρεές των ιδρυμάτων, γιατί δεν έχει να πει τίποτε άλλο, όταν καταφέρει να τις απορροφήσει. Όμως, τα νοσοκομεία καταρρέουν έτσι και αλλιώς, γιατί δεν έχουν λεφτά, δεν έχουν χρήματα για βαριά συντήρηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε για να μιλήσω για την πρωτοβάθμια, γιατί κουράστηκα να ακούω για τη μεγάλη μεταρρύθμιση από τους συναδέλφους.

Στην πραγματικότητα, το ναυάγιο των ΤΟΜΥ που είναι δεδομένο -λόγω χρόνου δεν μπορώ να το αναλύσω- παρασέρνει και τα λίγα που είχαν μείνει από την πρωτοβάθμια. Τι κάνουμε; Μαζί με τις ΤΟΜΥ ιδρύουμε και ΚΟΜΥ, Κινητές Ομάδες Υγείας. Γιατί όχι και παραλιακές ομάδες υγείας; Διορισμοί έρχονται, να εξασφαλίσουμε λεφτά. Είναι διορισμοί που δεν μετρούν πουθενά, όμως, γιατί προσφέρουν τίποτα. Δυστυχώς, αυτή είναι η εικόνα.

Στο φάρμακο, το 7% των νοικοκυριών, σύμφωνα με μία πρόσφατη μελέτη, έχει καταστροφικές δαπάνες από φάρμακα. Πληρώνει, δηλαδή, από την τσέπη του πάνω από το 25% του εισοδήματός του για φάρμακα. Δεν έχει γίνει τίποτα γι' αυτή την τεράστια καταστροφή. Είναι 1,2 δισεκατομμύριο η φαρμακευτική δαπάνη και πληρώνεται κατευθείαν από τις τσέπες των ασθενών.

Ο κ. Πολάκης έκανε κυρίως φασαρία τα προηγούμενα χρόνια. Δυστυχώς και εκεί που έγιναν απόπειρες αλλαγών, όπως οι ΤΟΜΥ, τα αποτελέσματα ήταν τραγικά. Τα νοσοκομεία εξακολουθούν να βρίσκονται από άποψη management και διοίκησης στο 1950, χωρίς συνταγογράφηση, χωρίς ψηφιακό περιβάλλον διοίκησης. Τέσσερα χαμένα χρόνια σε έναν ευαίσθητο τομέα της υγείας, με ελάχιστα πράγματα ουσιαστικά, με καμμία πραγματική μεταρρύθμιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, ολοκληρώνετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι η Κυβέρνηση αυτή πρέπει να φύγει, γι' αυτό και θα ψηφίσουμε εναντίον και σήμερα. Είναι μία Κυβέρνηση τοξική, η οποία κάνει κακό με τον «πολακισμό» -επιτρέψτε μου την έκφραση- στην ίδια την ποιότητα της δημοκρατίας μας και από εδώ και πέρα, το μόνο που προσφέρει είναι αβεβαιότητα και διασπάθιση δημόσιου χρήματος για προεκλογικούς σκοπούς. Αυτό πρέπει να τελειώσει το ταχύτερο δυνατόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ.

Ο κ. Ψαριανός, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, αν δεν κάνω λάθος, έχει τον λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ανεξάρτητος Βουλευτής, κύριε Πρόεδρε. Με τη Νέα Δημοκρατία υποψήφιος στις επόμενες εκλογές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ανεξάρτητος; Με συγχωρείτε, αλλά το διάβασα, δεν το είπα με πρόθεση.

Θα ακολουθήσει στο Βήμα ο κ. Σταθάκης.

Ορίστε, κύριε Ψαριανέ, έχετε τον λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε μπερδευτεί πολύ εδώ. Γίνονται πολλές μετακινήσεις, αλλά καμμία μετακίνηση δεν είναι έγκυρη, αν δεν μεσολαβήσουν εκλογές και αν δεν αποφασίσει ο λαός αν σε θέλει, πού σε θέλει και πώς σε θέλει.

Μια και τέθηκε αυτό το ζητημάκι και έχω ακούσει τη λέξη «γυρολόγος», που γυροφέρνει στους παλιούς αριστερούς φίλους μου κυρίως και σε διάφορα φασισταριά, δεν υπάρχει γυρολόγος. Είμαι απολύτως σταθερός σε αυτό που λέω εδώ και δέκα χρόνια. Καμμία μετακίνηση. Μετακινήσεις έκαναν οι κομματικές ομάδες στις οποίες βρέθηκα.

Με τη ΔΗΜΑΡ φύγαμε από τον ΣΥΡΙΖΑ για να αρνηθούμε τον λαϊκισμό, τον εθνολαϊκισμό, τα γκρουπούσκουλα και αυτή την παράνοια που έχουμε ζήσει χρόνια. Όμως, δεν ήξερα ότι ο κ. Φανούρης Κουβέλης θα επιστρέψει. Μόλις το κατάλαβα και το είπα και είπα να μην το κάνουμε αυτό, δεν με περιλαμβάνει αυτό το σχέδιο, με διέγραψε. Δεν μετακινήθηκα εγώ. Εκείνος μετακινήθηκε και είναι κάπου εδώ γύρω.

Μετακινήθηκε και ο επόμενος Πρόεδρος της ΔΗΜΑΡ –και είναι κι αυτός κάπου εδώ γύρω– που πλακωνόταν με τον Φανούρη. Μετακινήθηκαν πάρα πολλοί, από το ΠΑΣΟΚ στον ΣΥΡΙΖΑ, από το παλαιό ΠΑΣΟΚ στον νεότερο ΣΥΡΙΖΑ, στον νεότερο ΣΥΡΙΖΑ. Εδώ έχουν γίνει πράγματα και θάματα, μεγάλες ανατροπές. Δηλαδή, τα παιχνίδια της Λίβερπουλ και της Τότεναμ είναι μικρές ανατροπές μπροστά σ' αυτά που έχουν γίνει εδώ.

Γυρολόγος! Τι γυρολόγος; Γυροβολιές κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ! Έχει κάνει τριάντα έξι γυροβολιές, κωλοτούμπες και ασκήσεις εδάφους, με την κορδέλα. Μιλάμε για μεγάλες γυροβολιές! Είναι και με τον Τραμπ και με τον Μαδούρο. Είναι και με τους σοσιαδημοκράτες και με τους «Die Linke». Είναι και με τον Χούλιο Ιγκλέσιας και με τον άλλο Ιγκλέσιας. Ήταν! Τώρα τα χάλασαν! Ή στις βίλες ή στα κόττερα κάπως τσακώθηκαν. Ή στις πισίνες ή δεν ξέρω κι εγώ πού, έχει γίνει κάτι και τώρα δεν μιλούνται. Αυτές οι αγκαλιτσες, ας πούμε, ξεπεράστηκαν.

Τέρμα, λοιπόν, το παραμύθι με τους γυρολόγους! Γυρολόγοι είναι αυτοί που αλλάζουν θέσεις. Είναι αυτοί που έσκιζαν μνημόνια, μετά τα κάνουν ρολό και ψηφίζουν καινούργια! Αυτό είναι γυροβολιά. Γυροβολιές τέτοιες μπορώ να σας πω πολλές για την παιδεία, για τη δικαιοσύνη, για τη δημόσια διοίκηση, για τη διαχείριση του δημοσίου χρήματος, για τα πάντα.

Εδώ θα ήθελα να αποφασίσουμε ότι θα λέμε τα σύκα «σύκα» και τα σκάφη «σκάφη». Πρέπει να μιλάμε καθαρά από εδώ και πέρα. Κάθε Πρωθυπουργός, κάθε Υπουργός, κάθε δημόσιος παράγων ζει ή πρέπει να ζει σε γυάλινο σπίτι, ακόμα κι αν έχει πενήντα σπίτια ή διακόσια, όσα θέλει. Κάποτε είχα πει «καλύτερα επαναστάτης και πλούσιος παρά...» -για να μην πω τη λέξη- «... και φτωχός».

Τώρα θέλω να πω ότι καλύτερα να είσαι ό,τι είσαι, δηλαδή πλούσιος ή φτωχός, αλλά να είσαι αληθινός, αυθεντικός και ειλικρινής, να μην πουλάς «παραμύθα». Ξέρετε τι είναι η «παραμύθα». Είναι πολύ εθιστική για τους χρήστες. Η «παραμύθα» είναι σαν το σανό, αλλά ακόμα πιο σκληρή. Το σανό μπορείς να τον κόψεις, την «παραμύθα» δυσκολεύεσαι.

Κι έχουμε φάει πολλή «παραμύθα» εδώ, σύντροφοι και συντρόφισσες!

Δεν μπορώ να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης σ' αυτήν την Κυβέρνηση, βέβαια, αλλά μπορώ να της απονεύω εύσημα και να την ευχαριστήσω γιατί κατάφερε κάτι που κανείς άλλος προερχόμενος από την ηθικού πλεονεκτήματος έμπληξη Αριστερά δεν μπορούσε να κάνει. Κανείς άλλος δεν μπορούσε να κάνει αυτό που έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ, να αποδείξει δηλαδή ότι δεν υπάρχει ούτε Αριστερά ούτε Δεξιά ούτε Κέντρο ούτε «βρωμοδεξιό» ούτε «βρωμοπασόκοι» ούτε τίποτα. Όλα αυτά είναι ένα, αρκεί να υπακούν σε έναν κανόνα, στον κανόνα της μάσας, στον κανόνα της καρέκλας, στον κανόνα της αρπαχτής. Κι ας είναι και ο Παπαγγελόπουλος, ας είναι και ο Ραγκούσης, ας είναι και ο «Φούφουτος», ας είναι και ο «Ξεσκούφωτος». Δεν έχει καμμία σημασία. Η Κυβέρνηση της Αριστεράς τέσσερα χρόνια στηριζόταν στην πιο καφενειακή χυδαία ακροδεξιά, στους «Καμμένους» και τους «ψεκασμένους». Επί τέσσερα χρόνια! Πουλήσαμε τον σύντροφο Πάνο και τώρα το παίζουμε Ευρωπαίο σοσιαδημοκράτη, από εκεί που βγάζαμε φλύκταινες με την Ευρώπη και τη σιχαινόμα-

σαν. Θέλαμε να κάνουμε «ντου» στο Νομισματοκοπείο να τυπώσουμε δραχμές, θέλαμε να σκίσουμε τα μνημόνια, θέλαμε να κρεμάσουμε στις κρεμάλες τους «Σοϊμπλέδες» και τους ταγματσοφαλίτες!

Είμαι σταθερός «γερμανοτσολιάς» και «Εβραϊοασφαλίτης», οπαδός του ευρωμονόδρομου και «ευρωλιγούρης» που λένε οι σύντροφοι. Συμφωνώ απολύτως. Είμαι. Και είμαι πάντα σταθερός σ' αυτό, ξέρετε, από την εποχή που κάποιος Λεωνίδας και κάποιος Μιχάλης από τον χώρο μου, από τη δική μου παλαιά Αριστερά που δεν υπάρχει πια, έλεγαν «Όχι στην Ευρώπη των μονοπωλίων, Ναι στην ΕΟΚ, Ναι στην ΕΟΚ των εργαζομένων» και το περιέγραφαν αυτό, όταν η Δεξιά, το ΠΑΣΟΚ, η άλλη Αριστερά, όλοι ήταν αντι-Ευρωπαίοι κάργα!

Ξέρετε, ο Κωσταντίνος Καραμανλής έβαλε την Ελλάδα στην ΕΟΚ κόντρα στο κόμμα του βασικά. Ξέρετε, ο Μητσοτάκης μας έβαλε στο Μάαστριχτ κόντρα στο κόμμα του βασικά. Ξέρετε, ο Σημίτης μας έβαλε στην ΟΝΕ κόντρα στο κόμμα του. Σ' αυτούς τους τρεις Κωνσταντίνους, εμείς οι υπόλοιποι Έλληνες, ανεξάρτητα αν συμφωνούσαμε πολιτικά μαζί τους ή όχι ή τότε ή τώρα κι αν διαφωνήσαμε κι αν αργότερα συμφωνήσαμε με κάποιους, πρέπει να τους στήσουμε αγάλματα, γιατί αν αυτή η χώρα δεν ήταν στην Ευρώπη και στον σκληρό πυρήνα της, θα είχε διαλυθεί. Εδώ κοντεύετε να τη διαλύσετε, ενώ είναι στην Ευρώπη, γιατί πουλήσατε ακραίο αντιευρωπαϊσμό, αντί να ανακαλύψετε τη θετική πλευρά της Ευρώπης, της Ευρωζώνης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι ο μόνος δρόμος και η πιο πολιτισμένη ένωση χωρών στον κόσμο. Όλοι οι άλλοι θέλουν να έρθουν να μείνουν εδώ κι εσείς θέλετε να φύγουμε. Είχατε ετοιμάσει ένα βαρκάκι για τη Μαδαγασκάρη. Τελευταία στιγμή το ξεφουσκώσατε και ναυαγήσατε στην ύφαλο και στη σκόπελο ενός κίβδηλου φιλοευρωπαϊσμού.

Αριστερά. Θέλετε να πω ονόματα αυτής της Κυβέρνησης από διάφορα απολειφάδια όλων των κομμάτων να δούμε ποια είναι η Αριστερά; Και το θέμα δεν είναι αν είμαστε Αριστερά ή Δεξιά ή Κέντρο. Το θέμα είναι αν είμαστε συνεπείς σε μία πορεία για να σώσουμε αυτή τη χώρα, η οποία δέκα χρόνια τώρα είναι σαν τον σκύλο που κυνηγάει την ουρά του, ενώ η Πορτογαλία, η Ιρλανδία, η Κύπρος, η Ισπανία με το «σχεδόν μνημόνιο», όλοι έχουν φτάσει σε ρυθμούς ανάπτυξης τρομακτικούς. Η Κύπρος μας έχει βγάλει τα μάτια με την ανάπτυξη, όπως και η Ιρλανδία και η Πορτογαλία κι εμείς εδώ πέρα να μην πω τι κάνουμε. Και το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Παίζουμε τις κουμπάρες. Δεν θέλουμε επενδύσεις. Σιχαινόμαστε την ιδιωτική πρωτοβουλία, την επιχειρηματικότητα, την επένδυση. Τους σιχαινόμαστε στις Σκουριές, στα αεροδρόμια, στα λιμάνια. Τα πουλάμε έτσι «μπιρ παρά», αλλά μετά κάνουμε ότι δεν θα εφαρμόσουμε το πούλημα που τους κάναμε, ενώ θα έπρεπε από την αρχή να βάλουμε ένα σχέδιο επενδύσεων για αυτά. Και ο Στέργιος Πιτσιόρλας, παλιός μου φίλος, καταλαβαίνει περίπου τι λέω, αλλά απλώς εντάξει, είμαστε όλοι στριμωγμένοι σε διάφορους χώρους που δεν μπορούμε και πολύ να κουνήσουμε την ουρά μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα πω ονόματα, για να δούμε ποια είναι αυτή η Αριστερά που απαλλάχθηκε από τα ακροδεξιά βαρίδια της και έβαλε κάτι βαρίδια περιφερόμενα, κάτι απολειφάδια όλων των πολιτικών χώρων, παντού. Έχω να σας πω είκοσι ονόματα, αν θέλετε, τώρα, οι οποίοι μαζί με τους υπόλοιπους εκατόν σαράντα πέντε Βουλευτές του σταθερού ΣΥΡΙΖΑ, κάνουν την πάπια και τους χειροκροτητές και δέχονται το Μάτι, τους «Πολακισμούς», τα κόττερα. Αργότερα, αργότερα, πλησίασαν και δυο κόττερα. Κι όχι μόνο δύο, αλλά έχουμε περάσει από όλα τα κόττερα. Απλώς κρυβόμαστε. Δεν το λέμε.

Θα ήταν πολύ ωραίο να πει ο Αλέξης, ο παλιός μου επίσης φίλος, «Ναι, ρε φίλε, εγώ συζητάω με επιχειρηματίες βεβαίως και με τον θεσμικό μου ρόλο και κάνω διακοπές». Ξέραμε ότι ο Καραμανλής πάει στο Μαγγανάρι στην Ίο, ο Σημίτης πήγαινε στη Σίφνο στον κουρέα με το πλοίο της γραμμής, ο Γιώργος Παπανδρέου πήγαινε στις Σπέτσες, ο Αντρέας πήγαινε στην Ωραία Ελένη. Ξέραμε πού πήγαιναν όλοι. Υπήρχε διαφάνεια. Τώρα δεν

ξέρουμε. Είναι στη Μαργαρίτα στο νησί στη Βενεζουέλα; Είναι στο Μπαλί; Στη Λας Πάλλμας; Είναι στο κότερο του «Κ», του «Π», του «Λ», του «Μ»; Δεν ξέρουμε σε ποια θαλαμηγό είναι. Να μας πουν. Δεν είναι κακό. Πείτε μας, όμως, πού.

Σταματήστε να πουλάτε αυτόν τον πόλεμο κατά των ελίτ. Μόνο τις φρυγανιές «Elite» τριβετε. Κανέναν πόλεμο κατά των ελίτ δεν κάνετε. Είστε οι ελίτ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Θα ήθελα να παρακαλέσω να υπάρχει μια ψυχραιμία, να κρατήσουμε ένα επίπεδο. Εχθές δεν ήταν από τις καλύτερες κοινοβουλευτικές ημέρες. Το είδατε όλοι, το συζητάει ο κόσμος έξω. Το να κάνουμε ονομαστικές αναφορές...

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ας προσέχαμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Δεν λέω μόνο για σας, κύριε Ψαριανέ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Αυτό έλειπε, να λέτε για μένα! Εδώ έχει γίνει του Κουτρούλη ο γάμος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Όχι, όχι. Με το να κάνουμε ονομαστικές αναφορές προκαλούμε τον άλλον να μιλήσει επί προσωπικού.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ελεύθερα! Ξέρετε τι έχω ακούσει εγώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Αφήστε με να ολοκληρώσω τουλάχιστον.

Εάν κάποιος Βουλευτής αναφέρει τους τριακόσιους Βουλευτές, θα μιλούν και οι τριακόσιοι Βουλευτές επί προσωπικού. Αντιλαμβάνεστε ότι δεν γίνεται αυτό το πράγμα. Δεν το είπα για εσάς. Το λέω, γιατί πρέπει να το πω.

Και βεβαίως, ζητούμε όλοι την εφαρμογή του Κανονισμού. Ο Κανονισμός προβλέπει χρόνο. Ο χρόνος είναι για την ουσία. Εάν παίρνουμε χρόνο για να κάνουμε κριτική ο ένας στον άλλον, τότε η ουσία δεν εξυπηρετείται.

Τον λόγο έχει η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Καφαντάρη. Παράκληση, αυτά δεν τα είπα για τον κ. Ψαριανό. Τα λέω για όλους, διότι βρισκόμαστε δυστυχώς σε δύσκολες προεκλογικές μέρες.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από την παραπολιτική ως επιστρέψουμε στην πολιτική, γιατί ακούσαμε πάρα πολλά αυτές τις δύο μέρες.

Θα ξεκινήσω την τοποθέτησή μου με τη σημερινή μέρα. Σαν σήμερα εβδομήντα τέσσερα χρόνια πριν στις 8 Μαΐου η ναζιστική Γερμανία παραδίδεται στους δυτικούς συμμάχους και σαν σήμερα 9 Μαΐου συνθηκολογεί με τον σοβιετικό στρατάρχη Ζούκοφ στο Βερολίνο. Αυτή τη μέρα, λοιπόν, σήμερα, εβδομήντα τέσσερα χρόνια μετά την οριστική συντριβή του ναζισμού, βλέπουμε ιδέες του φασισμού και του ναζισμού να προσπαθούν να πάρουν κεφάλι και στην Ευρώπη και στην Ελλάδα.

Τιμήσαμε σήμερα σε σερνή τελετή, σε εκδηλώσεις που έκανε η Περιφέρεια Αττικής και με κατάθεση στεφάνου από τη Βουλή τη μεγάλη νίκη των λαών, τη μεγάλη αντιφασιστική νίκη.

Μετά από εβδομήντα τέσσερα χρόνια, μετά απ' αυτά τα ιστορικά γεγονότα νοσταλγοί του παρελθόντος σε αγαπή συνεργασία με νεοφιλελεύθερες και εθνικιστικές δυνάμεις προσπαθούν να μας κάνουν να ξεχάσουμε, ενώ συγχρόνως εμφανίζονται και ως σωτήρες. Αφού βύθισαν τη χώρα στην ύφεση, την καταστροφή της παραγωγικής βάσης, την ανεργία -που έφτασε επί ημερών τους και το 28% κάποια στιγμή- μειώθηκε το ΑΕΠ 26%, οδήγησαν τη χώρα στα μνημόνια. Και με τις κυβερνήσεις Παπανδρέου, Παπαδήμου, Σαμαρά ψήφισαν μνημόνια και τα υλοποίησαν.

Οι ίδιες, λοιπόν, πολιτικές δυνάμεις σήμερα τεσσερισήμισι χρόνια μετά, που είναι μακριά από την εξουσία -τη θεωρούν αποκλειστικά δική τους- αδημονούν να την ανακαταλάβουν. Η πατρίδα μας, όμως, βρίσκεται σε μία καινούργια φάση, σε μία καινούργια πραγματικότητα. Έχουμε μια Κυβέρνηση που μας έβγαλε από τα μνημόνια, με σταδιακή αποκατάσταση αδικιών σε όλα τα επίπεδα και -προσέξτε- με μία Ελλάδα πλέον αναβαθμισμένη στο ευρωπαϊκό και παγκόσμιο γίγνεσθαι.

Οι πρόσφατες εξαγγελίες του Πρωθυπουργού -οι οποίες δεν είναι εξαγγελίες, αλλά άμεσα θα νομοθετηθούν- όπως είναι οι ρυθμίσεις για τις εκατόν είκοσι δόσεις, η μείωση του ΦΠΑ, η δέκατη τρίτη σύνταξη, τα μέτρα για εργαζόμενους και συνταξιούχους, δείχνουν ότι η χώρα μας, η πατρίδα μας επανέρχεται σταδιακά στην κανονικότητα. Σημειώνω δε ότι όλα αυτά τα μέτρα που εξαγγέλθηκαν και άμεσα θα ψηφιστούν, πρόκειται να είναι μόνιμα μέτρα.

Οφείλουμε πολλά στον ελληνικό λαό που ταλαιπωρήθηκε ιδιαίτερα αυτά τα δύσκολα οκτώ με εννέα χρόνια. Βέβαια, ακόμα υπάρχουν προβλήματα. Υλοποιούμε τις δεσμεύσεις μας σταδιακά και την κατάλληλη στιγμή. Ο ελληνικός λαός, όμως, καταλαβαίνει. Από την άλλη μεριά η Αντιπολίτευση και μάλιστα η Αξωματική Αντιπολίτευση τρέμει γιατί το αφήγημά της έχει καταρρεύσει απότομα. Μόνο της όπλο πλέον η καταστροφολογία, η παραπολιτική, ο «κιτρινισμός».

Πολλά ακούσαμε -όπως είπα και πριν- σε αυτή την Αίθουσα χθες και σήμερα. Είπε ο Αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Μητσοτάκης ότι οι εξαγγελίες είναι «τυράκια» πριν τις εκλογές. Είναι, δηλαδή, «τυράκια» για την Αξωματική Αντιπολίτευση και τα ΜΜΕ τα μόνιμα μέτρα για τη δέκατη τρίτη σύνταξη, η μείωση του ΦΠΑ στα τρόφιμα που θα έχει συνέπεια και στο «καλάθι της νοικοκυράς» που λένε, η μείωση του ΦΠΑ στην ενέργεια που θα φθηνώνει ο λογαριασμός της ΔΕΗ για τον καθένα. Και επίσης «τυράκια» είναι για την Αξωματική Αντιπολίτευση και τα ΜΜΕ τα μέτρα για τις συντάξεις με τα οποία οι ογδόντα χιλιάδες εγκλωβισμένοι συμπολίτες μας, που δεν μπορούν να πάρουν σύνταξη γιατί έχουν χρέη στο ασφαλιστικό τους ταμείο και είναι πλήρως εγκλωβισμένοι, τώρα θα μπορέσουν να προχωρήσουν σε αυτή τη διαδικασία.

Δεύτερον, μίλησε ο κ. Μητσοτάκης για δεκάρικο του Πρωθυπουργού στην Ιθάκη. Η έξοδος, δηλαδή, από τα μνημόνια και η σχετική αναγγελία που έκανε ο Πρωθυπουργός για αυτή την καινούργια φάση της πατρίδας είναι απλώς δεκάρικο; Μήπως, γιατί, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ονειρεύεστε μόνιμα μνημόνια και γιατί και το πρόγραμμά σας είναι ουσιαστικά ταυτισμένο με το πρόγραμμα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου;

Τρίτον, ο κ. Μητσοτάκης μίλησε για κοινωνική ατζέντα της Νέας Δημοκρατίας. Ποια είναι η κοινωνική ατζέντα της Νέας Δημοκρατίας; Η κατάργηση του οκτάωρου, το οποίο έχει δηλώσει ότι είναι ξεπερασμένο; Οι ευρωβουλευτές της Νέας Δημοκρατίας στην ευρωβουλή, στο ευρωπαϊκό κοινοβούλιο ψήφισαν την κατάργηση του οκτάωρου για τους εργαζόμενους σε μεταφορικές εταιρείες σε επίπεδο Ευρώπης. Και όπως είπε μία ευρωβουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, «Αυτά είναι λεπτομέρειες, δευτερεύοντα πράγματα».

Τι λέει, όμως, η Νέα Δημοκρατία για την ανεργία; Θα ταυτιστεί με τον κ. Βέμπερ που τοποθετήθηκε ενάντια στη δημιουργία ευρωπαϊκού ταμείου για την ανεργία; Συμφωνεί, δηλαδή, και με υποψήφιο ευρωβουλευτή της, ο οποίος μίλησε -έμμεσα, αλλά ουσιαστικά αυτό εννοούσε- για κατάργηση της επιδότησης ανεργίας, ενώ τόσα χρόνια οι κυβερνήσεις τους τη μεγάλυναν;

Έρχομαι τώρα σε ένα άλλο θέμα σοβαρό, κοινωνικό. Έχει να κάνει με τα ΑΜΕΑ, με τα άτομα με αναπηρία. Η αριστερή αντίληψη αντιμετωπίζει τους ανάπηρους ισότιμα, όχι με λογική φιλανθρωπίας, όπως το βλέπει η συντηρητική αντίληψη. Έχουμε κάνει σημαντικά βήματα, έχουμε ενσωματώσει διεθνείς συμβάσεις του ΟΗΕ για το προαιρετικό πρωτόκολλο για τους ανάπηρους. Χτίζουμε ένα νέο κοινωνικό κράτος. Να μην πω, βέβαια, για τα επιδόματα των ανάπηρων που δεν κόπηκαν, να μην πω για το 15% στις προσλήψεις ΑΜΕΑ στο δημόσιο και βέβαια για τις τεσσερισήμισι χιλιάδες προσλήψεις στην ειδική αγωγή.

Εδώ, όμως, δεν μπορώ να μην πω και κάτι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Η δήλωση του κ. Μητσοτάκη στη ΔΕΟ το φθινόπωρο ήταν: «Δεν τρέφω αυταπάτες. Δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνία χωρίς ανισότητες. Αυτό είναι αντίθετο στην ανθρώπινη φύση». Ας το σκεφτούν όσοι μας ακούν. Αυτό λέει πάρα πολλά.

Τέταρτον, ο κ. Μητσοτάκης χθες μίλησε για διχασμό από την πλευρά της Κυβέρνησης με αφορμή τη Συνθήκη των Πρεσπών. Αυτού, λοιπόν, που δίχασαν τον ελληνικό λαό υπονομεύοντας την εθνική γραμμή δεκαετιών, αντί να διχάσουν το κόμμα τους, προ-

οπάθησαν να διχάσουν την ελληνική κοινωνία.

Και τέλος θα έλεγα ότι η Νέα Δημοκρατία ζητούσε τόσο καιρό να μιλήσουμε για την οικονομία, για το ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ενάντια σε επενδύσεις, δεν φέρνει επενδύσεις, δεν υπάρχει ανάπτυξη κ.λπ.. Έτσι όταν ήρθε η συζήτηση να μιλήσουμε για την οικονομία, μέσα από τακτικισμούς και μικροπολιτικές -γιατί το αφήγημα πλέον έχει καταρριφθεί- είχαμε αυτό που ζήσαμε, το παραπολιτικό από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Η Νέα Δημοκρατία έπεσε πολλές φορές έξω και για άλλη μία φορά έπεσε έξω και στην οικονομία. Η ανάπτυξη προβλέπεται στο 2,2% για το 2020 -και αυτό δεν το λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, το λένε ευρωπαϊκοί θεσμοί- όταν η ανάπτυξη στην ευρωζώνη είναι στο 1,4% περίπου. Είχαμε αύξηση των εξαγωγών, αύξηση των επενδύσεων, κάτι λιγότερο από 4 δισεκατομμύρια άμεσες ξένες επενδύσεις το 2018, αύξηση της βιομηχανικής παραγωγής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Τα νέα μέτρα που εξήγγειλε ο Πρωθυπουργός και άμεσα πρόκειται να ψηφιστούν, χαιρέτιστηκαν από φορείς όπως είναι ο ΣΕΒ, η ΕΣΣΕ, το ΕΒΕΑ, από φορείς της αγοράς, αυτό που λέτε πραγματική οικονομία, εκτός βέβαια από τα φυσικά πρόσωπα και όλα αυτά που καταλαβαίνουμε όλοι. Αυτό που λέτε, λοιπόν, εσείς πραγματική οικονομία, χαιρέτισε αυτά τα μέτρα ότι είναι στη σωστή κατεύθυνση και θα βοηθήσουν τη χώρα και την πατρίδα.

Όμως, η Νέα Δημοκρατία βρίσκεται σε διαρκή αμνηστία και κατασκευάζει «κίτρινες» ειδήσεις, fake news και όλα αυτά. Αυτά, όμως, τον ελληνικό λαό δεν τον ενδιαφέρουν. Η καθημερινότητά του τον ενδιαφέρει και αρχίζει πλέον σιγά-σιγά να ανασαίνει. Χρησιμοποιεί η Νέα Δημοκρατία σαν κύριο όπλο της τον φόβο, γιατί ο φόβος αμβλύνει τη μνήμη. Ξαναλέω, όμως, ότι ο ελληνικός λαός καταλαβαίνει.

Είναι θράσος να χρησιμοποιείται ο φόβος, επειδή ακριβώς εσείς οι ίδιοι είστε που φοβάστε. Άλλωστε, η θρασύτητα, με την οποία παρουσιάζεστε, είναι η μάσκα του φόβου σας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και εγώ ευχαριστώ.

Ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Σταθάκης έχει τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κατ' αρχάς, αισθάνομαι την ανάγκη να σας διαβεβαιώσω ότι δεν θα επιστρέψουμε στην εποχή των κερών. Η Βουλή θα έχει ρεύμα και μετά από δώδεκα μήνες, οπότε μπορείτε να θεωρήσετε πως οι φοβίες ότι θα σκάσει η ΔΕΗ και επειδή έχει σύμβαση όλο το δημόσιο με τη ΔΕΗ και δεν θα έχετε ρεύμα, μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι θα έχετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, το διακύβευμα της συζήτησής μας εδώ τείνει να γίνει ιδιαίτερα σοβαρό, διότι εκεί που όλοι τεκμαίραμε ή πιστεύαμε στην ιδέα ότι θα γίνει μια συζήτηση σε τέσσερις μεγάλες ενότητες, που εκ των πραγμάτων αποτελούν την πολιτική ατζέντα των ημερών και εν όψει των ευρωεκλογών, οι τέσσερις αυτές θεματικές πλέον είναι ώριμες για συζήτηση: Πρώτον, τι έγινε στα τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης και πώς η Κυβέρνηση θεωρεί ότι έγιναν κάποια πράγματα και πώς η Αντιπολίτευση μπορεί να ασκήσει πλέον συγκροτημένη κριτική στα πεπραγμένα αυτής της Κυβέρνησης σε όλους τους βασικούς τομείς και δεύτερον, η στρατηγική για το μετά, ποια είναι η επόμενη ημέρα, ποια είναι η βασική ιδέα για το ποια θα είναι η πολιτική μας τα επόμενα χρόνια. Τρίτον, το ήθος και το ύψος της Κυβέρνησης που θα έπρεπε να είναι και μπορεί να είναι αντικείμενο της συζήτησης, ευπρόσδεκτο και καλοδεχούμενο, και φυσικά η ατζέντα των ευρωεκλογών.

Αυτές οι τέσσερις βασικές ενότητες εκ των πραγμάτων αποτελούσαν την ημερήσια διάταξη μιας εφ' όλης της ύλης αντιπαράθεσης ανάμεσα στην Κυβέρνηση με πεπραγμένα -το υπογραμμίζω-, με προοπτική, μια και αποτυπώνονται με πολλή σαφήνεια οι στρατηγικές για το μέλλον, με τις ευρωεκλογές με το ήθος και

το ύψος αυτής της Κυβέρνησης τέσσερα χρόνια μετά.

Αντ' αυτού, υπήρξε μια διάσταση η οποία είναι πολύ ανησυχητική και θα την υπογραμμίσω. Αρχικά θα δώσω τη διασκεδαστική της πλευρά. Αναφέρομαι σε μια διάχυτη «κίτρινη» κουλτούρα η οποία -όχι μόνο τώρα στα τέσσερα χρόνια, αλλά και μπορεί και πιο πριν, εγώ είμαι Βουλευτής από το 2012 και θυμάμαι άπειρα δημοσιεύματα και για μένα και για πολλά άλλα πράγματα- η οποία διαχέεται, διακινείται σε μερίδα του Τύπου με μια διάθεση αντιπολιτευτική απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ, η οποία -επαναλαμβάνω- επειδή είμαι λάτρης της απόλυτης ελευθερίας του Τύπου, κανέναν περιορισμό στην ελευθερία του Τύπου, μπορεί να γράφει ό,τι θέλει και όποιος θέλει. Ακόμα και αν είναι ψευδές, το αντιμετωπίζω με μια διάθεση αν μη τι άλλο χιουμοριστική, σατυρική, με μια διάθεση δηλαδή ότι μέσα σε όλη αυτή τη διαδικασία ο κίτρινισμός είναι αναπόφευκτο μέρος της δημοκρατίας και της ελευθερίας του Τύπου.

Έτσι, όταν διαβάζω σε δημοσίευμα ότι εγώ και ο Φλαμπουράρης και ο Δρίτσας ήμασταν στο σκάφος που διεμβόλισε ένα θανατηφόρο ατύχημα στην Αίγινα ή όταν διαβάζω ότι μετά την δήλωσή μου στο «CNN» τον Απρίλιο του 2015 πήγα και έφαγα στο Χίλτον πλούσια εδέσματα ή όταν βλέπω στην τηλεόραση προχθές σε μια εκπομπή τη σύζυγό μου να εμφανίζεται σε μια φωτογραφία ως κ. Πολάκη, επειδή συζητούσε εκείνη τη στιγμή με τη σύζυγο του Πρωθυπουργού, όλα αυτά -επαναλαμβάνω- τα βρίσκω διασκεδαστικά, ενδιαφέροντα και δεν μπορεί να δίνει κανείς σημασία σε όλη αυτή τη φρικαλέα «κίτρινη» κουλτούρα που είναι μέρος -επαναλαμβάνω- μιας μερίδας του Τύπου και του πώς λειτουργεί αυτό.

Υπάρχει μια σοβαρή διάσταση, όμως, όταν περνάει αυτήν την Αίθουσα, όταν δηλαδή κάποιος ανασύρει αυτό και δημιουργεί την εικόνα ότι αυτό αποτελεί μέρος της πολιτικής μας ζωής.

Έχω να πω με μεγάλη μου λύπη ότι ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης προσέβη σε μια συρραφή τέτοιου τύπου δημοσιευμάτων. Και αυτό το λέω με απόλυτη αίσθηση ευθύνης και απόγνωσης ταυτόχρονα, διότι αυτού του τύπου την πολιτική, δηλαδή την ιδέα ότι κατασκευάζουμε ειδήσεις για να χτυπήσουμε τον αντίπαλό μας, ότι διογκώνουμε ειδήσεις για να χτυπήσουμε τον αντίπαλό μας, ότι διαμορφώνουμε διάφορα, μισοαλήθειες μισοψέματα, αλλά τέλος πάντων, τα αναδεικνύουμε ως μείζονα θέματα της πολιτικής για να χτυπήσουμε τον αντίπαλό μας, οι δημοκρατίες μας την έχουν πληρώσει ακριβά.

Πάντα με ερέθιζε η ιστορική διάσταση αυτής της μακράς ιστορίας συγκρότησης τέτοιου τύπου κουλτούρας και η ενσωμάτωσή της στην πολιτική ζωή του τόπου και με βάρος του ιστορικού χρόνου θα πάω στην πιο ακραία εκδοχή αυτού του φαινομένου, θα πάω στον μακαρθισμό. Ο μακαρθισμός καταδίκασε εντός της Γερουσίας στις ακροαματικές διαδικασίες την ιδιότητα ενός αριστερού, αλλά όχι αυτή καθ' αυτή την ιδιότητα του. Όλοι οι Αμερικάνοι μπορούσαν να είναι αριστεροί και κομμουνιστές και σιδηρόπτε. Τι δεν μπορούσαν, όμως, να είναι; Πετυχημένοι σκηνοθέτες του Χόλυγουντ, συγγραφείς στο Χόλυγουντ, δημοσιογράφοι στους «NEW YORK TIMES», καθηγητές πανεπιστημίων ή σιδηρόπτε άλλο από αυτούς τους θεσμούς, που ένα σύστημα θεωρούσε ότι είναι αποκλειστικό του προνόμιο και ότι υπήρχε μια διάβρωση αυτών των θεσμών από αυτή την κατηγορία της πολιτικής ταυτότητας.

Και τι απαιτούσε; Την άρση της μιας ιδιότητας, της επαγγελματικής. Άρα, έπρεπε να εξοβελιστούν αυτοί οι άνθρωποι από αυτό το σύστημα. Ο τρόπος με τον οποίον έγινε ήταν με κατασκευασμένες κατηγορίες, κατασκευασμένες πληροφορίες, κατασκευασμένα δημοσιεύματα, κατασκευασμένες ομολογίες κ.ο.κ..

Το λέω αυτό, διότι αυτή η γραμμή πλεύσης υπάρχει διάχυτη και σήμερα σε πολλές ευρωπαϊκές κοινωνίες. Δυστυχώς, μπορώ να σας παραπέμψω στους μαρξιστές που έχουν καταλάβει τα πανεπιστήμια της Ιρλανδίας, όλοι οι μεταμοντέρνοι. Παντού είναι αυτά διάχυτα. Η διάβρωση των θεσμών δεξιά και αριστερά, από τη δικαιοσύνη μέχρι τη δημοσιογραφία και από τη δημοσιογραφία μέχρι τα πανεπιστήμια ανοίγει -επαναλαμβάνω- έναν δρόμο εξαιρετικά επικίνδυνο.

Ποια είναι η βασική αρχή όλων αυτών των πραγμάτων; Ότι με

αυτόν τον τρόπο θέλουμε και επιδιώκουμε να φέρουμε το επίπεδο της πολιτικής σε κάτι που θεωρούμε ως δικό μας μέτρο ή δικό μας προνόμιο ή δικό μας μονοπώλιο.

Αυτή την τραγικότητα της στιγμής αισθάνομαι την ανάγκη να την υπενθυμίσω ακριβώς επειδή αυτό αισθάνθηκα χθες. Εκτιμώ πολύ την ιστορία της Νέας Δημοκρατίας. Έχουν περάσει πάρα πολλοί σημαντικοί άνθρωποι από την ηγεσία της. Θεωρώ ότι χθες ξεπεράστηκε κάθε διάσταση αυτής της παράδοσης από μια – επαναλαμβάνω – πολιτική ομιλία η οποία μετέφερε εντός της Αιθούσης αυτό που μέχρι εκείνη τη στιγμή θεωρούσαμε – και θεωρούμε οι περισσότεροι εδώ μέσα – ότι ξεπερνά τα όρια. Είναι μέρος μιας αντιπολιτευτικής κουλτούρας, είναι μέρος μιας επιρρεπούς, περιορισμένης δημοσιογραφικής μερίδας τύπων, εντύπων, τηλεοπτικών μέσων κ.λπ., αλλά δεν αποτελεί μέρος της πολιτικής μας συζήτησης και αυτό πρέπει να θωρακιστεί.

Είναι και κακός σύμβουλος, ο χειρότερος σύμβουλος, επειδή και στην Ελλάδα έχουμε παραδόσεις σε αυτό, να θεωρεί κάποιος ότι έτσι θα κερδίσει τις εκλογές. Δεν έχει συμβεί ποτέ. Ο Ανδρέας Παπανδρέου σάρωσε στις εκλογές αφού συζητούσαν τότε στα Μέσα για ένα σπίτι που έχει πάρει ο Ανδρέας και αν το σπίτι κ.λπ.. Σας θυμίζω τι συνέβαινε εκείνα τα χρόνια με τέτοιου τύπου πολιτικές. Άρα, η ιδέα παραμένει: Κερδίζει τις εκλογές αυτός ο οποίος έχει εύληπτη πολιτική και έχει και ηθικό προβάδισμα μπροστά σε κάθε εκλογική μάχη. Τελεία! Αυτή είναι η διάσταση και πάντα αυτή πρέπει να παραμένει στην κρίση μας.

Τώρα θα στραφώ στα τέσσερα θέματα της πολιτικής. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η παρούσα Κυβέρνηση έκλεισε έναν κύκλο με ένα μνημόνιο το οποίο και το συμφώνησε και το σχεδίασε με τα υπέρ και τα κατά του και το έφερε σε πέρας.

Υπενθυμίζω ότι το μνημόνιο ήταν τέσσερα πράγματα. Ήταν τα δημοσιονομικά. Φτιάξαμε ένα πρόγραμμα πολύ πιο ισοσκελισμένο από τα προηγούμενα με κοινωνικές μέριμνες, με σταδιακή ανάπτυξη, με ορθολογικά μέτρα κ.λπ. και το φέραμε σε πέρας, το πετύχαμε βήμα προς βήμα. Η αποκατάσταση της δημοσιονομικής πειθαρχίας αποτελούσε το μεγάλο επίτευγμα.

Το δεύτερο ήταν το τραπεζικό σύστημα. Έγιναν τα βήματα, εντάχθηκε στο ευρωπαϊκό σύστημα, ομαλοποιήθηκε. Θα μπορούσε να είχε ομαλοποιηθεί και ακόμα καλύτερα, εντούτοις αποτελούσε τον δεύτερο άξονα.

Το τρίτο ήταν οι μεταρρυθμίσεις. Ένα πακέτο μεταρρυθμίσεων που, κατά τη γνώμη μου, είναι ιστορικές τομές, το Κτηματολόγιο, οι δασικοί χάρτες, η μεταρρύθμιση της αγοράς ενέργειας και δεκάδες άλλα πράγματα δεκαετιών που έμεναν σε εκκρεμότητα και που αυτή η Κυβέρνηση τα ολοκλήρωσε. Και φυσικά οι ιδιωτικοποιήσεις στις οποίες, σε αυτές που είχε τη δυνατότητα, δηλαδή αυτές που συζητήσαμε και διαπραγματευτήκαμε, αλλάξαμε εντελώς το πλαίσιο τους.

Συνεπώς αυτή η συζήτηση έκλεισε, η οικονομία βρέθηκε σε μία πολύ σταθερή πλέον κατάσταση, το κλείσιμο του κύκλου του μνημονίου ήταν μια από τις πολύ μεγάλες επιτυχίες και πολύ ευφυής και η στρατηγική μας με τη δημιουργία του buffer, Τσακαλώτος κ.λπ., τα οποία έδωσαν ένα πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορούμε να συζητάμε και τα μέτρα που πήραμε, που είναι πολλά και σημαντικά, αλλά ταυτόχρονα και να έχουμε την πρόσβαση της αγοράς με έναν τρόπο ιδιαίτερα εντυπωσιακό.

Η στρατηγική για το μετά είναι περίπου αποτυπωμένη. Ο ΣΥΡΙΖΑ προαναγγέλλει μία στρατηγική η οποία έχει αποτυπωθεί ήδη στην αναπτυξιακή στρατηγική της χώρας και περιλαμβάνει όλο το κοινωνικό πακέτο που εφαρμόζουμε τώρα. Αυτό είναι σε συμφωνία με τους θεσμούς. Απορώ γιατί επανέρχονται τέτοια θέματα. Είναι μια στρατηγική διάφανη, μια στρατηγική που έχει στο επίκεντρό της την παραγωγή, τις εξαγωγές, την εξωστρέφεια και πολλά άλλα θέματα. Άρα η στρατηγική μας είναι ανάπτυξη με ισχυρά κοινωνικά δεδομένα που αλλάζουν ό,τι έχει συμβεί από το 2009 μέχρι σήμερα.

Και φυσικά η τρίτη διάσταση όλων αυτών των πραγμάτων, οι ευρωεκλογές, η μεγάλη σύγκρουση η οποία βρίσκεται αυτήν τη στιγμή εν εξελίξει. Το είδος και το ύψος είναι επίσης μια ανοικτή πρόκληση. Μπορούμε να την κάνουμε τη συζήτηση όπως θέλετε, όπως θέλετε, με οποιουσδήποτε όρους, αλλά όχι με όρους διαφορετικότητας των ανθρώπων που συμμετέχουν σε μία κυβέρ-

νηση –μεγάλα κόμματα είμαστε όλοι, διαφορετικοί είμαστε– αλλά με βάση τους βασικούς κανόνες του ήθους και της ηθικής για τους οποίους η Κυβέρνηση στο σύνολό της θεωρώ ότι είναι υπερασπίσιμη 100% και δικαίως.

Κλείνω με τη ΔΕΗ μια και ανησυχείτε για το ρεύμα και το μέλλον της. Να σας υπενθυμίσω ότι η ΔΕΗ βρέθηκε σε δύο περιόδους. Πρώτη περίοδος είναι Νέα Δημοκρατία και Νέα Δημοκρατία – ΠΑΣΟΚ. Η Ελλάδα υπήρξε η χώρα με τις μεγαλύτερες αυξήσεις στην τιμή του ρεύματος σε όλη την Ευρώπη, 60% αυξήθηκε το ρεύμα από το 2009 έως το 2013, 60%! Από το 2015 έως σήμερα έχει αυξηθεί μηδέν, για την ακρίβεια μειώθηκε 12% εξαιτίας της εκπαιδευτικής πολιτικής της ΔΕΗ.

Και τι σημαίνει πια αυτή η τεράστια διαφορά; Σημαίνει δύο πράγματα. Ότι την περίοδο της η Νέα Δημοκρατία έδωσε μια τόσο μεγάλη αύξηση στην τιμή του ρεύματος προσδοκώντας πρώτον, να θεραπεύσουν συσσωρευμένα προβλήματα που υπήρχαν και τα αντιμετώπιζαν και δεύτερον, προετοιμάζοντας την ιδιωτικοποίηση του συνόλου της ΔΕΗ.

Το σχέδιο του 2014 έσπαγε τη ΔΕΗ σε τρία κομμάτια, τον ΑΔΜΗΕ, τη μικρή ΔΕΗ και τη μεγάλη ΔΕΗ. Τον ΑΔΜΗΕ πουλούσαμε το 66%, τη μικρή ΔΕΗ το 100% και στη μεγάλη το 17%, για να πέσει το δημόσιο από 51% σε 34%. Αυτό ήταν το σχέδιο.

Άρα, έφταξαν μεγάλες αυξήσεις στο ρεύμα, προκειμένου να μπορέσουν να προχωρήσουν σε αυτό το σχέδιο και ταυτόχρονα να αποκτήσει δανειοληπτική ικανότητα η ΔΕΗ, που δεν είχε. Τη φέσωσαν 5 δισεκατομμύρια χρέη μέχρι το 2014 και την παρέδωσαν τη ΔΕΗ με 90 εκατομμύρια κέρδος, λέει ο κ. Σκρέκας. Φανταστείτε όλο αυτό με 60% αύξηση του ρεύματος, με, με, με και 90 εκατομμύρια κέρδος σε έναν τζίρο 5,8 δισεκατομμύρια, δηλαδή μηδέν. Συνεπώς η περίοδος εκείνη ήταν δραματική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Έκτοτε κάναμε τρία πράγματα. Ανατρέψαμε τον ΑΔΜΗΕ που παρέμεινε 51% δημόσιο και πήγε στρατηγικός επενδυτής. Ακυρώσαμε το σχέδιο της μικρής ΔΕΗ και προσπαθήσαμε να προχωρήσουμε μια πολιτική πολύ πιο ισορροπημένη με πώληση μόνο των λιγνιτικών μονάδων, όπως λέει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και οι ευρωπαϊκοί κανόνες, και ακυρώσαμε το 17% της μεγάλης ΔΕΗ.

Ταυτόχρονα εφαρμόσαμε μια κοινωνική πολιτική στη ΔΕΗ η οποία ήταν προσαρμοσμένη στις συνθήκες της κρίσης. Με το που αυξήθηκε το ρεύμα 60%, δημιουργήθηκαν ενάμιση δισεκατομμύριο χρέη στην ελληνική κοινωνία. Είναι λογικό διότι έπεσε το ΑΕΠ 24%, έπεσαν τα εισοδήματα 40% και αυξήθηκε το ρεύμα 60%. Είναι πρόκληση να μας κατηγορούν ότι τα χρέη δημιουργήθηκαν με την κουλτούρα του «δεν πληρώνω» μετά το 2015. Είναι πρόκληση! Για φανταστείτε το, αυξήθηκε 60%, έπεσαν 40% τα εισοδήματα. Πώς θα πληρώσουν οι επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά;

Δεύτερον, εφαρμόσαμε μια κοινωνική πολιτική, διευρύνουμε το κοινωνικό τιμολόγιο, φτιάξαμε το Ταμείο Επανάσυνδεσης, είπαμε στη ΔΕΗ ότι δεν θέλουμε αυξήσεις ρεύματος, η ΔΕΗ πρέπει να εξορθολογιστεί όσο μπορεί με αυτά τα τιμολόγια. Η ΔΕΗ έκανε πολλά θετικά πράγματα ως προς αυτό και οι εργαζόμενοι και όλοι. Και περάσαμε μία μακρά περίοδο όπου με τον εξορθολογισμό της ΔΕΗ και με τρεις θετικές χρονιές της, και με κερδοφορία, και με ΕΒΙΤΔΑ η ΔΕΗ έκανε δύο πράγματα, δηλαδή θετική κοινωνική πολιτική και δεύτερον μείωσε το χρέος από 5 δισεκατομμύρια σε 3,8. Άρα κάθε χρόνο απομειώνει 300 με 400 εκατομμύρια τα χρέη της.

Και τρίτον, προσαρμόστηκε σε μία πραγματικότητα η οποία προσπαθεί να αποδεχθεί τις οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες και να βοηθήσει την οικονομία να βγει από την κρίση. Έχει σημασία αυτό, βοηθάμε. Διατηρήσαμε στο έπακρο αγροτικά τιμολόγια, τουριστικά, βιομηχανικά στην προσπάθεια όλα τα ευρωπαϊκά δεδομένα που είχαμε να στηριχθεί η οικονομία και η κοινωνία και να μην μπούμε σε τέτοιου είδους περιπέτειες.

Σήμερα η εικόνα είναι παραπλανητική όπως δόθηκε. Νομίζω ότι δόθηκαν αναλυτικά στοιχεία. Προφανώς η ΔΕΗ δεν έχει 900 εκατομμύρια ζημιά. Οι μονάδες προς πώληση είναι 300 εκατομμύρια, άλλα 300 κάνει λαμβάνειν, άλλα 100 είναι αυτά τα οποία

έχουν γραφεί για την εθελούσια των εργαζομένων και ούτω καθ' εξής. Εμείς προσδοκούμε φυσικά ότι μαζί με τα επιπρόσθετα μέτρα που λαμβάνει η ΔΕΗ και θα λάβει αυτό το διάστημα, το 2019 θα είναι κερδοφόρο.

Έχουν πολλά να γίνουν ακόμα, αλλά σε κάθε περίπτωση κλείνω λέγοντας ότι η καταστροφολογία που αναπτύσσεται από τη Νέα Δημοκρατία ότι αφού δεν καταστράφηκε η ελληνική οικονομία, θα καταστραφεί μέσω της ΔΕΗ η ελληνική οικονομία δεν ισχύει. Η ελληνική οικονομία θα είναι όπως την ξέρετε. Την αναλύσαμε ήδη. Η ΔΕΗ θα είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι μιας νέας πραγματικότητας στον ενεργειακό κλάδο, στον οποίο έχουν γίνει πολλές μεταρρυθμίσεις και θα παραμείνει ο βασικός πυλώνας του ενεργειακού μας τομέα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ και εγώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να κάνω μια ερώτηση στον κ. Σταθάκη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν μιλάμε, κύριε Σταθάκη, για θέματα που δεν ξέρουμε, λέω στον εαυτό μου. Γι' αυτό, επειδή δεν είμαι ειδικός επί του θέματος, θα υποβάλω μια ερώτηση έχοντας μπροστά μου μια ανακοίνωση του κ. Μανιάτη προ ολίγων ημερών. Δεν μπορώ να είμαι επαρκής σε οποιοδήποτε επιχείρημα σχετίζεται με τη μείωση ή με την αύξηση του τιμολογίου της ΔΕΗ.

Γι' αυτό σας ρωτώ το εξής. Έχετε κάποιο πίνακα να καταθέσετε τώρα σε ό,τι αφορά τις αυξήσεις της τιμής του τιμολογίου της ΔΕΗ στη δική μας περίοδο; εν αναφέρομαι στα χρόνια πίσω, τις δεκαετίες. Αναφέρομαι στα χρόνια της κρίσης.

Μπορείτε, επίσης, να μου απαντήσετε στο ερώτημα αν αληθεύει ότι είχατε, λόγω της μείωσης της τιμής του πετρελαίου, 800 εκατομμύρια μειωμένα έξοδα από την πλευρά της ΔΕΗ και αν εσείς επιχειρήσατε τα ευνοϊκά χρόνια -2015 και 2016 που ήσασταν τυχεροί- μειώσεις του τιμολογίου της ΔΕΗ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Όλα τα επίσημα στοιχεία της Eurostat είναι δημοσιευμένα και γι' αυτό και στην ανακοίνωσή μου για την αύξηση κατά 60%, επικαλούμαι και την πηγή εκείνη την εποχή, γιατί ήταν και η έκθεση του ACER, την οποία αναπαρήγαγε η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» στα τέλη του 2014. Και κάνω ακριβή αναφορά σε αυτό το άρθρο, ακριβώς επειδή αποτύπωνε την ευρωπαϊκή στατιστική για το θέμα αυτό.

Για το δεύτερο θέμα, για τις διακυμάνσεις της τιμής του πετρελαίου, δεν έχω την αναλυτική εικόνα των ετήσιων διακυμάνσεων ως προς τον ισχυρισμό του κ. Μανιάτη ότι αθροιστικά δόθηκε ένας αέρας 800 εκατομμυρίων από χρόνο σε χρόνο με τις διακυμάνσεις, αλλά μπορώ να το ελέγξω.

Σε κάθε περίπτωση, η πολιτική των μηδενικών τιμολογίων από τις αρχές του 2015 μέχρι σήμερα είναι δεδομένη. Ενσωμάτωσε φυσικά και -αν είχε θετικό όφελος η ΔΕΗ από το πετρέλαιο- και τις αρνητικές εξελίξεις: CO2 και πολλά άλλα. Σε κάθε περίπτωση, όμως, η πολιτική ήταν σαφής, καμμία αύξηση στην τιμή του ρεύματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ πολύ.

Παρακαλώ, κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο.

ΣΥΡΙΖΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πάρα πολύ.

Πράγματι ο κ. Σταθάκης είναι θαυμαστός ομιλητής.

Κύριε Υπουργέ, μιλάτε με μια ηρεμία και με μια σιγουριά, αν και είμαι απολύτως βέβαιος ότι έχετε την πλήρη ικανότητα να αντιλαμβάνεστε ότι αυτά που λέτε είναι δυστυχώς λόγια του αέρα. Διότι αν τα πηγαίνατε τόσο καλά με τη ΔΕΗ, μπορείτε λίγο να μας εξηγήσετε γιατί επί των ημερών σας έχει τη χαμηλότερη χρηματιστηριακή αξία όλης της ιστορίας της;

Γιατί, όπως καλά ξέρετε -μπορεί να δηλώνετε κομμουνιστής, αλλά είστε ζάμπλουτος και άρα, από καπιταλισμό καταλαβαίνετε,

όπως και ο κ. Πιτσιόρλας δίπλα σας- οι αγορές αποτιμούν ό,τι κάνει ο καθένας μας σε μια επιχείρηση και το κοστολογούν. Και στον Σταθάκη έχουν βάλει -πώς το κάνετε πριν;- μηδέν!

Άρα, μην είστε τόσο ήρεμος, διότι πράγματι η ΔΕΗ έβγαλε 900 εκατομμύρια ζημιές, και τρεις το λάδι τρεις το ξύδι που είπατε δεν έπεισε το Χρηματιστήριο, που όταν ανακοινώθηκε, όπως θυμάστε, το αποτέλεσμα του 2018, η ΔΕΗ έζησε μέρες κραχ.

Και είναι πολύ λογικό η Αντιπολίτευση και ο κάθε Έλληνας να ανησυχεί για τη ΔΕΗ, ιδιαίτερα όταν ο επίσημος σύμβουλος της ΔΕΗ, όπως ξέρετε, ανακοίνωσε ότι υπάρχει σοβαρή πιθανότητα χρεοκοπίας της. Άρα, σε αυτά πρέπει να απαντήσετε και όχι σε δήθεν εξυπνάδες με ωραίο ύφος.

Καταλαβαίνω βέβαια την αγωνία σας να κερδίσει ο ΣΥΡΙΖΑ τις επόμενες εκλογές και σε αυτό έχετε την πλήρη κοινοβουλευτική μου κατανόηση, ιδιαίτερα από την ώρα που ο κ. Τσίπρας, ο αρχηγός σας, έκανε δημόσια μια εκπεφρασμένη την προτίμησή του για το Νομό Χανίων. Και είναι ο κ. Παύλος Πολάκης!

Κι αντιλαμβάνομαι ότι άμα χάσετε τις εκλογές, στα Χανιά θα βγάλετε έναν Βουλευτή. Και ο Τσίπρας ψηφίζει Πολάκη και όχι Σταθάκη! Και αυτό σας κάνει πιο δύσκολο το πράγμα. Το καταλαβαίνω. Έχετε την κατανόησή μας.

Πάμε, όμως, λίγο τώρα στα συγκεκριμένα.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ σας κατηγορώ για υποκρισία. Μιλάμε για το ύφος του κ. Πολάκη. Άκουσα τον κ. Σταθάκη εδώ, αξιοπρεπέστατος άνθρωπος, να λέει ότι δεν πρέπει ο κιτρινισμός να μπαίνει σε αυτή την Αίθουσα και τα λοιπά και τα λοιπά. Μάλιστα!

Δεν ήσασταν σε αυτή την Αίθουσα όταν ο κ. Πολάκης κατηγορήσε τη σύζυγό μου ότι έκανε ρουσφέτια στο ΚΕΕΛΠΝΟ; Ναί ή όχι; Δεν κάνετε εξεταστική επιτροπή για να βρείτε αν η σύζυγός μου έκανε ρουσφέτια στο ΚΕΕΛΠΝΟ; Βρήκατε κανένα στοιχείο για τη σύζυγό μου; Την κάλεσε κανείς εισαγγελέας; Βρέθηκε κανένα ραβασάκι της, σαν και αυτά που έλεγε ο κ. Πολάκης;

Ποια είναι η αλήθεια που την έμαθα κι εγώ εκ των υστέρων; Η υπεύθυνη προσλήψεων τότε του ΕΚΕΠΥ λεγόταν Μανωλίδου και την συνάντησα σε μια εκδήλωση και μου είπε: «Κύριε Γεωργιάδη, κύριε Υπουργέ, είμαι η κ. Μανωλίδου και ήμουν στο ΕΚΕΠΥ και έκανα τις προσλήψεις».

Αντέδρασε κανένας σας εδώ στη χυδαιότητα του κ. Πολάκη κατά της οικογένειάς μου; Με ποιο ηθικό κύρος τώρα μιλάτε για κιτρινισμό, κύριε Σταθάκη; Όταν δέχεστε τον κιτρινισμό στο κόμμα σας, θα έρθετε εδώ και θα μας κάνετε υποδείξεις περί κιτρινισμού;

Όταν του έκανα μήνυση που είπε ότι έχω offshore στην Κύπρο και κρύβω τα λεφτά, και ήρθε εδώ η μήνυση από τον εισαγγελέα για να τον πάω στα δικαστήρια και να υπερασπιστώ την τιμή και την υπόληψή μου, δεν ψηφίσατε όλοι μαζί να μην αρθεί η ασυλία του, κύριε Σταθάκη; Και θα μου μιλήσετε εσείς για κιτρινισμό; Είστε υποκριτής και ψεύτης! Γιατί προς χάριν του προσωπικού σας πολιτικού συμφέροντος καλύπτετε κάθε είδους κιτρινισμό.

Πάμε, όμως, λίγο στα συγκεκριμένα. Χθες ο κ. Τσίπρας έκανε ένα χυδαίο σόου από αυτά που συνηθίζει. Ο κ. Τσίπρας αντιλαμβάνομαι ότι έχει βρεθεί σε μια πάρα πολύ δύσκολη θέση. Ονομάζετε, κύριε Πρόεδρε, ως κιτρινισμό τη συζήτηση για το κότερο της κ. Παναγόπουλου. Μάλιστα.

Και άκουσα και τον κ. Βίτσα να κατηγορεί τον Κωστή Χατζηδάκη ότι «είναι δυνατόν εσείς, ο σοβαρός Αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας...», γιατί ο άλλος είναι ο μη σοβαρός, «...να μιλάτε για το κότερο;».

Δεν έχετε δει το βίντεο του 2014 στο διαδίκτυο με τον κ. Τσίπρα να κατηγορεί το παλιό πολιτικό σύστημα ότι πήγαινε βόλτες με τα κότερα των πλουσίων; Όταν ο κ. Τσίπρας μιλάγε για τα κότερα και τις βόλτες με τα κότερα των πλουσίων, δεν ήταν κίτρινος; Δηλαδή κίτρινο είναι το κότερο αν το θέτουμε για τον Τσίπρα; Αν το θέτει ο Τσίπρας είναι άσπρο, αλλά αν λέμε για τον Τσίπρα είναι κίτρινο. Έτσι σας μάθανε, κύριε Σταθάκη, στο σχολείο; Όχι, είναι τα ίδια μέτρα και ίδια σταθμά για τον Τσίπρα και για όλους.

Και φυσικά, δεν είναι η συζήτηση για το κότερο καθόλου κίτρινη για όσους γνωρίζουν τον κώδικα δεοντολογίας που ισχύει σε όλο τον πλανήτη. Και θέλω να θυμίσω μόνο δύο περιστατικά,

κύριε Βούτση.

Το 2002, όταν ο Πρόεδρος της Επιτροπής, ο κ. Μπαρόζο, βρέθηκε σε ένα κότερο στην Ελλάδα ενός πολύ γνωστού Έλληνα επιχειρηματία, όταν γύρισε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Αριστερά του έκανε πρόταση μομφής γιατί δέχθηκε ένα τέτοιο δώρο. Η Αριστερά, εσείς, δηλαδή, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο! Κίτρινη ήταν η Αριστερά όταν έκανε πρόταση μομφής για το κότερο στον Μπαρόζο;

Ήταν κίτρινη η Αριστερά στη Γαλλία όταν έκανε πρόταση μομφής το 2007 στον Νικολά Σαρκοζί για παρόμοια βόλτα και αναγκάστηκε ο Σαρκοζί να βρει σε πανγαλλική μετάδοση και να πει «έκανα λάθος, δεν έπρεπε να ανέβω στο κότερο»;

Δεν κατάλαβα. Ο κ. Τσίπρας είναι κάποιος ηγέτης που εξαιρείται των μέτρων και των σταθμών όλων των άλλων κριτηρίων των υπολοίπων ηγέτων στον πλανήτη; Τι είναι; Ο αυτοκράτορας του σύμπαντος;

Βεβαίως και ο κ. Τσίπρας είναι απολογούμενος και είναι διπλά απολογούμενος και γιατί το έκανε δύο εβδομάδες μετά την εθνική τραγωδία -απαράδεκτο για έναν Πρωθυπουργό- και γιατί πούλησε επί πολλές δεκαετίες αριστεροσύνη και μας μιλάγε για το παιδί του λαού που εκπροσωπεί τους φτωχούς εναντίον των ελίτ.

Και βεβαίως, όλοι καταλαβαίνουμε ότι να εκπροσωπείς τους φτωχούς από το κότερο της κ. Παναγοπούλου είναι λίγο δύσκολο. Και βεβαίως να πηγαίνεις στην Ιθάκη και να μιλάς για τον τραπεζίτη Παπαδήμο και τους προηγούμενους που ήταν η ελίτ που χρεοκόπησε τη χώρα και αφού τελειώνεις τον λόγο σου για την υποτιθέμενη έξοδο από το μνημόνιο, να επιστρέφεις στο κότερο της κ. Παναγοπούλου, για να κάνεις βόλτα στα καταγάλανα νερά του Ιονίου, είναι μεγάλη υποκρισία. Άρα, φυσικά ο κ. Τσίπρας είναι απολογούμενος.

Όμως χθες είπε και κάτι άλλα φοβερά πράγματα. Είπε ότι ο Βέμπερ είναι ανθέλληνας. Έτσι θα πάμε τώρα; Από το «Go back, madame Merkel» θα περάσουμε στο «Go back, mr Weber»; Όπως γλύφετε τώρα τη Μέρκελ, έτσι θα γλύφετε αύριο τον Βέμπερ αν εκλεγεί Πρόεδρος της Κομισιόν. Γιατί αυτοί είστε.

Όμως εδώ υπάρχει κάτι σοβαρότερο. Εσείς ποιον υποστηρίζετε, βρε παιδιά, για Πρόεδρο της Κομισιόν; Μπορείτε να μας πείτε το όνομα του ανθρώπου που υποστηρίζει ο κ. Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ για Πρόεδρο της Κομισιόν; Δεν έχω καταλάβω ποιον υποστηρίζετε, για να κρίνουμε κι εμείς τον δικό σας υποψήφιο. Εσείς είστε το κόμμα χωρίς υποψήφιο, γιατί βεβαίως πρέπει να πανηγυρίζετε όποιος άλλος κερδίσει. Ενώ αν πείτε ποιον υποστηρίζετε, θα ξέρουμε αν κερδίσετε ή αν χάσετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ως προς αυτά που είπε χθες ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έχει πρόγραμμα, είναι για γέλια. Η Νέα Δημοκρατία είναι η Αντιπολίτευση που επί Κυριάκου Μητσοτάκη έχει παρουσιάσει το αναλυτικότερο κυβερνητικό πρόγραμμα που έχει παρουσιάσει ποτέ αντιπολίτευση στην ιστορία. Μπορείτε να μπειτε όλοι σας στο διαδίκτυο και να δείτε αναλυτικό πρόγραμμα για την υγεία, τα δημόσια έργα, τα δημόσια οικονομικά, τα κόκκινα δάνεια, για τα πάντα.

Πώς τολμάει να λέει ο κ. Τσίπρας ότι δεν έχει παρουσιάσει πρόγραμμα ο Κυριάκος Μητσοτάκης; Είναι πολύ αναλυτικό και φυσικά δεν είναι και πρόγραμμα Θεσσαλονίκης. Δεν είναι τα 11 δισεκατομμύρια του ΤΧΣ και άλλες ανοησίες που έλεγε και ο Σταθάκης τότε. Είναι κανονικό πρόγραμμα, μετρημένο με λεφτά. Γιατί ο κ. Σταθάκης συμπαθέστατος μεν, αλλά όλες τις ανοησίες δυστυχώς τις είχε πει κι αυτός.

Και πάμε τώρα στο τελευταίο. Σήμερα ο κ. Τσίπρας έκανε μια μακροσκελέστατη ανακοίνωση στο facebook. Εγώ σέβομαι αυτό που έγραψε γιατί σέβομαι πολύ τις οικογένειες.

Ξέρετε, κύριε Σταθάκη, σας άκουσα πάλι γι' αυτό το κίτρινο. Για το γεγονός ότι ο κ. Τσίπρας επί τόσα χρόνια υβρίζει την οικογένεια του Κυριάκου Μητσοτάκη, έχετε εκφράσει δημόσια έστω μία ένσταση;

Το ότι ο κ. Τσίπρας συστηματικά έχει μιλήξει στην πολιτική αντιπαράθεση συζύγους, παιδιά, οικογένειες, έχει απασχολήσει

έναν από τον ΣΥΡΙΖΑ; Ξαφνικά σας έπιασε ο πόνος, όταν ακούστηκε αυτή η ιστορία με τον πατέρα Τσίπρα και τον θείο Τσίπρα και τη χούντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ολοκληρώνετε, παρακαλώ.

ΣΥΡΙΖΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και ξέρετε, εγώ που έχω δεχτεί από εσάς τόσο bullying όλα αυτά τα χρόνια για το περίφημο βιβλίο που μου έστειλε ο Παττακός, έχω και έναν λόγο παραπάνω. Γιατί δεν καταλαβαίνω την υποκρισία σας, κύριοι.

Έγραψε, λοιπόν, στο FACEBOOK ο κ. Τσίπρας ότι μόνο ο Γιώργος ο Καρατζαφέρης, λέει, και ο Κυριάκος Μητσοτάκης τόλμησαν να πουν αυτή τη χυδαιότητα. Εγώ θέλω να απαντήσω και να πω και ποιοι άλλοι είναι, για να του δώσω την ευκαιρία να το διορθώσει. Ο Φοίβος Ιωαννίδης, γνωστός αντιστασιακός κατά της χούντας έχει δώσει ολόκληρη συνέντευξη για την οικογένεια του κ. Τσίπρα και τη σχέση της με τη χούντα. Έχει να απαντήσει ο κ. Τσίπρας για αυτούς;

Και δεν είναι ο κ. Καρατζαφέρης ο Φοίβος Ιωαννίδης! Και το ακόμα χειρότερο. Δεν έχετε δει το βίντεο, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, που ο κ. Λεβέντης εδώ μέσα στην Αίθουσα -όχι έξω από την Αίθουσα, κύριε Σταθάκη- έχει πει ότι ο ίδιος δούλεψε στην εταιρεία του αιμνήστου Τσίπρα, ότι έπαιρνε έργα από τον Παττακό και ότι ο πατέρας Τσίπρας του φάνηκε βασιλόφρων και ακραίος δεξιός; Γιατί δεν απαντάει στον Λεβέντη ο κ. Τσίπρας και κάνει τόσο μακροσκελή ανάρτηση για τον Κυριάκο Μητσοτάκη; Τι φοβάται; Ας τα πει στον Λεβέντη που θα είναι εδώ το βράδυ. Γιατί τα έχει πει εδώ και δύο χρόνια ο Λεβέντης και δεν έχει πει κουβέντα.

Και κλείνω, επειδή μου κάνετε και νοήματα και επειδή έχετε το θράσος να εγκαλείτε εμένα για όλα αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, ολοκληρώνετε κύριε Γεωργιάδη.

ΣΥΡΙΖΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κλείνω αμέσως με αυτό.

Εκεί πίσω έχετε έναν Υπουργό. Για γυρίστε να τον δείτε όλοι. Είναι ο κ. Τέρενς - Σπένσερ Κουίκ. Θέλω να του δώσω τώρα την ευκαιρία να απαντήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κύριε Γεωργιάδη, μην αναφέρεστε προσωπικά. Παρακαλώ, ολοκληρώνετε.

ΣΥΡΙΖΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν έχετε δει το βίντεο του κ. Τέρενς - Σπένσερ Κουίκ στο διαδίκτυο που παίρνει συνέντευξη στο αεροδρόμιο από τον Παττακό; Δεν το έχετε δει; Κανένας σας δεν το είδε; Τέτοιοι υποκριτές είστε, λοιπόν. Άρα η συζήτηση περί ύφους στην πολιτική έχει να κάνει με την υποκρισία σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, ολοκληρώνετε.

ΣΥΡΙΖΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όλα τα έχετε δει, αλλά μπροστά στην καρέκλα σας δεν σας νοιάζει απολύτως τίποτα. Εάν χρειάζοσασταν την ψήφο του Στυλιανού Παττακού για να είστε στην εξουσία, θα την παίρνατε.

Να είστε καλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Προηγούμενως παρακάλεσα, σε εφαρμογή του Κανονισμού, να μην αναφερόμαστε προσωπικά, γιατί ζητούν κατευθείαν όλοι τον λόγο επί προσωπικού και νομίζω ότι η Βουλή...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κύριε Γεωργιάδη, ο κ. Λεβέντης τελείωσε ο ένας τον άλλον, να υβρίζουμε προσωπικά, δημιουργούμε μια κατάσταση απαράδεκτη για το Κοινοβούλιο. Παρακάλεσα να εφαρμόσουμε τον Κανονισμό επί αυτού και αυτό ισχύει για όλους. Δεν το λέω για κανέναν προσωπικά.

Ο Βουλευτής της Χρυσής Αυγής κ. Γερμενής έχει τον λόγο.

Η παράκληση, κύριε Γερμενή, ισχύει για όλους. Δεν το λέω για εσάς, αλλά όλος ο κόσμος έχει εκμανεί από την εικόνα του Κοι-

νοβουλίου και παρακαλώ όλοι να συμβάλουμε να κρατηθεί ένα επίπεδο. Το έχω πει τρεις φορές. Το λέω σε εσάς, όχι επειδή είστε εσείς.

Κύριε Γερμενή, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πολλοί είναι αυτοί που βρίσκονται σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, οι οποίοι υποστηρίζουν ότι η είσοδος της Χρυσής Αυγής στο ελληνικό Κοινοβούλιο ξεφτιλίζει την ποιότητα του ελληνικού Κοινοβουλίου. Μάρτυρας ήταν εδώ χθες όλος ο ελληνικός λαός, όταν άκουγε το ξεκατίνασμα του Πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα και του Προέδρου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης Κυριάκου Μητσοτάκη. Το επίπεδο του Κοινοβουλίου το ρίχνουν τόσο ο ΣΥΡΙΖΑ που περνάει αντεθνικά νομοθετήματα όσο και Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Συζητάμε σήμερα την πρόταση ψήφου εμπιστοσύνης που έθεσε ο Τσίπρας ύστερα από την πρόταση μομφής που έθεσε ο Μητσοτάκης για τον Πολάκη, την οποία ο Τσίπρας μετέτρεψε σε ψήφο εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνησή του.

Φαίνεται ότι η Νέα Δημοκρατία έχει βαλθεί να αναστήσει τον πεθάνον ΣΥΡΙΖΑ. Φοβάμαι ότι μέχρι τις εκλογές του Οκτωβρίου, δυστυχώς, θα ξεχαστεί το μακεδονικό θέμα, η Συμφωνία των Πρεσπών, γιατί οι επιλογές που κάνει η Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι πολύ χλιαρές, πολύ light.

Δεν σήκωσε καθόλου τους τόνους στη Συμφωνία των Πρεσπών, στο μεγάλο θέμα, το μεγαλύτερο θέμα για εμάς στη νεότερη ιστορία του τόπου. Ξεπουλήθηκε η ιστορία μας. Χαρίστηκε σε ένα κράτος, σε ένα κρατίδιο όπως των Σκοπίων, με τη σύμφωνη γνώμη του ΣΥΡΙΖΑ. Και η Νέα Δημοκρατία, σαν Αξιωματική Αντιπολίτευση, έχει τη δύναμη να σηκώνει και να ξεσηκώνει τον κόμπο από άκρη σε άκρη στην Ελλάδα, όμως συνεχίζει να λέει ότι το κράτος έχει συνέχεια και ότι θα τιμήσει τις υπογραφές οι οποίες έχουν μπει.

Δεν κάνατε πρόταση μομφής για το τζαμί στον Βοτανικό. Επιτρέπετε κάτω από τον ιερό βράχο της Ακροπόλεως να ακούγεται σε λίγο καιρό η φωνή του ιμάμη. Δεν κάνατε πρόταση μομφής για το σύμφωνο συμβίωσης και για τη διάλυση ουσιαστικά της ελληνικής παραδοσιακής οικογένειας.

Ποια η διαφορά ΣΥΡΙΖΑ και Νέας Δημοκρατίας στο θέμα αυτό; Απολύτως καμμία. Είδαμε να παρελαύνουν από τα γραφεία τόσο του Μητσοτάκη όσο και του Τσίπρα κοινότητες όπως η ΛΟΑΤΚΙ, αλλά αντίθετα είναι κλειστές οι πόρτες και των δύο αυτών κυρίων τόσο στις ποντιακές κοινότητες όσο και στις μακεδονικές οργανώσεις.

Δεν κάνατε πρόταση μομφής και δεν σηκώνετε τους τόνους σε αυτό που θέλει να κάνει η Κυβέρνηση του Τσίπρα, να διαχωρίσει το κράτος από την ορθόδοξη εκκλησία. Διαχωρισμός Κράτους - Εκκλησίας. Θα φέρει την ορθοδοξία στο ίδιο επίπεδο με θρησκευτικές οργανώσεις, όπως είναι οι μάρτυρες του Ιεχωβά και διάφορες άλλες ανατολικές θρησκείες.

Δεν κάνατε πρόταση μομφής, όταν είχαμε τους εκατό νεκρούς από τη φοινική πυρκαγιά στο Μάτι, που αποδεδειγμένα για αυτή την τραγωδία, για αυτή την καταστροφή ευθύνεται η αναληγσία του κράτους, του κρατικού μηχανισμού, για το οποίο ευθύνη έχει μόνο η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Κάνετε πρόταση μομφής για τον Υπουργό Υγείας, τον Πολάκη. Μάλιστα, καθώς ερχόμουν στο Βήμα, μου είπε ο κύριος Πρόεδρος να κρατήσουμε ένα επίπεδο, λέει, στη συζήτηση και να μην παρεκτραπούμε. Και ξεχνάει εχθές που έφυγε από τα έδρανα ο Υπουργός, ο κ. Πολάκης, και κατευθύνθηκε επιθετικά προς τον κ. Μητσοτάκη. Εάν αντί για τον Πολάκη ήταν κάποιος άλλος, κάποιος Κασιδιάρης, κάποιος χρυσαυγίτης, τι θα γινόταν; Θα λέγαμε για κατάλυση του πολιτεύματος, για φασιστικές πρακτικές, για τραμπουκισμούς, αλλά εκεί δεν υπάρχει τίποτα.

«Πολάκηδες» ο ΣΥΡΙΖΑ έχει πάρα πολλούς, αλλά βέβαια μάλλον ζήτησε ο κ. Μητσοτάκης τους «Πολάκηδες» και είπε να κάνει μεγάλες μεταγραφές, βαρβάτες μεταγραφές, όπως είναι ο Καριδής, ο Τατσόπουλος, ο Ψαριανός.

Ακούσαμε επίσης διά στόματος του κ. Μητσοτάκη ότι η Νέα Δημοκρατία είναι ένα λαϊκό κόμμα. Αυτό μας είπε χθες. Και αναρωτιέμαι πώς ακριβώς αντιλαμβάνεται το λαϊκό κόμμα, μεταξύ Χάρβαρντ και Κολεγίου των Αθηνών και άραγμα μέτα για καφέ

στο Κολωνάκι ή με την τιμή που σας κάνει κάθε χρόνο η λέσχη Μπίλντερμπεργκ να προσκαλεί στελέχη σας; Έτσι εννοείτε εσείς το λαϊκό κόμμα;

Για εμάς, ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Δημοκρατία είναι το ίδιο και το αυτό, από κοντά και το ΠΑΣΟΚ, που λέτε ακριβώς τα ίδια πράγματα τόσο στα εθνικά θέματα, όσο και για τη λαθρομετανάστευση. Ακόμα και στην οικονομία δεν διαφέρετε σε τίποτα. Τα ίδια λέτε. Καμμία διαφορά. Σίγουρα θα έλθει και η στιγμή που θα σας δούμε πολύ σύντομα να συγκυβερνάτε, με τον φόβο δήθεν του ερχομού και της ανόδου της Χρυσής Αυγής ή γενικότερα των εθνικιστικών κινήματων της Ευρώπης.

Την ίδια ώρα που κάνουμε αυτήν τη συζήτηση εδώ μέσα, η Τουρκία προχωρά σε γεωτρήσεις στην Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη της Κύπρου μας και αντί ολόκληρο το ελληνικό κράτος, η ελληνική Κυβέρνηση, σύσσωμο το ελληνικό Κοινοβούλιο να είναι σαν μία γροθιά με την κυβέρνηση της Κύπρου απέναντι στην προκλητικότητα των Τούρκων, εμείς πέρα βρέχει, σφυρίζουμε αδιάφορα. Τέτοιες συζητήσεις, όπως η σημερινή, αποπροσανατολίζουν την κοινή γνώμη απ' αυτά που συμβαίνουν στην πραγματικότητα.

Μην ονειρεύεστε, κάποιοι του ΣΥΡΙΖΑ, πως ό,τι κάνατε στις Πρέσπες θα το κάνατε και στο Αιγαίο, γιατί αυτήν τη φορά θα βρείτε απέναντι ολόκληρο τον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστούμε.

Ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αθανάσιος Παπαδόπουλος έχει τον λόγο. Μετά είναι ο κ. Παφίλης, η κ. Φωτίου, ο κ. Παναγιωτόπουλος και μετά ο κ. Πολάκης.

Κύριε Παπαδόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ημέρα της νίκης των λαών κατά του φασισμού σήμερα και Ημέρα της Ευρώπης. Ένα μαύρο σύννεφο πλανιέται τούτη την εποχή πάνω από την ενωμένη Ευρώπη, το φάντασμα της διάλυσής της στα εξ'ων συνετέθη, σε ανταγωνιζόμενα κράτη-έθνη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι μόνο η φυγή της Μεγάλης Βρετανίας, οι αποσχιστικές τάσεις, η άνοδος της ακροδεξιάς σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες, ο ευρωσκεπτικισμός σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι κυρίως η αμφισβήτηση της χρησιμότητάς της για τους πολλούς, για τους νέους, για τους φτωχούς, για τους άνεργους, για τα άτομα με αναπηρίες, για τις χώρες που υποδέχονται τα μεγάλα προσφυγικά μεταναστευτικά ρεύματα, για τις χώρες του Νότου, για την Ελλάδα και την Κύπρο, που απειλούνται τα σύνορά τους.

Λίγες μόλις μέρες πριν από τις αυτοδιοικητικές και τις πιο κρίσιμες ευρωπαϊκές εκλογές, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στην Ελλάδα προκάλεσε μια γενικευμένη συζήτηση στη Βουλή με πρόταση δυσπιστίας κατά του Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας. Εταράχθη σφόδρα, δήλωσε ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, από την ατυχή ανάρτηση του Παύλου Πολάκη για τον Στέλιο Κυμπουρόπουλο. Ανακάλυψε και τον όρο «πολακισμός» και καταλόγισε στον Παύλο Πολάκη όλες τις αμαρτίες του κόσμου, όλα τα θανάσιμα αμαρτήματα.

Ο ίδιος ο Στέλιος Κυμπουρόπουλος μπορεί να ενοχλήθηκε κι εκείνος από τα σχόλια του Παύλου για τον τρόπο διορισμού του στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, αλλά έκανε κάτι αφάνταστα καλύτερο από την πρόταση μομφής του κ. Μητσοτάκη. Ζήτησε αντιπαράθεση επιχειρημάτων για την αντιμετώπιση της αναπηρίας και των ατόμων με αναπηρίες. Δυστυχώς, δεν έγινε αυτή η χρήσιμη συζήτηση. Ευτυχώς, η ομιλία της Μπέττυς Σκούφα τον πρωί έδωσε όλα τα δεδομένα για την αντιμετώπιση της αναπηρίας και των ανάπηρων από την κυβερνητική πολιτική.

Αυτές τις μέρες ανακοινώθηκε και η επιστροφή του «ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ» στον κοινωφελή προσανατολισμό του. Ένα υπερσύγχρονο νοσηλευτικό κόσμημα στο κέντρο της Αθήνας με είκοσι πέντε χειρουργεία, τριάντα οκτώ κλίνες ΜΕΘ, είκοσι τέσσερις κλίνες μονάδας τεχνητού νεφρού, εβδομήντα οκτώ κλίνες βραχείας νοσηλείας, γίνεται νοσοκομείο του Εθνικού Συστήματος Υγείας μετά την απόφαση της Κυβέρνησης να συνεργαστεί με το «Ίδρυμα Γνώση» και να κατατεθεί πρόταση εξαγοράς του «ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ» από την Τράπεζα Πειραιώς που το λειτουργεί.

γούσε ως ιδιωτική κλινική. Μεταξύ των πρωταγωνιστών αυτής της χρήσιμης προσπάθειας που προσφέρει αυτό το πολύτιμο νοσοκομείο στο ΕΣΥ και σε κάθε ασθενή, πλούσιο ή φτωχό, ασφαλισμένο ή ανασφάλιστο, ήταν και ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας.

Τι είναι, λοιπόν, «πολακισμός»; Οι επιπόλαιες δηλώσεις για τον Στέλιο Κυμπουρόπουλο, το απαγορευμένο δημόσιο κάπνισμα του Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας, το βαρύ ύφος, οι αγριότητες του Παύλου ή και η εντιμότητά του, η ιατρική προσφορά του, η τεράστια συμβολή του στη στήριξη και αναβάθμιση του Εθνικού Συστήματος Υγείας, καθώς και στην αποκάλυψη των σκανδάλων διασπάθισης του δημοσίου χρήματος, δηλαδή τη μετατροπή του «ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ», κοινωφελούς νοσηλευτικού ιδρύματος του «Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού» σε ιδιωτική κλινική, τη μετατροπή του ΚΕΕΛΠΝΟ σε άντρο διαπλοκής και συναλλαγών, τον εκμαυλισμό συνειδήσεων από τη «NOVARTIS»;

Η Νέα Δημοκρατία έκανε την πρόταση μομφής κατά του Παύλου Πολάκη ως προϋποβλήτου, για να μη συζητούνται αυτά που κυρίως ενδιαφέρουν τους πολίτες, η πραγματική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας ενδιάχρονα μετά τα μνημόνια εσωτερικής υποτίμησης, η νέα εποχή μετά τη χειραφέτηση της χώρας από την ασφυκτική κηδεμονία των δανειστών της, η αποκατάσταση της Δελησπιάς, η βιώσιμη εξυπηρέτηση του χρέους, η δικαίωση των θυσιών του ελληνικού λαού, τα κίνητρα επιστροφής στην Ελλάδα των χαρισματικών νέων που ξενιτεύτηκαν, η παραγωγική ανασυγκρότηση, οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, οι πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης για την ανάκαμψη και την εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας για τη στήριξη της έρευνας, της καινοτομίας, της υγιούς και ευφυούς επιχειρηματικότητας, τα μόνιμα μέτρα ανακούφισης και ελάφρυνσης των στρωμάτων που σήκωσαν τα βάρος της κρίσης.

Η Νέα Δημοκρατία έκανε την πρόταση μομφής για να αλλάξει την ατζέντα από τα ζητήματα που αναδεικνύουν τις μεγάλες προγραμματικές αντιθέσεις των κομμάτων μπροστά στις κρίσιμες εκλογές. Ήθελε μια «κίτρινη» ατζέντα με «πολακισμό», «πετοσιολογία», «κοτερολογία», όμως η μετατροπή από τον Πρωθυπουργό της πρότασης δυσπιστίας σε πρόταση για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση επανέφερε τον δημόσιο διάλογο στα μεγάλα διακυβεύματα για την Ελλάδα και την ενωμένη Ευρώπη.

Στη συζήτηση αυτή είναι φανερό το συγκριτικό ιδεολογικοπολιτικό πλεονέκτημα του ΣΥΡΙΖΑ ως κόμματος της σύγχρονης Αριστεράς που επιδιώκει τη συγκρότηση του προοδευτικού μετώπου για τη δίκαιη και βιώσιμη ανάπτυξη της χώρας σε μια διαφορετική Ευρώπη, στην Ευρώπη της αλληλεγγύης, της ειρηνικής συμβίωσης των λαών, της συμμετοχικής δημοκρατίας, του νέου Διαφωτισμού, της ποιότητας ζωής, της ανθρωπιάς, της άρσης των ανισοτήτων.

Η Ελλάδα έχει αλλάξει σελίδα μετά την 21^η Αυγούστου του 2018. Επανάκτησε βαθμούς ελευθερίας, απελευθερώθηκε από τις εκβιαστικές εμμονές των δανειστών της στη θεωρία της εσωτερικής υποτίμησης, μείωσε την ανεργία κατά δέκα μονάδες, έχει αποθεματικό «μαξιλάρι» 31 δισεκατομμύρια ευρώ, μεγέθυσε τη βιομηχανική παραγωγή, τις εξαγωγές της, έχει θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

«Η Ελλάδα είναι πια μια διαφορετική χώρα, που έχει όλες τις προϋποθέσεις να αναλάβει τις δικές της τύχες, χωρίς πρόσθετη στήριξη», διαπίστωσε ο Μάριο Σεντένο. Με το συμπέρασμα αυτό συμφωνούν όλοι οι αντικειμενικοί αναλυτές της πορείας και της προοπτικής της ελληνικής οικονομίας.

Αδικείτε τη χώρα όταν εσείς δαιμονολογείτε, όταν παρουσιάζετε το καταστροφικό σενάριο για τη σημερινή πραγματικότητα στην Ελλάδα, όταν επινοείτε διάλυση των νοσοκομείων, διάλυση του ΕΣΥ. Η σημερινή Ελλάδα μετατράπηκε σε πρωταγωνιστική φιλερηνική δύναμη στα Βαλκάνια, είναι πυλώνας σταθερότητας στην Ανατολική Μεσόγειο, σε αντίθεση με την προκλητική, επιθετική, τυχοδιωκτική πολιτική της Τουρκίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και αυτή η Ελλάδα μπορεί να προχωρήσει στη σταδιακή διακαίωση των θυσιών του ελληνικού λαού, σε μόνιμα μέτρα ανα-

κούφισης και ελάφρυνσης των στρωμάτων που σήκωσαν τα βάρος. Η Κυβέρνηση ανακοίνωσε ήδη αρκετά από αυτά τα μέτρα. Έχει ανακοινώσει και το ολιστικό στρατηγικό σχέδιο δίκαιης και βιώσιμης ανάπτυξης με όλες τις σημαντικές προοδευτικές μεταρρυθμίσεις που το προωθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Παρακαλώ, τελειώνετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Κλείνω, λοιπόν, με το εξής: Για τα μέχρι τώρα πεπραγμένα μας, για τη συγκρότηση του προοδευτικού μετώπου στην Ελλάδα και την Ευρώπη, για το τεκμηριωμένο σχέδιό μας για το μέλλον, η Κυβέρνηση ζητά την εμπιστοσύνη της Βουλής. Εμείς, η Κοινοβουλευτική Ομάδα μας, το κόμμα μας, ζητάμε την εμπιστοσύνη της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Αυτή η συζήτηση, που έγινε με πρωτοβουλία του κ. Μητσοτάκη για να προκαλέσει πλήγμα στον ΣΥΡΙΖΑ, ενισχύει τελικά την προσπάθειά μας να έχουμε μια τρίτη λαϊκή εντολή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Κολυμβαρίου Χανίων και από τη Γερμανική Σχολή Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Σήμερα, στις 9 του Μάη, είναι η επέτειος της μεγάλης αντιφασιστικής νίκης των λαών, της αθάνατης εποποιίας του σοβιετικού Κόκκινου Στρατού, που κανένας δεν πιάνει στο στόμα του. Είκοσι εκατομμύρια νεκροί, πέντε εκατομμύρια μέλη και στελέχη του Κομμουνιστικού Κόμματος!

Σήμερα είναι η μέρα της αντιφασιστικής νίκης του Κόκκινου Στρατού, των αντιστασιακών κινημάτων της Ευρώπης, με τον πρωτοπόρο και καθοριστικό ρόλο των κομμουνιστικών κομμάτων, και ο λαός γνωρίζει ποιος οργάνωσε, ποιος καθοδήγησε, ποιος έφυγε από τα νύχια του φασισμού που παρέδωσαν οι τότε χρυσαυγίτες τους κομμουνιστές και οργάνωσε αυτή τη μεγάλη εποποιία. Είμαστε περήφανοι γι' αυτό, είμαστε περήφανοι που το κόμμα μας ήταν και είναι στην πρώτη γραμμή κατά της πάλης του φασισμού.

Δεν είναι η Ημέρα της Ευρώπης σήμερα, κυρία Λυμπεράκη και κυρία Καφαντάρη. Ποιας Ευρώπης; Και ο Χίτλερ Ευρώπη δεν ήταν; Δεν είναι η Ημέρα της Ευρώπης, όπως ανιστόρητα επιχειρεί να καθιερώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση και όλα τα άλλα κόμματα που πίνουν νερό στο όνομά της –όλοι σας, πλην ΚΚΕ. Όλα αυτά τα χρόνια η Ευρωπαϊκή Ένωση λυσσάλεα προσπαθεί να σβήσει από τη μνήμη των λαών την αντιφασιστική νίκη, όλα αυτά τα χρόνια μαζί, Λαϊκό Κόμμα, σοσιαλδημοκράτες, φιλελεύθεροι, όλοι οι θιασώτες του καπιταλισμού, και με την ανοχή ορισμένων ονομαζόμενων αριστέρων. Και μη βιάζεστε να διαμαρτυρηθείτε. Θα σας φέρω στοιχεία για το τι έχουν ψηφίσει. Πλην ΚΚΕ και ορισμένων άλλων, όλοι προσπαθούν να πλαστογράφησαν την ιστορία. Προσπαθούν να αθώσουν τον φασισμό, εξισώνοντας την πιο σκοταδιστική θεωρία, την πιο ακραία μορφή εξουσίας του κεφαλαίου, τη θεωρία του ναζισμού-φασισμού, με την πιο πρωτοπόρα θεωρία που γέννησαν τα ανθρώπινα μυαλά, τη θεωρία του κομμουνισμού.

Γιατί άραγε; Γιατί ο φασισμός είναι μορφή -ακραία μεν- εξουσίας του κεφαλαίου και έχει αποδειχθεί ιστορικά. Τα έχω πει πολλές φορές, ποιος παρέδωσε την εξουσία στον Χίτλερ, τι έκαναν οι Αμερικάνοι κ.λπ.. Όλα αυτά τα χρόνια η Ευρωπαϊκή Ένωση συνειδητά δεν βγάζει άχνα. Αθώνει τον φασισμό, στηρίζει κυβερνήσεις που έχουν τα κομμουνιστικά κόμματα παράνομα, αυτούς που μπήκαν στην πρώτη γραμμή και πάλεψαν τον φασισμό. Νομιμοποιεί και στηρίζει κυβερνήσεις που δίνουν συντάξεις σε δολοφόνους των Ες - Ες που συνεργάστηκαν με τον Χίτλερ. Όλα

αυτά τα χρόνια σιωπά, ενθαρρύνει τον φασισμό και όχι την ακροδεξιά, όπως λέτε. Φοβάστε τη λέξη; Και αυτό, πέρα από όλα τα υπόλοιπα, αποτελεί προσβολή στα εκατομμύρια θύματα, στα 50 εκατομμύρια νεκρών, εκ των οποίων τα 20 εκατομμύρια ήταν Σοβιετικοί που θυσιάστηκαν για να τσακίσουν το ναζιστικό τέρας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, την οποία έχετε σημαία, με τη βάρβαρη πολιτική της και τον χυδαίο, πρόστυχο αντικομμουνισμό, αυτό κάνει όλα αυτά τα χρόνια, δεν σέβεται τίποτα. Τι να σεβαστεί; Το αίμα των λαών πίνουν. Και τους έχετε και για Ευρώπη! Ποια Ευρώπη, αλήθεια; Αυτή που αναδεικνύει τους φασίστες ήρωες και τους αγωνιστές κατά του φασισμού τούς πάει φυλακή; Αυτή, λοιπόν, ανέστησε τον φασισμό με την πολιτική της -την αντιλαϊκή, τη βάρβαρη πολιτική- και με τον αντικομμουνισμό -τον γενικευμένο- και τα προγράμματα που υλοποιούν όλες οι κυβερνήσεις των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί αποδεικνύεται ότι το αντίπαλον δέος είναι ο κομμουνισμός και δεν είναι ο φασισμός. Ο φασισμός είναι παιδί τους και το παιδί τους όχι μόνο δεν το απαρνούνται, αλλά το στηρίζουν. Γιατί; Γιατί είναι τα μαντρόσκυλα του συστήματος. Άλλοτε τους δένουν και άλλοτε τους αμολάνε, για να χτυπήσουν τον λαό.

Και σήμερα μπροστά στις εκλογές λέτε όλα αυτά τα φούμαρα -με συγχωρείτε για την έκφραση, πολιτικά, εννοώ- περί «Ευρώπης», «Ευρωπαϊκής Ένωσης», περί του «τι παίζεται», «για τον λαό». Ποιον λαό; Δικτατορία των μονοπωλίων κυνική είναι! Στον λαό απευθυνόμαστε. Τι έκαναν όλα αυτά τα χρόνια, ειδικά τη δεκαετία του 2000. Ποιοι ήταν; Το Λαϊκό Κόμμα του κ. Βέμπερ, παραδείγματος χάριν, που το έχετε σημαία. Μόνον αυτοί; Σοσιαλδημοκράτες μαζί, φιλελεύθεροι μαζί, όλοι αυτοί έστησαν τον χορό αυτόν, να ευνοήσουν από τον λαό την προοπτική να ζήσει μία ανθρώπινη ζωή. Με αυτούς, λοιπόν, ζητάτε να κάνετε προοδευτικό μέτωπο, και αυτά πρέπει να τα ξέρει η νεολαία και ο λαός.

Για αυτό, λοιπόν, μπροστά στις κάλπες των ευρωεκλογών όλοι που μισούν, που σιχαίνονται, που αντιπαλεύουν τον φασισμό πρέπει να κάνουν ένα βήμα-άλλα, να ρίξουν στην κάλπη το ψηφοδέλτιο με το σφυροδρέπανο του ΚΚΕ, το σφυροδρέπανο που μπήχτηκε στην καρδιά του φασισμού, πάνω στο Ράιχσταγκ το 1945, γιατί αυτοί τσάκισαν τον φασισμό και όχι οι δυτικοί σύμμαχοι, κυρία Καφαντάρη, που φοβάστε να πείτε ακόμα και την ιστορική αλήθεια. Αυτή θα είναι η πραγματική απάντηση. Γιατί οι κομμουνιστές είναι αυτοί που ήταν και είναι στην πρώτη γραμμή -και όχι μόνο- της αντιφασιστικής πάλης.

Αυτή θα είναι η απάντηση στη Χρυσή Αυγή, που πενθεί σήμερα. Μην κοιτάτε που δεν το λέει. Έχει βάλει πλερέζες. Εβδομήντα τέσσερα χρόνια κλαίνει κάθε μέρα. Αυτή θα είναι η απάντηση για να πάει στα σκουπίδια της ιστορίας.

Σε ό,τι αφορά τη συζήτηση και την «αντιπαράθεση» χθες πολύ υψηλού επιπέδου, πράγματι, εκπληκτική σε επίπεδο πολιτικών Αρχηγών, δεν έχουμε να πούμε τίποτα. Απέχθεια! Ο κόσμος σιχαίνεται, να το ξέρετε. Όλους! Όμως, βολεύει, δεν είναι αθώα αυτή η αντιπαράθεση ούτε είναι αυθόρμητη. Είναι στημένη. Εμείς την έχουμε ξαναζήσει. Τι στόχο έχει; Να αθωώσει το καπιταλιστικό σύστημα, να κρύψει τη στρατηγική συμφωνία που υπάρχει και που λέγεται «καπιταλισμός» και «Ευρωπαϊκή Ένωση» ανάμεσα στα κόμματα του ευρωπαϊκού καπιταλιστικού τόξου και να πωλήσει τον κόσμο στα κόττερα, στον τάδε, δηλαδή σε επιμέρους πολιτικό άθλιο κουτσομπολιό, ανεξάρτητα με το αν έχει βάση ή όχι -δεν μας ενδιαφέρει. Δεν είμαστε από αυτούς που θα δώσουμε τη μάχη με τέτοια όπλα, γιατί έχουν υπεροχή οι ιδέες μας, άσχετα αν δεν εκφράζονται.

Όμως θέλω να επαναλάβω κάτι: Το έχουμε ζήσει εμείς και ο λαός το έχει ζήσει. Αν θυμάστε τις αντιπαραθέσεις ΠΑΣΟΚ - Νέας Δημοκρατίας, είχαν φτάσει σε τέτοιο και σε χειρότερο σημείο και ο κτηνισμός είχε απογειωθεί τότε.

Δεν θέλω να πω τίποτα. Ο κ. Καμμένος έλεγε τον Παπανδρέου αρχηγό της «17 Νοέμβρη» και βγήκε χθες και μας έλεγε ότι ήταν

άλλο πράγμα, ότι ήταν άλλος ηγέτης. Να δείτε τι συμβαίνει, δηλαδή.

Ποιο είναι το πιο σημαντικό; Όσο οξυνόταν η αντιπαράθεση κι έφτανε στα άκρα πραγματικά με αθλιότητες, τόσο συγκλίνουν τα προγράμματα του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Κι αυτό το απίστευτο, που έλεγε το ΚΚΕ τότε, ότι κάποτε θα συγκυβερνήσουν για να διασώσουν το σύστημα και όλοι μάς έβριζαν, συνέβη στην πραγματικότητα. Αυτή είναι μια εικόνα από το μέλλον. Γράψτε το αυτό. Σας το είπε και η Αλέκα Παπαρήγα. Είναι εικόνα από το μέλλον. Όχι το άμεσο ίσως, αλλά το πιο μακροπρόθεσμο, που θα γίνει με άλλα πρόσωπα, πιθανόν με άλλες συγγενείς δυνάμεις, με στόχο να υπηρετήσει το σύστημα.

Η Κυβέρνηση θριαμβολογεί. Να σας πω την αλήθεια, λίγη σεμνότητα δεν βλάπτει. Φυσικά δεν υπάρχει σεμνότητα σ' αυτή την ακραία πολιτική αντιπαράθεση που υπάρχει και που κρύβει τις αιτίες. Προκαλεί όμως τον λαό. Λέει στη Νέα Δημοκρατία «πετύχαμε εκεί που αποτύχατε». Συμφωνούμε. Τι πέτυχε η Κυβέρνηση; Πέτυχε την πλήρη εφαρμογή του πρώτου, του δεύτερου και του τρίτου μνημονίου, που περιλάμβανε όλα τα προηγούμενα. Ποιος ήταν ο στόχος; Αυτά τα έλεγαν ορισμένοι, γιατί άλλοι τα έκλεβαν.

Ποιος ήταν ο στόχος του πρώτου, του δεύτερου και του τρίτου μετά; Δεν άλλαξε επειδή ήρθε ο ΣΥΡΙΖΑ. Ίδια γραμμή είχε. Να φορτώσει την κρίση στον λαό, να δημιουργήσει προϋποθέσεις και θεσμικό πλαίσιο για την αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Αυτά τα έλεγαν και κάποιοι συριζαίοι τότε. Με άλλη γλώσσα, βέβαια. Αυτά ήταν τα μνημόνια. Η Κυβέρνηση τα εφαρμόσε. Και πώς το εξηγείτε εσείς ότι τα «κοράκια», οι απάνθρωποι, οι ληστές του ιερότατου λαού, η Μέρκελ, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, τα «κοράκια» της Ευρώπης σας δίνουν συγχαρητήρια; Γιατί; Μα το είπε ο κ. Τσίπρας. «Γιατί εμείς πετύχαμε. Καταφέραμε να εφαρμόσουμε όλα αυτά τα μέτρα». Εδώ δυο πράγματα συμβαίνουν. Ή τα κοράκια έγιναν αηδόνια ή εσείς γίνετε κοράκια. Ας βγάλει τα συμπεράσματα ο λαός. Μάλλον το δεύτερο. Για να μην πω ότι το δεύτερο είναι. Εφαρμόσατε ακριβώς αυτή την πολιτική.

Ό,τι ζήτησε το κεφάλαιο, η Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΔΝΤ, το εφαρμόσατε. Να τα πω; Μείωση συντάξεων, μισθών, χτύπημα κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης. Ναι ή όχι; Μειώθηκαν οι μισθοί επί των ημερών σας; Κοκορεύεστε σήμερα, επειδή με υπουργική απόφαση δώσατε κάποια ψίχουλα. Μειώθηκαν. Στοιχεία δικά σας, όχι δικά μας. Διατηρείται η εργασιακή ζούγκλα; Διατηρείται. Μειώνονται οι κοινωνικές δαπάνες συνολικά στην τρεταρία; Μειώνονται οι κοινωνικές δαπάνες. Ιδιωτικοποιούνται τα πάντα; Και μάλιστα, κύριε Σταθάκη -συγχαρητήρια γι' αυτό!-, λέτε: εμείς κάνουμε καλύτερα τη δουλειά απ' ό,τι την κάνουν εσείς. Και σ' αυτόν τον τομέα. Βάλατε όλο τον πλούτο της Ελλάδας σε ένα ταμείο για ενενήντα εννιά χρόνια. Κι έρχεστε τώρα και λέτε «είμαστε με τους πολλούς». Τραγικό δεν είναι; Είστε με τους πολλούς, επειδή μοιράζετε κάποια ψίχουλα; Τι νομίζετε ότι είναι ο κόσμος; Ζητιάνοι; Φάγατε όλοι σας 60 δισεκατομμύρια από τους συνταξιούχους και τους δίνετε τώρα 800 εκατομμύρια. Λέει η κ. Ξενογιαννακοπούλου, παρά τους τόνους που έχει -κι αυτό το εκτιμάμε- ότι «όποιος δεν καταλαβαίνει και λέει για ψίχουλα είναι εκτός πραγματικότητας». Αλήθεια, τι είναι το πεντακοσάριο σε έναν χρόνο; Τι είναι το πεντακοσάριο για έναν χρόνο; Και όποιος πάρει 501 ευρώ δεν θα πάρει το 100%. Και όποιος πάρει 701 ευρώ θα πάρει το 50%. Και οι άλλοι το 30%. Δικά σας είναι τα λεφτά αυτά; Ισχυρίζεστε ότι έχετε ταξική μεροληψία. Συμφωνούμε απόλυτα. Έχετε ταξική μεροληψία υπέρ του κεφαλαίου -και θα το αποδείξουμε- και ταξική αναισθησία υπέρ των πολλών, για τους οποίους ορκίζεστε. Από ποιους φτιάξατε τα υπερπλεονάσματα; Το λέω στον κ. Σταθάκη, που είναι αρμόδιος. Βγείτε να μας πείτε πώς δημιουργήθηκαν τα υπερπλεονάσματα. Πόσα πλήρωσε το κεφάλαιο; Όχι μόνο στην κρίση, αλλά τώρα, με τα υπερπλεονάσματα.

Ειλικρινά, με ποια στοιχεία μιλάτε για ταξική πολιτική; (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αφήστε με, κύριε Πρόεδρε. Αυτό το πράγμα κάθε φορά. Αφήστε με. Σας παρακαλώ. Ο άλλος μίλησε μιάμιση ώρα. Θα μιλήσουμε κι εμείς. Βαράτε εσείς το κουδούνι κι εγώ θα μιλάω.

Φόροι εισοδήματος. Πόσο πληρώνει το κεφάλαιο που κατέχει το 60% του ΑΕΠ; Συνεισφέρει με 6% στον προϋπολογισμό. Το 94% τίνος είναι; Από εκεί τα πήρατε. Και λέτε για ταξικό πρόσημο. Θα πω τι είναι το ταξικό. Έμμεσοι φόροι: Αύξηση 4,2 δισεκατομμύρια από το 2015 ως το 2018. Και τώρα δίνετε 1 δισεκατομμύριο συνολικά και παριστάνετε και τους φιλάνθρωπους. Ντροπή, το λιγότερο! Πώς μαζεύτηκαν τα 31 δισεκατομμύρια και το «μαξιλάρι», πέρα από τα 15 που δόθηκαν και που θα επιστραφούν, ξέρετε πώς; Από το αίμα και τον ιδρώτα της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.

Έχετε ταξικό πρόσημο; Για να το περιγράψουμε. Όταν έγιναν όλα αυτά στους κεφαλαιοκράτες δώσατε απαλλαγή φορολογίας και ενίσχυση. Μείωση φορολογίας από το 29% στο 25%, μείωση 50% του φόρου διανεμομένων κερδών. Ακούστε. Ενώ φορολογείτε άγρια τους εργαζόμενους, μειώσατε από 15% σε 10% στα διανεμόμενα κέρδη των μεγάλων εταιρειών. Αυτό δεν είναι ταξικό πρόσημο, είναι ταξικό ένσημο. Ασφαλίζετε τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου και από πάνω υπερηφανεύεστε.

Να πάμε να πούμε για το ειδικό καθεστώς; Εδώ δίνετε κίνητρα και φοροαπαλλαγές μειώνοντας το ύψος των επενδύσεων από 20 σε 15 εκατομμύρια, ανά ένα εκατομμύριο φοροαπαλλαγές για μία θέση. Ακούστε. Να μαθαίνει ο κόσμος. Μία θέση εργασίας. Τόση πρόκληση; Ανά ένα εκατομμύριο επένδυσης αν έχει μία θέση εργασίας, μπαίνει σε ένα ειδικό καθεστώς. Φωνάζει η Νέα Δημοκρατία. Τι φωνάζετε; Δεν τα ψηφίσατε όλα αυτά; Όλα όσα μέτρα ήταν υπέρ του κεφαλαίου τα ψηφίσατε. Ναι ή όχι; Και ζητάτε και παραπάνω. Κι όλοι οι υπόλοιποι. Μιλάτε για κότερα, για εφοπλιστές. Δεν μπαίνουμε σ' αυτή τη λογική ούτε μπήκαμε ποτέ.

Όμως στο άρθρο 103 κάνατε την πάπια όλοι. Ζητήσαμε να αναθεωρηθεί. Δεν έχετε τον Θεό σας; Στην πρώτη χώρα σε εμπορικό στόλο στον κόσμο με αμύθητα κέρδη να πληρώνουν οι εφοπλιστές φορολογία λιγότερη από τα πληρώματα; Κι όμως, κουβέντα κανένας. Εμείς είπαμε να αναθεωρηθεί, να μπουν κάποια όρια σ' αυτή την αμύθητη, την απίστευτη χλιδή, που τη βλέπει ο εργαζόμενος. Όσα δουλεύει σε όλη τη ζωή του, σε ένα βράδυ τα ξεδεύουν αυτοί. Τίποτα και σ' αυτό.

Να πάμε και σε άλλα; Να πάμε και στο νέο πακέτο που φέρνετε; Ο κ. Τσίπρας, ο κ. Τσακαλώτος και ο κ. Δραγασάκης, τα είπαν πολύ ψηλά γι' αυτά που δίνει στους εργαζόμενους, που είναι ψίχουλα. Ένα δισεκατομμύριο είναι. Κάντε λογαριασμό. Αλλά γι' αυτά που δίνει στους κεφαλαιοκράτες δεν έβγαλε κουβέντα. Δηλαδή, νέες φοροαπαλλαγές στις νέες επενδύσεις από αύξηση συντελεστού απόσβεσης από 100% στο 150%. Μεγαλύτερη κρατική επιδότηση στις εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές. Δηλαδή, λέτε ότι κάνουμε πολιτική για να μειώσουμε την ανεργία με την τσέπη των εργαζομένων. Τι παίρνετε από τους κεφαλαιοκράτες; Το αντίθετο κάνετε. Τους χαρίζετε κι άλλα, λες κι είναι πτωχοί και δεν μπορούν.

Επομένως εσείς και η Νέα Δημοκρατία δεν είστε ίδια κόμματα. Δεν είμαστε της ισοπέδωσης. Αλλά τα κόμματα δεν κρίνονται από το αν είναι ίδια ή όχι. Διαφορετικά είναι. Όμως η στρατηγική είναι ίδια. Ποια είναι η διαφορά σας; Η Νέα Δημοκρατία είναι υπέρ της καπιταλιστικής ανάπτυξης κι εσείς είστε υπέρ της ανάπτυξης του καπιταλισμού. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά που έχετε κι αποδεικνύεται ιστορικά αυτό που έγινε, ότι, όταν δεν μπορεί η ακραιφνής παραδοσιακή Δεξιά, που έχει επιμέρους διαφορές, τότε ερχόταν η σοσιαλδημοκρατία. Και τώρα έρχεται αυτό που έλεγε ο Ανιέλι κι είπε και ο Καραθανασόπουλος, η light Αριστερά, η οποία αποτελεί τη χρυσή εφεδρεία του συστήματος.

Αλήθεια, μας ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης; Αμερικανο-νατοϊκή Αριστερά; Ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης, τσιράκια του Πάιατ, όλοι μαζί, του ΝΑΤΟ, του ιμπεριαλισμού, των σφαγών των λαών; Θα σηκωθούν από τον τάφο τους όλοι μ' αυτά που κάνετε.

Παρεμπιπτόντως, ο κ. Πάιατ σήμερα μιλάει στο Οικονομικό Επιμελητήριο. Είναι ο μοναδικός ξένος πρέσβης. Είναι στο προοδευτικό μέτωπο, γιατί οργάνωσε φασιστικό πραξικόπημα στην Ουκρανία. Ψήφο τέτοια δεν θα πάρετε! Κι ακόμα και αν παρাসύρετε κάποιον κόσμο, θα τα πληρώσετε ως «πλυντήριο» του ιμπεριαλισμού.

Αντί, λοιπόν, να ψάχνει να βρει διαφορές, δαγκωτό ΚΚΕ, παν-

τού! Αν ψάχνει να βρει διαφορές στη Νέα Δημοκρατία και στον ΣΥΡΙΖΑ, ματαίως θα ψάχνει ο λαός. Ψηφοδέλτιο ΚΚΕ, στήριξη πλάι στο ΚΚΕ, με όλες τις διαφωνίες, γιατί εμείς σταθήκαμε όρθιοι, ενώ εσείς προσκυνήσατε τη βαρβαρότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Φωτίου, Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, για δώδεκα λεπτά.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε αυτές τις μέρες μεταξύ οιμωγών και κραυγών για την δέκατη τρίτη σύνταξη και την πρόνοια. Τα επιδόματα, οι κοινωνικές παροχές ή οι δωρεάν κοινωνικές υπηρεσίες είναι δωράκια για μερικούς ή υποχρέωση του κράτους για όλους; Η κοινωνική προστασία, οι συντάξεις, η πρόνοια δηλαδή, είναι ο τρίτος πυλώνας του κοινωνικού κράτους. Μαζί με τους άλλους δύο πυλώνες, δημόσια υγεία και δημόσια παιδεία, είναι η ασπίδα των πολιτών για δίκαιη ανάπτυξη, κοινωνική συνοχή και καταπολέμηση των ανισοτήτων.

Αυτό το κοινωνικό κράτος χτυπήθηκε σε όλη την Ευρώπη από τις πολιτικές λιτότητας κατά την κρίση. Υπήρξε το μεγάλο θύμα του νεοφιλελευθερισμού, που υποστηρίζει ο κ. Βέμπερ και ο κ. Μητσοτάκης. Ο κ. Μητσοτάκης μιλάει πάντα με απαξία για τη δημόσια παιδεία και τη δημόσια υγεία, έχει δυσανεξία στη δέκατη τρίτη σύνταξη και τις προνοιακές παροχές. Για αυτό δεν μας είπε τίποτα ποτέ για το κοινωνικό κράτος, για την πρόνοια.

Αυτό, όμως, είναι το δίλημμα, κυρίες και κύριοι, αυτών των ευρωεκλογών στην Ευρώπη, αν δηλαδή θα συνεχίσουμε με τη διάλυση του κοινωνικού κράτους στο όνομα της ανάπτυξης και των επενδύσεων ή αν θα κάνουμε ένα νέο ξεκίνημα, με ισχυρό κοινωνικό κράτος, με ανοιχτά σύνορα, με δίκαιη ανάπτυξη.

Στην Ελλάδα βέβαια τα πράγματα εξελίχθηκαν πολύ χειρότερα από ό,τι στην Ευρώπη, χωρίς δίχτυ προστασίας για τους φτωχούς μέχρι το 2015, χωρίς οργανωμένο προνοιακό κράτος για όλους. Ακούμε όλον αυτόν τον καιρό την προπαγάνδα της Νέας Δημοκρατίας, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κατέστρεψε τη μεσαία τάξη. Αυτό είναι ένα μεγάλο ψέμα, ένας μεγάλος μύθος. Τη μεσαία τάξη την κατέστρεψε η συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ. Το 2009 υπήρχαν τρία εκατομμύρια επτά χιλιάδες συμπολίτες μας σε ακραία φτώχεια. Αυτό το 2015 έγινε τρία εκατομμύρια οκτακόσιες είκοσι εννέα χιλιάδες συμπολίτες μας. Δηλαδή, από το 2009 έως το 2015 οκτακόσιες είκοσι δύο χιλιάδες συμπολίτες μας, από τα πέντε εκατομμύρια που απαρτίζουν τη μεσαία τάξη, τα μεσαία στρώματα, πέρασαν στα φτωχότερα στρώματα. Καταθέτω εδώ τον πίνακα της ΕΛΣΤΑΤ, που αποδεικνύει αυτά που είπα.

(Στο σημείο αυτό η Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Θεανώ Φωτίου καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αλλά και αυτοί που έμειναν στα μεσαία στρώματα είδαν τα εισοδήματά τους να μειώνονται δραστικά. Μία οικογένεια με δύο παιδιά, το 2010, στα μεσαία στρώματα, είχε εισοδήματα από 24.000 έως 34.000 ευρώ τον χρόνο. Το 2015 τα εισοδήματά της ήταν από 15.000 έως 21.720. Δηλαδή έχασε το 37% του εισοδήματός της. Από το 2015 και μετά, επειδή με ρωτάτε, άρχισε να ανακτά μικρό μέρος αυτών των εισοδημάτων. Καταθέτω τον δεύτερο πίνακα.

(Στο σημείο αυτό η Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Θεανώ Φωτίου καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εμείς, θεωρούμε ότι η ενίσχυση της κοινωνικής προστασίας είναι αναπτυξιακή και αφορά τα μεσαία στρώματα. Για αυτό αυξήσαμε τα κονδύλια της πρόνοιας από 780 εκατομμύρια, που τα παραλάβαμε, σε 3 δισεκατομμύρια 300 ευρώ. Είχαμε τις χαμηλότερες δαπάνες από όλη την Ευρώπη για την πρόνοια. Αφορούσαν μόνο τα φτωχά στρώματα και δίνονταν ως φιλοδώρημα, φιλανθρωπία με αδιαφανή κριτήρια. Διευρύνουμε τις προνοιακές

πολιτικές μας και στα μεσαία στρώματα, όπως κάνουν όλα τα ανεπτυγμένα κράτη, με δύο εμβληματικά μέτρα, το πρώτο για το παιδί και το δεύτερο για τη στέγη. Αυτά αφορούν τα μεσαία στρώματα, δεν αφορούν τα φτωχά.

Αυξήσαμε από 822 εκατομμύρια ευρώ, μέσα στα δύσκολα χρόνια, σε 1 δισεκατομμύριο 400 χιλιάδες ευρώ τα κονδύλια για το παιδί. Πώς το κάναμε; Με το νέο επίδομα παιδιού. Μέσα σε έναν χρόνο μόνο αυξήσαμε τα παιδιά που παίρνουν επίδομα παιδιού από ένα εκατομμύριο τετρακόσιες χιλιάδες σε ένα εκατομμύριο πεντακόσιες πενήντα χιλιάδες. Όσον αφορά τα σχολικά γεύματα, δίνουμε εκατόν πενήντα τρεις χιλιάδες κάθε μέρα. Το 2022 θα είναι εξακόσιες χιλιάδες κάθε μέρα, σε όλα τα σχολεία της χώρας. Αυξάνουμε τον αριθμό των βρεφονηπιακών σταθμών με χιλιάδες νέες θέσεις για τα παιδιά. Επεκτείνουμε τη δωρεάν εισοδο στους βρεφονηπιακούς σταθμούς για όλες τις μητέρες, εργαζόμενες, άνεργες, φτωχές. Γιατί τις άνεργες και τις φτωχές εσείς τις είχατε ξεχάσει. Για αυτό φέτος όλα τα παιδιά θα μπουν δωρεάν σε βρεφονηπιακούς σταθμούς αυτών των εισοδημάτων. Έτσι ρίξαμε την παιδική φτώχεια δύο μονάδες μέσα σε δύο χρόνια, από 26,3% το 2015 σε 24,5% το 2017. Το 2020 υπολογίζουμε ότι τα ποσοστά παιδικής φτώχειας θα είναι χαμηλότερα του 2008. Πόση ήταν όμως η παιδική φτώχεια το 2008, τις εποχές δηλαδή της ευμάρειας, προ κρίσης; Καταθέτω πάλι τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ.

(Στο σημείο αυτό η Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Θεανώ Φωτίου καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Την εποχή της ευμάρειας ήταν 23%, δηλαδή ένα στα τέσσερα παιδιά ήταν σε κατάσταση φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού. Τι σημαίνει αυτό; Ότι η ανάπτυξη, κύριε Μητσοτάκη, δεν αρκεί από μόνη της για να καταπολεμηθούν οι ανισότητες, που τώρα θυμηθήκατε, ενώ τις θεωρείτε φυσικό φαινόμενο, δηλαδή ότι μπορεί να έχεις ανάπτυξη, αλλά ένα στα τέσσερα παιδιά να είναι φτωχά.

Με τα μέτρα για τη στέγη σήμερα έχουμε διακόσιες σαράντα χιλιάδες εγκεκριμένες οικογένειες ή εξακόσιες σαράντα χιλιάδες πολίτες που παίρνουν για πρώτη φορά επίδομα στέγης. Είναι μέτρα που υλοποιούμε, που εξήγγειλε ο Πρωθυπουργός στη ΔΕΘ. Δεν αφορούν τους φτωχούς, αφορούν και τα μεσαία στρώματα.

Ακούμε όλον αυτόν τον καιρό έναν δεύτερο μύθο της προπαγάνδας της Νέας Δημοκρατίας, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έφτιαξε ένα κράτος επιδομάτων. Ποια είναι η αλήθεια; Το 2015 στην πρόνοια ενώ βρήκα πενήντα τέσσερις υπαλλήλους, διακόσια επιδόματα που δίνονταν από εκατόν είκοσι διαφορετικές πηγές και χιλιάδες ιδρύματα, χωρίς να είναι καταγραμμένα, χωρίς τίποτα. Μέσα σε δύο χρόνια ιδρύσαμε ένα διαφανές κράτος πρόνοιας, με δύο ψηφιακούς πυλώνες. Από τη μία το κράτος, οι περιφέρειες, τα διακόσια σαράντα δύο κέντρα κοινότητας, που καταψήφισατε. Η Δεξιά δεν τα ήθελε. Γιατί άραγε; Από την άλλη, ένας ενιαίος οργανισμός, καινούργιος Οργανισμός Προνοιακών Επιδομάτων Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ο ΟΠΕΚΑ, που δίνει όλα τα επιδόματα ψηφιακά με διασταυρώσεις έξι βάσεων δεδομένων -ποτέ δεν το κάνατε, γιατί άραγε;- χωρίς ύποπτες διαμεσολαβήσεις.

Ποια είναι τα επιδόματα; Τα επιδόματα, αγαπητοί, είναι έξι: το ΚΕΑ, το επίδομα παιδιού, το επίδομα στέγης, τα αναπηρικά επιδόματα, επίδομα υπερηλίκων και επίδομα αγροτικής εστίας. Και προκαλούμε τον κ. Μητσοτάκη: ποιο από αυτά θα κόψει όταν θα έρθει εν τη βασιλεία του; Έτσι καταργήσαμε το ιδρυματικό και επιδοματικό κράτος πρόνοιας που παραλάβαμε, που άνθιζαν οι πελατειακές σχέσεις και η διαφθορά. Αποδίδουμε στους Έλληνες πολίτες τη γνώση των δικαιωμάτων τους, την αξιοπρέπεια που τους οφείλουμε. Τους απαλλάσσουμε από πελατειακές εξαρτήσεις κάθε μορφής και απέλειωτης γραφειοκρατίας.

Ταυτόχρονα, ψηφιακά μεταφέρουμε στο κράτος και τις περιφέρειες καθημερινά, πάλι ψηφιακά, όλη την πληροφορία από τα κέντρα κοινότητας και από τον ΟΠΕΚΑ, για να παρεμβαίνουν έγκαιρα, να ελέγχουν και να αναθεωρούν τις πολιτικές τους. Τα κέντρα κοινότητας μέσα στο 2019 επεκτείνονται σε όλους τους

δήμους της χώρας, εκτός εάν θέλετε να τα καταργήσετε εδώ και τώρα, ενισχύονται με δύο νέες δομές, εκατό επιπλέον κέντρα στήριξης οικογένειας και εκατόν πενήντα κέντρα ολοκληρωμένης φροντίδας ηλικιωμένων (ΟΦΗΛΙ).

Ας έρθουμε, όμως, τώρα στο θέμα που προκάλεσε την πρόταση μομφής από τη Νέα Δημοκρατία για τα δικαιώματα των αναπήρων. Το είπε και ο Πρωθυπουργός χθες. Το ύψιστο δικαίωμα των ΑΜΕΑ είναι η ένταξή τους στην κοινωνία και στην εργασία, γι' αυτό βρίσκονται στην ευθύνη του Υπουργείου Εργασίας. Δεν είναι άρρωστοι, δεν είναι στο Υπουργείο Υγείας.

Για να γίνει η ένταξη αυτή, απαιτεί θετικές διακρίσεις υπέρ των αναπήρων, για να εξασφαλιστεί η ισοτιμία τους με τους μη ανάπηρους. Για να αρθεί, δηλαδή, η ανισότητα που δημιουργεί η κατάσταση αναπηρίας, εμείς προχωρήσαμε, όπως οφείλαμε, σε θετικές διακρίσεις υπέρ των αναπήρων, που έγιναν σε μία δύσκολη περίοδο, μεταξύ 2015 - 2019.

Για την εργασία, βεβαίως, το 15% των νέων θέσεων στο δημόσιο είναι αποκλειστικά για ΑΜΕΑ, μοριοδότηση σε όλες τις θέσεις, διατήρηση του επιδόματος του ανάπηρου όταν βρίσκεται απασχόληση ορισμένου χρόνου ή είναι ψυχικά ασθενής. Εξαιρούμε το επίδομα αναπηρίας από τα εισοδήματά του και πριμοδοτούμε το παιδί με αναπηρία και την οικογένειά του με όλες τις παροχές, με την ακλόνητη πεποίθηση ότι δεν ήταν χάρες, δεν ήταν εύνοια, δεν ήταν ελεημοσύνη, ήταν υποχρέωση της Κυβέρνησης της Αριστεράς στα συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα των αναπήρων.

Αυτό δεν περιμένουμε να το καταλάβει ούτε ο κ. Μητσοτάκης ούτε το κόμμα του, που βάζει υποψηφίους να διακηρύττουν ότι δεν θέλουν μοριοδότηση, επιδόματα, χάρες, αλλά ίσες ευκαιρίες.

Ο κ. Μητσοτάκης λέει ότι θα φέρει την ανάπτυξη και τις επενδύσεις μειώνοντας οριζόντια τους φόρους. Για να μειώσει οριζόντια τη φορολογία, πρέπει να κόψει τις θετικές παροχές, τις θετικές διακρίσεις, τα επιδόματα δηλαδή που εφαρμόζουμε εμείς, τα επιδόματα των αναπήρων που είχαν στο στόχαστρό τους οι δανειστές κι εμείς τα διασώσαμε.

Τι έλεγε το ΔΝΤ το 2016 και γιατί κάνετε το ίδιο ακριβώς και λέτε το ίδιο ακριβώς; Έχετε -έλεγε το ΔΝΤ- διακόσια επιδόματα που δίνονται από εκατόν είκοσι πηγές, διαφθορά-διαπλοκή. Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Θα τα κόψετε, εξοικονομώντας ένα δισεκατομμύριο και θα το κάνετε ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα -που λέτε εσείς- και εκεί μέσα θα βάλετε όλα τα επιδόματα, δηλαδή μόνο για την ακραία φτώχεια. Αυτό είπε ο Μητσοτάκης στη ΔΕΘ, αυτό κρύβει και δεν το λέει τόσο καιρό, αυτή την τύχη επιφυλάσσει σε όλον τον κόσμο!

Εμείς και το ΚΕΑ δώσαμε και δεν κόψαμε ούτε ένα επίδομα. Από τον περασμένο μήνα δίνουμε όλα τα επιδόματα των αναπήρων την ίδια μέρα, κάθε μήνα, ψηφιακά. Ξέρετε τι φασαρία ήταν αυτό; Ξέρετε ότι αυτό ήταν αίτημα του αναπηρικού κινήματος από την πρώτη ημέρα που πήγα εκεί και έλεγαν ότι καμμία κυβέρνηση δεν το έκανε ποτέ; Γιατί άραγε;

Η τεράστια αλλαγή, όμως, που επιχειρούμε στον χώρο της αναπηρίας αφορά την αποϊδρυματοποίηση. Θα μπορούσα να πω πολλά για την αναπηρία, αλλά θα τα πω άλλη ώρα. Η αποϊδρυματοποίηση, συνάδελφοι, έχει δύο όψεις. Η μία είναι να βγουν οι ανάπηροι από τα ιδρύματα και συγχρόνως η άλλη είναι όσοι είναι στα σπίτια τους, να τους κρατήσουμε στα σπίτια τους, να μην αναγκαστούν να πάνε σε ιδρύματα ή να πάνε σε οικογενειακές στέγες διαβίωσης. Για αυτό, για να καταργήσουμε το άσυλο, όπως στα Λεχαινά, υλοποιούμε πιλοτικό πρόγραμμα 15 εκατομμυρίων, με τεράστια αποτελέσματα αυτή τη στιγμή.

Προβήκαμε σε δύο μεγάλες νομοθετικές πρωτοβουλίες, τον νόμο για την αναδοχή και υιοθεσία και την ΚΥΑ για τις στέγες υποστηριζόμενης διαβίωσης, αυτές τις οικογενειακές δηλαδή μονάδες, για να μπορούν ανά τέσσερις, ανά τρεις, ανά πέντε, ανά εννέα το πολύ να μένουν μαζί σαν οικογένεια οι ανάπηροι.

Ο νόμος για την αναδοχή μετράει σήμερα τετρακόσιες πενήντα αιτήσεις, για να μη μείνει κανένα παιδί μέσα σε ίδρυμα. Παράλληλα, εξασφαλίσαμε την ίδρυση εκατόν πενήντα στεγών υποστηριζόμενης διαβίωσης, με 50 εκατομμύρια από το ΕΣΠΑ, κινητές μονάδες για την πρώιμη παρέμβαση και σταθερές μονά-

δες για τη βραχεία φιλοξενία των ΑΜΕΑ και των οικογενειών τους.

Δεν γυρίζουμε πίσω, συνεχίζουμε. Εμείς είμαστε αυτοί που επαναθεμελιώσαμε το προνοιακό κράτος. Στην κοινωνία που οραματιζόμαστε, στην κοινωνία που χτίζουμε δεν χωρούν προκαταλήψεις και διακρίσεις. Δημιουργούμε ένα κράτος πρόνοιας για όλους, αποκαθιστούμε αδικίες και παθογένειες δεκαετιών, για να αποκτήσουν πράγματι όλοι ίσες ευκαιρίες. Είναι δικαίωμά τους, όλων των πολιτών. Είναι υποχρέωσή μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιωτόπουλος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω μία απάντηση στην προλαλήσασα Υπουργό. Πρέπει να της πω ότι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη δεν στοχεύει στην εξάλειψη των επιδομάτων, αλλά στην εξάλειψη των συνθηκών εκείνων που οδηγούν στη φτωχοποίηση, ώστε οι πολίτες να εξαρτώνται από τα επιδόματα.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλειας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Σώπα, καλέ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μιλήσατε, κυρία Υπουργέ. Μπορείτε να ειρωνεύεστε, αλλά τώρα θα ακούσετε την απάντησή. Και επί των ημερών σας η αλήθεια είναι ότι οι φτωχοί έγιναν και περισσότεροι και φτωχότεροι. Και τα επιδόματα έγιναν περισσότερα.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλειας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Θα σας απαντήσω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Και περισσότεροι και φτωχότεροι!

Και έρχεστε τώρα και μας λέτε ότι θεσπίζουμε περισσότερα επιδόματα στους εξαρτημένους από αυτά τα επιδόματα. Δεν γίνεται έτσι η ανάταξη της χώρας, ούτε οι εξαγγελίες του Πρωθυπουργού, που περιορίστηκαν στην επιδοματική πολιτική, θα φέρουν την ανάταξη της χώρας.

Βέβαια, να σας θυμίσω ότι το ΚΕΑ, που τελικά υιοθετήσατε, ενώ τότε όταν ήταν ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα το ονομάζατε «παγίδα φτώχειας», δεν εξαντλείται στη χορήγηση του επιδόματος, εισοδηματική υποστήριξη, αλλά έχει και μία δεύτερη φάση, η οποία είναι η κοινωνική επανένταξη διά της επανένταξης στην αγορά εργασίας. Και αυτό είναι το πιο δύσκολο κομμάτι. Πλην, όμως, εσείς εξαντλείτε το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, το ΚΕΑ, στην εισοδηματική ενίσχυση, διότι δεν ενδιαφέρεστε για την κοινωνική επανένταξη διά της επανένταξης στην αγορά εργασίας. Οι πελάτες θα μας λένε «ευχαριστώ» επειδή θα τους δίνουμε το επίδομα.

Επανερχομαι τώρα στη συζήτηση για την πρόταση δυσπιστίας.

Χθες το βράδυ ο Πρωθυπουργός έκανε άλλη μία μετατροπή. Έχει έφεση στις μετατροπές ο Πρωθυπουργός. Το «όχι» του δημοψηφίσματος το μετέτρεψε σε «ναι», η παγκόσμια πατέντα του που έγινε και διεθνής όρος του πολιτικού λεξιλογίου. Το σκίσιμο των μνημονίων το μετέτρεψε σε ένα ακόμα μνημόνιο και βάλε, με 10 δισεκατομμύρια μέτρα λιτότητας και βάλε. Την πρόταση δυσπιστίας κατά Υπουργού του τη μετέτρεψε σε πρόταση δυσπιστίας κατά του συνόλου ή μάλλον σε ψήφο εμπιστοσύνης -αν θέλετε- επί του συνόλου της Κυβέρνησής του, ταυτιζόμενος βέβαια πλήρως στην ουσία με τον Υπουργό του και παραβιάζοντας άλλη μία φορά την κοινοβουλευτική τάξη, διότι κανένας Κανονισμός δεν προβλέπει αυτή τη μετατροπή.

Χθες, όμως, έκανε άλλη μία μετατροπή. Μετέτρεψε μία άκρως σοβαρή κοινοβουλευτική συζήτηση, όπως θα έπρεπε να είναι μία συζήτηση επί προτάσεως δυσπιστίας ή παροχής ψήφου εμπιστοσύνης -διαλέγουμε και παίρνουμε- στην Κυβέρνηση σε μία καφενειακή συζήτηση, με τον σχετικό τσαμπουκά, τους ανοίκειους χαρακτηρισμούς, προσωνυμικούς χαρακτηρισμούς, οι οποίοι -ευτυχώς- δεν έμειναν αναπάντητοι. Δεν είναι προνόμιο της Αριστε-

ράς να εξαπολύει προσωπικές επιθέσεις. Όταν δίνεις, καμιά φορά πρέπει να είσαι έτοιμος και να πάρεις πίσω και με την επιθετικότητα αυτού που έχει λερωμένη τη φωλιά του, διότι οι διακοπές σε θαλαμηγό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν συμβαδίζουν με την αριστερή προσέγγιση και την αριστεροσύνη.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αν και κατά μία άλλη ανάγνωση, κύριοι συνάδελφοι, αυτή ακριβώς είναι η αριστερή προσέγγιση: πολλή υποκρισία και ακόμα περισσότερη απόλαυση των προνομίων της εξουσίας δίπλα και όχι απέναντι στις ελίτ και με την ευγενική τους χορηγία κίολας.

Κατά την ίδια λογική, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ενοχλείστε, αλλά αφήστε με. Θα τελειώσω κάποια στιγμή και θα απαλλαγείτε από τον ενοχλητικό μου λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά την ίδια λογική, λοιπόν, ο κ. Πολάκης -είναι εδώ ή δεν είναι; Κρίμα έφυγε, θα έρθει, όμως, φαντάζομαι, κάπου θα τα ακούει- είναι έννοια και όχι πρόσωπο.

Εδώ θυμάμαι τον ορισμό της καφενειακής συζήτησης κατά τον υποτιμημένο Λεμπέση. Λέει ο Λεμπέσης: «Καφενειακή είναι η συζήτηση ουχί όταν η συζήτηση μεταφέρεται στο καφενείο, αλλά όταν το καφενείο μεταφέρεται στη συζήτηση, διότι το καφενείο είναι έννοια και όχι πράγμα».

Κατά την ίδια λογική, ο Πολάκης είναι έννοια και όχι φυσικό πρόσωπο. Και το πρώτο σχόλιο που έχω να κάνω είναι ότι στους κόλπους της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας του ΣΥΡΙΖΑ δεν φαίνεται να απολαμβάνει της ίδιας εμπιστοσύνης και συμπαράστασης, όπως αυτή που του επιφυλάσσει ο κ. Τσίπρας. Το είδαμε προχθές, ισχυρή παρουσία κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας συνανδέλφων του στην Αίθουσα, αμήχανη κάπως η στάση του κ. Δραγασάκη, που ήρθε να αντιλέξει στην πρόταση που διατύπωσε ο κ. Μητσοτάκης, ο Πρόεδρός μας, άλλα λόγια να αγαπιόμαστε.

Εμείς, όμως, επιμένουμε να συζητήσουμε την πρόταση δυσπιστίας κατά του Υπουργού Πολάκη, γιατί αυτό το ζητήσαμε εγγράφως και επ' αυτού πρέπει να αποφανθεί το Κοινοβούλιο αύριο το βράδυ, παρά τις κυβερνητικές μετατροπές.

Ποια, λοιπόν, είναι αυτή η έννοια του «πολακισμού» που εκφράζει ο συγκεκριμένος, με πλέον πρόσφατο κρούσμα -ντροπιαστικό θα έλεγα και ακραίο- τη σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι, την απαράδεκτη προσωπική επίθεσή του σε έναν άνθρωπο με βαριά αναπηρία, ο οποίος βρήκε το θάρρος -αν θέλετε- να απαντήσει όπως έπρεπε, με το προσήκον ήθος και την προσήκουσα ευπρέπεια σε αυτόν που δεν την είχε τελικά;

Απαντώ. Η έννοια του «πολακισμού» είναι το ύφος και το ήθος αυτής της Κυβέρνησης συνολικά, η βαθιά περιφρόνηση πολλές φορές, με όρους εκδικητικού μίσους στους κανόνες και τη θεσμική τάξη της δημοκρατίας, γιατί είναι η αστική δημοκρατία που η έννοια «Πολάκη» απεχθάνεται, η φιλελεύθερη δυτική αστική δημοκρατία.

Για αυτό και ο λεγόμενος καπνίζει επιδεικτικά στη συνέντευξη Τύπου στο Υπουργείο Υγείας. Ποιος αντικαπιταλιστικός νόμος τώρα; Οι νόμοι είμαστε εμείς, γιατί εμείς είμαστε εξουσία. Ποιος Ευρωπαϊός Επίτροπος τώρα; Τον περιφρονούμε, γιατί κατά βάθος περιφρονούμε και την Ευρώπη. Για αυτό και διορίζει κοιμητικό φίλο, ιδιοκτήτη βουλκανιζατέρ, στη διοίκηση κρατικού νοσοκομείου, γιατί εξουσία είμαστε και ό,τι θέλουμε κάνουμε και πουλάμε και μαγκιά στους απέναντι με αυτές τις κινήσεις. Για αυτό και απειλεί δημοσιογράφους που τολμούν να του ασκούν κριτική, γιατί δεν πιστεύει ούτε στην ελευθερία της έκφρασης ούτε και στο δικαίωμα στην άλλη άποψη. Για αυτό και έχει κάνει τις συστηματικές επιθέσεις στη δικαιοσύνη περίπου προσωπικό χόμπι με όρους εμμονής, ζητώντας άλλες φορές εξηγήσεις από δικαστικούς λειτουργούς για χειρισμούς τους που δεν του αρέσουν σε εκκρεμείς υποθέσεις, άλλες φορές προαναγγέλλοντας διώξεις πολιτικών αντιπάλων ενοχλητικών.

Ποιο τεκμήριο αθωότητας τώρα, που ψήφισε προ δύο μηνών αυτή η Κυβέρνηση; Αυτά είναι νομικίστικα. Κάνοντας άλλες φορές ονομαστικές αναφορές, άκουσον-άκουσον, σε δικαστές. «Ξέρω πού μένεις»! Αυτά θα τα περιμέναμε από τη μαφία του Κο-

ρουδαλλού, όχι από Υπουργό της Κυβέρνησης, να λέει «ξέρω πού μένεις». Και ποια αρχή της διάκρισης των εξουσιών;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Παναγιωτόπουλε, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, δεν θα σας ταλαιπωρήσω πολύ ακόμα.

Για αυτό και αγνοεί ή κάνει πως αγνοεί τους νόμους του κράτους και έρχεται εκ των υστέρων να πει ότι δεν ήξερε, ότι διαστρεβλώθηκαν τα λεγόμενα του, όταν αντιλαμβάνεται ότι αυτά που έχει πει, οι ενέργειές του, συνιστούν κακουργηματική πράξη κατά το Ποινικό μας Δίκαιο, άρθρο 370α Ποινικού Κώδικα, παραβίαση απορρήτου τηλεφωνικής συνομιλίας ή προφορικής συνομιλίας, η γνωστή υπόθεση του τηλεφωνήματος στον Στουρνάρα.

Γιατί όταν επιτίθεται στους άριστους ή στους δικαστές ή ακόμα στον Άδωνη Γεωργιάδη απειλεί, αλλά όταν αμύνεται κρύβεται πίσω από τη βουλευτική του ασυλία, αυτό το κατάπτυστο προνόμιο του παλιού και σάπιου υποτίθεται συστήματος και παρακαλεί το Σώμα να μην προχωρήσει σε άρση.

Και ξέρετε ποιο είναι το χειρότερο; Αυτό το ύφος, αυτή η δήθεν μαγκιά του «Επαναστάτη Ποπολάρου», αυτό το ύφος το ανέχεται, για να μην πω το επιδοκμάζει, ο κ. Τσίπρας και ταυτίζεται, όπως ταυτίζει και το σύνολο της Κυβέρνησης του, με τον αψύ Σφακιανό, ακόμα και όταν αυτός επιτίθεται στη δικαιοσύνη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Λοιπόν, εμείς σε αυτή την αναιδέστατη εκδοχή της εξουσίας λέμε ως εδώ. Εσείς, κύριοι συνάδελφοι της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας, τι θα πείτε αύριο; Θα ταυτιστείτε ή θα διατυπώσετε τις προφορικές αντιρρήσεις, στην πράξη όμως, που κάποιοι από εσάς διατύπωσαν προσφάτως;

Θα το δούμε. Όπως και να έχει το πράγμα, αδυνατώ να παράσχω την ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνησή σας, διότι την έχει απολέσει προ πολλού και στη συνείδηση του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και επτά εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Δημοτικό Σχολείο Γραμμενίτσας Άρτας, το 3^ο Δημοτικό Σχολείο Άρτας και το Δημοτικό Σχολείο Ράχης Άρτας και το Δημοτικό Σχολείο Αγίων Αναργύρων Άρτας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Θα ακολουθήσει στο Βήμα η κ. Κανέλλη και μετά ο Υπουργός, ο κ. Πολάκης.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ορίστε, κυρία Φωτίου, έχετε τον λόγο.

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ο καθένας εδώ εκφράζει τη θέση του. Μίλησε η κυρία Υπουργός, απάντησε ο κ. Παναγιωτόπουλος. Έχει κάποιο προσωπικό θέμα η κυρία Υπουργός και ζητά τον λόγο;

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Θα ήθελα να απαντήσω στον κ. Παναγιωτόπουλο, που μου είπε τα εξής: Πρώτον, ο κ. Παναγιωτόπουλος δεν κατάλαβε ότι ακριβώς τα επιδόματα είναι όρος ισοτιμίας. Για να είναι ισότιμοι οι άνθρωποι, πρέπει να δίνουμε επιδόματα. Δεν υπάρχει κράτος που δεν δίνει επιδόματα σε όλους, στους ανάπηρους, στα παιδιά, στους ηλι-

κιωμένους και τα λοιπά.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό είπε; Αυτό καταλάβατε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κοιτάξτε, να μη γίνει διαλογική συζήτηση, διότι μετά θα ξανά απαντήσει η Υπουργός.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεύτερον, εκείνο που δεν κατάλαβε ο κ. Παναγιωτόπουλος είναι ότι το στοιχείο που κατέθεσα αναφέρει ότι οκτακόσιες είκοσι δύο χιλιάδες άνθρωποι μετακόμισαν από τη μεσαία τάξη στα κατώτερα στρώματα. Να το πάρετε το στοιχείο, είναι της ΕΛΣΤΑΤ.

Αυτό έγινε μέχρι το 2015, κύριε Παναγιωτόπουλε. Από το 2015 και μέχρι σήμερα, μέχρι το 2017, που είναι τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, αντίθετα, εκατό είκοσι επτά χιλιάδες πήγαν ξανά πίσω στα μεσαία στρώματα. Για διαβάστε λίγο τα στοιχεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ολοκληρώσατε. Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει η κ. Κανέλλη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για να απαντήσω.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Θα γίνει διαλογική συζήτηση;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Δεν προβλέπεται αυτό που κάνετε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ο Υπουργός δεν έχει δικαίωμα να μιλά όποτε θέλει! Σε αυτή τη διαδικασία δεν προβλέπεται δευτερολογία Υπουργού!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Συγγνώμη, όπως ξέρετε και εσείς καλύτερα από εμένα, όταν ο Υπουργός ζητά τον λόγο, ο Κανονισμός λέει ότι το Προεδρείο τον δίνει, αλλά μετά...

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Αν κάθε φορά ο Υπουργός απαντά όταν ακούει κάτι που δεν του αρέσει, τι θα γίνει; Δηλαδή θα πρέπει ο Υπουργός να έχει τον τελευταίο λόγο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΥΛΑΚΗΣ: Αφού ό,τι ήθελε έλεγε! Να μην απαντήσει μετά σε αυτά η Υπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ωραία μιλάτε εσείς, να μη μιλάω εγώ. Τι προτείνετε; Να αρχίσει μία διαλογική συζήτηση και να μην τελειώσει ποτέ; Θα ξαναζητήσει τον λόγο.

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Σοβαρευτείτε, γιατί έχει ο καιρός γυρίσματα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Δεν ήξερα ότι θα αναφερθεί στον κ. Παναγιωτόπουλο προσωπικά. Τώρα τι να κάνουμε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δύο φορές έκανε ονομαστική αναφορά, κύριε Πρόεδρε. Για αυτό ζητώ τον λόγο!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κυρία Κανέλλη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Η κ. Κανέλλη μπορεί να επιτρέψει για ένα λεπτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τιμή μου που μου το επιτρέπετε.

Κοιτάξτε να δείτε θα είμαι ωμή μόνο σε ένα πράγμα. Είμαι εξήντα πέντε ετών. Έχω σαράντα πέντε χρόνια στο επάγγελμα του δημοσιογράφου και έχω και δεκαεννέα χρόνια Βουλευτής. Να στήσω ένα σόου είμαι –πιστέψτε με– η ειδικότερη των τριακοσίων, η ειδικότερη των τριακοσίων!

Επί προσωπικού με αυτά που ακούγονται εδώ μέσα έχω δολοφονηθεί ως χαρακτήρας και όχι ως καρτούν από όλες τις κυβερνήσεις, από όλα τα μέσα στο σύνολο της τεσσαρακονταετίας μου!

Έχω μπει σε αριστερή διακυβέρνηση κρατικό κανάλι και μου την έχει πέσει ο «Ρουβίκωνας»! Έχω μπει σε ιδιωτικό κανάλι και μου την έπεσαν οι φασίστες χωρίς να είναι σόου, χωρίς να το έχω σκεφτεί!

Σηκώθηκα να υπερασπιστώ πολιτική αντίπαλο και δεν εμφανίστηκε κανένας στη δίκη για την οποία δεν είχα κάνει εγώ μήνυση.

Θα μου επιτρέψετε να θυμώσω, γιατί ακούστηκαν κουβέντες για κτηρινισμούς! Γιατί πιάσατε κι όλους τους δημοσιογράφους συλλήβδην, βάζοντας τη λέξη «μερικοί» και «μερικοί», στην εποχή

που τα μεγάλα κόμματα –και το ξέρετε πάρα πολύ καλά– νοικιάζετε τις εταιρείες που διαφεντεύουν τις πολυεθνικές στο διαδίκτυο. Και φτιάχνετε μια νόμιμη παραδημοσιογραφία, όπως φτιάχνετε και μια νόμιμη φιλανθρωπία, που είναι παράνομη.

Σας πιάνει μια ευαισθησία και την ευαισθησία την έχετε εμπορευματοποιήσει. Εμπορευματοποιήσατε και τα συναισθήματα των ανθρώπων, όλων των ανθρώπων! Δημιουργείτε μία πολιτική, κυριολεκτικά, ειδικής ανάγκης εξαπάτησης, από κοινού. Έχετε μπει στο ίδιο ιδεολογικό, οικονομικό παπόρι! Τι να κάνω, έψαχνα να βρω μια λέξη. Να μην πω κότερο, να μην πω γιοτ, να μην πω τούτο, να μην πω κείνο, να μην πω θαλαμηγό. Παπόρι!

Και νομίζω ότι ο κόσμος που είναι έξω και μας ακούει αυτή τη στιγμή θέλει να διασκεδάσει, για να δει μετά το «Ράδιο Αρβύλα». Γιατί πρέπει να γίνουμε εμείς εδώ μέσα καρφιά; Καρφιά τίνος πράγματος; Σας παίρνει ώρες-ώρες ο πόνος για το τσιγάρο. Πτώματα καπνίζουν αυτή τη στιγμή στην Παλαιστίνη! Πτώματα καπνίζουν!

Μιλάτε για εθνικές κυριαρχίες και πάτε να δημιουργήσετε μία αντίληψη. Σήμερα ήμουν σε προγραμματισμένη, που δεν θα τη δείξουν τα μίντια, περιοδεία στα σχολεία στο Ίδρυμα Αποκατάστασης Αναπήρων. Εκεί να πάτε! Ήταν γυαλισμένα, καθαρά. Τα έφτιαξε ο Στρατός. Παρακαλώ; Ο Στρατός τα έφτιαξε! Ήρθε ο αξιωματικός που ήταν επικεφαλής: «Να σας χαιρετήσω, κυρία Βουλευτή». Σε αυτή εδώ την κατάσταση χρειάστηκε ο Στρατός, για να φτιάξει τα σχολεία των αναπήρων!

Και κάνουμε μια συζήτηση, μια περιφορά. Μιλάτε για τις οικογένειές σας! Τσίπα, μωρέ, δεν έχετε; Δεν έχετε τσίπα; Με δόσεις θα τη βγάλετε την τσίπα; Με δόσεις θα βγει η τσίπα; Είναι δυνατόν να συνεχιστεί αυτό το πράγμα; Πόσοι γονείς έχουν κουβαλήσει πόσα παιδιά στην πλάτη;

Δεν θέλω να μιλήσω για τίποτα από αυτά που λέχθηκαν. Για τίποτα! Θέλω να μιλήσω γι' αυτό που τώρα κανένας δεν συζητάει, το παιχνιδάκι στον χάρτη, με τα οικόπεδα, με την τιμариοποίηση των εθνών και των λαών. Θέλω να μιλήσω για το μοντελάκι των Πρεσβών, που πάει να εφαρμοστεί με μαθηματική ακρίβεια στις ανατροπές που θέλουν οι ενεργειακοί κολοσσοί και το μεγάλο κεφάλαιο στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο.

Θέλω να μιλήσω για τα προβλήματα που μπορεί να έχει το στρατιωτικό προσωπικό επί του υλικού. Και ξέρετε πάρα πολύ καλά, κανένα αυτοκίνητο, κανένα μηχανάκι, κανένα παπάκι, τίποτα δεν κινείται, αν δεν έχει καύσιμα! Σε ποιες πατρίδες; Στις πατρίδες των διοδίων! Διόδια φτιάχνονται κάτω. Συνεταιρισμοί. Και πάτε με μία συζήτηση που καλύπτει όλη την πραγματικότητα να εναποθέσουμε τις ελπίδες μας στο NATO και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έλεος, δηλαδή!

Μιλάει για επενδύσεις ο Αμερικανός πρέσβης όπου σταθεί κι όπου βρεθεί. Και μας είπε ότι έχουμε και την εμπιστοσύνη του σήμερα. Έκανε ολόκληρη ανακοίνωση ότι έχει την εμπιστοσύνη του η ελληνική Κυβέρνηση για τις επενδύσεις και την ανάπτυξη. Είναι ο ίδιος εκπρόσωπος μιας κυβέρνησης που κόβει κονδύλια και σταματάει τη λειτουργία της δικής του κυβέρνησης, γιατί δεν του δώσανε λεφτά να φτιάξει τείχος να μην περνάνε οι πρόσφυγες από το Μεξικό! Αυτός είναι! Τέτοια ανάπτυξη θέλετε; Πόσα τείχη θα φτιάξει; Έχει ένα τείχος γύρω από τη Σούδα. Μύγα δεν μπαίνει! Μύγα δεν μπαίνει στη Σούδα! Αυτό είναι επένδυση; Και θα φτιάξουμε άλλες τέσσερις-πέντε και θα έχουμε ανάπτυξη; Πού πάμε, δηλαδή;

Στην Ανατολική Μεσόγειο το παιχνίδι παίζεται έτσι ώστε να έρθουν τα πράγματα οριακά. Εμείς συζητάμε εδώ μέσα αυτά και δεν ακούμε κανέναν μας, από τους υπερπατριώτες μέχρι τους άλλους, ότι υπάρχει δεύτερος «Αττίλας» στη θάλασσα; Κι αυτό ο δεύτερος «Αττίλας» από πού ήρθε; Από την κομμουνιστική ιστορία, περσινά ξινά σταφύλια; Δεν μπορείτε να λέτε για νεκρούς που έχουνε δώσει την ψυχή τους για να μην περάσει ο φασισμός! Από πού ήρθαν αυτοί; Από το NATO! Από τη διπλανή πόρτα. Οι άνθρωποι της διπλανής πόρτας. Οι συνεταίροι της διπλανής πόρτας. Νατοϊκοί σύμμαχοι είναι. Η συζήτηση για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν το είπατε στην Κύπρο; Πάτε να δημιουργήσετε την ψευδαίσθηση στον λαό ότι πατώντας πάνω στο NATO και πάνω στους Αμερικάνους φέρνεται ειρήνη και ασφάλεια, όπως λέγατε μετά τις Πρέσβες;

Ανοίξετε, λοιπόν, σήμερα, θα το δείτε στα ψιλά ότι ο επικεφαλής της εθνοφρουράς στο Κόσοβο πήρε σύνταξη. Ήταν στην Αϊόβα στο σπίτι του και έλεγε πώς θα είναι η ανάπτυξη στο Κόσοβο με τη βοήθεια του Ηνωμένων Πολιτειών μετά τους βομβαρδισμούς, μετά από δέκα χρόνια. Γιατί κάνουν όλοι αυτοί μπίζνες. Οι μπίζνες είναι σε τέτοιο βαθμό ίδιες, που οι επικεφαλής των ναζι που αιματοκύλησαν την Ευρώπη, μέρα που είναι σήμερα, 9^η Μαΐου, είναι αυτοί που αποκαταστάθηκαν και έγιναν όλοι αξιωματικοί του NATO! Όλοι αξιωματικοί του NATO! Το 1955 το NATO είχε ηγέτη έναν ηγέταρο της Βέρμαχτ! Αυτή ήταν η αποναζιστικοποίηση που έγινε σε αυτή την Ευρώπη των μονοπωλίων, των λυκοσυμμαχιών και των ενώσεων.

Κάθε φορά που υπάρχει ανθρωπιστική κρίση, λίγο να σκάψετε πάνω από την υποκρισία, από κάτω θα έχει μα πετρέλαιο, μα σπάνιες γαίες, μα διαμάντια, μα χρυσό, μα αλουμίνιο, μα κάτι, από το Νταρφούρ στο Σουδάν! Οι Αμερικάνοι, το NATO, κόβουν σε ολόκληρο τον κόσμο τις χώρες στα επίπεδα της σφαίρας επιρροής τους. Προετοιμάζονται για πόλεμο σε ολόκληρη την περιοχή, για να σταματήσουν τον δρόμο του μεταξιδιού, για να τσακωθούν με την Κίνα, για να τσακωθούν με τη Γερμανία.

Για ποιες επενδύσεις μιλάτε και κάνετε τον λαό να πιστεύει ότι μπορεί να αισθάνεται ασφαλής, κρεμάμενος στην «πράσινη γραμμή» που εξακολουθεί να χωρίζει την Κύπρο, με το 40% του νησιού σε κατοχή εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης! Και τώρα να μιλάμε για το πού θα τρυπήσει το τρυπάνι κι αν είναι δεύτερη εισβολή. Γιατί την πρώτη εισβολή ποιος την σταμάτησε; Τη σταμάτησε η Ευρωπαϊκή Ένωση; Τη σταμάτησε το NATO; Τη σταμάτησαν οι πληρωμένοι από τους λαούς κυανόκρανοι; Τη σταμάτησαν οι πρέσβεις και οι πρέσβειρες καλής θελήσεως; Πού το είδατε αυτό γραμμένο;

Γιατί δεν αφήνετε τον λαό να εκφραστεί; Μα, πώς να τον αφήσετε να εκφραστεί; Εδώ και το δικαίωμα της απεργίας μπήκε στη στατιστική. Το πήρατε και το βάλατε στη στατιστική. Η συλλογική αντίδραση πρέπει να έχει 50% συν, ανάλογα με το σωματείο, για να βγει έξω, ακόμα κι στον δέμο. Έχουμε καταθέσει τροπολογία. Σιγά μην ασχοληθεί κανένας με αυτή την τροπολογία. Άμα ήταν η τροπολογία της ωραιοποίησης της εικόνας των παριστανμένων εδώ ή να συγγράφεται ιστορία σε επίπεδο τηλεθέασης, θα την είχατε υπογράψει με τα πέντε, όλοι μαζί!

Εγώ είμαι εξήντα πέντε. Δεν υπάρχει περιπτωση, όχι να ζω, ούτε τα παιδιά μου ούτε τα εγγόνια μου δεν θα ζούνε στα εκατό χρόνια που τελειώνει το μνημόνιο. Και θα προεκτείνουμε το NATO. Θα προεκτείνουμε και την αντίληψη για το NATO. Παρέχετε άλλοθι. Τι πρόσχημο, τι ένσημο; Έχει δίκιο ο Παφίλης. Για ποιο πρόσχημο και για ποιο ένσημο μιλάτε; Το «έξω οι βάσεις του θανάτου», ακόμα κι αν αρχίσετε να το ξαναλέτε τώρα, από την ώρα που έχετε μπει στο ίδιο καράβι του καπιταλισμού, και να το πείτε, να πείτε «έξω οι βάσεις του θανάτου», ξέρετε τι θα γίνει; Θα φύγουν οι βάσεις και θα μείνει ο θάνατος. Γιατί το NATO, οι Αμερικάνοι έχουν τον τρόπο να το κάνουν.

Όσο είμαστε μέσα στη «στρουγγα», εσείς προσπαθείτε να πείσετε τον λαό ότι η ελευθερία της αγοράς εξασφαλίζει και ελευθερία των ανθρώπων και των πολιτών. Αυτό είναι το μεγάλο σας πρόβλημα! Αυτός είναι ένας λόγος για βαριά μομφή. Στο κάτω κάτω της γραφής, αυτοί οι γνήσιοι υπερασπιστές του καπιταλισμού το λέγανε μία ζωή. Τώρα το λέτε κι εσείς με άλλον τρόπο και σε άλλη γλώσσα. Όσο και κορακίστικη να είναι, ο κόσμος –δεν μπορεί!– το καταλαβαίνει.

Επομένως η ελευθερία των αγορών, σύντροφοι, φίλοι, εχθροί, αντίπαλοι, δεν εξασφαλίζει την ελευθερία των ανθρώπων. Τίποτα άλλο. Γυαλίζει το σύρμα από το κλουβί! Κάνει αστραφτερή και καθαρή την αλυσίδα. Σήμερα που είναι 9 Μαΐου και κάνουμε τη συζήτηση αυτή, αν υπήρχε εδώ μέσα μία τάση για να αποκτήσει αυτός ο τόπος όχι απλώς τον πλούτο του, αλλά και τον πλούτο των ανθρώπων του και να μην είναι καταπιεσμένοι, ζητιάνοι, επαίτες, ικανοποιημένοι με ένα ψιχουλάκι, θα ήταν να μπορεί να ανακτήσει την ελευθερία του.

Και για να ανακτήσει την ελευθερία του, πρέπει να πάρει την εξουσία. Και για να πάρει την εξουσία, πρέπει να πάρει τα μέσα παραγωγής στα χέρια του. Και για να πάρει τα μέσα παραγωγής στα χέρια του, δεν θα του ασφαλοστρώσει τον δρόμο ούτε το

ΝΑΤΟ ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Να θυμάστε κάτι. Είναι πολύ της μόδας το «Bella Ciao». Η ληστεία και το σήριαλ που έγινε δεν έκανε τη ληστεία αριστερή λόγω «Bella Ciao» ούτε τον ληστή κομμουνιστή, επειδή τον λένε «Μόσχα». Θα καταψηφίσουμε βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασστινός): Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας κ. Πολάκης για τα δώδεκα λεπτά κατά τον Κανονισμό. Θα υπάρχει ανοχή του χρόνου, όπως συμβαίνει με όλους, κύριε Πολάκη.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ προκαταβολικά και για την ανοχή που είπατε ότι θα δείξετε, γιατί όντως έχω ακούσει πολλά αυτές τις μέρες και πρέπει να δώσω όσο μπορώ μία πιο ολοκληρωμένη απάντηση.

Οφείλω να ομολογήσω ότι προβληματίστηκα έντονα για τη γλώσσα την οποία έπρεπε να χρησιμοποιήσω σήμερα για να αντιμετωπίσω την πρόταση μομφής που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Μητσοτάκης απέναντί μου και την οποία μετατρέψαμε σε πρόταση δυσπιστίας για την Κυβέρνηση.

Σκέφτηκα, να χρησιμοποιήσω τη γλώσσα των Σφακιών ή τη γλώσσα του Χάρβαρντ; Μετά που σκέφτηκα γρήγορα όμως, συνειδητοποιήσα ότι όποια και από τις δύο και να χρησιμοποιήσω, δεν θα μπορέσει να τις καταλάβει ο κ. Μητσοτάκης. Όσο αφορά την πρώτη, γιατί δεν ξέρει την κουλτούρα και την ψυχοσύνθεση και το ήθος των Σφακιανών και των Κρητικών έτσι όπως πρέπει για να την καταλάβει και από την άλλη κατάλαβα ότι ούτε την άλλη γλώσσα του Χάρβαρντ -του οποίου είναι απόφοιτος- θα καταλάβει.

Γιατί με τη χθεσινή του ομιλία έδειξε πως εκτός από ανεπαρκής είναι και φυγόπονος. Είχε δύο εβδομάδες να προετοιμαστεί για μία κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία, την οποία προκάλεσε ο ίδιος. Και χθες έκανε μία ομιλία η οποία ήταν ανεπαρκής. Ήταν ένα συνονθύλευμα τσιπάτων χωρίς κανένα επιχείρημα, με εκφράσεις του τύπου: «ο Τσίπρας ο σκαφάτος», «ο “πολακισμός” είναι φασισμός», «την μπαμπούσκα ανοίγουμε και στο τέλος βρίσκουμε τον Πολάκη». Είναι ένα πράγμα που φαίνεται ότι δεν τα έχει γράψει ο ίδιος, αλλά του τα έχει επιβάλει και του τα έχει γράψει και του έχει πει να τα διαβάσει το γνωστό συγκρότημα της διαπλοκής, που είναι ο πραγματικός ιδιοκτήτης της Νέας Δημοκρατίας ή για να το πω στη γλώσσα που σίγουρα θα καταλαβαίνει, στη γλώσσα των offshore, είναι ο beneficial owner της Νέας Δημοκρατίας. Και έκανε αυτή την ομιλία, που όπως όλοι διαπιστώσαμε, έτυχε μιας χλιαρής έως παγερής αποδοχής και από τους ίδιους τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

Ειλικρινά, κύριε Μητσοτάκη, δεν σας κάνει εντύπωση γιατί οι Βουλευτές σας σας χειροκρότησαν τόσο χλιαρά στη διάρκεια της ομιλία σας και τόσο χαμηλά και όχι ζωηρά στο τέλος της; Είναι ο ίδιος λόγος που όταν βγαίνετε σε κάποιο τηλεοπτικό σταθμό, πέφτει η τηλεθέαση. Είναι ο ίδιος λόγος.

Δυστυχώς αποδείξατε με τη χθεσινή ομιλία -που είναι πραγματικά ιστορική για Αρχηγό Αξιωματικής Αντιπολίτευσης- ότι το πολιτικό σας εκτόπισμα είναι από ανεπαρκές έως μηδαμινό. Το γνωρίζει αυτό ο ελληνικός λαός και θα σας το επικοινωνήσει πολύ σύντομα και στις εκλογές που έρχονται. Και αυτό να είστε σίγουροι πως το ξέρουν και οι Βουλευτές και τα στελέχη της παράταξής σας. Αυτή τη στιγμή φαίνεται ότι σας στηρίζουν, αλλά θα κινηθούν άμεσα τη διαδικασία αντικατάστασής σας το βράδυ της 26^{ης} Μαΐου.

Ας δούμε, λοιπόν, την πρόταση δυσπιστίας την οποία καταθέσατε εναντίον μου. Για πρώτη φορά στην κοινοβουλευτική ιστορία του τόπου κατατέθηκε πρόταση δυσπιστίας σε βάρος Υπουργού, όχι για κάποια πράξη ή παράλειψή του κατά την άσκηση των καθηκόντων του, αλλά με μόνη αιτίαση -προσχηματική και αυτή- ότι χρησιμοποιεί δήθεν απρεπείς εκφράσεις, ότι το ύφος του είναι απρεπές και ότι έχει επιθετικό και διχαστικό ύφος στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Υπενθυμίζω ότι απ' αυτό το Κοινοβούλιο έχουν περάσει Υπουργοί που έκλεψαν και λεηλάτησαν το δημόσιο, αφάνισαν τα αποθεματικά των ταμείων, χρεοκόπησαν τη χώρα, κατέστρεψαν μια ολόκληρη γενιά Ελλήνων, υποθήκευσαν το μέλλον των νέων,

τους στέρησαν την εργασία και τους έστειλαν μετανάστες στο εξωτερικό και εξακολουθούν να κυκλοφορούν παίζοντάς το σε βάσιμοι, να ξαναζητούν με θράσος την ψήφο του λαού, να φιλοξενούνται σε όλα τα ΜΜΕ και να περιφέρονται στα κοινωνικά σαλόνια και στα φιλανθρωπικά γκαλά.

Καμμία πρόταση δυσπιστίας δεν έγινε ποτέ σε αυτούς. Και έγινε πρώτη φορά σε μένα γιατί είμαι -λέει ο κ. Μητσοτάκης- γραφικός, προσβάλλω δημοσιογράφους και πολιτικούς αντιπάλους, επιτίθεμαι με κυνισμό σε ανθρώπους με αναπηρίες. Είμαι, λέει ο κ. Μητσοτάκης -Ποιος; Εγώ!- φασίστας -τη μέρα της αντιφασιστικής νίκης των λαών το λέει αυτό- και εν τέλει επικίνδυνος για την ίδια τη δημοκρατία.

Ναι είμαι πράγματι γραφικός, γιατί τολμώ να πω δημόσια αυτά που όλοι γνωρίζουν και ψιθυρίζουν, αλλά δεν τολμούν να τα φωνάξουν είτε γιατί φοβούνται, είτε για να μη θίξουν τα παγιωμένα συμφέροντα μιας μικρής ολιγαρχίας που κυβερνούσε ανενόχλητο αυτό τον τόπο για δεκαετίες.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Για εσάς τα λέει αυτά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Κύριε Φωτήλα, με ενημέρωσαν ότι θα προσπαθήσετε να στήσετε κάποια προβοκάτσια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Σας ενημερώνω ότι δεν πρόκειται να τοιμπίσω, έχω ατσάλινα νεύρα και τεράστια ψυχραιμία. Ναι, υπάρχουν κάποιοι συνάδελφοί σας οι οποίοι με αγαπάνε και οι οποίοι μου μετέφεραν ότι θα προσπαθήσετε να στήσετε μία ιστορία.

Είμαι πράγματι προσβλητικός και επιθετικός, γιατί δεν θυσιάζω την αλήθεια χάριν μιας υποκριτικής κομψότητας και ενός καθωστρεπισμού, οι υπέρμαχοι του οποίου έχουν ασκήσει ακραία βία -επαναλαμβάνω ακραία βία!- κατά των πολιτών, στερώντας τους τις δουλειές και τις συντάξεις τους, κλέβοντας τις ελπίδες τους, το παρόν και το μέλλον τους, αλλά μιλώντας πάντα βέβαια σε πληθυντικό ευγενείας.

Είμαι πράγματι κυνικός γιατί σπούδασα ορφανός από πατέρα, μένοντας στην φοιτητική εστία του Ζωγράφου. Μπήκα από τους πρώτους στην Ιατρική Σχολή Αθηνών εδώ και έχω θυσιάσει τη ζωή μου για να σώσω χιλιάδες ανθρώπους, χειρουργώντας ή ξενυχτώντας σε μονάδες εντατικής θεραπείας και στα δημόσια νοσοκομεία και στον ιδιωτικό τομέα στον οποίο δούλεψα.

Είμαι πράγματι «φασίστας» γιατί δεν έχω κάνει ούτε μία μήνυση ή αγωγή σε κανέναν από όλους αυτούς, πολιτικούς και δημοσιογράφους, οι οποίοι με έχουν λοιδορήσει με τις πιο χυδαίες -από σκύλο μέχρι αρκουδιάρη!- εκφράσεις. Πάντα βέβαια, με καθωστρεπεί ύφος εξαπολύουν αυτές τις κατηγορίες. Αντ' αυτού οι πρώτες «φασιστικές» μου παρεμβάσεις ως Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας στο Υπουργείο Υγείας μαζί με την άλλη πολιτική ηγεσία, τον Ανδρέα Ξανθό, ήταν η κατάργηση του εισπηρίου των 5 ευρώ για την είσοδο στα νοσοκομεία -λες και τα νοσοκομεία ήταν μπαρ και τους είχαμε βάλει είσοδο- και κυρίως η νομοθέτηση της πλήρους υγειονομικής κάλυψης των ανασφάλιστων και των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, με αποτέλεσμα δυόμισι εκατομμύρια άνθρωποι που είχαν χάσει την ασφαλιστική τους κάλυψη λόγω της κρίσης, να έχουν πλέον δικαίωμα ελεύθερης πρόσβασης. Ποιο από τα δύο ήταν ο φασισμός;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και βέβαια είμαι επικίνδυνος για τη δικιά σας δημοκρατία -αυτή που είχατε χρόνια και αυτή που θέλετε να ξαναφέρετε- όχι για τη δημοκρατία των λαϊκών αναγκών. Διότι εγώ -Ξέρετε- παίρνω δάνεια με υποθήκη το σπίτι μου, όχι με «αέρα» όπως οι φίλοι σας. Τα αποπληρώνω κανονικά και δεν χρωστώ σε όποιον μιλάει ελληνικά, όπως κάνει το κόμμα σας που χρωστάει αυτή τη στιγμή 270 εκατομμύρια ή όπως έκανε ο ίδιος ο κ. Μητσοτάκης με το δάνειο του «ΚΗΡΥΚΑ ΧΑΝΙΩΝ».

Γιατί εγώ δεν έχω πάρει τηλεφωνικά κέντρα ή άλλα δωράκια από τη «SIEMENS». Δεν ήμουν ποτέ κολλητός φίλος με τον Χριστοφοράκο ούτε είχα σπίτι μεσοτοιχία με αυτόν ούτε τον άφησα να φύγει γιατί άργησε να βγει το ένταλμα! Γιατί ούτε εγώ ούτε η γυναίκα μου -ούτε εγώ ούτε η γυναίκα μου!- έχουμε offshore εταιρείες, ούτε βέβαια χρηματοδοτηθήκαμε ποτέ από άγνωστες offshore, μάλλον κάποιοι εφοπλιστή -οι μπροστινοί του φαίνονται-

που όλως συμπτωματικά την ίδια περίοδο χρηματοδοτούσε τη ναυαρχίδα της αισχροής επίθεσης μαζί με το «ΜΑΚΕΛΕΙΟ» του Χίου, το «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» απέναντι στην Κυβέρνηση. Τους χρηματοδοτούσαν. Οι ίδιοι τους χρηματοδότησαν.

Γιατί εγώ προτιμώ να συνεργάζομαι, ναι, με μηχανολόγους-μηχανικούς των ΤΕΙ, που για να ζήσουν την ώρα της κρίσης άνοιξαν συνεργείο μοτοσυκλετών, και όχι βουλκανιζατέρ, όπως υποτιμητικά αναφέρατε και κάποιοι άλλοι από εσάς. Γιατί είναι άξιοι άνθρωποι, γιατί έχουν γνώση, γιατί έβαλαν πλάτη να στήσουμε το σύστημα υγείας στο Αιγαίο, γι' αυτό τον βάλαμε στη Σαντορίνη. Με αυτούς συνεργάζομαι εγώ και θα συνεχίσω να συνεργάζομαι, τη στιγμή που είναι άξιοι και έντιμοι, και όχι βέβαια με κάποιους απόφοιτους κολλεγίων, οι οποίοι εκμεταλλεύονται τα χρήματά τους και τη διπλωματική τους ασυλία ασελγούσαν κατ' εξακολούθηση σε ανήλικα παιδιά. Ναι, εμένα οι συνεργάτες μου είναι ιδιοκτήτες συνεργείου μοτοσυκλετών, δεν είναι αυτοί που ασελγούσαν σε ανήλικα.

Γιατί εγώ ό,τι έχω καταφέρει στη ζωή μου μέχρι σήμερα οφείλεται σε έντιμη, επίμονη, επίπονη προσπάθεια, στην αμέριστη στήριξη της οικογένειάς μου και όχι στο γεγονός ότι ήμουν ο γιος του μπαμπά μου. Γιατί εγώ, που ιδεολογικά είμαι οπαδός του κράτους, δούλεψα στον ιδιωτικό τομέα σε σκληρό ανταγωνισμό αποδεικνύοντας καθημερινά την αξία μου και δεν διορίστηκα όπως εσείς που είστε, κύριε Μητσotάκη, οι οπαδοί της ελεύθερης οικονομίας κατευθείαν με παρέμβαση Σημότη στον Καρατζά στην Εθνική Τράπεζα μόλις γύρισα από τις σπουδές στην Αμερική, δηλαδή στο κράτος, το οποίο διαρκώς κατηγορείτε.

Όντως, μιλάτε για τον τρόπο, γιατί δεν ξέρετε από τον κόπο. Εγώ ξέρω από τον κόπο, όμως. Και όντως, κύριε Μητσotάκη, ναι, μας χωρίζει άβυσσος τόσο σε ηθικό όσο και σε πολιτικό επίπεδο.

Εσείς εκπροσωπείτε την ομάδα των λίγων, της ολιγαρχίας, των τζακιών που έκασαν στο σβέρκο του ελληνικού λαού μετά τον πόλεμο, αυτούς που θέλουν να διαβιούν σε βάρος των άλλων, των μετριωτών που ενδύονται τη χλαίνη της αριστείας, της αγορασμένης αριστείας, αυτούς που λιβανίζουν τους ισχυρούς για κάποιο ρουσφετάκι, κάποιους πολιτικούς, αυτούς που ρουφιανεύουν τους διπλανούς τους και αυτούς που προσκυνάνε τα αφεντικά τους. Αυτή είναι η Ελλάδα που εκφράζετε.

Εμείς εκφράζουμε την κοινωνική δημοκρατική πλειονότητα που είναι τίμια, που βγάζει έντιμα και με αξιοπρέπεια το ψωμί της, που δεν προσκύνησε ισχυρούς, που όπου έφτασε, έφτασε με τον κόπο της, τον ιδρώτα της και την αξία της, που αγαπά τους συνανθρώπους της, που αγαπά τους συμπολίτες της, που θέλει μια Ελλάδα για να γυρίσουν τα παιδιά μας πίσω, μια Ελλάδα της κοινωνικής δικαιοσύνης, της ισότητας και της αλληλεγγύης. Ναι, είμαστε δύο κόσμοι και ο κόσμος πρέπει να διαλέξει πού θέλει να προχωρήσει και πού θέλει να ξαναγυρίσει. Γι' αυτό ενοχλείσθε μαζί μου και ενοχλείσθε και για ολόκληρο τον ΣΥΡΙΖΑ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Και δεν ενοχλείστε μόνο εσείς και το παρακολούθημά σας το ΚΙΝΑΛ, αλλά ενοχλούνται και όλα τα συστημικά ΜΜΕ, τα οποία αποτελούσαν την μια πλευρά του τριγώνου της διαπλοκής, της κατασπατάλησης του δημοσίου χρήματος με τα οποία κυβερνήσατε τα προηγούμενα σαράντα χρόνια. Οι άλλες δύο ήταν τα πολιτικά κόμματα και οι ελεγχόμενες από αυτά τράπεζες. Έτσι, όλοι μαζί αυτοί οι τρεις, τα παλιά πολιτικά κόμματα, οι τραπεζίτες και οι οικονομικά ισχυροί, και τα ΜΜΕ, επενδύσατε στο αφήγημα της αριστερής παρένθεσης. Φτάσατε να μιλήσετε για περιστασιακούς ενοίκους της εκτελεστικής εξουσίας, δείχνοντας της βαθιά σας πεποίθηση ότι «αυτή η χώρα μάς ανήκει, που ήρθατε εσείς και μας την πήρατε».

Στη συνέχεια, λοιπόν, επιδοθήκατε σε μία λυσσαλέα και αισχροή προπαγάνδα εντός και εκτός της χώρας, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα καταστρέψει την Ελλάδα. Φτάσατε στο αίσχιστο σημείο αναξιότητας και πολιτικού αμοραλισμού, από τη μία να εκλιπαρείτε τους δανειστές να μην υποχωρήσουν σε αυτά που ζητάει η ελληνική κυβέρνηση, στα αιτήματα που έθετε όταν έπιανε τους στόχους, και από την άλλη να ψέγετε και να κατηγορείτε τους Ευρωπαίους συνοδοιπόρους σας, οι οποίοι υλοποίησαν τα συμφωνημένα. Έχετε περιέλθει σε έσχατη απελπισία και σε πολιτική

απόγνωση.

Και ξέρετε γιατί; Διότι μετά από την επιτυχημένη ολοκλήρωση του τρίτου προγράμματος, τον Αύγουστο του 2018, τα σημαντικά μέτρα ελάφρυνσης του χρέους που πετύχαμε, την επανειλημμένη έξοδο της χώρας στις αγορές, τα ομόλογα είναι στα χαμηλότερα επίπεδα της δεκαεπταετίας, ακόμα και από την εποχή των παχιών αγελάδων, την ανάταξη και ανάπτυξη της οικονομίας που την παραδέχονται και την βεβαιώνουν και την προσυπογράφουν όλοι οι θεσμικοί παράγοντες στο εξωτερικό και όλοι οι οργανισμοί, ακόμα και εκείνοι που μας πολέμουςαν, μετά από τα σημαντικά μέτρα ανακούφισης που πήραμε και νομοθετήσαμε, μετά τις εξαγγελίες του Αλέξη Τσίπρα στη ΔΕΘ τον Σεπτέμβριο του 2018, μετά από τα μέτρα που ανακοινώθηκαν προχθές, ανοίγει ένας άλλος διάδρομος στην ελληνική κοινωνία και το βλέπει ο κόσμος και το νιώθει και θα το νιώσει και πιο πολύ στην τσέπη του.

Και τις σας απέμεινε, λοιπόν, εσάς; Τίποτα άλλο παρά μόνο ο φόβος, φόβος και πανικός. Φόβος και συνειδητοποίηση ότι η παρούσα Κυβέρνηση έκοψε τον ομφάλιο λώρο της διαπλοκής των κομμάτων και των ΜΜΕ, στερώντας τους τον πακτωλό του μαύρου χρήματος που διακινούνταν τις προηγούμενες δεκαετίες.

Ναι, εμείς, εγώ το έκοψα το θέμα του ΚΕΕΛΠΝΟ. Το σπάσαμε αυτό το απόστημα. Το ξέρω, έχουν χάσει 70 εκατομμύρια ευρώ ΜΜΕ φιλικά προς εσάς, που αυτή τη στιγμή κάθε μέρα εξαπολύουν ομοβροντίες εναντίον μας. Και αυτά μόνο από το ΚΕΕΛΠΝΟ, για να μη βάλλω τις διαφημιστικές δαπάνες των νοσοκομείων. Γι' αυτό με πολέμουν, το ξέρω. Μόνο που εμείς τα κάναμε μεταμοσχεύσεις, τα κάναμε τεχνητά μέλη για τους ανάπηρους και θα πω κάποια πράγματα παρακάτω.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Μια κουβέντα για τον Κυμπουρόπουλο; **ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας):** Έχω πολλές κουβέντες.

Φόβος και συνειδητοποίηση μαζί ότι αυτή η Κυβέρνηση και αυτός ο Πρωθυπουργός δεν πρόκειται ποτέ να υποχωρήσουν ούτε σπιθαμή από τη διακηρυγμένη πρόθεσή μας να ολοκληρώσουμε με επιτυχία τον αγώνα κατά της διαπλοκής και διαφθοράς. Εμείς δεν κάνουμε deal ούτε παζαρεύουμε με γάτες Ιμαλαίων. Γι' αυτό μας πολέμουν.

Φόβος από τη συνειδητοποίηση ότι αυτή η Κυβέρνηση υπερασπίζεται και περιφρουρεί το κράτος δικαίου και όσοι παρανομούν, ναι, θα μπαίνουν φυλακή. Δεν τους βάζουμε εμείς, τους βάζει η δικαιοσύνη, όποιοι και αν είναι, όσο ψηλά κι αν βρίσκονται.

Φόβος από τη συνειδητοποίηση ότι είμαστε αποφασισμένοι με κάθε τίμημα να αλλάξουμε ό,τι απαιτείται και στην επόμενη τετραετία, προκειμένου η χώρα να έχει πραγματικά δίκαιη ανάπτυξη για όλους και όχι εκείνον τον παρασιτικό, μεταπρατικό, κρατικοδίαιτο καπιταλισμό των «ημετέρων» και της διαπλοκής, που μας έφερε στο χείλος της καταστροφής και μας έριξε στο πηγάδι της χρεοκοπίας.

Τέλος, φόβος από τη συνειδητοποίηση ότι εμείς δεν είμαστε σαν τους προηγούμενους, οι οποίοι λόγω των πολλαπλών εξαρτήσεών τους από τους οικονομικά ισχυρούς πάντα επιδείκνυαν τη δέουσα προθυμία στα κελεύσματά τους, αλλά ότι αντίθετα, μάς έχουμε αποδείξει, γι' αυτό αντέξαμε τεσεράμισι χρόνια, έχουμε χαλύβδινη υπομονή, ασάβινα νεύρα, γερό στομάχι και καθαρό στόχο προκειμένου να αντέξουμε τον πόλεμο.

Δεν μπορούν να προσάψουν σε αυτή την Κυβέρνηση ούτε σκάνδαλα ούτε ρεμούλα ούτε κακοδιαχείρισή. Δεκαπέντε γενιές μάς έχετε ψάξει όλους δεξιά και αριστερά, και τι βρήκατε; Έναν Πετσίτη βρήκατε και σήμερα στην κατάθεση στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας είπε «δεν βρήκαμε τίποτα».

Όλα, λοιπόν, αυτά τα εν λόγω ΜΜΕ που ελέγχατε και χρηματοδοτούσατε παλαιότερα σε αλαστική συνεργασία με τη Νέα Δημοκρατία και το παρακολούθημά της το ΚΙΝΑΛ επιχειρούν καθημερινώς με μεθοδικότητα και απόλυτο συντονισμό τον επικοινωνιακό αποπροσανατολισμό της κοινωνίας διαστρεβλώνοντας την αλήθεια, αποσιωπώντας πλήρως το έργο του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και τα σκάνδαλα των προηγούμενων κυβερνήσεων διασπείροντας και διαχέοντας παντού ψεύτικες ειδήσεις, όπως το κάνατε και εχθές.

Έτσι κάθε φορά που συμβαίνει κάτι θετικό για τη χώρα ή τους πολίτες, τα γνωστά μέσα συντονίζονται πλήρως, λες και τα συντονίζει ο ίδιος μάεστρος, εξαπολύοντας έναν επικοινωνιακό βομβαρδισμό με την εφεύρεση και μαζική αναπαραγωγή ανύπαρκτων ζητημάτων δήθεν ηθικής τάξης για την Κυβέρνηση. Αν είχατε βρει κάτι ανήθικο, θα μας είχατε γδάρει στα μανταλάκια. Δεν έχετε βρει και φτιάχνετε. Όπως φτιάξατε χθες αυτό το αισχρό με τον πατέρα του Πρωθυπουργού, στο οποίο απάντησε.

Όταν κατακάθεται ο κουρνιαχτός, τότε παίζετε ξανά και λίγο Πολάκη, γιατί σας ενοχλεί το ύψος μου, είπαμε κάποια πράγματα πριν, και όλα αυτά συγκροτούν ένα επικοινωνιακό αφήγημα πρώτης τάξης, για να κρύψουν το δικό σας πολιτικό αφήγημα το οποίο δεν είναι υπερασπίσιμο γιατί είναι βαθιά νεοφιλελεύθερο και δεν μπορείτε να το υπερασπιστείτε.

Έχετε καταλάβει με τι τρόπο κάνετε αντιπολίτευση το τελευταίο διάστημα; Δεν λέτε τι θα κάνετε, αλλά αναπαράγεται fake news που βλέπετε στο «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ», στο «ΜΑΚΕΛΕΙΟ», στο in.gr και δεξιά και αριστερά εναντίον των μελών της Κυβέρνησης.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα συσκότισης είναι η περίπτωση άσκησης ποινικής δίωξης για το Συνέδριο «eHEALTH» σε βάρος της γυναίκας του αρχιτραπεζίτη, την κ. Στουρνάρα, που όλα τα συστημικά ΜΜΕ συσκότισαν, απέκρουσαν μέσω της επικοινωνιακής εργαλειοποίησης της υπόθεσης του κ. Κυμπουρόπουλου.

Πάμε, λοιπόν, στον κ. Κυμπουρόπουλο. Όσον αφορά το θέμα της δήθεν έλλειψης σεβασμού προς τον κ. Κυμπουρόπουλο και εν γένει στους ανθρώπους με αναπηρία, που τάχα προκλήθηκε από την πολιτική απάντησή μου σε προηγούμενο πολιτικό του σχόλιο, ξεκαθαρίζω και πάλι ενώπιόν σας και ενώπιον όλου του ελληνικού λαού που μας ακούει τα εξής: Λόγω της δουλειάς μου, γιατί έχω χειρουργήσει άτομα με αναπηρία, έχω νοσηλεύσει άτομα με αναπηρία στη μονάδα εντατικής θεραπείας, ξέρω πολύ καλά ότι οι άνθρωποι που γεννήθηκαν με κάποια ασθένεια ή αναπηρία ή άλλη εγγενή αναπηρία είτε την απέκτησαν στη διάρκεια του βίου τους από ατύχημα, έχουν τον αμέριστο σεβασμό μου.

Ξέρω πολύ καλά και από πρώτο χέρι, που δεν το ξέρετε εσείς, τον αγώνα τους. Ξέρω πολύ καλά ότι προσπαθούν κάθε μέρα για πράγματα που για άλλους είναι αυτονόητα. Όμως, γι' αυτούς είναι προσπάθεια και όταν πετυχαίνουν, πρέπει να είναι διπλά και τριπλά υπερήφανοι και αυτοί και οι οικογένειές τους και όλοι εμείς που είμαστε δίπλα τους. Και πρέπει να είμαστε δίπλα τους όχι με οίκτο, αλλά με σεβασμό γιατί το δικαιούνται και το αξίζουν.

Τον έμπρακτο και τον αμέριστο σεβασμό που επιδεικνύω ως γιατρός προσπαθώντας καθημερινά να προσφέρω το καλύτερο, το ίδιο πράγμα έχω κάνει και από τη θέση του Αναπληρωτή Υπουργού. Το έχουμε κάνει με αυτά τα οποία νομοθετήσαμε για τα άτομα με αναπηρία, με τον νέο ΕΚΠΥ που νομοθετήσαμε τη μηδενική συμμετοχή στις παραπληγικές εξετάσεις για πάσχοντες από συγκεκριμένες παθήσεις με ποσοστό πάνω από 80% και που αυξήσαμε αυτές τις παθήσεις.

Με το να υπάρχει σε όλες τις θέσεις επιπλέον μοριοδότηση για τα ΑΜΕΑ. Με το να διατηρεί το επίδομά του ο ανάπηρος που διορίζεται για κατάρτιση ή για απασχόληση αορίστου χρόνου, να μη χάνει το επίδομά του όποιος βρίσκει δουλειά, ενώ έχει προβλήματα ψυχικής υγείας και νοητικής στένωσης. Αυτά εμείς τα νομοθετήσαμε.

Να εξαιρείται το επίδομα αναπηρίας από τα εισοδήματά του. Το παιδί με αναπηρία να πρωτοδοτείται σε όλα τα επιδόματα που παρέχει το κράτος για τα παιδιά και τις οικογένειες. Αυτή είναι η δουλειά του Υπουργείου Εργασίας.

Επίσης, ενισχύουμε την ειδική αγωγή με χιλιάδες προσλήψεις εκπαιδευτικών. Ψηφίσαμε τεσσερισήμισι χιλιάδες θέσεις μόλις βγήκαμε από τα μνημόνια. Διατηρήσαμε και προσθέσαμε παθήσεις και ειδικότητες που δικαιούνται την κατάληψη προσωποπαγών θέσεων μετά το τέλος των σπουδών τους, που το επεκτείνουμε εμείς με τροπολογίες του 2016 και του 2019.

Απόδειξη του σεβασμού μου προς τον κ. Κυμπουρόπουλο είναι ότι εγώ τον αντιμετώπισα ως ισότιμο πολιτικό συνομιλητή, αντίθετα με τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας και τα συστημικά ΜΜΕ, τα οποία για να εργαλειοποιήσουν πολιτικά και επικοινωνιακά τον υποψήφιο Ευρωβουλευτή σας και το πρόβλημα υγείας

του έφτασαν στο σημείο, το οποίο καταδεικνύει και την υπέρ-πουσα ρατσιστική του αντίληψη για τα ΑΜΕΑ, να προτάσσουν σωπηλά τον οίκο παρουσιάζοντάς τον αυτόν ως μειονεκτικό, ως ανήμπορο που δέχθηκε την άδικη επίθεση από τον αήθη, εμένα.

Χαρακτηριστική η δήλωση της κ. Βόζεμπεργκ: «Ο κ. Πολάκης ως επιτεθεί σε έναν άνθρωπο που στέκεται στο ίδιο ύψος με αυτόν». Να καταλάβει η κ. Βόζεμπεργκ και να την ενημερώσω ότι ο κ. Κυμπουρόπουλος βρίσκεται στο ίδιο ύψος με όλους μας και επειδή ακριβώς το πιστεύω ακράδαντα, γι' αυτό εξέφρασα και την πολιτική μου διαφωνία με το σχόλιό του.

Το ότι διαφωνώ με τις ιδεολογικές του αντιλήψεις δεν μειώνει σε τίποτα τον σεβασμό που έχω γι' αυτόν και για όλα τα άτομα με αναπηρία. Όμως, επειδή τους αντιμετωπίσα ισότιμα, γι' αυτό μου απάντησα. Δεν είμαι εγώ αυτός που έδειξα έλλειψη σεβασμού στον κ. Κυμπουρόπουλο, που είναι μάλιστα και συνάδελφός μου, αλλά τα στελέχη σας, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, οι συνυποψήφιοί του που διψασμένοι για προβολή λίγες μόνο ημέρες νωρίτερα κατά την παρουσίαση του ευρωψηφοδελτίου της Νέας Δημοκρατίας τον έσπρωχναν και τον παραγκωνίζαν, προκειμένου να πάρουν οι ίδιοι μια καλύτερη θέση δίπλα στον κ. Μητσοτάκη για την αναμνηστική φωτογραφία.

Είναι οι ίδιοι που με τις πολιτικές τους τα προηγούμενα χρόνια έσπρωχναν όλα τα άτομα με αναπηρία ή ειδικές ανάγκες πιο βαθιά στον κοινωνικό Καιάδα. Είναι οι ίδιοι που με τον ν.4115/2013 επιχείρησαν να καταργήσουν τα σχολεία ειδικής αγωγής και να στερήσουν από τα παιδιά αυτό το δικαίωμα. Είναι αυτοί που κουτσούρεψαν τον προϋπολογισμό του ΕΟΠΠΥ για τα τεχνητά μέλη και για τα ορθοπαιδικά, όπως ήταν η παραγγελία για τα ορθοπαιδικά, για τα ακουστικά, τα οποία εμείς σιγά-σιγά τα ανατάσσουμε και στον φετινό προϋπολογισμό τώρα που βγήκαμε από τα μνημόνια και δίνουμε 40% παραπάνω από αυτά που δώναμε πέρυσι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Η απάντησή μου στη δήλωσή του κ. Κυμπουρόπουλου ότι «δεν θέλησα ποτέ μόρια, επιδόματα κ.λπ., ίσες ευκαιρίες διεκδικώ, διεκδικώ αυτό που δεν υπάρχει», ήταν αμιγώς πολιτική και όχι προσωπική.

Διαστρεβλώνοντας ο κ. Μητσοτάκης, είπε εχθές ότι αυτό που είπε ο κ. Κυμπουρόπουλος ήταν ότι ως Ευρωβουλευτής δεν θα διεκδικήσει επιδόματα και χάρες. Δεν είπε αυτό.

Σε κάθε περίπτωση, θεωρώ ότι η παραπάνω δήλωση του κ. Κυμπουρόπουλου ήταν κατ' αρχάς άστοχη, διότι οι ίσες ευκαιρίες και η μοριοδότηση ή η χορήγηση επιδομάτων δεν είναι αντίθετες έννοιες. Δεν υπάρχει το δίλημμα που τεχνηέντως έθεσε, δηλαδή είτε μόρια και επιδόματα είτε ίσες ευκαιρίες.

Αντιθέτως, οι ίσες ευκαιρίες προϋποθέτουν τη μοριοδότηση και τη χορήγηση επιδομάτων προς τα άτομα με αναπηρία. Όταν έχεις κάποια φυσική αδυναμία, δεν ξεκινάς από την ίδια αφετηρία με τους άλλους. Είναι ανάγκη και χρέος της πολιτείας να θέλει να λέγεται και να είναι και πράγματι δίκαιη να προσφέρει σε αυτά τα άτομα την επιπλέον βοήθεια που χρειάζονται ακριβώς για να έχουν ίσες ευκαιρίες με τους άλλους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Σε αυτό ακριβώς αποσκοπεί η χορήγηση μορίων και επιδομάτων στα άτομα με αναπηρία, στη διαμόρφωση των προϋποθέσεων για να υπάρχει η ίδια ή έστω παρεμφερής αφετηρία για όλους.

Όμως, κυρίως η δήλωσή του δεν είναι μόνο άστοχη, αλλά είναι ξεκάθαρο –παρ' ότι συγκαλυμμένο– ότι είχε πολιτικό περιεχόμενο και ιδεολογικό πρόσημο. Δεν είναι τυχαίο ότι έγινε ακριβώς μετά τη δήλωσή του κ. Μητσοτάκη στην Κύπρο σχετικά με το ότι το δώρο των Χριστουγέννων πρέπει να καταργηθεί και τη δήλωσή του προέδρου της ΟΝΕΔ ότι το επίδομα ανεργίας είναι αντιπαραγωγικό γιατί αποτρέπει τους νέους από το να αναζητήσουν εργασία.

Όλες αυτές οι δηλώσεις, δυστυχώς και η δήλωσή του κ. Κυμπουρόπουλου, εναρμονίζονται με την ατζέντα της Νέας Δημοκρατίας που συνίσταται στην πλήρη εφαρμογή της νεοφιλελεύθερης πολιτικής της σχολής του Σικάγο, απορρύθμιση αγοράς

με κατάργηση εργασιακών δικαιωμάτων, ιδιωτικοποίηση της αγοράς σε όλους τους τομείς, δραστική μείωση κρατικών δαπανών μη εξαιρουμένων των κονδυλίων για την υγεία, για τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες.

Στην πραγματικότητα το κρυμμένο, πλην όμως σαφές, νόημα των παραπάνω δηλώσεων ήταν το εξής: Τα επιδόματα και οποιαδήποτε άλλη ενίσχυση προς τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες δεν προσφέρουν τίποτα και δεν είναι μόνο άχρηστα, αλλά και επιζήμια και γι' αυτό και πρέπει να καταργηθούν.

Τα ίδια τα άτομα με αναπηρία που σέβονται τον εαυτό τους και έχουν διακριθεί, όπως ο εν λόγω υποψήφιος Ευρωβουλευτής, αποκηρύσσουν την πολιτική των επιδομάτων και των μοριοδοτήσεων και επιζητούν ισότητα ευκαιριών.

Αυτό, δηλαδή, που ήθελαν να επικοινωνήσουν με αυτές τις δηλώσεις τους τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας ήταν κατάργηση του κράτους πρόνοιας και αντικατάστασή του από την ελεύθερη αγορά με ισότητα ευκαιριών. Ψευδεπίγραφο.

Αυτό το μοντέλο θέλετε να επαναφέρετε, η σημερινή ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας και οι συνοδοιπόροι σας, ένα σύστημα που θα επωφελούνται μόνο όσοι έτυχε να ευνοηθούν από τη γέννησή τους και την κοινωνική και οικονομική κατάσταση των προγόνων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, αν έχετε την καλοσύνη, θα πρέπει να συντομεύετε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Συντομεύω, κύριε Πρόεδρε.

Σε αυτή την ακραία νεοφιλελεύθερη θέση της Νέας Δημοκρατίας ο ΣΥΡΙΖΑ αντιπάσσει τη θέση του για περαιτέρω ενίσχυση και εμβάθυνση της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Ακούστε, σας παρακαλώ, προσεκτικά αυτό που θα διαβάσω τώρα. Αντιγράφω από άρθρο σύγχρονου πολιτικού διανοητή. «Εμείς έχουμε ως αφετηρία το νοητικό πείραμα της πρωταρχικής θέσης, δηλαδή ποια θα θεωρούσαμε ως δίκαιη κατάσταση πραγμάτων μεταξύ των ανθρώπων και ποιες αποφάσεις θα λαμβάναμε για την κοινωνία εάν είχαμε πλήρη άγνοια για το φύλο, τη φυλή, την ηλικία, τη διάνοια, την υγεία, τις δεξιότητες, την εκπαίδευση και το θρήσκευμά μας; Ξεκινώντας από την παραπάνω θέση...» - συνεχίζει ο διανοητής: «...τη μόνη αντικειμενική για την εγκαθίδρυση της δικαιοσύνης στην ανθρωπινή κοινωνία, καταλήγουμε αναπόδραστα στο συμπέρασμα ότι το να βασίζουμε τη διανομή των μεριδίων του κοινωνικού πλούτου μόνο σε τυχαίες περιστάσεις, όπως η καταγωγή, η κοινωνική και η οικονομική θέση, τα φυσικά πλεονεκτήματα είναι αυθαίρετο από ηθικής απόψεως. Γι' αυτό όσοι έχουν ευνοηθεί, μπορούν να επωφελούνται από την καλοτυχία τους μόνο υπό όρους που βελτιώνουν την κατάσταση εκείνων που έχουν αδικηθεί. Θα αποκομίζουν κέρδη επειδή είναι πιο προικισμένοι ή ευνοημένοι από τις περιστάσεις, όμως θα πρέπει να συνδράμουν στο κόστος της κατάρτισης, της εκπαίδευσης και της υγείας των λιγότερο τυχερών. Αυτός είναι...» - λέει - «...ο αναδιανεμητικός ρόλος του κοινωνικού κράτους», στον οποίο ρόλο, προφανώς, συγκαταλέγονται και τα προνόμια, τα επιδόματα και τα μόρια προς τους αδύναμους, αυτά που εσείς θέλετε να καταργήσετε.

Ποιος τα λέει αυτά; Αυτά δεν τα λέει ένας αριστερός Υπουργός επιθετικός απέναντι στα άτομα με αναπηρία, ο Πολάκης ή ένας οποιοσδήποτε άλλος αριστερός Υπουργός. Δεν τα λέει ο Κάρλος Μαρξ. Τα λέει με επιστημονική τεκμηρίωση ο κ. Τζον Ρολς, κορυφαίος πολιτικός φιλόσοφος των Ηνωμένων Πολιτειών, καθηγητής στο Χάρβαρντ και στην Οξφόρδη.

Ο κ. Μητσοτάκης που ήταν στο Χάρβαρντ έχει ακούσει τίποτα για τον Τζον Ρολς ή γνωρίζει μόνο τα άπαντα του Μίλτον Φρίντμαν και των άλλων παιδιών της Σχολής του Σικάγου; Είναι ένα σοβαρό ερώτημα αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Γνωρίζει ή αγνοεί παντελώς ότι ακόμη και τα αμερικάνικα πανεπιστήμια υιοθετούν και εφαρμόζουν την πολιτική των θετικών διακρίσεων, θέτοντας ευκολότερα κριτήρια εισαγωγής για μειονοτικούς υποψήφιους με το επιχείρημα ότι οι βαθμοί και τα αποτελέσματα των εξετάσεων δεν μπορεί να είναι το μοναδικό κριτήριο εισαγωγής στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, δεδομένου του ρόλου και της αποστολής τους να ενισχύουν τη φυλε-

τική και εθνοτική ποικιλομορφία, δηλαδή την κοινωνική δικαιοσύνη. Παραδείγματα είναι η νομική σχολή του Τέξας, του Μίσιγκαν, η ιατρική σχολή Καλιφόρνιας και τέλος, το ίδιο το Χάρβαρντ.

Υπό αυτό το πρίσμα άσκησα κριτική στον κ. Κυμπουρόπουλο για το σχόλιό του, καθώς πιστεύω ακράδαντα ότι η πολιτική των θετικών διακρίσεων μέσω μοριοδοτήσεων, επιδομάτων κ.λπ. προς τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες αποτελεί αναγκασία προϋπόθεση για τη διαμόρφωση ίσων ευκαιριών μεταξύ των πολιτών.

Πολλοί μου ζήτησαν και μου είπαν ότι πρέπει να ζητήσουμε συγγνώμη από τον κ. Κυμπουρόπουλο. Εμείς τη συγγνώμη τη ζητήσαμε, αγαπητοί συνάδελφοι, με αυτά που κάναμε στον χώρο της υγείας για όλους τους αδύναμους και για όλες τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες.

Είπα τα δύο πρώτα. Μπορώ να μιλάω μισή ώρα. Δεν θα μιλάω. Θα μιλήσω ακροθιγώς.

Έτσι ζητήσαμε συγγνώμη εμείς, με τις πράξεις μας τέσσερα χρόνια, που ξαναστήσαμε μια κοινωνία στα πόδια της και που ξαναστήσαμε ένα διαλυμένο σύστημα υγείας, το οποίο μας παραδώσατε και το οποίο συνειδητά είχατε διαλύσει προκειμένου να αναπτυχθεί ο ιδιωτικός τομέας.

Εμείς αυξήσαμε το όριο δαπανών στα δημόσια νοσοκομεία από το 1.480.000.000 ευρώ στα 1.860.000.000 ευρώ. Εμείς αυξήσαμε τη χρηματοδότηση των δημοσίων νοσοκομείων από τον ΕΟΠΥΥ από τα 80.000.000 ευρώ του 2014 στα 670.000.000 ευρώ το 2018.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Να κλείνουμε, κύριε Πολάκη, αν έχετε την καλοσύνη.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Κλείνω.

Εμείς παραλάβαμε μια διαλυμένη πρωτοβάθμια από την οποία είχατε διώξει δύομισι χιλιάδες ανθρώπους. Ένας που μίλησε πρωτίτερα εδώ, που του έστειλε χαιρετίσματα ο Παττακός -για να μιλάμε για ακροδεξιά- αυτός τους απέλυσε μέσα σε μία εβδομάδα και εμείς έχουμε ανοίξει εκατόν είκοσι πέντε ΤΟΜΥ, τοπικές μονάδες μέχρι στιγμής.

Εμείς διαγράψαμε οφειλές ανασφάλιστων πολιτών 28.000.000 ευρώ από την εφορία και 150.000.000 ευρώ που δεν έστειλαν τα νοσοκομεία στις εφορίες.

Εμείς προμηθευμάστε δεκαεννέα υπερσύγχρονους αξονικούς τομογράφους σε διάφορα νοσοκομεία της χώρας με έναν διαγωνισμό που δεν έχει ξαναγίνει κι εκεί που ξεκίνησε με 16.000.000 ευρώ, θα δώσουμε 8.600.000 ευρώ.

Εμείς δώσαμε τους εργολάβους από τα νοσοκομεία και κάναμε 25% με 30% εξοικονόμηση, δίνοντας 200-300 ευρώ παραπάνω την τσέπη των ανθρώπων που δούλευαν σε συνθήκες γαλέρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και το κερδίσαμε και στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Το έχουμε φτιάξει στα εβδομήντα πέντε-εβδομήντα επτά νοσοκομεία μέχρι στιγμής. Θα το φτιάξουμε και στα εκατόν τριάντα που μας έχουν μπλοκάρει με τις δικαστικές αποφάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Αφήστε με να το κλείσω.

Εμείς αυξήσαμε κατά 30% τα κρεβάτια ΜΕΘ του δημόσιου συστήματος υγείας που λειτουργούσαν. Πεντακόσια εβδομήντα τέσσερα είναι σήμερα από τετρακόσια τριάντα οκτώ που μας τα παραδώσατε.

Εμείς αξιοποιήσαμε τα ακίνητα του δημοσίου και μειώσαμε κατά 8.000.000 ευρώ τις δαπάνες για ενοίκια. Εμείς εγκαινιάσαμε το Νοσοκομείο Σαντορίνης που θέλατε να το κάνετε SPA. Εμείς την Κυριακή εγκαινιάζουμε το Νοσοκομείο Λευκάδας, τελειώνουμε το Νοσοκομείο Καρπάθου, τελειώνουμε το Νοσοκομείο Χαλκίδας. Καλό θα ήταν εδώ η περιφέρεια να φτιάξει τον δρόμο που συνδέει τη Χαλκίδα με το νοσοκομείο, προκειμένου να μην έχουμε καθυστέρηση στα εγκαίνια του.

Με πολιτική απόφαση της Κυβέρνησης, δώσαμε 190.000.000 ευρώ αναδρομικά στους νοσοκομειακούς γιατρούς, αναγνωρίζοντας τον ρόλο τους. Θέλω να πω κι άλλα πολλά, αλλά έχω υπερβεί τον χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Να κλείσουμε, κύριε Υπουργέ, όμως.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Κλείνω. Θα κλείσω με μια κουβέντα, γιατί δεν μπορώ να μην απατήσω σε αυτό.

Διαβάζω αυτό που είπε ο κ. Μητσοτάκης στην ομιλία του τη Δευτέρα, όταν κατέθεσε την πρόταση μομφής για μένα:

«Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, πηγαίνω στα Σφακιά από μικρός, έχω πολλούς φίλους. Ποιος σας είπε ότι οι Σφακιανοί, οι Χανιώτες, οι Κριτικοί είναι σαν τον Πολάκη; Και τι σχέση έχει η κρητική λεβεντιά και περηφάνια με έναν θρασυδύειλο πολιτικό τραμπούκο;».

Πρώτον, τους τραμπούκους να τους ψάξει στην παρέα του κουμπάρου του. Δεύτερον, μπορεί να έχει πάει στα Σφακιά σίγουρα, όμως για να καταλάβεις τον ψυχισμό αυτών των ανθρώπων εκεί -και αυτό που κουβαλώ εγώ μέσα μου από εκεί- πρέπει να έχεις δει το ηλιοβασίλεμα ανάμεσα στη Γαύδο και στα Σφακιά. Πρέπει να έχεις περπατήσει στη Μαδάρα, να έχεις κάτσει σε μιτάτο με βοσκούς, να έχεις φάει γιαούρτι μόλις βγαίνει από το καζάνι, να έχεις πάει σε κουρά προβάτων και να ακούσεις ριζιτικό και να σου 'ρθουν αρχαίες μνήμες και ήχοι που να κυκλοφορούν στο αίμα σου, πρέπει να έχεις κυνηγήσει φουριάρι σε κάνα πλάγιο και να ακούσεις την πέδω να κακαρίζει. Τότε μπορείς να καταλάβεις τι σημαίνει ανθρωπιά, τι σημαίνει λεβεντιά, τι σημαίνει φιλότιμο, τι σημαίνει αξιοπρέπεια που κουβαλά αυτός ο κόσμος μέσα στο DNA του και τη συμπεριφορά του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εγώ αυτά κουβαλώ. Γι' αυτό τα καταλαβαίνω, γι' αυτό τα νιώθω και γι' αυτό ζω με αυτόν τον τρόπο. Και όταν τα έχεις ζήσει αυτά, μπορείς να καταλάβεις το νόημα από τις δύο μαντινάδες με τις οποίες θα κλείσω, κάτι που είναι φύσει αδύνατον να καταλάβει ο κ. Μητσοτάκης.

«Πάντα ψηλά στέκει η κορφή, αν ειν' και χιονισμένη, τον βράχο δέρνει η θάλασσα, μα πάντα βράχος μένει».

«Όλοι οι καιροί με δερνουνε μα οι κλώνοι μου δεν σπουν, γιατί έχω ρίζους δυνατές βαθιά και με κρατούν».

Γι' αυτό και θα σας ξανανικήσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους συναδέλφους, κυρίως της Αντιπολίτευσης, για την ανοχή και την κατανόηση στο Προεδρείο, να δώσουμε περισσότερο χρόνο στον κύριο Υπουργό, επειδή καταλαβαίνετε ότι αυτές τις μέρες το όνομά του αναφέρθηκε πάρα πολλές φορές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Δεν είναι ανοχή αυτό. Ευγένεια είναι. Τριάντα πέντε λεπτά από δώδεκα! Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον λόγο έχει ο κ. Δένδιας για λίγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δικαιούμαι δύο λεπτά να σχολιάσω την ομιλία του Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας. Δεν θα εξαντλήσω τα δύο λεπτά, δεν χρειάζεται.

Θα ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι έκανε μια φιλότιμη νομίζω προσπάθεια μέσα στο πλαίσιο των δυνατοτήτων του, των δικών του δυνατοτήτων, ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας να ανακαλέσει την προσβολή έναντι του υποψήφιου Ευρωβουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Κυμπουρόπουλου και έναντι των ανθρώπων με αναπηρία.

Θα ήταν βεβαίως προτιμότερο, ευθύτερο και πιο αντρίκιο - διότι είναι λέξη την οποία μετέρχεται συχνά στο λεξιλόγιό του - να διατυπώσει μια ευθεία και καθαρή συγγνώμη, μια συγγνώμη προς τους ανθρώπους αυτούς τους οποίους προσέβαλε. Δε μπόρεσε να φθάσει σε αυτό το σημείο.

Δεν μπόρεσε, επίσης, να αποφύγει και τις αναφορές στον απόντα Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος έχει βάρβαρα προσβληθεί αυτές τις μέρες, σε επίπεδο και προσωπικό και της οικογένειάς του και ζώντων και τεθνεώτων.

Και ξέρουμε όλοι σε αυτή την Αίθουσα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι και η σύζυγός του έχει γίνει αντικείμενο εξωθεσμι-

κής δίωξης με κάθε τρόπο, όλα τα χρόνια της διακυβέρνησης της χώρας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι η Νέα Δημοκρατία είναι κάθεται αντίθετη στην επιδίωξη να μετατραπεί η πολιτική ζωή του τόπου σε μια απέραντη λασπομαχία ύβρεων και κατηγοριών. Θέλω να πω ότι ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας πάρα πολλές φορές μετέρχεται ακριβώς αυτά τα μέσα.

Κι εύχομαι ειλικρινά από εδώ και πέρα να επανέλθει αυτός πρώτα, ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο οποίος τον καλύπτει με τατρίποντας την πρόταση δυσπιστίας σε πρόταση εμπιστοσύνης και η Κυβέρνηση στο σύνολό της, στη θεσμική ευπρέπεια και σοβαρότητα απέναντι σε μια κοινωνία που τραυματισμένη τα τελευταία τρία χρόνια από αυτού του είδους συμπεριφορές, αλλά και εννέα χρόνια από μια πρωτόγνωρη κρίση, δεν αντέχει τον εξωθεσμικό λόγο, δεν αντέχει τα ψήγματα διχόνοιας, δεν αντέχει τον διχαστικό λόγο, δεν αντέχει τον λόγο αυτόν τον οποίο μετέρχεται η Κυβέρνηση και στον οποίο φιλότιμα προσπαθεί να βάλει την Αντιπολίτευση, αλλά η Αντιπολίτευση δεν θα στερήσει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Δένδια.

Ήθελα να ενημερώσω τον κ. Παναγιώταρο ότι στον κατάλογο που έχω μπροστά μου προηγείται για μια ομιλία η κ. Μπακογιάννη.

Κυρία Μπακογιάννη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Θα προσπαθήσω, κύριε Πρόεδρε, να τα πω σε επτά λεπτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με μεγάλη προσοχή τον Αναπληρωτή Υπουργό Υγείας και ομολογώ ότι για άλλη μια φορά απογοητεύτηκα, διότι είχα κάποιες διαφορετικές ελπίδες από τον λόγο του.

Δεν ξέρω γιατί, πίστευα ότι έστω και την τελευταία στιγμή ο κύριος Υπουργός θα σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και θα απευθυνθεί σε αυτή τη Βουλή και σε όλους εσάς που υποχρεώνεστε σήμερα με την ψήφο σας να καλύψετε όλη του τη συμπεριφορά, με έναν διαφορετικό τρόπο και πράγματι, όπως σωστά ελέγχθη, θα είχε το θάρρος να ζητήσει συγγνώμη. Δεν το έκανε ο κ. Πολάκης. Και θέλω να σταθώ στη μεγάλη και βασική διαφορά, την αξιακή διαφορά, την οποία έχουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον κ. Πολάκη.

Ο κ. Πολάκης μίλησε για τη δικιά σας δημοκρατία και τη δικιά μας δημοκρατία. Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι φασιστοειδής λογική. Η δημοκρατία είναι μία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και στη δημοκρατία αυτή έχουμε θέση όλοι. Έχετε και εσείς που είσατε σήμερα πλειοψηφία και ενδεχομένως αύριο μειοψηφία, έχουμε και εμείς που είμαστε σήμερα κοινοβουλευτική μειοψηφία και κατά πάσα πιθανότητα αύριο πλειοψηφία.

Αυτό σημαίνει φασισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και αυτό καλά θα κάνετε να το καταλάβετε σήμερα στη Βουλή. Αυτό ελέγχθη και ελέγχθη χωρίς αιδώ. Διότι το να φθάνει ένα κόμμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης να κάνει πρόταση μομφής έναντι ενός Υπουργού, δεν είναι μια εύκολη απόφαση και δεν γίνεται - και ορθώς το είπε ο Υπουργός - συνήθως. Δεν είναι συνηθισμένη πράξη.

Είναι όμως η συμπεριφορά αυτού του συγκεκριμένου Υπουργού, η οποία αναδεικνύει όλη την κακή μεριά της πολιτικής. Είναι η συμπεριφορά η οποία άρχισε με την υπερηφάνεια ότι «έχω διπλά βιβλία». Και εγώ υπήρξα δήμαρχος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν μπορούσα ποτέ να κρατήσω διπλά βιβλία. Και όταν ένας άνθρωπος υπερηφανεύεται γιατί κράτησε διπλά βιβλία, κάποιο λάκκο έχει η φάβα. Διότι άλλος δήμαρχος σε ολόκληρη την Ελλάδα δεν το έχει κάνει.

Είναι ο άνθρωπος ο οποίος όταν βγαίνει ο δημοσιογράφος να του κάνει κριτική, του λέει ότι θα τον χώσει τρία μέτρα κάτω από τη γη. Έλα όμως που σε μια δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι δημοσιογράφοι μπορούν να ασκούν όση κριτική θέλουν και ο ρόλος του Υπουργού ή του πολιτικού είναι να απαντάει είτε του αρέσει είτε δεν του αρέσει η ερώτηση!

Δεν θα μπω στα άλλα κατορθώματα του κ. Πολάκη. Θα μείνω

μόνο στο τελευταίο. Προσπάθησε να κάνει μια ρελάνς σήμερα. Ατυχής, κύριε Πολάκη, η ρελάνς σας! Διότι αυτό το οποίο ο κ. Πολάκης είπε στον κ. Κυμπουρόπουλο δεν ήταν αυτό που μας είπε σήμερα.

Αυτό που του είπε και τον έψεξε ο αναπληρωτής Υπουργός Υγείας ήταν γιατί ο κ. Κυμπουρόπουλος έκανε χρήση ενός νόμου, τον οποίο δεν ψήφισε ο κ. Πολάκης -προϋπήρχε του κ. Πολάκη- που του έδινε το δικαίωμα να μπει μέσα και να γίνει για-τρός. Είναι αυτό που ονομάζουμε «θετική διάκριση».

Και ναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς πιστεύουμε στη θετική διάκριση. Θεωρούμε ότι είναι απαραίτητη η θετική διάκριση σε ανθρώπους οι οποίοι έχουν την οποιαδήποτε μορφή αναπηρίας, διότι αυτό τους δίνει τη δυνατότητα να είναι μετά ίσοι στην κοινωνία και να ενταχθούν.

Άρα αυτό που έκανε ο κ. Πολάκης ήταν πραγματικά βαθιά ανέντιμο και αντιδημοκρατικό. Διότι τον έψεξε επειδή έκανε χρήση αυτής της θετικής διάκρισης. Και ο κ. Πολάκης ξέρει πάρα πολύ καλά ότι ο νόμος δεν θα επέτρεπε, αν δεν έκανε χρήση αυτής της διάκρισης, να δουλεύει σήμερα ο κ. Κυμπουρόπουλος.

Και επειδή το γυρίσατε και άκουσα την κ. Φωτίου υπερηφάνως να μας λέει ότι πρώτη φορά βρέθηκαν άτομα να ασχολούνται με τα άτομα με αναπηρία...

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεν είπα αυτό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρία Φωτίου, πολύ πριν από εσάς άνθρωποι που είχαν αναπηρία και οι οποίοι ήταν μέσα σε αυτό, έχουν ασχοληθεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν δίνω το δικαίωμα σε καμιά Υπουργό και σε κανέναν από εσάς να μου πείτε ότι είσατε πιο ευαίσθητοι για τα άτομα με αναπηρία από ό,τι είμαι εγώ, που πέρασα όλη μου τη ζωή με μια μάνα η οποία έδινε μάχη για αυτά τα άτομα, για να βγουν στη δημοσιότητα, για να έχουν επιδόματα, για να έχουν ίσες ευκαιρίες.

Αυτό ακριβώς μας οδήγησε να κάνουμε την πρόταση μομφής κατά του κ. Πολάκη, διότι υπάρχουν όρια στη φασιστοειδή λογική. Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι φασισμός και καλά θα κάνετε να το καταλάβετε. Διότι όταν συνηθίζεις, όταν σιγά-σιγά πέφτει το δηλητήριο και παθαίνεις मिथριδατισμό, όταν δεν πειράζει αν ο Πολάκης βρίζει, όταν δεν πειράζει αν κάτι άλλο γίνεται, όταν δεν πειράζει αν οι θετικές διακρίσεις κρίνονται και προσβάλλονται από τον ίδιο τον Υπουργό, τότε τα πράγματα είναι πάρα πολύ δύσκολα, διότι τότε σιγά-σιγά ξεχνάμε ποιες είναι οι βασικές αρχές της δημοκρατίας. Γι' αυτό, λοιπόν, για τον αξιακό μας κώδικα κάναμε αυτή την πρόταση μομφής.

Όμως εσείς τη γυρίσατε, την μετατρέψατε σε ψήφο εμπιστοσύνης για να μπορέσετε να πείτε τα υπόλοιπα. Άκουσα σήμερα για τη δέκατη τρίτη σύνταξη. Δεν σας έχει πει κανείς, κύριοι συνάδελφοι, έναν προϋπολογισμό δεν έχετε ανοίξει να δείτε, ότι η δέκατη τρίτη σύνταξη κοστίζει 2,2 δισεκατομμύρια ευρώ; Πώς βγαίνετε και λέτε ψέματα στον ελληνικό λαό; Πώς το λέτε; Και το λέτε όλοι σας με μία φωνή ανασίχυντα.

Λέτε για δέκατη τρίτη σύνταξη. Πείτε καθαρά ότι δίνουμε ένα προεκλογικό επίδομα, διότι θέλουμε να κάνουμε μια ύστατη προσπάθεια να κερδίσουμε κάτι από την κατρακύλα μας. Πείτε το καθαρά, αλλά όχι και δέκατη τρίτη σύνταξη!

Δεν μπορεί να έρχεστε στη Βουλή και να ακούω συναδέλφους από χθες να πανηγυρίζουν γιατί φέραμε, λέει, τον φόρο στην εστίαση στο 13%. Ε, από εκεί τον πήρατε, κύριοι συνάδελφοι. Επί πέντε χρόνια τον πεθάνατε, φορολογήσατε τους πάντες και έρχεστε τώρα και τον κάνετε και «κουλό», κουτσουρεμένο τον φόρο, διότι εξαιρείτε τον καφέ και τα αναψυκτικά. Βγάξετε δηλαδή τον καφέ από την εστίαση, αντί να τον κάνετε όπως τον είχε Νέα Δημοκρατία, ολόκληρο.

Μεταφέραμε, λέει, τα τρόφιμα πάλι στον χαμηλό φορολογικό συντελεστή. Μα ποιος ανέβασε τον ΦΠΑ; Τον μεταφέρατε πέντε χρόνια μετά εκεί που τον βρήκατε, κύριοι συνάδελφοι. Στο μεταξύ το καλάθι της νοικοκυράς έχει γονατίσει. Τι πανηγυρίζετε ακριβώς; Για πέστε μου, σας παρακαλώ.

Μετατρέψατε σε ψήφο εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση την

πρόταση μομφής που κάναμε στον Πολάκη. Όμως, θα σας πω κάτι, κύριοι συνάδελφοι. Η πραγματικότητα είναι ότι λίγοι από εσάς ενθουσιαστήκατε σήμερα με τον κ. Πολάκη. Οι πολλοί νιώσατε άσχημα και το ξέρετε και το ξέρουμε και εμείς. Σας εξεβίασε ο κύριος Πρωθυπουργός να μπειτε όλοι στη γραμμή και να ψηφίσετε «ναι», ως αρμόζει.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΑΡΑ: Δεν ισχύουν αυτά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Σας το έκανε. Μη συγχίζετε. Για εσάς είμαι σίγουρη ότι ενθουσιαστήκατε. Είστε στους λίγους, ειδικά εσείς. Όμως υπάρχουν πολλοί άνθρωποι οι οποίοι έχουν άλλο αξιακό κώδικα εδώ μέσα και ας ανήκουν και στον ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μην κάνετε φασαρία, σας παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ένα πράγμα δεν μπορείτε να αποφύγετε, κύριοι συνάδελφοι. Ο Πρωθυπουργός εχθές μας έκανε το μεγαλύτερο δώρο. Από του Βήματος της Βουλής είπε ότι οι εκλογές στις 26 Μαΐου είναι ψήφος εμπιστοσύνης για την Κυβέρνησή του. Και την εμπιστοσύνη του λαού στις 26 Μαΐου δεν θα τη λάβει και μετά τον περιμένουμε εδώ να δούμε τη συνέχεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Παναγιώταρος.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, μην ανοίξουμε διάλογο. Δεν θα τελειώσουμε ποτέ.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Για λίγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι κύριε Υπουργέ, αν έχετε την καλοσύνη, μην ανοίξουμε διάλογο, γιατί νομίζω αρκετά μιλήσατε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Εντάξει.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Και σου χάρισα ότι είσαι και φυγόδοικος.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Κυρία Μπακογιάννη, σας περιμένω στα Χανιά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Εγώ πάω πιο συχνά από εσάς στα Χανιά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αρχίστε, κύριε Παναγιώταρε.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Μισό λεπτό να τελειώσουν τη στιχομυθία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Εντάξει, όχι έτσι. Να εκβιάσουμε και λίγο την κατάσταση.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέατρο σκιών σήμερα και χθες η Βουλή των Ελλήνων, μια κακοπαιγμένη θεατρική παράσταση δεύτερης διαλογής εντός του ναού της δημοκρατίας, παράσταση που θυμίζει Καραγκιόζη με Καραγκιόζηδες, Χατζηαβάνηδες, Νιόνιους, Εβραίους και λοιπές συμπαθητικές φιγούρες που διαξιφίζονται για το τίποτα.

Έχει και τίτλο αυτή η παράσταση. Θα μπορούσε να είναι «Ο Καραγκιόζης ο σκαφάτος» ή «Ο Καραγκιόζης ο πουράτος» ή «Ο Καραγκιόζης ο ελικοπτεράτος», σύμφωνα με τις αλληλοκατηγορίες ένθεν κακείθεν, χωρίς βέβαια κανείς να αντιμετωπίζει και να απαντά στις κατηγορίες του άλλου.

Ξεκατινιάζεστε δίχως ίχνος ντροπής, αλλά «για την ταμπакιέρα» δεν λέτε λέξη. Μιας και μιλάμε για «ταμπакιέρες», ας μιλήσουμε λίγο και για τα της Περιφέρειας Αττικής, στην οποία τυγχάνει να είμαι και υποψήφιος περιφερειάρχης με την «Ελληνική Αυγή για την Αττική». Θα μου πείτε: «Μα καλά, γιατί μιλάς σήμερα εδώ;». Διότι πολύ απλά «έχει πέσει σύρμα» και μας έχετε φμώσει από παντού, από debate, από κανάλια, από σταθμούς, από δημοσκοπήσεις, από οπουδήποτε. Αφού έχουμε αυτή τη δυνατότητα, θα τα πούμε εδώ λίγο.

Εξάλλου, η Περιφέρεια Αττικής είναι μια μικρογραφία της γεωκότερης πολιτικής σκηνής και ως υποψήφιος περιφερειάρχης

με τον συνδυασμό «Ελληνική Αυγή για την Αττική», θα ήθελα να καταγγείλω τα εξής: Την απεγνωσμένη προσπάθεια φήμωσης του 11,3% των ψηφοφόρων της Περιφέρειας Αττικής που με τίμησαν και τίμησαν τον συνδυασμό στις προηγούμενες εκλογές, με το να μη μας προβάλλετε σε κανένα debate. Βέβαια, απ' ό,τι φαίνεται, αυτό μάλλον έχει και τα καλά του, γιατί οι πληροφορίες που μας έρχονται είναι ότι όταν κάνουν debate οι λοιποί υποψήφιοι, με αυτά που λένε, φέρνουν ανέξοδα και χωρίς κόπο τους υποψήφιους προς εμάς.

Καταγγέλλουμε ότι δεν μας προβάλλετε εσείς γενικότερα μαζί με όλο το μιντιακό σύστημα και τις δραστηριότητες της «Ελληνικής Αυγής» πουθενά, το ότι δεν μας παίζει κανένα τηλεοπτικό ή ραδιοφωνικό μέσο, με ελάχιστες εξαιρέσεις.

Καταγγέλλουμε και γελάμε με τις «ψευδοσκοπήσεις», δηλαδή δημοσκοπήσεις-μαϊμού, των διαφόρων επαγγελματιών «ψευδοσκοπών» που δηλώνουν δημοσκοπικοί, οι οποίοι, όπως στην προηγούμενη εκλογική αναμέτρηση του 2014, δεν μας έβαζαν καθόλου στις δημοσκοπήσεις και την Παρασκευή πριν από τις εκλογές έβγαλαν μια δημοσκόπηση και έδιναν στην «Ελληνική Αυγή για την Αττική» ποσοστό 4%. Σαράντα οκτώ ώρες μετά πήραμε ποσοστό 11,5% και το βούλωσαν. Τώρα εφαρμόζουν την ίδια τακτική, ξέροντας ότι θα πάθουν το ίδιο.

Το ίδιο θα πάθουν φυσικά και στον Δήμο Αθηναίων, που το χα στούκι θα είναι τεράστιο, γιατί όλα δείχνουν ότι η «Ελληνική Αυγή για την Αθήνα» θα είναι στον δεύτερο γύρο και θα συνεχιστεί αυτό και μ' ένα πολύ ωραίο ταρακούνημα από τα ποσοστά που θα πάρει η Χρυσή Αυγή στις ευρωεκλογές, όσο και αν προσπαθείτε να μας φιμώσετε, να μας σπιλώσετε, να μας λασπολογήσετε ή οτιδήποτε άλλο.

Επίσης, καταγγέλλουμε όλους αυτούς οι οποίοι εκβιάζουν κυριολεκτικά -όχι μεταφορικά- όλους όσους θέλουν να μας παραχωρήσουν αίθουσες και χώρους για να κάνουμε ομιλίες -είτε σε δημόσιους είτε σε ιδιωτικούς χώρους επί πληρωμή- όπως έγινε στην περίπτωση ενός ιδιωτικού χώρου όπου υπήρχε μια συμφωνία με τον ιδιοκτήτη και αφού είδαν ότι δεν μπορούσαν να τον εκβιάσουν, μπήκαν τα μεγάλα μέσα. Μπήκε η Υφυπουργός Οικονομικών κ. Παπανάτσιου και είπε με έμμεσο τρόπο: «Αδελφέ, αν τους δώσεις τον χώρο, την επομένη θα σου στείλω όλες τις υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών και θα σε διαλύσουν». Ο άνθρωπος φυσικά και έκανε πίσω. Λογικό να θέλετε να μας εξαφανίσετε, αλλά μάταια. Προσπαθείτε πολλά χρόνια τώρα με «χρυσαιγιάδες», με διάφορες άλλες ιστορίες, αλλά η λάσπη και όλη αυτή η προσπάθεια πέφτει στον τοίχο.

Όσο για τους τρεις υποψήφιους που εκπροσωπούν τον ΣΥΡΙΖΑ, την Νέα Δημοκρατία και το ΚΙΝΑΛ με ολίγον Καραμανλή, την κ. Δούρου, τον κ. Πατούλη και τον κ. Σγουρό, είναι δοκιμασμένοι, αλλά όχι επιτυχημένοι.

Ξεκινάω με την κ. Δούρου, που η πολιτική της καριέρα επί της ουσίας στις 26 Μαΐου τελειώνει. Με εκατόν και πλέον νεκρούς, πνιγμένους στη στεριά και καμένους στη θάλασσα, δεν δικαιούται διά να ομιλεί. Ούτε μία συγγνώμη για όλα όσα συνέβησαν όταν ήταν -και παραμένει για λίγες μέρες ακόμα- Περιφερειάρχης Αττικής.

Δεν δικαιούται διά να ομιλεί όχι μόνο για τις βαρύγδουπες δηλώσεις της έξι μέρες πριν από την τραγωδία στη Μάνδρα, όπου έλεγε ότι «είμαστε πανέτοιμοι από αντιπλημμυρικής απόψεως» και μια εβδομάδα μετά πνίγηκαν δεκάδες άνθρωποι και καταστράφηκε ολόκληρη η περιοχή. Ακόμα και τώρα η περιοχή της Μάνδρας είναι μια νεκρή πόλη επί της ουσίας.

Όμως, δεν δικαιούται διά να ομιλεί και για τις διαβεβαιώσεις της περί της αρτιότητας του αντιπλημμυρικού σχεδιασμού και την «αψογότητα» της πολιτικής προστασίας των ανίκανων, επικίνδυνων, άχρηστων υπεύθυνων, του κ. Καπάκη που κατεβαίνει και για υποψήφιος στην Άνδρο -να τον χαίρονται εκεί στην Άνδρο- καθώς και της κ. Τσούπρα.

Ο κ. Καπάκης ήταν άφαντος. Εμφανίστηκε μερικές μέρες μετά την καταστροφή στο Μάτι. Η κ. Τσούπρα προσπαθούσε να πείσει ότι δεν είναι αυτή η υπεύθυνη, ότι είναι κάποιοι άλλοι της Πυροσβεστικής. Ο ένας τα έριχνε στον άλλον. Είναι γνωστά αυτά. Έχετε ξεμπροστιαστεί και δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα γι' αυτό. Βέβαια, όλες αυτές οι διαβεβαιώσεις κήκαν στο Μάτι και

στο Κόκκινο Λιμανάκι.

Είδαμε την ολοκληρωτική ανικανότητα και αποτυχία της κ. Δούρου στη διαχείριση των απορριμμάτων. Το 2014 κέρδισε τις εκλογές αντιγράφοντας το πρόγραμμα της Χρυσής Αυγής σχεδόν κατά γράμμα σε πολλές των περιπτώσεων, μιλώντας για διαχείριση των απορριμμάτων, ανακύκλωση στην πηγή και άλλα πολύ γοητευτικά, καταγγέλλοντας και τα τέσσερα «φαραωνικά» έργα του κ. Σγουρού.

Τελικά δεν έκανε τίποτα. Πέρασαν πέντε χρόνια και η κατάσταση είναι τραγική, τα σκουπίδια και τα απορρίμματα στη Φυλή έχουν ξεχειλίσει, η ανακύκλωση είναι σε ποσοστό λιγότερο του 10% στο σύνολο των απορριμμάτων και τελικά απεδείχθη ότι η Αριστερά όντως μαζεύει τα σκουπίδια αλλιώς. Βασικά δεν τα μαζεύει καθόλου και τελευταία στιγμή με τραγικές ενέργειες και σπασμωδικές κινήσεις προσπαθεί να διορθώσει τα αδιόρθωτα.

Είναι η κοροϊδία μεταξύ των ΧΥΤΑ και των ΧΥΤΥ. Κοροϊδεύει τους κατοίκους στο Γραμματικό και αλλού. Λέει: «Δεν είναι ΧΥΤΑ, είναι ΧΥΤΥ». Μα, ο χώρος υγειονομικής ταφής υπολειμμάτων, όταν δεν γίνεται διαλογή και από το 100% των απορριμμάτων το 90% πάει σε έναν χώρο υγειονομικής ταφής υπολειμμάτων, δεν είναι ΧΥΤΥ. Είναι ένας ΧΥΤΑ με άλλο όνομα.

Όσο για την αδιαφάνεια στο έργο της, κάποια στιγμή θα ελεγχθεί και αυτή. Η περίφημη αγορά του κτηρίου Συγγεγίδη, του πρώην κτηρίου ΟΠΑΠ από την περιφέρεια κόλλησε γιατί ενεπλάκη η δικαιοσύνη μετά από μηνύσεις και καταγγελίες που έγιναν από στελέχη της Χρυσής Αυγής και της Ελληνικής Αυγής. Θα φανούν όλα και θα βγουν όλα στη φόρα. Είναι υπόδικοι και υπόλογοι και γι' αυτό. Το λέω για να ξέρουμε.

Αναφέρω τις πεζογέφυρες, τις οποίες φτιάχνει με κόστος τριπλάσιο τουλάχιστον από την τελευταία «κυριλέ» πεζογέφυρα που κατασκευάστηκε στον Σταυρό της Αγίας Παρασκευής. Αναφέρω την ανάπλαση του Φαληρικού Όρμου, τη μεγαλύτερη κοροϊδία μπροστά στα μούτρα των πολιτών της Αττικής, που πήρε τη σύμφωνη γνώμη κάποιων, υποσχόμενη ότι θα γίνει υπογειοποίηση της φασιστάμενης Λεωφόρου Ποσειδώνος, η οποία ήδη ήταν τρία με τέσσερα μέτρα πιο ψηλά από την παλιά Ποσειδώνος.

Τελικά τα καινούργια έργα τι δείχνουν; Ότι η νέα Ποσειδώνος είναι τουλάχιστον οκτώ με δέκα μέτρα ψηλότερα από το παλιότερο επίπεδο. Με λίγα λόγια, οι κάτοικοι στην Καλλιθέα και στο Μοσχάτο δεν θα έχουν τη δυνατότητα να βλέπουν θάλασσα, παρά μόνο αν μένουν σε κανένα ρετιρέ κι εκεί με σχετική δυσκολία. Θα μπορούσαμε να μιλάμε για τη Δούρου πολλές ώρες και για τα πεπραγμένα της, αλλά τελειώνει, οπότε δεν υπάρχει λόγος.

Ο έτερος συνυποψήφιος, ο κ. Σγουρός, την προηγούμενη φορά κατέβαινε ως ανεξάρτητος. Τώρα έχει πάρει το χρίσμα του ΚΙΝΑΛ, του ΠΑΣΟΚ με λίγα λόγια, αλλά παίρνει και τους αντάρτες της Νέας Δημοκρατίας, διάφορους καραμανλικούς που «τσινάνε» με την επίσημη γραμμή της οικογένειας.

Θα θέλαμε να ξέρουμε γιατί έχασε το 2014, αφού ήταν ένας επιτυχημένος αυτοδιοικητικός ηγέτης και τι διαφορετικό θα κάνει σε σχέση με το 2014. Έχασε λόγω των «φαραωνικών» έργων που είχε υπογράψει, τα οποία ήταν και ενάντια στον κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και όταν θα τελείωναν τα τέσσερα «φαραωνικά» εργοστάσια καύσης απορριμμάτων, θα πρέπει να πληρώνουμε και ένα τεράστιο ποσό ως πρόστιμο.

Να θυμηθούμε διάφορα έξοδα έτσι ενδεικτικά, όπως ότι είχε δώσει γύρω στο ενάμισι εκατομμύριο ευρώ για την κατασκευή ενός site της περιφέρειας. Ενάμισι εκατομμύριο ευρώ, όταν τα στελέχη στις Ένοπλες Δυνάμεις φτιάχνουν αντίστοιχα και καλύτερα sites με μόλις πέντε-δέκα χιλιάδες ευρώ. Δεν είχε κάνει κανένα αντιπλημμυρικό και αυτό φάνηκε στην πορεία, δύο χρόνια μετά. Γενικώς ήταν μια αδιάφορη διοίκηση που απλώς περνούσαν οι μέρες, οι μήνες και τίποτα επί της ουσίας δεν γινόταν. Τώρα τι σκοπεύει να αλλάξει; Διαβάζοντας το πρόγραμμα του κ. Σγουρού, δεν βλέπουμε τίποτα ουσιαστικό.

Πάμε στον κ. Πατούλη, ο οποίος κατεβαίνει με το χρίσμα της Νέας Δημοκρατίας. Κατ' αρχάς, ο κ. Πατούλης δεν ήθελε να κατέβει στην περιφέρεια. Διατυμπάνιζε δύο χρόνια πριν ότι θα κατέβει στον Δήμο Αθηναίων. Ήδη είχε ξεκινήσει τις περιοδείες και τις επισκέψεις του στον Δήμο Αθηναίων, μέχρι που η οικογένεια

νεια αποφάσισε ότι θέλει να κατέβει ο νεαρός Μπακογιάννης για δήμαρχος Αθηναίων. Δεν το συζήτησε με κανέναν, έτσι απλά και ωραία. «Τσίνισε» λίγο στην αρχή ο κ. Πατούλης, αλλά μετά κατάλαβε ότι δεν μπορεί να κάνει τίποτα, να τα βάλει με την οικογένεια και συμβιβάστηκε με την Περιφέρεια Αττικής.

Διαβάζουμε ενδεικτικά δυο-τρία πράγματα από το πρόγραμμα που παρουσίασε προχθές μετά βαιών και κλάδων σε κεντρική αίθουσα σε ξενοδοχείο των Αθηνών. Λέει διάφορα για τη διαχείριση των απορριμμάτων. Μάλλον σαν αγγαρεία φαίνονται αυτά τα οποία λέει.

Ερωτούμε εμείς: Δώδεκα χρόνια ως Δήμαρχος Αμαρουσίου πώς δεν ανακύκλωσε παρά μόνο ένα ποσοστό της τάξεως του 10% μάξιμουμ των απορριμμάτων, τα οποία επί διοικήσεώς του ήταν περίπου πεντακόσιες χιλιάδες τόνοι στην κορεσμένη Φυλή;

Το πρόγραμμά του δείχνει πως το έφτιαξε -όπως είπαμε- από υποχρέωση, από αγγαρεία, γιατί είναι ένα θέμα που καίει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιτρέψτε μου και εμένα, κύριε Πρόεδρε, ζητώ λίγη ανοχή προκειμένου να μιλήσω για όλα όσα έχουν συμβεί.

Και ξαφνικά τώρα θυμήθηκε να βάλει -έτσι, το κερασάκι στην τούρτα- και καφέ κάδους. Κάτι τρέχει στα γύφτικα. Όταν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες υπάρχουν δέκα και δώδεκα κάδοι, ο κ. Πατούλης λέει -γιατί έτσι του είπε κάποιος- ότι θα βάλουμε και κάποιους καφέ κάδους. Σιγά τα ψά!

Για την πολιτική προστασία και εκεί έχει ένα φοβερό πρόγραμμα -λέει- και θα σώσει την Αττική από πλημμύρες, καταστροφές, φωτιές κ.λπ.. Αλλά όταν έγινε μία πλημμύρα προ ολίγων μηνών στο Μαρούσι, σε ένα μπαζωμένο ρέμα, -το είχατε δει όλοι, είχε δημιουργηθεί μία λίμνη δίπλα από το παλιό εργοστάσιο της «ΗΒΗ»- δεκάδες αυτοκίνητα επέπλεαν και τελικά το μόνο που έγινε, αφού κάποια στιγμή το νερό έφυγε από εκεί, ήταν να ρίχνει τις ευθύνες στην κ. Δούρου και η κ. Δούρου στον κ. Πατούλη. Βέβαια, αυτή η στάση δείχνει ότι και οι δύο δεν είχαν καμμία απολύτως σχέση με πολιτική προστασία και με αντιπλημμυρικά έργα. Όσο για τα οικονομικά του Δήμου Αμαρουσίου, παρά τις πλούσιες χορηγίες των εταιρειών που βρίσκονται στην περιοχή, ο Δήμος Αμαρουσίου χρωστούσε δεκάδες εκατομμύρια ευρώ και έχει κάνει μία σκανδαλώδη ρύθμιση, που δεν θα πληρώσει εκατόν είκοσι δόσεις, όπως παρακαλάνε και εύχονται να υπαχθούν διάφοροι συμπολίτες μας, αλλά θα αποπληρώσει σε εκατόν εξήντα έξι χρόνια -για να καταλάβετε τι συμβαίνει!

Για το ζήτημα της ασφάλειας των πολιτών, που είναι το νόμιμο ένα πρόβλημα που απασχολεί τους Έλληνες πολίτες αυτή τη στιγμή παντού -όχι μόνο στην Αττική, αλλά σε ολόκληρη την Ελλάδα, και αφορά και τους τρεις συνυποψηφίους μου- τι έχετε κάνει στην Αττική; Τίποτε απολύτως! Τι προτείνετε; Τίποτε απολύτως! Και ξέρετε γιατί; Γιατί φοβάστε μη σας πουν φασίστες και εξεσφοβικούς. Γιατί αν δεν σπάσεις αυγά, ομελέτα δεν κάνεις!

Ας αναφερθούμε εν τάχει και στα ζητήματα των ανθρώπων με ειδικές ανάγκες και τις προτάσεις των υποψηφίων, λόγω και του θέματος που ακούσαμε και πιο πριν, ποιος είναι πιο κοντά και πιο δίπλα στους ανθρώπους με ειδικές ανάγκες. Κατ' αρχάς μην τολμήσει να μας πει κανείς τίποτα, στον συνδυασμό της Ελληνικής Αυγής για την Αττική υπάρχουν τρεις συνυποψηφιοί μου, άνθρωποι με ειδικές ανάγκες, οι οποίοι είναι πρωτοπόροι στον αγώνα για τα δικαιώματα των ανθρώπων αυτών. Αν κάνετε μία βόλτα στην Αθήνα και στην Αττική, ξεκινώντας από τον χώρο που γίνονται οι συνεδριάσεις του περιφερειακού συμβουλίου, θα δείτε ότι ένας άνθρωπος με ειδικές ανάγκες δεν θα μπορέσει να πάει στο Βήμα να μιλήσει. Δεν έχει τη δυνατότητα, δεν έχει πρόσβαση. Η ράμπα που υπάρχει στο Υπουργείο Συγκοινωνιών, όπου γίνονται οι συνεδριάσεις, δεν είναι σύμφωνα με τις προδιαγραφές για τους ανθρώπους με ειδικές ανάγκες. Αν κατέβει ένα καρότσι, θα φάει μια κουτρούβλα και θα σπάσουν τα μούτρα τους -για να καταλάβετε τι σημαίνει.

Όσο για την επιχειρηματικότητα, που ακούμε την κ. Δούρου και διάφορους να μιλούν γι' αυτό, εδώ γελάμε. Η κ. Δούρου, τη μόνη επιχειρηματικότητα που είχε πριν γίνει περιφερειάρχης, εξ όσων γνωρίζουμε, ήταν ότι είχε θητεύσει σε κάτι υπηρεσίες και

σε κάτι εταιρείες -και δεν ξέρω τι ακριβώς- δίπλα στον φίλο μας, τον Άκη.

Ο κ. Σγουρός ήταν μια ζωή παράγοντας.

Όσο για τον κ. Πατούλη, εξ όσων γνωρίζουμε, δηλώνει γιατρός. Είναι γιατρός, γιατί σπούδασε φυσικοθεραπευτής στη Ρουμανία. Στην πορεία με κάποιον τρόπο πήρε και το πτυχίο του γιατρού στην Ελλάδα. Μπράβο του, τιμή του και καμάρι του, αλλά από ό,τι λένε δεν είχε ασκήσει ποτέ το ιατρικό επάγγελμα. Θα θέλαμε πραγματικά να δούμε τα ένσημα στην πιάτσα, τα ένσημα στον ΟΑΕΕ, εκεί που δείχνει αν κάποιος κατέχει κάτι σχετικό με την επιχειρηματικότητα, να δούμε τι γίνεται. Τίποτε απολύτως!

Εν τάχει, κλείνοντας, θα ήθελα να αναφέρω ορισμένα πράγματα από τις θέσεις μας για την Περιφέρεια Αττικής, που είναι οι θέσεις της Χρυσής Αυγής σε πανελλαδικό επίπεδο και είναι όμοιες -περίπου- για ολόκληρη την Ελλάδα. Κατ' αρχάς η ασφάλεια των πολιτών είναι το πρώτο μέλημα και θα δώσουμε σε περιφέρειες και σε δήμους όλη μας την ενέργεια, την προσπάθεια, για να βοηθήσουμε τους συμπολίτες μας οι οποίοι πλήττονται καθημερινά και φοβούνται πλέον και μέσα στα σπίτια τους, όχι μόνο έξω από αυτά.

Για τα απορρίμματα έχουμε συγκεκριμένες θέσεις, με πάρα πολλές λεπτομέρειες, για το πώς θα πρέπει να υπάρξει η «no waste zone», να μη μένει ούτε ένα υπόλειμμα, προκειμένου να πέφτει σε έναν χώρο υγειονομικής ταφής, όπως γίνεται στις προηγμένες χώρες του εξωτερικού.

Όσον αφορά τις υποδομές, θα πρέπει να είναι φιλικές οι υποδομές αυτής της πόλης και ολόκληρης της χώρας για όλους τους ανθρώπους: για τους ανθρώπους με ειδικές ανάγκες, για τις ηλικιωμένες γυναίκες που πηγαίνουν το καροτσάκι του σουπερμάρκετ και δεν μπορούν να περάσουν από πουθενά, για τις μητέρες με τα καροτσάκια με τα μωρά που κάνουν σλάλομ ανάμεσα σε πεζοδρόμια, δρόμους, αυτοκίνητα, μηχανάκια, πασσάλους, καρέκλες ή οτιδήποτε άλλο. Θα πρέπει επιτέλους αυτή η περιοχή της Αττικής να αναδειχθεί πολιτιστικά και όχι όπως έκανε η κ. Δούρου, που έδινε εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ για την ενεργειακή αναβάθμιση -λέει- του «Σπιτιού του αγωνιστή», ένα γηροκομείο με καμιά εικοσαριά ηλικιωμένων αγωνιστές του ΚΚΕ, για το οποίο πλήρωσαν οι πολίτες της Αττικής πάνω από 100.000 ευρώ. Μετά -νομίζω- και εδώ ο Πρόεδρος της Βουλής έδωσε ένα πολύ καλό ποσό για τη συγκεκριμένη περίπτωση.

Για την εξάλειψη της γραφειοκρατίας, που ταλανίζει όλους και την επιχειρηματικότητα της πατρίδος μας, θα πρέπει να γίνει κάτι. Αυτό που πρέπει να γίνει είναι να αντιγράψουμε στην κυριολεξία το πώς έχουν εξαλείψει τη γραφειοκρατία συγκεκριμένες χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση και όχι μόνο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Να ολοκληρώνουμε, κύριε Παναγιώταρε, εάν έχετε την καλοσύνη.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Επιτρέψτε μου δύο λεπτά. Και μου αλλάξατε τον χρόνο -όχι εσείς προσωπικά- και άλλοι μιλούσαν εδώ πάνω από μία ώρα, καταστρατηγώντας τον χρόνο. Δώστε μου και εμένα τρία λεπτά.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν έχουμε κάνει ιδιαίτερη εξαίρεση, εκτός από τον κ. Πολάκη, όπως γνωρίζετε.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Δεν ήταν μόνο ο κ. Πολάκης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας έδωσα ήδη τέσσερα λεπτά επιπλέον.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Όσον αφορά την καθημερινότητα των πολιτών και φυσικά τις αμαρτωλές συμβάσεις, εκεί, αν έμπαινε ένας εισαγγελέας στην Περιφέρεια Αττικής, θα έβγαζε πάρα μια πάρα πολλά «λαβράκια».

Αυτά και άλλα πολλά μπορούμε να κάνουμε, εάν και εφόσον οι πολίτες της Αττικής μάς τιμήσουν ξανά με την ψήφο τους, μία ψήφο που θεωρούμε ότι την εκμεταλλευτήκαμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο υπέρ των πολιτών της Αττικής τα πέντε χρόνια στην Περιφέρεια Αττικής. Ελπίζουμε να ξανακάνουμε το ίδιο για τα επόμενα πέντε χρόνια.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προχωρούμε με την κ. Τασία Χριστοδουλοπούλου, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ και Γ' Αντιπρόεδρο της Βουλής, η οποία έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι, το Κοινοβούλιο είναι χώρος ασυλίας. Μπορεί ο καθένας να λέει ό,τι θέλει, χωρίς να υπάρχει καμμία επίπτωση, γιατί υπάρχει η γνωστή συνθήκη της ανοχής. Έτσι, ακούσαμε και τον προηγούμενο ομιλητή, τον εκπρόσωπο της Χρυσής Αυγής, που δήλωσε το ενδιαφέρον του για τους αναπήρους. Είναι ακόμα στο διαδίκτυο οι απόψεις της Χρυσής Αυγής για τους αναπήρους το 2012 και το 2013.

Πρόσφατα επισκεφθήκαμε το Άουσβιτς, όπου η Βουλή εγκαινίασε το μουσείο για τους Έλληνες Εβραίους πολιτικούς κρατούμενους και Ρομά που κήκαν από τους ναζιστές, και είδαμε και ένα ολόκληρο τμήμα που συναποτελείτο από τεχνητά μέλη των αναπήρων που είχαν συλληφθεί. Διότι ο ναζισμός δεν ανέχεται την αναπηρία, είναι υπέρ του «τέλειου» ανθρώπινου είδους. Έτσι, σήμερα ακούμε και τους ναζιστές να δηλώνουν ανάπηροι, να έχουν τρεις υποψηφίους, όπως μας ανακοίνωσαν, αναπήρους. Πολύς τζόγος γίνεται με τους αναπήρους. Δεν καταλαβαίνω τι συμβαίνει. Αυτή είναι η πρώτη επισήμανση.

Η δεύτερη επισήμανση, που ήθελα να κάνω, είναι ότι μοιάζει σαν να ζούμε σε μια μετανεωτερικιστική εποχή πλέον. Δηλαδή, όσον αφορά την παγκόσμια πρωτοτυπία να γίνεται πρόταση μομφής για ένα tweet. Ή είναι μια εικόνα από το μέλλον ή κάτι γίνεται εδώ. Συνήθως οι μομφές κατά Υπουργών έχουν να κάνουν με την άσκηση των καθηκόντων τους, με την πλημμελή άσκηση των καθηκόντων τους, με αδικήματα που διαπράττουν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, είτε είμαστε της στενής είτε της πλατιάς θεωρίας, αν είναι επ' ευκαιρία ή κατά την εκτέλεση των καθηκόντων. Αλλά το να γίνεται πρόταση μομφής για tweet που κάνει ένας Υπουργός για κάποιο ζήτημα, πραγματικά υπερβαίνει κάθε φαντασία. Γιατί το έκανε αυτό ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Γιατί το έκανε; Θεωρεί ότι το διαδίκτυο, που είναι ένας δημοφιλής χώρος εκτόνωσης και -όπως λένε όλοι- δρα διαδραστικά, μπορεί να μεταφερθεί και στη Βουλή, ώστε, διαδραστικά, όλοι εναντίον όλων να λέμε ό,τι μας κατέβει; Τι ακριβώς ήταν αυτό το οποίο επεδίωκε με αυτή την πρόταση μομφής; Πραγματικά είναι άξιον απορίας!

Βεβαίως, κατανοώ ότι αυτό το tweet ή το οποιοδήποτε παρόμοιο tweet, αν δεν ήταν προεκλογική περίοδος, θα πέρναγε απαρατήρητο. Το πολύ-πολύ να αποτελούσε αντικείμενο κάποιου μικρόχουλο σχολίου από κάποιον δημοσιογράφο. Τώρα, όμως, λόγω των αναγκών της προεκλογικής περιόδου, όλα γιγαντώνονται, όλα αξιοποιούνται σε αυτόν τον «ιερό» αγώνα της επανακατάληψης της εξουσίας.

Εδώ θα ήθελα να πω ότι το θέαμα, το οποίο τόσο καλά δουλεύουν οι επικοινωνιολόγοι του κ. Μητσοτάκη, είναι οριακό πάντα, γιατί είναι πλάνη τα πόδια του και γιατί κι άλλοι το ξέρουν αυτό το άθλημα, μπορούν να κάνουν αντιπερισπασμούς και όλο αυτό το πολυδιαφημισμένο μέσο να καταρρεύσει. Διότι το θέαμα, δηλαδή η εικόνα, προσπαθεί να διαμεσολαβήσει κοινωνικές σχέσεις και έτσι συγκεντρώνει το βλέμμα και τη συνείδηση του τηλεθεατή, αλλά αυτό το βλέμμα χάνεται, όπως χάνεται και η συνείδηση. Και μιλάμε για ψευδή συνείδηση. Έτσι, λοιπόν, αξιοποιείται όλη η λογική της κοινωνίας του θεάματος. Ο μακαρίτης Γκυ Ντεμπόρ, σε άλλους χρόνους, μάς είχε προειδοποιήσει πώς ακριβώς παίζεται αυτό το παιχνίδι.

Επέλεξε, όμως, αυτό το συγκεκριμένο tweet ο κ. Μητσοτάκης, γιατί θεωρούσε ότι, μέσω αυτού, θα επιφέρει κάποιο πλήγμα στο ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς. Νομίζω, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι αναλάβετε πολύ δύσκολα καθήκοντα. Ξέρετε, ιστορικά, έχουν αποπειραθεί και άλλοι να πλήξουν και να αποδομήσουν το ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς χωρίς να τα καταφέρουν. Και ξέρετε γιατί; Γιατί το ηθικό πλεονέκτημα δεν είναι πού πάει ο πολιτικός όταν αρρωσταίνει, αν πηγαίνει σε ένα δημόσιο νοσοκομείο ή σε μία ιδιωτική κλινική ή στο εξωτερικό, ούτε αν το παιδί του πάει σε ιδιωτικό σχολείο, ούτε με ποιον κάνει διακοπές και πώς τις κάνει.

Το ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς έχει αποδοθεί ιστορικά

στην Αριστερά γιατί είναι ο πολιτικός και ιδεολογικός χώρος που διεκδικεί καθολικότητα στα δικαιώματα των ανθρώπων: ισότητα, ελευθερία, δικαιοσύνη. Αυτό της δίνει το ηθικό πλεονέκτημα. Κι εσείς, που αναγκαστικά έχετε το μειονέκτημα να διεκδικείτε και να αγωνίζεστε για τους λίγους, δεν μπορείτε να πλήξετε ο το ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς ούτε να το αποδομήσετε, διότι η Αριστερά είναι φορέας αντιλήψεων ιστορικά τόσα χρόνια.

Ξέρετε, τότε, τον 19^ο αιώνα, που εμφανίστηκαν ο Μαρξ και ο Ένγκελς, υπήρχαν άνθρωποι που κατηγορούσαν τον Ένγκελς γιατί ήταν πλούσιος. Και κατηγορούσαν φυσικά και τον Μαρξ, γιατί είχε στενή σχέση μαζί του και προφανώς τον χρηματοδοτούσε να γράφει αυτά τα μεγαλειώδη βιβλία που έγραψε. Θυμάται κανείς ποιος τα έγραψε αυτά; Αυτό που έχει καταγράψει η ιστορία είναι ότι αυτοί οι άνθρωποι ίδρυσαν την Πρώτη Διεθνή, ότι δημοσίευσαν το Κομμουνιστικό Μανιφέστο και ότι ανακοίνωσαν ότι «ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από την Ευρώπη, το φάντασμα του κομμουνισμού». Αυτά έμειναν στην ιστορία. Αυτά θα μείνουν στην ιστορία κι από τούτη εδώ τη Βουλή για το τι πολιτικό σχέδιο έχει ο ΣΥΡΙΖΑ, που είναι η Αριστερά, και τι πολιτικό σχέδιο έχει η Νέα Δημοκρατία.

Ήταν, πραγματικά, τραγικά ανεπίκαιρο να αξιοποιήσετε αυτό το πράγμα σε μία στιγμή -όχι μόνο στις προχθεσινές εξαγγελίες του Πρωθυπουργού, αλλά γενικά- που ο ΣΥΡΙΖΑ, αντιλαμβανόμενος το πόσο οι άνθρωποι επλήγησαν από τα μνημόνια, πόσα έχασαν και κυρίως την αξιοπρέπεια τους, προσπαθεί να επαναφέρει στοιχειωδώς έναν δείκτη κοινωνικής προσαρμογής. Γιατί, για εμάς, το κοινωνικό κράτος είναι το κεντρικό ζήτημα για το οποίο διεκδικούμε να κυβερνήσουμε και διεκδικούμε να αλλάξουμε τη ζωή όλων των ανθρώπων.

Με αυτή την έννοια νομίζω ότι πρέπει να συμφιλωθείτε επιτέλους. Είτε ήταν ένα σκέρτσο της συγκυρίας, είτε ήταν νομοτέλεια, το ότι ο ΣΥΡΙΖΑ βρέθηκε στην κυβέρνηση το 2015 δεν ήταν συμπτωματικό. Το 2015 εξέφρασε τις ελπίδες και τις προσδοκίες ενός λαού που τον είχατε λεηλατήσει. Τον είχατε κυριολεκτικά λεηλατήσει. Βλέπω ότι κάνετε εκεί κάτι σήματα. Παραδέχεστε το τότε τουλάχιστον; Σήμερα, λοιπόν, τεσσεράμισι χρόνια μετά, ο ίδιος αυτός λαός βλέπει ότι αυτά τα οποία υποσχέθηκε ο ΣΥΡΙΖΑ τα υλοποιεί με ένα σχέδιο μελετημένο, προκειμένου να ανακάμψει η κοινωνία πρωτίτως και η οικονομία δευτερευόντως. Γιατί χωρίς να έχει ανακάμψει η κοινωνία καμμία οικονομία δεν ανακάμπτει. Αυτό είναι ένα ζήτημα το οποίο έχει παιχτεί.

Θέλω, κλείνοντας, να πω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δέχεται μία λυσσαλέα επίθεση το τελευταίο εξάμηνο, για παράδειγμα, για τις «Πρέσπες», που, σε αντίθεση με όσα συμβαίνουν στην Ελλάδα, όλος ο κόσμος δίνει συγχαρητήρια στην Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί επιτέλους υπήρξε μία εξέλιξη στα Βαλκάνια που δεν είχε να κάνει ούτε με εθνικισμό ούτε με φράχτες ούτε με πόλεμο. Ήταν μία εξέλιξη ειρήνης. Κι αυτό εσείς προσπαθήσατε να το αξιοποιήσετε, επειδή είναι προεκλογική περίοδος, σπίνοντας διαμαρτυρίες με κάτι ανθρώπους από το πουθενά, προκειμένου να το αξιοποιήσετε εκλογικά. Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ μπόρεσε και να τελειώσει το μνημόνιο, τις υποχρεώσεις που ο ίδιος ανέλαβε σε μία δύσκολη συγκυρία και, ταυτόχρονα, να ολοκληρώσει όλα τα σχέδια που ανακοίνωσε από τον Αύγουστο και μετά, να βγει η χώρα στις αγορές, να προχωρήσει πραγματικά σε μεταρρυθμίσεις που να βοηθήσουν την κοινωνία.

Καλό, λοιπόν, είναι να συνειδητοποιηθεί αυτή η κατάσταση και να μη ζείτε ακόμα με το όνειρο της «παρένθεσης», γιατί παρένθεση πέντε χρόνων δεν υπάρχει. Οι παρενθέσεις είναι συνήθως σύντομες. Θα πρέπει, λοιπόν, να συμφιλωθείτε με την πραγματικότητα και αυτή είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ήρθε για να μείνει. Και δεν ήρθε για να μείνει μόνος του, διεκδικώντας, κόντρα στη θέληση της κοινωνίας, την παραμονή του στην Κυβέρνηση, αλλά γιατί θα το θελήσει ο ελληνικός λαός, ο οποίος ξέρει να κρίνει, ξέρει να κατανοεί και ξέρει, πραγματικά, να συγκρίνει πολιτικές και πολιτικούς, ώστε να ξέρει στο τέλος ποια θα είναι η επιλογή του.

Γι' αυτό αυτή τη σιγουριά σας, για το τι θα γίνει στις 26 Μαΐου, τι θα γίνει τον Οκτώβριο και αν είναι ψήφος εμπιστοσύνης το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών ή δεν είναι, νομίζω ότι είναι καιρός να την εγκαταλείψετε, γιατί όσο περνάει ο χρόνος τόσο τα γεγονότα, οι εξελίξεις και η πραγματικότητα θα σας διαψεύδουν.

Θέλω, λοιπόν, κλείνοντας να πω ότι στον επικοινωνιακό ανταγωνισμό, το γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μετέτρεψε την πρόταση μομφής σε πρόταση εμπιστοσύνης, δεν μπορέσατε να το χειριστείτε, δεν το είχατε σκεφτεί, δεν το είχατε εκτιμήσει, δεν το είχατε υπολογίσει. Αυτός είναι ο λόγος που έχετε χάσει την ψυχραιμία σας και αναδεικνύετε ζητήματα τα οποία δεν παίζουν κανέναν ρόλο, ειδικά για ανθρώπους που τόσα χρόνια έχουν αφοσιωθεί στην ιστορία της Αριστεράς και που δεν μπορείτε εσείς να τα πλήξετε με κατασκευές, με κιτρινισμό και με διαστρέβλωση. Ναι μεν καλά το να κάνετε πρόταση μομφής για ένα tweet, που είναι μία εικόνα από το μέλλον, αλλά το γεγονός ότι χρησιμοποιείτε τα υλικά του παρελθόντος, δηλαδή τον μακαρθισμό, τον γκεμπελισμό και τον κιτρινισμό, αυτό το «πίσω-μπρος» μάς έχει προκαλέσει έναν μετωρισμό.

Καλό θα είναι να εμφανιστούμε στη σημερινή πραγματικότητα με τα όπλα που έχει ο καθείς, για να αντιπαρατεθούμε ενώπιον της ελληνικής κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΙΑΣΩΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για μισό λεπτό για ένα θέμα επί της διαδικασίας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Δεν μπορείτε να μιλήσετε. Έχετε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο. Δεν γίνεται. Έτσι είναι.

ΙΑΣΩΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Απλά να θυμηθεί η κυρία Αντιπρόεδρος, όταν θα είναι στην Έδρα, πόσο μίλησε, για να μη σταματά τους άλλους στο επτάλεπτο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τώρα αυτό είναι επί της διαδικασίας; Για όνομα του θεού!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», είκοσι επτά μαθήτριες και μαθητές καθώς και τέσσερις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Ελευθερούπολης Καβάλας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Κουτσούκος έχει τον λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε εδώ διότι ο κ. Τσίπρας άρπαξε την ευκαιρία που του έδωσε ο κ. Μητσοτάκης και μετέτρεψε μία πρόταση μομφής κατά του κ. Πολάκη σε πρόταση εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Και το ερώτημα είναι διπλό προς τον κ. Μητσοτάκη και προς τον κ. Τσίπρα: Δεν ήξερε ο κ. Μητσοτάκης ότι ο κ. Τσίπρας δεν θα αφήσει απροστάευτο τον κ. Πολάκη που, άλλωστε, τον εκπροσωπεί; Επίσης, δεν ήξερε ότι δεν θα αφήσει την Κοινοβουλευτική του Ομάδα να εκφραστεί διά της ψηφοφορίας, όπως εκφράστηκαν ελάχιστα στελέχη κατά της τοποθέτησης του κ. Πολάκη για τον κ. Κυμπαρούπολο;

Προφανώς το ήξερε, αλλά τον εξυπηρέτοσε μία όξυνση και μία πόλωση ενταγμένη στη γενικότερη στρατηγική του. Και, προφανώς, ο κ. Τσίπρας άδραξε την ευκαιρία για να μην αφήσει την Κοινοβουλευτική του Ομάδα να παρασυρθεί ενδεχόμενα, αν και δεν έχω καμία αυταπάτη για τη συμπεριφορά της, και να καταλήξει να χειροκροτεί όλη μαζί, με αυτή τη θέρμη που είδατε νωρίτερα, τον κ. Πολάκη.

Όλα αυτά είναι ενταγμένα σε μία στρατηγική πόλωσης, που θα μεγαλώνει, θα οξύνεται όσο πλησιάζουν οι ευρωεκλογές σε λίγες ημέρες και οι εθνικές εκλογές αργότερα.

Ο κ. Πολάκης είναι γνωστό ότι είναι πολλάκις εκτεθειμένος. Έχει βρίσει τους πάντες και τα πάντα. Δεν χρειάζεται να τον μεμφθεί κανένας, έχει την κατακραυγή της κοινής γνώμης, όλων των πολιτικών δυνάμεων, πλην των σκληρών του ΣΥΡΙΖΑ, ευρύτερα του Τύπου και του απλού κόσμου.

Ο κ. Πολάκης νωρίτερα μας είπε για την παλικαριά των Σφακιανών, αλλά ξέχασε ότι τα γνήσια παλικάρια των Σφακιών που έχουν αγναντέψει τις Μαδάρες και τη Γαύδο έχουν και μία σταλιά φιλότιμο να ζητήσουν μία συγγνώμη, κάτι το οποίο δεν το έκανε, παρ' ότι προσπάθησε να μας πει πόσο συμπαθεί τους ανάπηρους. Ξέχασε, βέβαια, να μας πει ότι από αυτές τις εννέα χιλιά-

δες που έλεγε ο κ. Τσίπρας εχθές που διόρισαν στην υγεία, πόσοι από αυτούς είναι ανάπηροι με βάση τον ν.2643 του ΠΑΣΟΚ. Γιατί, απ' όσο γνωρίζω εγώ, στην τελευταία προκήρυξη 2Κ/2019 εξαίρεσε τους ανάπηρους. Τόσο πολύ τους αγαπάει! Αυτά είναι τα fake news, που τα λέει εδώ επίσημα από το Βήμα της Βουλής ο κ. Πολάκης.

Και, βεβαίως, τι άλλο μάθαμε από την απολογία του νωρίτερα; Ότι ως γνήσιος αριστερός δεν πήγε στο ΕΣΥ για να το υποστηρίξει, αλλά πήγε στον ιδιωτικό τομέα για να δει πώς δουλεύει ο ανταγωνισμός. Δηλαδή όταν βλέπω εδώ συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ, που έχουν υπηρετήσει το ΕΣΥ, πιστεύω ότι τους προσβάλει βαθύτατα. Τους θεωρεί ανάξιους να πάνε στον ιδιωτικό τομέα και πήγαν ως φουκαράδες στο ΕΣΥ. Αυτά είπε νωρίτερα ο κ. Πολάκης, που τον χειροκροτήσατε.

Λοιπόν, ας αφήσουμε τον κ. Πολάκη, που κρύβεται και επικαλείται το άρθρο 86 του Συντάγματος, όταν υπάρχει ζήτημα να πάει να απολογηθεί στη δικαιοσύνη για τις ύβρεις του και που κρύβεται στον κοινοβουλευτικό έλεγχο. Εγώ τον ψάχνω τρεις μήνες τώρα, γιατί έκλεισαν την παθολογική κλινική στο Νοσοκομείο της Αμαλιάδας και επικαλείται φόρτο εργασίας. Και την ίδια μέρα που επικαλείται φόρτο εργασίας είναι στις 3.00' τη νύχτα στο Facebook να απαντάει και να υβρίζει τους πολιτικούς του αντιπάλους. Θα τον περιμένω τη Δευτέρα, να δούμε αν θα έρθει.

Θα τον αφήσουμε, λοιπόν, εκεί που βρίσκεται και να δούμε τώρα πώς ο λαός εισέπραξε χθες αυτή την έναρξη της συζήτησης, με μια πεζοδρομιακού χαρακτήρα αντιπαράθεση, που εξελίχθηκε στα οικογενειακά των Αρχηγών Κυβέρνησης και Αντιπολίτευσης και έφτασε να καταλήξει στο ποιος έχει τους περισσότερους φίλους με κότερα. Γιατί προφανώς η ποιότητα και η αξιοπρέπεια της πολιτικής φάνηκε ότι δεν τους ενδιαφέρει μπροστά στην προσωπική τους επιβίωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τι είναι ο καθένας, ποια είναι η διαδρομή του, της μάνας του, του πατέρα του και της οικογένειάς του, τα ξέρει ο ελληνικός λαός. Αλλά όταν φτάνει να γράφει για να τους υπερασπιστεί, πάει να πει ότι έχεις κάποιο πρόβλημα. Αυτά τα γνωρίζει ο λαός και δεν τον απασχολούν. Τον απασχολούν τα πραγματικά προβλήματα. Και γι' αυτά νομίζω ότι πρέπει να μιλήσουμε, έξω από τη γνωστή «κοτερολογία», διότι η γνώμη μου είναι πως το ποιος είναι λιγότερο ή περισσότερο διαπλεκόμενος δεν φαίνεται από τα καταστρώματα στα κότερα, αλλά φαίνεται από τα υποστρώματα των νομοθετικών ρυθμίσεων που κατά δεκάδες, θυμίζω, έρχονται εδώ για να εξυπηρετήσουν μεγάλα συμφέροντα και τα έχουμε καταγγείλει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας ζήτησε λοιπόν ο κ. Τσίπρας να του δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης. Γιατί να του δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης; Επειδή ήταν ο μόνος Πρωθυπουργός που υποθήκευσε τη δημόσια περιουσία για εκατό χρόνια; Επειδή δέσμευσε τη χώρα μέχρι το 2022 με υπερπλεονάσματα 3,5% και 2,4% μετά, με φόρους και εισφορές που τις παίρνει από τον ελληνικό λαό; Από τις τσέπες του ελληνικού λαού θα αφαιρεθούν 56,2 δισεκατομμύρια, όταν το προσδοκώμενο ΑΕΠ, αν το επιτύχουμε, θα είναι μόνο 37 δισεκατομμύρια την ίδια περίοδο. Γιατί να του δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης, που χάσαμε 20 δισεκατομμύρια ΑΕΠ λόγω της περιπέτειας του 2015; Να του δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης που αύξησε το δημόσιο χρέος στο 181% του ΑΕΠ; Σήμερα είναι 335 δισεκατομμύρια και μόνο το τέταρτο τρίμηνο αυξήθηκε κατά 5%. Δημόσιο χρέος 20 δισεκατομμύρια παραπάνω. Γιατί να του δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης; Επειδή αυξήθηκαν οι ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το δημόσιο την περίοδο της διακυβέρνησής του κατά 55 δισεκατομμύρια; Επειδή μείωσε τις συντάξεις, όπως είπα το πρωί, μιλώντας στην επιτροπή, κατά 15,5%; Επειδή αφαιρέσατε 800 εκατομμύρια από τους συνταξιούχους με την εισφορά υπέρ υγείας. Έργο Πολάκη αυτό. Επειδή αυξήσατε τη φαρμακευτική δαπάνη κατά 1 δισεκατομμύριο 750 εκατομμύρια, αφαιρέσατε από τις τσέπες των συνταξιούχων ως συνδρομή τους στη φαρμακευτική δαπάνη. Και αυτό είναι έργο Πολάκη. Αντικαθίστανται αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το επίδομα των ευρωεκλογών που θα δώσετε; Είναι πάρα πολύ λιγότερα. Συνολικά πήρατε πέντε από τους συνταξιούχους τα πέντε αυτά χρόνια και θα τους επιστρέψετε ένα. Στους υπόλοιπους πήρατε δέκα και θα τους επιστρέψετε ένα.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας δώσει κανείς ψήφο εμπιστοσύνης; Επειδή χρωστάτε διακόσιες χιλιάδες συντάξεις και με τον νόμο Κατρούγκαλου τις μειώνετε κατά 30%;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε. Είναι πολύ ενοχλητικό. Δεν ξέρω αν νωρίτερα πουμίλαγε η κ. Χριστοδουλόπουλου χτύπαγε το ίδιο. Εν πάση περιπτώσει, ζητώ μια μικρή ανοχή.

Να σας δώσουμε, λοιπόν, ψήφο εμπιστοσύνης για τις θεσμικές παρεμβάσεις στη δικαιοσύνη και στις ανεξάρτητες αρχές. Για τις γνωστές διαπλοκές τύπου Λαυρεντιάδη, Πετσίτη, Παππά, που προσπαθείτε να αποκρύψετε; Γιατί να σας δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης; Επειδή προσπαθείτε να συντηρήσετε το αφήγημα της εξόδου με το ενέχυρο των 5,5 δισεκατομμυρίων από το απόθεμα των 31 δισεκατομμυρίων που πήρατε από τις τσέπες του ελληνικού λαού; Ο Πρωθυπουργός θα χαρακτηριστεί «Πρωθυπουργός των ενεχύρων». Ενέχυρο τη δημόσια περιουσία, ενέχυρο τους φόρους που εισέπραξε από τους πολίτες, προκειμένου να πει μεθαύριο ότι θα εξασφαλίσει δημοσιονομικό χώρο.

Με όλα αυτά και πολλά άλλα, είναι προφανές ότι δεν έχετε ούτε τη δική μας ψήφο εμπιστοσύνης ούτε του ελληνικού λαού. Αλλά κυρίως το μεγάλο κακό που κάνετε, πιστεύω, είναι ότι απαξιώσατε τους όρους της αξιοπρέπειας και του ηθικού πλεονεκτήματος της Αριστεράς και νομιμοποιήσατε συντηρητικές πολιτικές. Και έρχεται τώρα ο κ. Μητσοτάκης ως γνήσιος δεξιός να σας πει ότι αυτός θα εφαρμόσει καλύτερα αυτές τις πολιτικές.

Η χώρα όμως, δεν χρειάζεται ούτε τους μεν ούτε τους δε, ούτε τις συντηρητικές πολιτικές της διαρκούς λιτότητας όπου δέσμευσε τη χώρα ο κ. Τσίπρας και θα εφαρμόσει ο κ. Μητσοτάκης. Χρειάζεται μια άλλη πολιτική. Είναι αυτή για την οποία μίλησε χθες η κ. Γεννηματά. Και για να βγάλουν συμπεράσματα οι πολίτες δεν έχουν παρά να δουν πώς αντιπαράτεθηκαν ο κ. Τσίπρας με τον κ. Μητσοτάκη χθες και πώς η κ. Γεννηματά επανέφερε στα θέματα που αφορούν την πορεία της χώρας, τον Ελληνισμό, τα προβλήματα των πολιτών και το πώς θα διασφαλισουμε μία σταθερή και μόνιμη έξοδο από την κρίση και τα μνημόνια.

Και για να τελειώσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσωπικά πιστεύω ότι τώρα που κλείνει ο κύκλος του ΣΥΡΙΖΑ, που έχει υπάρξει ένας ολόκληρος κύκλος της αμετανόητης Νέας Δημοκρατίας, που έχει υπάρξει ένας ολόκληρος κύκλος του ΠΑΣΟΚ, ο λαός μπορεί να βγάλει συμπεράσματα για το πότε η χώρα ευημερούσε και με ποια πολιτική πρέπει τώρα να ξαναπάει μπροστά, να σταθεί στα πόδια της, για να μην επαναλάβουμε τα ίδια αδιέξοδα. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποδείχθηκε ότι κανένας δεν μπορεί μόνος του. Αν δεν επιτύχουμε την εθνική συνεννόηση, την κοινωνική συναίνεση και ένα σχέδιο μακρόπνοης εξόδου από την κρίση, όπως αυτό που προτείνει το Κίνημα Αλλαγής και η Φώφη Γεννηματά, δυστυχώς θα επαναλάβουμε τα λάθη του παρελθόντος, σαν να μη μάθαμε τίποτα από την εντεκάχρονη κρίση.

Να είστε καλά και ευχαριστώ, κυρίες Πρόεδρε, για τη μικρή ανοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κουτσούκο.

Τον λόγο έχει η κ. Ελένη Σταματάκη, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ από την Α' Πειραιώς, για επτά λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε λίγες μέρες θα κληθούμε να ψηφίσουμε για την Ευρώπη, τους δήμους, τις κοινότητες και τις περιφέρειες. Μπροστά στα κρίσιμα επίδικα που πρέπει να απασχολήσουν τους πολίτες εν όψει των εκλογών, η Αξiomατική Αντιπολίτευση επιχειρεί να αποπροσανατολίσει τον δημόσιο διάλογο απομακρύνοντας τον από τα πολιτικά ζητήματα που αφορούν τη χώρα μας και την καθημερινότητα των πολιτών σε αυτή και επιχειρεί να δημιουργήσει εντυπώσεις με επικοινωνιακά εργαλεία, μεταφέροντας την αντιπαράθεση σε επίπεδο μικροπολιτικής.

Είναι συνειδητή επιλογή, αφού ο ίδιος ο κ. Μητσοτάκης έχει αρνηθεί την πρόταση του Πρωθυπουργού για δημόσιο διάλογο

πάνω στις προγραμματικές θέσεις της Κυβέρνησης και της Αξiomατικής Αντιπολίτευσης, αλλά επιλέγει να καταθέσει πρόταση δυσπιστίας για μία δήλωση που έγινε στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και την οποία έκανε μείζον πολιτικό θέμα και πρόβλημα.

Ο κ. Μητσοτάκης επιλέγει τον εύκολο δρόμο. Επιλέγει να μιλήσει για προσωπικές στάσεις, αντί να μιλήσει για μισθούς, συντάξεις, κοινωνική πολιτική, για το πώς θα ενδυναμώσουμε τους δήμους που τόσο καιρό στραγγαλιζόνταν οικονομικά, πώς θα ζωογονήσουμε τον διάλογο, πώς θα στηρίξουμε τη δημοκρατία.

Επενδύσατε στη σκανδαλολογία, την κινδυνολογία και τον φόβο. Λέγατε για τέταρτο μνημόνιο, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης. Πέσατε έξω. Από τον Αύγουστο έχουμε βγει από τα μνημόνια, έχουμε βγει από την επιτροπεία. Μιλούσατε για περικοπές μισθών και συντάξεων. Και σε αυτό πέσατε έξω. Αντί γι' αυτό, όχι μόνο διασφαλίστηκε η μη περικοπή των συντάξεων, αλλά επανέρχεται η δέκατη τρίτη σύνταξη, καταργήθηκε ο υποκατώτατος μισθός και αυξήθηκε ο κατώτατος.

Τώρα, λοιπόν, έχει έρθει η ώρα να δικαιωθούν οι θυσίες των ανθρώπων που σήκωσαν το βάρος της κρίσης των μνημονίων. Έρθε η ώρα οι πολίτες και ο λαός μας να αρχίσει να δικαιώνεται για όλα αυτά που πέρασε όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Μετά το τέλος της επιτροπείας καταθέτουμε τις επεξεργασμένες προτάσεις μας για ένα αναπτυξιακό σχέδιο που θα έχει οφέλη για όλες και για όλους. Άμεσα μειώνεται ο ΦΠΑ στην εστίαση και τα τρόφιμα από 24% σε 13% και ο ΦΠΑ στην ενέργεια από 13% σε 6%. Καταβάλλεται, εντός του μήνα, η δέκατη τρίτη σύνταξη και γίνεται νόμος του κράτους. Είναι μία ετήσια καταβολή. Τώρα σχεδιάζουμε και παίρνουμε μόνιμα μέτρα και όχι εφάπαξ.

Την επόμενη χρονιά προγραμματίζουμε μειώσεις εισφορών για τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, αύξηση του συντελεστή αποσβέσεων των επιχειρήσεων, επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών επιχειρήσεων και νέων εργαζομένων, μείωση του ΦΠΑ σε βασικά αγαθά, επαναφέρουμε τον μειωμένο φόρο εισοδήματος στα ησια, μείωση του φόρου συνεταιρισμών και έκπτωση φόρου για τους αγροτικούς συνεταιρισμούς, μείωση του κόστους θέρμανσης στις ορεινές περιοχές, προστατεύουμε την πρώτη κατοικία και την απαλλάσσουμε από τους τόκους των δανείων. Αποδείξαμε ότι μπορούμε, ότι έχουμε αξιοπιστία και ότι τα καταφέρνουμε.

Να δούμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, ποιος στήριξε τις ευάλωτες ομάδες των συμπολιτών μας. Είναι ειλικρινής η ευαισθησία που παρουσιάζει σήμερα η Νέα Δημοκρατία για τους αγώνες του αναπηρικού κινήματος ή εργαλειοποιεί με χυδαίο τρόπο την προσωπικότητα του κ. Κυμπουρόπουλου; Για πρώτη φορά έγιναν τεσερισήμισι χιλιάδες μόνιμες προσλήψεις στην ειδική αγωγή και την εκπαίδευση.

Σας καλώ, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, να έρθετε μαζί να επισκεφτούμε τα πέντε ειδικά σχολεία που υπάρχουν στον Πειραιά. Εκεί θα δούμε τη μέριμνα που υπάρχει αυτή τη στιγμή, θα μιλήσουμε με γονείς, με παιδιά, με εκπαιδευτικούς και θα δείτε πώς δομείται το σύστημα της ισότιμης διαβίωσης των ατόμων με αναπηρία.

Στον τομέα της εργασιακής απασχόλησης των αναπήρων, αλλά και των οικογενειών τους, με νόμο του 2016, προβλέπεται ποσοστό προσλήψεων 15% μέσω του ΑΣΕΠ στον δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Εφαρμόζονται προγράμματα αποϊδρυματοποίησης για άτομα με αναπηρία. Διασφαλίστηκαν όλα τα αναπηρικά επιδόματα χωρίς καμία περικοπή και χορηγούνται χωρίς εισοδηματικά ή περιουσιακά κριτήρια και διευρύνθηκε το παράρτημα του πίνακα των μη αναστρέψιμων απαντήσεων από τις σαράντα τρεις σε εκατόν σαράντα τέσσερις περιπτώσεις, για τις οποίες η διάρκεια αναπηρίας των ασφαλισμένων καθορίζεται επ' αόριστον.

Από τις πρώτες δράσεις της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ ήταν το πρόγραμμα αντιμετώπισης της ανθρωπιστικής κρίσης, για να στηρίξουμε τα πιο ευάλωτα κομμάτια του πληθυσμού που οι προηγούμενες κυβερνήσεις είχαν αφήσει να συντριβούν από το βάρος της οικονομικής κρίσης. Καταργήσαμε το εισιτήριο των 5 ευρώ στα νοσοκομεία, δωρίσαμε εκατομμύρια ανασφάλιστο απέκτησαν πρόσβαση στο δημόσιο σύστημα υγείας και στην ιατρο-

φαρμακευτική περίθαλψη, ενώ θεσμοθετήθηκε ένα πλαίσιο πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, δημιουργήθηκαν νέες δομές και αναβαθμίστηκαν οι ήδη υπάρχουσες.

Κυρώσαμε με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και με τον νόμο για την ουσιαστική ισότητα διασφαλίσαμε τη λειτουργία δομών για την προστασία και υποστήριξη των θυμάτων της έμφυλης βίας.

Οικοδομούμε από την αρχή ένα κοινωνικό κράτος με ένα ενιαίο νομοθετικό πλαίσιο και ένα δίκτυο δομών προστασίας και ενήμερωσης. Τώρα έχει έρθει η ώρα να οικοδομήσουμε και ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης για τους πολλούς με προστασία του περιβάλλοντος, σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα και τη διασφάλιση των εργασιακών δικαιωμάτων.

Εσείς, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, από την άλλη, προτείνετε να διαιωνίζονται και να οξύνονται οι κοινωνικές ανισότητες στο όνομα του ελεύθερου ανταγωνισμού. Σας καλούμε, λοιπόν, να εκθέσετε κι εσείς τα επιχειρήματά σας στην κρίση του λαού, αντί να κρύβεστε πίσω από επικοινωνιακά τεχνάσματα.

Η σημερινή μέρα, η 9^η του Μάη, είναι μία ημέρα ιστορική. Είναι η ημέρα της λήξης του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Είναι η ημέρα γέννησης της ειρηνικής Ευρώπης. Εμείς σήμερα, αντί να μιλάμε για την Ευρώπη, για την ειρήνη, για τη διεύρυνση της δημοκρατίας στην Ευρώπη, αντί να μιλάμε και να στήνουμε ασπίδα προστασίας για να αφήσουμε έξω τον φασισμό από τη χώρα μας, από τον κόσμο και από την Ευρώπη, επιλέγουμε -επέλεξε η Νέα Δημοκρατία- να στήσει ένα κακόγουστο σενάριο αποπροσανατολισμού της πολιτικής και του πολιτικού διαλόγου.

Δεν τα καταφέρατε και σε αυτό, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης. Όπως είπε και ο Πρωθυπουργός μας, εμείς θα πάρομο ψήφο εμπιστοσύνης και από τη Βουλή και από τον λαό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Σταματάκη και ιδιαίτερα την αναφορά που έκανε για την επέτειο της λήξης του Β' Παγκοσμίου Πολέμου όπου νικήθηκε ο ναζισμός και ο φασισμός στην Ευρώπη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να έχετε μία αίσθηση του πώς προχωρούμε, να σας πω ότι σήμερα θα εξαντλήσουμε τον πέμπτο κύκλο των ομιλητών και αύριο το πρωί θα αρχίσουμε στις 10.00', σύμφωνα με το πρόγραμμα, με την έναρξη του έκτου κύκλου των ομιλητών, ώστε να προλάβουμε σχετικά έγκαιρα να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Α' Θεσσαλονίκης κ. Αλέξανδρος Τριανταφυλλίδης για επτά λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο κι αν φαίνεται παράδοξο, πρέπει να τονίσουμε ότι ο κ. Μητσοτάκης ήταν χθες πειστικός. Έπεισε απόλυτα και τον πλέον δύσπιστο Έλληνα πολίτη ότι αδυνατεί, δεν μπορεί, είναι αδύναμος και ακατάλληλος να ανταποκριθεί στην ιδιότητα του υποψήφιου Πρωθυπουργού, του υποψηφίου κυβερνήτη της χώρας.

Εξυγίσθη, εμετρήθη και ευρέθη ελλιποβαρής. Καρικατούρα θεσμικού Αρχηγού Αξωματικής Αντιπολίτευσης, που σμπάρλιασε τη δική του και του κόμματός του καραμανλική σχολή του μέτρου και της μετριοπάθειας, ξύνοντας τον πάτο του βαρελιού της παραπολιτικής και του κιτρινισμού. Ένας πολτός χυδαίότητας και ύβρεων μετατρέποντας τη σχολή του μέτρου και της μετριοπάθειας σε εκπαιδευτήριο εκφασισμού.

Όταν έτσι ομιλεί ο αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, πώς διαπαιδαγωγεί τα μέλη του κόμματός του; Πώς ακριβώς καλούνται να τον ξεπεράσουν; Με τι είδους εργαλεία; Ελπίζω όχι με τσεκούρια.

Ο Μητσοτάκης χθες πήρε οριστικό διαζύγιο από τον μεσαίο χώρο και τους κεντρώους δημοκράτες επιλέγοντας την ακροδεξιά, φανατική και μισαλλόδοξη ρητορική των ακραίων του κόμματός του.

Οι κεντρώοι δημοκράτες, αυτοί που διεκδικούν μαζί μας την Ελλάδα της σταθερότητας, της ασφάλειας, της ευημερίας και της επιστροφής στην κανονικότητα μετά τον μνημονιακό κανιβλισμό, κατανόησαν πλήρως το προσωπικό πολιτικό αδιέξοδο του Μητσοτάκη εκεί όπου τον οδηγεί ένα μείγμα κυνισμού και υπε-

ροψίας, αλαζονείας και ανασφάλειας. Η πιο ρεβανσιστική εκδικητική δεξιά-ακροδεξιά με το αθεράπευτο στερεοτικό σύνδρομο απώλειας εξουσίας σπαρταρά και απειλεί να επιστρέψει με στρατάρχη του μίσους και της εκδικητικότητας έναν ανασφαλή Μητσοτάκη.

Η μεγάλη δημοκρατική προοδευτική παράταξη γνωρίζει το χρέος της όχι μόνο γιατί δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά, αλλά γιατί ο λαός δεν ξεχνά Βενιζέλο-Σαμαρά, απολύσεις, κλειστά καταστήματα, ανεργία, μετανάστευση στο εξωτερικό, αυτοκτονίες και φαγητό από τα σκουπίδια.

Τι να πει στους πολίτες; Όποτε καταφέρνει να ψελλίσει μία πρόταση για το αύριο τους απειλεί. Απειλεί: «Θα σας καταργήσω το οκτάωρο, γιατί είναι ξεπερασμένο!» Απειλεί: «Θα σας καταργήσω τις επικουρικές συντάξεις, γιατί μιλώ τη γλώσσα της αλήθειας!» Απειλεί: «Θα σας καταργήσω το δώρο των Χριστουγέννων στον ιδιωτικό τομέα», γιατί στον δημόσιο τα έκοψε, τα σώρωσε όλα το 2012. Απειλούν: «Θα σας καταργήσουμε και το επίδομα ανεργίας!»

«Μην περιμένετε», είπε χθες, «δέκατη τρίτη σύνταξη ως μόνιμο μέτρο». Αυτό σου είπε χθες, συνταξιούχε, ο Μητσοτάκης, γιατί δεν αντέχει η οικονομία, ενώ οικονομία αντέχει τα δικά του δανεικά και αγύριστα των 500 εκατομμυρίων Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ που χρωστούν στις τράπεζες, στη ΔΕΗ, στα ασφαλιστικά ταμεία, στον «Κήρυκα Χανίων» και λοιπά.

Φέρτε, λοιπόν, τα 500 εκατομμύρια να τα δώσουμε στους συνταξιούχους, στους άνεργους από αυτούς που τα στερήσατε. Φέρτε πίσω τις κλεμμένες ζωές των ανθρώπων που δεν άντεξαν την ίδια ώρα που αρμέγατε με τη μίζα, τη ρεμούλα, το πλιάτσικο και την αρπαχτή τις ζωές τους.

Ο λαός γνωρίζει τις δικές μας αδυναμίες, τις όποιες ανεπάρκειες και τα όποια λάθη. Ωστόσο, αντιλαμβάνεται την υποκρισία και τον φαρισαϊσμό. Τυμβωρυχούν για τις φυσικές καταστροφές, αλλά την ίδια ώρα τι προτείνουν; Σε κάθε πέντε πυροσβέστες που αποχωρούν να προσλαμβάνεται ένας. Σπαρταρούν για το «law and order», για τον νόμο και την τάξη, αλλά την ίδια ώρα θεωρούν ότι πρέπει να απολυθούν πέντε αστυνομικοί και να προσληφθεί ένας. Το ίδιο στην υγεία, το ίδιο στην παιδεία, το ίδιο για νοσηλευτές, για δασκάλους, για καθηγητές! Έτσι θα προστατεύσουν τη χώρα; Έτσι θα εμπεδώσουν την τάξη και την ασφάλεια;

Οι πολίτες μάς επισημαίνουν τις όποιες αδυναμίες, τα όποια λάθη μας, γιατί την ίδια ώρα της δικαιολογημένης κριτικής προς εμάς και την Κυβέρνησή μας την ίδια ώρα, την ίδια στιγμή από μας περιμένουν. Αναγνωρίζουν οι πολίτες παρά τα όσα μας καταμαρτυρούν ότι «αυτοί δεν κλέβουν». Αυτή είναι κρίσιμη φράση καμπί. Αυτοί δεν κλέβουν!

Ο αγώνας μας, ωστόσο, αφορά την καθημερινότητα των πολιτών, των πολιτών της Θεσσαλονίκης και της Μακεδονίας. Η δική μας Θεσσαλονίκη, η Θεσσαλονίκη που μας ενώνει, είναι αυτή που μας εμπνέει. Κεντρικός μας στόχος η καθημερινή της ανάταξη, γιατί οι πολίτες δεν παραμυθιάζονται από αυτούς που πουλάνε ψευδεπίγραφο πατριωτισμό την ίδια ώρα που κάνουν μπίζνες με τους γείτονες. Κρίνουν τα έργα μας, γιατί είμαστε αυτό που πράττουμε και όχι αυτό που δηλώνουμε.

Μαζί βάλαμε φρένο στην ασυδοσία των εισπρακτικών εταιρειών με την αυστηροποίηση της νομοθεσίας για να σταματήσουμε το μπουλινγκ των αδύναμων πολιτών μέσα στα ίδια τους τα σπίτια. Μαζί δώσαμε και συνεχίζουμε να δίνουμε τον αγώνα για την προστασία της πρώτης κατοικίας. Μαζί απαιτήσαμε ο αδύναμος δανειολήπτης να έχει προτεραιότητα έναντι των fund.

Μαζί φέραμε στο δημόσιο ταμείο αθροιστικά στα τέσσερα χρόνια 350 εκατομμύρια από τον αφορολόγητο ηλεκτρονικό τζόγο, ο οποίος μέχρι το 2014 έφερνε μόλις 27.366 ευρώ. Μαζί ζητήσαμε και καταφέραμε να καταργηθεί το αφορολόγητο των Βουλευτών για να είναι ίση η αντιμετώπιση πολιτών και Βουλευτών απέναντι στην ελληνική κοινωνία. Μαζί ζητήσαμε και καταφέραμε το υπερπλεόνασμα του προϋπολογισμού να δίνεται και δόθηκε το '16, το '17, το '18 στους ασθενέστερους.

Μαζί ζητήσαμε τη μείωση των τιμολογίων της ΔΕΗ για εμπόρους, βιοτέχνες, επαγγελματίες, μικρομεσαίους. Μαζί διεκδικήσαμε και προχωρά το Παιδιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης, αίτημα δεκαετιών για την πόλη και τη Μακεδονία. Μαζί διεκδική-

σαμε να αποδοθούν και αποδόθηκαν τα πρώην στρατόπεδα «Παύλου Μελά» και «Κόδρα» στους πολίτες της Θεσσαλονίκης ως χώροι αναψυχής, ψυχαγωγίας και πολιτισμού εκεί όπου θα ανεγερθούν το Μουσείο Ποντιακού Ελληνισμού και το Μουσείο της Εθνικής Αντίστασης.

Επιταχύνουμε τα έργα στο αεροδρόμιο «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» όχι για ένα παρακμιακό επαρχιακό αεροδρόμιο, αλλά ήδη με τη θεμελίωση και την ανέγερση εγκαταστάσεων και χώρων εξυπηρέτησεων του terminal II, με τους αεροδιαδρόμους που θα μπορούν να υποδέχονται πολύ μεγάλα αεροπλάνα δίνοντας έμφαση και ενίσχυση στον τουρισμό.

Μαζί επιταχύνουμε την κατασκευή του μετρό της Θεσσαλονίκης και των επεκτάσεών του. Το σταματημένο μέχρι το 2015 μετρό Θεσσαλονίκης εδώ και δύο χρόνια τρέχει ιλιγγιωδώς τόσο στην κεντρική γραμμή όσο και στις επεκτάσεις του προς Καλαμαριά και δυτική Θεσσαλονίκη με ορατό χρόνο ολοκλήρωσης και απόδοσης στους Θεσσαλονικείς το 2020. Δεν τους κάνουμε χάρη, το χρωστάμε στην πόλη, για μια ευρωπαϊκή πόλη του ενάμισι εκατομμυρίου που έχει ένα και μοναδικό μέσο μαζικής μεταφοράς και που περιμένει ως μάννα εξ ουρανού το μετρό.

Παλεύουμε να εξυγιάνουμε μαζί με τους εργαζόμενους τον αμαρτωλό ΟΑΣΘ και να βελτιώσουμε με νέα λεωφορεία, προσλήψεις νέων οδηγών και τον πολλαπλασιασμό των δρομολογίων την αστική συγκοινωνία της πόλης.

Οι νέες τοπικές μονάδες υγείας λειτουργούν ήδη στη δυτική Θεσσαλονίκη και τα μεγάλα νοσοκομεία ενισχύονται με νέους γιατρούς και νοσηλευτές, ενώ άνοιξε και το Νοσοκομείο Λοιμωδών Νόσων. Αυτοί έκλειναν, εμείς ανοίγουμε νοσοκομεία, σχολεία, οργανισμούς, δίνουμε ζωή στην πόλη της Θεσσαλονίκης.

Μαζί καταγγείλαμε τα περιβαλλοντικά επεισόδια στη δυτική Θεσσαλονίκη για να ληφθούν και έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα.

Μαζί δημιουργήσαμε ανθρώπινες συνθήκες στις λαϊκές αγορές για παραγωγούς, επαγγελματίες και καταναλωτές με φθηνά και ασφαλή προϊόντα.

Μαζί ενώσαμε δυνάμεις για να ξαναδώσουμε ζωή στον Θερμαϊκό μέσα από τη δημιουργία και τη λειτουργία του Οργανισμού Προστασίας του Θερμαϊκού Κόλπου.

Μαζί δημιουργήσαμε το ειδικό χωρικό σχέδιο της νέας Τούμπας που θα αλλάξει συνολικά την εικόνα και τη λειτουργία της περιοχής με την ανέγερση του νέου γηπέδου του ΠΑΟΚ.

Κλείνοντας, για όλα αυτά το δίλημμα της 26^{ης} Μαΐου είναι σαφές και θα απαντηθεί με την παρουσία μας, αλλά και την απουσία -ας το σκεφτούν- όσων σκέφτονται να μην πάνε στις κάλπες. Με αυτούς που μας έβαλαν ή με αυτούς που μας έβαλαν από τα μνημόνια; Με αυτούς που λεηλάτησαν και χρεοκόπησαν τη χώρα ή με αυτούς που έβαλαν σε μία σειρά, νοικοκύρεψαν τα οικονομικά; Μαζί πάμε μπροστά!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Τριανταφυλλίδη.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Σκρέκας, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Πάντως αν κρίνω από την ομιλία του προηγούμενου συναδέλφου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση μάλλον βρίσκεται σε πανικό και έχει παρασύρει σε αυτόν τον πανικό και μερικούς από τους συναδέλφους. Βρίσκεται σε πανικό, κύριε συνάδελφε;

Η ομιλία που ακούστηκε ήταν η επιτομή της υποκρισίας, της χυδαιότητας και του διχασμού. «Μην ψηφίζετε Νέα Δημοκρατία, θα καταργήσει το επίδομα του ΟΑΕΔ, της ανεργίας. Μην ψηφίζετε Νέα Δημοκρατία, θα καταργήσει το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, το κοινωνικό επίδομα αλληλεγγύης. Μην ψηφίζετε τη Νέα Δημοκρατία, θα απολύσει κόσμο!».

Πρέπει, όμως, να σας πω ότι και η υποκρισία και η χυδαιότητα και πάνω από όλα η προσπάθεια να φέρετε ξανά τον διχασμό, έναν νέο διχασμό στην ελληνική κοινωνία, θα αποτελέσει παρελθόν στις 26 Μαΐου.

Η συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης που κάνουμε σήμερα στη Βουλή αποτελεί μία πρώτη τάξεως ευκαιρία για να αναδεί-

ξουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για ακόμη μία φορά, τον τραγικό απολογισμό της τετραετούς διακυβέρνησης αυτής της χώρας από την ιδεοληπτική και καταστροφική Κυβέρνηση του κ. Τσίπρα.

Πρόκειται, δυστυχώς, για μια Κυβέρνηση που με το ξεκίνημα στη θητεία της δεν δίστασε να ρίξει τη χώρα στα βράχια, μέσα από τις αποφάσεις που πήρε, μόνο και μόνο για να μη φανεί πόσο ψεύτικα και πόσο ανεδαφικά ήταν αυτά τα οποία είχε υποσχεθεί, για να υφαρπάξει την ψήφο του ελληνικού λαού πριν αναλάβει τη διακυβέρνηση, πριν τις εκλογές. Μια Κυβέρνηση που προώθησε και συνεχίζει να προωθεί τον άκρατο, τον χυδαίο λαϊκισμό. Μια Κυβέρνηση που διαστρεβλώνει την πραγματικότητα. Μια Κυβέρνηση που προωθεί την εθνική υποχωρητικότητα. Μια Κυβέρνηση που, όπως είπα, βρίσκεται σε αποδρομή και σε πανικό, που πανηγυρίζει που επιστρέφει τον ΦΠΑ στο 13% στην εστίαση, εκεί όπου τον παρέλαβε το 2014, από το 24% όπου εκείνη τον είχε εκτινάξει τα τέσσερα χρόνια που κυβερνά αυτόν τον τόπο. Μια Κυβέρνηση όπου πανηγυρίζει για δήθεν δέκατη τρίτη σύνταξη, όταν -πολύ καλά είπε η κ. Μπακογιάννη- πριν-όποιοι κοιτάξει τον προϋπολογισμό θα δει ότι κάθε μήνα δίνουμε 2,2 δισεκατομμύρια ευρώ για συντάξεις. Άρα, η δέκατη τρίτη σύνταξη για όλους θα κόστιζε 2,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Όμως, ο ίδιος ο κ. Τσίπρας είπε ότι θα δαπανήσει 800 εκατομμύρια μόλις.

Άρα δεν πρόκειται για δέκατη τρίτη σύνταξη. Πρόκειται για ένα εκλογικό επίδομα. Και γιατί λέω προεκλογικό; Γιατί όλοι ξέρουν ότι η δέκατη τρίτη σύνταξη, όπως και ο δέκατος τρίτος μισθός, δίνεται στο τέλος του χρόνου, τα Χριστούγεννα. Πότε, όμως, επέλεξε, όλως τυχαίως, ο κ. Τσίπρας να δώσει αυτό το επίδομα, το οποίο το ονόμασε δέκατη τρίτη σύνταξη; Στις 23 Μαΐου. Γιατί; Διότι στις 23 Μαΐου πληρώνεσαι, στις 26 Μαΐου ψηφίζεις. Ξαναφέρατε -αυτό είναι το καινούργιο το οποίο, δυστυχώς, έφερε ο κ. Τσίπρας στην πολιτική ζωή του τόπου- τον παλαιοκομματισμό και προσπάθεια, για πρώτη φορά σε εθνικό επίπεδο, εξαγοράς ψηφοφόρων.

Όμως, η πολιτική που ακολούθησε ο κ. Τσίπρας, πέρα και πάνω απ' όλους τους τομείς που έχει επηρεάσει, έχει πειράξει και έναν άλλον πάρα πολύ σημαντικό τομέα, τον ενεργειακό τομέα. Πώς αποδεικνύεται αυτό; Πριν δέκα μέρες η ΔΕΗ ανακοίνωσε επίσημα τα αποτελέσματα για το οικονομικό έτος 2018. Η ΔΕΗ το 2018 είχε ζημιές της τάξης των 900 εκατομμυρίων ευρώ, όταν το 2014, μόλις τέσσερα χρόνια πριν, η ΔΕΗ έχει καθαρά κέρδη, μετά από φόρους, της τάξης των 100 εκατομμυρίων ευρώ. Η ΔΕΗ είχε 100 εκατομμύρια ευρώ κέρδη το 2014, 900 εκατομμύρια ζημιές το 2018. Είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα της ανικανότητας και της εγκληματικής ανευθυνότητας. Η ΔΕΗ, που είναι σήμερα ο βασικός ενεργειακός πυλώνας, που προμηθεύει το 80% της ηλεκτρικής ενέργειας στην Ελλάδα, που όλοι ξέρουν ότι η ελληνική οικονομία και ελληνική κοινωνία δεν μπορούν να ικανοποιήσουν βασικές ανάγκες χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα.

Και πώς αντιμετωπίζουν αυτό το οικονομικό έγκλημα το οποίο έχουν διαπράξει σήμερα οι κυβερνώντες; «Δεν υπάρχει πρόβλημα», λέει ο αρμόδιος Υπουργός με μία περισσή κυνικότητα. «Δεν θα χρειαστεί οι Έλληνες να ανάψουν κεριά σε λίγους μήνες, όταν θα έρθει η επόμενη κυβέρνηση». Με αυτόν τον τρόπο αντιμετωπίζετε, δυστυχώς, την υπό χρεοκοπία μεγαλύτερη βιομηχανική εταιρεία της χώρας.

Αυτοί που μιλούσαν και μιλούν για δήθεν υπεράσπιση του δημοσίου συμφέροντος, των δημόσιων επιχειρήσεων, έχουν καταστρέψει τη ΔΕΗ, τα ΕΛΤΑ, τα οποία ήταν κερδοφόρα το 2014 και ζημιογόνα το 2018. Για να πληρώσουν τους μισθούς των προηγούμενων μηνών αναγκάστηκαν να πάρουν προκαταβολή τα τέλη όλου του χρόνου που πληρώνει το δημόσιο, όπως και η ΔΕΗ, και κανείς δεν ξέρει τι θα κάνουν τους επόμενους μήνες, όταν τα έσοδα δεν θα φτάνουν για να πληρώσουν μισθούς. Το ίδιο συμβαίνει και με τις αστικές συγκοινωνίες των Αθηνών. Ήταν κερδοφόρες το 2014, ζημιογόνες το 2018.

Βέβαια, για τον Πρωθυπουργό της χώρας όλο αυτό το εφιαλτικό σκηνικό είναι απλά μία παρανόηση και μία προσπάθεια της Αντιπολίτευσης να δείξει κάτι άλλο από την πραγματικότητα. Δυστυχώς, όμως, η πραγματικότητα είναι πολύ σκληρή, είναι εδώ,

απειλεί όλους τους Έλληνες και δυστυχώς, δεν χωρά μικροπολιτικές και μικροκομματικές τακτικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα και πάνω από τα οικονομικά, υπάρχουν τα εθνικά. Η Ελλάδα την εποχή του κ. Τσίπρα είναι μια αδύναμη Ελλάδα, χωρίς κύρος, χωρίς δυστυχώς στιβαρή διεθνή παρουσία, μια Ελλάδα που παρακολουθεί την όξυνση της τουρκικής προκλητικότητας στην τουρκική αποκλειστική οικονομική ζώνη και στην Ανατολική Μεσόγειο. Ο κ. Ερντογάν και η Τουρκία, δυστυχώς, κλιμακώνουν τις προκλήσεις σε βάρος της Κυπριακής Δημοκρατίας, απειλώντας και την ασφάλεια, αλλά και τη σταθερότητα στην ευρύτερη περιοχή.

Αναρωτιόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Ο κ. Τσίπρας επισκέφθηκε την Τουρκία, επισήμως, τον Φεβρουάριο που μας πέρασε, πριν λίγους μήνες. Εκεί ανακοινώθηκε από το Μαξίμου ότι είχε κατ' ιδίαν και τετ συνομιλία, κεκλεισμένων των θυρών, όπου εκεί συζητήθηκαν ενεργειακά θέματα. Θα ενημερώσει ο κ. Τσίπρας τους Αρχηγούς των πολιτικών κομμάτων τι συζητήθηκε σε αυτή την κεκλεισμένων των θυρών συνάντηση; Θα μας ενημερώσει ο κ. Τσίπρας για τους όρους της λεγόμενης «συμφωνίας αποκλιμάκωσης» στο Αιγαίο και ποια είναι τα μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης, τα οποία εκείνος είπε ότι συμφώνησε με τον κ. Ερντογάν;

Γιατί, αντί για οικοδόμηση εμπιστοσύνης και αποκλιμάκωση στο Αιγαίο, βλέπουμε την κλιμάκωση της τουρκικής προκλητικότητας, που απειλεί, όπως είπα, την Κυπριακή Δημοκρατία, αλλά και δικά μας κυριαρχικά δικαιώματα στην ευρύτερη περιοχή. Τι θα κάνει ο κ. Τσίπρας; Θα επιλέξει τον ίδιο δρόμο και την ίδια τακτική που επέλεξε στο σκοπιανό; Τι έχει συμφωνήσει; Τι κρύβει; Γιατί δεν ενημερώνει; Θα το διαπιστώσουμε κι αυτό την επόμενη μέρα, όπως όλα τα άλλα πολιτικά εγκλήματα τα οποία έχουν διαπραχθεί;

Είναι βέβαιο, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι Έλληνες θα καταδικάσουν αυτές τις συμπεριφορές στις 26 Μαΐου, στις ευρωεκλογές. Αυτή η διχαστική νοοτροπία που συμπυκνώνεται στο προεκλογικό σύνθημα για άλλη μία φορά του ΣΥΡΙΖΑ «ή αυτοί ή εμείς, ή τους τελειώνουμε ή μας τελειώνουν», πρέπει να αποτελέσει οριστικά παρελθόν για τη χώρα.

Χρειαζόμαστε περισσότερο από ποτέ μία νέα εθνική ενότητα, ώστε να γίνουν επιτέλους οι μεγάλες μεταρρυθμίσεις και ο μετασχηματισμός της ελληνικής οικονομίας. Πάνω απ' όλα, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ανάγκη από μία νέα ηθική στη διακυβέρνηση της χώρας, αλλά και στην καθημερινή ζωή των Ελλήνων πολιτών, που θα αξιοποιήσει όλες τις εμπειρίες από το παρελθόν, όλο το ανθρώπινο δυναμικό της χώρας, για να προσφέρουμε ως υπεύθυνη πολιτεία μία καλύτερη ζωή σε όλους τους Έλληνες και σε όλες τις Ελληνίδες.

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης αυτό δεσμεύεται ότι θα κάνει την επόμενη μέρα και γι' αυτό εμείς όλοι τον στηρίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Σκρέκα.

Τον λόγο έχει ο κ. Αντώνιος Συρίγος, Βουλευτής Κυκλάδων του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευχαριστώ που θα με ακούσετε και γι' αυτόν τον λόγο θα προσπαθήσω να μη σας τιμωρήσω, τηρώντας το χρόνο.

Θα ήθελα να θίξω τέσσερα ζητήματα, προς αποφυγή επαναλήψεων, που θα μπορούσαν να έχουν τους ακόλουθους τίτλους, σας προειδοίζω: Ποιος έχει την πρωτοβουλία των κινήσεων στην πολιτική σήμερα, μιας και τούτο είναι καθοριστικό στοιχείο για τις μελλούμενες εξελίξεις, διαφάνεια και ζητήματα θεσμικής ευπρέπειας, αυτοδιοικητικές εκλογές και ευρωεκλογές το διακύβευμα κι ένα ερώτημα: Πρόταση μομφής, κίνηση ουσίας ή επικοινωνίας;

Τρία είναι τα γεγονότα τα οποία καθορίζουν τις πολιτικές εξελίξεις στη χώρα μας και επί των οποίων καλούνται, όχι μόνο να λάβουν θέση, αλλά και να δομήσουν την πολιτική τους τα κόμματα. Και τα τρία αυτά γεγονότα τη δημιούργησε η Κυβέρνηση.

Το πρώτο είναι η έξοδος μας, τον Αύγουστο του 2018, από τα προγράμματα. Κομβικό σημείο για τις μελλοντικές εξελίξεις.

Άλλοι τοποθετούνται υπέρ, άλλοι κατά, άλλοι επιφυλάσσουν ή μένουν εκστατικοί. Κάποιοι ομιλούν, μάλιστα, για επιστροφή στην κανονικότητα, κάτι στο οποίο δεν θα αναφέρονταν, αν δεν είχε προηγηθεί ο Αύγουστος του 2018.

Το δεύτερο είναι η συνταγματική Αναθεώρηση. Όλοι τοποθετήθηκαν πάνω σε αυτή και θα κληθούν να το πράξουν και στο υπόλοιπο χρονικό διάστημα και κατά την προεκλογική περίοδο. Άλλοι στάθηκαν αρνητικά, άλλοι θετικά. Σημασία έχει ότι με πρωτοβουλία αυτής της Κυβέρνησης προχώρησε και απέφερε σοβαρά αποτελέσματα. Ενδεικτικά αναφέρω στα άρθρα 62 και 86, στα οποία υπήρξε και μία κατά το δυνατόν σύγκλιση, αλλά και άλλα που δεν είναι του παρόντος να αναφέρω.

Το τρίτο είναι η εξωτερική πολιτική. Εγκαταλείφθηκε η χρόνια αδράνεια που τη βασάνιζε και ανελήφθησαν πρωτοβουλίες, που αναβάθμισαν το κύρος της χώρας μας και τη δυνατότητά της να εξελιχθεί σε έναν ισχυρό περιφερειακό παράγοντα, εξισορροπητικό στα επεκτατικά σχέδια κάποιων αναθεωρητικών δυνάμεων στην περιοχή μας. Στα πλαίσια αυτά αναφέρω ενδεικτικά την εμπέδωση συμμαχιών ή -για να ακριβολογώ- συμπράξεων συμφερόντων με διάφορες χώρες, ισχυρούς παράγοντες, της Ανατολικής Μεσογείου και των Βαλκανίων, μία αξιόπιστη πολιτική στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στις συμμαχίες στις οποίες είμαστε μέλη. Και, τέλος, τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Όλα αυτά μεμονωμένα, αλλά και ως σύνολο αδιαχώριστο -έτσι πρέπει να είναι η εξωτερική πολιτική- αποτελούν μέρος μιας πολιτικής που εξασφαλίζει τη συμμετοχή μας στις ευρύτερες ανακατατάξεις και εξελίξεις στην περιοχή μας και στον κόσμο, που θα είναι άμεσες.

Συνεχίζω με το ζήτημα της διαφάνειας και της θεσμικής ευπρέπειας. Η Κυβέρνηση αυτή πέραν των νομοθετικών πρωτοβουλιών, που αποτυπώνονται όχι μόνο στους νόμους, αλλά και στην πρότασή της για τη συνταγματική Αναθεώρηση, έδειξε ότι έχει τη βούληση να μην αφήσει περιθώρια αδιαφάνειας και διαφθοράς. Ανεδείχτηκαν πολλά τέτοια ζητήματα κατά την περίοδο που διανύθηκε.

Ξεχωρίζω απ' όλα μία πληγή που πρέπει να κλείσει και αφορά την προσβολή στην αξιοπιστία της πολιτικής, που προκλήθηκε από τον εύκολο δανεισμό με σκανδαλώδεις όρους και χωρίς τις ανάλογες εγγυήσεις πολιτικών κομμάτων. Αυτό θεωρώ ότι είναι το πιο σοβαρό πλήγμα στην εμπιστοσύνη της κοινωνίας των πολιτών προς τους θεσμούς. Το θεωρώ κορυφαίο σε σύγκριση με άλλα που απασχολούν τη δικαιοσύνη, γιατί είναι ζήτημα όχι μόνο θεσμικής ευπρέπειας για τη δημοκρατία, αλλά και ζήτημα αξιοπρέπειας για την πολιτική.

Δυστυχώς, οι έχοντες τις πολιτικές ευθύνες για το ζήτημα αυτό δεν έχουν δώσει μέχρι σήμερα τις αρμόζουσες απαντήσεις. Δεν μιλώ για ζητήματα ποινικής απαξίας, αλλά για ζητήματα πολιτικής ευθιξίας.

Όσον αφορά το διακύβευμα των αυτοδιοικητικών εκλογών, οφείλω να δώσω έμφαση σε ένα σημείο, που δεν πρέπει να διαφεύγει από κανέναν και είναι το αιχμιακό πολιτικό στοιχείο, ο πυρήνας με τον οποίο οφείλουν να ασχοληθούν όλοι οι συμμετέχοντες είτε ως υποψήφιοι είτε ως ψηφοφόροι. Και τούτο είναι η «τοπική υπόθεση». Μιλώ σαν παλιός αυτοδιοικητικός, όχι σαν κάποιος που ξέρει κάτι παραπάνω από τους άλλους.

Το επισημαίνω -για την «τοπική υπόθεση» εννοώ- καθώς όποιος έχει αποδειχθεί εν ονόματι ενός εντελώς απολίτικου κομματισμού, αυτό το στοιχείο, η «τοπική υπόθεση» παραγνωρίζεται. Πολλές φορές δε, παραγνωρίζεται πλήρως.

Όσον αφορά τις ευρωεκλογές, νομίζω ότι τέσσερα είναι τα καίρια ερωτήματα που καλούμαστε να απαντήσουμε και αποτελούν συνάμα επιτακτικά διλήμματα. Η επιλογή σε αυτά θα καθορίσει και το ευρωπαϊκό μας μέλλον. Η απάντηση σε αυτά θα μας οδηγήσει πάλι στις δυνάμεις που νοιάζονται για τη δημοκρατία και τον ανθρωπισμό, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ.

Πολιτική ή οικονομία; Η εμπειρία μάς διδάξε ότι η πολιτική πρέπει να προηγείται. Αυτό ισχύει και για την Ευρώπη, ευρωεκλογές έχουμε. Ευρωπαϊκή ενοποίηση ή διάλυση και εσωστρέφεια; Σαφώς το πρώτο. Διεύρυνση της δημοκρατίας ως στόχος -που σημαίνει επιδίωξη για δημιουργία και ενίσχυση αντιπροσωπευτικών θεσμών σε όλο το ευρωπαϊκό οικοδόμημα- στην Ευρώπη ή

ενίσχυση της γραφειοκρατίας; Τέλος, Ευρώπη ισχυρή και παράγων ειρήνης ή ευρωπαϊκά κρατίδια με αλλοπρόσαςλες πολιτικές, που μπορούν να οδηγήσουν στο εφιαλτικό παρελθόν των πολιτικών των «Μεγάλων Δυνάμεων» ή του ρατσισμού, του σκοταδισμού και της μισαλλοδοξίας; Είναι και αυτό μεγάλο ερώτημα.

Θα σας διαβάσω ένα απόσπασμα από ένα βιβλίο που έχει τον τίτλο: «Αλμπέρ Καμύ. Το μέλλον του ευρωπαϊκού πολιτισμού, συζήτηση στο ρογγυλή τραπέζις υπό την προεδρία του Άγγελου Κατακουζηνού». Είχε γίνει πάρα πολύ νωρίς και είναι προφητικό.

«Τον Νοέμβριο του '47 ο Αλμπέρ Καμύ συνυπέγραψε την πρώτη έκκληση προς τη διεθνή κοινότητα, που ξεκινούσε με την ιστορική διαπίστωση πως χωρισμένη η Ευρώπη μπορεί να αποτελέσει τη ρίζα του πολέμου, ενωμένη, τη ρίζα της ειρήνης.».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατετέθη μία πρόταση μομφής για να ψέξει δήθεν συμπεριφορές και όχι πράξεις, λόγια και όχι πράξεις, σε μία προσπάθεια της Αντιπολιτεύσεως, ατυχή κατά τη γνώμη μου και εξόχως αδόκιμη, η οποία εξ όσων γνωρίζω δεν έχει ανάλογο της από τη Μεταπολίτευση και μετά -εκτός αν κάνω λάθος- αφού η πρόταση μομφής ως ύψιστο κοινοβουλευτικό μέσο δεν μπορεί να προσμοιάζει με τη βέργα παλαιού παιδονόμου. Τούτο καταδεικνύει ότι μόνο μέλημα της αντιπολιτεύσεως ήταν η επικοινωνιακή αξιοποίηση ενός σοβαρού κοινοβουλευτικού μέσου. Αυτό αποδεικνύεται ακόμη και από το γεγονός ότι οι ίδιοι οι μετερχόμενοι αυτού του μέσου δεν προσδοκούσαν σε ουσιαστικές πολιτικές επιπτώσεις πέραν των εντυπώσεων.

Το Υπουργείο Υγείας έχει πάρα πολλά να επιδείξει ως γόνιμο έργο του και οι Υπουργοί του είναι έντιμοι άνθρωποι. Επομένως κανείς δεν μπορεί να τους μεμφεί για την πολιτική τους στην υγεία. Αδιάψευστος μάρτυς είναι τα νησιά μας, από τα οποία προέρχομαι. Στις Κυκλάδες έγιναν σπουδαία βήματα στον τομέα της υγείας, όπως στη Σύρα, στη Νάξο, στη Σαντορίνη. Και ο Παύλος έχει δώσει σε αυτά τον καλύτερό του εαυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτός που έχει την πρωτοβουλία καθορίζει το πολιτικό παίγνιο και τα διακυβεύματά του. Και αυτός είναι η Κυβέρνηση. Τούτο δε διότι οι πρωτοβουλίες της στα ζητήματα που προανέφερα εξασφαλίζουν την κοινωνική συνοχή, τονώνοντας τους πιο αδύναμους πολίτες και εξασφαλίζουν ακόμη -τελειώνω- την αντιπροσωπευτικότητα στους θεσμούς, τον έλεγχο και τη δημοκρατία και, τέλος, θωρακίζουν τη χώρα με στόχο την ανάδειξή της σε περιφερειακή δύναμη -αυτός είναι ένας στόχος και πρέπει όλοι να τον υπηρετήσουμε ανεξαρτήτως κόμματος- ικανή να αντιμετωπίσει τα φιλόδοξα επεκτατικά όνειρα γειτονικών κρατών, αναδεικνύοντας τη σε πόλο σταθερότητας και ειρήνης για την περιοχή μας. Και όποιος δεν έχει αντιληφθεί τις εξελίξεις και τον ρόλο που πρέπει να παίξουμε, δεν είναι ικανός να κυβερνήσει.

Τώρα ιδίως, που οι εξελίξεις τρέχουν, πρέπει να εκτιμηθεί ότι κάποιον τις προέβλεψαν και προέβησαν στις ανάλογες προετοιμασίες, δηλαδή η Κυβέρνηση αυτή την οποία και γι' αυτόν τον λόγο εμπιστευόμαστε.

Ευχαριστώ πολύ. Σας τιμώρησα λίγο. Μίλησα λίγο παραπάνω. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Συρίγο.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Μιχάλης Καλογιόρου.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΛΟΓΙΟΡΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ήταν, πράγματι, αδιανόητο όταν έγινε, το γεγονός ότι ένα κόμμα της Αριστεράς ανέλαβε τη διακυβέρνηση του τόπου. Εσείς -αναφέρομαι στη συγκυβέρνηση τότε της Νέας Δημοκρατίας με το ΠΑΣΟΚ- περισσότερο από τον καθένα είχατε προβλέψει τις εξελίξεις των αρχών του 2015. Ξέρατε για ποια έκρηξη, ποια έκπληξη είχατε με τις πράξεις σας προσετοιμάσει την ελληνική κοινωνία και φροντίσατε να δημιουργήσετε μία παγίδα, ώστε η χώρα να εγκλωβιστεί στην αδυναμία αποπληρωμής του χρέους της με σαφή στόχο να πετύχετε τη λεγόμενη αριστερή παρένθεση.

Δράσατε, λοιπόν, ήδη από τότε όπως περίπου και σήμερα, πρωτοστατώντας οι ίδιοι ή στηρίζοντας δυνάμεις που έχουν πολιτικές αντίθετες στην υπέρβαση της εθνικής και κοινωνικής κρίσης με την κοινωνία όρθια και έχοντας μάλιστα ανακτήσει την αυτονομία της πολιτικής πρωτοβουλίας. Αποτύχατε. Εμείς πετύχαμε να μην είμαστε μία ιστορική παρένθεση, αλλά αντίθετα να σταματήσουμε την κοινωνική κρίση όπως μέχρι τις αρχές του 2015 είχε αυτή εμφανιστεί.

Λυγίσαμε για να μη σπάσουμε, για να μη χαθεί η ελπίδα απέναντι στον ισχυρό αέρα που φύσαγε από κάθε κατεύθυνση διεθνώς, όντας μόνοι μας τότε μέσα σε όλη την Ευρώπη, όταν τότε αναγκαστήκαμε να προβούμε σε έναν έντιμο αλλά στρατηγικά έξυπνο -όπως αποδεικνύεται- συμβιβασμό. Και αυτό ενώ είχαμε να αντιμετωπίσουμε άλλη μία πρωτοφανή κρίση την προσφυγική κρίση. Και σήμερα είμαστε πάλι εδώ έχοντας ανθρωθεί ξανά, πιάνοντας το νήμα της κοινωνικής αναφοράς μας.

Άξιζε τον κόπο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, όλος αυτός ο αγώνας και όλη αυτή η διαδρομή για κάθε πολυνομοσχέδιο, για κάθε διάταξη, για κάθε στιγμή της διαπραγματεύσεως, όπως αυτή από το «HILTON» κατέληγε μέσα σε αυτές τις Αίθουσες και στους αγώνες που δώσαμε μαζί όλο αυτό το διάστημα. Μοναδικός σύμμαχος ήταν έως τώρα και είναι ακόμη η κοινωνική πλειοψηφία, η σχέση εμπιστοσύνης μαζί της και η πίστη ότι έχουμε δίκιο. Σε αυτή θα στηριχθούμε και στις εκλογικές μάχες που βρίσκονται μπροστά μας.

Η σχέση εμπιστοσύνης μας με τον λαό εκφράστηκε σε κάθε στάση της πορείας μας μέχρι εδώ, ιδίως όταν η τελευταία συμφωνία δημοσιονομικής προσαρμογής τέθηκε ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας και στην κρίση του ελληνικού λαού, όπως δεν έγινε ποτέ από κανέναν άλλον. Κερδίσαμε τότε ξανά τις εκλογές και ξεκίνησε η υλοποίηση του προγράμματος -αυτή που εσείς λοιδορούσατε- οι αξιολογήσεις. Περίοδος μέσα στην οποία συνεχίζονταν οι μικρές και μεγάλες διαπραγματεύσεις, οι πρωτοβουλίες που έδειχναν ότι εντέλει ο ελληνικός λαός είναι στο πρώτο πλάνο. Ήταν και είναι στο πρώτο πλάνο, και αυτό, κύριοι της Αντιπολιτεύσεως, δεν το αντέξατε και δεν το αντέχετε. Για πρώτη φορά την ώρα που εφαρμοζόταν ένα πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής, υλοποιούνταν και το παράλληλο πρόγραμμα. Το λοιδορήσατε και αυτό.

Τον Αύγουστο του 2018 ολοκληρώθηκε το τρίτο Πρόγραμμα Στήριξης-Σταθερότητας. Η Κυβέρνηση της Αριστεράς πέτυχε εκεί που όλες οι προηγούμενες είχαν αποτύχει. Πέτυχε μια πολιτική, που αφ' ενός κατάφερε να διασφαλίσει τα αναγκαία ταμειακά αποθέματα του κράτους που επαρκούν για την κάλυψη των άμεσων αναγκών αποπληρωμής του χρέους χωρίς νέο δανεισμό, μαζί με μια νέα οριστική προοπτική εξόδου στις αγορές με ιστορικά χαμηλά επιτόκια, αλλά και κυρίαρχα την άσκηση πολιτικών ενός εκ νέου πολιτικού κράτους πρόνοιας για τους πολλούς, παρέχοντας στην κοινωνία δυνατότητες ενίσχυσης της ανάπτυξης.

Η έγκαιρη ολοκλήρωση του προγράμματος σας προκάλεσε και σας προκαλεί και σήμερα τουλάχιστον αμηχανία, σας στέρησε και σας στερεί και σήμερα κάθε προσδοκία την οποία απροκάλυπτα διατηρούσε και διατηρεί ενάντια στο εθνικό συμφέρον, αυτό που υπήρχε τότε και υπάρχει και σήμερα, να αποτύχει η ελληνική Κυβέρνηση στο πεδίο της οικονομίας. Γι' αυτό και μόνο είμαστε εδώ σήμερα.

Εσείς έχετε αναλάβει πάλι τη δουλειά -υποτιμώντας την αντίληψη του ελληνικού λαού- να στήσετε και να στηρίξετε άλλη μία παγίδα, έναν μηχανισμό προπαγάνδας και απόκρυψης, που θα τον παρασύρει μακριά από τα σημαντικά που τίθενται μπροστά μας στην ευρωπαϊκή ήπειρο, ανασύροντας ζητήματα ύφους και αισθητικής και απομακρύνοντας τον ελληνικό λαό από τα θέματα ουσίας. Αυτή τη φορά έχετε τη δουλειά, να καταστήσετε παρένθεση τη διαφορετική πολιτική απέναντι στη λιτότητα.

Το καινούργιο στοίχημα για μια νέα παρένθεση είναι όλα αυτά που συμβαίνουν από τον Αύγουστο του 2018 μέχρι σήμερα. Να ξεπεραστεί, δηλαδή, γρήγορα το διάστημα, κατά το οποίο η Ελλάδα κατάφερε να έχει όλο και πιο αυτόνομη δημοσιονομική πολιτική το διάστημα του 2018. Και γι' αυτό, ξαναλέω, είναι επίκαιρο αυτό το μίγμα πολιτικής που εφαρμόζει η ελληνική Κυβέρνηση ενώπιον και των ευρωπαϊκών εκλογών.

«Πάμε να τελειώσουμε τη δουλειά», λέει ο Πρόεδρος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, εννοώντας μάλλον να προλάβετε την ολοκλήρωση του έργου κάθαρσης που ξεκίνησε η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία του ΣΥΡΙΖΑ, ολοκληρώνοντας το προκαταρκτικό της έργο σε υποθέσεις, όπως τα σκάνδαλα στον χώρο της υγείας, οι ποινικές δικογραφίες «NOVARTIS», θαλασσοδάνεια τραπεζών, θαλασσοδάνεια κομμάτων, υποθέσεις των εξοπλιστικών και τόσα άλλα. Είναι ένας μακρύς κατάλογος αδιανόητων υποθέσεων απιστίας κατά του δημοσίου συμφέροντος, κατά των οικονομικών του κράτους και κατά των πολιτών που παραμένουν αμήχανοι και θυμωμένοι. Μετά τον Αύγουστο του 2018 ήρθε και η πρόταση για τη συνταγματική Αναθεώρηση και τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Η πολιτική ευθύνη είναι αθέρινη και δεν παραγράφεται ποτέ, δεν μπορεί να κρυφτεί όσες προσπάθειες και αν κάνετε να θωλώσετε τα νερά, ζητώντας γενικό σιωπητήριο απέναντι στον λόγο και τη δημόσια συζήτηση για τη δικαιοσύνη. Θεωρείτε τη δικαιοσύνη έναν μηχανισμό αδύναμο και φοβικό, που δήθεν δεν μπορεί να αντέξει τη δημόσια κριτική.

Είμαστε εδώ σήμερα και για άλλον έναν λόγο. Εσείς αμφισβητείτε την Κυβέρνηση που θεωρεί και υπερασπίζεται ότι όλοι οφείλουν να αναγνωρίσουν τις θυσίες του ελληνικού λαού, που δικαιούται να δει τους κόπους του να αποδίδουν προς όφελός του.

Εσείς ήρθατε εδώ για να δώσετε τη μάχη εμπροσθοφυλακής, συγκρουόμενοι με την κατεύθυνση επούλωσης των πληγών της κοινωνίας και επανεκκίνησης της πραγματικής οικονομίας, δηλαδή βελτίωσης του καθημερινού αγώνα για βιοπορισμό καθενός και καθεμιάς που εκπροσωπεί ήδη από το 2015 αυτή η Κυβέρνηση.

Εμείς νομοθετούμε από τον Αύγουστο του 2018 αυτά που ενδεικτικά θα σας αναφέρω και θα τα αναφέρουμε για να ακουστούν για ακόμη μια φορά, γιατί δεν ακούγονται, δεν διαβάζονται, δεν τα βλέπετε. Και, βέβαια, τις ελάχιστες φορές που τα ακούω και τα διαβάζουμε με ένα «όμως» δίπλα.

Όμως ο ελληνικός λαός αντιλαμβάνεται, γιατί αυτό αποτελεί την καθημερινότητά του. Μείωση του ΕΝΦΙΑ κατά 10% μεσοσταθμικά, μείωση ασφαλιστικών εισφορών ελεύθερων επαγγελματιών, αυτοαπασχολούμενων και αγροτών, μείωση φορολογίας διανεμομένων κερδών, σταδιακή μείωση του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων από το 29% στο 25%, επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών για νέους κάτω των είκοσι τεσσάρων ετών, εισαγωγή νέου επιδόματος στέγασης με οικονομικά και οικογενειακά κριτήρια, ενίσχυση των σχολικών μονάδων ειδικής αγωγής και εκπαιδευσης, ενίσχυση του προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι», κατάργηση του υποκατάτατου και αύξηση του κατώτατου μισθού, προστασία πρώτης κατοικίας με επέκταση και για τους εμπόρους.

Οι ανωτέρω θετικές δημοσιονομικές παρεμβάσεις πραγματοποιούνται χωρίς την εφαρμογή του μέτρου της περικοπής των προσωπικών διαφορών κύριων και επικουρικών συντάξεων, όπως προβλέπατε εσείς.

Όλα τα παραπάνω δεν είναι υποσχέσεις ούτε παροχολογία, είναι μέτρα ψηφισμένα τα οποία και υλοποιούνται. Και, επίσης, αντίθετα απ' ό,τι προβλέπατε, είναι μέτρα απτά και αυτά τα οποία ανακοινώθηκαν από τον Πρωθυπουργό και το οικονομικό επιτελείο πριν από μερικές ημέρες. Οι εκατόν είκοσι δόσεις βρίσκονται στη Βουλή, μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση στο 13%, μείωση στον ΦΠΑ τροφίμων, μείωση στον ΦΠΑ στην ενέργεια, μόνιμη παροχή μιας δίκαιης δέκατης τρίτης σύνταξης, καθώς και τα μέτρα που ανακοινώθηκαν για το 2020 και στα οποία κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι παραμένει απολύτως προστατευμένο το αφορολόγητο στις 8.636 ευρώ.

Και το ερώτημα που απευθύνουμε σε εσάς, είναι πώς θα αντέξετε να τα ψηφίσετε; Θα τα ψηφίσετε; Και αν ναι πώς; Θα ψηφίσετε αυτή την παροχολογία; Θα ψηφίσετε αυτά τα ψίχουλα; Και ποια θα είναι η άποψη του κ. Βέμπερ, αν πράγματι ψηφίσετε τα μέτρα αυτά;

Μέσα σε αυτή τη συνοπτική διαδρομή, έναν απολογισμό της τελευταίας περιόδου, δεν μπορεί να μην αναφερθούν συγκεκριμένες δράσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης, οι οποίες ακριβώς

καταδεικνύουν αυτή τη μεταμνημονιακή, μεταρρυθμιστική και νομοθετική αυτονομία.

Η ολοκλήρωση του προγράμματος ΟΣΔΔΥ-ΠΠ για την ηλεκτρονική δικαιοσύνη που έχει στον σκληρό του πυρήνα τον πολίτη, καταρτίσεις νέων κωδίκων, νέος Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων, κατάσταση δικαστικών λειτουργιών, η αξιοποίηση και η δυνατότητα που έχουμε να ξαναδούμε σχετικές ρυθμίσεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και να προβούμε σε αλλαγές, η ενίσχυση των εναλλακτικών τρόπων επίλυσης των διαφορών, η δικαστική διαμεσολάβηση και διαιτησία, ασφαλώς οι νέοι ποινικοί κώδικες οι οποίοι ευελπιστούμε να έρθουν να κατατεθούν στη Βουλή εντός αυτού του μήνα με σημαντικές βελτιώσεις και αλλαγές μετά την περίοδο διαβούλευσης, μια καλή απάντηση που θα δοθεί μέσω των ποινικών κωδίκων σε αυτόν τον άκριτο ποινικό λαϊκισμό και σε όλους τους ποινικολογούντες του τελευταίου διαστήματος. Το πολυτραυματισμένο σωφρονιστικό σύστημα και μια σταθερή στρατηγική που υλοποιείται από το 2015, χιλίες περίπου προσλήψεις τις οποίες έχουμε πετύχει στον χώρο της δικαιοσύνης, μια σημαντική αύξηση του φετινού προϋπολογισμού του Υπουργείου Δικαιοσύνης κατά 42 εκατομμύρια. Με μια φράση από το δίκαιο της μνημονιακής ανάγκης στην αυτονομία της πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα, λοιπόν, η Αντιπολίτευση βρίσκεται σε έναν πολιτικό πανικό. Ο πανικός αυτός αποκαλύπτει τη βαθιά έλλειψη σεβασμού στις θυσίες του ελληνικού λαού, αφού θεωρείται από την Αντιπολίτευση ότι η πολιτική τέτοιας κρίσιμης ώρας μπορεί να ασκείται αποκλειστικά με όρους επικοινωνίας. Το ζήτημα που ενεργοποίησε την πρόταση μομφής του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας, θα μπορούσε να αφορά μια ουσιαστική συζήτηση με αντικείμενο τον σύγχρονο τρόπο έκφρασης του πολιτικού λόγου γενικώς, και ειδικά πώς αυτός αρθρώνεται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Στην πρόταση μομφής, σε ένα κείμενο μνημείο απαξίας, κατά τη γνώμη μου, της πολιτικής αντιπαράθεσης, ο μόνος λόγος που θα μπορούσε πολιτικά και συνταγματικά να στηρίξει μια πρόταση μομφής, δηλαδή να αναφέρεται τελικά στην πολιτική ουσία, περιορίζεται στη φράση «ανάξιος Υπουργός που έχει διαλύσει τα νοσοκομεία».

Απαξιώνοντας περαιτέρω και αποκαλύπτοντας την πραγματική πρόθεση, χθες ο κ. Μητσοτάκης είπε -μία φράση πάλι- «στο έργο του κ. Πολάκη δεν θα αναφερθώ». Έτσι απαξίωσε την ίδια την πρόταση μομφής που η Νέα Δημοκρατία κατέθεσε και έδωσε σε εμάς την ευκαιρία, να μπορούμε σήμερα να στεκόμαστε και να κάνουμε αυτόν τον απολογισμό προς τον ελληνικό λαό.

Όλα τα υπόλοιπα αφορούν στην κατασκευή μιας ενοχλητικής πολιτικής φιγούρας, αποκομμένης από το σύνολο μιας προσωπικότητας και του έργου της, δηλαδή του σημερινού Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας, που σε δύσκολη συγκυρία πέτυχε μεταξύ άλλων -και θα τα αναφέρω σύντομα- μαζί με τον Ανδρέα Ξανθό όλα αυτά που ανέφερε στη δική του ομιλία, την κάλυψη των ανασφάλιστων στα δημόσια νοσοκομεία, τη διαγραφή των χρεών των ασθενών, την ενίσχυση των δομών υγείας σε έναν στενό δημοσιονομικό χώρο, στον ίδιο χώρο πρόσληψης ιατρών, κάλυψη των υπερωριών, επιστροφή του Νοσοκομείου «ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ» στο ελληνικό δημόσιο, πλεονάσματα στα νοσοκομεία που εσείς με τις πολιτικές σας πτωχεύσατε.

Όμως μήπως το ότι έφερε στο φως επίσης όλους αυτούς τους φακέλους, που απέδειξαν την απαράγραπτη αναλγησία των προηγούμενων κυβερνήσεων, πρέπει να δικαιολογήσουν, πρέπει να του προσάψετε και να του αποδώσετε έναν χαρακτήρα που δεν έχει, δηλαδή του ανάληψης απέναντι σε ένα συνάνθρωπό μας που είναι ΑΜΕΑ; Και αλήθεια ποιος, πραγματικά, πιστεύει κάτι τέτοιο;

Θα μπορούσε να είναι, πράγματι, ανάξιος όσο θυσιάζει την πολιτική ουσία στον βωμό της επικοινωνίας. Και σε αυτόν τον βωμό της επικοινωνίας η καθαρή συζήτηση για τις πολιτικές ΑΜΕΑ δεν θέλατε να υπάρξει, γιατί η θέση του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας είναι ότι οι ανισότητες είναι φυσικά και κοινωνικά αναπόφευκτες. Όμως εμείς δεν θα τον πούμε ανάληψης, θα τον κρίνει ο ελληνικός λαός.

Σας έχει, λοιπόν, απομείνει μια τελευταία προσπάθεια και θα

δώσετε, πράγματι, έναν μεγάλο προεκλογικό αγώνα, που θα είναι αυτός τελικά που θα σας στοιχίσει. Θα συνεχίσετε να συνθηματολογείτε, θα επιδεικνύετε φωτογραφίες αξιοποιώντας ενίοτε παρακρατικές μεθόδους. Θα παραγγέλλετε δημοσιογραφικές δήθεν αποκάλυψεις για να τις ανακοινώνετε μετά στη Βουλή. Θα προσπαθήσετε να κερδοσκοπήσετε πολιτικά επάνω στο πένθος, διεκδικώντας το αποκλειστικό προνόμιο σε αυτό.

Το πένθος και δη για μια εθνική τραγωδία δεν μπορεί να έχει πολιτική εκπροσώπηση, αλλιώς μιλάμε για ύβρη. Όμως ακόμη και μπροστά σε μια ανείπωτη εθνική τραγωδία η συζήτηση έπρεπε να είναι διαρκής, νηφάλια και επί του πρακτέου. Αντ' αυτού εξαντλείστε στο να στήνετε ψευδή αφηγήματα περί απόκρυψης νεκρών. Και αυτό γίνεται μόνο για να μη συζητάμε το εξής: Ποιες πολιτικές δεν εφαρμόστηκαν για το περιβάλλον; Πώς αποδυναμώθηκε από τα μνημόνια η πολιτική προστασία ή ποιες πολιτικές που αφορούσαν αυτή δεν στηρίξατε εσείς;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δεν λαϊκίζω. Το 2016 και το 2017 όταν δίναμε έναν αγώνα νομοθέτησης για προβλήματα τα οποία έπρεπε να αντιμετωπιστούν, υπήρξαν δύο τροπολογίες. Η μία αφορούσε τους πυροσβέστες και η δεύτερη αφορούσε τον εξοπλισμό για τη αντιμετώπιση της αντιπυρικής περιόδου. Και οι δύο αυτές τροπολογίες δεν ψηφίστηκαν από τη Νέα Δημοκρατία.

Καταθέτω στα Πρακτικά α σχετική έγγραφο.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Μιχαήλ Καλογήρου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό, επίσης, που θα έπρεπε να συζητάμε, είναι πώς προχωράει η υλοποίηση των μέτρων που έλαβε η Κυβέρνηση αμέσως μετά από τις φωτιές; Ποιο είναι το σήμα που όλοι μαζί ως πολιτικό σώμα εκπέμπουμε, για να μην επιτρέψουμε να ζήσουμε ξανά κάτι τέτοιο; Γιατί, κατά τη γνώμη μου, αυτό που απασχολεί τους ανθρώπους εκεί, είναι πώς κάτι τέτοιο δεν θα επαναληφθεί και αυτό είχα τη δυνατότητα να το ακούσω από τους εκπροσώπους των κατοίκων, όταν είχαμε συνάντηση με την ευκαιρία της συζήτησης του Ποινικού Κώδικα.

Ολοκληρώνω με το εξής: Είναι αντιληπτό το ηθικό και πολιτικό χάσμα των δύο πλευρών. Είμαστε στην πραγματικότητα δύο διαφορετικοί κόσμοι, και σε αυτό ευτυχώς συμφωνήσαμε σε αυτή την Αίθουσα και σε αυτή την ευχάριστη ατμόσφαιρα. Όμως εσείς δεν διαστάσατε να ασκείτε πολιτικές, που οδήγησαν τη χώρα στο οικονομικό και κοινωνικό αδιέξοδο. Δεν διαστάζετε να χρησιμοποιήσετε κάθε μέσο ακόμα και δολοφονίες χαρακτηρισμών.

Όμως αυτό γίνεται κατά βάση για τον εξής λόγο: Γιατί πρέπει πάση θυσία να περάσει το μήνυμα ότι δήθεν βρισκόμαστε στο έσχατο σημείο της πολιτικής ηθικής, και γι' αυτό εσείς ως άριστοι της ηθικής κατάπτωσης της πολιτικής πρέπει να επικρατήσετε. Έτσι για εμάς και τον ελληνικό λαό αυτό που μετράει, είναι να μην κρατήσει τελικά πολύ η εποχή των τεράτων και να ολοκληρωθεί με την οριστική επικράτηση του νέου απέναντι στο παλιό, με την επικράτηση αυτού που εκφράζουμε σήμερα εμείς απέναντι σε ό,τι εκφράζετε εσείς.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Μιχαήλ Καλογήρου.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Χρυσής Αυγής κ. Χρήστος Χατζησάββας για επτά λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν από λίγο η κ. Μπακογιάννη έψαχνε να βρει μια έκφραση, για να χαρακτηρίσει την τακτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και δεν μπορούσε να το πει. Θα σας πω εγώ πως λέγεται αυτή η λέξη. Αυτή η λέξη λέγεται «σταλινισμός», αγνός και καθαρός σταλινισμός.

Μια που μιλάσα για σταλινιστές, να πω στην αναφορά που έκανε το ΚΚΕ για τη Χρυσή Αυγή για ακόμα μία φορά, στη γνωστή κασέτα που παίζει κάθε φορά, ότι στις 9 Μαΐου 1956 μαζεύ-

τηκε κόσμος εδώ έξω, στην Αθήνα, για να διαμαρτυρηθεί για την καταδίκη Καραολή και Δημητρίου και για τα σκληρά μέτρα του Χάρντινγκ που πνίγηκε στο αίμα και δεν έχει σχέση με τα εβδομήντα χρόνια κλάματος και όλα αυτά που λέτε. Εσείς θα κλαίτε, γιατί μετά από εκατό χρόνια παρουσίας και ψέματος θα παλεύετε να μπειτε στη Βουλή με το ζόρι, γιατί η ελληνική κοινωνία και ειδικά η ελληνική νεολαία έρχεται προς τους πατριώτες της Χρυσής Αυγής.

Όμως η μεγαλύτερη προνοητικότητα για την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ έγινε με την τριήμερη συζήτηση λίγο πριν τα νέα μέτρα, όπως είναι η ρύθμιση των εκατόν είκοσι δόσεων, που δεν θα μπορέσει να πληρώσει κανείς ελεύθερος επαγγελματίας γιατί δεν έχει έσοδα, τη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση που εσείς αυξήσατε, και έξτρα συντάξεις που δεν μπόρεσε να δώσει η Νέα Δημοκρατία, αλλά εσείς έρχεστε προεκλογικά και δίνετε.

Ποιος δίνει συμβουλές ή μάλλον εντολές στη Νέα Δημοκρατία; Πιθανότατα οι κοινοί ξένοι εντολές σας. Η Νέα Δημοκρατία εξέφρασε μια άσφαιρη απειλή-εξαγγελία για πρόταση δυσπιστίας στον Πολάκη, δίνοντας πάσα για να γίνει μια άλλη ψήφο εμπιστοσύνης νίκη για την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Για ποιον λόγο έγινε αυτό;

Θα ήθελα να αναφερθώ και σε κάτι που είπε η κ. Χριστοδουλοπούλου για τα παιδιά των χρυσαυγιτών. Θα έπρεπε να ντρέπεται έστω και λίγο. Όμως ξέρω την απάντηση, δεν ντρέπεται ούτε λίγο να μιλάει για τα παιδιά των χρυσαυγιτών. Ξέρουν οι χρυσαυγίτες πώς μεγαλώνουν τα παιδιά τους όταν έχουν ειδικές ανάγκες.

Όλοι μαζί με τη νεοφιλελεύθερη αντιλαϊκή, αντικοινωνική σας μνημονιακή πολιτική κόψατε από τα άτομα με ειδικές ανάγκες επιδόματα, συντάξεις, ευκαιρίες απασχόλησης και ιατροφαρμακευτικές παροχές, για να μην αναφερθώ στα τμήματα ειδικής αγωγής και τμήματα ένταξης στα σχολεία. Τώρα σας έπιασε όλους ξαφνικά προεκλογικά η ευαισθησία για τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Ο ΣΥΡΙΖΑ συνέχισε φυσικά την πολιτική, που είχε ως στόχο το κόψιμο των συντάξεων και των μισθών γενικά από όλους τους Έλληνες, στοχοποίησε τους ελεύθερους επαγγελματίες και αφαίμαξε τον ελληνικό λαό. Αύξησε τον ΦΠΑ και τώρα δίνει ψίχουλα ως φιλολαϊκή, τάχα, πολιτική.

Θα έλεγε κανείς ότι είναι συνεχής και μεγάλα τα λάθη της Νέας Δημοκρατίας όπως προανέφερα. Αναρωτιέμαι είναι λάθη ή μήπως είναι μεθόδευση; Μήπως είναι μια εξαναγκαστική μεθόδευση από τους εντολές σας δίχως συναισθηματισμούς -δεν έχουν- που οδηγεί σε μείωση της διαφοράς στις εκλογές και ξεκάθαρα σε προετοιμασία της κοινωνίας για τη μεγάλη συγκυβέρνηση; Έχει ξαναγίνει στο παρελθόν. Το έχει αποκαλύψει άλλωστε και η κ. Μπακογιάννη, όταν είπε ότι σώσατε την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ψηφίζοντας τον Αύγουστο του 2015 το μνημόνιο του ΣΥΡΙΖΑ και δώσατε ανάσα και πνοή σε αυτή την Κυβέρνηση με την καταστρεπτική της συνέχεια, μόνο γιατί σας παραπλάνησε τάζοντάς σας συγκυβέρνηση. Δηλαδή για την καρέκλα στηρίξατε αυτή την Κυβέρνηση.

Σοβαρά τώρα αν δεν είχε περάσει η Συμφωνία των Πρεσπών, η προδοσία των Πρεσπών, ο ΣΥΡΙΖΑ σας έπαιζε στα ίσα στις εκλογές, με αυτές τις παροχές που δίνει στον κόσμο και με κάποια αυτονόητα πράγματα που θα έπρεπε να έχουν γίνει εδώ και δεκαετίες.

Έτσι ο ΣΥΡΙΖΑ εκμηδένισε το ΠΑΣΟΚ και το απαλλοτρίωσε και από ψηφοφόρους και από στελέχη όπως έχω ξαναπεί. Ο κ. Θεοχαρόπουλος από το ΚΙΝΑΛ τώρα έχει γίνει Υπουργός Τουρισμού. Του ταιριάζει μια χαρά. Δεν πρόλαβε να ξεπακετάρει, έχει τις βαλίτσες έτοιμες και τώρα πάει η βάρκα προς τη Νέα Δημοκρατία.

Επίσης βλέπουμε έναν πανικό σε Βουλευτές και δημοσιογράφους της Νέας Δημοκρατίας. Στην πολιτική συμπεριφορά και στην πολιτική, γενικότερα, στάση ο ΣΥΡΙΖΑ σας έχει αδειάσει, σας έχει αντικαταστήσει με τη μνημονιακή στροφή και την αγάπη του για τη Μέρκελ και το ΔΝΤ.

Είναι ο ΣΥΡΙΖΑ πλέον και καπιταλιστές και νεοφιλελεύθεροι. Σας τρομάζει που σας αντιγράφουν και στο life style τώρα. Κότερα, πούρα, μιντιάρχεις, καναλάρχεις, σπιτία στο εξωτερικό. Όμως αυτό που, πραγματικά, φοβάστε στη Νέα Δημοκρατία, είναι να

μη σας αντιγράψει ο ΣΥΡΙΖΑ στον τρόπο αντιμετώπισης των πολιτικών σας αντιπάλων. Καταλαβαίνετε τι εννοώ, τη σκευωρία που έστησε η Νέα Δημοκρατία για να καταπολεμήσει την τρίτη πολιτική δύναμη που είχε ψηφίσει ο λαός, τη Χρυσή Αυγή. Αυτό φοβάστε να μη σας κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, να μη σας αντιγράψει και σε αυτό.

Οι κοινοί εντολείς σας, λοιπόν, σας αναγκάζουν να μην ασκείτε πραγματική αντιπολίτευση. Τι πιο εύκολο από το να κάνει κάποιος αντιπολίτευση, σε μια καταστροφική πολιτική που ασκεί ο ΣΥΡΙΖΑ τόσα χρόνια;

Αντ' αυτού, όμως, τι κάνει η Νέα Δημοκρατία; Στηρίζει και υπερψηφίζει το μνημόνιο που έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ. Στηρίζει την ανέγερση τζαμιού, το σύμφωνο συμβίωσης, την ιθαγένεια και φυσικά στηρίζει τη σύνθετη ονομασία των Σκοπίων.

Πώς απαντά αντιπολιτευτικά η Νέα Δημοκρατία στην ιδεολογική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, που είναι ενάντια στο ελληνικό έθνος και την πατρίδα; Βάζει στο ευρωψηφοδέλτιό της φυσικά τον Καιρίδη, που λέει ότι είμαστε παιδιά των Οθωμανών, ότι συμπεριφερόμαστε σκληρά στους Makedonski, ότι ο Μέγας Αλέξανδρος έχει την ίδια σημαντικότητα με τον Κάδο σκουπιδιών έξω από το σπίτι του, ότι η ποντιακή Γενοκτονία είναι εφεύρημα των Ελλήνων για να το εκμεταλλευθούν πολιτικά.

Λόγω του ότι η επέτειος της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου είναι κοντά και μετά από αίτημα ποντιακών σωματείων η Χρυσή Αυγή κατέθεσε ένα αίτημα για φωταγωγήση της Βουλής. Την έχετε φωταγωγήσει για χίλια δυο άλλα πράγματα. Θα πρέπει να το κάνετε και αυτό.

Να καταλάβουν οι αρνητές της Γενοκτονίας των Ποντίων ότι οι τριακόσιες πενήντα τρεις χιλιάδες ψυχές δεν ψάχνουν αναγνώριση. Αυτό είναι δεδομένο. Δικαίωση γυρεύουν απέναντι στους σφαγείς τους, δηλαδή τους Τούρκους. Πάω σε εκδηλώσεις για την ποντιακή Γενοκτονία, αναφέρουν τους τριακόσιους πενήντα τρεις χιλιάδες νεκρούς αλλά δεν αναφέρουν ποιος τους σκότωσε, δεν αναφέρουν την λέξη Τούρκος.

Το έγκλημα βέβαια των ελληνικών κυβερνήσεων απέναντι στο ποντιακό στοιχείο δεν συνεχίζεται μόνο στο θέμα της Γενοκτονίας αλλά και στους Ποντίους που ήρθαν στην Ελλάδα και τότε και μετέπειτα τους παλιννοστούντες, τους ομογενείς του Πόντου, στους οποίους συμπεριφερόσασταν ως ελληνική Κυβέρνηση πάντα επί δεκαετίες σαν ξένους, και τώρα φυσικά η Χρυσή Αυγή τους στηρίζει. Και αυτοί ως Έλληνες πατριώτες πολύ περισσότερο από κάποιους Ελλαδίτες που ήταν εδώ πολύ περισσότερα χρόνια, στηρίζουν τη Χρυσή Αυγή.

Ζήσαμε επί των ημερών των μπολσεβίκων του ΣΥΡΙΖΑ σε πολλές περιοχές της χώρας Ανάσταση χωρίς Άγιο Φωσ. Ήρθε μετά από μία ώρα, μετά από δύο ώρες. Η εξήγηση; Άρρησε γιατί αλάξανε αεροδρόμιο, για να μην πάνε να το παραλάβουν λέει και οι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής. Αρκεί να είναι ενάντια στη Χρυσή Αυγή και δεν διαμαρτυρείται κανένας σας, ακόμη και αν καθυστερήσει το Άγιο Φως.

Η αλήθεια είναι, όμως, ότι τρέμετε το Άγιο Φως και τον συμβολισμό του. Τρέμετε την ανάγκη του Έλληνα να δηλώσει τη χριστιανική του πίστη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Όταν τα κάνουν οι μουσουλμάνοι και άλλα θρησκευόμενα, δεν σας ενοχλεί. Και αυτό αποδεικνύει ότι δεν είστε απλά άθεοι, είστε αντιχριστιανοί.

Τα αντιπολιτευτικά χαρτιά που άνοιξαν Τσίπρας και Μητσοτάκης περιλαμβάνουν τις εξής καταγγελίες και ας τα ακούσει ο ελληνικός λαός, γιατί πλησιάζουν οι εκλογές. Σκάνδαλα και από τις δυο πλευρές με μίζες σε Υπουργεία, καναλάρχες και εφοπλιστές κάνουν κουμάντο σε Νέα Δημοκρατία και ΣΥΡΙΖΑ, offshores χρηματοδοτούν τη Νέα Δημοκρατία, η οικογένεια του Πρωθυπουργού έκανε μπιζνες με την 21^η Απριλίου, η Νέα Δημοκρατία στηρίξε, κάλυψε και υπερασπίζεται στέλεχος της που καταδικάστηκε για παιδεραστία. Τα ακούμε όλα αυτά πρώτη φορά τώρα.

Τελειώνοντας, όμως, τις καταγγελίες και οι δύο πολιτικοί Αρχηγοί, κάνουν και μια κοινή διαπίστωση, ότι σε όλη αυτή τη διαπλοκή κοινός εχθρός τους είναι η Χρυσή Αυγή. Συμφωνώ, λοι-

πόν, απόλυτα τελειώνοντας ότι αντίπαλος σε αυτό το διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα και καθεστώς είναι η Χρυσή Αυγή, που κήρυξε ανένδοτο αγώνα για τη διάσωση του έθνους και των παιδιών του.

Όσο και να επιβάλλετε αποκλεισμό από μέσα μαζικής ενημέρωσης και social media -αυτές τις γελοιότητες- ο κόσμος θα στηρίξει τη Χρυσή Αυγή. Όταν στις μεθεπόμενες εκλογές η Νέα Δημοκρατία θα χάσει τη συνεκτική ουσία που την κρατάει ενωμένη -που είναι φυσικά η κυβερνητική προοπτική και μετά από συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας-ΣΥΡΙΖΑ- θα απελευθερωθούν μαζικά ψηφοφόροι από όλα τα κόμματα και, κυρίως, από τη Νέα Δημοκρατία και θα προσχωρήσουν στη Χρυσή Αυγή, που από εθνική αντιπολίτευση που είναι ήδη, θα γίνει και αξιωματική αντιπολίτευση που θα οδηγήσει σε εθνική κυβέρνηση αμέσως μετά.

Όλοι μαζί να ενωθείτε, να συμπράξετε, να συνεννοηθείτε, δεν μπορείτε να το αποτρέψετε. Ο λαός θα αποφασίσει και ο λαός θέλει δυνατούς, σε Βουλή και Ευρωβουλή, τους Έλληνες πατριώτες της Χρυσής Αυγής. Δεν μπορείτε να το αλλάξετε νομοτελειακά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Βέττας, Βουλευτής Φθιώτιδας του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΤΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ αγαπούν τα άλματα από ό,τι φαίνεται και κυρίως τα χρονικά άλματα.

Άκουσα έναν συνάδελφο του ΚΙΝΑΛ πριν από λίγη ώρα, να μιλάει για ευθύνες του ΣΥΡΙΖΑ. Μόνο που ξέχασε κάτι. Άφησε στην άκρη μισό τρισεκατομμύριο και πλέον δημόσιο και ιδιωτικό χρέος, ξέχασε στόχους που δεν πέτυχε. Ξέχασαν αποτυχημένα μνημόνια, τα ξέχασαν όλα.

Άκουσα και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας να μιλάει για μια πρωτόγνωρη κρίση το 2009. Πρωτόγνωρη κρίση το 2009 έζησε ο κόσμος! Για τους υπόλοιπους, για τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, ήταν από παλιά γνώριμη η κρίση, ήταν από παλιά γνώριμα τα ελλείματα, ήταν από παλιά γνώριμα τα δημόσια χρέη.

Προφανώς ήταν Βουλευτές και το 2005 και το 2006 και το 2007 και το 2008, όταν ψήφισαν προϋπολογισμούς κι έβλεπαν τη ραγδαία αύξηση του δημοσίου χρέους. Δεν άκουσα κανέναν Βουλευτή τότε της Νέας Δημοκρατίας, κανέναν Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ να ανησυχεί και να μιλάει γι' αυτή την αύξηση. Άρα, λοιπόν, η κρίση ήταν πρωτόγνωρη, δύσκολη και αφόρητη μόνο για τον ελληνικό λαό.

Όταν κάποιος δέχεται μία μομφή, αυτό που έχει ενδιαφέρον από αυτά που εξετάζει πρώτα, είναι το ποιος καταθέτει αυτή τη μομφή, γιατί την καταθέτει και σε ποιον χρόνο την καταθέτει. Αν πάμε στα δύο τελευταία στοιχεία στο γιατί δηλαδή και στο πότε, νομίζω ότι ο ελληνικός λαός έχει καταλάβει, δεν είναι κορόιδο πια.

Ο ελληνικός λαός δεν πιάνεται εύκολα κορόιδο και κατάλαβε πως αυτή η πρόταση μομφής, η οποία έχει μετατραπεί πλέον σε ψήφο εμπιστοσύνης για την Κυβέρνηση, είχε μόνο έναν σκοπό, να καλύψει επικοινωνιακά το δεύτερο μεγάλο κύμα των εξαιρετικά σημαντικών θετικών μέτρων για την ελληνική οικονομία και την ελληνική κοινωνία μετά την έξοδο της χώρας το καλοκαίρι του 2018 από το μνημόνιο και το οικονομικό πρόγραμμα.

Ελλείψει, ξέρετε, πολιτικής πρότασης υπάρχουν κραυγές. Και, προφανώς, η Νέα Δημοκρατία θα έπρεπε σε αυτή την Αίθουσα εδώ να προάγει, να παρουσιάσει το πολιτικό της πρόγραμμα. Τι επέλεξε; Επέλεξε μαύρη προπαγάνδα και μαύρη πολιτική, ίσως γιατί το μαύρο ταίριαζε σε κάποιες στιγμές της Δεξιάς σε παλιές σκοτεινές εποχές. Θέλω να πιστεύω ότι δεν θα γίνει επίκαιρο τόσο δυνατά όσο ήταν άλλοτε το παλιό, αλλά μου φαίνεται επίκαιρο πλέον σύνθημα «ο λαός δεν ξεχνά πλέον τη σημαίνει Δεξιά».

Προφανώς θα έχουμε τη δυνατότητα, αν όχι τώρα στις Ευρωεκλογές, κατά τη διάρκεια των εθνικών εκλογών, να εξηγήσουμε όχι μόνο το δικό μας πρόγραμμα αλλά και το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, το οποίο αναλύεται, αν θέλετε, ανάρια-ανάρια

και εδώ στο Κοινοβούλιο αλλά και τους τηλεοπτικούς σταθμούς από στελέχη και Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, τους οποίους μη θεωρείτε αφελείς.

Μη θεωρείτε ότι κάνουν λάθη, όταν μιλάνε για κατάργηση των επιδομάτων ανεργίας. Μη τους θεωρείτε αφελείς, όταν μιλάνε για κατάργηση επιδομάτων και δώρων Χριστουγέννων. Κάπου τα έχουν τάξει αυτά και κάπου πρέπει να τα δώσουν.

Αρα, λοιπόν, ο μεγάλος στόχος της ελληνικής κοινωνίας όχι μόνο στις ευρωεκλογές –αλλά βεβαίως και στις ευρωεκλογές, αλλά και στις εθνικές εκλογές είναι η στρατηγική ήττα του πολιτικού σχεδίου της Νέας Δημοκρατίας.

Δεν είχαμε μόνο τη μαύρη τύχη να μας κυβερνούν τα καλά χρόνια η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ κυρίως μετά τη δεκαετία του '90. Είχαμε χειρότερη μαύρη μοίρα, είχαμε άραχνη μοίρα, να διαχειριστούν αυτές οι δύο πολιτικές δυνάμεις το πρώτο και το δεύτερο μνημόνιο. Και, προφανώς, όταν διαχειρίστηκαν όπως διαχειρίστηκαν τις τύχες του ελληνικού λαού με αυτό το καταστροφικό αποτέλεσμα, καταλαβαίνετε πόσο απολύτως σίγουρο ήταν ότι θα αποτύγχαναν και στη διαχείριση των μνημονίων.

Παραλάβαμε, αγαπητοί συνάδελφοι, μια χώρα χρεοκοπημένη. Παραλάβαμε χρεοκοπημένες πολιτικές και, βεβαίως, αυτές οι χρεοκοπημένες πολιτικές συνόδευσαν, όπως πάντα συνοδεύουν και χρεοκοπημένη πολιτική.

Πρέπει να ξέρει ο Έλληνας πολίτης, πρέπει να γνωρίζει ο Έλληνας πολίτης, πρέπει να θυμίσουμε στον Έλληνα πολίτη ότι η Κυβέρνηση ανέλαβε τον Γενάρη, και τους επόμενους δύο μήνες έπρεπε να πληρώσει μισθούς και συντάξεις. Έλειπε μισό δισεκατομμύριο. Πρέπει να το ξέρει ο Έλληνας πολίτης αυτό.

Πρέπει να ξέρει ο Έλληνας πολίτης, πως όταν έφυγαν και άφησαν την πόρτα ανοικτή με την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, στη χώρα έλειπαν πενήντα δισεκατομμύρια για να αποπληρωθούν για τα έτη 2015 και 2016 τόκοι και χρεολύσια. Δεν μπορεί και δεν πρέπει να τα ξεχάσει ποτέ αυτά ο ελληνικός λαός.

Υπήρξε, όμως, ένα ακόμη έλλειμμα ένα έλλειμμα λογοδοσίας. Δεν λογοδότησαν ποτέ και για τίποτα στον ελληνικό λαό. Γι' αυτό και τώρα όταν απρόσκοπτη η δικαιοσύνη οδηγεί τα πράγματα σε διερεύνηση, βλέπετε φωνές και κραυγές περί προβοκάτσας, σκευωρίας κ.λπ.. Είναι γνωστές, όμως, αυτές οι πολιτικές δυνάμεις.

Νομίζω ότι πριν από κάθε εκλογική μάχη, θα πρέπει να λυθεί ένα τεράστιο πολιτικό και ένα τεράστιο ηθικό και ουσιαστικό ζήτημα. Κόμματα που κυβέρνησαν, κόμματα που χρωστούν στον Έλληνα πολίτη, πρέπει να διευθετήσουν τα δάνειά τους, πρέπει να ρυθμίσουν τα χρέη τους, πρέπει να εξηγήσουν με διαφάνεια στον ελληνικό λαό ότι πληρώνουν τα δάνειά τους. Είναι ηθική τους υποχρέωση αλλά είναι και ουσιαστικό δικαίωμα του ελληνικού λαού να το γνωρίζει.

Ακούμε για καταστροφική πολιτική για χειρότερη και καταστροφική Κυβέρνηση. Για να δούμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ποιοι ενδεχομένως θα ψήφιζαν τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ.

Θα σας ψήφιζαν οι τετρακόσιες χιλιάδες άνεργοι οι οποίοι βρήκαν δουλειά επί ημερών αυτής της Κυβέρνησης; Δεν νομίζω. Θα σας ψήφιζαν οι επτακόσιες χιλιάδες συνάνθρωποί μας, οι οποίοι πήραν το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης ενώ τους είχατε πεταμένους; Πάλι δεν νομίζω. Θα σας ψήφιζαν ενδεχομένως οι τρεις χιλιάδες άνθρωποι που μέσω της προκήρυξης χάνουν, αν θέλετε, την ομηρία τους, γίνονται ελεύθεροι, προσλαμβάνονται πλέον ως μόνιμο προσωπικό στο πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι»; Πάλι δεν νομίζω.

Θα σας ψήφιζαν οι τεσσαρεσίσχισι χιλιάδες νέοι και νέες, οι οποίοι εντάσσονται στο πρόγραμμα ειδικής αγωγής; Επίσης δεν νομίζω. Θα σας ψήφιζαν τα δύομισι εκατομμύρια ανασφάλιστοι στους οποίους στέλνате μπιλιετάκια, ενώ δεν μπορούσαν να πάνε στο νοσοκομείο, γιατί πλήρωναν πεντάευρα και εικοσιπεντάευρα και πηγαίνοντας σπίτι τους έβρισκαν τις βεβαιωμένες οφειλές τους; Επίσης δεν νομίζω.

Θα σας ψηφίσουν ή θα σας ψήφιζαν τα δύομισι εκατομμύρια συνταξιούχων, που μετά από οκτώμισι, εννέα σχεδόν ολόκληρα χρόνια θα πάρουν τη δέκατη τρίτη σύνταξη, μετά τις καταστροφικές, τεράστιες περικοπές που είχαν υποστεί από σας; Μάλλον

δεν νομίζω.

Θα σας ψηφίσουν ή θα σας ψήφιζαν τα εκατομμύρια των συμπολιτών μας που τα έτη 2016, 2017 και 2018 μοιράστηκαν πάνω από δύομισι δισεκατομμύρια ως μέρισμα και ως τμήμα, βεβαίως, του υπερπλεονάσματος; Το θεωρώ απίθανο. Θα σας ψήφιζαν οι εννιάκόσιες χιλιάδες συμπατριώτες μας, οι οποίοι πήραν οικογενειακά επιδόματα αυξημένα ή προσαυξημένα έως και δύο φορές; Επίσης, δεν νομίζω.

Θα σας ψήφιζαν τα νέα παιδιά, για τα οποία ή στα οποία καταργήσαμε τον υποκατώτατο μισθό και φτάσαμε τον κατώτατο μισθό στα 650 ευρώ από τα 480 που τους είχατε; Μάλλον όχι.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ**)

Θα σας ψήφιζαν για παράδειγμα τα παιδιά των delivery που τους προστατεύσαμε νομοθετικά, όχι μόνο ασφαλιστικά, όχι μόνο μισθολογικά αλλά και στη βάση της προστασίας της ζωής τους; Δεν θέλουν να σας δουν. Πιστέψτε με.

Θα σας ψήφιζαν οι επτακόσιες χιλιάδες αυτοαπασχολούμενοι, για τους οποίους μάλλον διαγράφεται ένα τεράστιο μέρος της οφειλής τους; Και θέλετε να καταργήσετε τον νόμο Κατρούγκαλου, πάνω στον οποίο βασίζεται αυτή η διαγραφή; Ένα εκατομμύριο Έλληνες και Ελληνίδες ακούνε αυτή τη στιγμή τη δική σας πρόταση. Θα ψηφίσετε τον νόμο Κατρούγκαλου θέλετε δεν θέλετε, αλλά δεν θέλετε, γιατί ποτέ δεν κάνατε τίποτα για αυτούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Βέττα, ολοκληρώνετε, παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΤΤΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ πολύ. Είμαι ακριβώς στον μέσο όρο των υπολοίπων ομιλητών.

Θα σας ψήφιζαν επίσης οι επτακόσιες χιλιάδες και πλέον αυτοαπασχολούμενοι, που υπέστησαν σοβαρές μειώσεις των ασφαλιστικών εισφορών; Δεν θα βρείτε την ψήφο τους.

Θα σας ψηφίσουν αύριο μεθαύριο οι ογδόντα χιλιάδες Έλληνες, που εξαιτίας του επανυπολογισμού μέσω του νόμου που θέλετε εσείς να καταργήσετε, θα πάρουν σύνταξη, ενώ δεν θα έπαιρναν ποτέ; Απίθανο το θεωρώ.

Θα σας ψήφιζαν ή θα σας ψηφίσουν χιλιάδες συνάνθρωποί μας, που μέσω της πρότασης που κάνουμε και της παρέμβασης για τη διεύρυνση του χρόνου από τα δεκατέσσερα στα δεκαεπτά χρόνια για να ενσωματώσουν χίλια ένσημα, θα πάρουν σύνταξη; Το βλέπω δύσκολο.

Θα σας ψηφίσουν χιλιάδες συμπατριώτες μας, οι οποίοι υπέστησαν την βάσανο της διπλής ασφάλισης και τους χρεώσατε από το 2011 και μετά με δεκάδες χιλιάδες χρέη διπλής ασφάλισης; Μάλλον όχι.

Θα σας ψηφίσουν οι δύομισι περίπου χιλιάδες πυροσβέστες, τους οποίους εξαπατούσατε πάνω από δεκαπέντε χρόνια και βρήκαν τη μονιμοποίησή τους μέσα από αυτή την Κυβέρνηση; Θα ψάξετε να τους βρείτε και αυτούς.

Θα σας ψηφίσουν οι δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι, τα νέα παιδιά που δουλεύουν σήμερα στους δήμους, δουλεύουν σήμερα στη δασοπροστασία, δουλεύουν στα κοινωνικά προγράμματα; Ούτε αυτοί θα σας ψηφίσουν. Ή πιστεύετε ότι θα σας ψηφίσουν οι δεκαπέντε χιλιάδες εκπαιδευτικοί, που τόσο ανάγκη τους έχει το εκπαιδευτικό σύστημα;

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα πω ένα πράγμα. Εμείς στον ΣΥΡΙΖΑ είμαστε ήσυχoi. Κοιμόμαστε με ανοιχτά παράθυρα και δεν φοβόμαστε τίποτα. Και το λέω αυτό, γιατί έχουμε και Πρωθυπουργό αλλά έχουμε και Υπουργό και εννοώ τον Παύλο τον Πολάκη, γιατί αυτόν αφορά η πρόταση μομφής που καταθέσατε. Δεν είναι εργαλειοποιημένοι, δεν χαρτζιλικωνονται, δεν χρησιμοποιούνται, δεν υπηρετούν παρά μόνο το συμφέρον του ελληνικού λαού.

Για το Νοσοκομείο της Λαμίας να πω μια κουβέντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Βέττα...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΤΤΑΣ: Μόνο δέκα δεύτερα, κύριε Πρόεδρε, γιατί είναι σημαντικό.

Ψεύτες στον ΣΥΡΙΖΑ. Σε δεκαπέντε μέρες ο κ. Πολάκης θα εγκαινιάσει τον νέο αξονικό τομογράφο, τον νέο μαγνητικό τομογράφο, το εξαιρετικό βιοχημικό εργαστήριο που είναι ένα από τα καλύτερα στη χώρα και στο οποίο θα έρχονται και θα εκπαιδεύονται γιατροί από τα υπόλοιπα νοσοκομεία. Ψεύτες στον ΣΥ-

PIZA που προσέλαβε είκοσι τέσσερις μόνιμους γιατρούς και είκοσι τρεις επικουρικούς.

Ψεύτες δεν είμαστε. Ψεύτες είναι όσοι όταν είχαν δεν έδιναν και όταν περίσσευαν, τα έτρωγαν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς.

Τον λόγο έχει ο κ. Οικονόμου από τη Νέα Δημοκρατία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Η αλήθεια είναι ότι οι μέρες και τα έργα του κ. Πολάκη προσφέρονται για πολλά θέματα για μια πρόταση δυσπιστίας στο πρόσωπό του. Πραγματικά η υπόθεση Κυμπουρόπουλου είναι η κορυφή του παγόβουνου του προβληματικού Πολάκη και της Κυβέρνησης Τσίπρα.

Εσείς επιλέξατε να βάλετε πολλά θέματα, πηγαίνοντας στην ψήφο εμπιστοσύνης. Βλέπω ότι λέει ο κ. Πολάκης αλλά είναι ο έτερος του Υπουργείου εδώ. Για να είμαι δίκαιος, δεν είναι όλη η ευθύνη δικιά του, για την κατάσταση της υγείας που υπάρχει σήμερα.

Αν απαντηθούν τα αγωνιώδη ερωτήματα του προηγούμενου συναδέλφου του ΣΥΡΙΖΑ, για το αν θα ψηφίσουν όλοι αυτοί που ανέφερε Νέα Δημοκρατία, η απάντηση είναι να μην ψηφίσουν. Σε λίγες ημέρες, εβδομάδες θα μας αδειάσετε τη γωνιά και θα πάτε ξανά στο περιθώριο της πολιτικής και φοβάμαι και της κοινωνικής ζωής του τόπου.

Θα μπορούσαμε να πούμε ίσως κάποια πράγματα πιο αναλυτικά, γιατί είχα την ευθύνη μαζί με τον κ. Φωτήλα που είναι εδώ, να παρακολουθούμε τις ημέρες και τα έργα του Υπουργείου Υγείας τα τελευταία τρία χρόνια.

Οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ διαβάζουν ένα non paper που τους ήρθε, και τους έχουν βάλει κάποια τσιτάτα, τα οποία δεν κάνουν τον κόπο να τα επαληθεύσουν. Εδώ ο προηγούμενος συνάδελφος ούτε τι γίνεται στο νοσοκομείο της περιοχής του δεν ξέρει.

Λυπούμαι για το Νοσοκομείο Λαμίας -που το επισκεφτήκαμε, αν θυμάστε, κύριε Φωτήλα- και μετά από λίγες ημέρες χάθηκε ένα μικρό παιδί, γιατί απλά δεν μπορούσαν να κάνουν ούτε μια σκωληκοειδίτιδα. Τέλος πάντων. Να μην επικεντρωθούμε όμως στη Λαμία, γιατί είναι τεράστια τα ζητήματα.

Ανεπάρκειες, αδράνεια, αδιαφορία, ιδεοληψίες. Αυτά μπορούμε να πούμε συνοπτικά περί του διαλυμένου Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Ακούστε να δείτε το μέγεθος της υποκρισίας της Κυβέρνησης Τσίπρα για την υγεία. Οι κρατιστές του ΣΥΡΙΖΑ υποτίθεται ότι στηρίζουν το κοινωνικό κράτος στο κομμάτι της υγείας μάλιστα. Επί των ημερών τους -προϋπολογισμός 2014 έως 2018 τα επίσημα στοιχεία- τα 9,5 δισεκατομμύρια έγιναν 8,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Είναι η κρατική επιχορήγηση, η δημόσια δαπάνη για την υγεία. Δηλαδή στα τέσσερα χρόνια οι κύριοι αφαίρεσαν πλεόντων 4 δισεκατομμυρίων από την υγεία, για να στηρίζουν τα πρωτογενή πλεονάσματα. Είναι 4 δισεκατομμύρια ευρώ από τον προϋπολογισμό! Αυτά είναι στοιχεία από το σύστημα λογαριασμών υγείας της ΕΛΣΤΑΤ, δημοσιευμένα στις 29-3-2019. Εγώ πάντα μιλάω με στοιχεία.

Ακούστε να δείτε. Πώς το πέτυχαν αυτό; Έγινε μια εξοικονόμηση και ένας εξορθολογισμός; Είχαμε ηλεκτρονική συνταγογράφηση, θεραπευτικά πρωτόκολλα, μητρώα ασθενών, ηλεκτρονική διακυβέρνηση, αξιολόγηση των δομών και των υπηρεσιών, κεντρικές προμήθειες, υγειονομικό χάρτη αναγκών; Έγιναν όλα αυτά; Σε νηπιακό επίπεδο. Τίποτα δεν έχει γίνει από όλα αυτά. Έχουν ξεκινήσει κάποια, γιατί είναι μνημονιακές υποχρεώσεις. Τίποτα από όλα αυτά δεν έχει γίνει.

Τι πετύχατε; Τροφοδοτήσατε τα πρωτογενή πλεονάσματα και πήρατε το χρυσό μετάλλιο της ιδιωτικής δαπάνης στην Ευρώπη για το ελληνικό νοικοκυριό, που πάλι με στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ είναι στο 7,5%, όταν είναι 6,5% ο διεθνής ευρωπαϊκός μέσος όρος για την ιδιωτική δαπάνη.

Γιατί; Για να βρει την υγεία του ο Έλληνας και να μην περιμένει στις ουρές για το χειρουργείο, για την ακτινοθεραπεία, για το ραντεβού με τον γιατρό, πηγαίνει στον ιδιώτη και τα ακουμπάει καλά και χρυσά. Είναι 6 δισεκατομμύρια ευρώ αυτή η δαπάνη μόνο για το 2018. Είμαστε πρώτοι στην Ευρώπη, μιλάω πάντα κατά αναλογία του πληθυσμού.

Ποιος τροφοδότησε, λοιπόν, αυτό το κοινωνικό κράτος, που το έχετε πετσοκόψει από τη δημόσια δαπάνη; Τα clawback. Όσοι καταλαβαίνουν, καταλαβαίνουν τι εννοώ όταν λέω ότι τα 200 εκατομμύρια του 2014 clawback έφτασαν στο 1,2 δισεκατομμύριο ευρώ. Νομίζω ότι θα φτάσει το 1,4 δισεκατομμύριο ευρώ το 2019. Μιλάω για όλους τους παρόχους.

Και μάλιστα εγώ θα σας πω, κύριε Υπουργέ, κάτι ειδικά για την περίπτωση με τις τελευταίες αποφάσεις σας περί μετακύλισης του κόστους μηδενισμού ή τη μείωση της συμμετοχής στις διαγνωστικές εξετάσεις μεγάλου αριθμού ασφαλισμένων. Είναι πολύ καλό αλλά το ρίξατε στους εργαστηριακούς γιατρούς και στα μικρά ή μεγάλα διαγνωστικά κέντρα. Δηλαδή την κοινωνική σας πολιτική δεν τη χρηματοδοτείτε από ένα πλεόνασμα το οποίο λειτουργεί προωθητικά. Την ασκείτε εις βάρος του μέσου γιατρού, του μέσου ιατρού, του μέσου διαγνωστικού κέντρου.

Πρωτοβάθμια υγεία τα λεγόμενα TOMY κατά τη δική σας αντίληψη. Αυτό είναι το μεγαλύτερο φιάσκο που μπορούσε να υπάρξει ποτέ. Ελάχιστες άδειες. Περί τις εκατό σε λειτουργία είχατε τότε, διακόσιες πενήντα TOMY για το 30%, της επικράτειας χωρίς χρηματοδότηση πλέον και με στελεχωμένες εικονικών ιατρών. Παίρνετε από αγροτικά ιατρεία. Έχουμε πάει σε δεκάδες δομές σ' όλη την Ελλάδα. Παίρνετε από τα κέντρα υγείας τους γιατρούς τους πηγαίνετε στα νοσοκομεία, μετά βαπτίζετε δομές ψυχικής υγείας ως TOMY, ότι μπορείτε να φανταστείτε, έτσι ώστε να παρυσιάσετε εκατόν δέκα, απ' ό,τι ακούμε ότι φαίνεται πως είναι αυτές οι μονάδες, διαλύοντας το σύστημα πρωτοβάθμιας υγείας.

Έχετε απολύσει χιλιάδες γιατρούς που ήταν στον ΕΟΠΥΥ οικογενειακούς ή ειδικότητες. Αυτή τη στιγμή ελάχιστα υπηρετούν μέσα από συμβάσεις με τον ΕΟΠΥΥ. Παραδίδετε κέντρα υγείας, τα περισσότερα από τα οποία είναι διαλυμένα.

Στα νοσοκομεία υπάρχει υποστελέχωση. Στη Ρόδο που επισκέφτηκα τελευταία, υπηρετεί το 40% του νοσηλευτικού προσωπικού, υπηρετεί το 50% της ιατρικής υπηρεσίας. Μιλάμε για νοσοκομεία στην περιφέρεια υπό διάλυση. Δεν κάνω ειδική αναφορά στη Λαμία, ακούστηκε προηγουμένως. Μπορείτε σήμερα να μιλάτε για ράντζα, τα οποία κάνουν θραύση στα νοσοκομεία ακόμα και στο Αττικό. Το διαμάντι του Εθνικού Συστήματος Υγείας κάθε τέσσερις μέρες σφύζει από ράντζο. Διακόσια ράντζα και παραπάνω στην εφημερία!

Προϋπολογισμοί πλεονασματικοί, λέει. Να σας πω κάτι, κύριε Υπουργέ. Όταν ήλθε το Ελεγκτικό Συνέδριο εδώ στη Βουλή πριν από τρεις μήνες και έλεγε για μη ρεαλιστικούς προϋπολογισμούς, δηλαδή για εικονικούς προϋπολογισμούς, για ποιους χτύπαγε η καμπάνα; Μήπως για τα έργα και τις ημέρες Πολάκη; Για να είμαι ειλικρινής, είναι δική του αρμοδιότητα και όχι δική σας.

Άρα, λοιπόν, με τους εικονικούς προϋπολογισμούς που καταθέτετε στα νοσοκομεία, οι χρηματοδοτήσεις μειώνονται. Εξήντα πέντε εκατομμύρια λιγότερο μόνο το 2019, και έχοντας βάλει μέσα στους προϋπολογισμούς και τους ανασφάλιστους και τους άπορους και τους αλλοδαπούς, ενώ αν θέλετε να κάνετε κοινωνική πολιτική, θα έπρεπε να ενισχύσετε περαιτέρω τους προϋπολογισμούς των νοσοκομείων. Μέσα απ' αυτούς τους πετσοκομμένους προϋπολογισμούς πάτε να κάνετε την κοινωνική πολιτική σας;

Περικοπές και στον ΕΟΠΥΥ. Θα σας πω το παράδειγμα, γιατί σας είπα ότι η υπόθεση Κυμπουρόπουλου είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Στην ειδική αγωγή έχετε υπ' όψιν τι έχετε πετύχει; Αλλοπρόσβαλοι νόμοι, εγκύκλιοι και παραρτήματα από τον Ιούνιο του 2018 μέχρι σήμερα, προβληματική ηλεκτρονική συνταγογράφηση, καθυστερήσεις μηνών στη διαγνωστική διαδικασία, περικοπές στον αριθμό θεραπευτικών πράξεων ανά παιδί, απουσία σημαντικών διαγνωστικών κατηγοριών από το τελευταίο παράρτημα που εκδόθηκε, έλλειψη επιδημιολογικών μελετών για τον καθορισμό των προγραμματισμένων αναγκών.

Σας ενδιαφέρουν μόνο οι περικοπές, και δυστυχώς από την ειδική αγωγή βρήκατε κονδύλια για να στείλετε στο πρωτογενές πλεόνασμα, και βυθίζετε γονείς, παιδιά και θεραπευτές στην απελπισία. Δεκάδες χιλιάδες τα μηνύματα αγανάκτησης και των οικογενειών και των θεραπειών με τις ρυθμίσεις που κάνετε για την ειδική αγωγή από τον ΕΟΠΥΥ, και έχετε το θράσος να μιλάτε

για πολιτική για τα ΑΜΕΑ, όταν ο ΕΟΠΥΥ έχει κάνει τις μεγαλύτερες περικοπές στην ειδική αγωγή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επιπτώσεις στη δημόσια υγεία. Τα έχω αναφέρει ξανά. Είναι ένα στοιχείο για το οποίο, σε επίκαιρες ερωτήσεις και του Φωτῆλα και του Οικονόμου, πάντα αντιδράτε έντονα. Όμως δεν μπορούμε να μην αποτυπώσουμε την εικόνα στη δημόσια υγεία.

Πρώτη φορά στη χώρα μετά από δεκαετίες –και το λέω ξανά εδώ στο Βήμα του Κοινοβουλίου- είχαμε συρρίκνωση του προσδόκιμου επιβίωσης αλλά και της υγιούς γήρανσης. Είχαμε αύξηση του αριθμού πασχόντων από χρόνιες νόσους εκτός των άλλων λόγω και της έλλειψης οργανωμένης πρόληψης και προσυμπτωματικού ελέγχου, είχαμε αύξηση της βρεφικής και της περιγεννητικής θνησιμότητας.

Είχαμε ανυπαρξία πολιτικών πρόσληψης -διαλύσατε το ΚΕΕΛΠΝΟ βέβαια- και αποδυνάμωση της στρατηγικής των εμβολιασμών, που άφησαν τη χώρα στο έλεος των επιδημιών γρίπης, ιλαράς δυτικού Νείλου. Δεν τα είχαμε αυτά πριν πέντε χρόνια. Είμαστε αυτή τη στιγμή, δυστυχώς, πρωταθλητές και σ' αυτό το θέμα.

Άρα, λοιπόν –και δεν είναι τυχαίο βέβαια- μέρος της συνολικής εικόνας της κατάστασης της δημόσιας υγείας αποτελεί και το γεγονός της αδιαφορίας και της ανικανότητας, που δείξατε πρόσφατα για το θέμα της δημόσιας υγείας, αφού απωλέσατε το μεγάλο και σεβαστό ποσό της δωρεάς από το Ίδρυμα Νιάρχος.

Σας είπαν στις εφημερίδες και στα μέσα για τριακόσια εκατομμύρια της συνολικής δωρεάς. Δεν είναι τα τριακόσια εκατομμύρια, είναι τα κομμάτι που αφορά τις νοσοκομειακές λοιμώξεις. Επιστρέψατε πίσω τα πέντε εκατομμύρια και βγήκε ο Πολάκης και λέει: «Εντάξει, μόνο για πέντε εκατομμύρια είναι η κουβέντα». Ναι για πέντε εκατομμύρια που μάλλον σας περισσεύουνε όταν χίλιοι εξακόσιοι συνάνθρωποί μας τον χρόνο χάθηκαν μέσω νοσοκομειακών λοιμώξεων, και αυτό το θεωρείτε ασήμαντο γεγονός και δεν έχετε χρόνο να ασχοληθείτε. Όμως βρίσκετε χρόνο μέχρι το πρωί στο facebook, να παίζετε και να λοιδορείτε τους αντιπάλους, ειδικά ο κ. Πολάκης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, κύριε Οικονόμου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Αυτή είναι η προβληματική κατάσταση, κύριε Πρόεδρε -και κλείνω- της εικόνας της υγείας.

Εγώ νομίζω ότι ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα που έχει κάνει αυτή η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, είναι αυτός ο ευτελισμός και η διάλυση του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Όυτε σαν κρατούσε λειτουργήσατε. Τυχοδιωκτικά λειτουργήσατε. Ανεπάρκειες τεράστιες, αδράνειες, αδιαφορία και ιδεοληψίες που την ίδια στιγμή που μιλάτε στο όνομα του κράτους, έχετε διαλύσει το κρατικό σύστημα υγείας και στέλνετε τον κόσμο στους ιδιώτες. Αυτή η αλλοπρόσβαλη συμπεριφορά και πολιτική έφτανε, για να κάνεις μία και δέκα και είκοσι προτάσεις μομφής στον Πολάκη.

Εμείς επιλέξαμε συμβολικά να επικεντρώσουμε στην συμπεριφορά του σ' έναν συνάνθρωπό μας, τον Κυμπουρόπουλο. Θα έπρεπε να υπάρχουν πολιτικές στήριξης όχι του ίδιου, γιατί δεν τις έχει ανάγκη, αλλά αυτών των ανθρώπων. Όχι μόνο δεν το έχετε κάνει αυτό αλλά και μέσα από την καταστροφική σας πολιτική για την υγεία, έχετε φέρει σε απόγνωση αυτούς τους χιλιάδες συνανθρώπους μας.

Νομίζω ότι αυτή η πρόταση μομφής έχει μεγάλη αξιακή σημασία, γιατί δείχνει ότι είμαστε δύο διαφορετικές περιπτώσεις κόσμου. Η κοινωνία δεν μπορεί να ανεχθεί και να δεχθεί ότι υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι, αν δεν είσαι μαζί τους, πάνε να σε εξοντώσουν. Αυτή τη νοοτροπία και την αντίληψη που έχετε, εμείς δεν τη δεχόμαστε, είμαστε απέναντι και νομίζω ότι σε λίγες εβδομάδες -και αφού ψηφίσουν όλοι να στα διλήμματα που έθεσε ο κ. Βέττας προηγουμένως, γιατί πιστεύουν ότι θα βρουν καλύτερη προοπτική με τη Νέα Δημοκρατία- θα μπορέσει να ξεκινήσει μια νέα διακυβέρνηση, που θα δώσει λύση στα μεγάλα προβλήματα της χώρας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Γκιόκας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα αναφερθώ σε ορισμένα άλλα ζητήματα που τέθηκαν από τους Βουλευτές του ΚΚΕ κατά τη διάρκεια της συζήτησης με πολύ μεγάλη επάρκεια.

Θα αναφερθώ σε μια συγκεκριμένη εξέλιξη που υπήρξε σήμερα στη Σύνοδο Κορυφής των ηγετών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σήμερα που, ως γνωστόν, είναι η 9^η Μάη, η μέρα της αντιφασιστικής νίκης των λαών, της ήττας του φασισμού και του ναζισμού με την καθοριστική συμβολή της Σοβιετικής Ένωσης και του Κόκκινου Στρατού. Μάλιστα ορισμένοι Βουλευτές και του ΣΥΡΙΖΑ αναφέρθηκαν σ' αυτή τη μέρα.

Όμως αυτή τη μέρα τι υπέγραψε ο κ. Τσίπρας από το Σιμπίου της Ρουμανίας στη Σύνοδο των Αρχηγών της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Προσέξετε: Διακήρυξη του Σιμπίου Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Πρώτο σημείο: «Θα υπερασπιστούμε μια Ευρώπη από τη ανατολή στη δύση και από τον βορρά στον νότο. Τριάντα χρόνια πριν εκατομμύρια άνθρωποι πολέμησαν για την ελευθερία τους και για την ενότητα και γκρέμισαν το Σιδηρούν Παραπέτασμα που είχε διχοτομήσει την Ευρώπη για δεκαετίες». Αυτό υπογράψατε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Έλεος! Αυτό υπογράψατε μαζί με τους φασίστες! Ντροπή σας!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αίσχος!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Υπουργός Υγείας): Ηρεμήστε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Αυτή την ιερή μέρα υπογράψατε αυτό που αποτέλεσε την κορωνίδα του αντικομμουνισμού και της αντικομμουνιστικής προπαγάνδας εδώ και δεκαετίες! Αυτό υπέγραψε ο Πρωθυπουργός από τη Ρουμανία!

Νομίζαμε ότι με την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ τα είχαμε δει όλα, και μνημόνια και αντιλαϊκά μέτρα και υποκλίσεις στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και κολλητικότητα με τους δολοφόνους του παλαιστινιακού λαού και πολλά άλλα. Τελικά αποδεικνύεται ότι κάθε φορά ξεπερνάτε τον εαυτό σας. Αποδεικνύεται ότι ο κατήφορος δεν έχει τελειωμό, ότι το βαρέλι δεν έχει πάτο. Σιδηρούν Παραπέτασμα! Ντροπή! Αίσχος! Αθλιότητα! Αυτοί είστε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ντροπή! Αίσχος! Τον Μπελογιάννη χτυπάτε εσείς, τους διακόσιους εκτελεσμένους της Καισαριανής, του Χαϊδαρίου! Το Σιδηρούν Παραπέτασμα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ. Ηρεμία παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Υιοθετείτε όλη την προπαγάνδα του ιμπεριαλισμού μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, την προπαγάνδα του Τσώρτσιλ, την προπαγάνδα του Τρούμαν, την προπαγάνδα του μακαρθισμού απέναντι στην πάλη των λαών και απέναντι στο παγκόσμιο κίνημα και το σοσιαλιστικό σύστημα, όλη την προπαγάνδα που εκτυλίχθηκε με αιχμή του δόρατος την ακροδεξιά - και πολύ αμφιβάλλω αν κάποια άλλη κυβέρνηση τα τελευταία χρόνια υπέγραψε κάτι αντίστοιχο. Και το υπογράψατε εσείς! Όλη την προπαγάνδα που έστειλε στις φυλακές, στις εξορίες, στα εκτελεστικά αποσπάσματα αγωνιστές της χώρας μας στο όνομα του Σιδηρού Παραπετάσματος. Και αυτό το υπογράψατε!

Το υπογράψατε -το ξαναλέμε- την ημέρα της αντιφασιστικής νίκης των λαών, για την οποία η διακήρυξη φυσικά δεν κάνει κανέναν λόγο, γιατί ο φασισμός δεν είναι αντίπαλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ουκ ολίγες φορές η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει στηριχθεί φασίστες και παρόμοιες οργανώσεις, για να παίζει τα διάφορα παιχνίδια της. Αντίπαλος είναι οι λαοί, αντίπαλος είναι το σοσιαλιστικό σύστημα, αντίπαλος είναι τα κομμουνιστικά κόμματα, το εργατικό λαϊκό κίνημα. Γι' αυτό και επιχείρησε όλα αυτά τα χρόνια να διαγράψει από τη συλλογική μνήμη την Ημέρα της αντιφασιστικής νίκης των λαών, την 9^η Μάη, και να τη μετατρέψει σε «Ημέρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Κι αυτή η υπογραφή που μήνη σε αυτή τη διακήρυξη από τον κ. Τσίπρα, μήνη μαζί με τις υπογραφές του Κούρτς, του Όρμπαν, της Μέρκελ και όλων των άλλων ακροδεξιών που υποτίθεται ότι πολεμάτε.

(Ζωηρά χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ντροπή σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ησυχία, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Και μετά από όλα αυτά έχετε το θράσος να μιλάτε για πρόοδο, να μιλάτε για προοδευτικές συμμαχίες, να μιλάτε για μέτωπο κατά της ακροδεξιάς. Έχετε το θράσος να καταθέτετε στεφάνια στο Χαϊδάρι και στην Καισαριανή και από την άλλη μεριά να κάνετε ωμό, άθλιο, πρωτόγονο αντικομμουνισμό. Αυτοί είστε! Αυτοί είστε!

Ο κατήφορος δεν έχει πάτο. Έχετε το θράσος να μιλάτε για την Ευρωπαϊκή Ένωση, που δήθεν ξεστράτισε τα τελευταία χρόνια από τις ιδρυτικές της αξίες και ότι αυτό το ξεστράτισμα μπορεί δήθεν να διορθωθεί. Να τες οι ιδρυτικές αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης: ο αντικομμουνισμός, η βαρβαρότητα, η εκμετάλλευση των λαών και οι πόλεμοι, και αυτό πάτε και υπογράφετε.

Όλοι είστε στο κότερο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ!

Αποδεικνύεται από αυτή τη διακήρυξη ποιον φοβάται η Ευρωπαϊκή Ένωση. Τριάντα χρόνια μετά όλοι εσείς που λέτε ότι ο σοσιαλισμός πέθανε, απέτυχε, ηττήθηκε, η Ευρωπαϊκή Ένωση με αυτή τη διακήρυξη -την καταθέτω στα Πρακτικά για να υπάρχει- δείχνει ποιον φοβάται.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Γκιόκας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το φάντασμα εξακολουθεί να πλανιέται, και θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας οι φόβοι σας να γίνουν πραγματικότητα.

Εσείς είστε με το μέρος των σύγχρονων «Ιερών Συμμαχιών». Αυτό γιορτάζουμε την 9^η Μάη. Την κόκκινη σημαία με το σφυρο-δρέπανο στο Ράιχσταγκ. Και επειδή ο κύριος Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση έχει προσχωρήσει στο στρατόπεδο του αντικομμουνισμού και της παραχάραξης της ιστορίας, θα αφήσουμε στα υπουργικά έδρανα μια φωτογραφία, για να τη μεταφέρει στον κ. Τσίπρα για να δει τι γιορτάζουμε την 9^η Μάη.

(Ζωηρά χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώσατε, κύριε Γκιόκα.

Δεν βλέπω στην Αίθουσα τον κ. Φωκά και τον κ. Κατσίκη, οπότε ολοκληρώθηκε και ο πέμπτος κύκλος των ομιλητών.

Ολοκληρώθηκε λοιπόν η συζήτηση της δεύτερης ημέρας επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.06' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Παρασκευή 10 Μαΐου 2019 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ